Digitally signed by Denis Stroligo
DN: c=SI, o=state authorities, ou=web-certificates, givenName=Denis, sn=Stroligo, serialNumber=1237892714014, cn=Denis Stroligo
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2022.10.11 12:35:57 +02'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 130 Ljubljana, torek 11. 10. 2022 ISSN 1318-0576 Leto XXXII

DRŽAVNI ZBOR

3081. Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-2)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o elektronskih komunikacijah (ZEKom-2)

Razglašam Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-217
Ljubljana, dne 6. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH (ZEKom-2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, ureja učinkovitejšo gradnjo in postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabo obstoječe fizične infrastrukture, določa pogoje za omejitev lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja varnost omrežij in storitev, vključno v luči tveganj, ki jih prinašajo nove tehnologije in delovanje v stanjih ogroženosti, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja reševanje sporov na področju tega zakona, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.

2. člen

(namen zakona)

(1) Namen tega zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij, vključno s spodbujanjem investicij z znižanjem stroškov gradnje oziroma postavitve teh omrežij ter razvoja storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, dostop do zelo visokozmogljivih omrežij in njihova uporaba za vse državljane in podjetja v Evropski uniji, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov. Namen tega zakona je tudi zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, univerzalne storitve in varstva pravic uporabnikov, vključno z uporabniki invalidi in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami, ter pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, kot tudi okrepljenih pravil glede zagotavljanja varnosti omrežij in storitev, vključno v luči obvladovanja tveganj, ki jih prinašajo nove tehnologije.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

1. Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L št. 321 z dne 17. 12. 2018, str. 36) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/1972/EU),

2. Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L št. 201 z dne 31. 7. 2002, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11),

3. Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21) in

4. Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L št. 155 z dne 23. 5. 2014, str. 1).

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Antenski sistem je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki je namenjen oddajanju ali sprejemanju radijskih valov in je sestavljen iz antene, kablov in priključenih naprav, ki so lahko posamezni deli ali integrirani v celoto.

2. Aplikacijski programski vmesnik (API) pomeni programske vmesnike med aplikacijami, ki jih zagotavljajo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v zmogljivejši digitalni televizijski opremi za digitalne televizijske in radijske storitve.

3. Center za sprejem komunikacije v sili pomeni center za obveščanje ali operativno-komunikacijski center policije, ki sprejema komunikacije v sili.

4. Digitalna radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, namenjena za prizemno digitalno oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru.

5. Dostopovno omrežje je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki povezuje omrežno priključno točko z njej najbližjo aktivno opremo, s katero si omrežna priključna točka neposredno izmenjuje signale.

6. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo prek elektronskih komunikacijskih omrežij in vključuje storitev dostopa do interneta iz 2. točke drugega odstavka 2. člena Uredbe (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2120/EU), medosebno komunikacijsko storitev in storitve, ki obsegajo v celoti ali pretežno prenos signalov, kot so storitve prenosa, ki se uporabljajo za opravljanje storitev stroj-stroj in za radiodifuzijo. Ne vključuje pa storitev, ki zagotavljajo ali izvajajo uredniško nadzorovanje vsebine, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z elektronskimi komunikacijskimi storitvami.

7. Elektronska pošta pomeni vsako besedilno, govorno, zvočno ali slikovno sporočilo, poslano po javnem komunikacijskem omrežju, ki se lahko shrani v omrežju ali prejemnikovi terminalski opremi, dokler ga prejemnik ne prevzame.

8. Elektronsko komunikacijsko omrežje so sistemi prenosa, ne glede na to, ali temeljijo na stalni infrastrukturi ali zmogljivosti s centralnim upravljanjem, in, kjer je primerno, komutacijska ali usmerjevalna oprema ter drugi viri, vključno z neaktivnimi omrežnimi elementi, ki omogočajo prenos signalov po žicah, z radijskimi valovi, optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi, vključno s satelitskimi omrežji, fiksnimi (vodovno in paketno komutiranimi, vključno z internetom) in mobilnimi omrežji, električnimi kabelskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, z omrežji, ki se uporabljajo za radijsko in televizijsko radiodifuzijo, ter z omrežji kabelske televizije ne glede na vrsto prenesenih informacij.

9. Elementi oštevilčenja so številke in kode, imena in naslovi. Med elemente oštevilčenja ne spadajo internetni naslovi (številčni naslovi po internetnem protokolu), ki so potrebni za vzpostavljanje komunikacij med omrežnimi priključnimi točkami, ter številke in kode, imena in naslovi, ki se uporabljajo izključno v posameznem javnem komunikacijskem omrežju.

10. Fizična infrastruktura pomeni kateri koli element omrežja, namenjen namestitvi drugih elementov omrežja, ne da bi sam postal aktiven element omrežja, na primer cevi, drogovi, kanali, revizijski jaški, vstopni jaški, omarice, stavbe ali dostopi v stavbe, antenski nosilci in stolpi. Kabli, vključno z optičnimi vlakni, in vodovodna omrežja, ki se uporabljajo za prehranske potrebe ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu tega zakona.

11. Geografska številka pomeni številko iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona, pri kateri ima en del njene številčne zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev na fizično lokacijo omrežne priključne točke.

12. Govorna komunikacijska storitev pomeni javno komunikacijsko storitev za neposredno ali posredno opravljanje in sprejemanje nacionalnih ali nacionalnih in mednarodnih klicev z uporabo številke ali številk iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali mednarodnega načrta oštevilčenja.

13. Gradbena dela pomenijo vsako dejavnost, s katero se gradi nov objekt, rekonstruira ali odstranjuje eden ali več objektov, ki predstavljajo elemente fizične infrastrukture.

14. Harmonizirani radiofrekvenčni spekter je radiofrekvenčni spekter, za katerega so bili s tehničnimi izvedbenimi ukrepi v skladu s 4. členom Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta 676/2002/ES z dne 7. marca 2002 o pravnem okviru za politiko radijskega spektra v Evropski skupnosti (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Odločba 676/2002/ES) določeni harmonizirani pogoji v zvezi z njegovo razpoložljivostjo in učinkovito uporabo.

15. ID celice je identiteta celice, iz katere izvira ali se zaključuje klic iz mobilnega omrežja.

16. Informacija o lokaciji kličočega pomeni v javnem mobilnem omrežju obdelane podatke, pridobljene iz omrežja ali mobilnih naprav, ki razkrivajo geografsko lokacijo mobilne terminalske opreme končnega uporabnika, v javnem fiksnem omrežju pa podatke o fizičnem naslovu omrežne priključne točke.

17. Infrastrukturni operater je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja fizično infrastrukturo, namenjeno zagotavljanju gospodarske javne infrastrukture, vključno z operaterjem omrežja.

18. Interventna storitev je storitev, ki jo nudijo službe za zaščito, reševanje in pomoč, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja varstvo pred naravnimi ali drugimi nesrečami, policija v skladu s predpisi, ki urejajo delovanje policije, ter služba nujne medicinske pomoči v skladu s predpisi s področja zdravstvene dejavnosti.

19. Izvajalec storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja javno komunikacijsko storitev ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem izvajanju javne komunikacijske storitve.

20. Izvajalec univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.

21. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.

22. Javni sektor ima pomen, kot ga določa zakon, ki ureja javne uslužbence, vključuje pa tudi javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost.

23. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se v celoti ali pretežno uporablja za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev, ki omogočajo prenos informacij med omrežnimi priključnimi točkami.

24. Kabelska kanalizacija je gradbenoinženirski objekt, sestavljen iz kanalov, cevi in podobnega, ki omogoča postavitev in vzdrževanje komunikacijskih vodov.

25. Katastrofalni izpad omrežja so okvare elektronskega komunikacijskega omrežja, ki jih ni mogoče odpraviti v enem dnevu in ki večjemu številu uporabnikov onemogočijo ali bistveno okrnijo dostop do komunikacijskih storitev.

26. Kibernetska varnost ima pomen, kot ga določa zakon, ki ureja informacijsko varnost.

27. Kibernetski napad ima pomen, kot ga določa zakon, ki ureja informacijsko varnost.

28. Klic je zveza, vzpostavljena s pomočjo javno dostopne medosebne komunikacijske storitve, ki omogoča dvosmerno govorno komunikacijo.

29. Ključni deli sistema varnosti države so omrežja in informacijski sistemi, namenjeni področju obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, policije, obveščevalno-varnostne dejavnosti ter zunanjih zadev.

30. Komunikacija je vsaka informacija, ki se izmenja ali prenese med končnim številom strank s pomočjo javne komu-

nikacijske storitve. Ne vključuje pa informacij, ki so javnosti prenesene kot del radiodifuzijske storitve prek elektronskega komunikacijskega omrežja, razen v obsegu, v katerem se informacija lahko poveže s prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki jo prejme.

31. Komunikacija v sili pomeni komunikacijo z uporabo medosebnih komunikacijskih storitev med končnim uporabnikom in centrom za sprejem komunikacije v sili za namen zagotavljanja interventnih storitev. Komunikacija v sili se lahko sproži tudi prek klica v sili iz vozil (eKlic), kot je opredeljen v Uredbi (EU) 2015/758 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o zahtevah za homologacijo za uvedbo sistema e-call, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 in spremembi Direktive 2007/46/ES (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 77).

32. Komunikacijski objekt je stavba ali gradbenoinženirski objekt, ki je del elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno z morebitnimi napravami, lahko pa tudi naprava, oprema in infrastruktura, ki ni objekt po predpisih o graditvi objektov.

33. Komunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna fizična povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.

34. Končni uporabnik ali končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij ali javnih komunikacijskih storitev.

35. Krajevna zanka je fizična pot elektronskih komunikacijskih signalov, ki povezuje omrežno priključno točko z glavnim razdelilnikom ali enakovredno napravo v fiksnem javnem komunikacijskem omrežju.

36. Kršitev varnosti osebnih podatkov pomeni kršitev varnosti, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščeno razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih storitev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU).

37. Maloobmočna brezžična dostopovna točka pomeni brezžično omrežno dostopovno opremo majhne moči in velikosti, ki deluje v majhnem dosegu in ki uporablja radiofrekvenčni spekter na podlagi odločbe o dodelitvi radiofrekvenčnih pasov ali radiofrekvenčni spekter, za katerega ni treba pridobiti odločbe, ali kombinacijo obeh, ki se lahko uporablja kot del javnega elektronskega komunikacijskega omrežja, ki je lahko opremljena z eno ali več antenami z majhnim vizualnim učinkom in ki uporabnikom omogoča brezžični dostop do elektronskih komunikacijskih omrežij ne glede na osnovno omrežno topologijo, ki je lahko bodisi mobilna bodisi fiksna (npr. bazne postaje nizkih moči, kot so femtocelice, pikocelice, metrocelice ali mikrocelice).

38. Meddržavni trgi so trgi, določeni v skladu s 163. členom tega zakona, ki pokrivajo EU ali njen znatni del v več kot eni državi članici.

39. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drugi operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drugi operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operaterskega dostopa, ki je izveden med operaterji javnih omrežij.

40. Medosebna komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in omogoča neposredno medosebno in interaktivno izmenjavo informacij prek elektronskih komunikacijskih omrežij med omejenim številom oseb, pri čemer osebe, ki začnejo komunikacijo ali sodelujejo v njej, določajo prejemnike. Ne vključuje pa storitev, pri katerih je medosebna in interaktivna komunikacija zgolj manjši pomožni del storitve, ki je dejansko povezan z drugo storitvijo.

41. Medosebna komunikacijska storitev na podlagi številke je medosebna komunikacijska storitev, ki se povezuje ali omogoča komunikacijo z elementi oštevilčenja, dodeljenimi na podlagi VII. poglavja tega zakona, in sicer s številko ali številkami iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja.

42. Medosebna komunikacijska storitev, neodvisna od številke, je medosebna komunikacijska storitev, ki za vzpostavitev zveze ne potrebuje elementov oštevilčenja, dodeljenih na podlagi VII. poglavja tega zakona, in sicer številke ali številk iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja, ali ki ne omogoča komunikacije s številko ali številkami iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja.

43. Najprimernejši center za sprejem komunikacije v sili je pristojni operativno-komunikacijski center policije ali regijski center za obveščanje, ki pokriva območje, iz katerega izvira komunikacija v sili.

44. Naročnik ali naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javnih komunikacijskih storitev sklene pogodbo o zagotavljanju takih storitev.

45. Negeografska številka je številka iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona, ki ni geografska številka, kot so fiksne številke, ki niso vezane na fizično lokacijo omrežne priključne točke, mobilne številke ter številke brezplačnih in premijskih storitev.

46. Neprekinjeno poslovanje so aktivnosti, ki so potrebne za ohranjanje poslovanja organizacije v času motenj ali prekinitev normalnega delovanja.

47. Nevtralnost interneta je načelo, po katerem se ves internetni promet po javnem komunikacijskem omrežju obravnava enakovredno, to je neodvisno od vsebine, aplikacij, storitev, naprave, vira in cilja komunikacije.

48. Odprto elektronsko komunikacijsko omrežje je javno komunikacijsko omrežje, do katerega pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji.

49. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima končni uporabnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja in ki se, če omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, določi s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko vezan na številko ali ime končnega uporabnika.

50. Operater je operater omrežja oziroma izvajalec storitve. Fizična ali pravna oseba, ki omogoča brezplačen dostop do interneta in pri tem nima pridobitnega namena ter zagotavljanje dostopa do interneta ni del njene pridobitne dejavnosti, ni operater.

51. Operater omrežja je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti.

52. Operaterski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti infrastrukture in omrežij z vsemi pripadajočimi elementi ali storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, tudi kadar se uporabljajo za zagotavljanje storitev informacijske družbe ali storitev radiodifuzijskih vsebin. Med drugim zajema: dostop do omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke), dostop do fizične infrastrukture, dostop do ustreznih sistemov programske opreme, vključno s sistemi za obratovalno podporo, dostop do informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk za prednaročanje, zagotavljanje, naročanje, zahteve za vzdrževanje in popravilo ter zaračunavanje, dostop do pretvorbe številk ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje, dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za gostovanja, dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve in dostop do virtualnih omrežnih storitev.

53. Pasivna komunikacijska infrastruktura pomeni komunikacijske vode v stavbi, ki omogočajo visoke hitrosti, in razdelilno točko povezujejo z omrežnimi priključnimi točkami.

54. Podatki o lokaciji so vsakršni podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju ali v okviru elektronske komunikacijske storitve, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javne komunikacijske storitve.

55. Podatki o prometu so kateri koli podatki, obdelani za namen prenosa komunikacije po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega zaračunavanja.

56. Ponudniki storitev podpore tretje ravni so ponudniki upravljanih storitev in dobavitelji opreme.

57. Potrošnik ali potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki uporablja ali zaprosi za javno komunikacijsko storitev za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno ali poklicno dejavnost.

58. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.

59. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.

60. Pripadajoča storitev je storitev, povezana z elektronskim komunikacijskim omrežjem ali elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogoča ali podpira zagotavljanje, zagotavljanje z lastnimi zmogljivostmi ali avtomatizirano zagotavljanje storitev prek tega omrežja ali s to storitvijo ali pa ima možnost za to in vključuje prevedbo številk ali sisteme, ki ponujajo enakovredno funkcionalnost, sisteme s pogojnim dostopom in elektronske programske vodnike ter druge storitve, kot so storitve za ugotavljanje identitete, lokacije in navzočnosti.

61. Pripadajoče zmogljivosti so pripadajoče storitve, fizična infrastruktura in druge zmogljivosti oziroma elementi, povezani z elektronskim komunikacijskim omrežjem ali elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo ali podpirajo zagotavljanje storitev po tem omrežju ali s to storitvijo ali pa imajo možnost za to in vključujejo stavbe ali vhode v stavbe, napeljavo v stavbah, antenske nosilce, stolpe in druge podporne konstrukcije, kanale, drogove, cevi, jaške in omarice.

62. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco ter širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.

63. Radijsko lokalno omrežje (v nadaljnjem besedilu: RLAN) je brezžični dostopovni sistem majhne moči, ki deluje v majhnem dosegu, z majhnim tveganjem motenja za druge take sisteme, ki jih v neposredni bližini uporabljajo drugi uporabniki, in ki uporablja harmonizirani radiofrekvenčni spekter na neizključni podlagi.

64. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.

65. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljanje medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to so pravilno pooblaščene osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmotnih koristi.

66. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev oddajanja in razširjanja radijskih ali televizijskih programov, ki omogoča neposredni javni sprejem v odprtem prostoru. Program ima pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.

67. Radiofrekvenčno zaščitno razmerje je najmanjša vrednost razmerja želenega in neželenega signala na vhodu v sprejemnik pod določenimi pogoji, tako da je določena kakovost sprejema želenega signala dosežena na izhodu iz sprejemnika.

68. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.

69. Razdelilna točka (točka koncentracije ali distribucije) je fizična točka v stavbi ali zunaj nje, ki je dostopna operaterjem omrežja in na kateri se je mogoče povezati s stavbno fizično infrastrukturo ali pasivno komunikacijsko infrastrukturo. Če agencija na podlagi drugega odstavka 138. člena tega zakona dostop razširi prek prve razdelilne točke, lahko ta točka vsebuje tudi aktivni ali virtualni dostop.

70. Razporeditev spektra pomeni določitev danega pasu radiofrekvenčnega spektra eni ali več vrstam radiokomunikacijskih storitev, kjer je to primerno, pod določenimi pogoji.

71. Sistem s pogojnim dostopom je sistem, ki uporablja tehnični ukrep, oziroma vsaka ureditev, pri kateri je dostop do zaščitenih radiodifuznih storitev v nekodirani obliki pogojen s sklenitvijo naročniškega razmerja ali drugo obliko predhodne individualne avtorizacije.

72. Sistem upravljanja neprekinjenega poslovanja je strateški in taktični načrt upravljanja poslovanja, ki ga vzpostavi in izvaja operater, da se hitro in učinkovito odzove na motnje, izpade in varnostne incidente z namenom, da zagotovi neprekinjeno izvajanje javnih komunikacijskih storitev prek svojega javnega komunikacijskega omrežja na sprejemljivi vnaprej določeni ravni (v nadaljnjem besedilu: SUNP).

73. Sistem upravljanja varovanja informacij je sistem upravljanja, ki omogoča celovit in koordiniran pogled na informacijska varnostna tveganja organizacije ter zagotavlja vzpostavitev, vpeljavo, delovanje, spremljanje, pregledovanje, vzdrževanje in izboljševanje varnosti omrežij in informacijskih sistemov (v nadaljnjem besedilu: SUVI).

74. Sistem upravljanja varnosti je sistem, ki vključuje SUVI in SUNP.

75. Soglasje je osebna privolitev uporabnika ali naročnika v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

76. Souporaba radiofrekvenčnega spektra pomeni dostop dveh ali več uporabnikov do uporabe istih radiofrekvenčnih pasov v določeni ureditvi souporabe spektra, ki se dovoli v skladu s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali brez nje ali kombinacije obojega, vključno z regulativnimi pristopi, kot je sodostop na podlagi dovoljenja zaradi lažje souporabe pasu radiofrekvenčnega spektra, po zavezujočem dogovoru vseh udeleženih strank v skladu s pravili souporabe, vključenimi v njihove pravice uporabe radiofrekvenčnega spektra, da se vsem uporabnikom zagotovi predvidljiva in zanesljiva ureditev souporabe brez poseganje v predpise, ki urejajo varstvo konkurence.

77. Stanja ogroženosti javnih komunikacijskih omrežij (v nadaljnjem besedilu: stanja ogroženosti) so vojno ali izredno stanje in stanje, nastalo zaradi naravnih ali drugih nesreč v skladu z zakonom, ki ureja naravne ali druge nesreče, ter katastrofalni izpad omrežja.

78. Stavbna fizična infrastruktura pomeni fizično infrastrukturo ali inštalacije na lokaciji končnega uporabnika, vključno s tistimi v solastnini (skupne inštalacije), namenjene namestitvi žičnih oziroma brezžičnih dostopovnih omrežij, kadar so ta dostopovna omrežja primerna za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev in povezujejo razdelilno točko z omrežno priključno točko.

79. Storitev celotnega pogovora je multimedijska storitev pogovora v realnem času, ki zagotavlja dvosmerni simetrični prenos videa, besedila in glasu v realnem času med uporabniki na dveh ali več lokacijah.

80. Storitev informacijske družbe je storitev, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

81. Storitev podpore tretje ravni pomeni eno ali več storitev, ki so vezane na delovanje, vzdrževanje, nadgrajevanje, konfiguriranje in upravljanje virtualiziranega ali fizičnega omrežja in storitev.

82. Storitev z dodano vrednostjo je vsaka storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokaciji razen podatkov o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njegovo zaračunavanje.

83. Širokopasovno omrežje je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop.

84. Širokopasovno omrežje visokih hitrosti je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop s hitrostjo najmanj 30 Mb/s.

85. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabšuje, ovira ali neprestano prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki deluje v skladu z veljavnimi mednarodnimi ali državnimi predpisi ali predpisi EU.

86. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (v nadaljnjem besedilu: ITU).

87. Številke za komunikacijo v sili so enotna evropska številka za klice v sili 112, številka policije 113, enotna evropska telefonska številka za prijavo pogrešanih otrok 116 000 in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja.

88. Terminalska oprema je vsa oprema, ki je posredno ali neposredno priključena na omrežni vmesnik javnega komunikacijskega omrežja za pošiljanje, obdelovanje ali sprejemanje informacij. Šteje se, da je priključitev posredna, če je oprema nameščena med terminalom in javnim omrežnim vmesnikom. Terminalska oprema je tudi oprema satelitskih zemeljskih postaj.

89. Uporabnik ali uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javne komunikacijske storitve.

90. Upravljavci kritične infrastrukture imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja kritično infrastrukturo.

91. Varnost omrežij in storitev je zmožnost elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, da na določeni ravni zaupanja preprečijo vse dogodke, ki ogrožajo razpoložljivost, avtentičnost, celovitost ali zaupnost teh omrežij in storitev shranjenih, prenesenih ali obdelanih podatkov ali povezanih storitev, ki jih navedena elektronska komunikacijska omrežja in storitve zagotavljajo ali so prek njih dostopni.

92. Varnostni incident je dogodek, ki ima dejanski negativni vpliv na varnost elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev.

93. Vertikalno integrirani operater je operater, ki deluje na različnih ravneh maloprodajnega in veleprodajnega zagotavljanja omrežij in opravljanja storitev.

94. Vod je del komunikacijskega voda, ki povezuje dve ali več točk in po katerem je mogoča enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija (npr. bakrena parica, optično vlakno, koaksialni kabel, vse vrste nadzemnih povezav).

95. Zagotavljanje elektronskega komunikacijskega omrežja pomeni vzpostavitev, obratovanje, upravljanje ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.

96. Zakonito prestrezanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, in pri katerem se zbirajo vsebina, okoliščine in dejstva, povezani s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.

97. Zelo visokozmogljivo omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki je v celoti sestavljeno iz elementov iz optičnih vlaken vsaj do razdelilne točke na končni lokaciji, ali elektronsko komunikacijsko omrežje, ki v običajnih razmerah največje obremenjenosti omogoča podobno zmogljivost omrežja glede razpoložljive navzdolnje in navzgornje pasovne širine, odpornosti, z napakami povezanih parametrov ter zakasnitev in njenih variacij. Zmogljivost omrežja se lahko šteje za podobno ne glede na to, ali se izkušnja končnega uporabnika razlikuje zaradi različnih lastnosti medija, prek katerega je omrežje na koncu povezano z omrežno priključno točko.

98. Zemeljska postaja je oprema, ki se uporablja izključno za komunikacijo s sateliti ali drugimi sistemi v vesolju.

99. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se priključijo na televizijske sprejemnike, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.

100. Zmogljivost omrežne priključne točke je najvišja hitrost prenosa podatkov, ki jo lahko zagotovi operater.

II. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN STORITEV

4. člen

(zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev)

Vsaka fizična ali pravna oseba lahko zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvaja elektronske komunikacijske storitve pod pogoji, določenimi s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi, ter v skladu z drugo veljavno zakonodajo, če s tem ne ogroža javnega reda, življenja in zdravja ljudi ter javne varnosti in obrambe države.

5. člen

(obvestilo)

(1) Pred začetkom ali spremembo zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, razen medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, je treba pisno obvestiti agencijo.

(2) Po tem, ko operater agencijo pisno obvesti v skladu s prejšnjim odstavkom, se pod pogoji in v skladu s 130. členom tega zakona pogaja z drugimi operaterji o medomrežnem povezovanju in, kjer je to primerno, od njih pridobi operaterski dostop ali medomrežno povezavo ter možnost, da je določen za izvajalca univerzalne storitve v skladu s 168. in 173. členom tega zakona. Merila in postopki za naložitev posamičnih obveznosti operaterjem izhajajo iz IX. in X. poglavja ter iz 130.,168. in 173. člena tega zakona.

(3) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija in Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: BEREC) potrebujeta za vzdrževanje uradne evidence operaterjev oziroma nadzor, in sicer:

1. ime in naslov za fizične osebe,
2. firma in glavni sedež v EU ter sedež vseh podružnic v državah članicah za pravne osebe,
3. pravnoorganizacijska oblika in matična številka oziroma številka vpisa v javni register v drugi državi članici EU,
4. naslov spletne strani operaterja, če ima spletno stran, na kateri objavlja informacije o ponudbi elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev,
5. kontaktna oseba in kontaktni podatki,
6. kratek opis javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev, ki jih namerava zagotavljati ali izvajati,
7. države članice EU, v katerih se bo izvajala dejavnost, in
8. predvideni datum začetka ali spremembe zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev.

(4) Spremembo podatkov iz 1. do 7. točke prejšnjega odstavka mora operater sporočiti agenciji najkasneje v 30 dneh po nastanku spremembe. Spremembo podatkov iz 8. točke prejšnjega odstavka mora operater sporočiti pred predvidenim datumom, razen v primeru višje sile, ko spremembo lahko sporoči v osmih dneh po prenehanju razlogov za višjo silo. Za spremembo podatkov iz 8. točke prejšnjega odstavka se šteje, če se zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev na predvideni datum ne začne dejansko opravljati.

(5) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila z vsemi potrebnimi podatki iz tretjega odstavka tega člena vpiše operaterja v uradno evidenco in mu hkrati pošlje potrdilo o vpisu v uradno evidenco. Vpis v uradno evidenco ni pogoj za izvajanje pravic in obveznosti, ki jih imajo operaterji po tem zakonu. Potrdilo samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.

(6) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena, operaterja posebej pozove, da je obvestilo treba dopolniti v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko obvestila iz prvega odstavka tega člena ter vsebino

podatkov iz tretjega odstavka tega člena. Pri tem upošteva smernice BEREC. Agencija s splošnim aktom določi tudi obliko in vsebino potrdila iz petega odstavka tega člena.

(8) Agencija o vpisu operaterja v uradno evidenco iz petega odstavka tega člena obvesti BEREC.

(9) Operater mora najmanj 90 dni pred predvidenim prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev o tem pisno obvestiti agencijo. Operater mora v tem obvestilu opisati tudi način zagotavljanja trajne hrambe podatkov o registraciji zakonitega prestrezanja in hranjenih podatkov o prometu elektronskih komunikacij za celotno obdobje, za katero je treba zagotoviti hrambo v skladu s tem zakonom, zlasti pa mora navesti, kje bo tako hranjeno gradivo dostopno. V zvezi z načinom in pogoji hrambe se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, in zakona, ki ureja varstvo dokumentarnega gradiva.

(10) Agencija po uradni dolžnosti iz evidence iz petega odstavka tega člena izbriše operaterja, ki je agencijo v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil o prenehanju zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, in operaterja, za katerega ugotovi, da ni več vpisan v Poslovni register Slovenije.

6. člen

(plačilo na podlagi obvestila)

(1) Na podlagi obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena so operaterji zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona, razen določb V., VI. in VII. poglavja tega zakona.

(2) Višina plačila iz prejšnjega odstavka se določi tako, da se število točk pomnoži z vrednostjo točke. Število točk je nominalno enako 0,1 odstotka letnega prihodka, ki ga ima posamezni operater v Republiki Sloveniji iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev. Vrednost točke se določi s tarifo, ki je splošni akt agencije.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija na utemeljen predlog operaterja pri prihodku od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, ob določitvi števila točk upošteva polovico letnega prihodka od teh storitev. Navedeno ne velja, kadar tak promet opravi končni uporabnik zadevnega operaterja. Breme dokazovanja, da prihodek izvira od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, je na operaterju. Če operater dokaže, da je za določeno višino prihodkov od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, zavezan za plačilo nacionalnemu regulativnemu organu v drugi državi, agencija ob določitvi števila točk višine teh prihodkov ne upošteva.

(4) Operater mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena iz preteklega leta. Če operater tega ne stori do roka, agencija kot prihodek iz drugega odstavka tega člena upošteva celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(5) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija, ali kadar je to glede na obsežnost in zahtevnost ustrezno in sorazmerno, pooblaščeni revizor ali revizorka (v nadaljnjem besedilu: revizor), ki ga agencija izbere v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje, pregleda podatke in oceni prihodek. Stroške ocene nosi operater. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka tega člena, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(6) Agencija pri izdaji tarife iz drugega odstavka tega člena upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v njenem programu dela, ter saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati po njeni objavi.

(7) Predlog tarife iz prejšnjega odstavka vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navedejo razlogi za sprejetje ali spremembo tarife in cilji, ki bi jih tako dosegli, in mora biti predhodno javno objavljen najpozneje do 31. julija tekočega leta skupaj z osnutkom programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto v skladu z 269. členom tega zakona. Predlog tarife mora agencija najpozneje do 31. oktobra tekočega leta predložiti v soglasje Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) skupaj s programom dela in finančnim načrtom za prihodnje koledarsko leto ter revidiranimi računovodskimi izkazi za preteklo koledarsko leto. Če vlada do 15. decembra tekočega leta ne izda soglasja, se do uveljavitve nove tarife uporablja veljavna tarifa.

(8) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti in predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev in v katerem so zavezanci iz prvega odstavka tega člena pozvani, da dajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. V tem času se lahko opravijo tudi medsebojni razgovori.

7. člen

(odmera plačil in njihovo plačevanje)

(1) Plačilo iz prejšnjega člena za posameznega zavezanca odmeri agencija z odločbo o odmeri plačila.

(2) Plačila se odmerijo vnaprej za tekoče koledarsko leto.

(3) V prvem koledarskem letu, ko nastopi obveznost plačila, agencija odmeri le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev preostane od nastanka obveznosti do konca leta, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila.

(4) Zavezanec za plačilo mora za koledarsko leto, v katerem je prenehal zagotavljati javna komunikacijska omrežja oziroma izvajati javne komunikacijske storitve, plačati toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je zagotavljal javna komunikacijska omrežja oziroma izvajal javne komunikacijske storitve, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila. Agencija na zahtevo zavezanca spremeni že izdano odločbo o odmeri plačila in morebitno preplačilo vrne zavezancu v 30 dneh od vročitve spremenjene odločbe o odmeri plačila.

8. člen

(operaterji s posebnimi ali izključnimi pravicami)

(1) Operaterji, ki imajo posebne ali izključne pravice za izvajanje druge gospodarske dejavnosti in imajo letni prihodek na področju elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev večji od 10 milijonov eurov, morajo ali zagotavljati elektronska komunikacijska omrežja ali storitve v pravno samostojni družbi ali pa voditi ločene računovodske evidence za dejavnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij tako, kakor da bi te dejavnosti opravljali v pravno samostojni družbi.

(2) Ločene računovodske evidence iz prejšnjega odstavka se vodijo tako, da se opredelijo vsi elementi odhodkov in prihodkov v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij, skupaj z osnovo za njihov izračun in uporabljenimi podrobnimi postopki razporeditve, vključno z razčlenitvijo osnovnih sredstev in strukturnih stroškov po postavkah.

9. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja.

III. GRADNJA OMREŽIJ IN PRIPADAJOČE INFRASTRUKTURE TER SPODBUJANJE POVEZLJIVOSTI

10. člen

(prostorsko načrtovanje, gradnja in vzdrževanje)

(1) Javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura se štejeta za gospodarsko javno infrastrukturo.

Služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: služba), je državni nosilec urejanja prostora za področje načrtovanja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture.

(2) Šteje se, da je v javno korist gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, gradnja elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči ter gradnja drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi.

(3) Lokalne skupnosti v okviru svojih pristojnosti pospešujejo gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture in, kjer je to primerno, sodelujejo z agencijo in službo. Pri tem zlasti določijo pogoje za gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v svojih prostorskih aktih, sklepajo služnostne in druge pogodbe z operaterji na svoji infrastrukturi, obveščajo operaterje in agencijo o nameravanih prihodnjih posegih v svojo obstoječo infrastrukturo ter lahko načrtujejo gradnjo odprtih javnih komunikacijskih omrežij.

(4) Vzdrževanje komunikacijskih objektov, ki so del omrežij in pripadajoče infrastrukture iz prejšnjega odstavka, se šteje za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o gradnji objektov, ne glede na to, da niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe. Za vzdrževalna dela v javno korist na komunikacijskih objektih se štejejo:

1. dograditev in nadgraditev obstoječih komunikacijskih objektov oziroma naprav elektronskih komunikacijskih omrežij (npr. nameščanje ali zamenjava naprav, vključno z zamenjavo oporišč nadzemnih linij, povečanje zmogljivosti, uvlečenje komunikacijskih kablov v obstoječe cevi, rekonstrukcija, prestavitev naprav in inštalacij, zaščita in popravila),
2. statična ojačitev in nadomestitev obstoječih nosilcev antenskih sistemov in njihovo zvišanje ali znižanje,
3. zamenjava obstoječih zabojnikov,
4. izvedba zahtevanih ozemljitev ali razširitev obstoječe ozemljitve zaradi zamenjave zabojnika/stolpa, izvedba strelovodne zaščite, strojnih inštalacij, električne inštalacije in zagotovitev potrebnega povečanja obstoječe električne priključne moči.

(5) Vlada glede na stopnjo zahtevnosti gradnje določi enostavne komunikacijske objekte, za katere v skladu s predpisi o gradnji objektov ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, in predpiše, kaj se poleg del iz prejšnjega odstavka šteje za vzdrževanje komunikacijskih objektov.

(6) Komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura iz drugega odstavka tega člena morajo biti, razen tam, kjer dejanske in tehnične možnosti tega ne dopuščajo, grajeni trajnostno vzdržno in tako, da zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo.

(7) Pri gradnji novih večstanovanjskih in nestanovanjskih stavb mora biti projektirana in zgrajena stavbna fizična infrastruktura do omrežnih priključnih točk in v njej pasivna komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe, ki je primerna za doseganje visokih hitrosti. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji stavbne fizične oziroma pasivne komunikacijske infrastrukture. Projektiranje in izgradnja stavbne fizične ter pasivne komunikacijske infrastrukture iz tega odstavka je strošek investitorja v gradnjo ali rekonstrukcijo večstanovanjske ali nestanovanjske stavbe.

(8) Obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja pri gradnji ali rekonstrukciji:

1. stavb s skupno površino do 50 m²,
2. nestanovanjskih kmetijskih stavb,
3. obrednih stavb,
4. stavb, zaščitenih zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti, in
5. drugih stavb, kjer bi izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka pomenila nesorazmerne stroške v primerjavi s stroški projekta.

(9) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi tehnična in druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju sedmega in osmega odstavka tega člena.

(10) Agencija s splošnim aktom opredeli lokacije omrežnih priključnih točk. Pri tem v največji možni meri upošteva smernice BEREC.

(11) Operater omrežja lahko ob upoštevanju 136. do 138. člena tega zakona na lastne stroške postavi svoje omrežje do razdelilne točke.

11. člen

(preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli)

(1) Infrastrukturni operater mora pri gradbenih delih na fizični infrastrukturi vsaj 60 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, če gradbeno dovoljenje ni potrebno, pa vsaj 90 dni pred predvidenim začetkom izvajanja gradbenih del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje oziroma za skupno gradnjo. Agencija najpozneje v treh dneh po prejemu poziva na svojih spletnih straneh javno objavi sporočilo investitorja o začetku projektiranja ali izvajanja del z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne sme biti krajši od 10 delovnih dni od objave.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za druge investitorje v javna komunikacijska omrežja in investitorje v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo, ki niso hkrati infrastrukturni operaterji.

(3) Obveznost iz prejšnjih odstavkov ne velja za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja.

(4) Sporočilo o načrtovanih gradbenih delih iz prvega odstavka tega člena vsebuje informacije o:

1. lokaciji in vrsti del,
2. vključenih elementih omrežja,
3. predvidenem datumu začetka del in njihovem trajanju in
4. kontaktni točki.

(5) Operater omrežja lahko zaprosi infrastrukturnega operaterja za informacije iz prejšnjega odstavka za tekoča ali načrtovana dela na fizični infrastrukturi, za katera je bilo gradbeno dovoljenje že izdano ali postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja že teče ali je vložitev vloge za izdajo gradbenega dovoljenja predvidena v naslednjih šestih mesecih. V prošnji mora opredeliti območje, na katero se nanaša postavitev elementov elektronskih komunikacijskih omrežij. Infrastrukturni operater mora informacije predložiti pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v dveh tednih od prejema pisne prošnje, razen če je infrastrukturni operater te informacije že javno objavil v elektronski obliki oziroma so informacije dostopne na spletnih straneh agencije v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(6) Ob sporu v zvezi s pravicami in obveznostmi iz tega člena odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 286. člena tega zakona.

12. člen

(skupna gradnja)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov lahko infrastrukturni operaterji z operaterji omrežja sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki vsebuje tudi navedbo tehničnih in drugih pogojev ter predlog delitve stroškov, morajo zavezanci iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini v 30 dneh, odkar je zainteresirani soinvestitor obvestil investitorja o interesu za skupno gradnjo, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 286. člena tega zakona in pri tem po potrebi določi pogoje skupne gradnje. Investitor mora na zahtevo agencije cene gradnje stroškovno dokazati in utemeljiti. Odločitev agencije mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna.

(3) Kadar je ena od strank investitor s področja energetike, agencija za potrebe odločanja na podlagi prejšnjega odstavka od agencije, pristojne za področje energetike, predhodno pridobi podatek o višini upravičenih stroškov na strani investitorja s področja energetike.

(4) Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti odločbe agencije iz drugega odstavka tega člena mora investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture svoje omrežje načrtovati tako, da se v okviru tehničnih možnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura.

(5) V primeru realizacije skupne gradnje mora zainteresirani soinvestitor o tem najkasneje v 30 dneh po začetku gradnje obvestiti agencijo.

(6) Zavezanec iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena lahko zavrne prošnjo zainteresiranega soinvestitorja iz drugega odstavka tega člena za dogovor o uskladitvi gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij, če:

1. bi to povzročilo dodatne stroške za prvotno predvidena gradbena dela, vključno s stroški, nastalimi zaradi dodatnih zamud zaradi usklajevanja gradbenih del,
2. bi to oviralo njegov nadzor nad usklajevanimi deli,
3. je prošnja za usklajevanje del vložena manj kot 30 dni pred oddajo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja ali manj kot 30 dni pred predvidenim začetkom izvajanja del, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(7) Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma drugega investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega člena ter drugega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz četrtega odstavka 10. člena tega zakona ter pri vzdrževalnih delih v javno korist, kot so za posamezne druge infrastrukture določena s področnimi predpisi.

(8) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 10. člena tega zakona ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev iz državnega in občinskih proračunov, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke iz evidence v skladu s prvim odstavkom 15. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ni take kabelske kanalizacije in če ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka prejšnjega člena. Tako zgrajena kabelska kanalizacija je pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo. Agencija s splošnim aktom iz desetega odstavka tega člena določi, kaj šteje za dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo. Agencija lahko s splošnim aktom določi izjeme od obveznosti položitve prazne kabelske kanalizacije za primere, ko naložitev obveznosti investitorju ne bi bila sorazmerna glede na predvidene koristi od položitve prazne kabelske kanalizacije.

(9) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti, ki dodeljuje javna sredstva iz 20. člena tega zakona, v javnem razpisu določi drugačne zahteve glede položitve dovolj zmogljive proste kabelske kanalizacije.

(10) Agencija za izvajanje tega in prejšnjega člena izda splošni akt.

13. člen

(prestavitev ali sprememba drugih napeljav in poznejša gradnja drugih napeljav)

(1) Operater omrežja, ki želi graditi javno komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo, lahko v zahtevi za ustanovitev služnosti zahteva premestitev ali spremembo obstoječih drugih napeljav, vendar le, če se javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura ne bi dala zgraditi, druge napeljave pa se lahko premestijo ali spremenijo brez negativnih posledic za njihovo uporabo, skupna uporaba napeljav pod pogoji 136. člena tega zakona pa ni mogoča.

(2) Stroške premestitve ali spremembe napeljav v celoti krije operater omrežja, ki je zahteval premestitev ali spremembo.

(3) Poznejša gradnja drugih napeljav se opravi tako, da ne moti obstoječega javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

14. člen

(prestavitev in zaščita obstoječih komunikacijskih omrežij)

(1) Če je zaradi gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav treba prestaviti ali zaščititi obstoječe komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo iz četrtega odstavka 10. člena tega zakona, ki je vpisana v evidenco iz prvega odstavka 15. člena tega zakona, mora investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav o tem obvestiti lastnika omrežja, ki ga je treba prestaviti in zaščititi, najmanj 30 dni pred predvidenim začetkom del ter njegovi pooblaščeni osebi omogočiti navzočnost in strokovni nadzor pri izvedbi del. V nasprotnem primeru investitor odgovarja lastniku za morebitno povzročeno škodo.

(2) Prestavitev in zaščito iz prejšnjega odstavka lahko po dogovoru z investitorjem izvede tudi lastnik omrežja iz prejšnjega odstavka ali od njega pooblaščeni izvajalec.

(3) Ne glede na določbe drugih zakonov stroški prestavitve ali zaščite bremenijo investitorja gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav, če investitor gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav ter lastnik omrežja iz prvega odstavka tega člena, ki ga je treba prestaviti in zaščititi, s pogodbo ne določita drugače.

(4) Investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav ne odgovarja za morebitno škodo iz prvega odstavka tega člena niti ne nosi stroškov prestavitve ali zaščite, če omrežje in pripadajoča infrastruktura iz prvega odstavka tega člena nista vpisana v evidenco iz prvega odstavka 15. člena tega zakona, razen če lastnik omrežja iz prvega odstavka tega člena dokaže, da je investitor vedel za obstoj omrežja in je bil predlog za vpis v evidenco že predložen.

15. člen

(vpis v evidenco)

(1) Investitor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 10. člena tega zakona mora sporočiti podatke o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture, vključno s številom posameznih pripadajočih vodov (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod in drugo) neposredno organu, ki je pristojen za geodetske zadeve, ki glede teh podatkov izvaja naloge enotne informacijske točke, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka obveznost sporočanja podatkov ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(3) Agencija zaradi zagotavljanja preglednosti in skupne uporabe fizične infrastrukture od investitorjev ali upravljavcev komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ki so v skladu s prvim odstavkom tega člena sporočili podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, pridobi podatke o njihovih kontaktnih točkah in jih objavi na svojih spletnih straneh.

(4) Investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi podatke o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke na fiksni lokaciji v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena. Vsaka sprememba teh podatkov se v treh mesecih po njenem nastanku sporoči pristojnemu organu. Podatki iz evidence o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke so javni.

(5) Vlada za izvajanje določbe prvega, četrtega in sedmega odstavka tega člena izda uredbo.

(6) Agencija lahko za potrebe izvajanja tega zakona ob smiselni uporabi 265. in 266. člena tega zakona od zavezancev iz prvega odstavka tega člena zahteva podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka tega člena in o tem vodi svojo evidenco in zainteresiranim strankam v zvezi s postopki, ki jih vodi, omogoči vpogled v te podatke. Pri tem agencija ne sme zahtevati podatkov, ki so jih zavezanci že poslali organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Infrastrukturni operater mora podatke iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso zajeta v drugem odstavku 10. člena tega zakona. Podatke mora sporočiti neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

16. člen

(dostop operaterja omrežja do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi)

(1) Če podatki iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena v primeru elektronskih komunikacijskih omrežij ali podatki o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi fizične infrastrukture ter kontaktni točki v primeru drugih infrastrukturnih operaterjev, ki se vpisujejo v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, niso dostopni, lahko operater omrežja zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do teh podatkov. Operater omrežja v prošnji opredeli območje, na katero se nanaša postavitev elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Infrastrukturni operater mora dostop do podatkov pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobriti v dveh mesecih od prejema pisne prošnje iz prejšnjega odstavka. Podatke mora zagotoviti v obliki, kot je zahtevana za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko infrastrukturni operater zavrne dostop do podatkov, če je to potrebno zaradi varnosti omrežij, nacionalne varnosti, javnega zdravja ali varnosti.

(4) Operater omrežja lahko v pisni prošnji, v kateri so opredeljeni elementi omrežja, na katere se nanaša postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij, infrastrukturnega operaterja zaprosi za pregled določenih elementov fizične infrastrukture na kraju samem ob navzočnosti in strokovnem nadzoru pooblaščene osebe infrastrukturnega operaterja. Infrastrukturni operater pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobri razumno prošnjo za pregled v 30 dneh od prejema pisne prošnje, razen če to ni primerno iz razlogov v prejšnjem odstavku.

(5) Operater omrežja mora s podatki, ki jih pridobi na podlagi tega člena, ravnati v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti, in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, ter sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti.

(6) Če se infrastrukturni operaterji sami ne dogovorijo o dostopu do podatkov na podlagi tega člena, o zadevi na zahtevo ene od strank odloča agencija po postopku iz 286. člena tega zakona.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za podatke o neuporabljenih optičnih vlaknih iz 140. člena tega zakona.

(8) Pristojni organ javnega sektorja, ki pri svojem delu razpolaga s podatki iz prvega odstavka tega člena, te podatke na njegovo zahtevo posreduje operaterju omrežja.

17. člen

(varovalni pas sistemov elektronskih komunikacij)

(1) Varovalni pas sistemov elektronskih komunikacij je zemljiški pas ob komunikacijskih vodih in objektih, v katerem se smejo graditi drugi objekti in naprave ter izvajati dela, ki bi lahko vplivala na delovanje elektronskega komunikacijskega omrežja, le ob določenih pogojih in na določeni oddaljenosti od vodov in objektov tega omrežja.

(2) Širina varovalnega pasu elektronskega komunikacijskega omrežja poteka:

1. za linijski objekt na vsako stran od osi linijskega komunikacijskega voda in znaša tri metre,
2. za poligonski objekt na vse strani od zunanjih robov območja poligonskega komunikacijskega objekta in znaša pet metrov in
3. za točkovni objekt na vse strani od zunanjih robov točkovnega komunikacijskega objekta in znaša 1,5 metra.

(3) Pogoje, pod katerimi se smejo v skladu s predpisi o gradnji objektov in urejanju prostora graditi drugi objekti in naprave v varovalnem pasu sistema elektronskih komunikacij, in pogoje, pod katerimi se smejo izvajati dela na območju varovalnih pasov sistema elektronskih komunikacij, predpiše vlada.

18. člen

(pregled in napoved postavitve omrežij)

(1) Agencija izvede in vsaka tri leta posodobi geografski pregled o dosegu širokopasovnih omrežij. Pri tem upošteva tudi podatke iz prvega in četrtega odstavka 15. člena tega zakona.

(2) Agencija najmanj vsaka tri leta objavi javni poziv za poizvedovanje po nameri investitorjev, da bodo v roku, ki ga določi agencija in ni krajši od treh let, gradili zelo visokozmogljiva omrežja ali bodo nadgradili ali razširili obstoječa omrežja tako, da bodo omogočala hitrost najmanj 100 Mb/s.

(3) Agencija glede na svoje pristojnosti, določene s tem zakonom, odloči, v kakšnem obsegu bo upoštevala informacije, zbrane na podlagi prejšnjega odstavka.

(4) Agencija lahko na podlagi podatkov iz prvega odstavka tega člena in podatkov, zbranih na podlagi drugega odstavka tega člena, določi posamezna območja, na katerih v roku iz drugega odstavka tega člena ni predvideno omrežje s hitrostjo najmanj 100 Mb/s.

19. člen

(poizvedovanje po tržnem interesu za gradnjo visokozmogljivih omrežij)

(1) Organ, ki dodeljuje javna sredstva iz prvega odstavka 20. člena tega zakona, poda na agencijo vlogo za izvedbo poizvedovanja po tržnem interesu za gradnjo visokozmogljivih

omrežij oziroma nadgradnjo ali razširitev obstoječih omrežij, tako da bodo omogočala prenosne hitrosti najmanj 100 Mb/s v smeri proti uporabniku v naslednjih treh letih.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj podatke o:

1. javnem soinvestitorju,
2. roku, do katerega organ, ki dodeljuje javna sredstva, potrebuje podatke,
3. vrsti infrastrukture oziroma omrežja, za katero se dodeljujejo javna sredstva,
4. premeru kabelske kanalizacije ali premeru cevi v milimetrih za infrastrukturo oziroma hitrosti prenosa v Mb/s za omrežje, za katero se dodeljujejo javna sredstva,
5. predvidenem času gradnje infrastrukture oziroma omrežja, za katero se dodeljujejo javna sredstva, ki ne sme biti daljši od treh let in
6. geografskem območju, za katero se dodeljujejo javna sredstva.

(3) Organ lahko v vlogi iz prvega odstavka tega člena določi, da mora obvestilo o napovedi gradnje poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebovati še druge podatke, kot so na primer informacije o načrtovanem projektu in podrobno opredeljen časovni načrt gradnje, dokazila o finančni izvedljivosti načrtovanih investicijskih projektov in primernosti predvidenih tehnologij glede na zastavljene cilje ter morebitne druge priloge, s katerimi bo investitor verodostojno izkazal izvedljivost izraženega tržnega interesa.

(4) Organ iz prvega odstavka tega člena pri določitvi podatkov iz drugega in tretjega odstavka tega člena upošteva, da morajo biti podatki vsaj podobno podrobni kot podatki, ki jih pridobi agencija na podlagi prejšnjega člena.

(5) Agencija izvede poizvedovanje po tržnem interesu iz prvega odstavka tega člena. Če agencija na podlagi zbranih podatkov ugotovi prekrivajoč tržni interes investitorjev, o tem pisno obvesti zadevne investitorje in organ iz prvega odstavka tega člena.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka investitorji lahko v 30 dneh od prejema pisnega obvestila agencije sklenejo dogovor, katerega cilj je izogniti se gradnji podvojene infrastrukture. Ta dogovor mora biti v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence. Širokopasovno omrežje mora biti na področjih, za katera so se investitorji dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, odprto komunikacijsko omrežje, sicer dogovarjanje ni dopustno.

(7) Investitorji, ki so se v skladu s prejšnjim odstavkom dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, morajo v 15 dneh po sklenitvi dogovora agenciji sporočiti prenovljene podatke, ki lahko obsegajo le področja razdeljenega tržnega interesa iz prejšnjega odstavka.

(8) Če investitorji dogovora iz šestega odstavka tega člena ne sklenejo, agencija o tem obvesti organ iz prvega odstavka tega člena.

(9) Agencija organu, ki je podal vlogo, v dogovorjenem roku, ki ne sme biti daljši od šestih mesecev, sporoči pridobljene podatke.

(10) Agencija na svojih spletnih straneh objavi podatke o območjih iz četrtega odstavka prejšnjega člena in izkazanih namerah za postavitev omrežij iz drugega odstavka prejšnjega člena in izkazanem tržnem interesu na podlagi poizvedovanja iz prvega odstavka tega člena.

(11) Agencija za izvajanje prejšnjega in tega člena izda splošni akt.

20. člen

(uporaba javnih sredstev)

(1) Sredstva za gradnjo visokozmogljivih omrežij oziroma nadgradnjo ali razširitev obstoječih omrežij tako, da bodo omogočala prenosne hitrosti najmanj 100 Mb/s, se lahko zagotovijo tudi iz javnih sredstev v skladu s predpisi EU, ki urejajo združljivost nekaterih vrst pomoči z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(2) Javna sredstva se v skladu s predpisi iz prejšnjega odstavka lahko zagotovijo tudi za spodbujanje povezljivosti.

(3) Državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti, ki dodeljuje javna sredstva za gradnjo visokozmogljivih omrežij iz prvega odstavka tega člena, upošteva zbrane podatke iz prvega odstavka 18. člena tega zakona in podatke o napovedi postavitve omrežij, zbranih v skladu z 18. in 19. členom tega zakona.

(4) Vlada z uredbo določi podrobnejše pogoje za izvajanje tega člena, kot so pogoji za uporabo javnih sredstev, upravičeni stroški, vsebina vloge za javno sofinanciranje projekta, način določitve cene operaterskega dostopa do sofinanciranega omrežja ter vzpostavitev mehanizma za spremljanje in vračilo sredstev.

21. člen

(sklepanje pogodb o tržnem interesu)

(1) Če organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena na podlagi podatkov, ki mu jih na podlagi devetega odstavka 19. člena tega zakona posreduje agencija, ugotovi, da investitor z obvestilom iz tretjega oziroma sedmega odstavka 19. člena tega zakona tržnega interesa ni verodostojno izkazal, izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna. Odločba organa je dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

(2) Organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena na podlagi podatkov, ki mu jih na podlagi devetega odstavka 19. člena tega zakona posreduje agencija, investitorju ponudi sklenitev pogodbe, s katero se investitor zaveže, da bo v treh letih od podpisa pogodbe zgradil širokopasovno omrežje na območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal v obvestilu iz tretjega oziroma sedmega odstavka 19. člena tega zakona. Organ izvod podpisane pogodbe in morebitni pripadajoči dogovor iz šestega odstavka 19. člena tega zakona pošlje agenciji. Če investitor pogodbe v 15 dneh ne podpiše, se šteje, da je odstopil od izraženega tržnega interesa. V tem primeru organ izda odločbo iz prejšnjega odstavka.

(3) V pogodbi iz prvega stavka prejšnjega odstavka se lahko določi pogodbena kazen za primer neizpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka.

(4) Če operater ne izvaja tržnega interesa v skladu s pogodbo iz drugega odstavka tega člena in pri tem s predvidenimi aktivnostmi zamuja za več kot šest mesecev, organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena zaradi operaterjeve kršitve odstopi od pogodbe in v tem delu tržnega interesa ne upošteva ter o tem obvesti agencijo. Pri preverjanju izvajanja pogodbe lahko organ zaprosi agencijo za tehnično pomoč. Z dnem odstopa od pogodbe zaradi operaterjeve kršitve se šteje, da operater ni izpolnil obveznosti gradnje iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če investitor v roku ne uresniči napovedane gradnje na določenem območju, lahko organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena za to območje uporabi javna sredstva iz prejšnjega člena.

(6) Kadar javna sredstva na podlagi prejšnjega člena dodeljuje organ samoupravne lokalne skupnosti, lahko za sklepanje pogodb na podlagi tega člena pooblasti službo, ki sklene pogodbo v imenu in za račun organa samoupravne lokalne skupnosti.

22. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen 20. in 21. člena tega poglavja, in na njegovi podlagi izdanih predpisov in aktov ter pri tem sodeluje z inšpektorjem, pristojnim za gradnjo.

IV. RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

23. člen

(odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij)

(1) Gradnja, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno komunikacijsko omrežje je treba načrtovati tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(4) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se odvzame ali omeji po postopku in na način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon določa drugače.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitev lastninske pravice, vlada na predlog operaterja omrežja za omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičnini v lasti Republike Slovenije s služnostjo za namen iz tretjega odstavka tega člena odloči o prevladi javne koristi gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture nad drugo javno koristjo, če ne pride do ustanovitve služnosti s pogodbo v skladu s 27. členom tega zakona. Vlada upravljavcu nepremičnine v lasti Republike Slovenije naloži sklenitev pogodbe ali pa predlog operaterja omrežja zavrne.

(6) Operater omrežja, ki želi na tuji nepremičnini, nad ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali v postopku ustanovitve služnosti kot služnostni upravičenec.

(7) Pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja gre za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitev lastninske pravice.

24. člen

(omrežja za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči)

Določbe prejšnjega člena veljajo tudi za elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

25. člen

(ustanovitev služnosti na nepremičninah v lasti oseb javnega prava ob zgraditvi elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso javna komunikacijska omrežja)

(1) Gradnja, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso omrežja iz 23. in 24. člena tega zakona, ter pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Elektronsko komunikacijsko omrežje iz prejšnjega odstavka je treba načrtovati tako, da so posegi v lastnino oseb javnega prava čim manjši.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava se v javno korist lahko obremeni s služnostjo v korist fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, ki niso omrežja iz 23. in 24. člena tega zakona, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja tega omrežja ter pripadajoče infrastrukture.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka se lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava obremeni s služnostjo po postopku in na način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, in zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon določa drugače.

(5) Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje, ki ni omrežje iz 23. in 24. člena tega zakona, ter želi na nepremičnini, ki je v lasti oseb javnega prava, nad to nepremičnino ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku ustanovitve služnosti nastopa kot služnostni upravičenec.

26. člen

(služnost)

(1) Služnost na podlagi tega zakona je stvarna pravica, ki obsega za služnostnega upravičenca iz 23., 24. in 25. člena tega zakona naslednja upravičenja:

1. gradnja, postavitev, obratovanje in vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture,

2. dostop do elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe njihovega obratovanja in vzdrževanja,

3. odstranjevanje naravnih ovir pri gradnji, postavitvi, obratovanju in vzdrževanju elektronskega komunikacijskega omrežja.

(2) Upravičenja iz prejšnjega odstavka mora upravičenec izvrševati tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in obremenjuje služeče zemljišče. Če lastnik nepremičnine zaradi izvrševanja teh upravičenj utrpi škodo, jo mora povzročitelj povrniti v skladu z zakonikom, ki ureja obligacijska razmerja.

27. člen

(ustanovitev služnosti)

(1) Služnost se sklene v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(2) Za ustanovitev služnosti mora služnostni upravičenec lastniku nepremičnine predložiti predlog pogodbe.

(3) Obvezna sestavina pogodbe je določilo o višini denarnega nadomestila za služnost, v primerih, ki se nanašajo na omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičninah pri gradnji, postavitvi, obratovanju ali vzdrževanju javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture iz 23. člena tega zakona, pa tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca z njegove strani ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona. Imetnik pravice skupne uporabe ima v obsegu, ki je potreben za izvajanje skupne uporabe, upravičenja iz prejšnjega člena.

(4) Denarno nadomestilo iz prejšnjega odstavka ne sme presegati zmanjšanja vrednosti služeče nepremičnine ali dejanske škode in izgubljenega dobička, vključno zaradi dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani njega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona in omejitev, ki za investitorja izhajajo iz prvega do tretjega odstavka 14. člena tega zakona ob prestavitvi javnih komunikacijskih omrežij.

(5) V primeru ustanovitve služnosti na nepremičninah v lasti države ali samoupravne lokalne skupnosti je obvezna sestavina pogodbe v korist operaterja omrežja tudi določilo o dopustnosti skupne gradnje s strani drugega operaterja omrežja v skladu z 12. členom tega zakona. Dopustnost skupne gradnje velja samo za gradnjo na isti trasi, kot je določena v pogodbi med prvotnim investitorjem in lastnikom nepremičnine. V tem primeru je obvezna sestavina pogodbe tudi določilo o višini denarnega nadomestila, ki ga zainteresirani soinvestitor plača lastniku nepremičnine v primeru skupne gradnje. Višina tega denarnega nadomestila ne sme presegati višine denarnega nadomestila, ki ga lastniku nepremičnine plača prvotni investitor.

(6) Določbe drugega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primeru, kadar se služnost ustanovi na podlagi predloga pogodbe upravljavca druge gospodarske javne infrastrukture na kateri se služnost ustanavlja v skladu z zakoni, ki urejajo gospodarske javne infrastrukture.

(7) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je služnost pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripada-

joče infrastrukture, ki se financirajo iz javnih sredstev v skladu z 20. členom tega zakona, na nepremičninah v lasti države ali samoupravne lokalne skupnosti neodplačna.

(8) Če lastnik nepremičnine v desetih dneh po prejemu predloga pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko služnostni upravičenec zahteva, da o ustanovitvi služnosti v skladu s 23., 24. in 25. členom tega zakona odloči pristojni upravni organ.

(9) Poleg sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja ustanovitev služnosti za potrebe gradnje, je obvezna sestavina pogodbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe s strani operaterja omrežja. Pri določitvi višine denarnega nadomestila za služnost se upošteva tudi možnost skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij. Višina denarnega nadomestila v delu, ki se nanaša na skupno uporabo fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij, se lahko določi tudi s sklenitvijo dodatka k pogodbi najpozneje deset dni pred izvedbo skupne uporabe.

28. člen

(pogoji za odločanje pristojnega organa)

(1) Pristojni upravni organ mora pri odločanju o ustanovitvi služnosti ugotoviti in upoštevati, ali:

1. je pridobitev služnosti nujen pogoj za gradnjo, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture,

2. je bila gradnja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture načrtovana tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši,

3. bo izvrševanje služnosti bistveno oviralo lastnika nepremičnine.

(2) Za bistveno oviranje lastnika nepremičnine iz 3. točke prejšnjega odstavka gre v primerih, če se:

1. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži dostop do nepremičnine (do zemljišča oziroma objekta na njem),

2. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži opravljanje dejavnosti,

3. znatno zmanjša vrednost nepremičnine (zemljišča ali objekta na njem).

29. člen

(odločba pristojnega upravnega organa)

(1) Pristojni upravni organ z odločbo ustanovi služnost v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture. Obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti je določba o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja v skladu s tem zakonom.

(2) Poleg sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja ustanovitev služnosti za potrebe gradnje druge gospodarske javne infrastrukture, je obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja določba o dopustnosti skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij.

30. člen

(prenehanje služnosti)

(1) Služnost preneha na podlagi sporazuma obeh strank ali ko poteče čas, za katerega je bila ustanovljena.

(2) Služnost lahko preneha na podlagi odločbe pristojnega upravnega organa, če se ugotovi:

1. na zahtevo ene izmed strank, da služnost ni več potrebna,

2. na zahtevo lastnika nepremičnine, da nosilec upravičenj v treh letih ni začel izvrševati upravičenj, razen če za to obstajajo utemeljeni razlogi.

V. UPRAVLJANJE RADIOFREKVENČNEGA SPEKTRA

1. **Splošne določbe**

31. člen

(upravljanje radiofrekvenčnega spektra)

(1) Radiofrekvenčni spekter je omejena naravna dobrina s pomembno družbeno, kulturno in gospodarsko vrednostjo.

(2) Državni organi v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, skrbijo za učinkovito in nemoteno uporabo radiofrekvenčnega spektra Republike Slovenije in pravic Republike Slovenije do orbitalnih pozicij. Pri tem upoštevajo tudi priporočila ITU.

(3) Radiofrekvenčni spekter Republike Slovenije na podlagi javnega pooblastila upravlja agencija in pri tem upošteva strateške usmeritve službe ter strateške dokumente Republike Slovenije in EU. Agencija pripravi najmanj triletno strategijo upravljanja radiofrekvenčnega spektra in jo predloži v soglasje vladi. Po pridobitvi soglasja agencija strategijo objavi na svojih spletnih straneh.

(4) Pri čezmejnem škodljivem motenju, povzročenem z oddajanjem radijskega signala iz drugih držav v nasprotju z mednarodnopravnimi akti iz drugega odstavka tega člena, lahko agencija sprejme nujne in sorazmerne ukrepe za zaščito nemotene uporabe radiofrekvenčnega spektra v Republiki Sloveniji. Ti ukrepi obsegajo predvsem povečanje dovoljene oddajne moči, spremembo antenskega sevalnega diagrama, spremembo polarizacije, spremembo višine antene nad terenom ter spremembo lokacije oddajanja, če se s tem območje pokrivanja ne spremeni.

32. člen

(splošna načela upravljanja radiofrekvenčnega spektra)

Agencija in pristojni državni organi spodbujajo harmonizacijo uporabe radiofrekvenčnega spektra za elektronska komunikacijska omrežja in storitve v EU za zagotovitev uspešne in učinkovite uporabe in koristi za potrošnike, kot so večja konkurenca, ekonomija obsega in medsebojno vzajemno delovanje omrežij in storitev. Pri tem v skladu s 33. členom tega zakona in v skladu z Odločbo 676/2002/ES med drugim:

1. prizadevajo si za pokritost ozemlja Republike Slovenije in njenega prebivalstva z visokokakovostnimi in hitrimi brezžičnimi širokopasovnimi povezavami ter za pokritost glavnih državnih in evropskih prometnih poti, vključno z vseevropskim prometnim omrežjem iz Uredbe (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU (UL L št. 348 z dne 20. 12. 2013, str. 1),

2. spodbujajo hiter razvoj novih brezžičnih komunikacijskih tehnologij, vključno z medsektorskim pristopom, kadar je to primerno,

3. zagotavljajo predvidljivost in doslednost pri izdaji odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, njihovem podaljšanju, spremembah in razveljavitvah z namenom spodbujanja dolgoročnih naložb,

4. preprečujejo škodljivo motenje ali čezmejno škodljivo motenje v skladu s 33. in 39. členom tega zakona ter sprejmejo primerne ukrepe v ta namen, vključno s preventivnimi ukrepi,

5. spodbujajo souporabo radiofrekvenčnega spektra med podobnimi ali različnimi uporabami radiofrekvenčnega spektra v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence,

6. v skladu z 39. členom tega zakona pri dodelitvi radijskih frekvenc predvidijo uporabo najustreznejših in najpreprostejših sistemov za podeljevanje pravic, ki zagotavlja kar največjo stopnjo prožnosti, souporabe in učinkovitosti uporabe radiofrekvenčnega spektra,

7. uporabljajo pravila za dodelitev, podaljšanje, prenos, spremembe in razveljavitve odločb o dodelitvi radijskih fre-

kvenc, ki so jasno in pregledno določena, da se zagotovijo regulativna varnost, doslednost in predvidljivost,

8. prizadevajo si za doslednost in predvidljivost v zvezi z uporabo radiofrekvenčnega spektra zaradi varovanja javnega zdravja v skladu s predpisi, ki urejajo elektromagnetno sevanje v naravnem in življenjskem okolju.

33. člen

(strateško načrtovanje in usklajevanje politike radiofrekvenčnega spektra ter njegova čezmejna koordinacija)

(1) Agencija in pristojni državni organi sodelujejo z Evropsko komisijo in organi drugih držav članic EU pri strateškem načrtovanju, čezmejni koordinaciji in usklajevanju uporabe radiofrekvenčnega spektra v EU v skladu s politikami EU glede vzpostavitve in delovanja notranjega trga na področju elektronskih komunikacij. Pri tem med drugim upoštevajo gospodarske vidike in vidike varnosti, zdravja, javnega interesa, svobode izražanja ter kulturne, znanstvene, socialne in tehnične vidike v zvezi s politikami EU ter različne interese uporabnikov radiofrekvenčnega spektra, da bi na ta način optimizirali uporabo radiofrekvenčnega spektra in se izognili škodljivemu motenju.

(2) Agencija in pristojni državni organi v sodelovanju z Evropsko komisijo in organi drugih držav članic EU spodbujajo koordinacijo pristopov na področju politike radiofrekvenčnega spektra v EU in, če je potrebno, usklajene pogoje glede razpoložljivosti in učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra, ki so potrebni za vzpostavitev in delovanje notranjega trga na področju elektronskih komunikacij.

(3) Agencija in pristojni državni organi v okviru Skupine za politiko radiofrekvenčnega spektra (v nadaljnjem besedilu: RSPG) v sodelovanju z drugimi državami članicami EU in Evropsko komisijo v skladu s prvim odstavkom tega člena, na njuno zahtevo pa tudi z Evropskim parlamentom in Svetom, pri podpori strateškemu načrtovanju in koordinaciji pristopov na področju politike radiofrekvenčnega spektra v EU skrbijo za:

1. oblikovanje najboljših praks glede vprašanj, povezanih z radiofrekvenčnim spektrom zaradi izvajanja Direktive 2018/1972/EU,

2. pospeševanje usklajevanja med državami članicami zaradi izvajanja Direktive 2018/1972/EU in drugih predpisov EU ter zaradi prispevanja k razvoju notranjega trga,

3. usklajevanje pristopov k dodelitvi in podelitvi uporabe radiofrekvenčnega spektra ter objavljanje poročil ali mnenj o vprašanjih, povezanih z radiofrekvenčnim spektrom.

(4) Agencija in pristojni državni organi sodelujejo s pristojnimi organi drugih držav članic ter v okviru RSPG, da se zagotovi, da države članice na svojem ozemlju lahko uporabljajo harmonizirani radiofrekvenčni spekter in da se rešijo morebitne težave ali spori glede čezmejne koordinacije ali čezmejnega škodljivega motenja z drugimi državami članicami ali tretjimi državami, ki Republiki Sloveniji ali drugim državam članicam onemogočajo uporabo harmoniziranega radiofrekvenčnega spektra na svojem ozemlju. Agencija in pristojni državni organi v ta namen sprejmejo potrebne ukrepe brez poseganja v obveznosti iz mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki urejajo radiofrekvenčni spekter.

(5) Služba lahko zaprosi RSPG, da posreduje pri reševanju problemov, povezanih s čezmejno koordinacijo ali čezmejnim škodljivim motenjem. Predlog službi, da poda takšno zaprosilo, lahko da tudi agencija.

34. člen

(načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov)

(1) Vlada z uredbo sprejme načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov, s katero določi radiokomunikacijske storitve v povezavi z radiofrekvenčnimi pasovi, način uporabe radiofrekvenčnih pasov in druga vprašanja v zvezi z njihovo uporabo.

(2) Strokovno gradivo za predlog uredbe iz prejšnjega odstavka pripravi agencija v skladu z mednarodnopravnimi akti, ki urejajo področje radiofrekvenčnega spektra in so uveljavljeni v Republiki Sloveniji.

35. člen

(načrt uporabe radijskih frekvenc)

(1) Načrt uporabe radijskih frekvenc, ki mora biti skladen z načrtom iz prejšnjega člena, sprejme agencija s splošnim aktom.

(2) Agencija s splošnim aktom iz prejšnjega odstavka podrobneje opredeli namen uporabe in način dodelitve radijskih frekvenc znotraj radiofrekvenčnih pasov, ki so za posamezne radiokomunikacijske storitve predvideni z uredbo iz prejšnjega člena, in določi tehnične parametre za uporabo radijskih frekvenc. Pri tem določi, v katerih primerih gre za harmonizirani radiofrekvenčni spekter.

(3) Agencija sprejme splošni akt iz prvega odstavka tega člena z upoštevanjem potreb varnosti in obrambe države, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, varnosti zračnega prometa ter morebitnih dodatnih potreb ministrstva, pristojnega za obrambo, in ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, ki bi nastale zaradi stanj ogroženosti.

(4) Splošni akt iz prvega odstavka tega člena sprejme agencija:

1. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za obrambo, ministrstvom, pristojnim za varstvo okolja, ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, in direktorjem Slovenske obveščevalno-varnostne agencije,

2. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe za varnost zračnega prometa, pa v soglasju z ministrstvom, pristojnim za varstvo okolja, ministrstvom, pristojnim za promet, in ministrstvom, pristojnim za obrambo.

36. člen

(tehnološka nevtralnost)

(1) Vse vrste tehnologij, ki se uporabljajo za elektronske komunikacijske storitve in ki ustrezajo minimalnim tehničnim zahtevam v skladu z namenom uporabe radijskih frekvenc iz splošnega akta iz prejšnjega člena, se lahko uporabljajo v radiofrekvenčnih pasovih, ki so v načrtu iz 34. člena tega zakona opredeljeni kot razpoložljivi za elektronske komunikacijske storitve v skladu s predpisi EU.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija s splošnim aktom iz prejšnjega člena določi sorazmerne in nediskriminacijske omejitve za vrste tehnologij radijskega omrežja ali tehnologij za brezžični dostop, ki se uporabljajo za storitve elektronskih komunikacij, če je to potrebno zaradi:

1. preprečevanja škodljivega motenja,

2. varovanja javnega zdravja pred elektromagnetnimi polji,

3. zagotavljanja tehnične kakovosti storitve,

4. zagotavljanja maksimalne souporabe radijskih frekvenc,

5. varovanja učinkovite rabe spektra,

6. uresničevanja cilja javnega interesa po drugem odstavku 37. člena tega zakona.

(3) Agencija omejitve iz razloga iz 2. točke prejšnjega odstavka določi na predlog ministrstva, pristojnega za okolje, ali ministrstva, pristojnega za zdravje.

37. člen

(storitvena nevtralnost)

(1) V radiofrekvenčnih pasovih, ki so v načrtu iz 34. člena tega zakona opredeljeni kot razpoložljivi za elektronske komunikacijske storitve, se lahko izvajajo vse elektronske komunikacijske storitve, ki ustrezajo minimalnim tehničnim zahtevam znotraj radiofrekvenčnih pasov, kakor je to določeno v splošnem aktu iz 35. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona predpiše zagotavljanje določene elektronske komunikacijske storitve v posameznem radiofrekvenčnem pasu, če oceni, da je to potrebno zaradi:

1. varovanja življenja,
2. spodbujanja socialne, regionalne ali teritorialne kohezije,
3. preprečevanja neučinkovite uporabe radijskih frekvenc,
4. spodbujanja kulturne in jezikovne raznolikosti ter medijskega pluralizma z dodeljevanjem radijskih frekvenc za radiodifuzijo.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena agencija s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona določi prepoved zagotavljanja katere koli druge elektronske komunikacijske storitve v nekem radiofrekvenčnem pasu, če oceni, da je to potrebno iz razloga iz 1. točke prejšnjega odstavka.

38. člen

(pregled omejitev in ukrepov v zvezi z zagotavljanjem tehnološke in storitvene nevtralnosti)

Agencija v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od treh let, preverja nujnost omejitev in ukrepov, ki izhajajo iz drugega odstavka 36. člena ter drugega in tretjega odstavka 37. člena tega zakona. Agencija objavi rezultate pregleda na svojih spletnih straneh.

39. člen

(uporaba radijskih frekvenc)

(1) V Republiki Sloveniji se radijske frekvence uporabljajo na podlagi splošne odobritve, kjer to izhaja iz splošnega akta iz 35. člena tega zakona, ali na podlagi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar agencija s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona oceni, da je to nujno potrebno. Agencija pri tem upošteva:

1. preprečevanje škodljivega motenja,
2. posebne značilnosti posameznih radijskih frekvenc (npr. glede razširjanja radijskih valov in predvidene ravni moči prenosa),
3. pogoje za souporabo spektra, kadar je to primerno,
4. potrebo po zagotavljanju tehnične kakovosti komunikacij ali storitev,
5. varovanje učinkovite uporabe spektra,
6. uresničevanje ciljev javnega interesa pri dodeljevanju radijskih frekvenc za radiodifuzijo.

(2) V splošnem aktu iz 35. člena tega zakona se lahko za posamezne radijske frekvence, kjer je to primerno, določi tudi kombinacija splošne odobritve in izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija pri tem upošteva učinke različnih kombinacij in postopnega prehoda iz enega načina uporabe radijskih frekvenc v drugega na razvoj inovativnih storitev in zagotavljanje konkurence na trgu.

(3) Agencija v splošnem aktu iz 35. člena tega zakona določi, v katerih radiofrekvenčnih pasovih je dovoljena souporaba, pri čemer hkrati določi tudi pogoje souporabe. Ti morajo spodbujati učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra, zagotavljanje konkurence in inovacije.

(4) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena za radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ni treba pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Ne glede na navedeno agencija tudi v teh primerih na zahtevo vlagatelja izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc.

(5) Vlada na predlog ministra, pristojnega za obrambo, uredi upravljanje in dodeljevanje radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka z uredbo.

(6) Agencija vodi pregled dodeljenih radijskih frekvenc, ki vsebuje podatke o tem, katerim fizičnim ali pravnim osebam so določene radijske frekvence dodeljene, vendar ne vsebuje podatkov za radijske frekvence iz četrtega odstavka tega člena. Podatki iz pregleda dodeljenih radijskih frekvenc so javni. Agencija pregled dodeljenih radijskih frekvenc javno objavi in ga redno posodablja.

40. člen

(izvajanje radioamaterskih storitev)

(1) Radioamaterji lahko uporabljajo radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, na podlagi radioamaterskega dovoljenja.

(2) Tuji radioamaterji smejo uporabljati radijske frekvence iz prejšnjega odstavka, če imajo veljavno radioamatersko dovoljenje Evropske konference poštnih in telekomunikacijskih uprav (v nadaljnjem besedilu: CEPT). Tujim radioamaterjem, ki nimajo veljavnega radioamaterskega dovoljenja CEPT, agencija izda začasno dovoljenje ob smiselni uporabi tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(3) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, na vlogo radioamaterja ali društva ali zveze društev, v katere se združujejo radioamaterji. Radioamater vlogi priloži potrdilo o opravljenem izpitu za radioamaterja. Društvo ali zveza društev, v katere se združujejo radioamaterji, vlogi priloži dokazilo o registraciji društva ali druge pravne osebe na podlagi zakona, ki ureja organizacijo društev.

(4) Radioamatersko dovoljenje poleg sestavin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje:

1. podatke o imetniku radioamaterskega dovoljenja,
2. dodeljen klicni znak,
3. razred radioamaterja in
4. čas veljavnosti radioamaterskega dovoljenja.

(5) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja tega člena.

41. člen

(uporaba motilcev radiokomunikacijskih storitev)

Če tako določa zakon, lahko državni organi iz razlogov v javnem interesu na ozko določenem območju uporabljajo radijsko opremo, ki onemogoča delovanje radiokomunikacijskih storitev.

2. **Postopek**

2.1 *Postopek za izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc*

42. člen

(postopek za izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu s splošnim aktom o načrtu uporabe radijskih frekvenc iz 35. člena tega zakona po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in po predhodnem javnem razpisu v primerih, ko to določa ta zakon. Postopki dodelitve radijskih frekvenc morajo biti odprti, objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski.

(2) Odločba se izda na podlagi javnega razpisa, kadar se v postopku iz 47. člena tega zakona ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo in odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje prizemnih brezžičnih širokopasovnih elektronskih komunikacijskih storitev in ostalih javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom za nacionalno pokrivanje se izdata na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 47. člena tega zakona. Če agencija prejme pobudo zainteresiranega za uporabo razpoložljivih radijskih frekvenc za radiodifuzijo ali radijskih frekvenc za zagotavljanje storitev iz prejšnjega stavka za javni razpis, se v 30 dneh pisno opredeli do prejete pobude. V odgovoru mora pojasniti, ali v zvezi z radijskimi frekvencami, po

katerih se povprašuje, namerava izvesti javni razpis ali ne, in svojo odločitev obrazložiti. Če pobudo za javni razpis sprejme, ga mora izvesti brez odlašanja. Če je pobuda zavrnjena zaradi potrebe po mednarodni uskladitvi radijske frekvence, agencija pobudniku v odgovoru pojasni tudi časovni načrt za mednarodno uskladitev. Če mora agencija pred pripravo odgovora izvesti dodatne preverbe oziroma aktivnosti v zvezi z mednarodno uskladitvijo radijske frekvence, lahko pobudniku odgovori tudi v daljšem roku, ki ne presega treh mesecev, pri čemer o razlogih in daljšem roku pobudnika obvesti v 30 dneh od prejete pobude.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija izda odločbo o dodelitvi radijske frekvence iz četrtega do šestega odstavka 66. člena tega zakona brez javnega razpisa.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo ponudnikom storitev radiodifuzije vsebin brez javnega razpisa za potrebe uresničevanja ciljev javnega interesa v skladu s 86. členom tega zakona.

(6) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc fizični ali pravni osebi, ki je bila s preglednim in odprtim postopkom (službe ali lokalne skupnosti) izbrana za upravljavca z uporabo proračunskih sredstev zgrajenega širokopasovnega omrežja, za območje, na katerem je to omrežje zgrajeno. Odločba se izda na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in brez izvedbe postopka iz 47. člena tega zakona.

43. člen

(usklajeno dodeljevanje radijskih frekvenc v zvezi s skupnimi izbirnimi postopki)

(1) Če je bila uporaba določenih radijskih frekvenc usklajena, pogoji in postopki dostopa dogovorjeni, fizične ali pravne osebe, ki se jim dodelijo radijske frekvence, pa izbrane v skladu z mednarodnimi sporazumi in predpisi EU, te osebe pridobijo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v Republiki Sloveniji na podlagi odločbe, izdane na podlagi tega zakona.

(2) Kadar je s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona predpisana uporaba radijskih frekvenc na podlagi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, agencija izda odločbo na podlagi določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in brez predhodnega postopka javnega razpisa. Če so bili v postopku izbire iz prejšnjega odstavka izpolnjeni vsi pogoji, predpisani za dodelitev teh radijskih frekvenc s tem zakonom, jim agencija ne sme naložiti še dodatnih pogojev, meril ali postopkov, ki bi lahko omejili, spremenili ali upočasnili izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Fizične ali pravne osebe, ki v Republiki Sloveniji pridobijo pravico uporabe radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena brez odločbe agencije, smejo te frekvence uporabljati le v skladu z izbirno odločbo institucij EU (v nadaljnjem besedilu: izbirna odločba) in predpisom EU, na podlagi katerega je bila izdana, ter morajo pri tem izpolnjevati tudi vse pogoje, ki iz njiju izhajajo. Agencija mora te osebe ustrezno obvestiti o njihovih pravicah in načinu njihovega uresničevanja v Republiki Sloveniji. Pri tem agencija upošteva izbirno odločbo in predpis EU, na podlagi katerega je bila izdana.

(4) Agencija spremlja in nadzira uporabo radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena ter pri tem upošteva predpise EU, vključno s poročanjem Evropski komisiji, kjer je to določeno.

44. člen

(skupni izbirni postopek)

(1) Kadar agencija prejme pobudo za dodelitev radijskih frekvenc v okviru skupnega postopka dodelitve z eno ali več drugimi državami članicami EU, začne postopek dodelitve radijskih frekvenc v skladu z določbami tega zakona. Pri tem upošteva skupno dogovorjen načrt, pogoje, določene v skupnem postopku odobritve, med drugim, da se zainteresiranim za dodelitev zagotovijo podobni bloki radiofrekvenčnega spektra. Služba lahko da agenciji usmeritev za začetek postopka.

(2) Dokler skupni izbirni postopek ni izveden, mora agencija omogočiti priključitev drugih držav članic EU k postopku.

(3) Kadar agencija ne izvede skupnega postopka odobritve, pobudnika obvesti o razlogih za takšno odločitev.

45. člen

(koordinirani časovni načrt dodelitve radiofrekvenčnega spektra)

(1) Agencija in drugi pristojni organi sodelujejo s pristojnimi organi drugih držav članic EU z namenom koordinacije uporabe harmoniziranega radiofrekvenčnega spektra za elektronska komunikacijska omrežja in storitve v EU.

(2) Za harmonizirani radiofrekvenčni spekter za brezžična širokopasovna omrežja in storitve agencija čim prej po uveljavitvi tehničnih izvedbenih ukrepov v skladu z Odločbo 676/2002/ES izpelje postopek za izdajo odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, v vsakem primeru pa najpozneje v 30 mesecih od uveljavitve tehničnih izvedbenih ukrepov oziroma čim prej po umiku odločitve o dopustnosti alternativne uporabe iz 48. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko v obsegu, ki je potreben iz razlogov iz 1. ali 4. točke drugega odstavka 37. člena tega zakona, odloži postopek iz prejšnjega odstavka za posamezne radijske frekvence zaradi:

1. nerešenih vprašanj v okviru čezmejne koordinacije s tretjimi državami, ki povzročajo škodljivo motenje, če je Republika Slovenija, kjer je primerno, predhodno zaprosila EU za pomoč pri koordinaciji,
2. varnosti in obrambe države,
3. višje sile.

(4) Agencija v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od dveh let, pregleduje upravičenost odloga iz prejšnjega odstavka.

(5) Agencija lahko odloži postopek iz drugega odstavka tega člena za posamezne radijske frekvence v potrebnem obsegu in za največ 30 mesecev zaradi:

1. nerešenih vprašanj v okviru čezmejne koordinacije z drugimi državami članicami, ki povzročajo škodljivo motenje, če je Republika Slovenija predhodno zaprosila RSPG za pomoč,
2. zagotovitve in kompleksnosti zagotavljanja tehnične migracije obstoječih imetnikov odločb o dodelitvi teh radijskih frekvenc.

(6) Služba o odlogu iz tretjega odstavka tega člena oziroma odlogu iz petega odstavka tega člena obvesti druge države članice in Evropsko komisijo. V obvestilu navede razloge za odlog.

46. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Vloga za začetek postopka za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora poleg sestavin, določenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in za nadzor uporabe radijskih frekvenc, in sicer:

1. ime, naslov in davčno številko za fizične osebe,
2. firmo, sedež, davčno številko in navedbo zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. navedbo radijske frekvence, na katero se vloga nanaša, in namen uporabe te radijske frekvence,
4. navedbo geografskega območja uporabe radijske frekvence,
5. podatke o predvideni tehnični rešitvi, predvsem podatke o lokaciji objektov, predvidenem antenskem sistemu in radijski opremi ter podatke, ki so potrebni za izračun pokrivanja in vpliva na ostale radijske postaje v smislu škodljivega motenja in ekonomičnosti izrabe radijske frekvence.

(2) Agencija mora odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar javni razpis ni potreben, izdati in odposlati vlagatelju v 42 dneh po prejemu vloge za pridobitev odločbe o dodelitvi

radijskih frekvenc ter hkrati podatke o dodelitvi vpisati v pregled dodeljenih radijskih frekvenc iz šestega odstavka 39. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi, če ugotovi, da:

1. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije,

2. dodelitev radijske frekvence ne bi bila skladna z aktoma iz 34. ali 35. člena tega zakona,

3. dodelitev radijske frekvence ne bi bila skladna z učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra,

4. bi signal radijske opreme povzročal škodljivo motenje druge radijske opreme, sprejemnikov ali električnih ali elektronskih sistemov, ki se mu ne bi bilo mogoče izogniti.

47. člen

(pridobitev mnenj zainteresirane javnosti)

(1) Če agencija oceni, da bi interes za določene radijske frekvence lahko presegel njihovo razpoložljivost in zato ne bi bila mogoča njihova učinkovita uporaba, na svojih spletnih straneh objavi javni poziv za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti o pogojih uporabe teh radijskih frekvenc, zlasti o omejitvi števila imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od treh let, preverja, ali je treba objaviti nov javni poziv. Tak javni poziv pa mora objaviti vedno, kadar od zainteresiranega za uporabo določenih radijskih frekvenc prejme pobudo za javni razpis.

(2) Agencija v javnem pozivu določi rok za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Če agencija na podlagi odziva zainteresirane javnosti in na podlagi drugih ustreznih informacij, s katerimi razpolaga, ugotovi, da določene radijske frekvence ne bodo dostopne vsem interesentom, mora pred izdajo odločb o dodelitvi radijskih frekvenc izvesti javni razpis. V nasprotnem primeru agencija izda odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

48. člen

(alternativna uporaba harmoniziranega radiofrekvenčnega spektra)

(1) Agencija lahko radijske frekvence iz harmoniziranega radiofrekvenčnega spektra, za katere na podlagi povpraševanja ob smiselni uporabi 269. člena tega zakona ali v postopku javnega razpisa ugotovi, da ni interesa za njihovo uporabo za harmonizirane storitve, z odločbo dodeli za drugi namen, ki je skladen s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona, in sicer pod pogojem, da takšna uporaba ne preprečuje ali ovira razpoložljivosti ali uporabe teh radijskih frekvenc v drugih državah članicah EU. Agencija pri tem upošteva tudi prihodnje povpraševanje po teh radijskih frekvencah in dolgoročno razpoložljivost ali uporabo tega radiofrekvenčnega spektra v EU ter ekonomijo obsega za opremo, ki je posledica uporabe harmoniziranega radiofrekvenčnega spektra v EU.

(2) Agencija vsake dve leti preveri, ali je alternativna uporaba še skladna s prejšnjim odstavkom.

(3) Agencija mora pregled iz prejšnjega odstavka opraviti vedno, kadar prejme utemeljeno zahtevo za uporabo pasu v skladu s harmoniziranimi pogoji.

(4) Agencija o alternativni uporabi in rezultatih pregleda obvesti Evropsko komisijo in pristojne organe drugih držav članic.

49. člen

(uporaba določb pri izvajanju javnega razpisa)

(1) V samem postopku javnega razpisa se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen določb o izločitvi.

(2) Javni razpis vodi posebna nepristranska komisija (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo imenuje direktor ali direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor) in v katero so lahko imenovane tudi osebe, ki niso zaposlene v agenciji.

(3) Določbe o izločitvi uradne osebe se uporabljajo za člane komisije tudi, če niso uradne osebe, zaposlene v agenciji.

50. člen

(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Javni razpis se začne s sklepom agencije, ki mora vsebovati vsaj:

1. natančno navedbo radijskih frekvenc, ki so predmet javnega razpisa, radiokomunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo teh radijskih frekvenc, ter območja oziroma lokacije, na katerih se bodo te radijske frekvence uporabljale,

2. pogoje, zahteve in kvalifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati in morajo biti skladni z veljavno relevantno zakonodajo in prostorskimi akti,

3. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter morebitne druge omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb,

4. najnižji znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in način njegovega plačila (enkratni znesek, obročno), razen če se javni razpis nanaša na radijske frekvence za opravljanje analogne radiodifuzije,

5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način njihove predložitve (datum, čas, naslov, oznaka),

6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb,

7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko interesenti dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno razpisne dokumentacije in način plačila te dokumentacije oziroma povezavo na spletno stran, na kateri je objavljena razpisna dokumentacija,

8. osebo za stike, pri kateri lahko ponudniki dobijo dodatne informacije,

9. rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu razpisa (rok, v katerem bodo izdane odločbe).

(2) Agencija si pri oblikovanju razpisnih pogojev, zahtev in kvalifikacij ter meril iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka prizadeva, da bi ti pogoji, zahteve, kvalifikacije in merila spodbujali konkurenco, inovacije in razvoj gospodarstva, pokritost ozemlja in zagotavljanje kakovosti storitev, kadar je to primerno, ter učinkovito rabo radiofrekvenčnega spektra.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje in merila za izbiro najugodnejše ponudbe v skladu z zakonom, ki ureja medije. Pogoje in merila iz tega odstavka po predhodnem pisnem mnenju Sveta za radiodifuzijo določi agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za medije.

(4) Agencija mora glede najnižjega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

(5) Sklep, ki ga agencija izda na podlagi prvega odstavka tega člena, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Agencija lahko spremeni sklep iz prvega odstavka tega člena, ob tem pa mora glede na obseg sprememb v sklepu odločiti tudi o podaljšanju roka za oddajo ponudb. O vsaki spremembi morajo biti enakopravno in pregledno obveščeni vsi zainteresirani ponudniki. Novi sklep mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije najpozneje sedem dni pred potekom roka, ki je bil določen za oddajo ponudb s sklepom iz prvega odstavka tega člena.

(7) Če je tako predvideno v razpisni dokumentaciji, lahko agencija do izdaje odločbe ali odločb o dodelitvi radijskih frekvenc razveljavi sklep iz prvega odstavka tega člena. Sklep o razveljavitvi agencija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

51. člen

(rok za predložitev ponudb)

(1) Rok za predložitev ponudb mora omogočati, da ponudniki pripravijo kakovostne ponudbe in ne sme biti krajši

od 30 dni, teči pa začne naslednji dan po objavi sklepa iz prejšnjega člena.

(2) Za pravočasno vloženo se šteje ponudba, predložena v roku, ki je določen v javnem razpisu.

(3) Agencija ne sme prevzeti ponudbe, njene spremembe, dopolnitve ali nadomestitve, prispele po poteku roka iz prejšnjega odstavka. Če je poslana po pošti, jo mora zapečateno poslati nazaj pošiljatelju.

(4) Agencija mora seznam ponudnikov in predložene ponudbe varovati kot poslovno skrivnost do poteka roka za javno odpiranje ponudb.

52. člen

(razpisna dokumentacija)

Agencija mora v razpisni dokumentaciji obrazložiti vse točke sklepa o uvedbi javnega razpisa in navesti, katera dokazila o izpolnjevanju pogojev morajo biti priložena, da se bo ponudba štela za pravilno.

53. člen

(posebne določbe o javnem odpiranju ponudb)

(1) Odpiranje ponudb je javno.

(2) Razpisna komisija o postopku odpiranja vodi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o zaporedni številki ponudbe, pri anonimnem razpisu pa podatke o nazivu ali šifri ponudnika in ponudbeno ceno. Pri tem je treba ves čas postopka paziti, da ponudnikove poslovne skrivnosti niso razkrite.

(3) Na javnem odpiranju ponudb se preveri popolnost ponudb glede na to, ali so bili predloženi vsi dokumenti, ki jih zahteva razpisna dokumentacija (formalna popolnost), pri čemer se verodostojnost in vsebina dokumentov ne preverjata.

(4) Odpirajo se samo v roku prispele in pravilno označene ponudbe. Nepravilno označene ponudbe mora razpisna komisija zapečatene poslati nazaj pošiljatelju.

(5) Javni razpis uspe, če je nanj prispela vsaj ena pravočasna in pravilna ponudba, ki ustreza razpisnim pogojem.

(6) V sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko agencija določi, da posamezni javni razpis uspe, če nanj prispe drugo določeno najmanjše število ponudb, ki ustrezajo razpisnim pogojem.

54. člen

(dopolnitev ponudb)

(1) Komisija v petih dneh po odpiranju ponudb ponudnike nepopolnih ponudb pisno pozove, naj jih dopolnijo. Rok za dopolnitev ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od 15 dni. Vsebina ponudbe v delih, ki so predmet ocenjevanja, ni predmet dopolnitve.

(2) Nepopolne ponudbe, ki jih ponudniki v roku iz prejšnjega odstavka ne dopolnijo, se zavržejo.

55. člen

(pregled in ocenjevanje ponudb)

(1) Po zaključenem javnem odpiranju ponudb komisija najprej ugotovi, ali vsi dokumenti v ponudbi ustrezajo zahtevam zakona in razpisne dokumentacije. Če komisija ugotovi, da neka ponudba ne ustreza zahtevam zakona in razpisne dokumentacije, jo izloči iz nadaljnjega postopka ocenjevanja. Preostale ponudbe komisija oceni v skladu z razpisnimi merili.

(2) Po pregledu in oceni prispelih ponudb komisija sestavi poročilo, v katerem predstavi ocene posameznih ponudb in navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudb.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, komisija pošlje popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo pregleda prispele ponudbe in poročilo o njihovi oceni ter najpozneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije predloži agenciji obrazložen predlog izbire.

(4) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo lahko od ponudnikov zahtevata pojasnila v zvezi z njihovimi ponudbami, vendar pri tem ne smeta zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršne koli spremembe ali dopolnitve vsebine ponudbe.

(5) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo morata pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati le tista merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, ki so določena v zakonu in razpisni dokumentaciji, zlasti učinkovitost izrabe radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje ter varstvo konkurence.

2.2 *Javna dražba*

56. člen

(javni razpis za pripravo javne dražbe)

(1) Kadar je edino merilo za izbiro najugodnejše ponudbe ponujena cena, agencija v sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko določi, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba.

(2) Sklep o uvedbi javnega razpisa mora v primeru iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. radijske frekvence, ki so predmet javne dražbe, in morebitne omejitve števila pravic uporabe radijskih frekvenc,

2. pogoje in zahteve, ki jih mora izpolnjevati posamezni ponudnik, da se kvalificira na javno dražbo, vključno s plačilom zneska v višini administrativnih stroškov agencije za izvedbo javne dražbe, ki ga dražitelj vplača pred začetkom javne dražbe in se dražitelju, ki se kvalificira na javno dražbo, v nobenem primeru ne vrača,

3. najnižji znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine (izklicna cena) in način njegovega plačila,

4. podrobnejša pravila za izvedbo javne dražbe v skladu z zakonom.

(3) Javni razpis, po katerem se opravi dražba, je uspel, če se na javno dražbo uvrstita vsaj dva ponudnika in glede predmeta javnega razpisa obstaja presežno povpraševanje.

(4) Agencija v sklepu o izbiri dražiteljev določi čas, kraj in način izvedbe javne dražbe. Javna dražba se opravi ne prej kakor 20 dni in ne pozneje kakor 30 dni po izdaji sklepa o izbiri dražiteljev. Agencija objavi čas in kraj izvedbe javne dražbe na svojih spletnih straneh in v Uradnem listu Republike Slovenije.

57. člen

(način izvedbe javne dražbe)

(1) Javno dražbo vodi predsednik komisije iz drugega odstavka 49. člena tega zakona.

(2) Javna dražba se opravi z neposrednim ustnim draženjem, s pisnimi ponudbami ali elektronskimi aplikacijami, ki so namenjene elektronskim dražbam.

(3) Javna dražba se lahko opravi tudi na drug primeren način, ki omogoča, da uradna oseba agencije, ki vodi javno dražbo, in vsak dražitelj sproti in neposredno spremljata potek javne dražbe in da dražitelj brez ovir in neposredno daje ponudbe uradni osebi.

(4) Najmanjši dvig plačila iz 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena na draženju ne sme biti nižji od enega odstotka izklicne cene.

(5) Pred ugotovitvijo najvišje ponudbe oziroma ponudb je treba dražiteljem vsaj enkrat omogočiti, da dajo višjo ponudbo, in pri tem navesti zadnjo višino najvišje ponudbe ali ponudb, sicer bodo ta ponudba ali ponudbe ugotovljene in s sklepom razglašene za najvišje.

(6) Dražitelju ali dražiteljem z najvišjo ponudbo oziroma z najvišjo kombinacijo ponudb, ki so v skladu s pravili za izvedbo javne dražbe iz 4. točke drugega odstavka prejšnjega člena na javni dražbi uspeli, se izda pisni sklep, v katerem se določi znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, ki ga morajo v skladu s temi pravili za izvedbo javne dražbe plačati, in rok, v katerem ga morajo plačati.

(7) Pri vodenju javne dražbe in vzdrževanju reda na njej ima predsednik komisije, ki vodi javno dražbo, pooblastila

uradne osebe v upravnem postopku v zvezi z vodenjem javne obravnave.

(8) Če predsednik komisije med javno dražbo glede na potek draženja ugotovi, da sta se dva ali več dražiteljev dogovorili o načinu draženja ali njegovem rezultatu oziroma dražijo usklajeno, te dražitelje izloči iz javne dražbe ter o tem izda pisni sklep. Zoper ta sklep ni možno samostojno sodno varstvo.

(9) Če je bila javna dražba opravljena, se šteje, da so bili na javnem razpisu izbrani dražitelj ali dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli in v predpisanem roku plačali plačilo za učinkovito rabo omejene naravne dobrine iz drugega odstavka 60. člena tega zakona.

58. člen

(elektronske dražbe)

(1) Kadar se javna dražba opravi z elektronskimi aplikacijami, ki so namenjene elektronskim dražbam, se ne uporabljata določbi tretjega in petega odstavka prejšnjega člena.

(2) Nadzor nad izvedbo elektronskih dražb opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije.

59. člen

(nepodeljene radijske frekvence)

Če na podlagi javne dražbe niso bile podeljene vse radijske frekvence, lahko agencija za preostale radijske frekvence ponovi postopek iz 47. člena tega zakona oziroma v primerih iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona neposredno izvede javni razpis.

2.3 *Postopek po opravljenem javnem razpisu*

60. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

(1) Agencija po prejemu poročila komisije o oceni ponudb nadaljuje odločanje po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki so v roku, določenem v javnem razpisu, predložili pravilno označene ponudbe.

(2) Če je v sklepu o uvedbi javnega razpisa določeno, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba, se upravni postopek uvede šele potem, ko dražitelj ali dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli, plačajo plačilo za učinkovito rabo omejene naravne dobrine ali glede na način plačevanja vplačilo tistih njegovih obrokov, ki jih je po sklepu iz šestega odstavka 57. člena tega zakona treba plačati pred izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

61. člen

(omejitev dokazovanja)

(1) V upravnem postopku, začetem po javnem razpisu, ni dopustno predlagati ali izvajati dokazov, ki bi morali biti sestavni del popolne in ustrezne ponudbe ali bi kakor koli spreminjali ponudbo.

(2) Če je v sklepu o uvedbi javnega razpisa določeno, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba, izvedba ustne obravnave v upravnem postopku ni obvezna.

62. člen

(izbira ponudnikov)

(1) Agencija odloči o ponudbah z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija mora izdati in vročiti odločbe najpozneje v osmih mesecih po poteku roka za predložitev ponudb ter hkrati o svoji odločitvi obvestiti javnost.

(2) V primeru razveljavitve sklepa o uvedbi javnega razpisa na podlagi sedmega odstavka 50. člena tega zakona, se upravni postopek za dodelitev radijskih frekvenc ustavi s sklepom.

63. člen

(prekinitev postopka)

Agencija lahko prekine postopek izdaje ali spremembe odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so po mednarodnopravnih aktih, ki urejajo področje radiofrekvenčnega spektra in so uveljavljeni v Republiki Sloveniji, potrebne dodatne uskladitve, poizvedovanja ali dejavnosti.

64. člen

(vsebina odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc poleg sestavin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje predvsem:

1. podatke o imetniku pravice uporabe radijskih frekvenc,
2. dodeljene radijske frekvence,
3. območje pokrivanja,
4. čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,
5. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(2) Pogoji iz 5. točke prejšnjega odstavka morajo pri odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, izdani na podlagi javnega razpisa, vsebovati tudi pogoje, ki se nanašajo na 5. in 7. točko prvega odstavka 65. člena tega zakona.

(3) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc na podlagi izbirnega postopka iz prvega odstavka 43. člena tega zakona, odločba o dodelitvi radijskih frekvenc vsebuje tudi dodatne sestavine, potrebne za izvajanje predpisov EU, vključno s pogoji, ki izhajajo iz takšne izbirne odločbe in predpisa EU, na podlagi katerega je bila izdana.

(4) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, odločba vsebuje tudi navedbo imena programa.

(5) Spremembo podatkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena in spremembo imena programa iz prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe radijskih frekvenc sporočiti agenciji v 30 dneh od njihovega nastanka.

(6) Agencija s splošnim aktom določi način določanja območij pokrivanja iz 3. točke prvega odstavka tega člena za primere, ko je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije.

(7) Agencija na svojih spletnih straneh objavi izreke odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, izdanih po opravljenem javnem razpisu, razen v primeru odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije.

65. člen

(pogoji za uporabo radijskih frekvenc)

(1) Pogoji iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena se lahko nanašajo samo na:

1. obveznost zagotavljanja storitve ali uporabe vrste tehnologije v okviru omejitev iz 36. in 37. člena tega zakona, vključno z zahtevami glede pokritosti in kakovosti, če je to primerno,
2. zagotavljanje učinkovite uporabe radijskih frekvenc,
3. tehnične in operativne pogoje, ki so potrebni za preprečevanje škodljivega motenja in za omejitev izpostavljanja najširše javnosti elektromagnetnim poljem, če se taki pogoji razlikujejo od tistih, ki so vključeni v splošno dovoljenje,
4. rok trajanja pravice uporabe radijskih frekvenc,
5. prenos imetništva pravice uporabe radijskih frekvenc ali oddajo pravice do uporabe radijskih frekvenc v najem ter pogoje tega prenosa ali oddaje v najem,
6. plačila po 73. členu tega zakona,
7. dodatne obveznosti, ki jih je izbrani ponudnik prevzel pri udeležbi na javnem razpisu (npr. glede hitrosti gradnje elektronskega komunikacijskega omrežja, programskih vsebin in podobno),
8. pogoje za združevanje ali souporabo radiofrekvenčnega spektra ali za omogočanje dostopa do radiofrekvenčnega

spektra drugim uporabnikom na ožjih geografskih območjih ali na ravni celotne države,

9. obveznosti glede mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na uporabo radijskih frekvenc,

10. posebne pogoje, določene za uporabo radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranja in drugih preizkusov radijske opreme,

11. pogoje, ki izhajajo iz izbirne odločbe iz 43. člena tega zakona in predpisa EU, na podlagi katerega je bila izdana.

(2) Agencija lahko za zagotavljanje uspešne in učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra ali za izboljšanje pokritosti spodbuja naslednje možnosti souporabe in določi pogoje za:

1. souporabo pasivne ali aktivne infrastrukture, ki temelji na radiofrekvenčnem spektru, ali souporabo radiofrekvenčnega spektra,

2. poslovne dogovore o dostopu do gostovanja,

3. skupno postavitev infrastrukture za zagotavljanje omrežij in storitev, ki temeljijo na uporabi radiofrekvenčnega spektra.

(3) Agencija lahko za izvajanje prejšnjega odstavka izda splošni akt.

(4) Imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc morajo pri izvajanju pogojev iz prejšnjih odstavkov upoštevati predpise, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence.

(5) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi način uporabe sistema RDS, način identifikacije v DAB omrežjih ter tehnične in operativne pogoje modulacijskih signalov za analogne zvokovne radiodifuzne postaje.

66. člen

(čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda agencija za določen čas z upoštevanjem primernega obdobja, potrebnega za zagotavljanje konkurence, uspešno in učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje inovacij ter učinkovitih naložb, vključno z določitvijo primernega obdobja za njihovo amortizacijo, vendar za največ 15 let.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka izda agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, ki so namenjene zrakoplovni ali pomorski mobilni storitvi, za nedoločen čas.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena izda agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje brezžičnih širokopasovnih elektronskih komunikacijskih storitev za 20 let. Agencija lahko prilagodi trajanje pravic uporabe iz tega člena z namenom, da zagotovi sočasen iztek obdobja trajanja pravic v enem ali več radiofrekvenčnih pasov.

(4) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranja in drugih preizkusov radijske opreme, izda agencija za omejeno območje pokrivanja in največ za 18 mesecev, pri čemer upošteva predviden začetek veljavnosti odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, izdanih na javnem razpisu.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo za namen iz prejšnjega odstavka izda za največ 90 dni.

(6) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, izda agencija praviloma največ za 15 dni ali za drugi predvideni čas trajanja prireditve.

67. člen

(podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, razen odločb iz tretjega odstavka prejšnjega člena, se lahko na predlog njenega imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob poteku njene veljavnosti predpisani za uporabo teh radijskih frekvenc, ter ob upoštevanju ciljev iz 258. do 261. člena tega zakona.

(2) V primeru podaljšanja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka se za vse radijske frekvence, ki so bile prvotno podeljene na podlagi javnega razpisa, razen za radijske frekvence za analogno radiodifuzijo, plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek proračuna. Višino tega zneska in način njegovega plačila določi agencija, pri čemer mora pridobiti predhodno soglasje vlade. Pri določitvi višine tega zneska in določitvi načina plačila je treba upoštevati obdobje, za katero se podaljšuje veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ter ponudbo in povpraševanje po razpisanih frekvencah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane frekvence, in višino tovrstnih plačil v drugih državah EU, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurence na trgu.

(3) Vloga za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, razen za radijske frekvence za radiodifuzijo, mora biti vložena na agencijo najmanj 30 dni in največ 120 dni pred potekom veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija 120 dni pred potekom veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na elektronski naslov, ki ji ga je sporočil imetnik odločbe, pošlje obvestilo o poteku veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. To obvestilo je informativne narave in ne ustvarja pravnih posledic.

(4) Vloga za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo sme biti vložena na agencijo največ pet mesecev pred potekom veljavnosti takšne odločbe. Če agencija ne prejme vloge imetnika za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo 120 dni pred potekom veljavnosti takšne odločbe, ga mora z dopisom opozoriti na potek veljavnosti te odločbe in na pravne posledice, če vloga za podaljšanje te odločbe ne bo vložena v roku 60 dni od vročitve tega dopisa imetniku. Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo vloži na agencijo vlogo za podaljšanje te odločbe najkasneje v roku 60 dni, odkar mu je bil dopis agencije vročen.

(5) V primeru podaljšanja agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc.

(6) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranja in drugih preizkusov radijske opreme, in odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, ni mogoče podaljšati.

68. člen

(podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za brezžične širokopasovne elektronske komunikacijske storitve)

(1) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona se lahko podaljša, razen če je bila možnost podaljšanja izključena ob dodelitvi radijskih frekvenc. Veljavnost odločbe se lahko podaljša na predlog imetnika. Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc lahko vlogo za podaljšanje na agencijo vloži najprej pet let pred potekom njene veljavnosti.

(2) Če agencija uvede postopek za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka, izvede javno obravnavo v skladu z 269. členom tega zakona, s katero ugotovi povpraševanje po radijskih frekvencah, ki so predmet podaljšanja. Predmet javne obravnave je tudi morebitna sprememba pogojev iz 65. člena tega zakona. Agencija mora tudi navesti razloge za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in predlog najnižjega zneska plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila.

(3) Agencija pri odločanju o podaljšanju odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc med drugim upošteva:

1. izpolnjevanje ciljev iz 32., 42. in 258. do 262. člena tega zakona in ciljev javne politike v skladu s pravom EU,

2. izvajanje tehničnega izvedbenega ukrepa, sprejetega na podlagi Odločbe 676/2002/ES,

3. pri nadzoru ugotovljene pomanjkljivosti glede izpolnjevanja pogojev iz odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,

4. potrebo po spodbujanju konkurence ali preprečevanju izkrivljanja konkurence v skladu s 74. členom tega zakona,

5. potrebo po večji učinkovitosti uporabe radiofrekvenčnega spektra zaradi tehnološkega ali tržnega razvoja,

6. potrebo po preprečevanju hudih motenj pri zagotavljanju storitev.

(4) Agencija pri odločitvi, ali bo podaljšala veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, upošteva vse dokaze, ki izhajajo iz javne obravnave iz drugega odstavka tega člena, da na trgu obstaja povpraševanje s strani oseb, ki niso imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za radiofrekvenčni spekter v pasu, ki je predmet odločbe, ki se podaljšuje.

(5) V primeru podaljšanja agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za najmanj pet let in največ 20 let. V novi odločbi se po potrebi prilagodijo pogoji uporabe radijskih frekvenc. O bistvenih prilagoditvah pogojev agencija izpelje javno posvetovanje v skladu z 269. členom tega zakona.

(6) V primeru podaljšanja se za radijske frekvence v skladu z devetim odstavkom 73. člena tega zakona plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc.

69. člen

(prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc ali oddaja pravice v najem)

(1) Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc lahko svojo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo ali jo da v najem drugi fizični ali pravni osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije. Agencija pri tem preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali aktom agencije, in da predvideno trgovanje ne povzroča izkrivljanja konkurence zlasti tam, kjer je spekter neizkoriščen. Agencija lahko zavrne prenos ali oddajo pravice v najem, če obstaja očitno tveganje, da novi imetnik ne bo mogel izpolnjevati prvotnih pogojev za pravico uporabe. V primeru oddaje v najem najemodajalec prevzame odgovornost za izpolnjevanje prvotnih pogojev.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki je pravico do uporabe teh radijskih frekvenc pridobil na javnem razpisu brez plačila zneska iz devetega odstavka 73. člena tega zakona, razen v primeru radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo, svoje pravice do uporabe teh radijskih frekvenc s pravnim poslom ne more prenesti na drugo fizično ali pravno osebo ali jo dati v najem drugi fizični ali pravni osebi.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, zoper katerega agencija vodi postopek za razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi 3. točke tretjega odstavka 71. člena tega zakona, svoje pravice do uporabe radijskih frekvenc, glede katerih se vodi postopek, ne more s pravnim poslom prenesti na drugo fizično ali pravno osebo ali je dati v najem drugi fizični ali pravni osebi.

(4) Agencija v primeru prenosa pravice do uporabe radijskih frekvenc na drugo fizično ali pravno osebo v skladu s prvim odstavkom tega člena tej fizični ali pravni osebi izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Namen uporabe radijskih frekvenc, ki je usklajena na podlagi predpisov EU, se s prenosom pravice do uporabe radijskih frekvenc ne sme spremeniti.

(6) Pogoji iz 65. člena tega zakona, ki jih vsebuje odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, izdana na podlagi javnega razpisa, se smejo spremeniti le s predhodnim soglasjem agencije.

(7) Agencija na svojih spletnih straneh objavi relevantne informacije o pravicah uporabe radijskih frekvenc, ki jih je mogoče prenesti ali oddati v najem.

70. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc spremeni po uradni dolžnosti ali na predlog njenega imetnika.

(2) Po uradni dolžnosti se odločba o dodelitvi radijskih frekvenc spremeni, če:

1. se spremeni razporeditev radiofrekvenčnih pasov oziroma uporaba radijskih frekvenc,

2. se pojavijo javne potrebe, ki jih ni mogoče zadovoljiti drugače,

3. je to potrebno zaradi učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra v javno korist,

4. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju ali ni doseženo radiofrekvenčno zaščitno razmerje,

5. to zahtevajo mednarodnopravni akti, uveljavljeni v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na radijske frekvence,

6. se spremeni ime imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali ime programa,

7. je to potrebno zaradi povezovanja imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc v širšo regionalno ali nacionalno programsko radijsko ali televizijsko mrežo, ki je vpisana pri pristojnem organu v skladu z zakonom, ki ureja medije,

8. je to potrebno zaradi izvajanja predpisov EU s področja elektronskih komunikacij.

(3) Sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na predlog njenega imetnika je mogoča samo v okviru območja pokrivanja iz te odločbe, in to tako, da se s tem ne posega v pravice drugih, ter pod pogoji tega zakona. Kadar gre za spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, je sprememba mogoča tudi zunaj območja pokrivanja, če taka sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zagotavlja večjo učinkovitost uporabe radijskih frekvenc in taka sprememba ne posega v koristi, ki jih imajo drugi imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona.

(4) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc se na predlog imetnika ne sme spremeniti, če je proti imetniku pravice do uporabe radijskih frekvenc voden postopek za razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi 3. točke tretjega odstavka 71. člena tega zakona.

(5) Agencija ob spremembi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, prejšnjo pa razveljavi. V novi odločbi lahko agencija določi tudi obseg in rok prilagoditve. V primerih iz drugega odstavka tega člena lahko agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc z novo odločbo tudi v celoti razveljavi in določi novo vsebino.

(6) Z odločbo iz prejšnjega odstavka lahko agencija izjemoma podaljša veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, razen odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje prizemnih brezžičnih širokopasovnih elektronskih komunikacijskih storitev, če so zaradi prilagoditve iz prejšnjega odstavka stroški prilagoditve nesorazmerno posegli v koristi, ki jih ima imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(7) Imetnik spremenjene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ima pravico do dodelitve drugih primerljivih radijskih frekvenc, ki tehnološko omogočajo izvajanje enakovrednih storitev, če razlogi za spremembo niso nastali po njegovi krivdi. Radijske frekvence z enakovrednim območjem pokrivanja se dodelijo z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(8) Imetnik spremenjene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije iz prejšnjega odstavka ima pravico do dodelitve dodatnih radijskih frekvenc na območju pokrivanja iz odločbe, ki se spreminja, če na enakovrednih radijskih frekvencah ni mogoče opravljati storitev pričakovane kakovosti zaradi motenja sprejema. Dodatne radijske frekvence se dodelijo z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(9) Imetnik odločbe iz prejšnjega odstavka za dodatne radijske frekvence ni zavezanec za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc.

71. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali po uradni dolžnosti.

(2) Agencija mora po uradni dolžnosti začeti postopek razveljavitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za analogno radiodifuzijo, če to predlaga Svet za radiodifuzijo.

(3) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc vsebovala neresnične podatke,

2. imetnik ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje ali na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,

3. imetnik ni začel uporabljati radijske frekvence v roku, določenem v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc oziroma v ponudbi operaterja v javnem razpisu, oziroma v roku enega leta, če rok za začetek uporabe v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc oziroma v ponudbi operaterja v javnem razpisu ni določen ali se dodeljena radijska frekvenca za opravljanje radiodifuzije v obdobju najmanj šestih mesecev med najmanj šestimi naključnimi preverjanji ni uporabljala, razen če je z odločbo drugače določeno ali če imetnik s pisnimi dokazi dokaže nasprotno,

4. je imetnik s pravnim poslom v skladu s prvim odstavkom 69. člena tega zakona pravico do uporabe radijskih frekvenc prenesel na drugo fizično ali pravno osebo,

5. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju, ki ga povzroča signal radijske opreme drugi radijski opremi, sprejemnikom ali električnim ali elektronskim sistemom,

6. plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine v 30 dneh od pisnega opozorila agencije ni bil plačan,

7. obstajajo druge hujše ali ponavljajoče se nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo radijskih frekvenc iz 65. člena tega zakona, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

72. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc preneha veljati na podlagi zakona:

1. s potekom roka, za katerega je bila izdana,

2. če je prenehal obstajati njen imetnik,

3. z odpisom ali prodajo plovila ali zrakoplova v primeru radijskih frekvenc, ki so namenjene zrakoplovni ali pomorski mobilni storitvi,

4. z razveljavitvijo dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, ki je bilo izdano po postopku in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja medije.

(2) V primerih iz 2. do 4. točke prejšnjega odstavka agencija izda ugotovitveno odločbo. V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka agencija izda ugotovitveno odločbo, ko prejme obvestilo o odpisu ali prodaji plovila ali zrakoplova.

73. člen

(plačila za uporabo radijskih frekvenc)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom radiofrekvenčnega spektra.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna plačil agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od pokrivanja ali gostote prebivalstva na območju pokrivanja ali radijske frekvence ali širine radiofrekvenčnega pasu ali vrste radiokomunikacij ali kombinacije naštetega, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Imetniki radioamaterskih dovoljenj iz 40. člena tega zakona niso zavezanci za letno plačilo iz prvega odstavka tega člena. Agencija s splošnim aktom iz prejšnjega odstavka določi višino enkratnega plačila, ki ga imetniki radioamaterskega dovoljenja plačajo ob izdaji dovoljenja, in krije stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom dela radiofrekvenčnega spektra, ki je predviden za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev.

(4) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo z upoštevanjem potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena in smiselno uporabo četrtega, petega in šestega odstavka 6. člena tega zakona. Pri določitvi višine plačila agencija upošteva splošni akt iz drugega odstavka tega člena, ki je veljal na dan izdaje soglasja vlade k tarifi za prihodnje koledarsko leto.

(5) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo radijskih frekvenc se uporablja 7. člen tega zakona.

(6) Ne glede na določbo drugega odstavka 7. člena tega zakona se za uporabo radijskih frekvenc za namene iz četrtega do šestega odstavka 66. člena tega zakona odmeri enkratno plačilo, ki ustreza toliko dvanajstinam letnega plačila, kolikor celih mesecev je odločba o dodelitvi radijskih frekvenc veljavna, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila.

(7) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona mora zavezanec, ki mu je pravica do uporabe radijskih frekvenc prenehala zaradi poteka roka, za katerega je bila podeljena, ali zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani, plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kot eno dvanajstino letnega plačila.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena državni organi, ki so imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za namene iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona, oziroma državni organi, ki so imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki so s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, niso zavezanci za letno plačilo iz prvega odstavka tega člena.

(9) Za vse radijske frekvence, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen za radijske frekvence za analogno radiodifuzijo, se plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se določita v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa, pri čemer se lahko določi tudi možnost obročnega plačila glede na predvideni začetek uporabe dodeljenih radijskih frekvenc. Pri določitvi višine oziroma najmanjše višine tega zneska in določitvi načina plačila je treba upoštevati gospodarske in tehnične razmere trga, na katerega se nanašajo razpisane frekvence, višino tovrstnih plačil v drugih državah EU, konkurenčne razmere na trgu, vključno z možnostjo alternativne uporabe razpisanih radijskih frekvenc, ter morebitne stroške, ki jih ima izbrani ponudnik z izpolnjevanjem pogojev iz javnega razpisa.

(10) Znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine iz prejšnjega odstavka se plača tudi za radijske frekvence za zagotavljanje prizemnih brezžičnih širokopasovnih elektronskih komunikacijskih storitev in ostalih javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom za lokalno pokrivanje, ki jih agencija pod pogoji iz tretjega odstavka 47. člena tega zakona podeli na vlogo. Agencija mora glede najnižjega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

3. **Konkurenca**

74. člen

(kopičenje radijskih frekvenc z namenom omejevanja konkurence na trgu)

Operaterji ne smejo kopičiti radijskih frekvenc z namenom omejevanja konkurence na trgu radijskih komunikacij. Takšno ravnanje operaterja je zlasti razvidno iz dejstva, da operater ne uporablja radijske frekvence v obsegu in rokih, določenih v sami odločbi oziroma v ponudbi operaterja v javnem razpisu, ter za to ne obstajajo objektivni razlogi, na katere operater ni mogel vplivati oziroma jih ni mogel predvideti v času podelitve

odločbe, ali iz njegovega ravnanja izhaja, da je operater pridobil radijsko frekvenco z namenom omejevanja konkurence na trgu.

75. člen

(konkurenca)

(1) Agencija pri postopkih iz 42., 67., 68., 70. in 71. člena tega zakona spodbuja učinkovito konkurenco in preprečuje izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. Agencija pri tem sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

(2) Agencija lahko za izvajanje prejšnjega odstavka med drugim:

1. omeji število radijskih frekvenc na posameznega imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ali, kadar je to ustrezno, v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc določi pogoje uporabe, kot so zagotavljanje veleprodajnega dostopa, nacionalno ali regionalno gostovanje v nekaterih radiofrekvenčnih pasovih ali skupinah pasov s podobnimi značilnostmi,

2. rezervira določen del radiofrekvenčnega pasu ali skupine pasov za nove udeležence na trgu,

3. zavrne podelitev novih pravic uporabe radiofrekvenčnega spektra ali dopustitve novih uporab radiofrekvenčnega spektra v nekaterih pasovih ali vezanje pogojev na podelitev novih pravic uporabe radiofrekvenčnega spektra, da z nobeno dodelitvijo, prenosom ali kopičenjem pravic uporabe ne bi prišlo do izkrivljanja konkurence,

4. prepove prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc, za katere se v Republiki Sloveniji ali na ravni EU ne opravlja nadzor nad združevanjem, ali določi pogoje za združevanje, če je verjetno, da bi takšni prenosi znatno škodovali konkurenci,

5. spremeni ali razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc zaradi odprave izkrivljanja konkurence zaradi prenosa ali kopičenja pravic uporabe radijskih frekvenc iz prejšnjega člena.

(3) Agencija sprejme odločitve iz prejšnjega odstavka na podlagi objektivne ocene prihodnjih konkurenčnih tržnih pogojev, nujnosti takih ukrepov za ohranjanje ali doseganje učinkovite konkurence in verjetnih učinkov takih ukrepov na obstoječe in prihodnje naložbe udeležencev na trgu, zlasti za postavitev omrežja. Pri tem upošteva pristop k analizi trga iz četrtega odstavka 146. člena tega zakona.

(4) Agencija pri izvajanju ukrepov iz drugega odstavka tega člena upošteva cilje iz 258. do 261. člena tega zakona in morebitno mnenje foruma za medsebojni strokovni pregled v skladu z 278. členom tega zakona.

4. **Postopek**

76. člen

(maloobmočne brezžične dostopovne točke)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov za postavitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/1070 z dne 20. julija 2020 o določitvi značilnosti maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk v skladu z drugim odstavkom 57. člena Direktive 2018/1972/EU ni treba pridobiti predhodnega dovoljenja.

(2) Operaterji imajo pod preglednimi, poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji pravico dostopa do fizične infrastrukture, ki je v lasti ali upravljanju oseb javnega sektorja, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja javne uslužbence, in je tehnično primerna za namestitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk ali je potrebna za povezovanje takih dostopovnih točk s hrbteničnim omrežjem, vključno s prometno opremo, kot so ulične svetilke, prometna signalizacija in avtobusna postajališča. Pogoji za dostop se objavijo na spletnih straneh informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom. Če dogovor o pogojih dostopa ni dosežen v dveh mesecih po prejemu prošnje za dostop ali če lastnik oziroma upravljavec fizične infrastrukture zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 286. člena tega zakona.

(3) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja v primeru fizične infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v predpise, ki določajo pogoje za postavitev opreme oziroma naprav na stavbah ali v krajih z arhitekturno, zgodovinsko ali naravno vrednostjo.

77. člen

(dostop do radijskih lokalnih omrežij)

(1) Za dostop do javnih elektronskih komunikacijskih omrežij prek radijskih lokalnih omrežij z uporabo harmoniziranega radiofrekvenčnega spektra ni treba pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(2) Za fizično ali pravno osebo, ki dostopa iz prejšnjega odstavka ne zagotavlja kot del gospodarske dejavnosti ali ga zagotavlja kot pomožno dejavnost za gospodarsko oziroma javno storitev, ne veljajo obveznosti v zvezi s pravicami končnih uporabnikov iz XI. poglavja tega zakona ali obveznosti medsebojne povezave omrežij v skladu s četrtim odstavkom 130. člena tega zakona.

(3) Za prenos podatkov v javnih elektronskih komunikacijskih omrežjih prek omrežij RLAN se uporabljajo določbe o odgovornosti ponudnika storitev izključnega prenosa iz zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

(4) Operaterji lahko zagotavljajo dostop do svojih omrežij prek radijskih lokalnih omrežij, vključno s tistimi, ki so v prostorih končnih uporabnikov, ob predhodnem soglasju končnega uporabnika.

(5) Operaterji končnim uporabnikom enostransko ne smejo omejiti ali preprečiti dostopanja po lastni izbiri do radijskih lokalnih omrežij, ki jih zagotavljajo tretje osebe, ali da prek radijskih lokalnih omrežij drugim končnim uporabnikom dovolijo vzajemno ali splošnejše dostopanje do omrežij takih ponudnikov, vključno na podlagi pobud tretjih oseb, ki združujejo radijska lokalna omrežja različnih končnih uporabnikov in zagotavljajo, da so javno dostopna.

(6) Na pobudo tretjih oseb, ki združujejo omrežja različnih končnih uporabnikov in zagotavljajo, da so ta javno dostopna, lahko končni uporabniki drugim končnim uporabnikom dovolijo vzajemen ali drugačen dostop do svojih omrežij.

(7) Organi javnega sektorja, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja javne uslužbence, lahko v svojih prostorih ali na javnih površinah v bližini svojih prostorov zagotavljajo javni dostop do radijskih lokalnih omrežij, če je takšno zagotavljanje pomožna dejavnost za javne storitve, ki jih zagotavljajo v svojih prostorih.

(8) Nevladnih organizacij in organov javnega sektorja iz prejšnjega odstavka se ne sme neupravičeno omejevati pri združevanju in zagotavljanju vzajemne ali splošnejše dostopnosti RLAN različnih končnih uporabnikov, kadar je ustrezno, tudi RLAN, do katerih se javni dostop zagotavlja v skladu s prejšnjim odstavkom.

78. člen

(nadzor in gradnja nadzorno-merilnega sistema)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.

(2) Za potrebe upravljanja in nadzora radiofrekvenčnega spektra agencija postavlja in gradi nadzorno-merilni sistem Republike Slovenije.

(3) Gradnja iz prejšnjega odstavka je v javno korist.

VI. DIGITALNA RADIODIFUZIJA

79. člen

(načrtovanje omrežij)

(1) Postavitev omrežja načrtuje operater multipleksa v skladu s pogoji, določenimi v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks.

(2) Načrtovanje omrežij za digitalno radiodifuzijo mora biti frekvenčno zasnovano tako, da omogoča najučinkovitejšo uporabo radiofrekvenčnega spektra v skladu z znanimi tehnološkimi možnostmi. Zlasti mora frekvenčno načrtovanje omrežij

temeljiti na uporabi radiofrekvenčnega spektra z enofrekvenčnimi omrežji, če je to mogoče.

80. člen

(obveznost operaterja multipleksa)

Operater multipleksa mora omrežja za digitalno radiodifuzijo načrtovati in graditi v skladu z zahtevami iz javnega razpisa za dodelitev radijskih frekvenc za digitalno radiodifuzijo in z drugimi določbami tega zakona.

81. člen

(pomen standardov in sprejetih strokovnih podlag)

(1) Agencija in operater multipleksa morata pri načrtovanju omrežij za digitalno radiodifuzijo upoštevati mednarodno sprejete standarde na področju digitalne radiodifuzije.

(2) Agencija in operater multipleksa pri načrtovanju omrežij za digitalno radiodifuzijo ne smeta brez utemeljenega razloga odstopiti od strokovnih podlag, ki jih sprejmejo pristojni organi Republike Slovenije in EU.

82. člen

(operater multipleksa kot upravljavec)

Multipleks upravlja operater multipleksa, ki predhodno pridobi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks.

83. člen

(operater multipleksa kot ponudnik vsebin)

(1) Operater multipleksa je lahko tudi ponudnik vsebin, vendar mora v tem primeru dejavnost operaterja multipleksa zagotavljati v ločeni pravnoorganizacijski enoti ali voditi ločene računovodske evidence za dejavnosti, povezane z upravljanjem multipleksa.

(2) Ne glede na določbo zakona, ki ureja medije, se za operaterja multipleksa, ki je tudi ponudnik vsebin, ne uporabljajo določbe o nezdružljivosti zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja elektronskih komunikacijskih storitev in radijske ali televizijske dejavnosti.

84. člen

(obveznost enakega obravnavanja)

(1) Operater multipleksa mora vsem ponudnikom vsebin s pravico razširjanja programskih vsebin v digitalni radiodifuzni tehniki na istem geografskem območju omogočati enake in nediskriminacijske pogoje za dostop do multipleksa, ki ga upravlja.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi, če je operater multipleksa hkrati tudi ponudnik vsebin.

85. člen

(dodelitev radijskih frekvenc za multipleks)

Radijske frekvence za multipleks dodeli agencija z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po izvedenem postopku javnega razpisa v skladu z določbami prejšnjega poglavja.

86. člen

(posebna ureditev za namene javne radiotelevizije)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena izvedba javnega razpisa ni potrebna pri podelitvi radijskih frekvenc za največ en multipleks z geografsko pokritostjo celotnega ozemlja Republike Slovenije, ki je namenjen javni radioteleviziji, v skladu z zakonom, ki ureja javno radiotelevizijo, za potrebe izvajanja javne službe in prenosa drugih programov posebnega pomena za Republiko Slovenijo v skladu z zakonom, ki ureja medije.

(2) Javna radiotelevizija lahko s prostimi kapacitetami multipleksa iz prejšnjega odstavka prosto razpolaga za namen iz prejšnjega odstavka, vendar mora v vsakem primeru upoštevati prepoved neenakega obravnavanja v skladu s tem zakonom.

(3) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo, če je multipleks iz tega člena edini delujoči multipleks z geografsko pokritostjo celotnega ozemlja Republike Slovenije. V tem primeru mora javna radiotelevizija v okviru prostih kapacitet odplačno zagotavljati prenos programov s pravico razširjanja v digitalni radiodifuzni tehniki na območju celotnega ozemlja Republike Slovenije.

87. člen

(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Sklep o uvedbi javnega razpisa za dodelitev radijskih frekvenc za multipleks mora poleg sestavin iz prvega odstavka 50. člena tega zakona vsebovati vse bistvene značilnosti multipleksa, za katerega je razpisana radijska frekvenca, kot so frekvenca, območje pokrivanja, kapaciteta multipleksa, morebitne omejitve pri uporabi multipleksa in druge sestavine v skladu s tem zakonom.

(2) Na javnem razpisu za podelitev radijskih frekvenc za multipleks lahko agencija del razpisane kapacitete multipleksa rezervira za razširjanje televizijskih ali radijskih programov posebnega pomena, določenih v skladu z zakonom, ki ureja medije.

88. člen

(ponudba za pridobitev radijskih frekvenc za multipleks)

Poleg podatkov iz prvega odstavka 46. člena tega zakona, ki jih mora vsebovati vloga za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ali vsebin, ki izhajajo iz razpisne dokumentacije, mora ponudnik ponudbi za pridobitev radijskih frekvenc za multipleks priložiti tudi prostorski in časovni načrt postavitve omrežij.

89. člen

(odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks)

(1) Če je v javnem razpisu kot pogoj za pridobitev radijskih frekvenc za multipleks predvidena rezervacija dela kapacitete multipleksa za izpolnitev zahtev po obvezni vključitvi določenih televizijskih ali radijskih programov, odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks poleg sestavin iz 64. člena tega zakona vsebuje tudi navedbo velikosti in namena tako rezervirane kapacitete.

(2) Agencija lahko v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks poleg pogojev iz 65. člena tega zakona določi tudi pogoje, omejitve in način ponujanja drugih storitev v multipleksu.

90. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks)

Poleg razlogov iz 70. člena tega zakona lahko agencija po uradni dolžnosti spremeni odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks tudi v primeru, če je to potrebno zaradi izboljšanja kakovosti storitev v javno korist ali za zagotavljanje kakovostnega mobilnega sprejema.

91. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi pravice razširjanja televizijskega ali radijskega programa)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja medije, agencija po uradni dolžnosti začne postopek za razveljavitev odločbe o dodelitvi pravice razširjanja televizijskega ali radijskega programa na določenem območju, če njen imetnik v treh mesecih od začetka delovanja multipleksa oziroma v treh mesecih od podelitve pravice razširjanja programa, če multipleks že deluje, ne začne z razširjanjem in oddajanjem televizijskega ali radijskega programa, za katerega je to pravico pridobil, v katerem od delujočih multipleksov na tem območju, če so za to izpolnjeni vsi tehnični in pravni pogoji.

92. člen

(prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc za multipleks)

Če namerava operater multipleksa prenehati z upravljanjem multipleksa, lahko poda vlogo za prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc za multipleks. Če tega ne stori do vsaj tri mesece pred načrtovanim prenehanjem upravljanja, lahko vlogo za prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc za multipleks poda vsak od ponudnikov vsebin v tem multipleksu.

93. člen

(vključitev televizijskih in radijskih programov v multipleks)

Operater multipleksa na določenem geografskem območju mora v okviru prostih kapacitet multipleksa omogočiti vključitev v multipleks vsem ponudnikom vsebin, ki imajo pravico razširjanja televizijskega ali radijskega programa v digitalni radiodifuzni tehniki za to območje, ki so jo pridobili v skladu z zakonom, ki ureja medije.

94. člen

(zahteve za medobratovalnost radijskih sprejemnikov)

(1) Avtomobilski radijski sprejemniki, vgrajeni v novi avtomobil kategorije M, ki je dan na trg za prodajo ali najem, mora vsebovati sprejemnik, ki omogoča sprejem digitalnega radia prek prizemne digitalne radiodifuzije. Za sprejemnike, ki so skladni s harmoniziranimi standardi, sklicevanja na katere so bila objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije, ali z njihovimi deli, se šteje, da izpolnjujejo to zahtevo, ki jo zajemajo navedeni standardi ali njihovi deli.

(2) Drugi radijski sprejemniki za zvokovno radiodifuzijo, ki so dani na trg za prodajo, morajo vsebovati sprejemnik, ki omogoča sprejem digitalnega radia prek prizemne digitalne radiodifuzije. Obveznost ne velja za radijske sprejemnike, ki nimajo zaslona za prikaz imena programa, ki se sprejema, in proizvode, pri katerih je radijski sprejemnik postranske narave, na primer za pametne telefone in opremo, ki jo uporabljajo radioamaterji.

95. člen

(ukrepi za pospeševanje razširjenosti digitalnega radia)

Služba in agencija lahko s svojimi ukrepi spodbujata oddajanje in sprejemanje radijskih postaj prek prizemne digitalne zvokovne radiodifuzije.

96. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi. Pri nadzoru nad izvajanjem prvega odstavka 94. člena tega zakona agencija sodeluje z inšpektorjem, pristojnim za promet, pri nadzoru nad izvajanjem drugega odstavka 94. člena tega zakona pa z inšpektorjem, pristojnim za nadzor blaga na trgu, ob smiselni uporabi 288. člena tega zakona. Sodelovanje poteka v skladu z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

VII. UPRAVLJANJE ELEMENTOV OŠTEVILČENJA

97. člen

(cilji in upravljanje)

(1) Agencija na podlagi javnega pooblastila upravlja množico vseh elementov oštevilčenja v Republiki Sloveniji s ciljem zagotavljanja njihovega učinkovitega strukturiranja in uporabe ter poštenega in nediskriminacijskega zadovoljevanja potreb operaterjev in drugih fizičnih in pravnih oseb, ki so upravičene pridobiti odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po tem zakonu. Pri tem agencija upošteva morebitne strateške dokumente Republike Slovenije in EU ter strateške usmeritve službe.

(2) Agencija vodi vse podatke v zvezi z upravljanjem elementov oštevilčenja.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi podatke o dodeljenih številkah in številskih blokih, in sicer:

1. številko ali številski blok,
2. imetnika številke ali številskega bloka.

98. člen

(načrt oštevilčenja)

(1) Načrt oštevilčenja Republike Slovenije sprejme agencija s splošnim aktom.

(2) Načrt oštevilčenja določa vrsto, dolžino, zgradbo ter namen in način uporabe elementov oštevilčenja, vključno s številkami za komunikacijo v sili in številkami, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov EU, omogočati pa mora tudi prenosljivost številk in uvajanje novih elektronskih komunikacijskih storitev. V načrtu oštevilčenja se določi tudi območje negeografskih številk, ki se lahko uporabljajo za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, ki niso medosebne komunikacijske storitve, na celotnem območju EU.

(3) Spremembe ali dopolnitve načrta oštevilčenja, ki bistveno posegajo v sistem oštevilčenja in katerih izvedba je tehnološko zahtevna, se začnejo uporabljati šele dve leti po njihovi uveljavitvi.

(4) Agencija vsako leto do 31. marca na svojih spletnih straneh objavi pregled dodeljenih elementov oštevilčenja po vrstah in namenih uporabe. Pregled vključuje tudi analizo nevarnosti izčrpanja posameznih elementov oštevilčenja.

99. člen

(uporaba elementov oštevilčenja)

Operater in fizične ali pravne osebe iz prvega odstavka 101. člena tega zakona lahko uporabljajo elemente oštevilčenja le na podlagi odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, s katero agencija podeli pravico do njihove uporabe.

100. člen

(postopek izdaje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja v skladu z načrtom oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, kot določa ta zakon. Pri dodelitvi elementov oštevilčenja, ki jih upravlja ITU, agencija upošteva tudi postopke, določene v ustreznih priporočilih te zveze. Pri dodelitvi številk, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov EU, agencija upošteva tudi postopke, določene v predpisih in priporočilih EU.

(2) Agencija uporabi postopek javnega razpisa le takrat, kadar ob smiselni uporabi postopka iz 47. člena tega zakona ugotovi, da se učinkovita uporaba določenih elementov oštevilčenja z izjemno ekonomsko vrednostjo (npr. kratke številke) lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja. V postopku javnega razpisa lahko kot ponudniki sodelujejo operaterji, ki tako pridobljene elemente oštevilčenja lahko dodeljujejo v uporabo svojim uporabnikom pod enakimi, stroškovno naravnanimi in preglednimi pogoji, druge fizične ali pravne osebe pa le, če izkažejo sposobnost upravljanja elementov oštevilčenja.

(3) Agencija v postopku javnega razpisa smiselno uporabi določbe tega zakona, ki urejajo postopek javnega razpisa za dodelitev določenih radijskih frekvenc.

(4) O ponudbah odloči agencija z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki pa jih mora v tem primeru izdati in vročiti v 42 dneh po poteku roka za predložitev ponudb ter hkrati o svoji odločitvi obvestiti javnost.

101. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Vlogo za pridobitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja lahko vloži operater. Druga fizična ali pravna oseba lahko vloži vlogo le, če lahko dokaže, da elemente oštevilčenja

potrebuje za opravljanje dejavnosti v javnem interesu ali za elemente oštevilčenja, ki se ne uporabljajo za medosebne komunikacijske storitve. Druga fizična ali pravna oseba mora dokazati, da je sposobna upravljati elemente oštevilčenja.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja in za nadzor uporabe elementov oštevilčenja, in sicer zlasti:

1. ime, naslov in davčno številko za fizične osebe,
2. firmo, sedež, davčno številko in navedbo zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. dokaze o tem, da je vlagatelj upravičen do dodelitve elementov oštevilčenja,
4. podatke o vrsti, količini in namenu uporabe elementov oštevilčenja, ki jih želi dobiti,
5. projekt, ki vsebuje načrt o oceni potreb za prihodnja tri leta, če vlagatelj zahteva večji blok številk,
6. utemeljitve, na podlagi katerih vlagatelj dokazuje, da bo dodeljena količina elementov oštevilčenja v treh letih uporabljena.

(3) Vlagatelj, ki ni operater, mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka predložiti tudi dokazila, da je sposoben upravljati elemente oštevilčenja.

(4) Agencija mora odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja, kadar se ne izvede javni razpis, izdati in odposlati v 21 dneh po prejemu vloge za pridobitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, če ugotovi, da:

1. vlagatelj ni upravičen za dodelitev elementov oštevilčenja,
2. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije,
3. nameravana uporaba ne upravičuje dodelitve zahtevane količine oziroma vrste elementov oštevilčenja,
4. bi bila dodelitev elementov oštevilčenja v nasprotju z veljavno zakonodajo,
5. vlagatelj, ki ni operater, ni izkazal sposobnosti upravljanja elementov oštevilčenja,
6. v primeru vlagatelja, ki ni operater, obstaja nevarnost izčrpanja elementov oštevilčenja.

(6) Agencija s splošnim aktom določi merila za ocenjevanje sposobnosti upravljanja elementov oštevilčenja in nevarnosti izčrpanja elementov oštevilčenja. Pri tem v največji možni meri upošteva smernice BEREC. Agencija s splošnim aktom tudi podrobneje predpiše vsebino in obliko vloge ter določi velikost bloka številk iz 5. točke drugega odstavka tega člena.

(7) Operater lahko dodeljene številke v skladu z odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja in veljavno zakonodajo dodeli končnim uporabnikom svojih storitev. Na podlagi pravnega posla jih lahko odplačno dodeljuje v uporabo tudi izvajalcem storitev na njegovem omrežju, pri čemer lahko zaračuna le dejanske stroške. Operater ne sme delati razlik med izvajalci storitev glede blokov številk, ki se uporabljajo za dostop do njihovih storitev. Vse podatke o takih pravnih poslih mora sporočiti agenciji.

102. člen

(vsebina odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Odločba o dodelitvi elementov oštevilčenja mora vsebovati najmanj:

1. podatke o imetniku pravice uporabe elementov oštevilčenja,
2. dodeljene elemente oštevilčenja,
3. pogoje uporabe elementov oštevilčenja iz 103. člena tega zakona.

(2) O spremembi podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe elementov oštevilčenja agencijo obvestiti v 30 dneh po njihovem nastanku.

103. člen

(pogoji uporabe elementov oštevilčenja)

Pogoji iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena se smejo nanašati samo na:

1. določitev storitve, za katero se lahko uporabijo dodeljeni element ali elementi oštevilčenja, vključno z vsemi zahtevami, povezanimi z izvajanjem te storitve, ter tarifnimi načeli in najvišjimi cenami, ki lahko veljajo v posebnem številčnem območju,
2. zagotavljanje dejanske in učinkovite uporabe elementov oštevilčenja,
3. prenosljivost številk,
4. obveznost zagotavljanja informacij o naročnikih, potrebnih v javnih imenikih v skladu z 205. členom tega zakona,
5. čas trajanja odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja ob upoštevanju vseh sprememb načrta številčenja,
6. prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja in pogoje tega prenosa v skladu s 106. členom tega zakona,
7. plačila za uporabo dodeljenih elementov oštevilčenja v skladu s 111. členom tega zakona,
8. obveznosti, ki jih je imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja prevzel v postopku javnega razpisa,
9. obveznosti iz mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na elemente oštevilčenja in njihovo uporabo,
10. obveznosti v zvezi z eksteritorialno uporabo elementov oštevilčenja v EU za zagotovitev skladnosti z varstvom potrošnikov in drugimi predpisi o elementih oštevilčenja drugih držav članic.

104. člen

(eksteritorialna uporaba elementov oštevilčenja)

(1) V primeru dodelitve negeografskih številk, ki se uporabljajo za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ki niso medosebne komunikacijske storitve, morajo biti pogoji na območju kode drugih držav članic EU vsaj tako strogi kot v primeru dodelitve elementov oštevilčenja za izvajanje storitev na območju kode Republike Slovenije.

(2) Agencija v primeru dodelitve elementov oštevilčenja iz prejšnjega odstavka v odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja določi pogoje, s katerimi se zagotovi skladnost s predpisi o varstvu potrošnikov in drugimi predpisi držav članic, povezanih z uporabo elementov oštevilčenja, ki se uporabljajo v državah članicah, v katerih se bodo uporabljali elementi oštevilčenja.

(3) Agencija BEREC redno posreduje informacije o dodeljenih elementih oštevilčenja iz prvega odstavka tega člena.

(4) V primeru dodelitve elementov oštevilčenja iz prvega odstavka tega člena fizični ali pravni osebi, ki ni operater, se določbe tega člena uporabljajo za posebne storitve, za zagotavljanje katerih je bila dodeljena pravica uporabe elementov oštevilčenja.

105. člen

(veljavnost odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

Odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja izda agencija za nedoločen čas.

106. člen

(prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja)

(1) Imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja lahko svojo pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije, ki preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali akti agencije.

(2) Agencija pri prenosu pravice do uporabe elementov oštevilčenja na drugo fizično ali pravno osebo v skladu s prejšnjim odstavkom tej fizični ali pravni osebi izda novo odločbo o

dodelitvi elementov oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Namen uporabe številk, ki je usklajena na podlagi predpisov EU, se s prenosom pravice iz prejšnjega odstavka ne sme spremeniti.

107. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija lahko zaradi usklajevanja s spremembami oziroma dopolnitvami načrta v skladu s tretjim odstavkom 98. člena tega zakona po uradni dolžnosti z odločbami spremeni že izdane odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja v 30 dneh po dnevu uveljavitve sprememb oziroma dopolnitev načrta. V tem primeru imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja oziroma uporabniki, ki so jim bile dodeljene, nimajo pravice zahtevati odškodnine.

(2) Agencija lahko spremeni odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja tudi na predlog njenega imetnika.

108. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija mora odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja razveljaviti po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za dodelitev elementov oštevilčenja vsebovala neresnične podatke,

2. njen imetnik ne izpolnjuje več pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje in odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,

3. se dodeljeni elementi oštevilčenja v treh letih po izdaji odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja niso začeli uporabljati ali se ne uporabljajo več kakor eno leto,

4. je njen imetnik v skladu s prvim odstavkom 106. člena tega zakona pravico do uporabe elementov oštevilčenja s pravnim poslom prenesel na drugo fizično ali pravno osebo.

(2) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po uradni dolžnosti tudi:

1. če plačilo za uporabo elementov oštevilčenja oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub dvakratnemu pisnemu opozorilu ni bil poravnan ali

2. če obstajajo druge hujše ali ponavljajoče se nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo elementov oštevilčenja iz 103. člena tega zakona, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

109. člen

(varstvo končnih uporabnikov v primeru razveljavitve odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija najmanj 60 dni pred nameravano razveljavitvijo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja iz razlogov iz 1. in 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena in razlogov iz drugega odstavka prejšnjega člena na svojih spletnih straneh in v sredstvih javnega obveščanja obvesti zainteresirano javnost o nameravani razveljavitvi odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja in možnosti končnih uporabnikov, da številke prenesejo k drugemu operaterju v skladu s 195. členom tega zakona. O tem mora svoje naročnike na svojih spletnih straneh, v sredstvih javnega obveščanja in na izdanih računih obvestiti tudi imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja.

(2) Agencija pred razveljavitvijo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja iz prejšnjega odstavka od njenega imetnika pridobi podatke o številkah iz odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki so bile prenesene k drugim operaterjem v skladu s 195. členom tega zakona.

(3) Agencija na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka vsaj 60 dni pred nameravano razveljavitvijo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja iz prvega odstavka tega člena po uradni dolžnosti po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, izda odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja, s katero bloke številk, dodeljenih z odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki se razveljavlja, dodeli operaterju, h kateremu je bilo v skladu s 195. členom tega zakona prenesenih največ številk.

110. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Odločba o dodelitvi elementov oštevilčenja preneha veljati:

1. na predlog imetnika odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,

2. če preneha obstajati imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,

3. z razveljavitvijo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka agencija izda ugotovitveno odločbo.

111. člen

(plačila za uporabo elementov oštevilčenja)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih elementov oštevilčenja. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom elementov oštevilčenja.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna višine plačila na podlagi tega člena. Ta je odvisen od količine, dolžine in vrste elementov oštevilčenja, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter s smiselno uporabo četrtega, petega in šestega odstavka 6. člena tega zakona. Pri določitvi višine plačila agencija upošteva splošni akt iz prejšnjega odstavka, ki je veljal na dan izdaje soglasja vlade k tarifi za prihodnje koledarsko leto.

(4) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo elementov oštevilčenja se uporablja 7. člen tega zakona.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona mora zavezanec, ki mu je pravica do uporabe elementov oštevilčenja prenehala zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani, plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kot eno dvanajstino letnega plačila.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena operaterju agenciji ni treba plačati za uporabo številk, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Zavezanec za plačilo agenciji za te številke je operater, h kateremu so bile prenesene. Agencija pri tem upošteva podatke, ki jih v skladu z osmim odstavkom 195. člena tega zakona sporoči operater.

(7) Za elemente oštevilčenja, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen če gre za elemente oštevilčenja za opravljanje dejavnosti v javnem interesu, za katere je v drugih predpisih ali predpisih EU določeno, da so storitve dosegljive prek teh elementov oštevilčenja za uporabnike brezplačne, se zahteva tudi plačilo določenega zneska za učinkovito rabo omejene dobrine, s katerim se zagotovi optimalna raba dodeljenih elementov oštevilčenja. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se v tem primeru določita v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri odločitvi o takšnem razpisnem merilu, najmanjši višini tega zneska in določitvi načina njegovega plačila se upoštevajo ponudba in povpraševanje po razpisanih elementih oštevilčenja, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisani elementi oštevilčenja, ter višina tovrstnih plačil v drugih državah EU, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurenco na trgu.

112. člen

(mednarodna predpona)

Mednarodna predpona za klice iz Republike Slovenije v tujino je 00. Operaterji o tem na primeren način obvestijo svoje končne uporabnike.

113. člen

(dostop do storitev z uporabo negeografskih številk)

(1) Operater javnega komunikacijskega omrežja oziroma izvajalec javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev mora končnim uporabnikom omogočiti, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v EU, vključno z enotnimi mednarodnimi številkami brezplačnih telefonskih klicev, ter dostopajo do storitev in jih uporabljajo z uporabo negeografskih številk znotraj EU, kadar je to ekonomsko izvedljivo.

(2) Operaterju javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajalcu javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ni treba izpolniti obveznosti iz prejšnjega odstavka, če se je klicani iz komercialnih razlogov odločil za omejitev klicev, ki prihajajo z določenega območja EU.

(3) Sodišče lahko operaterju javnega komunikacijskega omrežja oziroma izvajalcu javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev odredi, da onemogoči dostop do posameznih številk ali storitev, dostopnih prek teh številk, če je to utemeljeno zaradi zlorabe ali goljufije v konkretni zadevi, ki jo obravnava. Sodišče lahko v takem primeru od ponudnika elektronskih komunikacijskih storitev zahteva, da zadrži prihodke od zadevne povezave ali druge storitve.

114. člen

(nadzor)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.

(2) V primeru odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja iz 104. člena tega zakona agencija uvede postopek nadzora na predlog nacionalnega regulativnega organa ali drugega pristojnega organa države članice EU, v kateri se elementi oštevilčenja uporabljajo, ki izkaže kršitev pravil o varstvu potrošnikov ali drugih predpisov te države, povezanih z uporabo elementov oštevilčenja.

VIII. VARNOST OMREŽIJ IN STORITEV TER DELOVANJE V STANJIH OGROŽENOSTI

115. člen

(varnost omrežij in storitev)

(1) Operaterji morajo sprejeti ustrezne in sorazmerne tehnične ter organizacijske ukrepe za ustrezno obvladovanje tveganja za varnost omrežij in storitev, vključno s pripadajočimi informacijskimi sistemi, zlasti zaradi preprečevanja in zmanjševanja učinkov varnostnih incidentov na uporabnike ter na druga omrežja in storitve (v nadaljnjem besedilu: sistem upravljanja varnosti). Sprejeti ukrepi, vključno s šifriranjem, kadar je to primerno, morajo ob upoštevanju stanja zagotoviti raven varnosti, primerno predvidenemu tveganju.

(2) Med ukrepe iz prejšnjega odstavka spadajo tudi sprejem, izvajanje in spremljanje ustreznega SUVI, ki ga operater določi kot poslovno skrivnost. Operaterji morajo redno izboljševati SUVI, vključno s pripadajočimi ukrepi, ki jih ta vsebuje.

(3) SUVI zajema najmanj:

1. opredelitev vseh varnostnih tveganj znotraj operaterja, kot tudi tistih zunaj operaterja, ki lahko ogrozijo delovanje javnega komunikacijskega omrežja oziroma lahko motijo delovanje javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, ki jih ta operater ponuja,

2. opredelitev verjetnosti dogodka za vsa varnostna tveganja iz prejšnje točke,

3. opredelitev stopnje negativnih učinkov in posledic za delovanje javnega komunikacijskega omrežja in za javno dostopne komunikacijske storitve za vsa varnostna tveganja iz prve točke,

4. opredelitev ustreznih varnostnih ukrepov in priprava načrta obravnavanja tveganj, vključno z določitvijo varnostnih kontrol in ciljev, za zmanjšanje verjetnosti za nastop varnostnega incidenta,

5. opredelitev ukrepov in načrtov za zmanjšanje negativnih učinkov in omilitev posledic varnostnega incidenta,

6. opredelitev ustreznega načina organiziranja varnosti znotraj operaterja, katerega integralni del je varnost omrežja, informacijskega sistema in fizično varovanje objektov in naprav,

7. opredelitev ustreznega načina zagotovitve kadrovske zasedbe na ključnih delovnih mestih pri operaterju, ki se poklicno ukvarjajo z varnostjo,

8. opredelitev načina rednega preverjanja skladnosti izvajanih ukrepov in postopkov s tistimi, ki so opisani v varnostnem načrtu.

(4) Med ukrepe iz prvega odstavka tega člena spadajo tudi sprejem, izvajanje in spremljanje ustreznega SUNP, ki ga operater določi kot poslovno skrivnost. Operaterji morajo redno izboljševati SUNP in pripadajoče ukrepe.

(5) V delu, kjer se SUNP iz prejšnjega odstavka nanaša na zagotavljanje komunikacije v sili, mora biti ta vsaj enkrat letno pregledan. Za njegovo sprejetje in morebitne spremembe ali posodobitve je potrebna predhodna odobritev pristojnih organov, odgovornih za delovanje centrov za sprejem komunikacije v sili.

(6) Operaterji pri SUVI in SUNP v čim večji meri upoštevajo mednarodno priznane standarde in dobre prakse.

(7) Agencija za izvajanje tega člena izda splošni akt, s katerim uredi zlasti tehnične usmeritve, ki jih upoštevajo operaterji pri oceni tveganj, ter tehnične in organizacijske ukrepe. Pri pripravi splošnega akta agencija sodeluje z organom, pristojnim za informacijsko varnost.

116. člen

(dodatne varnostne zahteve)

(1) Operaterji mobilnih komunikacijskih omrežij, ki zagotavljajo ta omrežja upravljavcem kritične infrastrukture z drugih področij urejanja kritične infrastrukture, določenim v skladu z zakonom, ki ureja področje kritične infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: upravljavci kritične infrastrukture), izvajalcem bistvenih storitev, določenih v skladu z zakonom, ki ureja informacijsko varnost (v nadaljnjem besedilu: izvajalci bistvenih storitev), organom državne uprave, določenim v skladu z zakonom, ki ureja informacijsko varnost (v nadaljnjem besedilu: organi državne uprave) oziroma nosilcem ključnih delov sistema varnosti države, morajo poleg zahtev iz prejšnjega člena upoštevati dodatne varnostne zahteve in omejitve.

(2) Operaterji iz prejšnjega odstavka poleg ugotavljanja tveganj iz prejšnjega člena upoštevajo tudi tveganja, ki izhajajo iz odnosov in dogovorov s proizvajalci oziroma dobavitelji (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj) informacijskih sistemov in omrežne opreme (v nadaljnjem besedilu: oprema), ter tveganja, ki izhajajo iz storitev podpore tretje ravni, ki jih tem operaterjem zagotavljajo ponudniki storitev podpore tretje ravni. Če je določena oprema prestala presojo evropskih certifikacijskih organov, ki izvajajo presojo z vidika varnosti ali kakovosti izdelkov, se šteje, da je ta oprema tehnično ustrezna brez dodatne presoje s strani operaterja.

(3) Operater iz prvega odstavka tega člena izvaja oceno tveganja za posameznega svojega dobavitelja oziroma ponudnika storitev podpore tretje ravni. V to oceno tveganja vključi vsa relevantna tveganja iz prejšnjega odstavka, vključno glede uporabe njegove opreme in storitev v kritičnih elementih in funkcijah omrežij in pripadajočih informacijskih sistemih.

(4) Obveznost opredelitev iz tretjega odstavka prejšnjega člena za operaterje iz prvega odstavka tega člena zajema tudi tveganja, ki lahko ogrozijo delovanje elektronskega komunikacijskega omrežja, ki ni javno, oziroma lahko motijo delovanje elektronskih komunikacijskih storitev, ki niso javna, če prej navedeni operater s takšnimi omrežji upravlja za potrebe upravljavcev kritične infrastrukture z drugih področij urejanja kritične infrastrukture, izvajalcev bistvenih storitev in organov državne uprave oziroma za nosilce ključnih delov sistema varnosti države.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena operater iz prvega odstavka tega člena pri zagotavljanju predmetnih omrežij iz prvega odstavka tega člena oziroma iz prejšnjega odstavka v kritičnih elementih in funkcijah tega omrežja in pripadajočih informacijskih sistemih ne sme uporabljati opreme in storitev podpore tretje ravni, katere uporaba bi lahko ogrozila nacionalno varnost, kot to izhaja iz 117. člena tega zakona.

(6) Agencija za izvajanje tega člena izda splošni akt, s katerim opredeli predvsem kritične elemente omrežja in pripadajočih informacijskih sistemov iz prejšnjega odstavka, ter druge zlasti tehnične usmeritve, ki jih morajo upoštevati operaterji iz prvega odstavka tega člena. Pri pripravi splošnega akta agencija sodeluje z organom, pristojnim za informacijsko varnost.

117. člen

(določitev opreme in storitev podpore tretje ravni zaradi zagotavljanja nacionalne varnosti)

(1) Vlada lahko po predhodnem mnenju Sveta za nacionalno varnost (v nadaljnjem besedilu: SNAV) na predlog organa, pristojnega za informacijsko varnost, z odločbo določi opremo in storitve podpore tretje ravni iz petega odstavka prejšnjega člena, pri čemer določi tudi rok za izpolnitev obveznosti iz petega odstavka prejšnjega člena, ki ne sme biti daljši od petih let. Pri presoji, ali bi z opremo ali storitvami podpore tretje ravni lahko bila ogrožena nacionalna varnost, vlada upošteva, da morajo biti izpolnjena vsaj štiri izmed naslednjih meril:

1. močna povezava med dobaviteljem oziroma ponudnikom storitve podpore tretje ravni in vlado določene tretje države, ki se kaže npr. v povezanosti odločevalcev dobavitelja oziroma ponudnika storitve podpore tretje ravni z vlado ali oblastnimi organi tretje države,

2. zakonodaja tretje države na področju varnosti ali varovanja podatkov, ki omogoča vladno vmešavanje, zlasti če ni vzpostavljen zakonodajni ali demokratični sistem nadzora in ravnotežja ali če ne obstajajo sporazumi o varnosti ali varovanja podatkov med EU in določeno tretjo državo,

3. nepregledna lastniška struktura podjetja dobavitelja oziroma ponudnika storitve podpore tretje ravni, ki omogoča vmešavanje vlade tretje države,

4. sposobnost tretje države, da izvaja pritisk v zvezi s poslovnimi odločitvami dobavitelja, npr. tudi v zvezi s krajem proizvodnje opreme,

5. nesposobnost dobavitelja, da zagotavlja dobavo tudi v zaostrenih ekonomskih razmerah, npr. v primeru pretrganih dobavnih verig ali ekonomskih sankcij,

6. nezadostna splošna kakovost proizvodov in praks dobavitelja na področju kibernetske varnosti, vključno s stopnjo nadzora nad lastno dobavno verigo in morebitno neustrezno izvajanje varnostnih praks skladno s pravili stroke. Če je dobavitelj z določenimi proizvodi oziroma opremo prestal presojo evropskih certifikacijskih organov, ki izvajajo presojo z vidika varnosti oziroma kakovosti izdelkov, se šteje, da so ti proizvodi ali oprema tehnično ustrezni oziroma kakovostni, razen, če je kasneje dokazano, da takšni proizvodi ali oprema omogočajo zlonamerne dejavnosti,

7. netransparentnost dobavitelja oziroma ponudnika storitve podpre tretje ravni glede obdelave podatkov z njegove strani, npr. glede spoštovanje zakonodaje s področja varstva podatkov.

(2) Strokovno gradivo za odločbo iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: strokovno gradivo) pripravi organ, pristojen za informacijsko varnost, ob sodelovanju drugih pristojnih organov glede na njihove pristojnosti za področja, navedena pri merilih iz prejšnjega odstavka, ter po predhodnem posvetovanju z agencijo glede določitve primernega roka iz prejšnjega odstavka ter drugih morebitnih tehničnih vprašanj, ki nastanejo pri pripravi gradiva. Organ, pristojen za informacijsko varnost, mora v okviru priprave strokovnega gradiva pozvati tudi dobavitelja opreme oziroma ponudnika storitve podpore tretje ravni ter operaterje iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki bi lahko bili prizadeti z odločbo iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: osebe s položajem stranke v postopku), da se v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni, opredelijo do osnutka strokovnega gradiva, in hkrati predložijo informacije ter podatke, ki bi lahko vplivali na odločitev iz prejšnjega odstavka. Organ, pristojen za informacijsko varnost, v zvezi z osnutkom strokovnega gradiva in morebitnimi pripombami nanj, osebo s položajem stranke v postopku lahko vabi tudi na razgovor. Če subjekt, ki ima položaj stranke v postopku, nima sedeža v Republiki Sloveniji, ga organ, pristojen za informacijsko varnost, preko svoje spletne strani predhodno pozove, da v roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni, sporoči kontaktne podatke osebe pooblaščene za vročanje v Republiki Sloveniji. Če se oseba s položajem stranke v postopku v postavljenih rokih ne odzove na poziv iz prejšnjega stavka ali na poziv za opredelitev do strokovnega gradiva iz drugega stavka tega odstavka, to ne vpliva na odločitev iz prejšnjega odstavka.

(3) SNAV v rednih časovnih intervalih, vendar vsaj vsaka tri leta, obravnava strokovno gradivo glede ustreznosti izdanih odločb iz prvega odstavka tega člena in morebitno potrebo po izdaji novih odločb, ki ga pripravi organ, pristojen za informacijsko varnosti na način iz prejšnjega odstavka.

(4) Vlada po predhodnem mnenju SNAV na predlog organa, pristojnega za informacijsko varnost, spremeni, dopolni ali razveljavi prejšnje odločbe o določitvi opreme in storitev podpore tretje ravni, s katerimi bi bila lahko ogrožena nacionalna varnost ali po potrebi izda nove odločbe po prvem odstavku tega člena. Subjekti, ki imajo položaj stranke v postopku, lahko organu, pristojnemu za informacijsko varnost, podajo predlog za spremembo, dopolnitev ali razveljavitev pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena, če izkažejo, da niso več podani pogoji za njeno izdajo oziroma ker so se naknadno bistveno spremenile okoliščine za njeno izdajo.

(5) Vlada informacijo o izdani odločbi iz prvega odstavka tega člena objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. S to informacijo vlada posebej seznani tudi agencijo.

(6) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena je dovoljen upravni spor.

118. člen

(obveznost obveščanja in poročanja o varnostnih incidentih)

(1) Operaterji morajo o vseh varnostnih incidentih, če so ti pomembno vplivali na delovanje javnih komunikacijskih omrežij ali izvajanje javnih komunikacijskih storitev, brez nepotrebnega odlašanja obvestiti agencijo in nacionalno skupino za obravnavo incidentov s področja varnosti elektronskih omrežij in informacij (v nadaljnjem besedilu: nacionalni CSIRT). Če je zaradi varnostnega incidenta prizadeta komunikacija v sili, operaterji hkrati obvestijo tudi zadevni center za sprejem komunikacije v sili. Operaterji obveščajo pristojne organe iz tega odstavka na način, da se zagotovi varnost prenesenih podatkov po elektronski poti, če je to le mogoče.

(2) Agencija s splošnim aktom določi vsebino obvestila in v katerih primerih gre za pomemben vpliv iz prejšnjega odstavka. Pred izdajo prej navedenega splošnega akta agencija pridobi mnenje organa, pristojnega za informacijsko varnost.

(3) Pri določanju pomembnega vpliva iz prejšnjega odstavka agencija upošteva predvsem naslednja merila:

1. število uporabnikov, ki jih je prizadel varnostni incident,

2. trajanje varnostnega incidenta,

3. geografska razširjenost območja, ki ga je prizadel varnostni incident,

4. obseg prizadetosti delovanja omrežja ali storitve,

5. obseg vpliva na gospodarske in družbene dejavnosti, predvsem na kritično infrastrukturo, izvajanje bistvenih storitev, na storitve komunikacije v sili in delovanje organov državne uprave oziroma nosilcev ključnih delov sistema varnosti države.

(4) Nacionalni CSIRT o incidentih iz prvega odstavka tega člena obvesti organ, pristojen za informacijsko varnost.

(5) Agencija o posameznih varnostnih incidentih iz prvega odstavka tega člena po potrebi obvešča pristojne organe

v drugih državah članicah EU in Agencijo Evropske unije za kibernetsko varnost (v nadaljnjem besedilu: ENISA).

(6) Če agencija meni, da je razkritje varnostnega incidenta iz prejšnjega odstavka v javnem interesu, po posvetovanju z organom, pristojnim za informacijsko varnost, lahko o tem sama obvesti javnost ali pa to naloži operaterju, ki ga zadeva varnostni incident.

(7) Agencija Evropski komisiji in ENISA vsako leto najpozneje do konca februarja za preteklo leto predloži kratko letno poročilo o prejetih prijavah in ukrepih, ki so bili sprejeti v skladu s prvim, drugim oziroma petim odstavkom tega člena. Agencija s poročilom seznani tudi organ, pristojen za informacijsko varnost.

(8) Operaterji morajo v primeru posebne in resne grožnje varnostnega incidenta iz prvega odstavka tega člena v javnih komunikacijskih omrežjih ali javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev svoje uporabnike, ki bi jih taka grožnja lahko prizadela, brezplačno obvestiti o morebitnih zaščitnih ali popravnih ukrepih, ki jih lahko sprejmejo uporabniki. Po potrebi morajo operaterji uporabnike obvestiti tudi o sami grožnji.

(9) Agencija lahko zaprosi nacionalni CSIRT za pomoč v zvezi z vprašanji, ki sodijo med njegove naloge v skladu z zakonom, ki ureja informacijsko varnost.

(10) Agencija se v zvezi z vprašanji iz tega člena po potrebi posvetuje in sodeluje z organi pregona, organom, pristojnim za informacijsko varnost, in Informacijskim pooblaščencem.

(11) Določbe tega člena ne posegajo v določbe XII. poglavja tega zakona in drugih predpisov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

119. člen

(vrednotenje varnostnega incidenta)

(1) Priglašene varnostne incidente ob njihovem reševanju vrednoti agencija ob sodelovanju z nacionalnim CSIRT. Pri vrednotenju se agencija in CSIRT lahko posvetujeta z organom, pristojnim za informacijsko varnost. Pri tem je glede na težo varnostnega incidenta:

1. lažji incident enkraten varnostni incident, ki ima glede na kriterije določitve pomembnosti vpliva varnostnega incidenta iz tretjega odstavka prejšnjega člena majhen negativen vpliv na varnost omrežij in storitev operaterja ter ne sme imeti večjega vpliva na nemoteno delovanje operaterja in mu ne sme povzročiti večje škode; prav tako takšen incident ne sme imeti negativnega vpliva na delovanje upravljavcev kritične infrastrukture ali delovanje izvajalcev bistvenih storitev ali organov državne uprave, določenih v skladu s področno zakonodajo, na komunikacije v sili ali na delovanje ključnih delov sistema varnosti države;

2. težji incident enkraten varnostni incident oziroma zaporedje večjega števila različnih varnostnih incidentov v kratkem obdobju, ki ima glede na kriterije določitve pomembnosti vpliva incidenta iz tretjega odstavka prejšnjega člena velik negativen vpliv na varnost omrežij in storitev operaterja; takšen incident ima pomemben vpliv na nemoteno delovanje operaterja in mu povzroči večjo škodo; ob tem ima takšen incident lahko tudi negativen vpliv na delovanje upravljavcev kritične infrastrukture ali na delovanje izvajalcev bistvenih storitev ali organov državne uprave, določenih v skladu s področno zakonodajo, na komunikacije v sili ali na delovanje ključnih delov sistema varnosti države, vendar ta vpliv ne dosega kriterijev iz naslednje točke;

3. kritični incident tisti varnostni incident, ki ima glede na kriterije določitve pomembnosti vpliva incidenta iz tretjega odstavka prejšnjega člena zelo velik negativen vpliv na varnost omrežij in storitev operaterja; ob tem takšen incident povzroči tudi oteženo delovanje države, še posebej ključnih delov sistema varnosti države, komunikacij v sili ter v skladu s področno zakonodajo določenih izvajalcev bistvenih storitev ali organov državne uprave; kritični incident lahko tudi delno onemogoči delovanje vsaj treh področij kritične infrastrukture ali bistvenih storitev, določenih v skladu s področno zakonodajo, ali enega v celoti.

(2) Agencija za izvajanje tega člena izda splošni akt, s katerim opredeli predvsem, kdaj gre za majhen, velik ali zelo velik negativen vpliv na varnost omrežij in storitev operaterjev, pri čemer upošteva merila iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Pri pripravi splošnega akta agencija sodeluje z organom, pristojnim za informacijsko varnost.

120. člen

(ukrepanje v primeru težjega in kritičnega incidenta ali kibernetskega napada)

(1) Organ, pristojen za informacijsko varnost, na podlagi podatkov in informacij o teži varnostnega incidenta iz prejšnjega člena, ki mu jih sproti posreduje agencija, lahko pa tudi nacionalni CSIRT, v sodelovanju z obema organoma oceni, ali gre hkrati tudi za kibernetski napad.

(2) Organ, pristojen za informacijsko varnost, mora o kritičnem incidentu in kibernetskem napadu nemudoma obvestiti vlado in SNAV, lahko pa ju glede na presojo relevantnih okoliščin obvesti tudi o težjem incidentu, kadar obstaja možnost, da preraste v kritični incident.

(3) V primeru težjega ali kritičnega incidenta ali v primeru kibernetskega napada organ, pristojen za informacijsko varnost, s pisno odločbo, v nujnih primerih pa tudi ustno, operaterjem določi takšne primerne in sorazmerne ukrepe, kot je potrebno za zaustavitev varnostnega incidenta, ki že poteka, ali za odpravo njegovih posledic. Operaterju se pisni odpravek ustne odločbe vroči čim prej, vendar najkasneje v roku 48 ur po ustni odločbi.

(4) Ukrepi, izdani na podlagi prejšnjega odstavka, se določijo v takšnem obsegu in za toliko časa, kot je nujno potrebno za dosego namena iz prejšnjega odstavka. Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni dovoljena pritožba, dovoljen pa je upravni spor. Tožba v upravnem sporu se vloži na sedežu upravnega sodišča Republike Slovenije. Postopek je nujen in prednosten.

(5) O izdanih ukrepih na podlagi tretjega odstavka tega člena organ, pristojen za informacijsko varnost, nemudoma obvesti vlado in SNAV ter agencijo.

121. člen

(stanje povečane ogroženosti in ukrepanje)

(1) Stanje povečane ogroženosti za varnost omrežij in storitev operaterja (v nadaljnjem besedilu: stanje povečane ogroženosti) je stanje, ko je podana velika verjetnost realizacije težjega ali kritičnega incidenta iz prvega odstavka 119. člena tega zakona oziroma kibernetskega napada iz prvega odstavka prejšnjega člena v 72 urah od zaznave takšne verjetnosti.

(2) Organ, pristojen za informacijsko varnost, glede na podatke in informacije, s katerimi razpolaga, in v sodelovanju z agencijo in nacionalnim CSIRT oceni, ali gre za stanje povečane ogroženosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Organ, pristojen za informacijsko varnost, mora o stanju povečane ogroženosti zaradi verjetnosti realizacije kritičnega incidenta ali kibernetskega napada iz prvega odstavka tega člena nemudoma obvestiti vlado in SNAV, lahko pa ju glede na presojo relevantnih okoliščin obvesti tudi zaradi verjetnosti realizacije težjega incidenta iz prvega odstavka tega člena.

(4) V stanju povečane ogroženosti lahko organ, pristojen za informacijsko varnost, zadevnemu operaterju ali operaterjem s pisno odločbo, v nujnih primerih pa tudi ustno, določi takšne primerne in sorazmerne ukrepe, kot je potrebno za preprečitev ali zmanjšanje verjetnosti realizacije incidenta iz prvega odstavka tega člena kot tudi za zmanjšanje pričakovanih škodljivih posledic ob morebitni realizaciji takšnega incidenta. Operaterju se pisni odpravek ustne odločbe vroči čim prej, vendar najkasneje v roku 48 ur po ustni odločbi.

(5) Ukrepi, izdani na podlagi prejšnjega odstavka, se določijo v takšnem obsegu in za toliko časa, kot je nujno potrebno za dosego namena iz prejšnjega odstavka. Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni dovoljena pritožba, dovoljen

pa je upravni spor. Tožba v upravnem sporu se vloži na sedežu upravnega sodišča Republike Slovenije. Postopek je nujen in prednosten.

(6) Organ, pristojen za informacijsko varnost, o ukrepih iz četrtega odstavka tega člena obvesti vlado, SNAV in agencijo.

122. člen

(obveščanje javnosti o sprejetih ukrepih)

Če je v zvezi s sprejetimi ukrepi iz 120. ali 121. člena tega zakona potrebno tudi obveščanje javnosti, organ, pristojen za informacijsko varnost, skupaj s službo vlade, pristojno za komuniciranje z javnostjo, pripravi sporočilo za javno objavo, ki ga mediji smejo objaviti le v nespremenjeni obliki.

123. člen

(revizija varnosti)

(1) Operaterji morajo na zahtevo agencije omogočiti izvedbo revizije varnosti njihovih omrežij in storitev, vključno s pripadajočimi informacijskimi sistemi (v nadaljnjem besedilu: revizija informacijskih sistemov), ki jo na stroške operaterja izvede preizkušeni revizor informacijskih sistemov, ki rezultate te revizije informacijskih sistemov, ki ohrani stopnjo zaupnosti iz drugega odstavka 115. člena tega zakona, posreduje agenciji in revidirancu.

(2) Operater za izvedbo revizije iz prejšnjega odstavka izbere preizkušenega revizorja informacijskih sistemov, ki je registriran pri Slovenskem inštitutu za revizijo. Operater o svoji izbiri in o začetku postopka revizije informacijskih sistemov obvesti agencijo v roku 30 dni od zahteve agencije iz prejšnjega odstavka.

(3) Če operater ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija za izvedbo revizije iz prvega odstavka tega člena določi preizkušenega revizorja informacijskih sistemov, ki je registriran pri Slovenskem inštitutu za revizijo. Stroške revizije poravna revidiranec.

124. člen

(upravljanje neprekinjenega poslovanja za primer stanj ogroženosti)

(1) Operaterji morajo za primer stanj ogroženosti sami, oziroma kadar to ocenijo za primerno, tudi z drugimi operaterji, vzpostaviti, dokumentirati, izvajati in vzdrževati procese, postopke in kontrole za zagotavljanje SUNP, vključno z zagotavljanjem nadomestnih poti. Navedeno še posebej velja za tiste dele omrežja, storitev in povezav, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij ključnih delov sistema varnosti države in komunikacij v sili ter za podporo delovanju kritične infrastrukture, izvajalcem bistvenih storitev ter organom državne uprave.

(2) Operaterji morajo vzpostaviti in vzdrževati ustrezne zmogljivosti, ukrepe in dogovore z drugimi operaterji, ki zagotavljajo hitro okrevanje omrežja in obnovo storitev iz prejšnjega odstavka v primeru katastrofalnega izpada ali ob naravnih in drugih nesrečah.

(3) Operaterji morajo ob upoštevanju sprememb in predhodnih negativnih dogodkov neprestano izvajati in spremljati ter redno izboljševati ukrepe, načrte in zmogljivosti za zagotavljanje SUNP iz prvega odstavka tega člena.

(4) V delu, kjer se SUNP iz prvega odstavka tega člena nanaša na zagotavljanje komunikacije v sili, se uporablja določba petega odstavka 115. člena tega zakona.

125. člen

(zagotavljanje prednosti in drugi ukrepi v primeru stanj ogroženosti)

(1) Operaterji morajo v primeru stanj ogroženosti prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, storitev in povezav, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij ključnih delov sistema varnosti države in komunikacij v sili ter za podporo delovanju kritične infrastrukture, izvajalcev bistvenih storitev ter organov državne uprave.

(2) Operaterji, ki zagotavljajo javno komunikacijsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalih omrežnih priključnih točk (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti) v stanjih ogroženosti. Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem komunikacijskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih komunikacijskih omrežjih drugih operaterjev v okviru tehničnih možnosti. Breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti nosi operater. V stanjih ogroženosti lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinejo delovanje preostalega komunikacijskega prometa v takšnem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.

(3) Vlada z uredbo določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Vlada s sklepom določi tudi druge ukrepe in omejitve ali prekinitve delovanja, povezane z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev ob naravnih in drugih nesrečah, razglašeni epidemiji v skladu s predpisi, ki urejajo javno zdravje, ali ob katastrofalnem izpadu omrežja, če je to potrebno zaradi odprave nastalih razmer.

(5) Ukrepi, izdani na podlagi prejšnjega odstavka, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo okoliščin iz prejšnjega odstavka.

126. člen

(razpoložljivost javno dostopnih storitev)

(1) Izvajalci govornih komunikacijskih storitev in storitev dostopa do interneta, ki se zagotavljajo prek javnih komunikacijskih omrežij, morajo poleg obveznosti iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, ki omogočajo, da so njihove dejavnosti v primeru stanj ogroženosti čim manj motene. Izvajalci govornih komunikacijskih storitev in storitev dostopa do interneta morajo te ukrepe izvajati ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti.

(2) Z ukrepi iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljeno, da se v najkrajšem času zagotovi razpoložljivost govornih komunikacijskih storitev. S temi ukrepi se mora omogočiti zlasti neprekinjen dostop do njih, omogočena morata biti uporaba številk za komunikacijo v sili in neprekinjeno izvajanje javnega obveščanja in alarmiranja iz 201. člena tega zakona.

127. člen

(stavka)

(1) Izvajalec univerzalne storitve oziroma operater, ki mora izvrševati obveznosti na podlagi tega poglavja, z notranjim aktom uredi način nemotenega izvajanja storitev v okviru univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater na podlagi tega poglavja.

(2) Agencija nadzira izpolnitev obveznosti sprejema in izvajanja notranjega akta iz prejšnjega odstavka.

128. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 120. in 121. člena tega zakona, kjer nadzor izvaja organ, pristojen za informacijsko varnost.

IX. ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE

1. **Splošno**

129. člen

(strategija regulacije)

Agencija za spodbujanje regulativne predvidljivosti pripravi in na svojih spletnih straneh objavi najmanj triletno strategijo regulacije.

130. člen

(medomrežno povezovanje in operaterski dostop)

(1) Operaterji javnih elektronskih komunikacijskih omrežij imajo pravico in, kadar tako zahtevajo drugi operaterji javnih elektronskih komunikacijskih omrežij, dolžnost, da se medsebojno pogajajo o medomrežnem povezovanju za zagotovitev javnih komunikacijskih storitev zaradi zagotavljanja storitev in njihovega vzajemnega delovanja. Operaterji javnih elektronskih komunikacijskih omrežij ponudijo drugim operaterjem operaterski dostop oziroma medomrežno povezovanje pod pogoji, ki so skladni z obveznostmi, ki jih naloži agencija po tem zakonu v zvezi z medomrežnim povezovanjem in operaterskim dostopom.

(2) O tehničnih in komercialnih vprašanjih operaterskega dostopa oziroma medomrežnega povezovanja se operaterji javnih elektronskih komunikacijskih omrežij dogovorijo sami s pogodbo, ki ne sme biti v nasprotju z določbami tega zakona in regulatornimi obveznostmi, ki jih naloži agencija z odločbami iz tega poglavja. Morebitne spore na zahtevo ene izmed strank rešuje agencija po postopku iz 283. člena tega zakona.

(3) Pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju oziroma operaterskem dostopu morajo operaterji javnih elektronskih komunikacijskih omrežij varovati zaupnost vseh podatkov, ki so si jih pri tem izmenjale. Izmenjani podatki ne smejo biti uporabljeni za noben drug namen ali izročeni tretji osebi, zlasti ne drugemu oddelku, podružnici ali hčerinski družbi ter partnerjem, ki bi jim posredovanje takšnih informacij lahko prineslo konkurenčno prednost. Ne glede na navedeno pa veljajo obveznosti iz 149. in 150. člena tega zakona.

(4) Ne glede na postopek reševanja sporov iz drugega odstavka tega člena agencija v skladu s cilji iz 258. do 261. člena tega zakona spodbuja in, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, z odločbo zagotovi ustrezen operaterski dostop in medomrežno povezovanje ter vzajemno delovanje storitev na način, ki pospešuje učinkovitost, trajnostno konkurenco, postavitev zelo visokozmogljivih omrežij, učinkovite naložbe in inovacije ter prinaša končnim uporabnikom največje možne koristi. Pri tem lahko agencija zlasti operaterjem, ki nadzorujejo dostop do končnih uporabnikov, naloži obveznosti v obsegu, ki je potreben za zagotovitev povezljivosti med obema koncema, vključno z obveznostjo medomrežnega povezovanja njihovih omrežij, če to še ni bilo storjeno, ali, v utemeljenih primerih in v obsegu, ki je za to potreben, operaterjem naloži obveznost omogočanja vzajemnega delovanja njihovih storitev. Navedeno ne posega v obveznosti, ki jih lahko naloži operaterjem s pomembno tržno močjo v skladu s tem zakonom.

(5) Obveznosti in pogoji v odločbi iz prejšnjega odstavka morajo biti objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski. Odločba mora biti izdana v skladu s postopki iz 269. člena tega zakona in v skladu s postopki sodelovanja in posvetovanja z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC, določenimi v 274., 275., 276. in 277. členu tega zakona. Agencija po petih letih od naložitve ukrepa pregleda rezultate njegove naložitve in oceni, ali je glede na spreminjajoče se razmere potrebna sprememba ali razveljavitev odločbe. Rezultate pregleda objavi v skladu s postopki iz 269. člena tega zakona ter v skladu s postopki sodelovanja in posvetovanja z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC, določenimi v 274., 275., 276. in 277. členu tega zakona.

(6) Zaradi zagotavljanja uresničevanja ciljev iz četrtega odstavka tega člena v zvezi z operaterskim dostopom in medomrežnim povezovanjem v utemeljenih primerih agencija lahko odloči tudi po uradni dolžnosti po postopkih iz 269., 274., 275. in 277. člena tega zakona ter ob smiselni uporabi postopka iz 283. in 284. člena tega zakona.

(7) Operater, ki v Republiki Sloveniji ne izvaja storitev ali upravlja omrežja, lahko zaprosi za operaterski dostop ali medomrežno povezovanje, ne da bi predhodno obvestil agencijo v skladu s 5. členom tega zakona.

(8) Agencija pripravi in na svojih spletnih straneh objavi smernice in informacije o postopkih za medomrežno povezovanje in operaterski dostop.

131. člen

(obveznosti za izvajalce medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke)

(1) Agencija lahko v utemeljenih primerih z odločbo po postopku iz četrtega odstavka prejšnjega člena ali po postopku iz šestega odstavka prejšnjega člena naloži obveznosti izvajalcem medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, ki dosegajo znatno raven pokritosti in uporabnikov, da zagotovijo vzajemno delovanje svojih storitev. Obveznost naloži v utemeljenih primerih, kadar je ogrožena povezljivost med obema koncema zaradi nezadostnega vzajemnega delovanja storitev, v obsegu, ki je potreben za zagotovitev povezljivosti med obema koncema med končnimi uporabniki. Agencija lahko izvajalcem medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, naloži sorazmerne obveznosti, da objavijo in drugim pristojnim organom ter izvajalcem storitev dovolijo uporabo, spremembo in razširjanje ustreznih informacij ali da uporabljajo in uresničujejo standarde ali specifikacije iz 267. člena tega zakona ali druge ustrezne evropske ali mednarodne standarde.

(2) Obveznosti iz prejšnjega odstavka se lahko naložijo po začetku veljavnosti predpisov, ki jih v skladu z drugim odstavkom 61. člena Direktive 2018/1972/EU sprejme Evropska komisija.

(3) Predstojnik službe objavi dan začetka veljavnosti predpisov iz prejšnjega odstavka v Uradnem listu Republike Slovenije.

132. člen

(dostop do aplikacijskih programskih vmesnikov in elektronskih programskih vodnikov)

Agencija lahko z odločbo po postopku iz četrtega odstavka 130. člena ali po postopku iz šestega odstavka 130. člena tega zakona naloži operaterju, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, ki so namenjena za distribucijo digitalnih televizijskih storitev, da zagotovi dostop do aplikacijskih programskih vmesnikov in elektronskih programskih vodnikov pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji. Agencija obveznosti naloži v obsegu, ki je potreben, da se končnim uporabnikom zagotovi dostopnost storitev razširjanja digitalnih radijskih in televizijskih programov in povezanih dopolnilnih storitev.

133. člen

(obveznosti v zvezi s souporabo pasivne infrastrukture in obveznosti sklenitve lokalno omejenih sporazumov o nacionalnem gostovanju)

(1) Agencija lahko z odločbo po postopku iz četrtega odstavka 130. člena ali po postopku iz šestega odstavka 130. člena tega zakona naloži operaterjem obveznosti v zvezi s souporabo pasivne infrastrukture ali obveznosti sklenitve lokalno omejenih sporazumov o nacionalnem gostovanju, kadar je to neposredno potrebno za lokalno zagotavljanje storitev, ki uporabljajo radiofrekvenčni spekter, ter če nobenemu operaterju ni omogočen izvedljiv in podoben alternativni način dostopa do končnih uporabnikov pod poštenimi in primernimi pogoji.

(2) Agencija lahko obveznosti iz prejšnjega odstavka naloži le, kadar je bila takšna možnost navedena v sklepu o uvedbi javnega razpisa za dodelitev radijskih frekvenc in kadar na področju, na katerem veljajo takšne obveznosti, za tržno postavitev infrastrukture za zagotavljanje omrežij in storitev obstajajo nepremostljive gospodarske ali fizične ovire, zaradi česar izrazito primanjkuje možnosti za dostop končnih uporabnikov do omrežij ali storitev ali pa takega dostopa sploh ni. Če souporaba pasivne infrastrukture ne zadošča, lahko agencija naloži obveznosti za souporabo aktivne infrastrukture.

(3) Agencija pri izvajanju tega člena upošteva:

1. potrebo po zagotavljanju čim večje povezljivosti znotraj EU ob glavnih prometnih poteh in zlasti na teritorialnih ozemljih ter možnost znatnega povečanja izbire in večje kakovosti storitev za končne uporabnike,

2. učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra,

3. 3.- tehnično izvedljivost souporabe in z njo povezane pogoje,

4. stanje konkurence na področju infrastrukture in na področju storitev,

5. tehnološke inovacije,

6. ohranjanje motivacije gostitelja za postavitev infrastrukture.

(4) V postopku reševanja spora iz 283. in 284. člena tega zakona lahko agencija upravičencu, ki ima koristi od obveznosti souporabe ali nacionalnega gostovanja, naloži obveznost, da radiofrekvenčni spekter uporablja skupaj z gostiteljem infrastrukture na zadevnem območju.

134. člen

(sistemi s pogojnim dostopom in drugimi zmogljivostmi)

(1) Operaterji storitev s pogojnim dostopom, ki zagotavljajo dostop do storitev digitalne televizije in radia, od katerih so odvisni izdajatelji programov, morajo vsem izdajateljem programov pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji zagotoviti tehnične storitve, ki omogočajo naročnikom dostop do njihovih storitev z uporabo dekoderja.

(2) Operaterji iz prejšnjega odstavka morajo zagotavljanje pogojno dostopnih storitev računovodsko ločiti od drugih dejavnosti.

(3) Imetniki pravice industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom morajo te pravice pod pravičnimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji podeliti proizvajalcem uporabniške opreme. Ti imetniki ob podelitvi te pravice ne smejo z nobenimi pogoji proizvajalcu preprečiti, da v isti izdelek ne bi vključil skupnega vmesnika, ki omogoča povezavo z drugimi dostopnimi sistemi, ali elementov, ki so značilni za drugi dostopovni sistem, če se ravna v skladu z ustreznimi in sprejemljivimi pogoji, s čimer se zagotovi varnost transakcij operaterjev sistemov s pogojnim dostopom.

(4) Kadar agencija na podlagi analize trga, izvedene v skladu s prvim odstavkom 147. člena tega zakona, meni, da na upoštevnem trgu eden ali več operaterjev nima pomembne tržne moči, lahko spremeni ali razveljavi pogoje za te operaterje ob upoštevanju 274. do 277. člena tega zakona le, če:

1. sprememba ali razveljavitev ne bi škodljivo vplivala na dostopnost končnih uporabnikov do radijskih in televizijskih oddaj ter radiodifuznih kanalov in storitev, za katere je določena obveznost prenosa v zakonu, ki ureja medije,

2. sprememba ali razveljavitev ne bi škodljivo vplivala na možnosti za učinkovito konkurenco na trgu maloprodajnega zagotavljanja storitev digitalnega razširjanja televizijskih in radijskih programov ter trgu sistemov za pogojni dostop in druge pripadajoče zmogljivosti.

(5) Agencija izdajatelje programov, na katere se nanaša sprememba ali razveljavitev pogojev iz prejšnjega odstavka, o tem obvesti v roku 15 dni od dokončnosti odločbe, s katero spremeni ali razveljavi pogoje iz prejšnjega odstavka.

135. člen

(razvrstitev programov)

Agencija operaterjem, ki zagotavljajo javna komunikacijska omrežja, ki so namenjena za distribucijo digitalnih televizijskih storitev, s splošnim aktom izda navodila za razvrstitev programov, ki jim je izdala dovoljenje po zakonu, ki ureja medije. Pri tem upošteva javni interes, ki ga zasleduje zakonodaja s področja medijev, in interese končnih uporabnikov. Operater, ki namerava spremeniti programsko mesto v okviru možnosti splošnega akta iz prvega stavka, mora izdajatelja tega programa opozoriti in obvestiti o novem programskem mestu najmanj 30 dni pred nameravano spremembo. Razvrstitev programov po splošnem aktu iz prvega stavka ne vpliva na pravico končnega uporabnika, da svobodno določi vrstni red programov za svojo uporabo.

2. **Skupna uporaba**

136. člen

(skupna uporaba)

(1) Kadar je operater omrežja pridobil pravico do gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja teh omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičnini v tuji lasti, nad ali pod njo ali kadar lahko izkoristi postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti za to nepremičnino, agencija lahko odredi skupno uporabo komunikacijskih objektov iz tretjega odstavka tega člena, vključno s skupno lokacijo, z upoštevanjem načela sorazmernosti. Agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(2) Agencija lahko odredi skupno uporabo iz prejšnjega odstavka v korist operaterja omrežja, če je prikrajšan za dostop do uporabnih alternativ zaradi varstva okolja, javnega zdravja, javne varnosti ali prostorskih ureditev in se mu z operaterjem omrežja iz prejšnjega odstavka samemu ne uspe dogovoriti o skupni uporabi.

(3) Skupna uporaba iz tega člena obsega uporabo lastnine oziroma komunikacijskih objektov, kot so na primer stavbe, vhodi v stavbe in napeljave v njih, drogov, anten, stolpov in drugih podobnih konstrukcij, ter tudi cevnih vodov, kanalov, vstopnih jaškov in priključnih omaric, vključno s fizično skupno lokacijo.

(4) Pri odreditvi skupne uporabe lahko agencija določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma nepremičnin. Agencija lahko določi oziroma omeji tudi ceno dostopa do te infrastrukture, tako da pri delitvi stroškov upošteva učinkovito zagotavljanje storitev. Operater omrežja iz prvega odstavka tega člena mora na zahtevo agencije cene dostopa do infrastrukture stroškovno dokazati in utemeljiti.

(5) Agencija o ukrepu iz prvega odstavka tega člena odloči na zahtevo operaterja omrežja, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, pa o tem odloči tudi po uradni dolžnosti. Pri izdaji odločbe agencija postopa po postopku iz petega odstavka 130. člena tega zakona.

(6) Odreditev skupne uporabe mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna. Ukrep odreditve skupne uporabe se, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za potrebno, izvede v sodelovanju z organi samoupravnih lokalnih skupnosti.

137. člen

(skupna uporaba stavbne fizične infrastrukture)

(1) Operater omrežja ima pravico dostopa do stavbne fizične infrastrukture zaradi postavitve elektronskega komunikacijskega omrežja, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo.

(2) Imetniki pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture na upravičeno prošnjo operaterja omrežja ponudijo sklenitev ustreznega dogovora v zvezi z dostopom do razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko zavezanec iz prejšnjega odstavka dostop zavrne, če je pasivna komunikacijska infrastruktura na voljo pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena zavezanec iz drugega odstavka tega člena dostop zavrne, če je z odločbo iz prvega odstavka 138. člena tega zakona že naložena obveznost skupne uporabe.

(5) Če dogovor o dostopu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ni bil dosežen v dveh mesecih od prejema pisne prošnje za dostop, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 286. člena tega zakona. Agencija pri tem upošteva zahteve iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Kadar stavbna fizična infrastruktura ni na voljo, lahko operater omrežja ob upoštevanju petega odstavka prejšnjega člena svoje omrežje v dogovoru z naročnikom zaključi v njegovih prostorih, pri čemer mora čim bolj zmanjšati vpliv na zasebno lastnino tretjih oseb.

138. člen

(skupna uporaba napeljav, kablov in pripadajočih zmogljivosti v stavbah)

(1) Agencija lahko operaterju omrežja iz prvega odstavka 136. člena tega zakona na zahtevo operaterja omrežja ali po uradni dolžnosti z odločbo naloži obveznosti skupne uporabe napeljave, kablov in pripadajočih zmogljivosti v stavbah ali do prve razdelilne točke, če je ta zunaj stavbe, po postopku iz petega odstavka 130. člena tega zakona, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo. Pri tem lahko določi pravila o dostopu do takih omrežnih elementov in pripadajočih zmogljivosti ter pripadajočih storitev, pravila o preglednosti in nediskriminaciji ter pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma lastnine, ki so prilagojena tveganju investicije, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za primerno.

(2) Kadar agencija, lahko tudi ob upoštevanju obveznosti, ki so bile naložene z odločbami, izdanimi na podlagi 148. člena tega zakona, ugotovi, da obveznosti na podlagi prejšnjega odstavka ne odpravljajo velikih in stalnih gospodarskih in fizičnih ovir za podvajanje, ki so v zadostni meri vzrok za obstoječe ali nastajajoče omejevanje konkurence na trgu, lahko pod pravičnimi in primernimi pogoji z odločbo iz prejšnjega odstavka razširi obveznosti dostopa iz prejšnjega odstavka prek prve razdelilne točke na točko, ki je čim bližje končnim uporabnikom in lahko omogoča zadostno število povezav do končnih uporabnikov, da je tržno donosna za prosilce za dostop, ki so pri svojem delovanju učinkoviti. Agencija pri tem v največji možni meri upošteva smernice BEREC. Agencija lahko naloži obveznost aktivnega ali virtualnega dostopa, če je to potrebno zaradi ekonomskih ali tehničnih razlogov.

(3) Agencija ne naloži obveznosti iz prejšnjega odstavka:

1. izključno veleprodajnemu operaterju iz 161. člena tega zakona, ki vsem operaterjem pod poštenimi, nediskriminacijskimi in primernimi pogoji daje na voljo izvedljiv in podoben alternativni način dostopa do končnih uporabnikov z zagotovitvijo dostopa do zelo visokozmogljivega omrežja, ali

2. če bi naložitev obveznosti ogrozila gospodarsko ali finančno vzdržnost postavitve novega omrežja, zlasti v okviru majhnih lokalnih projektov.

(4) Agencija lahko izjemo iz 1. točke prejšnjega odstavka razširi na druge operaterje, ki pod poštenimi, nediskriminacijskimi in primernimi pogoji nudijo dostop do zelo visokozmogljivega omrežja.

(5) Izjema iz 1. točke tretjega odstavka tega člena ne velja za omrežja, ki so bila zgrajena s sredstvi iz 20. člena tega zakona.

(6) Kadar je lastnik napeljave iz prvega odstavka tega člena lastnik stavbe, mora pod pravičnimi, primernimi in nediskriminacijskimi pogoji dovoliti skupno uporabo te napeljave drugim fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja.

139. člen

(dostop do obstoječe fizične infrastrukture)

(1) Infrastrukturni operater lahko zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture.

(2) Operater omrežja lahko svojo fizično infrastrukturo ponudi drugemu infrastrukturnemu operaterju zaradi postavitve omrežij, ki niso elektronska komunikacijska omrežja.

(3) Kadar operater omrežja zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do njegove fizične infrastrukture, mora v svoji prošnji opredeliti elemente fizične infrastrukture, do katerih zaproša dostop, vključno s točno določenim časovnim okvirom. Agencija s splošnim aktom iz osmega odstavka tega člena določi minimalen nabor sestavin, ki jih mora vsebovati prošnja.

(4) Infrastrukturni operater v primeru prošnje operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka pripravi ponudbo za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka infrastrukturni operater lahko zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi:

1. tehnične neprimernosti zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprošen dostop,

2. pomanjkanja ustreznega prostora ali načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je treba utemeljiti (npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti infrastrukturnega operaterja),

3. ogrožanja varnosti ali javnega zdravja,

4. ogrožanja varnosti omrežij, zlasti kritične infrastrukture,

5. nevarnosti, da bi načrtovane elektronske komunikacijske storitve resno motile izvajanje drugih storitev prek iste fizične infrastrukture,

6. razpoložljivosti izvedljivih alternativnih načinov za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, ki jih ponuja infrastrukturni operater in so primerni za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, če se tak dostop ponudi pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(6) Infrastrukturni operater mora razloge za zavrnitev dostopa iz prejšnjega odstavka sporočiti v dveh mesecih od prejema prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Če dogovor o pogojih dostopa ni dosežen v dveh mesecih po prejemu prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena, ali če infrastrukturni operater zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 286. člena tega zakona. Agencija določi tako ceno dostopa, da ima ponudnik dostopa razumne možnosti za pokritje svojih stroškov, pri čemer mora biti upoštevan tudi učinek zadevnega dostopa na poslovni načrt ponudnika dostopa, vključno z investicijami infrastrukturnega operaterja, ki je bil zaprošen, da omogoči dostop, zlasti investicijami v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev.

(8) Agencija za izvajanje tega člena izda splošni akt.

140. člen

(dostop do neuporabljenih optičnih vlaken)

Operater omrežja lahko na način in po postopku iz prejšnjega člena investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture zaprosi tudi za dostop do njegovih neuporabljenih optičnih vlaken.

141. člen

(izvajanje skupne uporabe)

Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja komunikacijska omrežja, mora izvajati pravico skupne uporabe komunikacijskih objektov oziroma lastnine iz 136. do 140. člena tega zakona tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno uporabo komunikacijskih objektov oziroma lastnine, ter le v najnujnejšem obsegu moti lastnika infrastrukture, na kateri je dodeljena pravica skupne uporabe, ali osebo, ki to infrastrukturo upravlja.

3. **Regulacija operaterjev s pomembno tržno močjo**

142. člen

(operaterji s pomembno tržno močjo)

(1) Pri zagotavljanju učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij s predhodno (ex ante) regulacijo se šteje, da ima operater pomembno tržno moč po tem zakonu,

če ima sam ali skupaj z drugimi operaterji na določenem trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev (v nadaljnjem besedilu: upoštevni trg) položaj, enakovreden prevladujočemu položaju, torej tak ekonomski vpliv, da mu omogoča znatno samostojnost v primerjavi s konkurenti, uporabniki in potrošniki.

(2) Če dva ali več operaterjev delujejo na trgu, katerega struktura pospešuje usklajene učinke, se lahko obravnavajo kot operaterji s skupnim prevladujočim položajem v smislu prejšnjega odstavka, tudi kadar med njimi ni strukturnih ali drugih povezav.

(3) Kadar ima operater na upoštevnem trgu (prvi trg) pomembno tržno moč, se lahko ta operater določi za operaterja s pomembno tržno močjo tudi na trgu, ki je tesno povezan s prvim trgom (drugi trg), če povezave med obema trgoma omogočajo, da se tržna moč s prvega trga prenese na drugega in se s tem okrepi tržna moč operaterja. Na drugem trgu se tako lahko uporabijo ukrepi za preprečevanje takega prenosa tržne moči v skladu s 149., 150., 151. in 154. členom tega zakona, če pa ti ne zadoščajo, so lahko naloženi ukrepi iz 157. člena tega zakona.

143. člen

(merila za presojo prevladujočega položaja)

Kadar agencija presoja, ali ima operater pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, upošteva zlasti naslednja merila, ki niso kumulativne narave:

1. tržni delež operaterja na upoštevnem trgu in spreminjanje njegovega tržnega deleža na upoštevnem trgu v daljšem obdobju,
2. ovire za vstop na upoštevni trg in vpliv na potencialno konkurenco na tem trgu,
3. ovire za širitev na upoštevnem trgu,
4. absolutna in relativna velikost operaterja,
5. odsotnost ali nizka izravnalna kupna moč,
6. tehnološke in komercialne prednosti,
7. razvitost prodajne in distribucijske mreže,
8. doseganje ekonomij obsega oziroma ekonomij povezanosti,
9. stopnja vertikalne integracije,
10. stopnja diferenciacije produktov in storitev,
11. možnosti dostopa do finančnih virov,
12. nadzor nad infrastrukturo, ki je ni mogoče zlahka podvojiti,
13. sklepanje dolgoročnih in trajnostnih sporazumov o dostopu,
14. pogodbena razmerja z drugimi udeleženci na trgu, ki bi lahko pomenila omejevanje trga.

144. člen

(merila za presojo skupnega prevladujočega položaja)

(1) Agencija pri presoji skupnega prevladujočega položaja v smislu drugega odstavka 142. člena tega zakona ugotavlja:

1. ali je z vidika operaterjev trg dovolj pregleden, da omogoča usklajevanje konkurenčnega ravnanja podjetij, ki ostanejo medsebojno neodvisna,
2. ali je skupna politika usklajevanja iz prejšnje točke vzdržna in
3. ali imajo konkurenti zadosten tržni položaj in moč ter ali imajo končni uporabniki zadostno izravnalno kupno moč, da ogrozijo mehanizem usklajevanja iz 1. točke tega odstavka.

(2) Agencija pri presoji iz prejšnjega odstavka upošteva tako ekonomski mehanizem usklajevanja iz prejšnjega odstavka, in sicer na veleprodajni in maloprodajni ravni ter vzajemno delovanje obeh ravni, kot tudi tržno strukturo, in sicer zlasti elastičnost povpraševanja, število konkurentov na trgu, tržne deleže, stroškovno strukturo, tehnološko razvitost, diferenciacijo produktov in storitev, celovitost pokritosti omrežja, dobičkonosnost in povprečni prihodek na uporabnika, vertikalno integracijo, razvitost prodajne in distribucijske mreže ter potencialno konkurenco.

145. člen

(ravnanje agencije pri določanju pomembne tržne moči)

Pri določanju pomembne tržne moči in uporabi meril iz 143. in 144. člena tega zakona agencija ravna v skladu z zakonodajo EU in v največji možni meri upošteva smernice Evropske komisije, ki urejajo tržno analizo in določitev pomembne tržne moči na področju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

146. člen

(določitev upoštevnih trgov)

(1) Agencija mora na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij v skladu z načeli konkurenčnega prava in ob doslednem upoštevanju vsakokratnega priporočila Evropske komisije o upoštevnih trgih produktov in storitev na področju elektronskih komunikacij in smernic iz prejšnjega člena tega zakona določiti produktne, storitvene in geografske trge, ki ustrezajo razmeram v državi, v analizi posamičnega upoštevnega trga. Agencija v analizi upošteva raven konkurence na področju infrastrukture na teh območjih v skladu z načeli konkurenčnega prava. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence. Agencija lahko po potrebi upošteva tudi podatke iz evidence iz prvega odstavka 15. člena tega zakona in podatke o napovedi postavitve omrežij iz 18. člena tega zakona.

(2) Kadar namerava agencija z odločbo iz 148. člena tega zakona regulirati trg, ki ni naveden v priporočilu iz prejšnjega odstavka, mora pred tem v skladu s tem priporočilom za tak trg izvesti preizkus treh meril, ki so kumulativne narave:

1. prisotnost visokih in stalnih vstopnih ovir strukturne, pravne ali regulativne narave,
2. struktura trga, ki se nagiba k neučinkoviti konkurenci v ustreznem časovnem okviru, ter
3. dejstvo, da konkurenčna zakonodaja ne zadostuje za ustrezni odziv trga.

(3) Pri kumulativni izpolnitvi meril iz prejšnjega odstavka mora agencija za regulacijo takšnega upoštevnega trga izpeljati javno posvetovanje v skladu z 269. členom tega zakona in sodelovanje v skladu z 280. členom tega zakona ter posvetovanje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC v skladu z 274., 275. in 277. členom tega zakona.

(4) Agencija v analizi iz prvega odstavka tega člena upošteva predviden prihodnji razvoj posamičnega upoštevnega trga brez naložitve obveznosti iz 148. člena tega zakona. Pri tem upošteva naslednje elemente:

1. razvoj trga, ki vpliva na verjetnost razvoja učinkovite konkurence na upoštevnem trgu,
2. relevantne konkurenčne omejitve na veleprodajni in maloprodajni ravni ne glede na to, ali so viri teh omejitev elektronska komunikacijska omrežja, elektronske komunikacijske storitve ali druge vrste storitev ali programov, ki so primerljive z vidika končnega uporabnika, in sicer ne glede na to, ali so omejitve del upoštevnega trga,
3. druge vrste regulacij ali ukrepov, ki so uvedeni in vplivajo na posamični upoštevni trg ali povezani maloprodajni trg ali trge v vsem zadevnem obdobju, vključno z obveznostmi, naloženimi v skladu s 130., 131., 132., 133., 136. in 138. členom tega zakona, in
4. obveznosti, naložene na drugih upoštevnih trgih na podlagi tega člena.

147. člen

(analiza upoštevnih trgov)

(1) Agencija mora v rednih časovnih intervalih analizirati trge iz prvega odstavka prejšnjega člena. Pri tem, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, strokovno sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence v skladu z 280. členom tega zakona.

(2) Agencija mora analizo iz prejšnjega odstavka izvesti najpozneje v petih letih po sprejetju prejšnjega ukrepa, ki se nanaša na ta upoštevni trg. To obdobje se lahko izjemoma podaljša za največ eno leto, če agencija Evropski komisiji priglasi predlagano podaljšanje z obrazložitvijo najpozneje štiri mesece pred iztekom petletnega obdobja in če Evropska komisija v enem mesecu od prejetja obvestila o podaljšanju temu ne nasprotuje.

(3) Za upoštevne trge, za katere Evropska komisija predhodno ni bila obveščena, mora agencija izvesti analizo iz prvega odstavka tega člena v treh letih po sprejetju spremenjenega priporočila Evropske komisije o upoštevnih trgih iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(4) Pri analizi iz prvega odstavka tega člena mora agencija upoštevati določila 145. in 146. člena tega zakona ter slediti smernicam Evropske komisije, ki urejajo tržno analizo in določitev pomembne tržne moči.

(5) Če agencija ne dokonča analize upoštevnega trga v roku iz drugega in tretjega odstavka tega člena, lahko za pomoč zaprosi BEREC. Ob tej pomoči mora agencija o osnutku ukrepa v skladu z 274., 275. in 277. členom tega zakona v šestih mesecih obvestiti Evropsko komisijo.

148. člen

(naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo)

(1) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da ta trg ni dovolj konkurenčen, z odločbo določi operaterja ali operaterje s pomembno tržno močjo na tem trgu. Pred izdajo odločbe lahko pridobi mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka mora agencija naložiti operaterju s pomembno tržno močjo vsaj eno od obveznosti iz 149. do 154. člena oziroma 156. do 162. člena tega zakona. Agencija pri tem upošteva načelo sorazmernosti, kar mora v obrazložitvi odločbe tudi posebej obrazložiti. Agencija upošteva tudi stroške in koristi naložene obveznosti, kadar je to mogoče.

(3) Agencija pri naložitvi obveznosti iz prejšnjega odstavka po potrebi upošteva obstoj čeznacionalnega povpraševanja iz prvega odstavka 274. člena tega zakona. Agencija pri tem v največji možni meri upošteva smernice BEREC o skupnih pristopih za nacionalne regulativne organe.

(4) Če namerava agencija operaterju s pomembno tržno močjo z odločbo naložiti obveznost funkcijske ločitve iz 158. člena tega zakona ali z upoštevanjem načela sorazmernosti, druge obveznosti za operaterski dostop ali medomrežno povezovanje, ki niso obveznosti, navedene v prejšnjem odstavku, mora Evropski komisiji predložiti takšno zahtevo. Agencija mora upoštevati odločitev Evropske komisije glede dopustnosti naložitve obveznosti.

(5) Ob ponovni določitvi določenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo lahko agencija temu operaterju naloži iste ali druge obveznosti, prejšnjo odločbo pa razveljavi.

(6) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da je ta trg dovolj konkurenčen, ne sme določiti nobenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo. Če je bil ta trg prej nekonkurenčen, mora agencija z ustreznimi odločbami razveljaviti vse odločbe, ki so na tem trgu določale operaterje s pomembno tržno močjo. V tem primeru v odločbi določi tudi primeren odložilni rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni.

(7) Pri razveljavitvi odločb na podlagi prejšnjega odstavka agencija razveljavi tudi vse obveznosti, ki so jih ti operaterji imeli kot operaterji s pomembno tržno močjo.

(8) Ukrepe, ki spreminjajo tehnične podrobnosti predhodno naloženih obveznosti na podlagi tega člena in nimajo znatnega vpliva na trg, in ukrepe, ki upoštevajo vpliv novega razvoja trga, na primer v zvezi s poslovnimi sporazumi, vključno s sporazumi o vlaganju iz 156. člena tega zakona, ki vplivajo na dinamiko konkurence, pri čemer razvoj trga ni tako pomemben, da bi bilo treba izvesti novo analizo trga v skladu s prejšnjim členom, lahko naloži agencija z odločbo v upravnem postopku na podlagi analize upoštevnih trgov, ki je bila podlaga za predhodno naložene obveznosti in ob upoštevanju 274. do 277. člena tega zakona. Pred izdajo odločbe mora agencija pridobiti mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(9) Vsak ukrep na podlagi tega člena lahko agencija izvede le na podlagi predhodno izpeljanega posvetovanja z zainteresirano javnostjo, ki je določeno v 269. členu tega zakona, in sicer v sodelovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence na podlagi 280. člena tega zakona, pod pogoji iz 274. do 277. člena tega zakona pa tudi z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah EU, Evropsko komisijo in BEREC.

(10) Izrek odločbe, izdane na podlagi tega člena, se objavi na spletni strani agencije. Pravnomočne odločbe se objavijo na spletni strani agencije v obliki, ki upošteva prepoved razkritja poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov.

149. člen

(obveznost zagotavljanja preglednosti)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo, da zagotavlja preglednost glede medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa, tako da od njega zahteva razkritje določenih informacij v zvezi medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom.

(2) Agencija lahko pri tem od operaterja zahteva, da objavi določene informacije, na primer:

1. računovodske informacije,
2. tehnične specifikacije,
3. značilnosti omrežja in predvideni razvoj tega omrežja,
4. pogoje izvedbe in uporabe,
5. vse pogoje, ki omejujejo dostop do oziroma uporabo storitev in aplikacij, zlasti glede prehoda z obstoječe infrastrukture ter
6. cene.

(3) Agencija v tej odločbi natančneje določi, katere informacije naj bodo razkrite, kako podrobne naj bodo in kako naj bodo razkrite.

(4) Od operaterja omrežja iz prvega odstavka tega člena, ki mu je naložena tudi obveznost iz 150. člena tega zakona, lahko agencija v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena z odločbo zahteva, da objavi vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop. Ta vzorčna ponudba mora biti dovolj razčlenjena, tako da drugim operaterjem, ki želijo določeno storitev v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, ni treba plačati zmogljivosti, ki niso nujno potrebne za zahtevano storitev. V tej vzorčni ponudbi morajo biti opisane storitve, ki jih operater omrežja s pomembno tržno močjo ponuja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, razčlenjene na komponente v skladu s tržnimi potrebami, ter z njimi povezani pogoji, vključno s cenami. Agencija lahko naloži tudi spremembo vzorčne ponudbe za učinkovitejše izvajanje obveznosti na podlagi tega zakona, kar ne posega v določbe iz poglavja o nadzoru.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena agencija od operaterja omrežja iz prvega odstavka tega člena, ki so mu naložene tudi obveznosti iz 152. ali 153. člena tega zakona, v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena z ločeno odločbo zahteva, da objavi vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop. Kadar je to ustrezno, mora vzorčna ponudba vsebovati tudi ključne kazalnike uspešnosti in opredeljene ustrezne ravni storitev. Pri tem v največji možni meri upošteva smernice BEREC. Agencija lahko v odločbi določi tudi pogodbene kazni za primer kršitve vzorčne ponudbe. Pri določitvi višine pogodbene kazni agencija upošteva težo kršitve, prihodke operaterja omrežja ter vpliv kršitve na konkurenčnost upoštevnega trga.

150. člen

(obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo naloži obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom.

(2) Z naložitvijo obveznosti iz prejšnjega odstavka se zlasti zagotovi, da operater iz prejšnjega odstavka:

1. zagotavlja enakovredne pogoje medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa v enakovrednih okoliščinah za druge operaterje, ki zagotavljajo enakovredne storitve,

2. zagotavlja drugim operaterjem enako kakovostne storitve in informacije v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom pod enakimi pogoji kot zase in za svoja hčerinska ali partnerska podjetja in

3. zagotavlja drugim operaterjem enak časovni razpored in enake pogoje, tudi glede cen in kakovosti storitev, pri dobavljanju dostopovnih izdelkov in storitev ter te zagotavlja po enakih sistemih in postopkih kot za svoja hčerinska ali partnerska podjetja.

151. člen

(obveznost ločitve računovodskih evidenc)

(1) Agencija lahko v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo, z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo, da vodi računovodske evidence za določene dejavnosti, povezane z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, ločeno od računovodskih evidenc za druge dejavnosti. To pa ne posega v zakon, ki ureja preglednost finančnih odnosov in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti.

(2) Agencija naloži obveznost iz prejšnjega odstavka zaradi nadzorovanja izpolnjevanja obveznosti iz prejšnjega člena ali zaradi preprečitve neutemeljenega navzkrižnega subvencioniranja. To obveznost naloži zlasti vertikalno integriranemu operaterju in lahko od njega zahteva, da zagotovi preglednost svojih grosističnih in internih obračunskih cen. Pri tem lahko določi tudi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki jo je treba uporabiti.

(3) Operater omrežja iz prvega odstavka tega člena mora na zahtevo agenciji predložiti računovodske evidence, vključno s podatki o prihodkih, prejetih od drugih strank, s katerimi posluje.

(4) Agencija lahko objavi informacije, ki bi prispevale k odprtemu in konkurenčnemu trgu, vendar mora pri tem upoštevati stopnjo zaupnosti prejetih podatkov v skladu z domačimi predpisi in predpisi EU, ki se nanašajo na poslovno tajnost.

(5) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje določi način izpolnjevanja obveznosti iz tega člena.

152. člen

(obveznost dopustitve dostopa do komunikacijskih objektov)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo obveznost, da na utemeljeno zahtevo omogoči dostop do komunikacijskih objektov, kot so stavbe ali dostopi v stavbe, kabli v stavbah, vključno z napeljavami, antene, stolpi in druge podporne konstrukcije, drogovi, stebri, cevni vodi in kanali, revizijski in vstopni jaški ter omarice, in njihovo souporabo.

(2) Agencija naloži obveznosti iz prejšnjega odstavka, če na podlagi analize trga iz 147. člena tega zakona ugotovi, da bi zavrnitev dostopa ali dostop pod neprimernimi pogoji s podobnim učinkom oviral razvoj trajnostnega konkurenčnega trga in ne bi bil v interesu končnih uporabnikov.

(3) Agencija lahko operaterju s pomembno tržno močjo naloži obveznost, da zagotovi dostop v skladu s tem členom ne glede na to, ali so sredstva, na katera vpliva obveznost, del upoštevnega trga v skladu z analizo trga, pod pogojem, da je obveznost ustrezna in potrebna za izpolnjevanje ciljev iz 258. do 263. člena tega zakona.

153. člen

(obveznost dopustitve operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznost, da ugodi vsem razumnim zahtevam za operaterski dostop do določenih omrežnih elementov in pripadajočih zmogljivosti in njihovo uporabo. Tako ravna agencija zlasti, kadar oceni, da bi zavrnitev operaterskega dostopa ali nerazumni pogoji, ki bi imeli podoben učinek, ovirali vzpostavitev zadostne konkurenčnosti trga na maloprodajni ravni ali da ne bi bili v interesu končnih uporabnikov. Pri tem agencija lahko naloži tudi dodatne pogoje, da se zagotovijo poštenost, razumnost in pravočasnost izpolnitve obveznosti.

(2) Agencija lahko od operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka med drugim zahteva zlasti, da:

1. omogoči operaterski dostop do določenih omrežnih elementov oziroma naprav in njihovo uporabo, vključno z razvezanim dostopom do krajevne zanke in podzanke,

2. omogoči operaterski dostop do določenih aktivnih ali virtualnih omrežnih elementov in storitev,

3. se v dobri veri pogaja z operaterji, ki zahtevajo operaterski dostop,

4. ne zavrne že odobrenega operaterskega dostopa do zmogljivosti,

5. zagotovi določene storitve na veleprodajni ravni zaradi preprodaje teh storitev na maloprodajnem trgu,

6. odobri odprt operaterski dostop do tehničnih vmesnikov, protokolov ali drugih pomembnih tehnologij, ki so nujno potrebni za vzajemno delovanje storitev ali storitev navideznih omrežij,

7. zagotovi skupno lokacijo ali druge oblike skupne uporabe v skladu s 136. členom tega zakona,

8. zagotovi določene storitve, ki so potrebne za vzajemno delovanje storitev med koncema za uporabnike, vključno z zmogljivostmi za inteligentne omrežne storitve ali gostovanjem v mobilnih omrežjih,

9. zagotovi operaterski dostop do sistemov za podporo obratovanju ali podobnih sistemov programske opreme, ki so potrebni za zagotovitev pravične konkurence pri izvajanju storitev,

10. medsebojno poveže omrežja ali omrežne zmogljivosti,

11. zagotovi dostop do pripadajočih storitev, kot so storitve za ugotavljanje identitete, lokacije in prisotnosti.

(3) Ko agencija preučuje obveznosti iz prvega odstavka tega člena in predvsem ko presoja, kako bi se take obveznosti naložile, mora sorazmerno glede na cilje, določene v 258., 259., 260. in 261. členu tega zakona, upoštevati zlasti naslednje dejavnike:

1. tehnično in ekonomsko upravičenost uporabe ali namestitve konkurenčne opreme glede na hitrost razvoja trga ter naravo in vrsto predlaganega medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa, vključno z izvedljivostjo drugih proizvodov za dostop do veleprodajnega trga, kot je dostop do kabelske kanalizacije,

2. pričakovan tehnološki razvoj, ki vpliva na zasnovo in upravljanje omrežja,

3. potreba po zagotovitvi tehnološke nevtralnosti, ki uporabnikom omogoča zasnovo in upravljanje njihovih lastnih omrežij,

4. izvedljivost predlaganega operaterskega dostopa glede na zmogljivost, ki je na voljo,

5. začetno naložbo lastnika zmogljivosti ob upoštevanju vseh javnih naložb in tveganja v zvezi s to naložbo, zlasti naložbe v zelo visokozmogljiva omrežja in tveganja v zvezi s temi naložbami,

6. potrebo po dolgoročnem varstvu konkurence, zlasti na področju infrastrukture, in inovativne poslovne modele, ki podpirajo trajnostno konkurenco, kot so modeli, ki temeljijo na sofinanciranju omrežij,

7. ustrezne pravice intelektualne lastnine, kadar je to primerno, in

8. zagotavljanje vseevropskih storitev.

(4) Agencija pred naložitvijo obveznosti iz tega člena preuči, ali ne bi bilo mogoče zgolj z naložitvijo obveznosti na podlagi prejšnjega člena na sorazmerni način spodbuditi konkurence in zagotoviti varstva interesov končnih uporabnikov.

(5) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena. Pri tem lahko določi zlasti tehnične ali operativne pogoje dostopa, ki jih morajo upravičenci oziroma ponudniki izpolnjevati za zagotovitev normalnega delovanja omrežja. Kadar navedeno zajema obveznosti upoštevanja posebnih tehničnih standardov ali specifikacij, morajo te upoštevati zahteve iz 267. člena tega zakona.

154. člen

(obveznost cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznosti v zvezi s pokrivanjem stroškov in kontrolo cen, vključno z obveznostmi glede stroškovne naravnanosti cen in obveznostmi glede sistemov stroškovnega računovodstva, v povezavi z zagotavljanjem določene vrste medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa.

(2) Agencija naloži obveznosti iz prejšnjega odstavka, če na podlagi tržne analize iz 147. člena tega zakona oceni, da bi lahko operater omrežja iz prejšnjega odstavka zaradi pomanjkanja učinkovite konkurence obdržal ali previsoke cene ali prenizko razliko med maloprodajnimi in veleprodajnimi cenami in bi to bilo v škodo končnih uporabnikov.

(3) Agencija mora pri naložitvi obveznosti iz prvega odstavka tega člena zaradi spodbujanja naložb operaterjev omrežij, vključno v omrežja naslednje generacije, zlasti zelo visokozmogljiva omrežja, upoštevati naložbe operaterja omrežja iz prvega odstavka tega člena in mu zagotoviti primerno stopnjo donosnosti naložbe glede na vložena sredstva, pri čemer upošteva tveganja, povezana s posamičnim projektom novih naložb v omrežje.

(4) Agencija ne naloži obveznosti iz prvega odstavka tega člena, če pri operaterju obstaja omejitev maloprodajnih cen, obveznosti iz 149. do 153. člena tega zakona, vključno z ekonomsko ponovljivostjo iz drugega odstavka 150. člena tega zakona, pa zagotavljajo učinkovit in nediskriminacijski dostop.

(5) Če agencija operaterju iz prvega odstavka tega člena naloži obveznost cenovnega nadzora nad dostopom do obstoječih omrežnih elementov, upošteva koristi predvidljivih in stabilnih veleprodajnih cen pri zagotavljanju učinkovitega vstopa na trg in zadostne spodbude za postavitev novih in nadgradnjo obstoječih omrežij.

(6) Vsak mehanizem pokrivanja stroškov ali metodologija določanja cen, ki ga predpiše agencija, mora biti namenjen spodbujanju postavitve novih in nadgradnjo obstoječih omrežij ter pospeševanju učinkovitosti in trajnostne konkurence ter povečanju koristi potrošnikov. Pri tem lahko agencija upošteva tudi cene, ki so na voljo na primerljivih konkurenčnih trgih in pri operaterjih omrežij.

(7) Če agencija operaterju omrežja iz prvega odstavka tega člena naloži obveznosti glede stroškovne naravnanosti cen, mora operater omrežja dokazati, da so cene izračunane na podlagi stroškov, vključno s primerno stopnjo donosnosti naložbe. Pri preverjanju te obveznosti lahko agencija uporabi metode stroškovnega računovodstva, ki so neodvisne od tistih, ki jih uporablja operater omrežja. Agencija lahko od operaterja omrežja z odločbo v postopku nadzora tudi zahteva, da utemelji svoje cene, lahko pa zahteva tudi prilagoditev cen. Pri tem je dokazno breme na strani operaterja omrežja, ki je zavezan za izpolnjevanje te zahteve.

(8) Če agencija operaterju omrežja iz prvega odstavka tega člena naloži obvezno uporabo sistema stroškovnega računovodstva za podporo cenovnega nadzora, ga hkrati zaveže, da mora javno objaviti tudi opis sistema stroškovnega računovodstva, ki prikazuje vsaj glavne kategorije, po katerih so stroški razvrščeni v skupine, in pravila, ki se uporabljajo za razporeditev stroškov. Skladnost s sistemom stroškovnega računovodstva preverja agencija ali pooblaščeni revizor, ki ga na stroške operaterja izbere agencija v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje. Izjava o skladnosti se objavi vsako leto.

155. člen

(cene zaključevanja klicev)

(1) V Republiki Sloveniji se za zaključevanje govornih klicev ne smejo uporabljati cene, ki bi bile višje od najvišjih cen zaključevanja klicev, določenih s predpisom, ki ga v skladu s prvim odstavkom 75. člena Direktive 2018/1972/EU sprejme Evropska komisija.

(2) Če najvišje cene zaključevanja govornih klicev niso določene s predpisom iz prejšnjega odstavka, lahko agencija izvede analizo trga zaključevanja govornih klicev v skladu s 147. členom tega zakona. Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona določi operaterja s pomembno tržno močjo na tem trgu in mu prepiše stroškovno naravnane cene zaključevanja klicev. Pri tem upošteva načela, merila in parametre iz Priloge III Direktive 2018/1972/EU.

(3) Agencija spremlja skladnost cen zaključevanja klicev s predpisom iz prvega odstavka tega člena ter v primeru neskladja v postopku nadzora zahteva spremembo cen. Agencija enkrat letno poroča Evropski komisiji in BEREC o izvajanju tega člena.

(4) Vlada objavi dan začetka veljavnosti predpisa iz prvega odstavka tega člena v Uradnem listu Republike Slovenije.

156. člen

(regulativna obravnava novih zelo visokozmogljivih omrežnih elementov)

(1) Operater, ki je določen za operaterja s pomembno tržno močjo na enem ali več upoštevnih trgih, lahko v skladu s 160. členom tega zakona ponudi zaveze za sovlaganje za postavitev novega zelo visokozmogljivega omrežja do končnega uporabnika ali bazne postaje, sestavljenega iz optičnih elementov. Sovlaganje zajema zlasti solastništvo ali dolgoročno delitev tveganja prek sofinanciranja ali pogodb o pridobitvi posebnih pravic strukturnega značaja z drugim operaterjem.

(2) Agencija preuči zaveze iz prejšnjega odstavka, zlasti ali ponudba za sovlaganje izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je v dobi delovanja omrežja odprta za vse operaterje;

2. drugim operaterjem – sovlagateljem, omogoča dolgoročno učinkovito in trajnostno konkurenčnost na trgih na koncu prodajne verige, na katerih deluje operater s pomembno tržno močjo, in sicer pod pogoji, ki vključujejo:

– pravične, primerne in nediskriminacijske pogoje, ki omogočajo dostop do polne zmogljivosti omrežja, kolikor je omrežje predmet sovlaganja,

– prilagodljivost glede vrednosti in časovne razporeditve udeležbe posameznega sovlagatelja,

– možnost povečanja take udeležbe v prihodnosti in

– vzajemne pravice, ki jih sovlagatelj podeli po postavitvi sofinancirane infrastrukture;

3. operater ponudbo objavi pravočasno, in sicer najkasneje v rokih iz prvega odstavka 11. člena tega zakona; kadar ne gre za izključno veleprodajnega operaterja iz 161. člena tega zakona, mora biti ponudba objavljena vsaj šest mesecev pred začetkom postavitve novega omrežja;

4. so za operaterje, ki pri sovlaganju ne sodelujejo, kakovost, hitrost, pogoji in doseg končnih uporabnikov od vsega

začetka enaki, kot so bili na voljo pred postavitvijo, z mehanizmom postopnega prilagajanja, ki ohranja spodbude za udeležbo pri sovlaganju, ki ga glede na razvoj povezanih maloprodajnih trgov potrdi agencija; agencija pri tem upošteva, da lahko operaterji na podlagi preglednih in nediskriminacijskih pogojev, ki ustrezno odražajo stopnjo tveganja posameznih sovlagateljev v različnih fazah postavitve in upoštevajo konkurenčne razmere na maloprodajnih trgih, postopoma dostopajo do zelo visokozmogljivih elementov omrežja;

5. izpolnjuje najmanj merila iz Priloge IV Direktive 2018/1972/EU in je predložena v dobri veri.

(3) Če agencija ob upoštevanju tretjega in četrtega odstavka 160. člena tega zakona ugotovi, da ponujena zaveza izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, v skladu s petim odstavkom 160. člena tega zakona določi zaveze kot zavezujoče. Agencija pri tem ne naloži dodatnih obveznosti na podlagi 148. člena tega zakona glede elementov novega zelo visokozmogljivega omrežja, za katere veljajo zaveze, če je vsaj en potencialni sovlagatelj sklenil sporazum o sovlaganju z operaterjem s pomembno tržno močjo.

(4) Kadar je to potrebno za odpravo znatnih težav na področju konkurence na specifičnih trgih in teh težav ni mogoče rešiti drugače, lahko agencija ne glede na določbo prejšnjega odstavka naloži, ohrani ali spremeni obveznosti v skladu s 148. do 154. členom tega zakona ob upoštevanju osmega odstavka 148. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na zelo visokozmogljiva omrežja. Agencija v odločbi ustrezno obrazloži okoliščine, ki so zahtevale takšno odločitev.

(5) Agencija spremlja skladnost s pogoji iz drugega odstavka tega člena. Agencija lahko na stroške operaterja v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje, izbere pooblaščenega revizorja, ki izdela letno izjavo o skladnosti.

(6) Določbe tega člena ne posegajo v pristojnost agencije za reševanje sporov na podlagi prvega odstavka 282. člena tega zakona med operaterji v zvezi s sporazumom o sovlaganju, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena.

157. člen

(obveznost regulacije maloprodajnih storitev)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo na določenem maloprodajnem trgu obveznosti, povezane z regulacijo maloprodajnih storitev.

(2) Obveznosti iz tega člena lahko agencija naloži le, če na podlagi tržnih analiz iz 147. člena tega zakona ugotovi, da upošteven trg, ki je namenjen končnim uporabnikom, ni dovolj konkurenčen, obveznosti na podlagi 149. do vključno 154. člena tega zakona pa ne bi dosegle ciljev, ki jih na trgu zasleduje. Obveznosti iz tega člena lahko vključujejo prepoved:

1. zaračunavanja prekomernih cen,
2. oviranja vstopa na trg,
3. omejevanja konkurence s postavljanjem prenizkih cen,
4. dajanja neupravičene prednosti določenim končnim uporabnikom,
5. neutemeljenega združevanja določenih storitev.

(3) Agencija lahko hkrati z naložitvijo obveznosti na podlagi tega člena predpiše eno od naslednjih metod:

1. metodo cenovne kapice na maloprodajnih cenah,
2. metodo regulacije individualnih tarif,
3. metodo stroškovne usmeritve cen,
4. metodo usmeritve k cenam na primerljivih trgih.

(4) Pri izpolnjevanju obveznosti na podlagi tega člena, ki se nanašajo na regulacijo maloprodajnih tarif ali drugi ustrezen maloprodajni nadzor, mora operater iz prvega odstavka tega člena uporabiti potreben in primeren sistem stroškovnega računovodstva, ki ga določi agencija z odločbo iz prvega odstavka tega člena. Pri tem lahko agencija določi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki ju mora ta operater uporabiti. Skladnost s stroškovnim računovodstvom preverja pooblaščeni revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje. Agencija letno objavi izjave o skladnosti.

158. člen

(funkcijska ločitev)

(1) Kadar agencija ugotovi, da se z ustreznimi obveznostmi iz 149. do 154. člena tega zakona ni dosegla učinkovita konkurenca ter da obstajajo pomembni in trajni konkurenčni problemi ali tržne nepopolnosti, ugotovljene v zvezi z zagotavljanjem operaterskega dostopa, lahko z odločbo iz prvega odstavka 148. člena tega zakona vertikalno integriranemu operaterju izjemoma naloži obveznost, da dejavnosti, povezane z zagotavljanjem operaterskega dostopa, prenese na poslovno enoto, ki deluje neodvisno. Ta poslovna enota operaterski dostop zagotavlja vsem operaterjem, vključno z drugimi poslovnimi enotami v vertikalno integriranem operaterju, po enakem časovnem razporedu in pod enakimi pogoji, tudi glede cen in kakovosti storitev, ter po enakih sistemih in postopkih.

(2) Kadar namerava agencija naložiti obveznost funkcijske ločitve po prvem odstavku tega člena, sme to storiti samo po postopku iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona. Zato mora Evropski komisiji predložiti predlog, ki vključuje:

1. dokaze, ki utemeljujejo ugotovitve agencije,
2. obrazloženo oceno, da obstaja majhna možnost, da bo v razumnem časovnem obdobju prišlo do učinkovite in trajnostne konkurence na področju infrastrukture, ali pa je sploh ni,
3. analizo pričakovanega vpliva na regulacijo trga, na podjetje, vključno z analizo vpliva na zaposlene v neodvisni poslovni enoti in analizo vpliva na celotni sektor elektronskih komunikacij, kakor tudi na spodbude za naložbe v celotnem sektorju, zlasti ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju socialne in teritorialne kohezije, ter na druge zainteresirane stranke, še posebej glede na konkurenco in mogoče učinke na potrošnike,
4. analizo razlogov, ki utemeljujejo, da je obveznost funkcijske ločitve najučinkovitejši ukrep za uresničevanje rešitev, namenjenih obravnavanju težav, ugotovljenih glede konkurence ali tržne nepopolnosti.

(3) Predlog ukrepa mora vsebovati naslednje sestavine:

1. natančno naravo in stopnjo ločitve in zlasti podroben opis pravnega statusa ločene poslovne enote,
2. opredelitev sredstev ločene poslovne enote in izdelkov ali storitev, ki jih bo ta enota zagotavljala,
3. ureditev vodenja za zagotovitev neodvisnosti osebja, ki je zaposleno v ločeni poslovni enoti, ter ustrezen sistem spodbud zanje,
4. pravila za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti,
5. pravila za zagotovitev preglednosti operativnih postopkov, zlasti za druge zainteresirane stranke,
6. program spremljanja dela, namenjen zagotavljanju izpolnjevanja obveznosti, vključno z objavo letnega poročila.

(4) Agencija po pridobitvi soglasja Evropske komisije iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona izvede usklajeno analizo upoštevnih trgov, povezanih z dostopovnim omrežjem, v skladu s postopkom iz 147. člena tega zakona. Agencija ob upoštevanju petega odstavka 148. člena tega zakona na podlagi svoje ocene naloži, ohrani, spremeni ali umakne obveznosti.

(5) Operaterju, ki mu je bila naložena funkcijska ločitev, lahko agencija za kateri koli upoštevni trg iz 146. člena tega zakona, na katerem ga je v skladu s 148. členom tega zakona določila kot operaterja s pomembno tržno močjo, naloži tudi katero koli drugo obveznost iz 149. do vključno 154. člena tega zakona ali drugo obveznost iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona.

159. člen

(prostovoljna ločitev vertikalno integriranega operaterja)

(1) Operater, ki je bil določen kot operater s pomembno tržno močjo na enem ali več upoštevnih trgih, mora agencijo najmanj tri mesece vnaprej obvestiti o načrtovanem prostovoljnem prenosu vseh ali znatnega dela sredstev svojega krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom ali ustanovitvi druge poslovne enote, ki bi vsem maloprodajnim ponudnikom, tudi operaterjevim lastnim

maloprodajnim enotam, zagotavljala popolnoma enakovredne oblike operaterskega dostopa pod enakimi pogoji. Operaterji prav tako obvestijo agencijo o spremembi te namere in končnem izidu postopka prostovoljne ločitve.

(2) Agencija oceni učinek načrtovanega prenosa in morebitnih ponujenih zavez na obstoječe obveznosti, ki jih je naložila operaterju v skladu s 148. členom tega zakona. V ta namen agencija v skladu s 147. členom tega zakona brez odlašanja izvede usklajeno analizo upoštevnih trgov, povezanih z dostopovnim omrežjem. Agencija na podlagi svoje ocene naloži, ohrani, spremeni ali umakne obveznosti na teh upoštevnih trgih ob upoštevanju osmega odstavka 148. člena tega zakona, pri čemer po potrebi uporabi 161. člen tega zakona.

(3) Pravno ali operativno ločenemu operaterju lahko agencija za kateri koli upoštevni trg iz 147. člena tega zakona, na katerem ga je v skladu s 148. členom tega zakona določila kot operaterja s pomembno tržno močjo, naloži katero koli obveznost iz 149. do vključno 154. člena ali drugo obveznost iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona.

160. člen

(prevzem zavez)

(1) Operater, ki je bil določen kot operater s pomembno tržno močjo, lahko agenciji ponudi zaveze glede pogojev za operaterski dostop oziroma sovlaganje v zvezi z njegovim omrežjem. Zaveze se lahko med drugim nanašajo na:

1. dogovore o sodelovanju, ki so pomembni za oceno ustreznih in sorazmernih obveznosti, ki so naložene na podlagi 148. člena tega zakona,

2. sovlaganja v zelo visokozmogljiva omrežja na podlagi 156. člena tega zakona,

3. učinkovit in nediskriminacijski dostop v skladu s 159. členom tega zakona v postopku izvedbe prostovoljne ločitve vertikalno integriranega podjetja in tudi po sami izvedbi.

(2) Ponudba za zaveze mora biti dovolj podrobna, vključno s časovnim okvirom in obsegom izvajanja ter trajanja zavez, da agencija lahko izvede oceno na podlagi tretjega odstavka tega člena. Zaveze se lahko podajo za obdobje, ki presega obdobje iz 147. člena tega zakona.

(3) Agencija o ponujenih zavezah izvede javno posvetovanje v skladu z 269. členom tega zakona. Agencija zavez ne predloži v javno posvetovanje, če je očitno, da ne izpolnjujejo enega ali več ustreznih pogojev ali meril. Agencija oceni zaveze iz prejšnjega odstavka, pri čemer upošteva zlasti:

1. dokazila glede poštenosti in primernosti ponujenih zavez,

2. odprtost zavez za vse operaterje,

3. pravočasno razpoložljivost dostopa, tudi do zelo visokozmogljivih omrežij pod pravičnimi, primernimi in nediskriminacijskimi pogoji pred začetkom izvajanja s tem povezanih maloprodajnih storitev,

4. splošno ustreznost ponujenih zavez, da se omogoči trajnostna konkurenca na trgih na koncu prodajne verige ter se olajša kooperativna postavitev in uporaba zelo visokozmogljivih omrežij v interesu končnih uporabnikov.

(4) Agencija ob upoštevanju mnenj in pripomb iz javnega posvetovanja v skladu s tretjim odstavkom tega člena operaterja, ki je ponudil zaveze, seznani s predhodnimi ugotovitvami o tem, ali so ponujene zaveze skladne s cilji, merili in postopki iz tega člena in iz 148., 156. in 159. člena tega zakona, in mu sporoči pogoje, pod katerimi bi agencija zaveze lahko določila kot zavezujoče. Na podlagi teh ugotovitev operater lahko spremeni ponudbo iz prvega odstavka tega člena.

(5) Agencija lahko z odločbo določi, da so zaveze v celoti ali delno zavezujoče za obdobje, ki ne sme biti daljše od obdobja, za katero so bile ponujene. V primeru zavez o sovlaganjih obdobje, za katero so zaveze zavezujoče, ne sme biti krajše od sedmih let.

(6) Agencija spremlja izvajanje zavez iz prejšnjega odstavka. Po poteku obdobja iz prejšnjega odstavka agencija preuči možnost podaljšanja obdobja.

(7) Če agencija ugotovi, da operater ne izpolnjuje zavez iz odločbe iz petega odstavka tega člena, lahko ponovno oceni obveznosti, naložene na podlagi osmega odstavka 148. člena tega zakona.

161. člen

(izključno veleprodajni operaterji)

(1) Če agencija operaterja, ki ni prisoten na maloprodajnem trgu za elektronske komunikacijske storitve, določi kot operaterja s pomembno tržno močjo na enem ali več veleprodajnih trgih v skladu s 147. členom tega zakona, najprej preveri, ali operater izpolnjuje naslednja pogoja:

1. vse njegove hčerinske družbe in poslovne enote, vse družbe, ki so pod nadzorom, vendar ne nujno v celoti v lasti istega končnega lastnika, in vsi delničarji, ki lahko izvajajo nadzor nad operaterjem, izvajajo ali načrtujejo izvajanje izključno dejavnosti na veleprodajnih trgih za elektronske komunikacijske storitve in zato ne izvajajo dejavnosti na nobenem maloprodajnem trgu za elektronske komunikacijske storitve, ki se zagotavljajo končnim uporabnikom v EU,

2. ni zavezan poslovanju z enim samim in ločenim podjetjem, ki posluje nižje v prodajni verigi in je dejavno na maloprodajnem trgu za elektronske komunikacijske storitve, ki se zagotavljajo končnim uporabnikom, zaradi izključnega sporazuma ali sporazuma, ki po vsebini predstavlja izključni sporazum.

(2) Agencija lahko operaterju iz prejšnjega odstavka naloži obveznosti iz 150. in 153. člena tega zakona, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in je to upravičeno na podlagi analize trga, vključno s prihodnjo oceno verjetnega obnašanja operaterja s pomembno tržno močjo.

(3) Agencija po uradni dolžnosti pregleda obveznosti, naložene na podlagi tega člena, če ugotovi, da pogoji iz prvega odstavka tega člena niso več izpolnjeni, in uporabi določbe 147. do 154. člena tega zakona.

(4) Operater mora o vsaki spremembi okoliščin iz prvega odstavka tega člena brez nepotrebnega odlašanja obvestiti agencijo.

(5) Agencija pregleda obveznosti, naložene operaterju s pomembno tržno močjo na podlagi tega člena, če na podlagi dokaza, povezanega s pogoji, ki jih operater ponuja strankam, ki so nižje v prodajni verigi, ugotovi, da so se pojavile ali se lahko pojavijo konkurenčne težave v škodo končnih uporabnikov, zaradi katerih je treba naložiti eno ali več obveznosti iz 149., 151., 152. ali 154. člena tega zakona ali spremeniti obveznosti, naložene na podlagi drugega odstavka tega člena.

(6) Agencija naloži obveznosti in jih pregleda v skladu s tem členom ob upoštevanju devetega odstavka 148. člena tega zakona.

162. člen

(prehod z obstoječe infrastrukture)

(1) Operater, ki je bil določen kot operater s pomembno tržno močjo na enem ali več upoštevnih trgov, mora pred nameravano opustitvijo omrežja ali nadomestitvijo delov omrežja z novo infrastrukturo, vključno z obstoječo infrastrukturo, ki je nujna za delovanje bakrenega omrežja, za katero veljajo obveznosti iz 148. do 161. člena tega zakona, o tem pisno obvestiti agencijo.

(2) Agencija z odločbo naloži operaterju s pomembno tržno močjo iz prejšnjega odstavka ukrepe, s katerimi zagotovi, da postopek opustitve ali nadomestitve omrežja vključuje pregleden časovni razpored in pogoje, vključno z ustreznim rokom za obvestitev o prehodu, ter določi razpoložljivost alternativnih izdelkov vsaj primerljive kakovosti, ki zagotavljajo dostop do nadgrajene omrežne infrastrukture, ki nadomešča opuščene elemente, če je to potrebno za varstvo konkurence in pravic končnih uporabnikov.

(3) Agencija lahko ob upoštevanju osmega odstavka 148. člena tega zakona razveljavi oziroma spremeni naložene obveznosti, če je operater:

1. določil ustrezne pogoje za prehod, vključno z omogočanjem alternativnega dostopovnega izdelka takšne kakovosti, ki je vsaj primerljiva s tisto, ki je bila na voljo pri uporabi obstoječe infrastrukture, s katerim se zainteresiranim za dostop omogoča, da dosežejo iste končne uporabnike, in

2. je upošteval pogoje in postopek, o čemer je obvestil agencijo v skladu s tem členom.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v razpoložljivost reguliranih proizvodov, ki jih agencija naloži nadgrajeni omrežni infrastrukturi v skladu s 147. in 148. členom tega zakona.

163. člen

(postopek določitve meddržavnih trgov)

(1) Agencija lahko skupaj z najmanj še enim nacionalnim regulativnim organom zahteva od BEREC, da izvede analizo morebitnega meddržavnega trga. Zahteva mora biti obrazložena in mora vsebovati ustrezna dokazila.

(2) Analizo meddržavnih trgov, ki jih določi Evropska komisija v skladu s prvim odstavkom 65. člena Direktive 2018/1972/EU, izvede agencija skupaj z nacionalnimi regulativnimi organi iz drugih držav članic EU, ki jih obsega ta meddržavni trg.

(3) O naložitvi, spremembi, ohranitvi ali razveljavitvi obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo na meddržavnih trgih odloča agencija skupaj z drugimi nacionalnimi regulativnimi organi urejanja v državah članicah EU, ki jih ta meddržavni trg zajema. Agencija pri tem v največji možni meri upošteva smernice iz 145. člena tega zakona. Agencija skupaj z drugimi nacionalnimi regulativnimi organi Evropski komisiji sporoči osnutke ukrepov v zvezi z analizo trgov in izdanih odločb v skladu z 274., 275., 276. in 277. členom tega zakona.

(4) Agencija lahko skupaj z najmanj še enim nacionalnim regulativnim organom izvede analizo trga in odloči o naložitvi, spremembi, ohranitvi ali razveljavitvi obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo tudi v odsotnosti meddržavnih trgov, če so tržne razmere v zadevnih državah članicah dovolj homogene.

164. člen

(nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira uporabo določb tega zakona o zagotavljanju konkurence in izpolnjevanju obveznosti, ki jih z odločbo naloži na podlagi določb tega poglavja.

X. UNIVERZALNA STORITEV IN DODATNE OBVEZNE STORITVE

165. člen

(pojem končnega uporabnika)

Končni uporabnik za potrebe tega poglavja pomeni potrošnika, mikrodružbo, majhno in srednjo družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ter neprofitno organizacijo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja nevladne organizacije.

166. člen

(univerzalna storitev)

(1) Univerzalna storitev je najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego.

(2) V okviru univerzalne storitve se zagotavlja priključitev na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji na razumno zahtevo končnega uporabnika, prek katere je zagotovljen dostop do govorne komunikacijske storitve in ustreznega širokopasovnega dostopa do interneta s prenosno hitrostjo, kot je določena v splošnem aktu iz 180. člena tega zakona. V univerzalno storitev sodita tudi zagotavljanje in dostop do univerzalnega imenika in univerzalne službe za dajanje informacij o naročnikih v skladu z 205. členom tega zakona.

(3) Razumna zahteva končnega uporabnika iz prejšnjega odstavka vključuje priključitev na eni lokaciji, kjer končni uporabnik dejansko prebiva ali dejansko opravlja svojo dejavnost. Priključitev se lahko izvede z žičnimi ali brezžičnimi tehnologijami. Če ima končni uporabnik možnost alternativnega dostopa do storitev iz nabora univerzalne storitve po dostopni ceni na trgu, teh storitev od izvajalca univerzalne storitve pod pogoji tega poglavja ne more zahtevati.

(4) Cene posamezne storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, morajo biti pri posameznem izvajalcu univerzalne storitve enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Cena mora biti enaka ne glede na to, ali se priključitev izvede z žičnimi ali brezžičnimi tehnologijami.

(5) Kakovost univerzalne storitve ne sme odstopati od kakovosti, ki jo izvajalec ponuja za druge primerljive storitve.

(6) Končni uporabnik lahko od izvajalca univerzalne storitve zahteva, da mu prek priključitve na omrežje iz drugega odstavka tega člena zagotovi dostop le do govorne komunikacijske storitve ali samo ustrezen širokopasovni dostop do interneta.

167. člen

(univerzalni imenik in univerzalna imeniška služba)

(1) Univerzalni imenik mora vsebovati najmanj podatke iz 1. do 4. točke prvega odstavka 215. člena tega zakona, razen podatka o delu stavbe iz 2. točke, o vseh naročnikih javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, ki s tem predhodno soglašajo v skladu z 217. členom tega zakona. Univerzalni imenik je lahko natisnjen oziroma elektronski.

(2) Univerzalna imeniška služba, do katere morajo imeti po dostopni ceni dostop vsi končni uporabniki, mora dajati podatke o vseh naročnikih, ki so vključeni v univerzalni imenik.

(3) Podatke v univerzalnem imeniku je treba redno oziroma najmanj enkrat letno obnavljati z upoštevanjem načina njegovega izdajanja. Podatki, ki jih daje univerzalna imeniška služba, morajo biti obnovljeni najmanj enkrat mesečno. Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, takoj obvesti agencijo, če mu drugi izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke ne sporoči podatkov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, ne sme različno obravnavati podatkov, ki jih dobi od različnih izvajalcev javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke.

(5) Izvajalec univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka izvajalcem javno dostopne medosebne komunikacijske storitve na podlagi številke ne sme zaračunavati objave podatkov o njihovih naročnikih v univerzalnem imeniku in uporabe teh podatkov v univerzalni imeniški službi.

168. člen

(razpoložljivost univerzalne storitve)

(1) Vsem končnim uporabnikom na ozemlju Republike Slovenije mora biti zagotovljena univerzalna storitev iz 166. člena tega zakona.

(2) Agencija lahko imenuje enega ali več izvajalcev univerzalne storitve, kadar na podlagi analize stanja in predhodnega posvetovanja z zainteresirano javnostjo presodi, da storitev iz drugega odstavka prejšnjega člena na ozemlju Republike Slovenije ali njegovih delih ni mogoče zagotoviti v običajnih poslovnih okoliščinah ali z uporabo javnih sredstev. Agencija v okviru analize stanja upošteva tudi podatke iz evidence iz prvega odstavka 15. člena tega zakona in podatke o napovedi postavitve omrežij iz 18. člena tega zakona. Agencija lahko imenuje različne izvajalce univerzalne storitve za zagotavljanje različnih delov univerzalne storitve oziroma za pokrivanje različnih delov ozemlja Republike Slovenije.

(3) Če agencija na podlagi analize stanja in posvetovanja z zainteresirano javnostjo iz prejšnjega odstavka ugotovi, da za posamezni del univerzalne storitve oziroma za pokrivanje posameznega dela ozemlja Republike Slovenije ni treba imenovati izvajalca univerzalne storitve, mora v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od treh let, preverjati, ali imenovanje izvajalca univerzalne storitve še vedno ni potrebno.

169. člen

(imenovanje izvajalca univerzalne storitve)

(1) Če v tem poglavju tega zakona ni drugače določeno, agencija določi izvajalca univerzalne storitve z odločbo za dobo petih let na podlagi smiselne uporabe določb V. poglavja tega zakona, ki ureja javni razpis.

(2) Predmet javnega razpisa je zagotavljanje različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, oziroma zagotavljanje univerzalne storitve na določenem območju ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Pri oblikovanju meril za izbiro izvajalca univerzalne storitve agencija upošteva cilje zanesljivosti, kakovosti in stroškovne učinkovitosti izvajanja univerzalne storitve.

(4) Če javni razpis ne uspe, agencija za izvajalca univerzalne storitve določi tistega operaterja, ki ima:

1. na področju dostopa do javnega komunikacijskega omrežja s pripadajočo infrastrukturo največjo pokritost ali

2. največ naročnikov javnih komunikacijskih storitev na fiksni lokaciji ali

3. največ naročnikov javno dostopne storitve dostopa do interneta s hitrostjo, kot je določena s splošnim aktom iz 180. člena tega zakona.

(5) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načela učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in nediskriminacije.

(6) Agencija mora najmanj šest mesecev pred potekom veljavnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov o izvajanju univerzalne storitve ugotoviti, ali je splošna dostopnost zmogljivosti in storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, takšna, da je treba ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, pri čemer upošteva mnenje zainteresirane javnosti.

(7) Agencija obvešča Evropsko komisijo o obveznostih zagotavljanja univerzalne storitve, naloženih izvajalcu ali izvajalcem univerzalne storitve iz prvega odstavka tega člena.

170. člen

(prenos krajevnega dostopovnega omrežja)

(1) Izvajalec univerzalne storitve mora pred nameravanim prenosom vseh ali znatnega dela sredstev svojega krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom pisno obvestiti agencijo.

(2) Agencija oceni učinke nameravanega prenosa na zagotavljanje storitve ustreznega širokopasovnega dostopa do interneta in govorne komunikacijske storitve na fiksni lokaciji v skladu z drugim odstavkom 166. člena tega zakona. Agencija na podlagi svoje ocene lahko z odločbo naloži, spremeni ali razveljavi obveznosti za zagotavljanje univerzalne storitve. Če je zaradi prenosa treba na določenem območju ali po celotnem ozemlju Republike Slovenije ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, mora agencija uporabiti postopek iz prejšnjega člena.

171. člen

(nadomestilo neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve)

(1) Izvajalec univerzalne storitve lahko zaprosi za nadomestilo neto stroškov izvajanja univerzalne storitve iz drugega odstavka 166. člena tega zakona.

(2) Neto stroški zagotavljanja univerzalne storitve se izračunajo kot razlika med neto stroški izbranega izvajalca, če deluje z obveznostmi izvajanja univerzalne storitve in če deluje brez teh obveznosti, pri tem pa se upoštevajo koristi, ki jih ima z izvajanjem univerzalne storitve, vključno z nematerialnimi koristmi. Agencija v splošnem aktu podrobneje predpiše način izračuna neto stroškov in nematerialne koristi, ki se upoštevajo pri izračunu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. Pri tem mora upoštevati opredeljena izhodišča, navedena v zakonodaji EU, ki urejajo univerzalno storitev.

(3) Izvajalec univerzalne storitve mora agenciji v 90 dneh po koncu poslovnega leta poslati računovodske evidence in informacije, ki so podlaga za izračun neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. V nasprotnem primeru izgubi pravico do uveljavljanja neto stroškov.

(4) Agencija ali revizor, ki ga na stroške izvajalca univerzalne storitve izbere agencija v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje, revidira ali preveri računovodske izkaze in informacije iz prejšnjega odstavka.

(5) Agencija presodi, ali je izvajanje univerzalne storitve lahko neupravičeno breme za izvajalca univerzalne storitve. V tem primeru izračuna neto stroške zagotavljanja univerzalne storitve. Če je bil izvajalec univerzalne storitve izbran na javnem razpisu, agencija pri izračunu upošteva stroške zagotavljanja univerzalne storitve, ki jih je ponudil na javnem razpisu. Agencija upošteva drugačne stroške, kot jih je na javnem razpisu ponudil izvajalec storitve, samo v primeru, ko je prišlo do spremembe pogojev, ki so bili upoštevani pri javnem razpisu, in ko izvajalec univerzalne storitve dokaže upravičenost odstopanj na objektivni in transparentni osnovi. Agencija objavi rezultate izračuna stroškov in rezultate revizije podatkov, ki ji jih je posredoval izvajalec univerzalne storitve.

(6) Če agencija na podlagi izračuna neto stroškov izvajanja univerzalne storitve ugotovi, da res predstavljajo neupravičeno breme, z odločbo določi višino nadomestila, ki ne sme presegati izračunanih neto stroškov.

(7) Izvajalcu univerzalne storitve se na podlagi njegove zahteve in pod pogoji iz tega člena izplačuje nadomestilo za izvajanje univerzalne storitve iz kompenzacijskega sklada, ki ga v tem primeru ustanovi in upravlja agencija.

172. člen

(kompenzacijski sklad in njegovo delovanje)

(1) Kompenzacijski sklad iz sedmega odstavka prejšnjega člena ustanovi agencija tako, da odpre poseben bančni račun in zanj vodi ločeno računovodsko evidenco.

(2) V kompenzacijski sklad iz prejšnjega odstavka morajo prispevati vsi operaterji, ki delujejo na območju Republike Slovenije in imajo letni prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev višji od dveh milijonov evrov, razen izvajalcev medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke.

(3) Višino prispevka za posameznega operaterja določi agencija na podlagi deleža njegovega prihodka iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev glede na prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij in izvajanja javnih komunikacijskih storitev vseh operaterjev iz prejšnjega odstavka na območju Republike Slovenije.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, katerega izračunani prispevek v kompenzacijski sklad je manjši od izračunanega nadomestila za izvajanje obveznosti univerzalne storitve, ne prispeva v kompenzacijski sklad. Kot nadomestilo se mu izplača le razlika med izračunanim nadomestilom in izračunanim prispevkom.

(5) Zavezanci iz drugega odstavka tega člena prispevajo izračunano obveznost v kompenzacijski sklad na podlagi odločbe agencije. Agencija v odločbi določi tudi rok plačila, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(6) Operaterji vsako leto do 31. marca agencijo obvestijo o višini prihodkov, ki so jih imeli v preteklem letu iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij in izvajanja javnih komunikacijskih storitev. Če operater do tega roka tega ne stori, agencija kot prihodek iz drugega odstavka tega člena upošteva celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi

podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(7) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali kadar je to glede na obsežnost in zahtevnost ustrezno in sorazmerno revizor, ki ga agencija izbere v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje, pregleda podatke in oceni prihodek. Stroške ocene nosi operater. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz prejšnjega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(8) Podatki o nadomestilu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, načinu njihove razporeditve in uporabe ter delih, ki so bila financirana, so javni. Agencija v ta namen vsako leto objavi letno poročilo o nadomestilih neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, o izračunanih neto stroških, nematerialnih koristih, ki so bile upoštevane pri izračunu neto stroškov, in plačanih prispevkih.

173. člen

(zagotavljanje cenovne dostopnosti univerzalne storitve)

(1) Agencija spremlja razvoj in višino maloprodajnih cen storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona. Pri tem sodeluje z drugimi organi, pristojnimi za spremljanje razvoja in višine cen na trgu.

(2) Cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji morajo biti javno objavljeni, pregledni in nediskriminacijski.

(3) Agencija na podlagi zbranih podatkov iz prvega odstavka tega člena z odločbo od izvajalcev storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona, ki delujejo na območju Republike Slovenije, zahteva, da za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami ponudi cenovne opcije ali pakete, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod običajnimi komercialnimi pogoji, tako da jim dostop do omrežja in uporaba storitev iz drugega odstavka 163. člena tega zakona nista onemogočena. Navedeno zahteva, kadar na podlagi zbranih podatkov ugotovi, da so cene iz prvega odstavka tega člena previsoke glede na povprečno mesečno plačo v Republiki Sloveniji, kot jo objavi Statistični urad Republike Slovenije, in če rastejo za več kot pet odstotnih točk hitreje kot indeks življenjskih stroškov v preteklem letu. Agencija s splošnim aktom določi način upoštevanja navedenih meril.

(4) Agencija lahko izvajalca storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona na njegov predlog z odločbo izvzame iz obveznosti iz prejšnjega odstavka, če izvajalec storitev izkaže, da bi naložitev obveznosti zanj pomenila preveliko administrativno oziroma finančno breme.

(5) Izvajalci storitev iz tretjega odstavka tega člena morajo agencijo redno obveščati o podrobnostih cenovnih opcij in paketov. Če pogoji ponujanja cenovnih opcij in paketov niso v skladu s tretjim odstavkom tega člena oziroma niso pregledni in javno objavljeni, lahko agencija zahteva, da se takšne cenovne opcije ali paketi spremenijo ali ukinejo. Agencija pri tem sodeluje z drugimi organi, pristojnimi za spremljanje razvoja in višine cen na trgu.

(6) Izvajalcem storitev iz tretjega odstavka tega člena ob predložitvi ustreznih dokazil razliko med komercialno ceno storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona in ceno, do katere so upravičeni potrošniki z nizkimi dohodki in posebnimi potrebami v skladu s tretjim odstavkom tega člena, povrne ministrstvo, pristojno za socialne zadeve.

(7) Izvajalec storitev dokumentacijo za povrnitev razlike iz prejšnjega odstavka ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, predloži enkrat letno, najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto. Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, razliko povrne v treh mesecih od prejema popolne dokumentacije.

(8) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka mora vsebovati osebno ime in davčno številko upravičenca iz prvega odstavka 174. člena tega zakona ter dokazilo, da je izvajalec storitev sklenil pogodbo za posebno cenovno opcijo ali paket z upravičencem za obdobje, za katero zahteva povračilo.

(9) Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, podatke za preverjanje upravičenosti za osebe iz 2. in 3. točke prvega odstavka 174. člena tega zakona pridobi od Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, za osebe iz 2. točke, ki so pridobile dodatek za pomoč in postrežbo po zakonu, ki ureja vojne invalide, pa od ministrstva, pristojnega za obrambo.

(10) Ministrstvo, pristojno za šolstvo, ministrstvu pristojnemu za socialne zadeve, za potrebe ugotovitve upravičenosti do posebnih opcij in paketov iz tretjega odstavka tega člena, v elektronski obliki posreduje podatke o otrocih s posebnimi potrebami po zakonu, ki ureja usmerjanje otrok s posebnimi potrebami, in sicer osebno ime in EMŠO otroka. Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, posredovane podatke upari s podatki o upravičencih do dodatka za nego otroka po predpisih, ki urejajo starševsko varstvo in družinske prejemke.

174. člen

(upravičenci do posebnih cenovnih opcij in paketov)

(1) Upravičenci do posebnih cenovnih opcij ali paketov iz tretjega odstavka prejšnjega člena so:

1. upravičenci do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialnovarstvene prejemke,
2. prejemniki dodatka za pomoč in postrežbo po veljavnih predpisih,
3. osebe z najmanj 60-odstotno telesno okvaro zaradi izgube sluha ali najmanj 80-odstotno telesno okvaro druge vrste,
4. otroci s posebnimi potrebami po zakonu, ki ureja usmerjanje otrok s posebnimi potrebami,
5. upravičenci do dodatka za nego otroka po predpisih, ki urejajo starševsko varstvo in družinske prejemke.

(2) Upravičenost iz 1. točke prejšnjega odstavka se dokazuje s pravnomočno odločbo organa, s katero je bila ugotovljena upravičenost do socialne pomoči ali varstvenega dodatka. Upravičenost velja za obdobje, za katero je bila priznana pravica do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka.

(3) Upravičenost iz 2. točke prvega odstavka tega člena se dokazuje s pravnomočno odločbo, s katero je bila ugotovljena upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo, ali z obvestilom o nakazilu.

(4) Upravičenost iz 3. točke prvega odstavka tega člena tega se dokazuje s pravnomočno odločbo ali mnenjem pristojnega izvedenskega organa.

(5) Upravičenost iz 4. točke prvega odstavka tega člena se dokazuje z odločbo o usmeritvi, skladno z zakonom, ki ureja usmerjanje otrok s posebnimi potrebami.

(6) Upravičenost iz 5. točke prvega odstavka tega člena se dokazuje s pravnomočno odločbo organa, s katero je bila ugotovljena upravičenost do dodatka za nego otroka.

(7) Če je upravičenec iz prvega odstavka tega člena mladoletna oseba ali polnoletna oseba, postavljena pod skrbništvo, upravičenost za mladoletno osebo uveljavljajo starši ali zakoniti zastopnik, za polnoletno osebo, ki je postavljena pod skrbništvo, pa skrbnik. Upravičenost se dokazuje z dokumenti iz prejšnjih odstavkov tega člena in s potrdilom upravne enote o članih gospodinjstva na začasnem ali stalnem naslovu naročnika in rojstnim listom ali pravnomočno odločbo o pristojnega organa.

175. člen

(ukrepi za uporabnike invalide)

(1) Končni uporabniki invalidi so upravičeni do prilagojene terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom dejansko omogoča enakovredno uporabo in dostop do storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona, kakor ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili, v skladu s predpisom, ki ureja tehnične pripomočke za uporabnike invalide.

(2) Vlada z uredbo določi druge ukrepe, s katerimi se končnim uporabnikom invalidom zagotavljata enakovredna uporaba in dostop do storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona, kot ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili. Sredstva za financiranje ukrepov se zagotovijo iz državnega proračuna.

176. člen

(nadzor stroškov)

(1) Izvajalec storitev iz tretjega odstavka 173. člena tega zakona mora določiti cene in splošne pogoje tako, da naročnikom neke storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, ni treba plačati še za zmogljivosti ali storitve, ki pri tej storitvi niso potrebne ali zahtevane.

(2) Agencija od izvajalca storitev iz prejšnjega odstavka lahko zahteva, da mora svojim naročnikom zagotoviti naslednje možnosti za nadzor stroškov:

1. razčlenitev računa v skladu s 177. členom tega zakona,
2. brezplačno selektivno zaporo izhodnih klicev ali premijskih SMS ali MMS ali, kjer je to tehnično mogoče, drugih vrst podobnih aplikacij za preprečitev klicev ali premijskih SMS ali MMS ali, kjer je tehnično mogoče, drugih vrst podobnih aplikacij določene vrste ali klicev na določeno vrsto številk,
3. če naročnik tako zahteva, predplačniški sistem za plačilo dostopa do javnega komunikacijskega omrežja in uporabe govornih komunikacijskih storitev ali storitev dostopa do interneta za potrošnike,
4. obročno odplačevanje priključnine na javno komunikacijsko omrežje,
5. na zahtevo naročnika informacije o drugih nizkocenovnih tarifah, če so na voljo,
6. druge načine za nadzor izdatkov za govorne komunikacijske storitve ali storitve dostopa do interneta, vključno z brezplačnimi opozorili v primeru nenavadnih in prekomernih vzorcev porabe, če jih določi agencija v odločbi iz tretjega odstavka 173. člena tega zakona,
7. mehanizem, ki končnim uporabnikom omogoča deaktiviranje možnosti, da tretji ponudnik storitve izda račun za svoje proizvode ali storitve na podlagi računa ponudnika, ki zagotavlja storitev dostopa do interneta ali ponudnika javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev.

177. člen

(obveznost izdaje razčlenitve računa)

(1) Izvajalec storitev iz tretjega odstavka 173. člena tega zakona mora naročnikom, s katerimi ima sklenjeno naročniško razmerje, dati na voljo takšno stopnjo razčlenitve računa, ki jim omogoči preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (osnovna stopnja razčlenitve računa). Ta razčlenitev ne sme obsegati klicev na brezplačne telefonske številke, vključno s številkami za komunikacijo v sili.

(2) Osnovna stopnja razčlenitve računa se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik izvajalca storitve obvesti, da razčlenitve računa ne želi prejemati.

(3) Agencija s splošnim aktom predpiše minimalen nabor elementov, ki morajo biti v osnovni stopnji razčlenitve računa navedeni ločeno.

(4) Na razčlenjenih računih morajo biti izrecno navedeni identiteta dobavitelja in trajanje storitve, ki jih ponudniki premijskih storitev zaračunajo končnemu uporabniku, razen če bi ta zahteval, da se te informacije ne navedejo.

(5) Izvajalec storitev iz tega člena se glede varovanja zasebnosti kličočih uporabnikov in klicanih naročnikov pri izdaji razčlenjenega računa ravna po določbah četrtega in petega odstavka 207. člena tega zakona.

(6) Izvajalec storitev naročniku pošlje račun v elektronski obliki, razen če naročnik zahteva papirnati račun. Izdaja papirnatega računa na zahtevo naročnika je za naročnika brezplačna.

178. člen

(omejitev ali odklopitev iz razlogov na strani naročnika)

(1) Izvajalec univerzalne storitve iz tretjega odstavka 173. člena tega zakona lahko omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo le, če ta ni poravnal zapadlih obveznosti ali je kršil druge pogoje, določene v naročniški pogodbi. Izvajalec storitev mora v splošnih pogojih določiti, kateri ukrep se izvede pri določenih kršitvah in rok, v katerem se izvede. Izbrani ukrep in rok morata biti sorazmerna tem kršitvam in nediskriminacijska.

(2) Ob kršitvah mora izvajalec storitev naročniku na zanesljiv način poslati opozorilo, v katerem navede razumen rok, v katerem mora naročnik prenehati s kršitvami ali poravnati svoje obveznosti, in ukrep, ki ga bo operater izvedel, če naročnik tudi po poteku tega roka ne bo prenehal s kršitvami ali ne bo poravnal svojih obveznosti.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka izvajalcu storitev naročnika ni treba predhodno obvestiti o izvedbi ukrepa, če kršitev pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali javno zdravje in če je takšen ukrep predviden v splošnih pogojih. Neplačevanje računov se v nobenem primeru ne sme šteti za kršitev, ki bi zahtevala izvedbo ukrepa brez vnaprejšnjega obvestila.

(4) Če je to tehnično mogoče, mora izvajalec storitev omejiti dostop le do tistih storitev, glede katerih uporabnik krši naročniško pogodbo, razen v primeru zlorabe, večkrat ponavljajočih se zamud pri plačilu računov ali večkrat ponavljajočega se neplačevanja računov. Izvajalec storitev nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti. Izvajalec storitev ne sme omejiti dostopa in uporabe enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000 in dostopa do interneta s prenosno hitrostjo v višini najmanj 30 odstotkov prenosne hitrosti iz prvega odstavka 180. člena tega zakona.

(5) Če izvajalec storitev naročniku nudi tudi blago in druge storitve, ki niso elektronske komunikacijske storitve, zaradi neplačila tega blaga ali storitev naročniku ne sme omejiti dostopa do elektronskih komunikacijskih storitev.

179. člen

(kakovost univerzalne storitve)

(1) Agencija s splošnim aktom predpiše kakovost univerzalne storitve, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov.

(2) Agencija v splošnem aktu iz prejšnjega odstavka predpiše tudi vsebino, obliko, način in pogostost objave podatkov o kakovosti univerzalne storitve.

(3) Izvajalci univerzalne storitve morajo podatke o kakovosti univerzalne storitve, vključno z vsako njihovo spremembo, poslati agenciji.

(4) Agencija nadzoruje kakovost univerzalne storitve in lahko ukrepa v skladu s postopkom iz 290. člena tega zakona.

(5) Če agencija utemeljeno sumi v resničnost podatkov iz tretjega odstavka tega člena, lahko agencija po uradni dolžnosti odredi neodvisno revizijo ali tej reviziji podoben pregled podatkov o kakovosti zagotavljanja univerzalne storitve na stroške določenega izvajalca univerzalne storitve.

(6) Če izmerjene vrednosti parametrov kakovosti določenega izvajalca univerzalne storitve najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti, lahko agencija začne postopek izbire novega izvajalca univerzalne storitve.

180. člen

(prenosna hitrost)

(1) Agencija s splošnim aktom določi prenosno hitrost, primerno za širokopasovni dostop do interneta, ki končnim uporabnikom omogoča družbeno in ekonomsko udeležbo v družbi, in rok, v katerem jo je treba doseči, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od dveh let. Agencija pri tem upošteva razmere v Repu-

bliki Sloveniji in minimalno pasovno širino, ki je na voljo večini končnih uporabnikov, ter poročilo BEREC o najboljših praksah.

(2) Prenosna hitrost iz prejšnjega odstavka mora omogočati uporabo naslednjih storitev:

1. elektronske pošte,
2. iskalnikov, ki omogočajo iskanje vseh vrst informacij,
3. osnovnih spletnih orodij za usposabljanje in izobraževanje,
4. spletnih časopisov ali novic,
5. nakupa ali naročila blaga ali storitev prek spleta,
6. iskanja zaposlitve in orodij za iskanje zaposlitve,
7. poklicnega mreženja,
8. spletnega bančništva,
9. storitev e-uprave,
10. družbenih medijev in takojšnjega sporočanja,
11. klicev in videoklicev standardne kakovosti.

(3) Po poteku roka, določenega v splošnem aktu iz prvega odstavka tega člena agencija ponovno preveri okoliščine, ki so pripeljale do določitve prenosne hitrosti, in po potrebi s splošnim aktom določi novo prenosno hitrost.

181. člen

(dodatne obvezne storitve)

(1) Vlada lahko z uredbo določi dodatne storitve, ki so poleg storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona javno dostopne na vsem ozemlju Republike Slovenije, in njihovo kakovost, upoštevaje razvoj elektronskih komunikacij, obstoječo ponudbo javnih komunikacijskih storitev na trgu, strategijo razvoja države kot celote in interese končnih uporabnikov.

(2) Če neka dodatna storitev na določenem območju Republike Slovenije ni javno dostopna ali se tam ne izvaja s predpisano kakovostjo, je za to območje izbran izvajalec dodatne storitve.

(3) Izvajalca dodatne storitve določi agencija z odločbo na podlagi javnega razpisa ob smiselni uporabi določb V. poglavja tega zakona ter ob upoštevanju načel učinkovitosti, objektivnosti in preglednosti. Predmet javnega razpisa je izvajanje dodatne storitve na nekem območju Republike Slovenije. Pri izboru se kot merila upoštevajo zlasti sposobnost izvajanja dodatne storitve in stroški tega izvajanja.

(4) Izbrani izvajalec dodatne storitve mora to storitev izvajati stroškovno učinkovito in pod enakimi pogoji za vse uporabnike.

(5) Za financiranje dodatnih storitev se ne uporablja 172. člen tega zakona niti drugi kompenzacijski mehanizem, ki bi vključeval prispevke operaterjev v Republiki Sloveniji. Ob smiselni uporabi 171. člena tega zakona se nadomestilo morebitnih neto stroškov izvajanja obvezne dodatne storitve financira iz državnega proračuna.

182. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih naloži na njegovi podlagi.

XI. PRAVICE UPORABNIKOV

183. člen

(prepoved diskriminacije)

Pogodbeni pogoji in zahteve operaterja za dostop do omrežja ali storitev ali njihovo uporabo ne smejo vsebovati diskriminacijskih določil na podlagi državljanstva, prebivališča ali sedeža končnega uporabnika, razen če je razlikovanje objektivno upravičeno.

184. člen

(omejitve dostopa in uporabe storitev in aplikacij)

(1) Posameznemu končnemu uporabniku sme dostop in uporabo storitev in aplikacij, ki se izvajajo po elektronskih komunikacijskih omrežjih, odvzeti ali omejiti samo sodišče v konkretnem kazenskem postopku z upoštevanjem načela sorazmernosti in v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne posega v pravice operaterja, da omeji dostop ali uporabo svojih storitev ali aplikacij iz drugih razlogov pod pogoji, kakor je določeno s tem zakonom.

185. člen

(zavezanci)

(1) Razen določb prejšnjih členov se določbe tega poglavja ne uporabljajo za operaterje, ki so mikrodružbe, kot jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, če ti zagotavljajo le medosebne komunikacijske storitve, neodvisne od številke.

(2) Operater iz prejšnjega odstavka mora o izvzetju iz prejšnjega odstavka obvestiti končne uporabnike pred sklenitvijo pogodbe.

186. člen

(zagotavljanje informacij pred sklenitvijo pogodbe)

(1) Pred sklenitvijo pogodbe o javnih komunikacijskih storitvah mora izvajalec storitev potrošniku zagotoviti informacije, kot so zahtevane z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, vključno z določbami, ki se nanašajo na sklepanje pogodb na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov izvajalca storitev, če se pogodba sklepa na tak način, ter informacije o:

1. morebitni zagotovljeni minimalni ravni kakovosti storitve oziroma, če se ta ne nudi, ustrezna izjava,
2. morebitnih posebnih parametrih kakovosti za storitve, ki niso storitve dostopa do interneta,
3. če in kolikor je to mogoče, priključnini in naročnini ter o cenah storitev, če se zaračunavajo po porabi,
4. trajanju pogodbe in pogojih za njeno podaljšanje, če ne gre za pogodbo za nedoločen čas,
5. času vezave, ki je potreben za to, da naročnik lahko uveljavlja pogoje iz posebne ponudbe,
6. morebitnih plačilih naročnika v primeru prekinitve pogodbe, vključno z morebitnimi plačili, ki se plačajo zaradi predčasne prekinitve pogodbe,
7. morebitnih plačilih stroškov, povezanih z vračilom terminalske opreme, vključno z informacijami o odklepanju terminalske opreme in morebitnimi povračili stroškov, povezanih s terminalsko opremo,
8. nadomestilih v primeru zamud pri prenosu številke ali zlorabe zamenjave, in informacije o zadevnih postopkih,
9. pravici potrošnika, ki uporablja predplačniške storitve, da lahko v primeru zamenjave ponudnika storitve zahteva povrnitev preostalega dobroimetja v skladu s petim odstavkom 196. člena tega zakona,
10. pravicah potrošnikov do nadomestil in povračil za primer, če niso izpolnjene ravni kakovosti storitve iz pogodbe ali če se ponudnik neustrezno odzove na varnostni incident, grožnjo ali ranljivosti, in
11. vrsti ukrepov v primeru incidentov v zvezi z varnostjo ali v primeru groženj ali ranljivosti omrežja.

(2) Izvajalec storitev dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev mora poleg informacij iz prejšnjega odstavka potrošniku zagotoviti tudi informacije o:

1. zakasnitvi (latenca), trepetanju (jitter) in izgubi paketov pri storitvah dostopa do interneta,
2. času vzpostavljanja začetne povezave, verjetnosti napake in zakasnitvi klicne signalizacije, v skladu s 199. členom tega zakona, če gre za javno dostopne medosebne komunikacijske storitve in je izvajalec sklenil ustrezen sporazum o ravni storitve z operaterjem omrežja,
3. morebitnih pogojih uporabe terminalske opreme, ki pa ne smejo posegati v pravice končnih uporabnikov do uporabe terminalske opreme po lastni izbiri v skladu s prvim odstavkom 3. člena Uredbe 2015/2120/EU,

4. morebitnih plačilih, povezanih z uporabo terminalske opreme iz prejšnje točke,

5. morebitnih posebnih cenovnih shemah znotraj ali izven pogodbe, pri čemer morajo informacije vključevati podatke o vrsti storitve, o že vključenih količinah v obračunsko obdobje (kot so MB, minute, sporočila) in o cenah dodatnih količin,

6. možnosti prenosa neporabljenih količin iz prehodnega obračunskega obdobja v naslednje, kadar je za določeno cenovno shemo taka možnost predvidena s pogodbo,

7. ponujenih ukrepih za zagotavljanje preglednosti računov in spremljanja porabe,

8. cenah uporabe storitev ali klicev na številke, za katere veljajo posebni pogoji oblikovanja cen (npr. klici na premijske številke, storitve pošiljanja zabavnih sporočil),

9. cenah posameznih elementov paketa, če gre za paketne storitve ali pakete, ki vključujejo storitve in terminalsko opremo, in se posamezni elementi paketa (npr. terminalska oprema) tržijo tudi posamično,

10. vsebini, pogojih in cenah poprodajnih storitev, vzdrževanja in storitev pomoči uporabnikom,

11. možnostih in načinih pridobivanja najnovejših podatkov o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja,

12. pogojih prekinitve pogodbe o paketnih storitvah ali o prekinitvi pogodbe za posamezne elemente, ki jih ta pogodba vključuje,

13. osebnih podatkih, ki se zberejo pred začetkom zagotavljanja storitve in med njenim izvajanjem, pri čemer to ne posega v obveznosti, ki jih določa 13. člen Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L št. 119 z dne 9. 5. 2016, str. 1),

14. izdelkih in storitvah, namenjenih končnim uporabnikom invalidom, in o tem, kako se pridobijo najnovejše informacije glede tega, in

15. načinu uvedbe postopkov za reševanje sporov iz 283. in 284. člena tega zakona.

(3) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora poleg informacij iz prejšnjih odstavkov zagotoviti tudi informacije o:

1. morebitnih omejitvah dostopa do interventnih storitev ali do informacij o lokaciji kličočega zaradi tehnične neizvedljivosti, če gre za javno dostopne medosebne komunikacijske storitve na podlagi številke in te storitve omogočajo, da se klici opravijo na številke iz načrta oštevilčenja iz 98. člena tega zakona ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja, in

2. pravici naročnika, da se odloči, ali bo svoje osebne podatke vključil v imenik, in o vrstah teh podatkov, če gre za javno dostopne medosebne komunikacijske storitve na podlagi številke.

(4) Izvajalec storitev dostopa do interneta mora poleg informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotoviti tudi informacije o vsebinah iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 2015/2120/EU.

(5) Informacije iz prejšnjih odstavkov morajo biti zagotovljene na jasen in razumljiv način in na trajnem nosilcu podatkov, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov, oziroma če posredovanje na trajnem nosilcu podatkov ni izvedljivo, na način, ki omogoča, da lahko naslovnik dokument s temi informacijami preprosto prenese k sebi, če je v digitalni obliki. V tem primeru ga mora izvajalec storitev izrecno opozoriti, da je ta dokument na voljo in da ga je treba prenesti k sebi za namene dokumentacije, prihodnje uporabe in nespremenjene reprodukcije.

(6) Na zahtevo končnega uporabnika invalida mora izvajalec storitev informacije zagotoviti v obliki, ki končnemu uporabniku invalidu omogoča dostop do teh informacij, vključno z možnostjo strojnega branja.

(7) Določbe tega člena se uporabljajo tudi v primeru, ko se pogodba sklepa s končnimi uporabniki, ki so mikrodružbe ali majhne družbe, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali neprofitne organizacije, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja nevladne organizacije, razen če so se ti izrecno odpovedali uporabi tega člena. Mikrodružbe in majhne družbe izvajalcu storitev predložijo izpis iz evidence Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, iz katerega izhaja, da ustrezajo kriterijem za mikrodružbe in majhne družbe iz zakona, ki ureja gospodarske družbe.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za sklepanje pogodb o zagotavljanju storitev prenosa stroj-stroj.

187. člen

(povzetek pogodbe)

(1) Izvajalci javnih komunikacijskih storitev iz prejšnjega člena morajo pred sklenitvijo pogodbe potrošniku brezplačno zagotoviti strnjen in lahko berljiv povzetek pogodbe z glavnimi informacijami iz prvega do četrtega odstavka prejšnjega člena. Povzetek pogodbe mora vsebovati najmanj naslednje informacije:

1. ime in naslov ali firmo in sedež izvajalca storitev ter kontaktne podatke za morebitne pritožbe,

2. glavne značilnosti posamezne ponujene storitve,

3. cene za aktivacijo elektronske komunikacijske storitve in znesek vseh ponavljajočih se ali s potrošnjo povezanih pristojbin, kadar se storitev opravlja za neposredno denarno plačilo,

4. čas veljavnosti naročniške pogodbe in pogoje za njeno podaljšanje ter pogoje prekinitve naročniške pogodbe,

5. podatek o tem, v kolikšnem obsegu so izdelki in storitve oblikovani za končne uporabnike invalide, in

6. za storitve dostopa do interneta povzetek informacij, zahtevanih v skladu s točkama (d) in (e) iz prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 2015/2120.

(2) Izvajalci iz prejšnjega odstavka morajo uporabljati predlogo povzetka pogodbe iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/2243 z dne 17. decembra 2019 o določitvi predloge za povzetek pogodbe, ki jo morajo uporabljati ponudniki javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev v skladu z Direktivo (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 336 z dne 30. 12. 2019, str. 274).

(3) Če povzetka pogodbe iz prvega odstavka tega člena iz objektivnih tehničnih razlogov ni mogoče zagotoviti pred sklenitvijo pogodbe, ga izvajalec storitev potrošniku zagotovi brez nepotrebnega odlašanja. V takem primeru pogodba začne veljati, ko potrošnik po prejemu povzetka pogodbe potrdi, da soglaša s pogodbo.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za sklepanje pogodb na daljavo in pogodb, sklenjenih izven poslovnih prostorov.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi v primeru, ko se pogodba sklepa s končnimi uporabniki, ki so mikrodružbe ali majhne družbe, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali neprofitne organizacije, razen če so se ti izrecno odpovedali uporabi tega člena. Mikrodružbe in majhne družbe izvajalcu storitev predložijo izpis iz evidence Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, iz katerega izhaja, da ustrezajo kriterijem za mikrodružbe in majhne družbe iz zakona, ki ureja gospodarske družbe.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo v primeru sklepanja pogodb o zagotavljanju storitev prenosa stroj-stroj.

188. člen

(naročniška pogodba)

(1) Naročniška pogodba za javne komunikacijske storitve mora v jasni in razumljivi obliki vsebovati najmanj podatke o pogodbenih strankah, o storitvi in pogojih njenega izvajanja, njeni ceni in drugih morebitnih plačilih ter o trajanju pogodbe. V primeru naročniške pogodbe, ki jo izvajalec storitev sklepa s predplačnikom, podatki o pogodbenih strankah ne vključujejo podatkov o predplačniku.

(2) Informacije iz 186. člena tega zakona in povzetek pogodbe iz prejšnjega člena postanejo sestavni del naročniške pogodbe. Njihova vsebina se ne spreminja, razen če se pogodbeni stranki izrecno dogovorita drugače.

189. člen

(paketne storitve)

(1) Če naročniška pogodba z naročnikom, ki je potrošnik, za paket storitev ali paket storitev in terminalsko opremo vsebuje vsaj storitev dostopa do interneta ali javno dostopno medosebno komunikacijsko storitev na podlagi številke, se za vse elemente paketa uporabljajo določbe 187., 190., 191., 192., 193., 194. člena in prvega do tretjega odstavka 197. člena tega zakona, smiselno vključno s tistimi, za katere sicer te določbe ne bi veljale.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za končne uporabnike, ki so mikrodružbe ali majhne družbe, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali neprofitne organizacije, razen če so se izrecno pisno odpovedali uporabi vseh ali nekaterih od teh določb. Mikrodružbe in majhne družbe izvajalcu storitev predložijo izpis iz evidence Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, iz katerega izhaja, da ustrezajo kriterijem za mikrodružbe in majhne družbe iz zakona, ki ureja gospodarske družbe.

190. člen

(trajanje naročniške pogodbe in njena prekinitev)

(1) Končni uporabnik lahko sklene pogodbo z izvajalcem javnih komunikacijskih storitev za določen čas ali za nedoločen čas.

(2) Naročniška pogodba za določen čas se lahko sklene tudi z možnostjo samodejnega podaljšanja. Izvajalec storitev mora vsaj 30 dni, preden se pogodba samodejno podaljša, naročnika na jasen način in na trajnem nosilcu podatkov obvestiti o prenehanju pogodbene obveznosti in načinih odpovedi pogodbe. Hkrati z obvestilom mu mora izvajalec storitev svetovati glede najboljših cenovnih možnosti v zvezi s storitvami, ki jih ima naročene. Izvajalec storitev končnim uporabnikom vsaj enkrat letno svetuje glede najboljših tarif.

(3) Če se pogodba sklene za določen čas z možnostjo samodejnega podaljšanja, sme naročnik po samodejnem podaljšanju kadar koli prekiniti pogodbo z enomesečnim odpovednim rokom in brez plačila kakršnih koli stroškov. V času trajanja odpovednega roka mora naročnik izvajalcu plačati opravljene storitve.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za naročniške pogodbe o medosebnih komunikacijskih storitvah, neodvisnih od številke, in za naročniške pogodbe o zagotavljanju storitev prenosa stroj-stroj.

191. člen

(obdobje vezave pri sklenitvi naročniške pogodbe)

(1) Naročniška pogodba z naročnikom, ki je potrošnik, ne sme določati začetnega zavezujočega obdobja vezave, ki presega 24 mesecev.

(2) Razširitev naročniške pogodbe na dodatne storitve ali terminalsko opremo, ki jih zagotavlja ali posreduje isti izvajalec storitev dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, ne podaljša obdobja vezave prvotne pogodbe, razen če se je potrošnik pri naročanju dodatnih storitev ali terminalske opreme s tem izrecno strinjal.

(3) Ne glede na minimalno obdobje vezave pogoji in postopki za prekinitev pogodbe ne smejo odvračati od zamenjave izvajalca storitev. Potrošniku se pri prehajanju med naročniškimi paketi pri istem izvajalcu storitev in pri prekinitvi naročniškega razmerja po poteku zavezujočega obdobja vezave ne smejo zaračunati administrativni stroški.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za obdobje vezave pri sklepanju pogodbe na obroke, pri kateri se je potrošnik v ločeni pogodbi zavezal k obročnim plačilom izključno za postavitev fizične povezave, zlasti z zelo visokozmogljivimi omrežji. Izjema se ne uporablja za terminalsko opremo ali opremo za dostop do interneta, kot so usmerjevalniki ali modemi, ki je vključena v pogodbo na obroke.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za naročnike, ki so mikrodružbe ali majhne družbe, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in neprofitne organizacije, razen če so se uporabi določb tega člena izrecno odpovedali. Mikrodružbe in majhne družbe izvajalcu storitev predložijo izpis iz evidence Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, iz katerega izhaja, da ustrezajo kriterijem za mikrodružbe in majhne družbe iz zakona, ki ureja gospodarske družbe.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za naročniške pogodbe o medosebnih komunikacijskih storitvah, neodvisnih od številke, in za naročniške pogodbe o zagotavljanju storitev prenosa stroj-stroj.

192. člen

(sprememba pogodbenih pogojev)

(1) O vsaki enostranski spremembi pogojev, določenih v naročniški pogodbi, mora izvajalec storitev obvestiti naročnike najmanj 30 dni pred predlagano uveljavitvijo sprememb. Pri tem morajo biti naročniki obveščeni, da imajo pravico v roku 60 dni od prejema obvestila odstopiti od naročniške pogodbe na način iz tretjega odstavka tega člena, če se s predlaganimi spremembami ne strinjajo. Izvajalec storitev mora obvestilo podati na jasen in razumljiv način na trajnem nosilcu podatkov. Agencija lahko s splošnim aktom predpiše obliko in način objave obvestila.

(2) Naročnik nima pravice odstopa od pogodbe iz prejšnjega odstavka, če je predlagana sprememba:

– izključno v korist končnega uporabnika ali

– zgolj administrativne narave in nima negativnih posledic za končnega uporabnika ali

– je potrebna zaradi uskladitve s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi sprejetimi predpisi, drugimi predpisi in predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno.

(3) Če naročnik izkoristi možnost odstopa od pogodbe, mu ni treba plačati kakršnih koli dodatnih stroškov (na primer stroškov prekinitve naročniškega razmerja oziroma drugih administrativnih stroškov, pogodbenih kazni, zneskov prejetih ugodnosti ali drugih dogovorjenih nadomestil).

(4) Določbe prejšnjega odstavka ne vplivajo in ne posegajo v zapadle in neplačane obveznosti naročnikov.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena naročnik plača nadomestilo za terminalsko opremo, ki jo je prejel po akcijski ceni in jo obdrži. Izvajalec storitev najkasneje ob plačilu sorazmernega dela vrednosti terminalske opreme odpravi morebitne ovire za uporabo terminalske opreme v drugem omrežju. Naročnik se lahko odloči, da bo izvajalcu storitev vrnil terminalsko opremo v stanju, v kakršnem mu je bila izročena, ob upoštevanju njene normalne rabe, in plačal uporabnino za čas uporabe terminalske opreme, izvajalec storitev pa mu bo vrnil kupnino. Naročniku, ki želi izkoristiti odstopno upravičenje, lahko izvajalec storitev v zameno ponudi, da ohrani naročniško razmerje v veljavi pod pogoji, določenimi v obstoječi naročniški pogodbi.

(6) Kadar končni uporabnik obdrži terminalsko opremo v paketu, ki velja ob sklenitvi pogodbe, nadomestilo iz prejšnjega odstavka ne sme presegati njene vrednosti po načelu časovne porazdelitve, izračunane na podlagi vrednosti ob sklenitvi pogodbe, ali preostalega dela plačil za storitev do izteka vezave, odvisno od tega, kateri znesek je nižji. Agencija s splošnim aktom lahko uredi metodologijo izračuna sorazmernega dela vrednosti prejete terminalske opreme.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvajalce medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke.

(8) V primeru pogodb o zagotavljanju storitev prenosa stroj-stroj se določbe tega člena uporabljajo za potrošnike, mikrodružbe in majhne družbe, kot so opredeljene v zakonu,

ki ureja gospodarske družbe, in neprofitne organizacije. Mikrodružbe in majhne družbe izvajalcu storitev predložijo izpis iz evidence Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, iz katerega izhaja, da ustrezajo kriterijem za mikrodružbe in majhne družbe iz zakona, ki ureja gospodarske družbe.

193. člen

(nedelovanje ali slabše delovanje storitev)

(1) Če prihaja do stalnega ali pogosto ponavljajočega se znatnega razhajanja med dejanskim izvajanjem elektronske komunikacijske storitve, ki ni storitev dostopa do interneta ali medosebna komunikacijska storitev, neodvisna od številke, ter ravni kakovosti, navedeni v pogodbi, naročnik, ki je potrošnik, obvesti izvajalca storitev o razhajanju. Če izvajalec v 15 dneh razhajanja med dejanskim izvajanjem in ravni kakovosti, navedeni v pogodbi, ne odpravi, ima potrošnik pravico odstopiti od pogodbe pod pogoji iz tretjega do petega odstavka prejšnjega člena.

(2) Če je naročniška pogodba sklenjena za paket storitev iz 189. člena tega zakona, se določba prejšnjega odstavka uporablja tudi glede preostalih elementov paketa.

194. člen

(zamenjava izvajalca storitev dostopa do interneta)

(1) Izvajalci storitev dostopa do interneta morajo svoje naročnike seznaniti z ustreznimi informacijami o zamenjavi izvajalca storitve dostopa do interneta, vključno z informacijami o nadomestilih za primer zamude ali zlorabe. Izvajalec mora svojemu naročniku posredovati konkretne informacije o zamenjavi takoj, ko ga ta seznani s svojo namero, da bo prešel k drugemu izvajalcu storitev dostopa do interneta.

(2) Prenosni izvajalec mora ves čas postopka zamenjave zagotoviti neprekinjenost storitve, razen če dokaže, da to s tehničnega vidika ni izvedljivo. Breme dokazovanja tehnične neizvedljivosti je na strani prenosnega izvajalca. Dokler sprejemni izvajalec naročniku ne omogoči začetka delovanja storitev, mora prenosni izvajalec svojo storitev naročniku še naprej zagotavljati pod enakimi pogoji.

(3) Sprejemni izvajalec zagotovi, da se storitev dostopa do interneta začne izvajati v najkrajšem možnem času na datum in v časovnem okviru, kot je izrecno dogovorjen s končnim uporabnikom.

(4) Prekinitev delovanja storitve med postopkom zamenjave ne sme biti daljša od enega delovnega dne.

195. člen

(prenosljivost številk)

(1) Končnim uporabnikom morajo izvajalci storitev, ki temeljijo na številkah iz načrta telefonskega oštevilčenja iz 98. člena tega zakona, omogočiti, da lahko pri zamenjavi izvajalca storitev ohranijo svoje številke v naslednjih primerih:

1. pri geografskih številkah na točno določeni lokaciji,
2. pri negeografskih številkah na vsaki lokaciji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka izvajalcu ni treba zagotoviti prenosa številke iz omrežja, ki zagotavlja storitve na fiksni lokaciji, v mobilno omrežje ali v obratni smeri.

(3) O datumu izvedbe prenosa številke se končni uporabnik in sprejemni izvajalec izrecno dogovorita. Številka mora biti v omrežju sprejemnega izvajalca aktivirana v enem delovnem dnevu od dogovorjenega datuma.

(4) Prenosni izvajalec mora vse do aktivacije številke v omrežju sprejemnega izvajalca še naprej zagotavljati storitve pod enakimi pogoji. Prekinitev delovanja storitev ne sme biti daljša od enega delovnega dne.

(5) Če postopek prenosa številke ni uspešen, prenosni izvajalec ponovno aktivira številko in povezane storitve končnega uporabnika, dokler prenos ni uspešno izveden.

(6) Zagotavljanje prenosljivosti številk je strošek izvajalcev storitev. Cene, ki si jih v zvezi s prenosljivostjo številk med seboj zaračunavajo izvajalci storitev, morajo biti stroškovno naravnane. Pri postopku prenosa številke se uporabniku ne zaračunajo nobeni neposredni stroški.

(7) Končni uporabnik lahko prenese številko na drugega izvajalca po določbah tega člena tudi po odpovedi naročniške pogodbe, in sicer v roku najmanj enega meseca od dneva, ko je odpoved začela učinkovati, razen če se je tej pravici odpovedal.

(8) Operater mora do 15. januarja v tekočem letu agenciji poslati izpis skupnega števila vseh številk po vrstah in blokih, ki so bile prenesene k drugim operaterjem oziroma prenesene k njemu, in sicer s stanjem na dan 31. decembra preteklega leta, kot ga je pridobil od upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številk. Za pošiljanje podatkov o prenesenih številkah agenciji lahko operater pooblasti tudi upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številk.

196. člen

(postopek zamenjave izvajalca storitev dostopa do interneta oziroma prenosa številke)

(1) Končni uporabnik zamenjavo izvajalca dostopa do interneta oziroma prenos številke sproži pri sprejemnem izvajalcu. Prenosni izvajalec mora s sprejemnim izvajalcem sodelovati v dobri veri in ne sme ovirati postopka zamenjave oziroma prenosa. Izvajalca ne smeta povzročati zamud v postopku zamenjave in prenosa, ne smeta zlorabljati postopka in prenesti številk ali zamenjati končnih uporabnikov brez njihovega izrecnega soglasja.

(2) Po uspešno izvedenem postopku zamenjave izvajalca storitev dostopa do interneta se pogodba med naročnikom in prenosnim izvajalcem storitev dostopa do interneta samodejno šteje za razvezano.

(3) Po uspešno izvedenem prenosu številke se pogodba med naročnikom in prenosnim izvajalcem glede storitev, ki temeljijo na številkah, in načrta telefonskega oštevilčenja samodejno šteje za razvezano. Glede morebitnih preostalih storitev se pogodba šteje za razvezano le, če je naročnik to izrecno zahteval.

(4) Izvajalec, ki ne spoštuje obveznosti iz 194. do 196. člena tega zakona ter v primeru zamud in zlorab pri postopku zamenjave, in če se storitev ne opravi v dogovorjenem roku oziroma na dogovorjeni datum, mora končnemu uporabniku izplačati ustrezno nadomestilo.

(5) Naročnik, ki je potrošnik, lahko v primeru predplačniških storitev od prenosnega izvajalca ob predložitvi ustreznega dokazila, iz katerega izhaja povezava z določeno številko, zahteva povračilo morebitnega preostalega dobroimetja. Prenosni izvajalec sme v zvezi z izplačilom zaračunati administrativne stroške le pod pogojem, da so bili ti vnaprej dogovorjeni s pogodbo. Pri tem višina teh stroškov ne sme presegati dejanskih stroškov, ki jih ima prenosni izvajalec z izplačilom dobroimetja.

(6) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način zamenjave in prenosa, višino oziroma način izračuna nadomestil ter tehnične in druge zahteve za izpolnjevanje določb 194. do 196. člena tega zakona, s čimer zagotovi učinkovitost in enostavnost postopka zamenjave in prenosa. Navedeno vključuje zahtevo, kadar je to tehnično izvedljivo, da se prenos izvede na daljavo, razen če končni uporabnik zahteva drugače. Agencija s splošnim aktom določi tudi ukrepe za zagotovitev obveščenosti in zaščite končnih uporabnikov v postopku zamenjave oziroma prenosa.

197. člen

(preglednost in objava informacij)

(1) Agencija in organi, pristojni za nadzor nad delovanjem trga, spodbujajo izvajalce storitev dostopa do interneta in javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev, da objavljajo pregledne, primerljive, ustrezne informacije o veljavnih cenah in tarifah, o vseh plačilih, povezanih s prekinitvijo pogodbe, ter o splošnih pogojih dostopa do javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev za končne uporabnike. Take informacije morajo biti objavljene v jasni in razumljivi obliki in se morajo posodabljati.

(2) Agencija zagotovi, da so objavljene naslednje informacije o izvajalcih storitev dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev:

1. ime ali firma in naslov ali sedež ponudnika,

2. opis ponujenih storitev:

a) obseg ponujenih storitev in glavne značilnosti posamezne ponujene storitve, vključno z minimalnimi ravnmi kakovosti storitve, kadar se nudi, in omejitvami, ki jih naloži izvajalec za uporabo zagotovljene terminalske opreme,

b) tarife z navedbo ponujenih storitev, vključno z informacijami o komunikacijskem obsegu (kot so omejitve porabe podatkov, število minut klicev, število sporočil) posebnih tarifnih shem in z veljavnimi tarifami za dodatne komunikacijske enote, številke ali storitve, za katere veljajo posebni cenovni pogoji, z dajatvami za dostop in vzdrževanje, z vrstami dajatev za uporabo, posebnimi in ciljnimi tarifnimi shemami in tudi z vsemi dodatnimi dajatvami ter stroški, povezanimi s terminalsko opremo,

c) ponujene poprodajne storitve, storitve vzdrževanja in pomoči potrošnikom ter njihovi kontaktni podatki,

č) splošni pogodbeni pogoji, vključno s časovno veljavnostjo naročniške pogodbe, pristojbinami zaradi predčasne prekinitve pogodbe, pravicami v zvezi s prekinitvijo paketnih ponudb ali njihovih elementov in postopkom ter neposrednimi dajatvami v zvezi s prenosljivostjo številk in drugih elementov oštevilčenja, če je to primerno,

d) podrobnosti o izdelkih in storitvah, vključno s funkcijami, praksami, politikami in postopki ter spremembami pri opravljanju storitev, ki so oblikovane posebej za končne uporabnike invalide,

e) v primeru ponudnikov medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke informacije o dostopu do interventnih storitev in informacije o lokaciji kličočega ali vsakršne omejitve slednjih,

f) v primeru ponudnikov medosebnih komunikacijskih storitev, neodvisnih od številke, informacije o tem, v kolikšni meri se zagotavlja dostop do interventnih storitev, in

3. mehanizmi reševanja sporov, vključno s tistimi, ki jih je razvil operater.

(3) Agencija s splošnim aktom predpiše, katere informacije iz prejšnjega odstavka morajo izvajalci storitev dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev zagotavljati sami. Agencija lahko predpiše tudi dodatne zahteve glede oblike in načina objave informacij.

(4) Informacije morajo biti zagotovljene na način in v obliki, ki končnemu uporabniku invalidu omogoča dostop do teh informacij, vključno z možnostjo strojnega branja.

(5) Končni uporabniki morajo imeti možnost brezplačnega dostopa do neodvisnega orodja za primerjavo, s katerim lahko primerjajo in ocenjujejo prednosti različnih izvajalcev storitev dostopa do interneta in javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke in, kadar je ustrezno, tudi številčno neodvisne javno dostopne medosebne komunikacijske storitve. Objavljeni podatki morajo biti nepristranski in morajo na enem mestu omogočati najmanj primerjavo cen, tarif in parametrov kakovosti iz 199. člena tega zakona.

(6) Orodje za primerjavo iz prejšnjega odstavka mora izpolnjevati naslednja merila:

1. biti mora operativno neodvisno od izvajalcev storitev,

2. jasno morata biti navedena lastnik in upravljavec orodja,

3. jasno morajo biti določena objektivna merila za primerjavo,

4. uporabljen mora biti preprost in nedvoumen jezik,

5. zagotovljene morajo biti točne in posodobljene informacije s časovno določitvijo zadnje posodobitve,

6. vsem izvajalcem mora omogočati, da so na voljo informacije o njihovih storitvah,

7. zajemati mora širok nabor ponudb, ki pokrivajo znaten del trga; kadar informacije ne zagotavljajo popolnega pregleda nad trgom, je treba pred prikazom rezultatov to jasno navesti,

8. zagotavljati mora učinkovit postopek za prijavo napačnih informacij in

9. omogočati mora primerjavo cen, tarif in kakovosti opravljanja storitev med ponudbami, ki so na voljo potrošnikom.

(7) Agencija na zahtevo ponudnika orodja za primerjavo potrdi skladnost orodja z merili iz prejšnjega odstavka.

(8) Izvajalci storitev dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev morajo na zahtevo omogočiti dostop do informacij, ki jih v skladu s tem členom objavljajo v odprtih oblikah zapisov, da se omogoči brezplačna uporaba informacij za namen priprave orodij za primerjavo.

(9) Če na trgu ni nobenega orodja za primerjavo, ki bi izpolnjeval merila iz šestega odstavka tega člena, takšno orodje zagotovi agencija. Izvajalci storitev dostopa do interneta in medosebnih komunikacijskih storitev morajo agenciji zagotoviti informacije, ki jih potrebuje za pripravo in vzdrževanje orodja.

(10) Agencija operaterje spodbuja tudi k samoregulativnim oziroma koregulativnim ukrepom, kot je na primer sklepanje prostovoljnih kodeksov ravnanja.

198. člen

(spremljanje in nadzor porabe storitev)

(1) Izvajalec storitev dostopa do interneta in javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev mora naročniku, ki je potrošnik, zagotoviti možnosti za spremljanje in nadzor porabe storitev, če naročnik za te storitve plačuje na podlagi dejanske časovne ali količinske porabe. Izvajalec v ta namen naročnika brezplačno obvesti pred dosegom količinske oziroma finančne meje, ki jo določi agencija s splošnim aktom, in ob njenem dosegu. Izvajalec mora zagotoviti tudi, da lahko naročnik možnost obveščanja kadar koli izklopi.

(2) Izvajalec mora pred sklenitvijo naročniške pogodbe in ves čas trajanja naročniškega razmerja svojim naročnikom redno zagotavljati jasne in razumljive informacije o možnostih iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija s splošnim aktom iz prvega odstavka tega člena podrobneje uredi način izvajanja tega člena. Z namenom zagotavljanja učinkovitega varstva končnih uporabnikov lahko agencija s splošnim aktom predpiše tudi zagotavljanje informacij o ravni porabe v zvezi s premijskimi storitvami in drugimi storitvami, za katere veljajo posebni pogoji oblikovanja cen.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za naročnike, ki so mikrodružbe ali majhne družbe, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in neprofitne organizacije, razen če se uporabi teh določb niso izrecno odpovedali. Mikrodružbe in majhne družbe izvajalcu storitev predložijo izpis iz evidence Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, iz katerega izhaja, da ustrezajo kriterijem za mikrodružbe in majhne družbe iz zakona, ki ureja gospodarske družbe.

199. člen

(kakovost javnih komunikacijskih storitev)

(1) Agencija lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo izvajalci storitev dostopa do interneta in javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev, ki nadzorujejo vsaj nekatere elemente omrežja, objaviti primerljive, celovite, zanesljive, uporabniku prijazne informacije o kakovosti svojih storitev, ki jih redno posodabljajo. Na enak način se morajo zagotavljati tudi informacije o ukrepih za zagotovitev enakovrednosti pri dostopu za končne uporabnike invalide. Agencija lahko predpiše, da morajo izvajalci javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev obvestiti potrošnika, če je kakovost storitev, ki jih zagotavljajo, odvisna od zunanjih dejavnikov, kot je nadzor prenosa signalov ali omrežna povezljivost.

(2) Izvajalci javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev pred objavo informacije na njihovo zahtevo predložijo tudi agenciji in drugim pristojnim organom.

(3) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi izvajanje tega člena, zlasti določi parametre kakovosti storitev, ki jih je treba meriti, in ustrezne metode merjenja ter vsebino, obliko in način objave informacij, vključno z morebitnimi mehanizmi za potrjevanje kakovosti. Pri tem v največji možni meri upošteva smernice BEREC.

(4) Agencija s splošnim aktom predpiše način določanja nadomestil, ki jih izvajalci iz prvega odstavka tega člena povrnejo svojim končnim uporabnikom ob nedelovanju ali slabši kakovosti delovanja javnih komunikacijskih storitev.

(5) Agencija pri izvajanju tega člena sodeluje z organom, pristojnim za nadzor na trgu.

200. člen

(komunikacije v sili)

(1) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, ki omogoča opravljanje notranjih klicev na številko ali številke iz načrta oštevilčenja iz 98. člena tega zakona ali mednarodnega načrta oštevilčenja, mora zagotoviti, da imajo končni uporabniki teh storitev vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic brezplačno in brez uporabe plačilnih sredstev možnost dostopa do interventnih storitev na številkah za komunikacije v sili prek komunikacije v sili na najprimernejši center za sprejem komunikacije v sili.

(2) Služba lahko s svojimi ukrepi spodbuja dostop do interventnih storitev tudi iz elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso javna komunikacijska omrežja, vendar omogočajo klice v javna komunikacijska omrežja. Ukrepi veljajo zlasti za primere, ko fizične ali pravne osebe, ki nadzirajo oziroma upravljajo to omrežje, ne zagotavljajo alternativnega in enostavnega dostopa do interventnih storitev.

(3) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora uporabnikom invalidom omogočiti komunikacijo v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Izvajalec zagotavlja tovrstno komunikacijo v sili na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Če izvajalec zatrjuje, da ne more zagotavljati obveznosti v skladu s prejšnjima stavkoma, nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti zagotavljanja tovrstne komunikacije v sili.

(4) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora brezplačno zagotoviti prenos komunikacije v sili centru za sprejem komunikacije v sili vključno z vso potrebno komunikacijsko opremo do omrežne priključne točke centra. Zaradi zagotavljanja neprekinjenega delovanja prenosa komunikacije v sili izvajalec do centrov zagotovi tudi brezplačne nadomestne poti, vključno z opremo oziroma na način, da organu ni treba izvesti programske ali strojne nadgradnje. Nadomestne poti morajo omogočati vsaj enake kapacitete (število istočasnih zvez), enako raven varnosti in kakovost klica ter primerljivo zanesljivost in razpoložljivost, kot jo zagotavlja primarna komunikacijska povezava. Izvajalec nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti. Za prenos in zaključevanje komunikacije v sili operaterji lahko dogovorijo skupne prenosne poti, vključno z nadomestnimi potmi.

(5) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora ob vsaki komunikaciji na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112, številko policije 113 in enotno evropsko telefonsko številko za prijavo pogrešanih otrok 116 000 najprimernejšemu centru za sprejem komunikacije v sili takoj in brezplačno posredovati informacije o številki in lokaciji kličočega. Informacije vključujejo informacije iz omrežja iz podatkovnih zbirk ter, če so na voljo, informacije o lokaciji kličočega, pridobljene z mobilnih naprav. Izvajalec posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Izvajalec nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(6) Zaradi zagotavljanja čim bolj natančne lokacije kličočega, še zlasti za kličoče iz večstanovanjskih stavb, se šteje kot informacija o lokaciji kličočega iz prejšnjega odstavka, če izvajalec razpolaga s temi informacijami, tudi:

1. za fizične osebe: osebno ime in naslov naročnika fiksnega priključka oziroma naročnika mobilne storitve, vključno s številko dela stavbe,

2. za pravne osebe: firma in naslov naročnika fiksnega priključka, vključno s številko dela stavbe.

(7) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora v mobilnih prizemnih omrežjih brezplačno zagotoviti prenos govornega klica in standardizirani minimalni sklop podatkov sistema klica v sili iz vozil (eKlic) najprimernejšemu centru za centru za obveščanje, ki ga obravnava. Za zagotavljanje te obveznosti morajo ustrezno nadgraditi svoje omrežje, da prepozna klic v sili iz vozil (eKlic) in ga posreduje centru za obveščanje, ki ga obravnava.

(8) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora obveščati svoje uporabnike o obstoju in uporabi številk za komunikacijo v sili ter tudi o načinih zagotavljanja dostopnosti, in sicer z objavo na svojih spletnih straneh in v imeniku na vidnem mestu. Obvestilo mora vsebovati opozorilo, da se klici na številke za komunikacijo v sili snemajo, in informacijo o naboru podatkov, do katerih so organi, ki obravnavajo komunikacije v sili, upravičeni v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. Svoje naročnike mora ob vstopu v omrežje druge države članice EU obvestiti o obstoju in uporabi enotne evropske številke za klic v sili 112 ter o elementih dostopnosti s SMS-sporočilom. Ob predhodnem dogovoru z operaterjem gostujočega uporabnika gostujočega uporabnika ob vstopu v svoje omrežje obvesti o obstoju in uporabi številke za klic v sili 112 s SMS-sporočilom, če je to tehnično mogoče. Vsebino obvestila določi organ, pristojen za obravnavo komunikacije v sili na enotno evropsko številko za klic v sili 112. Obvestila se morajo zagotoviti v obliki, ki je dostopna končnim uporabnikom invalidom z različnimi oblikami oviranosti.

(9) Ne glede na določbo prvega odstavka 222. člena tega zakona operaterji za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000, kolikor je to tehnično mogoče, omogočijo enoznačno prikazovanje odhodnega klica v obliki trimestne številke klica 112, 113 ali 116 000. Operaterji nosijo breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(10) Ne glede na določbo desetega odstavka 214. člena tega zakona pri klicu na številko za komunikacijo v sili kličočega o snemanju pogovora ob samem klicu ni treba obvestiti.

(11) Agencija v soglasju z ministrom, pristojnim za zaščito in reševanje, in ministrom, pristojnim za notranje zadeve, s splošnim aktom predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112, številko policije 113 in enotno evropsko telefonsko številko za prijavo pogrešanih otrok 116 000, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov ter merila za zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov o lokaciji kličočega.

(12) Zloraba komunikacije v sili je prepovedana. Komunikacijo v sili zlorabi, kdor kljub opozorilu centra za sprejem komunikacije v sili, da zlorablja komunikacijo v sili, najmanj trikrat v enem dnevu kliče številko za komunikacijo v sili.

201. člen

(javno obveščanje in alarmiranje)

(1) Izvajalec javno dostopnih mobilnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora proti plačilu vzpostaviti in zagotavljati sistem, da lahko na zahtevo organa, pristojnega za zaščito in reševanje, v primeru aktualnih ali bližajočih se naravnih in drugih nesreč prek javnega mobilnega omrežja omogoči obveščanje in alarmiranje končnih uporabnikov, ki so na območju, ki ga tak organ določi.

(2) Izvajalec iz prejšnjega odstavka mora zaradi preprečevanja negativnih posledic za zdravje oziroma premoženje posameznikov organu, pristojnemu za zaščito in reševanje, na njegovo zahtevo proti plačilu vzpostaviti in zagotavljati sistem za posredovanje informacij o številu uporabnikov mobilnih telefonov, ki so na območju iz prejšnjega odstavka, če je to tehnično mogoče. Izvajalec nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(3) Vlada z uredbo podrobneje uredi izvajanje tega člena, vključno z njegovim financiranjem oziroma sofinanciranjem.

202. člen

(ukrepi za uporabnike invalide)

(1) Vlada lahko, če oceni, da je to potrebno, z uredbo določi zahteve, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, da se končnim uporabnikom invalidom zagotovita dostop do elektronskih komunikacijskih storitev, vključno z zadevnimi pogodbenimi informacijami, zagotovljenimi v skladu s 186. členom tega zakona, ki je enakovreden dostopu večine končnih uporabnikov, in možnost, da izbirajo med izvajalci in storitvami, ki so na voljo večini končnih uporabnikov.

(2) Republika Slovenija v skladu z zakonom, ki ureja medije, posebej podpira ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin, namenjenih slepim in gluhim ter gluhoslepim v njim prilagojenih tehnikah, ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture.

(3) Ministrstvo, pristojno za urejanje pogojev in zahtev za dajanje proizvodov na trg, s svojimi ukrepi spodbuja k zagotavljanju razpoložljivosti ustrezne terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom nudi potrebne storitve in funkcije.

203. člen

(medobratovalnost digitalne televizijske opreme)

(1) Služba spodbuja ponudnike digitalnih televizijskih storitev, naj, kadar je to ustrezno, omogočijo medobratovalnost digitalne televizijske opreme, ki jo zagotovijo končnim uporabnikom svojih storitev.

(2) Končni uporabnik po izteku pogodbe s ponudnikom digitalnih televizijskih storitev digitalno televizijsko opremo lahko vrne ponudniku, razen če je oprema popolnoma medobratovalna z digitalnimi televizijskimi storitvami drugih ponudnikov. Ponudnik digitalnih televizijskih storitev nosi breme dokazovanja medobratovalnosti. Postopek za vrnitev opreme mora biti za končnega uporabnika preprost in brezplačen.

(3) Agencija s splošnim aktom predpiše zahteve za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki.

204. člen

(radijska in terminalska oprema)

(1) Uporabniki na javno komunikacijsko omrežje ne smejo priključiti radijske ali terminalske opreme, ki ne ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko opremo, iz predpisov o elektromagnetni združljivosti in predpisov o nizkonapetostni električni opremi.

(2) Operaterji ne smejo zavrniti razumne zahteve za priključitev uporabnikove radijske ali terminalske opreme, ki ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko opremo, iz predpisov o elektromagnetni združljivosti in predpisov o nizkonapetostni električni opremi.

205. člen

(imeniki in imeniška služba)

(1) Naročniki javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke imajo pravico do vpisa v univerzalni imenik iz 167. člena tega zakona.

(2) Naročniki iz prejšnjega odstavka, ki želijo biti vpisani v univerzalni imenik, imajo pravico, da so njihove informacije na voljo ponudnikom imeniških storitev oziroma imenikov.

(3) Izvajalci medosebnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom ne smejo preprečiti dostopa prek klica ali kratkega sporočila do ustreznih imeniških služb v drugih državah članicah EU.

(4) Izvajalci medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, ki končnim uporabnikom dodeljujejo številke iz načrta oštevilčenja, morajo izpolniti vse razumne zahteve, da za zagotavljanje javno dostopnih imeniških storitev in imenikov, vključno z univerzalno imeniško službo in univerzalnim imenikom, dajo ponudnikom imeniških storitev oziroma imenikov na voljo ustrezne informacije v dogovorjeni obliki in pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno naravnanimi in nediskriminacijskimi pogoji. V primeru spora med izvajalci medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke in ponudniki imeniških storitev oziroma imenikov odloči agencija na podlagi 282. in 283. člena tega zakona.

(5) Agencija lahko operaterjem, ki nadzorujejo dostop do končnih uporabnikov, z odločbo naloži obveznosti in pogoje v zvezi z zagotavljanjem imeniških storitev v skladu s postopkom iz 130. člena tega zakona.

206. člen

(dodatne zmogljivosti in obveznosti)

Če agencija na podlagi posvetovanja z zainteresirano javnostjo ugotovi, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije ali na njegovem delu ni zadostnega zagotavljanja spodaj naštetih zmogljivosti oziroma upoštevanja obveznosti, lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo izvajalci, ki zagotavljajo storitve dostopa do interneta ali javno dostopne medosebne komunikacijske storitve na podlagi številke:

1. če je to tehnično izvedljivo, omogočiti prikaz identitete kličočega priključka in zagotoviti podatke in signale, da omogočijo identifikacijo kličočega in tonsko izbiranje pri klicih v druge države članice EU,

2. če je to tehnično izvedljivo, po prekinitvi pogodbe o dostopu do interneta na zahtevo uporabnika brezplačno omogočiti dostop do elektronske pošte, prejete na elektronski naslov ali naslove izvajalca, v obdobju, ki ga določi agencija kot primernega za preusmeritev elektronske pošte, ali pa v tem obdobju preusmeriti elektronsko pošto, poslano na ta naslov ali naslove, na novi elektronski naslov ali naslove, ki jih navede končni uporabnik,

3. omogočiti vse ali le nekatere izmed možnosti za nadzor stroškov iz 176. člena tega zakona, vključno z možnostmi za nadzor stroškov za podatkovne storitve,

4. upoštevati obveznosti iz 178. člena tega zakona.

207. člen

(razčlenjeni račun)

(1) Vsi naročniki storitev dostopa do interneta ali medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke imajo pravico najmanj do nerazčlenjenega računa, ki ga izvajalec storitev naročniku pošlje na način iz šestega odstavka 177. člena tega zakona.

(2) Če izvajalci storitev iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi splošnimi pogoji oziroma v skladu s splošnim aktom iz prejšnjega člena nudijo storitev razčlenjenega računa, se zanje smiselno uporabljajo določbe 176. člena tega zakona.

(3) Vse razčlenitve računa, ki presegajo osnovno stopnjo razčlenitve računa iz prvega odstavka 177. člena tega zakona, ki jih nudi operater, morajo biti opredeljene v splošnih pogojih. Če jih operater nudi odplačno, morajo biti njihove cene določene v višini dejanskih stroškov, ki jih imajo operaterji z zahtevano dodatno razčlenitvijo. Navedeno ne posega v možnost drugih uporabnikov in naročnikov, da posamične storitve plačujejo posebej, kjer je to tehnično mogoče, in v tem primeru niso vključene v razčlenjeni račun.

(4) Operater na zahtevo naročnika izda razčlenjeni račun iz prejšnjega odstavka s takšno stopnjo členitve klicanih številk, da je zagotovljeno varovanje zasebnosti kličočih uporabnikov, ki so fizične osebe, in klicanih naročnikov tako, da se izpustijo ali prekrijejo zadnja tri mesta klicanih telefonskih številk. Klicanih številk operaterju ni treba prikriti:

1. pri razčlenjenem računu za klice med telefonskimi številkami istega naročnika,

2. če je naročnik potrošnik ali

3. če naročnik, ki je fizična ali pravna oseba, ki na trgu opravlja gospodarsko ali drugo samostojno dejavnost, zahteva nezakriti razčlenjeni račun in zahtevi priloži dokument, iz katerega je razvidno, kateremu uporabniku je bila dodeljena številka, za katero zahteva razčlenjeni račun, in uporabnikovo

soglasje za razkritje klicanih številk, iz katerega izhaja, da je dano zaradi dokazovanja utemeljenosti prekoračitve dogovorjenih stroškov službenega telefona. Operater razčlenjeni račun posreduje uporabniku, ki lahko telefonske številke klicev, opravljenih za zasebne namene, na računu prekrije.

(5) Operater mora zahtevo v zvezi s posredovanjem razčlenjenih računov z neprikritimi klicanimi številkami v skladu s 3. točko prejšnjega odstavka hraniti eno leto po dnevu posredovanja in jo na zahtevo predložiti na vpogled pristojnim organom.

208. člen

(omejitev ali prekinitev zaradi razlogov na strani operaterja)

(1) Operater lahko brez soglasja uporabnikov začasno omeji ali prekine dostop do svojih storitev, če je to potrebno zaradi dograditve, posodobitve ali vzdrževanja ali če je prišlo do napake ali okvare.

(2) Operater mora najaviti omejitve ali prekinitve zaradi dograditve, posodobitve ali vzdrževanja v sredstvih javnega obveščanja vsaj en dan vnaprej in hkrati obvestiti agencijo, o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak pa mora nemudoma obvestiti uporabnike in agencijo.

(3) Omejitve ali prekinitve smejo trajati le toliko časa, kolikor je potrebno zaradi izvedbe ustreznih del oziroma odprave napake ali okvare.

(4) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja tega člena.

209. člen

(pravica do ugovora in spor)

(1) Vsak končni uporabnik ima pravico do ugovora zoper odločitev ali ravnanje operaterja v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki jih določajo ta zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi ter pogodbe o zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma storitev na ustrezen organ ali telo, ki ga ustanovi operater.

(2) Organizacije, ki lahko vložijo tožbo po zakonu, ki ureja kolektivne tožbe, smejo vložiti ugovor zaradi kršitve splošnih pogojev in cen operaterjev pri poslovanju z uporabniki in potrošniki kot tudi postopati po določbah od petega do devetega odstavka tega člena.

(3) Operater mora vsako prijavo napake v zvezi s svojo odločitvijo ali ravnanjem iz prvega odstavka tega člena, ki jo končni uporabnik sporoči s klicem na telefonsko številko operaterja, ki je namenjena sprejemu takih klicev, zabeležiti.

(4) Ugovor mora končni uporabnik vložiti v 15 dneh od dneva, ko je izvedel za izpodbijano odločitev ali ravnanje iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v 60 dneh od dne, ko se je zgodila sporna odločitev ali ravnanje, ki je predmet ugovora, pri čemer se šteje, da je ugovor pravočasen tudi, če je vložen zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti. Če bi se rok iztekel na soboto, nedeljo, praznik ali dela prost dan, je ugovor pravočasen, če je vložen prvi naslednji delovni dan.

(5) Ugovor se lahko vloži tudi s klicem na telefonsko številko operaterja, ki je namenjena sprejemu prijav napak. Pooblaščena oseba operaterja, ki sprejema telefonske klice v zvezi s prijavo napak, mora zabeležiti vse podatke, ki so pomembni za vložitev tovrstnega ugovora. Šteje se, da je operater prejel ugovor na dan, ko je bil sporočen s klicem na telefonsko številko operaterja.

(6) Če je končni uporabnik poslal ugovor po elektronski pošti, lahko operater pošlje svojo odločitev o ugovoru po elektronski pošti na naslov, s katerega ga je končni uporabnik poslal, ali na elektronski naslov, ki ga je končni uporabnik navedel v svojem elektronskem ugovoru.

(7) Operater mora v svoji odločitvi izrecno navesti, da gre za njegovo končno odločitev, in v pravnem pouku pojasniti možnost uvedbe postopka pred agencijo in za potrošnika tudi pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, če operater priznava takšno pristojnost izvajalcev za reševanje potrošniških sporov, ter navesti rok za vložitev tega predloga. Če operater ne priznava nobenega izvajalca izvensodnega reševanja potrošniških sporov kot pristojnega za reševanje potrošniškega spora, mora potrošnika na to v pravnem pouku posebej opozoriti.

(8) Odločitev glede ugovora mora operater poslati končnemu uporabniku na način, s katerim je mogoče dokazati njen prejem. V primeru posredovanja odločitve po elektronski poti se dokazovanje prejema presoja po določbah zakona, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis.

(9) Če operater v 15 dneh po vložitvi ugovora temu ne ugodi, lahko končni uporabnik v 15 dneh po prejemu odločitve vloži predlog za rešitev spora na agencijo.

(10) Če operater v 15 dneh od vložitve ugovora o njem ne odloči, lahko končni uporabnik vloži predlog za rešitev spora v 30 dneh po vložitvi ugovora pri operaterju.

(11) Končni uporabnik lahko vloži predlog za rešitev spora na agencijo, tudi kadar operater ugodi njegovemu ugovoru, pa nato svojih obveznosti ne izpolni v 15 dneh od vročitve odločitve. Končni uporabnik v tem primeru lahko vloži predlog za rešitev spora v 15 dneh po poteku roka za izpolnitev obveznosti.

(12) Če se postopek pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov ne konča z zavezujočo odločbo v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, lahko potrošnik ne glede na roke iz devetega, desetega in enajstega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva, ko je bil ta postopek končan, vloži predlog za rešitev spora pred agencijo.

(13) Agencija s sklepom zavrže predlog za rešitev spora, če predlog ni vložen v rokih iz devetega, desetega, enajstega ali dvanajstega odstavka tega člena.

(14) Če naročnik na podlagi tega člena vloži ugovor oziroma predlaga rešitev spora po postopku iz 283. člena tega zakona ali če potrošnik sproži postopek po zakonu, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, do končne rešitve spora oziroma do dokončne odločitve agencije operater zaradi neplačila obveznosti ne sme omejiti dostopa do svojih storitev ali naročnika odklopiti ter prekiniti naročniške pogodbe, če je naročnik v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov.

(15) Agencija obravnava predlog za rešitev spora po postopku iz 283. člena tega zakona.

(16) Način in postopek reševanja ugovorov končnih uporabnikov mora operater podrobneje določiti v splošnih pogojih.

210. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja. Pri nadzoru izvajanja prvega odstavka 204. člena tega zakona nadzira le delovanje radijske ali terminalske opreme v delovanju ter pri tem sodeluje in usklajeno deluje z inšpektorjem, pristojnim na nadzor blaga na trgu, ob smiselni uporabi 288. člena tega zakona.

XII. OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARSTVO ZASEBNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

211. člen

(pojem uporabnika ter upravljavca in vključene storitve)

(1) Uporabnik za potrebe tega poglavja je fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v zasebne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je naročena nanjo.

(2) Upravljavec za potrebe tega poglavja pomeni upravljavca osebnih podatkov v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(3) To poglavje ureja obdelavo osebnih podatkov v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih storitev v javnih komunikacijskih omrežjih, vključno z javnimi komunikacijskimi omrežji, ki podpirajo zbiranje podatkov in identifikacijske naprave.

212. člen

(splošne določbe o varnosti obdelave)

(1) Izvajalci javnih komunikacijskih storitev morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za zagotovitev zavarovanja svojih storitev. Če je potrebno za zagotovitev zavarovanja svojih storitev v delu, ki se nanaša na varnost omrežja, sprejmejo ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe skupaj s ponudnikom javnega komunikacijskega omrežja.

(2) Ukrepi morajo ob upoštevanju tehnološkega razvoja in stroškov njihove izvedbe zagotoviti takšno raven varnosti in zavarovanja, ki ustreza predvidenemu tveganju. Tveganje predstavlja zlasti vsako dejanje, storitev ali izdelek, ki posega v tajnost, zaupnost in varnost elektronskega komunikacijskega omrežja ali elektronske komunikacijske storitve, s tem ko spremeni dostopnost, vsebino, ceno ali kakovost storitve, in ki ga lahko operater sam ali skupaj z drugimi operaterji učinkovito onemogoči.

(3) Ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo vsaj:

1. zagotoviti, da ima dostop do osebnih podatkov le pooblaščeno osebje za z zakonom dovoljene namene,

2. varovati shranjene ali poslane osebne podatke pred nenamernim ali nezakonitim uničenjem, nenamerno izgubo ali spremembo ter nepooblaščenim ali nezakonitim shranjevanjem, obdelavo, dostopom ali razkritjem in

3. zagotavljati izvajanje varnostne politike pri obdelavi osebnih podatkov.

(4) Agencija izvaja občasne preglede ukrepov izvajalcev javnih komunikacijskih storitev in lahko izdaja priporočila o najboljših praksah glede ravni zavarovanja, ki bi jo ti ukrepi morali doseči.

(5) Če agencija presodi, da priporočila iz prejšnjega odstavka ne bi ali niso dosegla ustrezne ravni varnosti in zavarovanja iz tega člena, za njegovo izvajanje izda splošni akt. Takšen predlog lahko agenciji poda tudi organ, pristojen za informacijsko varnost.

213. člen

(dolžnost obveščanja naročnikov pri posebnem tveganju za varnost omrežja)

(1) Pri posebnem tveganju za varnost omrežja mora izvajalec javnih komunikacijskih storitev takoj, ko za to tveganje izve, z objavo na svojih spletnih straneh in na drugi primeren način obvestiti naročnike o takem tveganju. Če tveganje presega obseg ukrepov, ki jih izvajalec storitve lahko sprejme, mora hkrati obvestiti naročnike o vseh možnih sredstvih za odpravo tveganja, vključno z navedbo verjetnih stroškov, ter jim omogočiti hiter in učinkovit dostop do zaščitnih ukrepov.

(2) Pri zlorabah, ki jih storijo tretje osebe in ki niso nastale po krivdi naročnikov ali uporabnikov, izvajalci javnih komunikacijskih storitev prevzamejo stroške zagotavljanja javnih komunikacijskih storitev, ki jim nastanejo kot posledica teh zlorab. Šteje se, da zloraba ni nastala po krivdi naročnika ali uporabnika, kadar je ta uporabil vse razumne ukrepe za zaščito in spoštoval navodila, o katerih ga je obvestil izvajalec javnih komunikacijskih storitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

214. člen

(zaupnost komunikacij)

(1) Zaupnost komunikacij se zagotavlja s tem zakonom z namenom varovanja pričakovane zasebnosti na področju uporabe elektronskih komunikacij, zagotavljanja svobode komuniciranja in svobode izražanja. Zaupnost komunikacij se nanaša na:

1. vsebino komunikacij,

2. podatke o prometu in lokacijske podatke, povezane s komunikacijo iz prejšnje točke,

3. dejstva in okoliščine v zvezi s prekinitvijo povezave ali s tem, da povezava ni bila vzpostavljena.

(2) Operater in vsakdo, ki sodeluje pri zagotavljanju in izvajanju njegove dejavnosti, mora varovati zaupnost komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri je bil zavezan k varovanju zaupnosti.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka smejo pridobiti informacije o komunikacijah iz prvega odstavka tega člena le v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev, in smejo te informacije uporabljati ali posredovati drugim le zaradi izvajanja teh storitev.

(4) Če morajo operaterji v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti informacije o vsebini komunikacij, posneti ali shraniti komunikacije in z njimi povezane podatke o prometu, morajo o tem ob sklenitvi naročniške pogodbe oziroma ob začetku izvajanja javne komunikacijske storitve seznaniti naročnika oziroma uporabnika, informacije o vsebini komunikacije oziroma komunikacijo pa izbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko ti podatki niso več potrebni za izvedbo določene javne komunikacijske storitve.

(5) Vse oblike nadzora oziroma prestrezanja komunikacij, ki jih izvajajo tretje osebe in te niso uporabniki, udeleženi v komunikaciji, kot so poslušanje, prestrezanje, snemanje, shranjevanje in posredovanje komunikacij iz prvega odstavka tega člena brez soglasja zadevnih uporabnikov, so prepovedane, razen če je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom ali v skladu z 220. in 228. členom tega zakona oziroma če je taka oblika nadzora oziroma prestrezanja nujno potrebna za prenos sporočil (npr. telefaks sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS).

(6) Snemanje in shranjevanje komunikacij brez predhodne privolitve udeležencev komunikacije je prepovedano tudi uporabnikom, kadar gre za komunikacije, kjer taka obdelava podatkov ni običajna in je udeleženci komunikacije zaradi njene narave ne pričakujejo in ne morejo vnaprej pričakovati.

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno snemanje komunikacij in z njimi povezanih podatkov o prometu v okviru zakonite poslovne prakse zato, da se zagotovi dokaz o tržni transakciji ali kateri koli drugi poslovni komunikaciji, in sicer pod pogojem, da so stranke v komunikaciji predhodno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Posneto sporočilo je treba nemudoma izbrisati, najpozneje do poteka dobe, v kateri se posel lahko zakonito izpodbija.

(8) Obvestilo o snemanju mora biti dano po istovrstnem mediju in v enaki obliki, kakor poteka snemana komunikacija.

(9) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena obvestilo o snemanju ni potrebno v primeru klicev na operativno telefonsko številko, ki ni namenjena javnosti in s katero upravlja izvajalec bistvenih storitev, ki je določen na podlagi zakona, ki ureja informacijsko varnost. Izvajalec bistvenih storitev mora v varnostni dokumentaciji opredeliti pomen in način rabe operativne telefonske številke.

(10) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je snemanje vsebine komunikacij in pridobivanje povezanih podatkov iz prvega odstavka tega člena dovoljeno tudi v okviru organizacij in državnih organov, ki so pristojni za izvajanje obveščevalnih in varnostnih nalog, nalog policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči pod pogojem, da so kličoči uporabniki predhodno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Drugim državnim organom je dovoljeno snemanje vsebine komunikacij, če tako določa zakon.

215. člen

(podatki o naročnikih)

(1) Izvajalci storitev lahko o svojih naročnikih zbirajo naslednje podatke:

1. osebno ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko,

2. naslov naročnika, vključno z delom stavbe,

3. naročniško številko in druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika,

4. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv, naslov njegove spletne strani in druge vrste njegovih osebnih stikov (npr. IM-naslov) ali njegov e-naslov,

5. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo,

6. na podlagi plačila naročnika še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka lahko izvajalci storitev obdelujejo le za:

1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe,

2. zaračunavanje storitev,

3. pripravo in izdajanje imenikov po tem zakonu,

4. zagotavljanje informacij o lokaciji kličočega pri klicih na številke za komunikacijo v sili,

5. na podlagi soglasja naročnika tudi za druge zakonite namene.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko izvajalci storitev iz prvega odstavka tega člena po prenehanju naročniškega razmerja hranijo do popolnega poplačila storitev, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka za svoje terjatve za izvajanje storitev, razen v primerih, ko je s tem zakonom določen daljši rok hrambe glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (198. člen tega zakona), glede javnega obveščanja in alarmiranja (201. člen tega zakona), glede notranjih postopkov (216. člen tega zakona), glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (220. člen tega zakona), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (223. člen tega zakona) ter glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 228. člena tega zakona).

216. člen

(notranji postopki)

(1) Z namenom zagotavljanja varnosti obdelave osebnih podatkov in ob upoštevanju tretjega odstavka 212. člena tega zakona morajo izvajalci storitev vzpostaviti notranje postopke o odzivanju na zahteve pristojnih organov za dostop do osebnih podatkov uporabnikov na podlagi področnih zakonov. O odzivanju na te zahteve morajo voditi osemletno neizbrisno evidenco, ki vključuje podatke o številu prejetih zahtev in vlagateljih, o pravni podlagi teh zahtev in svojem odzivu nanje, to je, ali so bili podatki posredovani ali ne.

(2) Izvajalci storitev morajo Informacijskemu pooblaščencu do 31. marca predložiti informacije za preteklo leto o notranjih postopkih iz prejšnjega odstavka ter podatke o številu prejetih zahtev in vlagateljih, o pravni podlagi teh zahtev in svojem odzivu nanje.

217. člen

(imeniki)

(1) Preden se naročnikovi podatki vključijo v tiskani ali elektronski imenik, ki je dostopen javnosti ali ga uporabljajo imeniške službe, morajo biti naročniki brezplačno obveščeni o namenu tega imenika in o vseh nadaljnjih možnostih uporabe teh podatkov predvsem na podlagi iskalnih funkcij. Stroške obveščanja nosi izdajatelj imenika.

(2) Naročniki morajo imeti možnost, da sami s predhodnim soglasjem odločijo, ali bodo njihovi osebni podatki, določeni v prvem odstavku 215. člena tega zakona, vpisani v javni imenik in kateri od teh podatkov naj bodo vpisani. Če se naročniki odločijo, da bodo njihovi osebni podatki vpisani v javni imenik, se v tem primeru v imenik obvezno vpišejo podatki iz 1. in 2. točke prvega odstavka 215. člena tega zakona, razen podatka o delu stavbe iz 2. točke, in naročnikova telefonska številka. Naročniki smejo preveriti vpisane podatke, zahtevati njihovo spremembo ali njihov izbris.

(3) Naročniki morajo imeti možnost, da prepovedo uporabo svojih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen. Naročnik lahko prepove uporabo svojih osebnih podatkov za oba namena ali samo za enega od navedenih namenov ob vpisu v imenik ali kadar koli pozneje. Izdajatelj imenika mora prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določen namen nedvoumno označiti v imeniku. Če je naročnik prepoved uporabe posredoval po vpisu v imenik ali jo je vsebinsko spremenil, mora izdajatelj imenika spremembo v imeniku označiti takoj ob prvi naslednji izdaji.

(4) Zavrnitev vpisa v javni imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena kot tudi vpis prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za namena iz prejšnjega odstavka ali vpisi sprememb te prepovedi morajo biti za naročnika brezplačni.

(5) Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, morajo ob posameznem klicu upoštevati prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov, označene v zadnjem javno objavljenem elektronskem imeniku, če se te označbe razlikujejo od označb v tiskanem imeniku istega izdajatelja.

218. člen

(podatki o prometu)

(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni tako, da jih ni mogoče povezati z določeno ali določljivo osebo takoj, ko niso več potrebni za prenos sporočil, razen v primerih podatkov, pri katerih je po tem zakonu določen daljši rok hrambe glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (198. člen tega zakona), glede javnega obveščanja in alarmiranja (201. člen tega zakona), glede notranjih postopkov (216. člen tega zakona), glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (220. člen tega zakona), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (223. člen tega zakona) ter glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 228. člena tega zakona).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

(3) Izvajalec javne komunikacijske storitve lahko zaradi trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali izvajanja storitev z dodano vrednostjo obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena v obsegu in trajanju, potrebnem za takšno trženje ali storitve, samo na podlagi predhodnega soglasja naročnika ali uporabnika, na katerega se ti podatki nanašajo. Naročniki oziroma uporabniki morajo biti pred danim soglasjem obveščeni o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, ter namenu in trajanju takšne obdelave. Uporabnik ali naročnik ima pravico, da to soglasje kadar koli prekliče.

(4) Izvajalec storitve mora za namene iz drugega odstavka tega člena zaradi seznanitve naročnikov in uporabnikov v splošnih pogojih navesti, kateri prometni podatki se bodo obdelovali in koliko časa.

(5) Podatke o prometu smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le pooblaščene osebe, ki pod nadzorstvom operaterja skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, odgovarjajo na vprašanja porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na obseg, ki je potreben za namene takih dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena operater na pisno zahtevo, ki je vložena zaradi reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem, in v skladu z veljavno zakonodajo agenciji, izvajalcu izvensodnega reševanja potrošniških sporov v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, ali pristojnemu sodišču posreduje podatke o prometu.

(7) Agencija nadzira izvajanje določb tega člena najmanj enkrat na dve leti.

219. člen

(lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)

(1) Lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu in se nanašajo na uporabnike ali naročnike, se smejo obdelovati le v takšni obliki, da jih ni mogoče povezati z določeno ali določljivo osebo, ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Uporabnik ali naročnik lahko to soglasje kadar koli prekliče.

(2) Uporabnik ali naročnik mora biti pred izdajo soglasja v zvezi z obdelavo podatkov iz prejšnjega odstavka seznanjen z:

1. možnostjo zavrnitve soglasja,
2. vrsto teh podatkov, ki bodo obdelani,
3. namenom in trajanjem takšne obdelave,
4. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretji osebi zaradi izvedbe storitve z dodano vrednostjo.

(3) Uporabnik ali naročnik, ki je soglašal z obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena, ima možnost, da na preprost in brezplačen način začasno zavrne obdelavo takšnih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja ali tretje osebe, ki izvaja storitev z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za izvedbo storitve z dodano vrednostjo.

(5) Pri klicih na enotno evropsko številko za klice v sili 112, številko policije 113 in enotno evropsko telefonsko številko za prijavo pogrešanih otrok 116 000 mora operater v skladu s petim odstavkom 200. člena tega zakona pristojnim organom posredovati lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena tudi v primerih, ko je uporabnik ali naročnik začasno zavrnil obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena ali ni izdal soglasja za njihovo obdelavo.

(6) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu, za potrebe izvajanja 220. člena tega zakona.

220. člen

(posredovanje prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa)

(1) Operater mora zaradi varstva posameznikovih življenjskih interesov policiji na podlagi njene pisne zahteve, če je to glede na okoliščine konkretnega primera nujno, posredovati podatke, potrebne za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo oziroma več zadnjih lokacij opreme, če je to tehnično mogoče, če:

1. obstaja utemeljena verjetnost, da je neposredno ogroženo življenje ali telo osebe, ki ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo in je pridobitev teh podatkov nujna, da se prepreči smrt ali hujša telesna poškodba te osebe,
2. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde oseba, ki ji je poslovna sposobnost odvzeta ali omejena oziroma ima ugotovljene zdravstvene težave, ki kažejo na nevarnost za njeno življenje ali telo, in ki je bila prijavljena kot pogrešana ter ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo, ali
3. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde otrok, ki so ga starši ali zakoniti zastopniki prijavili kot pogrešanega in ima ali se domneva, da je imel pri sebi opremo za mobilno komunikacijo.

(2) Obrazloženo zahtevo za posredovanje podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, policija pošlje operaterju pisno. Zahteva mora biti podpisana lastnoročno ali elektronsko s kvalificiranim elektronskim podpisom. Izjemoma se po elektronski poti lahko pošlje tudi sken lastnoročno podpisanega dokumenta, če je to glede na okoliščine zadeve nujno.

(3) Podatki, potrebni za ugotovitev zadnje lokacije opreme za posameznikovo mobilno komunikacijo, so podatki o lokacijski oznaki (ID celice) na začetku komunikacije in podatki, ki določajo zemljepisno lego celic z navedbo njihovih lokacijskih oznak (ID celice) med obdobjem, za katero se hranijo, podatki o komunikaciji ter drugi podatki, ki jih v zbirkah osebnih in drugih podatkov obdeluje operater in lahko omogočajo natančnejšo ugotovitev zadnje lokacije opreme za posameznikovo mobilno komunikacijo.

(4) Policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 221. člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 221. člena tega zakona.

(5) Operater podatke, poslane na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 221. člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 221. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, po predhodnem mnenju Informacijskega pooblaščenca podrobneje predpiše način posredovanja zahteve, obdelave posredovanih podatkov, notranjega nadzora glede načina oziroma tehničnih vprašanj obdelave osebnih podatkov ter tehnične značilnosti informacijskega sistema za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena.

(7) Na podlagi prejete zahteve iz prvega odstavka tega člena mora operater zahtevane podatke poslati vlagatelju zahteve v najkrajšem možnem času oziroma takoj, ko je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(8) Policija mora osebo, za katero je zahtevala in pridobila podatke o lokaciji v skladu s tem členom, o tem takoj, ko je to mogoče, pisno seznaniti, razen če bi to škodovalo interesom samega posameznika ali interesom drugih, njemu bližnjih posameznikov v primerih iz prvega odstavka tega člena, dokler traja takšno stanje, vendar ne več kot eno leto.

(9) Policija ne sme posredovati pridobljenih podatkov po tem členu prijaviteljem pogrešanih oseb in otrok iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena, če bi bila s posredovanjem teh podatkov ogrožena osebna varnost ali dostojanstvo oseb ali otrok, zlasti ob upoštevanju predpisov, ki urejajo zaščito prič, prepoved približevanja ali preprečevanje nasilja v družini.

(10) Inšpekcijski nadzor nad obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena opravlja Informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.

221. člen

(zavarovanje podatkov in neizbrisna registracija)

(1) Policija mora vso dokumentacijo in ugotovitve iz četrtega odstavka prejšnjega člena ter zahtevo iz prvega odstavka prejšnjega člena, operaterji pa vse podatke iz petega odstavka prejšnjega člena zavarovati v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem morajo sprejeti primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi te podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.

(2) Operaterji in policija, ki lahko zahtevajo dostop do podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo v skladu s prejšnjim členom, morajo zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov na podlagi prejšnjega člena ter v okviru tega roka tudi hraniti pridobljene in izročene podatke od dneva, ko so bili ti podatki sporočeni policiji, in jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti zahteve.

(3) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega člena izvaja Informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.

222. člen

(prikaz identitete kličočega priključka in priključka v zvezi)

(1) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti kličoči uporabnik pred vsakim klicem možnost, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno prepreči prikaz identitete priključka, s katerega kliče. Naročnik lahko od izvajalca elektronskih komunikacijskih storitev to zahteva samodejno in brezplačno za vse klice s svojih priključkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka morajo operaterji brezplačno razveljaviti preprečitev prikaza identitete kličočega priključka pri klicih na številko za komunikacijo v sili.

(3) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti klicani naročnik možnost, da sam z enostavnimi sredstvi in, ob razumni uporabi te funkcije, brezplačno za dohodne klice prepreči prikaz identitete kličočega priključka.

(4) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka in je identiteta kličočega priključka prikazana že pred vzpostavitvijo zveze, mora imeti klicani naročnik možnost, da z enostavnimi sredstvi zavrne dohodne klice, pri katerih je kličoči uporabnik ali naročnik preprečil prikaz identitete kličočega priključka.

(5) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete priključka v zvezi, mora imeti klicani naročnik možnost, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi kličočemu uporabniku prepreči prikaz identitete priključka v zvezi.

(6) Izvajalec storitve mora v svojih splošnih pogojih objaviti možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega priključka in priključka v zvezi.

(7) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi za klice, ki izvirajo iz držav članic EU in se zaključijo v tretjih državah. Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodne klice, ki izvirajo iz tretjih držav.

223. člen

(sledenje zlonamernih ali nadležnih klicev)

(1) Če naročnik pisno zahteva od operaterja, da izsledi zanj zlonamerne ali nadležne klice, sme operater začasno, vendar največ tri mesece, beležiti izvor vseh klicev, ki se zaključijo v omrežni priključni točki tega naročnika, tudi tistih, za katere se zahteva preprečitev prikaza identitete kličočega priključka.

(2) Operater mora podatke o sledenju shraniti in o rezultatu sledenja, to je identifikacijski oznaki kličočega (npr. telefonska številka), pisno obvestiti naročnika, ki je zahteval sledenje zlonamernih ali nadležnih klicev.

(3) Le v primeru, ko naročnik izkaže pravni interes za zaščito svojih pravic pred sodiščem, mu operater posreduje morebitne podatke, ki razkrijejo identiteto kličočega naročnika, o čemer pa obvesti tudi kličočega naročnika in Informacijskega pooblaščenca.

(4) Operaterji zagotavljajo hrambo podatkov, zbranih na podlagi tega člena, ob upoštevanju ukrepov iz tretjega odstavka 212. člena tega zakona za obdobje treh let od njihove izročitve naročniku.

(5) Informacijski pooblaščenec nadzira izvajanje določb tega člena.

224. člen

(preusmeritev klicev)

Operater mora naročniku omogočiti, da z uporabo preprostih sredstev in brezplačno prepreči samodejno preusmeritev klicev od tretjih oseb na svoj terminal.

225. člen

(piškotki)

(1) Shranjevanje podatkov ali pridobivanje dostopa do podatkov, shranjenih v terminalski opremi naročnika ali uporabnika, je dovoljeno samo pod pogojem, da je naročnik ali uporabnik v to privolil potem, ko je bil predhodno jasno in izčrpno obveščen o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je dovoljeno tehnično shranjevanje podatkov ali dostop do njih izključno zaradi prenosa sporočila po elektronskem komunikacijskem omrežju, ali če je to nujno potrebno za zagotovitev storitve informacijske družbe, ki jo naročnik ali uporabnik izrecno zahtevata.

(3) Če je tehnično izvedljivo in učinkovito ter v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, se šteje, da uporabnik lahko izrazi svojo privolitev iz prvega odstavka tega člena tudi z uporabo ustreznih nastavitev v brskalniku ali drugih aplikacijah. Privolitev uporabnika ali naročnika pomeni osebno privolitev v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(4) Kadar gre za kršitev pravil o obveščanju in privolitvi posameznika iz prvega odstavka tega člena ter hkrati za kršitev predpisov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, se uporabljajo določbe tega zakona.

(5) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega člena opravlja Informacijski pooblaščenec.

226. člen

(neželena komunikacija)

(1) Uporaba samodejnih klicnih in komunikacijskih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (npr. klicni avtomati, SMS, MMS), telefaksov ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja je dovoljena samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko fizična ali pravna oseba, ki od kupca svojih izdelkov ali storitev pridobi njegov elektronski naslov za elektronsko pošto, ta naslov uporablja za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev pod pogojem, da kupcu ponuja jasno in izrecno možnost, da brezplačno in enostavno zavrne takšno uporabo svojega elektronskega naslova takrat, ko so ti podatki za stike pridobljeni, in ob vsakem sporočilu, če kupec ni zavrnil takšne uporabe že na začetku.

(3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje z uporabo elektronskih komunikacij, kot so določena v prejšnjih dveh odstavkih, je dovoljena le s soglasjem naročnika ali uporabnika. Zavrnitev soglasja mora biti za zadevnega naročnika ali uporabnika brezplačna. Pri uporabi govorne komunikacijske storitve je treba upoštevati tudi določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 217. člena tega zakona.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se uporabljata za naročnike, ki so fizične osebe.

(5) Prepovedano je pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja v nasprotju z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, tako da se skrije ali prikrije identiteta pošiljatelja, v imenu katerega se sporočilo pošilja, in brez veljavnega naslova, na katerega lahko prejemnik pošlje zahtevo za prenehanje pošiljanja takih sporočil. Prav tako je prepovedano pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja, ki vabi prejemnike, da obiščejo spletne strani, ki so v nasprotju s prej navedenim zakonom.

(6) Fizična ali pravna oseba lahko uporabi elektronski naslov fizičnih oseb za elektronsko pošto, če ta elektronski naslov pravna oseba javno objavi kot svoj kontaktni elektronski naslov.

(7) Ne glede na morebitni postopek nadzora zaradi kršitev določb tega člena ima pravni interes za vložitev civilne tožbe oziroma začasne odredbe zoper kršitelja določb tega člena vsaka s kršitvijo oškodovana fizična ali pravna oseba, tudi izvajalec storitev, ki ščiti svoje poslovne interese in interese svojih strank.

227. člen

(kršitev varnosti osebnih podatkov)

(1) Ob kršitvah varnosti osebnih podatkov mora izvajalec javnih komunikacijskih storitev o tem nemudoma obvestiti agencijo.

(2) Če je verjetno, da kršitev varnosti osebnih podatkov škodljivo vpliva na osebne podatke in zasebnost naročnika ali posameznika, mora izvajalec iz prejšnjega odstavka brez neupravičenega odlašanja o tej kršitvi obvestiti tudi zadevnega naročnika ali posameznika.

(3) Obveščanje iz prejšnjega odstavka ni potrebno, kadar je izvajalec javne komunikacijske storitve agenciji zadovoljivo dokazal, da je izvedel ustrezne tehnične zaščitne ukrepe in so bili ti ukrepi uporabljeni za podatke, na katere se je nanašala kršitev varnosti. Z uporabo teh ukrepov mora izvajalec javne komunikacijske storitve zagotoviti, da so ti podatki nerazpoznavni vsem, ki jim dostop do njih ni dovoljen.

(4) Kadar izvajalec javne komunikacijske storitve zadevnega naročnika ali posameznika ni obvestil o kršitvi varnosti osebnih podatkov, mu lahko agencija po preučitvi morebitnih škodljivih učinkov takšne kršitve naloži, da o tej kršitvi obvesti zadevnega naročnika ali posameznika. O izpolnitvi te obveznosti izvajalec javne komunikacijske storitve obvesti agencijo.

(5) Obvestilo naročniku ali posamezniku iz drugega ali četrtega odstavka tega člena mora vsebovati najmanj opis kršitve varnosti osebnih podatkov, naslove za stike za pridobitev več informacij in priporočene ukrepe za ublažitev morebitnih škodljivih učinkov kršitve varnosti osebnih podatkov. Obvestilo agenciji iz prvega odstavka tega člena pa mora poleg navedenega vsebovati tudi opis posledic kršitve varnosti osebnih podatkov in ukrepov, ki jih je izvajalec javne komunikacijske storitve predlagal ali sprejel za obravnavanje tovrstne kršitve.

(6) Za izvrševanje določb tega člena agencija lahko izda splošni akt glede okoliščin, v katerih morajo izvajalci javnih komunikacijskih storitev izdati obvestilo o kršitvi varnosti osebnih podatkov, oblike takega obvestila in načina obveščanja. Agencija mora pri tem upoštevati morebitne zadevne tehnične izvedbene ukrepe, ki jih je sprejela Evropska komisija.

(7) Izvajalci javnih komunikacijskih storitev morajo hraniti zadosten popis podatkov o kršitvah varnosti osebnih podatkov. Popis podatkov mora zato vključevati dejstva, ki se nanašajo na kršitve, njihove učinke, vključno z oceno števila oškodovanih oseb, in sprejete popravne ukrepe, kar agenciji omogoča, da preveri izpolnjevanje določb tega člena. Popis lahko vključuje samo informacije, ki so potrebne za ta namen.

228. člen

(zakonito prestrezanje komunikacij)

(1) Operater mora omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na določeni točki javnega komunikacijskega omrežja takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem so navedba točke javnega komunikacijskega omrežja, na kateri naj se izvaja zakonito prestrezanje komunikacij, odrejeno trajanje tega ukrepa ter drugi podatki, povezani z načinom in obsegom tega ukrepa.

(2) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.

(3) Operater mora omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izjemoma mora operater omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na podlagi ustne odredbe, če je tako določeno v zakonu, v katerem so določeni tudi pogoji in okoliščine za izdajo ustne odredbe. Pisni odpravek ustne odredbe se operaterju vroči čim prej, vendar najkasneje v roku 48 ur po njegovi izdaji.

(5) Operaterji morajo zagotoviti tridesetletno neizbrisno registracijo vsakega zakonitega prestrezanja komunikacij, ki vključuje podatke iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena in podatke o izvršitvi odredbe (kdo jo je izvršil, trajanje prestrezanja), ter jih v okviru tega roka varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe. Organ, ki v skladu z odredbo iz tretjega odstavka tega člena izvaja nadzor komunikacij, hrani te podatke v skladu s predpisom, ki ureja njegovo delovanje.

(6) Operater mora v svojem omrežju na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij. Pri prestrezanju komunikacij v mednarodnih elektronskih komunikacijskih omrežjih v skladu z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, mora operater omrežja na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in izročilne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje mednarodnih komunikacij, ali ustrezne prenosne poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa.

(7) Vlada predpiše funkcionalnost opreme in določi primerne vmesnike iz prejšnjega odstavka.

(8) Agencija nadzira izpolnitev obveznosti operaterjev iz tega člena, kar ne posega v pristojnosti nadzora zakonitega prestrezanja s strani pristojnih organov na podlagi drugih zakonov.

229. člen

(nadzor)

Agencija ob upoštevanju omejitev iz 228. člena tega zakona nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 216., 220., 221., 223. in 225. člena tega zakona, kjer nadzor izvaja Informacijski pooblaščenec.

XIII. AGENCIJA

1. **Splošne določbe**

1.1 *Splošno*

230. člen

(agencija)

(1) Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) je pravna oseba javnega prava.

(2) Agencija je pri izvajanju nalog iz svoje pristojnosti samostojna.

(3) V imenu Republike Slovenije pravice in obveznosti ustanovitelja izvršuje vlada.

231. člen

(delovanje agencije)

(1) Agencija izvaja naloge, ki so določene s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja ter na njihovi podlagi sprejetimi podzakonskimi akti. Pri tem zasleduje razvojne cilje, ki izhajajo iz strateških dokumentov Republike Slovenije s področja njenega delovanja.

(2) Agencija mora naloge iz svoje pristojnosti izvajati nepristransko, pregledno in pravočasno v okviru zakonsko določenih rokov.

(3) Agencija pri izvajanju nalog zagotavljanja konkurence iz IX. poglavja tega zakona, reševanja sporov iz prvega odstavka 282. člena tega zakona, oblikovanju trga in konkurence v postopkih dodelitve pravic uporabe radijskih frekvenc, izvajanju nalog, s katerimi se prispeva k varstvu pravic končnih uporabnikov, izvajanju nalog iz 268. člena tega zakona, izvajanju nalog iz 171. in 172. člena tega zakona in zagotavljanju prenosljivosti številk iz 195. in 196. člena tega zakona ne sme zaprositi ali prejemati navodil od drugih državnih organov. Navedeno ne vpliva na možnost njenega posvetovanja z organom, pristojnim za varstvo konkurence, organom, pristojnim za varstvo potrošnikov, in na sodelovanje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo, BEREC in RSPG v skladu s tem zakonom.

(4) Organizacijo in poslovanje agencije ureja statut.

232. člen

(akti agencije)

(1) Agencija izdaja splošne akte o vprašanjih s področja svojih pristojnosti.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb zakonov, in sicer s področij v njeni pristojnosti.

(3) Agencija lahko izda splošni akt za izvrševanje neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije na področju elektronskih komunikacij, če so s temi predpisi neposredno določene naloge nacionalnih regulativnih organov.

(4) Agencija v okviru svojih regulativnih pristojnosti izdaja priporočila, s katerimi naslovnikom nezavezujoče priporoča določena ravnanja.

(5) Agencija odloča o posamičnih zadevah s področja svojih pristojnosti z odločbo ali sklepom.

(6) Statut in splošni akti agencije za izvajanje javnih pooblastil se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, priporočila pa na spletni strani agencije.

233. člen

(organi agencije)

Organa agencije sta svet agencije in direktor agencije.

1.2 *Svet agencije*

234. člen

(sestava in imenovanje članov sveta agencije)

(1) Svet agencije sestavlja pet članov.

(2) Člane sveta agencije imenuje vlada z odločbo na podlagi javnega poziva, ki ga izvede služba.

(3) Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencije med seboj z večino glasov in na tajnem glasovanju.

(4) Vlada pri imenovanju kandidatov za člane sveta agencije uporablja merilo strokovnosti in usposobljenosti osebe.

235. člen

(mandat in pogoji za člane sveta agencije)

(1) Člani sveta agencije so imenovani za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki

1. je državljan države članice Evropske unije in ima v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče,

2. je poslovno sposobna,

3. ima najmanj izobrazbo ustrezne smeri, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven,

4. ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje točke,

5. je strokovnjak na vsaj enem področju delovanja oziroma poslovanja agencije,

6. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev,

7. predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 236. člena tega zakona.

236. člen

(izjava o interesih in povezavah člana sveta agencije)

(1) Kandidat za člana sveta agencije mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršne koli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje nalog člana sveta agencije.

(2) Član sveta agencije mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju posredovati agenciji, ki jo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena je član sveta agencije dolžan obvestiti agencijo, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če kateri koli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta agencije iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencijo, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta agencije o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta agencije, na katerega se ti interesi in povezave nanašajo. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, o katerem teče postopek.

237. člen

(nezdružljivost)

Člani sveta agencije ne morejo biti:

1. člani organov političnih strank,

2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,

3. osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali so člani upravnega ali nadzornega organa v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah,

4. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner in sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali je član upravnega ali nadzornega organa v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

238. člen

(pristojnosti in odgovornosti sveta agencije)

(1) Svet agencije:

1. sprejema svoj poslovnik,

2. sprejema program dela in finančni načrt ter letno poročilo,

3. spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta,

4. daje soglasje k statutu, ki ga sprejeme direktor agencije,

5. predlaga razrešitev direktorja agencije,

6. predlaga začasno prepoved opravljanja nalog direktorja agencije,

7. predlaga predčasno razrešitev članov sveta agencije.

(2) Člani sveta agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige, kot so opredeljene v slovenskih računovodskih standardih, in knjigovodske listine agencije.

(3) Člani sveta agencije varujejo zaupnost podatkov agencije v skladu s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih imajo dostop pri izvajanju svojih nalog.

(4) Direktor mora svetu agencije vedno na njegovo zahtevo predložiti poročilo o poslovanju agencije in druge informacije, ki jih svet agencije potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

(5) Svet agencije lahko direktorju predlaga izboljšave poslovanja agencije, opozori na morebitne nepravilnosti poslovanja agencije oziroma o tem obvesti pristojne organe.

(6) Svet agencije pri izvajanju svojih pristojnosti iz prvega odstavka tega člena ne sme posegati v vsebino in postopke sprejemanja drugih splošnih in posamičnih aktov ter priporočil agencije ter v z njimi povezane strokovne naloge.

239. člen

(predčasna razrešitev člana sveta)

(1) Član sveta agencije je predčasno razrešen, če:

1. to zahteva sam,

2. ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,

3. če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,

4. če nastopi položaj nezdružljivosti iz 237. člena tega zakona,

5. če več kot pol leta ne opravlja svojih nalog.

(2) Člane sveta agencije z upravno odločbo predčasno razreši vlada, in sicer na lastno pobudo ali na obrazloženi predlog sveta agencije.

(3) Če razrešitev člana sveta agencije predlaga svet agencije, svet agencije sprejme obrazloženi predlog za predčasno razrešitev člana sveta agencije po postopku, ki je določen s statutom agencije. Pri odločanju o predčasni razrešitvi ne sme sodelovati član agencije, katerega razrešitev se predlaga. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, katerega razrešitev je predlagana.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

240. člen

(sklic seje in odločanje sveta agencije)

(1) Svet agencije dela in odloča najmanj štirikrat letno na sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta agencije na lastno pobudo, na zahtevo vsaj dveh članov sveta agencije ali na zahtevo direktorja agencije. Zahteva članov sveta agencije in direktorja mora biti posebej obrazložena.

(2) Svet agencije sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov sveta agencije. O seji sveta agencije se sestavi zapisnik.

241. člen

(pravice in obveznosti članov sveta agencije)

(1) Člani sveta morajo pri svojem delu ravnati nepristransko in s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ter varovati poslovno skrivnost agencije.

(2) Člani sveta agencije so upravičeni do sejnin in povračil drugih stroškov v skladu s predpisom vlade, izdanim na podlagi zakona, ki ureja javne agencije. Sredstva, pogoje za delo in informiranje zagotovi agencija.

(3) Člani sveta so odgovorni za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihove dolžnosti.

1.3 *Direktor agencije*

242. člen

(imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja)

(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog predstojnika službe po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(2) Javni natečaj se objavi na spletnih straneh agencije in spletnih straneh ministrstva, pristojnega za upravo, lahko pa tudi v dnevnem tisku oziroma v Uradnem listu Republike Slovenije. Javni natečaj mora biti objavljen največ 90 in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(3) Javni natečaj, ki se začne na predlog predstojnika službe, izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet.

(4) Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče o tem odloča prednostno.

(5) Če direktor umre, je razrešen ali mu je potekel mandat in novi direktor še ni imenovan, vlada brez javnega natečaja imenuje vršilca dolžnosti direktorja do imenovanja novega direktorja, vendar najdlje za šest mesecev. Glede pogojev za imenovanje in razlogov za predčasno razrešitev se za vršilca dolžnosti direktorja uporabljajo določbe 243. in 248. člena tega zakona.

(6) Pri začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja iz 249. člena tega zakona je imenovan vršilec dolžnosti do prenehanja tega ukrepa.

243. člen

(mandat in pogoji za imenovanje direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,

2. je poslovno sposobna,

3. ima najmanj izobrazbo ustrezne smeri, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven,

4. ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje točke,

5. je priznan strokovnjak na področjih, ki so v pristojnosti delovanja agencije,

6. ima mednarodne izkušnje in vodstvene ter organizacijske spretnosti in izkušnje,

7. ima višjo raven znanja angleškega jezika,

8. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva,

9. zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,

10. izpolnjuje zahteve iz 244. in 245. člena zakona,

11. predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 246. člena tega zakona.

(2) Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(3) Vlada ob upoštevanju določb tretjega odstavka 231. člena tega zakona sklene z direktorjem pogodbo o zaposlitvi, v kateri se določijo tudi pričakovani cilji in rezultati direktorja.

244. člen

(opravljanje drugih dejavnosti in nasprotje interesov)

(1) Za vse javne uslužbence agencije veljajo omejitve glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, kot je to za uradnike določeno v zakonu, ki ureja javne uslužbence.

(2) Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

1. sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,

2. biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,

3. imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

245. člen

(omejitev poslovanja)

(1) Direktor in njegovi namestniki ne smejo:

1. sami kot fizične osebe poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,

2. biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,

3. imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(2) Prepovedano poslovno sodelovanje iz prejšnjega odstavka ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija.

246. člen

(izjava o interesih in povezavah kandidata za direktorja)

(1) Kandidat za direktorja mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ki so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršne koli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(2) Direktor mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju posredovati agenciji, ki izjavo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena je direktor dolžan obvestiti agencijo, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije in vlado ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če kateri koli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi direktorja iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za direktorja ali o katerih ni obvestil sveta agencije in vlade v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencije in vlado, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije Republike Slovenije. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje direktorja. Komisijo za preprečevanje korupcije lahko, če oceni, da obstajajo takšne povezave in interesi direktorja, obvesti tudi vlada.

247. člen

(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)

(1) Direktor agencije:

1. zastopa in predstavlja agencijo,

2. vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo ter sprejme statut agencije,

3. vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije,

4. izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije,

5. varuje zaupnost podatkov agencije v skladu s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog,

6. pripravi in predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela, finančnega načrta in letnega poročila ter sodeluje s svetom agencije v skladu z njunimi pristojnostmi,

7. sodeluje s posvetovalnimi sveti s področja delovanja agencije v skladu z njihovimi pristojnostmi.

(2) Direktor lahko izmed vodij sektorjev v agenciji imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja ter v primeru prenehanja z delom iz tretjega odstavka prejšnjega člena na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata agencijo.

(3) Direktor agenciji odgovarja za škodo, ki jo je povzročil s svojim nevestnim ali protipravnim ravnanjem, po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

248. člen

(predčasna razrešitev direktorja)

(1) Direktor je predčasno razrešen le, če:

1. to sam zahteva,

2. ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 243. člena tega zakona, razen pogoja iz 9. točke prvega odstavka 243. člena tega zakona,

3. če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela na delovnem mestu direktorja.

(2) Direktor je lahko predčasno razrešen tudi, če Računsko sodišče Republike Slovenije v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja računsko sodišče, da poziv za njegovo razrešitev.

(3) Direktorja razreši vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije, če obstajajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) O razlogih za predčasno razrešitev mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.

(5) Vlada razreši direktorja z upravno odločbo, v kateri mora obrazložiti razloge za svojo odločitev.

(6) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče odloča prednostno.

(7) Informacijo o razrešitvi direktorja vlada javno objavi. Če ta informacija ne vsebuje utemeljitve vseh razlogov za razrešitev, mora vlada na zahtevo razrešenega direktorja odločbo iz petega odstavka v celoti javno objaviti na svojih spletnih straneh.

(8) Razrešeni direktor, ki je imel pred imenovanjem v agenciji sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, je razporejen na prosto delovno mesto v agenciji, ki ustreza njegovi delovni usposobljenosti, za čas, za katerega je imel sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Če takšnega delovnega mesta ni, mu vlada v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, odpove pogodbo o zaposlitvi v skladu z določbami o redni odpovedi.

(9) Če je direktor predčasno razrešen, ker ne izpolnjuje več pogojev za njegovo imenovanje iz 8. ali 10. točke prvega odstavka 243. člena tega zakona, gre za razrešitev iz krivdnih razlogov in za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

249. člen

(začasna prepoved opravljanja nalog direktorja)

(1) Vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije z upravno odločbo odloči o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja, če je zoper njega:

1. v zvezi z njegovim delom uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja iz 257., 257.a, 261. ali 263. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21 in 105/22 – ZZNŠPP) ali

2. vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je kot glavna kazen predpisana zaporna kazen najmanj šest mesecev.

(2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se direktorju začasno odvzamejo pooblastila, hkrati pa se mu ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji. Le v primerih, ko ni mogoče drugače zagotoviti zakonitosti poslovanja agencije oziroma nepristranskosti njenega odločanja, se direktorju začasno odvzamejo pooblastila direktorja in se mu hkrati prepove delo v agenciji.

(3) Začasna prepoved opravljanja nalog direktorja iz prvega odstavka tega člena traja do:

1. dokončne odločitve vlade o njegovi razrešitvi,
2. poteka njegovega mandata ali
3. pravnomočno končanega kazenskega postopka.

(4) O razlogih za začasno prepoved opravljanja nalog direktorja mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.

(5) Vlada o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja odloči z upravno odločbo, zoper katero je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

(6) Če je direktorju začasno v celoti prepovedano opravljanje dela v agenciji, mu v času prepovedi pripada 50 % osnovne plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal naloge direktorja agencije. Če je direktorju ponujena sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji in to sprejme, mu v tem času pripada plača za to delovno mesto. Če takšno ponudbo zavrne, pravice iz tega odstavka nima.

(7) Če se postopek zaradi kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena pred kazenskim sodiščem pravnomočno konča tako, da ni podlage za razrešitev direktorja po tem zakonu, se z dnem pravnomočnosti sodne odločbe odpravijo posledice ukrepa iz prvega odstavka tega člena.

1.4 *Delovanje agencije*

250. člen

(število zaposlenih)

Agencija za izvajanje svojih pristojnosti v programu dela določi ustrezno število zaposlenih glede na njene potrebe dela.

251. člen

(plače zaposlenih)

Za plače zaposlenih v agenciji veljajo predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju.

252. člen

(financiranje agencije)

Agencija se financira izključno s prihodki od plačil, ki so določena s tem zakonom in z drugimi zakoni s področij njenega delovanja.

253. člen

(postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta)

(1) Ministrstva ali služba, pristojna za posamezna področja delovanja agencije, lahko agenciji do 31. maja tekočega leta pošljejo strateške usmeritve za pripravo programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto.

(2) Agencija osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto najpozneje do 31. julija tekočega leta predloži v javno obravnavo v skladu z 269. členom tega zakona.

(3) Direktor najpozneje do 30. septembra tekočega leta svetu agencije v sprejem predloži predlog programa dela in finančni načrt za prihodnje koledarsko leto.

(4) Svet agencije do 31. oktobra tekočega leta predloži sprejeti program dela v seznanitev in finančni načrt v soglasje vladi.

254. člen

(nadzor nad delom agencije)

(1) Statut agencije potrdi vlada.

(2) K finančnemu načrtu agencije daje soglasje vlada.

(3) Agencija mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije pregleda pooblaščeni revizor. Revizor mora podati soglasje tudi k delitvi splošnih stroškov na posamezno ločeno področje.

(4) Agencija mora vsako leto pripraviti letno poročilo, h kateremu vlada da soglasje, in z njima pa nato seznani državni zbor. Letno poročilo je sestavljeno iz poročila o delu in poslovnega poročila.

(5) Nadzor nad zakonitostjo dela agencije opravlja ministrstvo ali služba, pristojna za posamezno delovno področje, na katerem deluje agencija. Ta nadzor ne zajema možnosti poseganja v vsebino splošnih ali konkretnih pravnih aktov, ki jih je izdala agencija v zvezi z izvajanjem njenih pristojnosti na podlagi tega ali drugih zakonov s področij njenega delovanja.

(6) Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče. Računsko sodišče poročilo o opravljenem nadzoru objavi na svojih spletnih straneh.

(7) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

255. člen

(postopek pred agencijo)

(1) Agencija vodi postopek in izdaja odločbe ter druge posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni določeno drugače. Kadar ta zakon določa, da se odločba ali drugi posamični akt izda po javnem razpisu, agencija pred uvedbo upravnega postopka izvede postopek javnega razpisa po tem zakonu.

(2) Za odločanje v posamičnih zadevah lahko direktor pooblasti osebo v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v splošnem upravnem postopku.

(3) Odločba ali drugi posamični akt agencije, izdan v upravnem postopku, sta dokončna, če ta ali drugi zakon s področja njenega delovanja ne določa drugače.

(4) Zoper odločbo ali drugi posamični akt agencije iz prejšnjega odstavka so dovoljena le tista izredna pravna sredstva po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, za katera je pristojna agencija.

(5) Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb in lahko pri tem izreka ustrezne globe ter uporablja prisilne ukrepe, ki so predpisani z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Upravno izvršbo denarnih obveznosti opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

256. člen

(sodno varstvo)

(1) Zoper dokončne odločbe ali druge posamične akte agencije je zagotovljeno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor.

(2) Tožba v upravnem sporu zoper akte, ki jih izda agencija na podlagi tega zakona, se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani. V sporu odloča upravno sodišče s sedežem v Ljubljani.

(3) Postopki v zvezi s tožbami zoper akte, izdane na podlagi določb IX. poglavja tega zakona, so prednostni.

257. člen

(zbiranje podatkov v zvezi s postopkom pred upravnim sodiščem)

(1) Upravno sodišče zbira podatke o številu in splošnem predmetu tožb v upravnem sporu, trajanju postopkov pred sodiščem od vložitve tožbe do pravnomočne sodne odločbe ter o številu odločitev o začasnih odredbah, ki jih je izdalo sodišče v zvezi z elektronskimi komunikacijami.

(2) Upravno sodišče pošlje podatke iz prejšnjega odstavka za tekoče leto ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, najpozneje do 31. januarja naslednje leto.

(3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, prejete podatke posreduje Evropski komisiji in BEREC na njuno utemeljeno zahtevo.

2. **Cilji agencije na področju elektronskih komunikacij**

258. člen

(splošni cilji in načela)

(1) Agencija mora pri opravljanju svojih nalog sprejeti vse ukrepe, ki so primerni za dosego ciljev iz 259. do 261. člena tega zakona, pri čemer morajo biti ukrepi sorazmerni ciljem, ki se zasledujejo.

(2) Ukrepi, ki jih sprejema agencija, morajo biti čim bolj tehnološko nevtralni, razen če je z določbami tega zakona in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi, ki urejajo radiofrekvenčni spekter, določeno drugače.

(3) Agencija mora v okviru svojih pristojnosti prispevati k uresničevanju usmeritev, ki so namenjene spodbujanju svobode izražanja in obveščanja, kulturne in jezikovne raznolikosti ter pluralnosti medijev.

(4) Agencija in drugi državni organi po potrebi pomagajo Evropski komisiji pri določanju referenčnih meril in poročanju o učinkovitosti držav članic EU za dosego ciljev iz 259. do 261. člena tega zakona.

259. člen

(spodbujanje konkurence in povezljivosti ter dostopa do zelo visokozmogljivih omrežij)

(1) Agencija pospešuje učinkovito konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih zmogljivosti, vključno z učinkovito konkurenco na področju infrastrukture, ter pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih storitev in pripadajočih storitev.

(2) Agencija in služba spodbujata povezljivost in dostop do zelo visokozmogljivih omrežij, vključno s fiksnimi, mobilnimi in brezžičnimi omrežji, ter njihovo uporabo za državljane in podjetja v EU.

260. člen

(spodbujanje razvoja notranjega trga)

Agencija prispeva k razvoju notranjega trga med drugim tako, da:

1. odpravi preostale ovire in omogoči usklajene pogoje za naložbe in zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, pripadajočih zmogljivosti in storitev ter elektronskih komunikacijskih storitev na ravni EU,

2. daje prednost dejanski, učinkoviti in koordinirani uporabi radiofrekvenčnega spektra, odprtim inovacijam, vzpostavitvi in razvoju vseevropskih omrežij, zagotavljanju, razpoložljivosti in medobratovalnosti vseevropskih storitev in povezljivosti med obema koncema,

3. sodeluje pri oblikovanju skupnih pravil in predvidljivih regulativnih pristopov.

261. člen

(podpiranje interesov državljanov)

Agencija podpira interese državljanov med drugim tako, da zlasti:

1. spodbuja povezljivost ter splošno razpoložljivost in uporabo zelo visokozmogljivih omrežij, vključno s fiksnimi, mobilnimi in brezžičnimi omrežji, ter elektronskih komunikacijskih storitev,

2. omogoči čim večje koristi pri izbiri, ceni in kakovosti na podlagi učinkovite konkurence,

3. zagotovi visoko in enotno zaščito končnih uporabnikov s posebnimi sektorskimi pravili,

4. zagotovi možnosti izbire in enakovrednega dostopa za končne uporabnike invalide,

5. poskrbi za visoko raven varstva potrošnikov pri poslovanju z operaterji, zlasti z zagotovitvijo preprostega postopka reševanja sporov, obravnava potrebe posebnih družbenih skupin, še posebej uporabnikov invalidov, starejših uporabnikov in uporabnikov s posebnimi socialnimi potrebami,

6. poskrbi za ohranjanje celovitosti javnih komunikacijskih omrežij ter varnosti teh omrežij in javnih komunikacijskih storitev,

7. spodbuja ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta.

262. člen

(regulativna načela)

Agencija pri uresničevanju ciljev iz 258. do 261. člena tega zakona uporabi nepristranska, objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna regulativna načela, kot so:

1. spodbujanje regulativne predvidljivosti z izvajanjem doslednega regulativnega pristopa v primernih obdobjih pregleda ter s sodelovanjem z drugimi nacionalnimi regulativnimi organi in drugimi pristojnimi organi, BEREC, RSPG in Evropsko komisijo,

2. zagotavljanje, da v podobnih razmerah ni diskriminacije pri obravnavi fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve,

3. uporaba predpisov na tehnološko nevtralen način, kolikor je to v skladu z doseganjem ciljev iz 258. do 261. člena tega zakona,

4. spodbujanje učinkovitega vlaganja in inovacij na področju novih in izboljšanih infrastruktur, vključno z zagotavljanjem, da vse obveznosti dostopa ustrezno upoštevajo tveganje, ki ga sprejmejo podjetja, ki vlagajo, in z omogočanjem različnih dogovorov o sodelovanju med vlagatelji in strankami, ki iščejo dostop, da razpršijo naložbeno tveganje in hkrati zagotovijo, da se ohranita konkurenčnost na trgu in načelo nediskriminacije,

5. ustrezno upoštevanje različnih pogojev glede konkurence in uporabnikov, ki obstajajo na različnih geografskih območjih države, vključno z lokalno infrastrukturo, ki jo na nepridobitni podlagi uporabljajo fizične osebe,

6. nalaganje predhodnih regulativnih obveznosti le, če ni učinkovite in trajnostne konkurence, in z omilitvijo in odpravo teh obveznosti takoj, ko je ta pogoj izpolnjen.

263. člen

(neodvisnost delovanja)

Agencija mora pristojnosti na področju elektronskih komunikacij izvajati neodvisno od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve.

3. **Pristojnosti agencije na področju elektronskih komunikacij**

264. člen

(uradne evidence)

(1) Agencija vodi uradne evidence:

1. operaterjev,

2. imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc,

3. imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja,

4. imetnikov radioamaterskih dovoljenj.

(2) Uradne evidence iz prejšnjega odstavka vodi agencija kot med seboj povezano informatizirano zbirko podatkov.

(3) V uradni evidenci operaterjev agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko za fizične osebe,

2. firmo, sedež, matično številko, registrsko številko za pravne osebe,

3. o obvestilu, javnem komunikacijskem omrežju oziroma javni komunikacijski storitvi,

4. o datumu začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij in izvajanja javnih komunikacijskih storitev,

5. o odločbi o ugotovitvi, da gre za operaterja s pomembno tržno močjo,

6. o poravnavanju obveznosti operaterjev, ki izvirajo iz tega zakona,

7. o kaznovanju zaradi kršitev določil tega zakona.

(4) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko za fizične osebe,

2. firmo, sedež, matično številko, registrsko številko za pravne osebe,

3. o odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, o elektronskem komunikacijskem omrežju oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katero se uporablja dodeljena radijska frekvenca, o datumu prenehanja veljavnosti te odločbe in druge podatke iz te odločbe,

4. o poravnavanju obveznosti imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki izvirajo iz tega zakona,

5. o kaznovanju imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zaradi kršitev določil tega zakona.

(5) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko za fizične osebe,

2. firmo, sedež, matično številko, registrsko številko za pravne osebe,

3. o odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja, o elektronskem komunikacijskem omrežju oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katero se uporabljajo dodeljeni elementi oštevilčenja, o datumu prenehanja veljavnosti te odločbe ter druge podatke iz te odločbe,

4. o poravnavanju obveznosti imetnika ali imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki izvirajo iz tega zakona,

5. o kaznovanju imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja zaradi kršitev določil tega zakona.

(6) V uradni evidenci imetnikov radioamaterskih dovoljenj agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko za fizične osebe,

2. firmo, sedež, matično številko za pravne osebe,

3. o dodeljenem klicnem znaku.

(7) Agencija lahko v tem členu navedene podatke pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in neposredno po elektronski poti.

(8) Agencija vodi podatke iz tretjega odstavka tega člena, dokler operater zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve na podlagi tega zakona, nato pa jih hrani trajno. Podatke iz četrtega in petega odstavka tega člena agencija vodi ves čas, dokler ima fizična ali pravna oseba pravico uporabljati radijske frekvence oziroma uporabljati številke, nato pa jih hrani trajno.

265. člen

(obveznost dajanja podatkov in informacij agenciji)

(1) Vse fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, pripadajoče zmogljivosti ali pripadajoče storitve, morajo dati agenciji na podlagi njene pisne zahteve na voljo vse podatke in informacije, s katerimi razpolagajo, vključno z listinami in finančnimi podatki, ki jih agencija potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti po tem zakonu, med drugim za:

1. sistematično ali posamično preverjanje izpolnjevanja zahtev, povezanih z učinkovito uporabo radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja, s prispevki za financiranje univerzalne storitve ali plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc, za uporabo elementov oštevilčenja oziroma plačil za učinkovito rabo omejene naravne dobrine,

2. posamično preverjanje izpolnjevanja določb tega zakona ali posamičnih aktov agencije,

3. oceno varnosti storitev in omrežij operaterjev, vključno z dokumentiranimi varnostnimi politikami,

4. reševanje sporov po določbah tega zakona,

5. izvedbo postopkov, povezanih z vlogami za dodelitev pravic uporabe omejenih dobrin na podlagi tega zakona,

6. objavo primerjalnih pregledov kakovosti in cen storitev v korist potrošnikov,

7. jasno opredeljene statistične namene,

8. izvedbo analiz upoštevnih trgov in izvajanje drugih pristojnosti na področju zagotavljanja konkurence,

9. izvedbo njenih pristojnosti na področju gradnje, vključno s poizvedovanjem o napovedih postavitev omrežij iz 18. in 19. člena tega zakona,

10. varovanje učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja ter zagotavljanja njihovega učinkovitega upravljanja,

11. ocenjevanje prihodnjega razvoja omrežij ali storitev, ki bi lahko vplival na veleprodajne storitve, ki so na voljo konkurentom, na ozemeljsko pokritost, povezljivost, ki je na voljo končnim uporabnikom, ali na določitev območij v skladu s četrtim odstavkom 18. člena tega zakona,

12. odgovarjanje na obrazložene zahteve BEREC po informacijah.

(2) V zvezi s pravicami uporabe radiofrekvenčnega spektra se podatki in informacije iz prejšnjega odstavka nanašajo zlasti na uspešno in učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra ter na izpolnjevanje obveznosti glede pokritosti in kakovosti storitev, povezanih s pravicami uporabe radiofrekvenčnega spektra in njihovim preverjanjem.

(3) Pri izvajanju pristojnosti iz prvega odstavka tega člena ima agencija predvsem pravico, da od fizičnih in pravnih oseb iz prejšnjega odstavka zahteva, da ji morajo predložiti tudi informacije in podatke o prihodnjem razvoju omrežja ali storitev, če bi ta lahko vplival na veleprodajne storitve, ki jih dajo na voljo konkurentom, ter podatke in informacije o elektronskih komunikacijskih omrežjih in pripadajočih zmogljivostih, ki so razčlenjene na lokalni ravni in so dovolj natančne, da omogočajo izvajanje nalog v skladu z 18. in 19. členom tega zakona. Agencija lahko od operaterjev s pomembno tržno močjo na veleprodajnih trgih tudi zahteva, da predložijo računovodske podatke o maloprodajnih trgih, ki so povezani s temi veleprodajnimi trgi.

(4) Agencija lahko od drugih regulativnih organov ali drugih pristojnih organov zahteva podatke in informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

(5) Zahtevani podatki in informacije morajo biti sorazmerni namenu, za katerega bodo uporabljeni. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih podatkov in informacij in jih obravnavati v skladu s četrtim odstavkom 266. člena tega zakona.

(6) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji predložiti podatke in informacije brezplačno ter v obsegu in nemudoma oziroma v roku, določenem v zahtevi agencije. Nepravočasno sporočanje podatkov in informacij ter sporočanje napačnih, nepopolnih podatkov ali informacij v nasprotju z zahtevo agencije se štejeta za kršitev dolžnosti dajanja zahtevanih podatkov in informacij.

(7) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za druga podjetja, ki delujejo v sektorju elektronskih komunikacij ali sorodnih sektorjih, če agencija na podlagi podatkov in informacij, zbranih v skladu s prvim odstavkom tega člena, ne more zadovoljivo opravljati svojih nalog v skladu s tem zakonom in predpisi EU.

(8) Agencija ne sme zahtevati podatkov in informacij, ki jih je od oseb iz prvega odstavka tega člena zahteval že BEREC na podlagi 40. člena Uredbe (EU) 2018/1971 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Agencije za podporo BEREC-u (Urad BEREC), spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1211/2009 (UL L št. 321 z dne 17. 12. 2018, str.1) in jih dal na voljo agenciji.

266. člen

(posredovanje podatkov in ravnanje z njimi)

(1) Agencija mora Evropski komisiji na njeno utemeljeno zahtevo poslati podatke in informacije iz prejšnjega člena, ki jih Evropska komisija potrebuje za izvajanje svojih nalog in so sorazmerne izvajanju teh nalog.

(2) Če je agencija zahtevane podatke in informacije predhodno pridobila od določene osebe iz prvega oziroma sedmega odstavka prejšnjega člena ali organa iz četrtega odstavka prejšnjega člena, mora to osebo oziroma organ pred izročitvijo teh podatkov in informacij o tem obvestiti in ji pojasniti, da Evropska komisija lahko te podatke in informacije posreduje tudi drugim regulativnim organom. Če ta oseba oziroma organ utemeljeno nasprotuje, da bodo ti podatki in informacije posredovani drugim organom urejanja, mora agencija o tem obvestiti Evropsko komisijo.

(3) Agencija lahko da podatke in informacije, pridobljene od oseb iz prvega oziroma sedmega odstavka prejšnjega člena ali organov iz četrtega odstavka prejšnjega člena, na voljo drugim regulativnim organom ali drugim pristojnim organom, BEREC in drugim pristojnim mednarodnim organizacijam na njihovo utemeljeno zahtevo, če jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog in so sorazmerne izvajanju teh nalog. Drugi regulativni organi in drugi pristojni organi morajo poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti.

(4) Pri posredovanju in uporabi zaupnih podatkov in informacij, vključno s podatki in informacijami, zbranimi pri izvajanju nalog v skladu z 18. in 19. členom tega zakona, mora agencija poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti. Zaupne podatke in informacije, ki jih agencija pridobi od drugega regulativnega organa, lahko uporabi le za namen, za katerega jih je zahtevala.

(5) Agencija na svoji spletni strani objavi podatke in informacije, ki jih zbira in ki prispevajo k odprtosti in konkurenčnosti trga, v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, zakonom, ki ureja poslovno skrivnost, in v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov ter v skladu s predpisi EU o poslovni tajnosti in varstvu osebnih podatkov.

(6) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja prejšnjega in tega člena. Pri tem zlasti uredi način zbiranja podatkov in informacij, varovanja poslovnih skrivnosti in način dostopa do objav iz prejšnjega odstavka.

267. člen

(uporaba standardov in specifikacij)

(1) Za zagotavljanje storitev, tehničnih vmesnikov in omrežnih funkcij in kadar je to nujno potrebno za zagotovitev medsebojnega vzajemnega delovanja storitev, povezljivosti med koncema, lažje zamenjave ponudnikov in prenosljivosti elementov oštevilčenja ter boljše izbire za uporabnike, agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uporabo standardov in specifikacij s seznama neobveznih standardov in specifikacij, ki ga sestavi Evropska komisija ter objavi v Uradnem listu EU.

(2) Do objave standardov in specifikacij v skladu s prejšnjim odstavkom agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uporabo standardov in specifikacij, ki so jih sprejele evropske organizacije za standarde, kot so Evropski odbor za standardizacijo (CEN), Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo (CENELEC) in Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI).

(3) Če standardi in specifikacije iz prejšnjega odstavka ne obstajajo, agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uvedbo mednarodnih standardov ali priporočil, ki jih sprejme ITU, CEPT, Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) ali Mednarodna komisija za elektrotehniko (IEC).

(4) Noben standard ali specifikacija iz tega člena ne preprečuje dostopa, ki ga je mogoče, kadar je to izvedljivo, zahtevati na podlagi tega zakona.

268. člen

(nevtralnost interneta)

(1) Agencija spodbuja ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta ter možnost dostopa in razširjanja informacij ali uporabe aplikacij in storitev po lastni izbiri končnih uporabnikov.

(2) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta si kar najbolj prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij, jih neenako obravnavati ali izvajati ukrepov za njihovo razvrednotenje, razen v primeru:

1. nujnih ukrepov v primeru stanj ogroženosti v skladu s 124. členom tega zakona,
2. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu z 226. členom tega zakona,
3. odločbe sodišča.

(3) Ukrepi iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni, nediskriminacijski, časovno omejeni in v obsegu, ki je nujno potreben.

4. **Javnost dela na področju elektronskih komunikacij**

269. člen

(vpliv javnosti)

(1) Agencija in drugi državni organi morajo pri oblikovanju politike na trgu elektronskih komunikacij pred sprejetjem ukrepov, ki bodo pomembno vplivali na ta trg, in pri sprejemanju predpisov ter strateških dokumentov pridobiti in primerno upoštevati mnenje zainteresirane javnosti.

(2) Agencija in drugi državni organi morajo pred sprejetjem aktov in predpisov ter strateških dokumentov iz prejšnjega odstavka njihove predloge objaviti in zbirati mnenja v objavljenem roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Po poteku roka iz drugega odstavka tega člena in pred sprejetjem akta, predpisa ali strateškega dokumenta iz prvega odstavka tega člena mora agencija ali drugi državni organ na spletnih straneh objaviti pridobljena mnenja in pripombe ter v objavi navesti način, kako so bila upoštevana, ali razloge, zaradi katerih niso bila upoštevana. Pri tem se informacije in podatki, ki so zaupne narave, ne objavijo.

(4) Državni organi agencijo obvestijo o svojih javnih posvetovanjih iz drugega odstavka tega člena. Agencija na svojih spletnih straneh objavi povezavo na javno posvetovanje teh organov.

(5) Vse informacije in dokumenti iz tega člena morajo biti objavljeni na spletnih straneh, ki so v skladu z zakonom, ki ureja dostopnost spletišč in mobilnih aplikacij, dostopne končnim uporabnikom invalidom.

270. člen

(javnost dela agencije)

(1) Delovanje agencije je javno.

(2) Program dela agencije, njen finančni načrt in letno poročilo ter letno poročilo o stanju trga elektronskih komunikacij se objavijo na spletnih straneh agencije.

(3) Agencija mora v statutu z namenom izvajanja določbe prvega odstavka podrobneje določiti:

1. pravila v zvezi s postopkom za zbiranje mnenj na podlagi prejšnjega člena tega zakona, v katerem opredeli vsaj način in mesto objave aktov iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona in rezultatov posvetovanja ter obliko sprejemanja mnenj zainteresirane javnosti,
2. način dostopa do podatkov in informacij, ki jih mora agencija objavljati, ter drugih javnih podatkov in informacij,
3. obliko sodelovanja s predstavniki potrošniških in invalidskih organizacij ter organizacij drugih uporabnikov javnih komunikacijskih storitev.

(4) Agencija zagotavlja informacije javnega značaja v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so podatki, ki so si jih stranke izmenjale v postopkih posredovanja iz 285. člena tega zakona, izvzeti od dostopa, razen če se vpletene stranke z razkritjem teh podatkov izrecno strinjajo.

271. člen

(objava podatkov in informacij)

(1) Agencija mora na svojih spletnih straneh objavljati podatke in informacije najmanj o:

1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo,
2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev omrežij, ki jih morajo oblikovati in objaviti,
3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve,
4. odločbah o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
5. izdanih radioamaterskih dovoljenjih,
6. nameravanem in izvedenem prenosu pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
7. javnih pozivih za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti na podlagi tega zakona,
8. javnih razpisih, ki jih vodi agencija na podlagi tega zakona,
9. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve,
10. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in končnimi uporabniki,
11. končanih postopkih nadzora,
12. strategijah, ki jih sprejme na podlagi tega zakona.

(2) Agencija na svojih spletnih straneh spodbuja ozaveščenost uporabnikov o obstoju in pomenu številk za komunikacijo v sili in drugih telefonskih številk z dodano družbeno vrednostjo, ki se začnejo s 116.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij, objavljenih v informacijskem sistemu za podporo poslovnim subjektom, ki ga upravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo, ter do evidence iz prvega odstavka 15. člena tega zakona.

(4) Ne glede na način objave iz prvega odstavka tega člena mora agencija zagotoviti objavo tudi kako drugače, če tako določa drugi zakon.

(5) Agencija mora pri objavi podatkov in informacij primerno upoštevati prepoved razkritja poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov.

5. **Sodelovanje agencije z drugimi organi na področju elektronskih komunikacij**

5.1 *Vloga Evropske komisije in BEREC*

272. člen

(obveznost upoštevanja priporočil Evropske komisije)

Agencija mora pri opravljanju svojih nalog upoštevati priporočila Evropske komisije, izdana za uskladitev uporabe določb direktiv iz drugega odstavka 2. člena tega zakona. Če se agencija odloči, da ne bo upoštevala priporočil, o tem obvesti Evropsko komisijo in navede razloge za svoje stališče.

273. člen

(upoštevanje mnenj in stališč BEREC)

Agencija pri spodbujanju boljšega regulativnega usklajevanja in večje skladnosti ter ob sprejemanju odločitev o svojih nacionalnih trgih podpira in v kar največjem obsegu upošteva mnenja in skupna stališča BEREC.

5.2 *Sodelovanje agencije z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC*

274. člen

(sodelovanje in posvetovanje)

(1) Zaradi skladne uporabe evropskega regulativnega okvira za elektronske komunikacije agencija sodeluje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC. Agencija lahko med drugim BEREC predloži obrazloženo zahtevo za izvedbo analize čeznacionalnega povpraševanja v skladu s prvim odstavkom 66. člena Direktive 2018/1972/EU.

(2) Agencija se mora posvetovati z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC pred sprejetjem ukrepa, ki bi lahko vplival na trgovinsko menjavo med državami članicami EU in se nanaša na:

1. določitev upoštevnega trga ali
2. postopek tržne analize ali
3. naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti iz poglavja o zagotavljanju konkurence.

(3) V ta namen mora agencija obrazloženi osnutek ukrepa iz prejšnjega odstavka hkrati z uradnim obvestilom sporočiti drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC, ter jim omogočiti, da v enem mesecu sporočijo svoje pripombe. Osnutku ukrepa priloži tudi morebitno odločbo o zavezah iz petega odstavka 160. člena tega zakona.

(4) Agencija opravi posvetovanje iz drugega odstavka tega člena po končanem posvetovanju z zainteresirano javnostjo iz 269. člena tega zakona in predloži drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC tudi že pridobljena mnenja in pripombe javnosti, razen če je drugače določeno v priporočilih ali smernicah Evropske komisije, v katerih so opredeljeni oblika, štetje rokov, vsebina in podrobne informacije v zvezi z uradnim obvestilom iz prejšnjega odstavka ter okoliščine, v katerih uradno obvestilo ni potrebno.

(5) Agencija lahko po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena sprejme osnutek ukrepa, pri čemer mora v kar največjem obsegu upoštevati pripombe, prejete od drugih regulativnih organov, Evropske komisije in BEREC.

(6) Agencija lahko osnutek ukrepa kadar koli umakne.

(7) Agencija mora vse sprejete končne ukrepe iz drugega odstavka tega člena sporočiti Evropski komisiji in BEREC.

275. člen

(postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na določitev upoštevnega trga ali postopek tržne analize)

(1) Če Evropska komisija v enomesečnem roku iz tretjega odstavka prejšnjega člena sporoči, da bi predlagani osnutek ukrepa iz 1. ali 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena oviral delovanje enotnega trga ali da resno dvomi o njegovi združljivosti z veljavno zakonodajo EU, mora agencija sprejetje predlaganega ukrepa odložiti za dodatna dva meseca.

(2) Če Evropska komisija v tem času sprejme odločitev, na podlagi katere mora agencija umakniti osnutek ukrepa, agencija osnutek ukrepa spremeni ali umakne v šestih mesecih po izdaji odločitve Evropske komisije. Če je osnutek ukrepa spremenjen, začne agencija v skladu s postopki iz 269. člena tega zakona javno posvetovanje in Evropsko komisijo v skladu z določbo iz drugega odstavka prejšnjega člena ponovno uradno obvesti o osnutku ukrepa.

276. člen

(postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti)

(1) Če Evropska komisija v enomesečnem roku iz tretjega odstavka 274. člena tega zakona sporoči, da bi predlagani ukrep iz 3. točke drugega odstavka 274. člena tega zakona oviral delovanje enotnega trga ali da resno dvomi o njegovi združljivosti z veljavno zakonodajo EU, mora agencija za dodatne tri mesece odložiti sprejetje predlaganega ukrepa.

(2) V obdobju treh mesecev agencija tesno sodeluje z Evropsko komisijo in BEREC, da se opredeli najustreznejši in najučinkovitejši ukrep glede na cilje, ki se zasledujejo na notranjem trgu za elektronske komunikacije.

(3) V obdobju iz prejšnjega odstavka lahko agencija predlagani ukrep spremeni ali umakne, pri čemer v kar največjem obsegu upošteva sporočilo Evropske komisije in morebitno mnenje ali nasvet BEREC, lahko pa predlagani ukrep ohrani.

(4) Če po poteku obdobja treh mesecev iz drugega odstavka tega člena Evropska komisija izda priporočilo, naj agencija spremeni ali umakne predlagani ukrep, agencija na podlagi tega priporočila v enem mesecu sprejme končni ukrep in ga sporoči Evropski komisiji in BEREC. Enomesečni rok se lahko podaljša, če je to potrebno za ponovno izvedbo javnega posvetovanja.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko agencija odloči, da priporočila Evropske komisije ne bo upoštevala in predlaganega ukrepa ne bo spremenila ali umaknila, kar mora ustrezno obrazložiti.

277. člen

(priglasitev nujnih in izrednih ukrepov)

(1) Če je to potrebno zaradi takojšnega varstva konkurence ali pravic uporabnikov, lahko agencija izjemoma brez posvetovanja v skladu z drugim do četrtim odstavkom 274. člena in prvim odstavkom 275. člena tega zakona sprejme začasni ukrep, ki pa mora biti sorazmeren s cilji, ki jih želi doseči. Agencija mora začasni ukrep skupaj z vsemi razlogi za njegovo sprejetje nemudoma poslati drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC.

(2) Če želi agencija začasni ukrep iz prejšnjega odstavka spremeniti v stalnega ali podaljšati njegovo veljavnost, mora upoštevati drugi do četrti odstavek 274. člena in prvi odstavek 275. člena tega zakona.

278. člen

(forum za medsebojni strokovni pregled)

(1) Kadar je predmet javnega razpisa podelitev radijskih frekvenc, za katere so bili v skladu z Odločbo 676/2002/ES določeni harmonizirani pogoji za njihovo uporabo za brezžična širokopasovna omrežja in storitve, agencija ob objavi osnutka javnega razpisa obvesti RSPG ter navede, ali bo oziroma kdaj bo zahtevala sklic foruma za medsebojni strokovni pregled.

(2) Agencija med forumom iz prejšnjega odstavka pojasni, kako osnutek javnega razpisa:

1. podpira razvoj notranjega trga in čezmejno opravljanje storitev, zagotavlja čim večje koristi za potrošnike in dosega cilje iz 258. do 262. člena tega zakona ter cilje iz V. poglavja tega zakona, iz Odločbe 676/2002/ES in Sklepa št. 243/2012/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o vzpostavitvi večletnega programa politike radijskega spektra (UL L št. 81 z dne 21. 3. 2012, str. 7),

2. zagotavlja dejansko in učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra,

3. zagotavlja stabilne in predvidljive naložbene pogoje za obstoječe in potencialne uporabnike radiofrekvenčnega spektra pri postavitvi omrežij za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, ki temeljijo na radiofrekvenčnem spektru.

(3) Agencija lahko od RSPG zahteva, da sprejme poročilo o izpolnjevanju ciljev iz prejšnjega odstavka in o predstavitvi mnenj, izmenjanih v forumu.

(4) Agencija lahko po forumu od RSPG zahteva, da sprejme mnenje o osnutku javnega razpisa.

5.3 *Sodelovanje agencije in drugih pristojnih državnih organov*

279. člen

(splošno)

(1) Kadar so za določeno področje, za katero je na podlagi tega zakona pristojna agencija, pristojni tudi drugi državni organi, morajo agencija in pristojni drugi državni organi med seboj sodelovati in se posvetovati.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka z namenom spodbujanja regulativnega sodelovanja pri opravljanju svojih pristojnosti sodelujejo tudi z drugimi regulativnimi organi in pristojnimi organi drugih držav članic EU.

280. člen

(sodelovanje agencije z organom, pristojnim za varstvo konkurence)

(1) Agencija in organ, pristojen za varstvo konkurence, si morata izmenjavati podatke in informacije, ki jih potrebujeta za izvajanje svojih pristojnosti. Pri tem morata ohraniti stopnjo njihove zaupnosti in upoštevati predpise o varstvu podatkov.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti omejeni le na to, kar je primerno in sorazmerno namenu, zaradi katerega pride do njihove izmenjave.

(3) Pri analiziranju upoštevnih trgov in določanju pomembne tržne moči po tem zakonu agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence, kar pa ne posega v njeno izključno pristojnost sprejemanja odločitev na tem področju.

281. člen

(sodelovanje z Informacijskim pooblaščencem)

Informacijski pooblaščenec lahko v postopkih, ki so po tem zakonu v njegovi pristojnosti, agencijo zaprosi za sodelovanje.

XIV. REŠEVANJE SPOROV

282. člen

(pristojnost za reševanje sporov)

(1) Agencija rešuje spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, kakršni so:

1. spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, oziroma spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in med ponudniki pripadajočih zmogljivosti, če se spori nanašajo na pravice in obstoječe obveznosti, ki jih določajo ta zakon, na njegovi podlagi izdani predpisi, splošni in posamični akti (medoperaterski spori),

2. spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve, ter končnimi uporabniki, če se spori nanašajo na pravice in obveznosti, ki jih določajo ta zakon, na njegovi podlagi izdani predpisi, ter pravice in obveznosti iz pogodb o zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma storitev (spori končnih uporabnikov),

3. spori med operaterji multipleksa ter spori med operaterji multipleksa in ponudniki vsebin.

(2) Spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in drugimi fizičnimi in pravnimi osebami, ki imajo koristi od obveznosti dostopa oziroma medomrežnega povezovanja, ki je bila naložena ali dogovorjena v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim splošnim ali posamičnim aktom agencije, se rešujejo kot medoperaterski spori.

(3) Med spore končnih uporabnikov iz 2. točke prvega odstavka tega člena sodijo tudi spori glede terminalske opreme, ki je v lasti in pod upravljavskim nadzorom operaterja in je potrebna za zagotavljanje storitev, določenih v naročniški pogodbi. Agencija ne rešuje sporov glede nakupa terminalske opreme in uveljavljanja stvarnih napak terminalske opreme.

(4) Reševanje sporov iz prejšnjih odstavkov ne posega v morebitno sodno pristojnost.

283. člen

(postopek reševanja spora)

(1) Agencija reši spor s posredovanjem v skladu z določili postopka iz 285. člena tega zakona.

(2) Če rešitev spora s posredovanjem ni mogoča, ker katera od strank nasprotuje posredovanju agencije ali to ne pripelje do poravnave ali sporazuma med strankami, agencija nadaljuje postopek reševanja spora ter po opravljeni ustni obravnavi o sporu odloči z odločbo.

(3) Če stranka v predlogu za rešitev spora uveljavlja dva ali več zahtevkov, ki so v medsebojni zvezi, lahko agencija ugodi naslednjemu zahtevku, če spozna, da tisti zahtevek, ki ga stranka uveljavlja pred njim, ni utemeljen.

(4) Stranka lahko predlog za rešitev spora spremeni oziroma razširi ves čas posredovalnega postopka iz 285. člena tega zakona, ne more pa tega storiti po koncu ustne obravnave. Agencija lahko spremembo oziroma razširitev dovoli tudi po koncu ustne obravnave, če presodi, da bi bilo to koristno za rešitev spora med strankama.

(5) V postopku reševanja sporov agencija uporablja določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar s tem zakonom ni določeno drugače.

(6) Ne glede na določbe drugih predpisov v postopku reševanja sporov iz druge točke prvega odstavka prejšnjega člena vsaka stranka nosi stroške, ki so ji nastali v postopku.

(7) Če stranka med postopkom reševanja spora pred agencijo zahtevek za rešitev spora umakne, se postopek reševanja spora pred agencijo ustavi.

(8) Če stranka med postopkom reševanja spora pred agencijo o isti zadevi začne pravdni postopek pred sodiščem, o tem nemudoma obvesti agencijo, ki postopek reševanja spora prekine do odločitve sodišča. Če se sodišče izreče za nepristojno in tožbo stranke zavrže, se postopek pred agencijo nadaljuje, ko postane sklep sodišča, s katero se je izreklo za nepristojno, pravnomočen. Če sodišče odloči o zahtevku stranke, agencija zahtevek stranke zavrže, ko postane sodba sodišča, s katero je odločilo o zahtevku stranke pravnomočna.

(9) Če stranka, ki je zahtevala začetek postopka, ne pride na ustno obravnavo, čeprav je bila nanjo pravilno vabljena, in v določenem roku ne odgovori na prejeti zapisnik o opravljeni ustni obravnavi, se šteje, da je umaknila zahtevek. Agencija mora vlagatelja zahteve za rešitev spora opozoriti na posledice, ki ga doletijo, če v določenem roku ne odgovori na predloženi zapisnik.

(10) Agencija izda odločbo čim prej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora.

(11) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov ter v skladu s cilji, ki jih na podlagi 258., 259., 260. in 261. člena tega zakona zasleduje na trgu, zlasti glede zagotavljanja učinkovite konkurence in zaščite interesov uporabnikov. V postopku reševanja sporov morajo stranke polno sodelovati z agencijo. Fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ali druge stranke v sporu morajo v skladu s 4. točko prvega odstavka 265. člena tega zakona agenciji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.

(12) Agencija mora odločbe, ki se nanašajo na spore iz 1. in 3. točke prvega odstavka in iz drugega odstavka 282. člena tega zakona in spore iz prvega odstavka 286. člena tega zakona, javno objaviti v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank, razen če stranke predlagajo objavo svojih poslovnih skrivnosti. Agencija na svojih spletnih straneh objavlja tudi informacije o sporih iz druge točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona, ki jih obravnava, pri čemer pa ne sme objaviti osebnih podatkov ali poslovnih skrivnosti.

284. člen

(reševanje čezmejnih sporov)

(1) V sporu med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ki nastane v različnih državah članicah EU, lahko vsaka stranka spor predloži agenciji.

(2) Za postopek reševanja sporov po tem členu se smiselno uporabljajo določbe 282. in 283. člena tega zakona.

(3) Kadar je v sporih iz 2. točke prvega odstavka 282. člena tega zakona vključena stranka iz druge države članice EU, agencija pri reševanju spora sodeluje z nacionalnim regulativnim organom ali drugim pristojnim organom te države članice.

(4) Kadar se spor iz prvega odstavka tega člena nanaša na trgovino med državami članicami, agencija o sporu uradno obvesti BEREC.

(5) Agencija pred sprejetjem ukrepov za rešitev spora počaka na mnenje BEREC, ki ga upošteva v čim večji meri. Agencija izda odločbo v enem mesecu od prejema mnenja BEREC.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija v izjemnih okoliščinah, ko je treba takoj ukrepati za zavarovanje konkurence ali zaščito interesov končnih uporabnikov, lahko na predlog stranke ali po uradni dolžnosti sprejme začasne ukrepe.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za spore, povezane s koordinacijo radiofrekvenčnega spektra iz 33. člena tega zakona.

285. člen

(posredovanje)

(1) Agencija v osmih dneh po prejemu predloga za rešitev spora ene od sprtih strani ali v primeru 130. člena tega zakona tudi po uradni dolžnosti pisno obvesti sprti strani o uvedbi posredovalnega postopka in pogojih za reševanje spora z odločbo agencije iz drugega odstavka 283. člena tega zakona, če ne pride do sporazuma.

(2) Agencija ima v posredovalnem postopku vlogo posrednika in vodi celoten postopek tako, da upošteva načela nepristranskosti, enakosti, zakonitosti, pravičnosti in zaupnosti ter cilje, ki jih zasleduje v skladu z 258., 259., 260. in 261. členom tega zakona.

(3) Če agencija končnemu uporabniku, ki je vlagatelj zahteve za rešitev spora iz 2. točke prvega odstavka 282. člena tega zakona, predloži predlog sporazumne rešitve, ki ga je pripravila fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja in storitve, in s katerim ta v celoti ugodi zahtevku končnega uporabnika, vlagatelj pa na ta predlog v za to določenem roku ne odgovori, se šteje, da se strinja s ponujeno rešitvijo in je umaknil zahtevek. Agencija mora v predloženem predlogu sporazumne rešitve vlagatelja zahteve za rešitev spora opozoriti na posledice, če ne odgovori v roku, določenem v predloženem predlogu.

(4) Posredovalni postopek je zaupne narave, kar mora spoštovati vsakdo, kdor v njem kakor koli sodeluje.

(5) Agencija lahko pravila posredovanja natančneje opredeli v splošnem aktu.

286. člen

(reševanje sporov zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij)

(1) Agencija z namenom spodbujanja učinkovitejše gradnje in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabe obstoječe fizične infrastrukture v primerih, določenih v šestem odstavku 11. člena, drugem odstavku 12. člena, šestem odstavku 16. člena, petem odstavku 137. člena in sedmem odstavku 139. člena tega zakona (spori zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij) po določbah tega člena rešuje:

1. spore med operaterji omrežij,
2. spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji,
3. spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture,
4. spore med operaterji omrežja in imetniki pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture ter
5. spore med operaterji omrežja in lastniki oziroma upravljavci fizične infrastrukture iz drugega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) Reševanje sporov iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(3) Agencija odloči o sporu z odločbo ob uporabi tretjega, četrtega, petega, sedmega, osmega in devetega odstavka 283. člena tega zakona.

(4) Pri reševanju sporov iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se lahko agencija posvetuje z regulativnimi organi s področja delovanja drugih infrastrukturnih operaterjev.

(5) V primeru uvedbe spora iz drugega odstavka 12. člena tega zakona agencija na predlog zainteresiranega soinvestitorja izda začasno odredbo, s katero se do izdaje odločbe, vendar največ za dva meseca zadrži izvajanje gradbenih del. Agencija izdajo začasne odredbe lahko veže na pogoj, da zainteresirani soinvestitor da zavarovanje za škodo, ki utegne nastati investitorju, če ne pride do skupne gradnje.

(6) Agencija izda odločbo čim prej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primeru spora na podlagi drugega odstavka 76. člena tega zakona in spora na podlagi sedmega odstavka 139. člena tega zakona glede dostopa do obstoječe fizične infrastrukture ter v dveh mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primerih, kot so določeni v šestem odstavku 11. člena, drugem odstavku 12. člena, šestem odstavku 16. člena in petem odstavku 137. člena tega zakona.

(7) Agencija v postopku reševanja spora lahko uporabi postopek iz prejšnjega člena, pri čemer mora biti odločba v vsakem primeru izdana v rokih iz prejšnjega odstavka.

(8) V postopku reševanja sporov morajo stranke dosledno sodelovati z agencijo in ji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.

XV. NADZOR

287. člen

(pristojnost za nadzor)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter splošnih aktov, razen v primerih, ki spadajo v pristojnosti Informacijskega pooblaščenca na podlagi 229. člena tega zakona ali organa, pristojnega za informacijsko varnost, na podlagi 128. člena tega zakona. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov in ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona ter na njegovi podlagi sprejetih predpisov in splošnih aktov. Organ, pristojen za informacijsko varnost opravlja nadzor nad izvajanjem posamičnih aktov in ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tretjega odstavka 120. člena in na podlagi četrtega odstavka 121. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek agencija ne nadzira določb IV. poglavja tega zakona, razen tretjega, petega in devetega odstavka 27. člena in drugega odstavka 29. člena.

(3) Agencija na ozemlju Republike Slovenije nadzira tudi izvajanje določb predpisov EU s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije in hkrati določajo nadzor njihovega izvajanja s strani nacionalnih regulativnih organov s področja elektronskih komunikacij kot tudi sankcioniranje na ravni držav članic.

288. člen

(sodelovanje med organi nadzora)

Agencija, Informacijski pooblaščenec ter organ, pristojen za informacijsko varnost, se morajo obveščati o izvedenih ukrepih nadzora po tem zakonu, drug drugemu zagotavljati podatke, potrebne za izvajanje nadzora, in medsebojno strokovno sodelovati.

289. člen

(postopek nadzora)

(1) V postopku nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Če izvaja nadzor Informacijski pooblaščenec, se v postopku nadzora uporabljajo tudi določbe predpisov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(3) Če izvaja nadzor organ, pristojen za informacijsko varnost, se v postopku nadzora smiselno uporabljajo tudi določbe prvega in četrtega odstavka 31. člena Zakona o informacijski varnosti (Uradni list RS, št. 30/18 in 95/21), kot tudi določbe 290. člena tega zakona, ki veljajo za agencijo.

290. člen

(postopek nadzora fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve)

(1) Če agencija pri nadzoru fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ugotovi nepravilnosti pri izvajanju določb tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov, splošnih aktov in posamičnih aktov ali ukrepov, ki jih sprejema sama, te osebe o tem pisno obvesti in jim da možnost, da se o zadevi izrečejo v razumnem roku.

(2) Agencija lahko po prejemu odgovora ali po poteku roka za odgovor iz prejšnjega odstavka zahteva ustavitev kršitve iz prejšnjega odstavka tega člena takoj ali v razumnem roku ter hkrati sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev odprave nepravilnosti.

(3) Z odločbo, izdano v postopku nadzora, ki vsebuje ukrepe in razloge za odpravo nepravilnosti ter razumen rok za izpolnitev naloženih ukrepov, lahko agencija naloži tudi prekinitev ali odložitev zagotavljanja storitev ali paketa storitev, ki bi lahko, če bi se nadaljevale, zelo škodile konkurenci, vse dokler oseba iz prvega odstavka tega člena ne izpolni obveznosti dostopa na podlagi analize trga, ki se izvede v skladu s 147. členom tega zakona.

(4) Agencija lahko izda odločbo o ugotovitvi obstoja kršitve določb tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov, splošnih aktov ali ukrepov, ki jih sprejme sama, tudi v primerih, ko je kršitev že prenehala. Z odločbo, izdano v postopku nadzora, lahko agencija fizični ali pravni osebi naloži ukrepe, ki so potrebni za odpravo kršitve oziroma odpravo njenih posledic, med njimi še zlasti povrnitev preveč zaračunanih zneskov ali retroaktivno ureditev pogodbenega razmerja.

(5) V primeru kršitev 149. člena in 1. in 2. točke prvega odstavka 265. člena tega zakona se ne uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Če ukrepi iz drugega odstavka tega člena v določenem roku niso bili izpolnjeni, lahko agencija ob resnih in ponavljajočih se kršitvah osebi iz prvega odstavka tega člena z odločbo prepove nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali pa začasno ali trajno odvzame pravico uporabe radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja.

(7) Agencija lahko v primeru kršitve iz prejšnjega odstavka osebi iz prvega odstavka tega člena izreče globo za prekršek za obdobje kršitve, četudi je bila kršitev morebiti pozneje odpravljena.

(8) Ne glede na določbo prvega, drugega in petega odstavka tega člena lahko agencija, če ima dokaze o kršitvi, ki pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost in življenje ter zdravje ljudi ali bo povzročila resne gospodarske ali obratovalne težave drugim izvajalcem ali uporabnikom elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali drugim uporabnikom radijskega spektra, sprejme nujne začasne ukrepe za odpravo tega stanja pred sprejetjem končne odločbe in ne da bi prej določila rok za odpravo nepravilnosti ali dala možnost izreči se o zadevi. V tem primeru dobi oseba iz prvega odstavka tega člena možnost, da se o zadevi izreče in predlaga rešitev, vendar šele po sprejetju nujnih začasnih ukrepov.

291. člen

(trajanje začasnih ukrepov)

Začasni ukrepi iz osmega odstavka prejšnjega člena veljajo največ tri mesece, ki pa se lahko, če izvršilni postopki

niso bili končani, podaljšajo za nadaljnje obdobje do treh mesecev.

292. člen

(pooblaščene osebe agencije)

(1) Naloge nadzora agencije na podlagi tega poglavja opravljajo osebe, ki so zaposlene v agenciji in imajo za to pooblastilo predstojnika službe (v nadaljnjem besedilu: pooblaščene osebe agencije).

(2) Pooblastilo za opravljanje nalog nadzora se izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda predstojnik službe.

(3) Pooblaščene osebe agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, za inšpektorje.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena samostojno opravljajo naloge nadzora po tem zakonu, vodijo upravni postopek ter izdajajo odločbe in sklepe v upravnem postopku. Za druga pooblastila, pristojnosti, postopek in ukrepanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

293. člen

(pravna sredstva)

(1) Odločba agencije in Informacijskega pooblaščenca, izdana v postopku nadzora na podlagi tega zakona, je v upravnem postopku dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

(2) Tožba v upravnem sporu zoper dokončno odločbo, izdano v postopku nadzora po tem zakonu, se vloži na sedežu Upravnega sodišča Republike Slovenije.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavlja informacije o odločitvah sodišč iz prejšnjega odstavka o vloženih pravnih sredstvih zoper odločbe agencije iz prvega odstavka tega člena.

294. člen

(prekrškovni postopki)

Prekrškovni postopki po tem zakonu se rešujejo po hitrem postopku v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

XVI. SVET ZA ELEKTRONSKE KOMUNIKACIJE

295. člen

(Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije)

(1) Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za svetovanje pri usmerjanju razvoja elektronskih komunikacij in pri varstvu interesov potrošnikov na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, ki ga ustanovi državni zbor.

(2) Svet ima 11 članov, ki jih za dobo petih let imenuje državni zbor. Pri tem štiri člane imenuje izmed predstavnikov potrošniških, reprezentativnih invalidskih organizacij na predlog nacionalnega sveta invalidskih organizacij in izobraževalnih institucij, tako da je imenovan najmanj po en predstavnik iz omenjenih organizacij, preostalih sedem članov pa izmed različnih strokovnjakov s področja elektronskih komunikacij.

(3) Predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika ali namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.

(4) Člani sveta ne smejo biti:

1. člani organov političnih strank,

2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,

3. javni uslužbenci v državnih organih,

4. osebe, ki so zaposlene pri operaterju ali so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali imajo lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah,

5. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali ima lastninske deleže v organizaciji, ki opravlja dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizaciji, ki ima lastninski delež v taki organizaciji.

(5) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

(6) Svet ima sekretarja, ki pomaga predsedniku sveta pri pripravi in izvedbi seje ter opravlja druge strokovne in administrativne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo sveta. Sekretarja na predlog direktorja agencije imenuje svet izmed zaposlenih v agenciji. Sekretar je upravičen do 70 odstotkov sejnine člana sveta iz prejšnjega odstavka.

296. člen

(delovanje sveta)

(1) Svet sprejme svoj poslovnik.

(2) Svet se mora sestati na seji najmanj dvakrat letno. Seja se skliče, če direktor agencije ali vsaj štirje člani pisno zahtevajo sklic. Predsednik sveta lahko kadar koli skliče sejo.

(3) Sejam sveta lahko prisostvujeta direktor agencije oziroma njegovi pooblaščenci in predstojnik službe oziroma predstavniki službe.

(4) Seja sveta je sklepčna, če je navzoča več kot polovica članov. Sklepi se sprejemajo z navadno večino navzočih članov.

297. člen

(naloge sveta)

(1) Svet daje mnenja, priporočila in predloge glede zadev na področju elektronskih komunikacij, vključno glede varstva potrošnikov, invalidov in uporabnikov s posebnimi socialnimi potrebami na tem področju. Agencija lahko glede zadev s področja elektronskih komunikacij svet zaprosi za mnenje. Mnenja, priporočila in predlogi sveta za agencijo niso zavezujoči, mora pa se do njih opredeliti.

(2) Svet sme zahtevati informacije, razen osebnih podatkov, od agencije, državnih organov in drugih akterjev na področju elektronskih komunikacij. Pri uporabi zaupnih informacij mora svet poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti.

(3) Mnenja, priporočila in predloge iz prvega odstavka tega člena agencija objavi na svojih spletnih straneh.

XVII. KAZENSKE DOLOČBE

298. člen

(prekrški)

(1) Z globo do pet odstotkov letnega prometa, ustvarjenega na trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev v predhodnem poslovnem letu, se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne izpolni naloženih obveznosti zagotavljanja preglednosti glede medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa, ali ne ravna v skladu z objavljeno vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop ali ne izpolni obveznosti objave vzorčne ponudbe (prvi, četrti in peti odstavek 149. člena tega zakona),

2. ne izpolni naloženih obveznosti zagotavljanja enakega obravnavanja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom (prvi odstavek 150. člena tega zakona),

3. ne izpolni naloženih obveznosti vodenja ločene računovodske evidence za določene dejavnosti (prvi, tretji in peti odstavek 151. člena tega zakona),

4. ne izpolni naloženih obveznosti omogočanja dostopa do komunikacijskih objektov (prvi odstavek 152. člena tega zakona),

5. ne izpolni naloženih obveznosti ugoditve vsem razumnim zahtevam za operaterski dostop do in uporabo določenih omrežnih elementov in pripadajočih zmogljivosti (prvi, drugi in peti odstavek 153. člena tega zakona),

6. ne izpolni naloženih obveznosti v zvezi s pokrivanjem stroškov in kontrolo cen (prvi, sedmi in osmi odstavek 154. člena tega zakona),

7. ne upošteva določenih najvišjih cen zaključevanja klicev (prvi in drugi odstavek 155. člena tega zakona),

8. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z regulacijo storitev (prvi, tretji in četrti odstavek 157. člena tega zakona),

9. ne izpolni naloženih obveznosti v zvezi s prenosom dejavnosti na poslovno enoto, ki deluje neodvisno (prvi in peti odstavek 158. člena tega zakona),

10. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih s prehodom z obstoječe infrastrukture (prvi in drugi odstavek 162. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

299. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 50.000 do 400.000 eurov pa pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi in deveti odstavek 5. člena tega zakona),

2. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma ne izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za dejavnosti, povezane z izvajanjem in zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (prvi odstavek 8. člena tega zakona),

3. ne sporoči agenciji namere o načrtovani gradnji in poziva zainteresiranim soinvestitorjem v skladu s prvim odstavkom 11. člena tega zakona,

4. ne predloži informacij pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v roku in pod pogoji iz petega odstavka 11. člena tega zakona,

5. zainteresiranim soinvestitorjem ne ponudi sklenitve ustrezne pogodbe v skladu z drugim odstavkom 12. člena tega zakona,

6. ne načrtuje svojega omrežja v skladu s četrtim odstavkom 12. člena tega zakona,

7. pri gradnji gospodarske javne infrastrukture ne položi dovolj zmogljive proste kabelske kanalizacije oziroma je pod enakimi pogoji ne da na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo (osmi odstavek 12. člena tega zakona),

8. ne pošlje podatkov ali pošlje napačne podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim, četrtim in sedmim odstavkom 15. člena tega zakona,

9. ne odobri dostopa v roku in pod pogoji iz drugega odstavka 16. člena tega zakona,

10. ne odobri prošnje za pregled v roku in pod pogoji iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona,

11. s podatki, ki jih pridobi na podlagi 16. člena tega zakona ne ravna v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti, in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, oziroma ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti (peti odstavek 16. člena tega zakona),

12. naklepno ali iz zavestne malomarnosti posreduje zavajajoče, napačne ali nepopolne informacije v okviru poizvedovanja po tržnem interesu za gradnjo visokozmogljivih omrežij iz drugega, tretjega, šestega in sedmega odstavka 19. člena tega zakona,

13. ne uporablja radijskih frekvenc v skladu z določili splošnega akta iz prvega in drugega odstavka 35. člena tega zakona,

14. uporablja radijske frekvence v nasprotju z določili splošnega akta, ki ga izda agencija na podlagi prvega do četrtega odstavka 39. člena tega zakona,

15. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc iz prvega odstavka 64. člena tega zakona,

16. pravna oseba ne deluje v skladu z odločbo, izdano na podlagi skupnega izbirnega postopka, ki so ga izvedle pristojne institucije EU na podlagi predpisa EU (tretji odstavek 64. člena in 11. točka prvega odstavka 65. člena tega zakona),

17. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc ali odda pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v najem (prvi odstavek 69. člen tega zakona),

18. kopiči radijske frekvence z namenom omejevanja konkurence na trgu (74. člen tega zakona),

19. uporablja elemente oštevilčenja brez veljavne odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (99. člen tega zakona),

20. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo izvajalcem storitev in pri tem zaračuna več kot le dejanske stroške oziroma dela razlike med izvajalci storitev glede blokov številk, ki se uporabljajo za dostop do njihovih storitev (sedmi odstavek 101. člena tega zakona),

21. imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja (prvi odstavek 106. člena tega zakona),

22. ne sprejme sistema upravljanja varnosti v skladu s prvim odstavkom 115. člena tega zakona, vključno z ukrepi, ki vključujejo SUVI iz drugega odstavka 115. člena tega zakona in SUNP iz četrtega odstavka 115. člena tega zakona,

23. ne določi SUVI ali SUNP kot poslovno skrivnost ali ju ne izvaja, spremlja in redno izboljšuje vključno s pripadajočimi ukrepi, ki jih vsebujeta, v skladu z drugim in četrtim odstavkom 115. člena tega zakona,

24. ne sprejme, pregleduje ali posodobi SUNP v delu, ki se nanaša na komunikacije v sili, s predhodno odobritvijo pristojnih organov, ki so odgovorni za delovanje centrov za sprejem komunikacije v sili v skladu s petim odstavkom 115. člena tega zakona,

25. ne upošteva dodatnih varnostnih zahtev in omejitev iz 116. člena tega zakona,

26. na predpisani način ne obvesti določenih subjektov v skladu s prvim odstavkom 118. člena tega zakona o varnostnih incidentih,

27. v primeru posebne in resne grožnje varnostnega incidenta brezplačno ne obvesti svojih uporabnikov o morebitnih zaščitnih ali popravnih ukrepih v skladu z osmim odstavkom 118. člena tega zakona,

28. v primeru težjega ali kritičnega incidenta ali v primeru kibernetskega napada ne izvede ukrepov, naloženih s pisno odločbo iz tretjega odstavka 120. člena tega zakona,

29. v stanju povečane ogroženosti ne izvede ukrepov, naloženih s pisno odločbo iz četrtega odstavka 121. člena tega zakona,

30. ne omogoči izvedbe revizije varnosti v skladu z zahtevo agencije in predpisanim postopkom za revizijo varnosti iz prvega odstavka 123. člena tega zakona,

31. za primere stanj ogroženosti ne vzpostavi, dokumentira, izvaja ali vzdržuje procesov, postopkov in kontrole za zagotavljanje SUNP, vključno z zagotavljanjem nadomestnih poti v skladu s prvim odstavkom 124. člena tega zakona,

32. ne vzpostavi in vzdržuje ustrezne zmogljivosti, ukrepov in dogovorov z drugimi operaterji v skladu z drugim odstavkom 124. člena tega zakona,

33. ne izvaja, spremlja ali redno ne izboljšuje ukrepov, načrtov in zmogljivosti v skladu s tretjim odstavkom 124. člena tega zakona,

34. v delu, ko se SUNP za primer stanj ogroženosti nanaša na komunikacije v sili, ga ne sprejme, ne pregleda ali po potrebi ne posodobi s predhodno odobritvijo določenih organov v skladu s četrtim odstavkom 124. člena tega zakona,

35. v primeru stanj ogroženosti ne zagotavlja prednostnega delovanja delov omrežja, storitev in povezav v skladu s prvim odstavkom 125. člena tega zakona,

36. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti v skladu z drugim odstavkom 125. člena ali ne zagotavlja prednosti uporabnikom, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu z uredbo iz tretjega odstavka 125. člena tega zakona,

37. ob naravnih in drugih nesrečah, razglašeni epidemiji ali ob katastrofalnem izpadu omrežja ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja v skladu s sprejetimi ukrepi vlade (četrti odstavek 125. člena tega zakona),

38. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov, ki omogočajo, da so njihove dejavnosti v primeru stanj ogroženosti čim manj motene, ter jih ne izvaja ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti (prvi odstavek 126. člena tega zakona),

39. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do številk za komunikacijo v sili in uporabe teh številk (drugi odstavek 126. člena tega zakona),

40. ne sprejme notranjega akta v skladu s prvim odstavkom 127. člena tega zakona,

41. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 130. člena tega zakona),

42. ne varuje zaupnosti podatkov pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju oziroma operaterskem dostopu (tretji odstavek 130. člena tega zakona),

43. ne izvrši odločbe agencije iz četrtega odstavka 130. člena tega zakona,

44. ne izpolni obveznosti iz odločbe iz prvega odstavka 131. člena tega zakona,

45. ne izpolni obveznosti iz odločbe iz 132. člena tega zakona v zvezi z zagotovitvijo dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji,

46. ne izpolni obveznosti, povezanih s souporabo pasivne infrastrukture oziroma sklenitvijo lokalno omejenih sporazumov o nacionalnem gostovanju (prvi odstavek 133. člena tega zakona),

47. ne zagotovi tehničnih storitev pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (prvi odstavek 134. člena tega zakona),

48. pri zagotavljanju pogojno dostopnih storitev teh računovodsko ne loči od drugih dejavnosti (drugi odstavek 134. člena tega zakona),

49. pravic industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom pod pravičnimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (tretji odstavek 134. člena tega zakona),

50. s kakršnimi koli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupni vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (tretji odstavek 134. člena tega zakona),

51. ne razvršča programov v skladu s 135. členom tega zakona,

52. ne izvrši odločbe agencije o odreditvi skupne uporabe iz prvega odstavka 136. člena ali odločbe o naložitvi obveznosti skupne uporabe iz prvega in drugega odstavka 138. člena tega zakona,

53. ne ponudi sklenitve ustreznega dogovora v zvezi z dostopom do razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno (drugi odstavek 137. člena tega zakona),

54. uporablja fizično infrastrukturo drugega infrastrukturnega operaterja za postavitev elementov elektronskih komunikacijskih omrežij brez sklenitve dogovora o pogojih dostopa ali odločbe agencije iz 139. člena tega zakona;

55. na prošnjo operaterja omrežja ne pripravi ponudbe za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji (četrti odstavek 139. člena tega zakona in 140. člen tega zakona),

56. ne uresničuje pravice skupne uporabe v skladu s 141. členom tega zakona,

57. ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 159. člena tega zakona,

58. ne izpolni zavez, ki so v odločbi iz petega odstavka 160. člena tega zakona določene kot zavezujoče,

59. ne obvesti agencije o spremembi okoliščin v skladu s četrtim odstavkom 161. člena tega zakona,

60. pisno ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 162. člena tega zakona,

61. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (četrti odstavek 166. člena tega zakona),

62. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (prvi in četrti odstavek 169. člena tega zakona),

63. je izvajalec univerzalne storitve in pred prenosom sredstev krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom pisno ne obvesti agencije (prvi odstavek 170. člena tega zakona),

64. svojega prispevka izračunane obveznosti ne plača v kompenzacijski sklad v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (peti odstavek 172. člena tega zakona),

65. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (šesti odstavek 172. člena tega zakona),

66. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (sedmi odstavek 172. člena tega zakona),

67. cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji niso javno objavljeni, pregledni in nediskriminacijski (drugi odstavek 173. člena tega zakona),

68. ne spoštuje odločbe agencije iz tretjega odstavka 173. člena tega zakona o zagotavljanju posebnih cenovnih opcij ali paketov za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami,

69. cen in splošnih pogojev ni določila tako, da naročnikom neke storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, ni treba plačati še za zmogljivosti ali storitve, ki pri tej storitvi niso potrebne ali zahtevane (prvi odstavek 176. člena tega zakona),

70. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti številk (prvi odstavek 195. člena tega zakona),

71. ne izvede prenosa številke in njenega aktiviranja v roku, določenem v tretjem odstavku 195. člena tega zakona,

72. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s šestim odstavkom 195. člena tega zakona,

73. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (šesti odstavek 195. člena tega zakona),

74. povzroči zamude v postopku zamenjave izvajalca dostopa do interneta ali prenosa številke, zlorabi postopek ali prenese številko ali zamenja končne uporabnike brez njihovega izrecnega soglasja (prvi odstavek 196. člena tega zakona),

75. naročniku, ki je potrošnik, ne povrne preostalega dobroimetja v skladu s petim odstavkom 196. člena tega zakona,

76. ne zagotavlja informacij glede storitev dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev v skladu s splošnim aktom iz tretjega odstavka 197. člena tega zakona,

77. informacij ne zagotovi na način in v obliki, ki končnemu uporabniku invalidu omogoča dostop do teh informacij (četrti odstavek 197. člena tega zakona),

78. ne spoštuje določb splošnega akta iz prvega odstavka 199. člena tega zakona,

79. uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do interventnih storitev na številkah za komunikacije v sili prek komunikacije v sili (prvi odstavek 200. člena tega zakona),

80. ne omogoči uporabnikom invalidom klicev v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov na način in v obsegu, kakor je to tehnično mogoče (tretji odstavek 200. člena tega zakona),

81. brezplačno ne zagotovi prenosa komunikacije v sili in nadomestnih poti v skladu s četrtim odstavkom 200. člena tega zakona,

82. v skladu s tehničnimi zmožnostmi najprimernejšemu centru za sprejem komunikacije v sili ne pošlje podatkov o številki in lokaciji kličočega (peti odstavek 200. člena tega zakona),

83. ne zagotovi prenosa govornega klica ter standardiziranega minimalnega sklopa podatkov sistema klica v sili iz vozil (e-klic) najprimernejšemu centru za sprejem komunikacije v sili (sedmi odstavek 200. člena tega zakona),

84. ne obvešča uporabnikov v skladu z osmim odstavkom 200. člena tega zakona,

85. za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000 v skladu s tehničnimi možnostmi ne omogoči enoznačnega prikazovanja odhodnega klica v obliki trimestne številke klica 112, 113 ali 116 (deveti odstavek 200. člena tega zakona),

86. ne zagotovi obveščanja in alarmiranja končnih uporabnikov prek javnega mobilnega omrežja na območju, ki ga določi organ, pristojen za zaščito in reševanje (prvi odstavek 201. člena tega zakona),

87. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (tretji odstavek 203. člena tega zakona),

88. ne najavi omejitve ali prekinitve dostopa do svojih storitev ali ne obvesti uporabnikov in agencije o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak (drugi odstavek 208. člena tega zakona),

89. naročniku, ki je v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov, pred končno rešitvijo spora oziroma pred dokončno odločitvijo agencije zaradi neplačila obveznosti omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško razmerje, čeprav je naročnik vložil ugovor oziroma predlagal rešitev spora ali če je potrošnik sprožil postopek po zakonu, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov (štirinajsti odstavek 209. člena tega zakona),

90. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za zagotovitev zavarovanja svojih storitev (prvi odstavek 212. člena tega zakona),

91. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo takšno raven varnosti in zavarovanja, ki ustreza predvidenemu tveganju (drugi odstavek 212. člena tega zakona),

92. ne opozori uporabnikov na posebna tveganja za varnost omrežja ali storitev takoj, ko za tveganje izve, ali jih ne obvesti o vseh mogočih sredstvih za odpravo tveganja in verjetnih stroških ali uporabnikom ne omogoči hitrega in učinkovitega dostopa do zaščitnih ukrepov (prvi odstavek 213. člena tega zakona),

93. ne varuje zaupnosti elektronskih komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri je bil zavezan k varovanju zaupnosti (drugi odstavek 214. člena tega zakona),

94. sebi ali komu drugemu pridobi informacije o komunikacijah v obsegu, ki presega nujno potrebnost za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev in teh informacij ne uporablja ali posreduje drugim le zaradi izvajanja teh storitev (tretji odstavek 214. člena tega zakona),

95. ne seznani naročnika oziroma uporabnika in ne izbriše informacij o vsebini komunikacije oziroma komunikacije v skladu s četrtim odstavkom 214. člena tega zakona,

96. nadzoruje oziroma prestreza komunikacije, kadar to ni izrecno dovoljeno s tem zakonom (peti odstavek 214. člena tega zakona),

97. snema in shranjuje komunikacije v nasprotju s šestim odstavkom 214. člena tega zakona,

98. stranke v komunikaciji niso bile predhodno pravilno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka ali posneto sporočilo ni bilo pravočasno izbrisano v skladu s sedmim odstavkom 214. člena tega zakona,

99. obvestilo o snemanju ni dano po istovrstnem mediju in v enaki obliki, kot poteka snemana komunikacija (osmi odstavek 214. člena tega zakona),

100. ne vzpostavi svojih notranjih postopkov in ne zagotavlja neizbrisne evidence o odzivanju na zahteve za dostop do osebnih podatkov naročnikov v skladu s prvim odstavkom 216. člena tega zakona,

101. podatkov o prometu po končani zvezi ne izbriše ali ne naredi tako, da jih ni mogoče povezati z določeno ali določljivo osebo (prvi odstavek 218. člena tega zakona),

102. v nasprotju s tretjim odstavkom 218. člena tega zakona ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja ali pred danim soglasjem naročnika oziroma uporabnika ne obvesti o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, ter namenu in trajanju takšne obdelave,

103. podatke o prometu namesto oseb, ki so pod nadzorstvom operaterja, obdeluje kdo drug (peti odstavek 218. člena tega zakona),

104. na pisno zahtevo, ki je vložena zaradi reševanja sporov, in v skladu z veljavno zakonodajo agenciji, izvajalcu izvensodnega reševanja potrošniških sporov ali pristojnemu sodišču ne pošlje podatkov o prometu (šesti odstavek 218. člena tega zakona),

105. ne obdeluje lokacijskih podatkov le v takšni obliki, da jih ni mogoče povezati z določeno ali določljivo osebo, ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu ali trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo (prvi odstavek 219. člena tega zakona),

106. uporabniku ali naročniku krši pravico do preklica podanega soglasja za obdelavo lokacijskih podatkov za namene izvajanja storitve z dodano vrednostjo (prvi odstavek 219. člena tega zakona),

107. lokacijske podatke ne obdelujejo le osebe, ki so pod nadzorom operaterja, ali tretje osebe, ki izvajajo storitev z dodano vrednostjo (četrti odstavek 219. člena tega zakona),

108. ne hrani podatkov iz prvega odstavka 220. člena tega zakona na način in pod pogoji iz 221. člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 221. člena tega zakona (peti odstavek 220. člena tega zakona),

109. na podlagi prejete zahteve vlagatelja temu podatkov ne pošlje v najkrajšem možnem času oziroma takoj, ko je to tehnično mogoče (sedmi odstavek 220. člena tega zakona),

110. ob kršitvah varnosti osebnih podatkov o tem nemudoma ne obvesti agencije (prvi odstavek 227. člena tega zakona),

111. brez neupravičenega odlašanja ne obvesti zadevnega naročnika ali posameznika o kršitvi varnosti osebnih podatkov, če je verjetno, da ta kršitev škodljivo vpliva na osebne podatke in zasebnost naročnika ali posameznika (drugi odstavek 227. člena tega zakona),

112. ne izpolni s strani agencije naložene obveznosti obveščanja zadevnega naročnika ali posameznika o kršitvi varnosti osebnih podatkov oziroma o izpolnitvi ne obvesti agencije (četrti odstavek 227. člena tega zakona),

113. obvestilo naročniku ali posamezniku o kršitvi varnosti osebnih podatkov ne vsebuje predpisane vsebine (peti odstavek 227. člena tega zakona),

114. ne hrani zadostnega popisa podatkov o kršitvah varnosti osebnih podatkov (sedmi odstavek 227. člena tega zakona),

115. ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe pristojnega organa oziroma ustne odredbe (prvi in četrti odstavek 228. člena tega zakona),

116. ne izvaja zakonitega prestrezanja komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v prepisu izreka odredbe ali v ustni odredbi (tretji in četrti odstavek 228. člena tega zakona),

117. ne zagotovi tridesetletne neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 228. člena tega zakona),

118. ne zagotovi ustrezne opreme in primernih vmesnikov ali ustreznih prenosnih poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa (šesti odstavek 228. člena tega zakona),

119. ovira pooblaščene osebe agencije oziroma informacijskega pooblaščenca pri opravljanju nalog upravnega nadzora (287. in 289. do 291. člen tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz 3., 4. ali 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(6) Pri določanju globe za prekršek iz 12. točke prvega odstavka tega člena se upošteva, ali je imelo ravnanje storilca negativne posledice za konkurenco in zlasti ali je storilec v nasprotju s prvotno posredovanimi informacijami ali njihovimi posodobitvami postavil, razširil ali nadgradil omrežja oziroma omrežja ni postavil ter spremembe načrta ni objektivno utemeljil.

300. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 500 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 20.000 do 50.000 eurov pa pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. gradi komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo v nasprotju s šestim odstavkom 10. člena tega zakona,

2. pri gradnji ali rekonstrukciji večstanovanjskih in nestanovanjskih stavb stavbne fizične infrastrukture ne projektira in gradi v skladu s sedmim odstavkom 10. člena tega zakona,

3. sklenjena pogodba o služnosti ne vsebuje vseh obveznih sestavin iz tretjega, petega in devetega odstavka 27. člena tega zakona,

4. operaterjem pod preglednimi, poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji ne omogoči dostopa do fizične infrastrukture v svoji lasti ali upravljanju, ki je tehnično primerna za namestitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk ali je potrebna za povezovanje takih dostopovnih točk s hrbteničnim omrežjem (drugi odstavek 76. člena tega zakona),

5. končnim uporabnikom enostransko omeji ali prepreči dostopanje po lastni izbiri do radijskih lokalnih omrežij, ki jih zagotavljajo tretje osebe, ali da prek radijskih lokalnih omrežij drugim končnim uporabnikom dovolijo vzajemno ali splošnejše dostopanje do omrežij takšnih ponudnikov (peti odstavek 77. člena tega zakona),

6. gradi omrežje v nasprotju z 80. členom tega zakona,

7. ne izpolni obveznosti, povezanih z ločitvijo računovodskih evidenc, oziroma dejavnosti, povezanih z upravljanjem multipleksa ne zagotavlja v ločeni pravno organizacijski enoti (prvi odstavek 83. člena tega zakona),

8. ne omogoča enakih in nediskriminacijskih pogojev za dostop do multipleksa (prvi odstavek 84. člena tega zakona),

9. uporablja radijske frekvence za multipleks brez veljavne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali v nasprotju z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks (85. člen tega zakona),

10. razpolaga s prostimi kapacitetami multipleksa, namenjenega javni radioteleviziji, v nasprotju z drugim odstavkom 86. člena tega zakona,

11. da na trg radijski sprejemnik, ki ne ustreza zahtevam iz 94. člena tega zakona,

12. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 101. člena tega zakona),

13. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi številk iz prvega odstavka 102. člena tega zakona,

14. svojih naročnikov ne obvesti v skladu s prvim odstavkom 109. člena tega zakona,

15. končnim uporabnikom ne omogoči, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v EU, vključno z enotnimi mednarodnimi številkami brezplačnih telefonskih klicev, ter dostopajo do storitev z uporabo negeografskih številk znotraj EU in jih uporabljajo, kadar je to ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 113. člena tega zakona),

16. agencije ne obvešča redno o podrobnostih cenovnih opcij in paketov v skladu s petim odstavkom 173. člena tega zakona,

17. svojim naročnikom ne zagotavlja možnosti za nadzor stroškov v skladu z drugim odstavkom 176. člena tega zakona,

18. ne omogoča take stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 177. člena in drugi odstavek 207. člena tega zakona),

19. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne omogoča brezplačno (drugi odstavek 177. člena in drugi odstavek 207. člena tega zakona),

20. ne upošteva naročnikove zahteve o neprejemanju razčlenjenega računa (drugi odstavek 177. člena in drugi odstavek 207. člena tega zakona),

21. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje elementov, določenih s splošnim aktom iz tretjega odstavka 177. člena tega zakona,

22. omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 178. člena tega zakona),

23. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih oziroma ni sorazmeren s kršitvami ali je diskriminacijski (prvi odstavek 178. člena tega zakona),

24. uporabnika ne opozori v skladu z drugim odstavkom 178. člena tega zakona,

25. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 178. člena tega zakona brez vnaprejšnjega obvestila,

26. uporabnika ne odklopi le od neplačane ali premalo plačane storitve, čeprav je tak odklop tehnično izvedljiv (četrti odstavek 178. člena tega zakona),

27. naročniku omeji dostop do elektronskih komunikacijskih storitev v nasprotju s petim odstavkom 178. člena tega zakona,

28. ne ravna v skladu s 183. členom tega zakona,

29. pred sklenitvijo pogodbe ne zagotovi informacij iz prvega do četrtega odstavka 186. člena tega zakona,

30. informacij pred sklenitvijo ne zagotovi v skladu s petim in šestim odstavkom 186. člena tega zakona,

31. ne zagotovi povzetka pogodbe ali povzetek ne vsebuje vseh informacij iz prvega odstavka 187. člena tega zakona,

32. naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi odstavek 188. člena tega zakona),

33. ne spoštuje najdaljšega trajanja pogodbe, sklenjene za določen čas, iz drugega odstavka 190. člena tega zakona, ali začetnega zavezujočega obdobja vezave iz prvega odstavka 191. člena tega zakona,

34. naročnika ne obvesti o prenehanju pogodbene obveznosti in o načinih odpovedi pogodbe na jasen način in na trajnem nosilcu podatkov oziroma mu ne svetuje glede najboljših cenovnih možnosti v zvezi s storitvami, ki jih ima naročene (drugi odstavek 190. člena tega zakona),

35. svojih naročnikov ne obvešča v skladu s prvim odstavkom 192. člena tega zakona,

36. naročnikom ob odstopu od naročniške pogodbe ne omogoči izbire v skladu s petim odstavkom 192. člena tega zakona,

37. naročniku, ki je potrošnik, ne zagotovi možnosti za spremljanje in nadzor porabe storitev v skladu s prvim odstavkom 198. člena tega zakona,

38. svojim naročnikom ne zagotavlja redno jasnih in razumljivih informacij o možnostih za spremljanje in nadzor porabe storitev (drugi odstavek 198. člena tega zakona),

39. ne omogoči predpisanega tonskega izbiranja oziroma prikaza identitete kličočega priključka, kjer je to tehnično izvedljivo (1. točka 206. člena tega zakona),

40. po prekinitvi pogodbe o dostopu do interneta na zahtevo uporabnika brezplačno ne omogoči dostopa do elektronske pošte (2. točka 206. člena tega zakona),

41. ne omogoči predpisanih možnosti za nadzor stroškov (3. točka 206. člena tega zakona),

42. ne upošteva predpisanih obveznosti v zvezi z omejitvijo ali odklopom zaradi razlogov na strani naročnika (4. točka 206. člena tega zakona),

43. v splošnih pogojih ne opredeli razčlenitev računa, ki presegajo osnovno stopnjo razčlenitve računa v skladu s tretjim odstavkom 207. člena tega zakona,

44. pri izdaji razčlenjenega računa ne upošteva pravil za varovanje zasebnosti (četrti odstavek 207. člena tega zakona),

45. zahteve v zvezi s posredovanjem razčlenjenih računov z neprekritimi klicanimi številkami ne hrani v skladu s petim odstavkom 207. člena tega zakona,

46. operater ustrezno ne zabeleži prijave napake končnega uporabnika (tretji odstavek 209. člena tega zakona),

47. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom 215. člena tega zakona,

48. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu imenika iz prvega odstavka 217. člena tega zakona in nadaljnjih možnostih uporabe naročnikovih podatkov (prvi odstavek 217. člena tega zakona),

49. naročnikom ne da možnosti za odločitev o vpisu v javni imenik (drugi odstavek 217. člena tega zakona),

50. v zakonskem roku ne označi prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za komercialne ali raziskovalne namene (tretji odstavek 217. člena tega zakona),

51. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov oziroma vpis prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za namen iz tretjega odstavka 217. člena tega zakona niso brezplačni (četrti odstavek 217. člena tega zakona),

52. kljub naročnikovi prepovedi uporabe njegovih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, te podatke uporablja za ta namen (peti odstavek 217. člena tega zakona),

53. v svojih splošnih pogojih ne navede, kateri prometni podatki se bodo obdelovali ali koliko časa (četrti odstavek 218. člena tega zakona),

54. uporabnika pred njegovim soglasjem ne seznani z možnostjo zavrnitve soglasja, vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali, namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov in možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretjim osebam (drugi odstavek 219. člena tega zakona),

55. naročniku oziroma uporabniku ne daje možnosti, da kadar koli enostavno in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije (tretji odstavek 219. člena tega zakona),

56. v primeru nudenja prikaza identitete kličočega priključka kličočemu uporabniku ne daje možnosti, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno, prepreči prikaz identitete priključka, s katerega kliče (prvi odstavek 222. člena tega zakona),

57. v primeru nudenja prikaza identitete kličočega priključka naročniku na podlagi njegove zahteve ne omogoča samodejne in brezplačne preprečitve prikaza identitete priključka za vse klice s svojih priključkov (prvi odstavek 222. člena tega zakona),

58. brezplačno ne razveljavi preprečitev prikaza identitete kličočega priključka pri klicih na številko za komunikacijo v sili ne glede na določbe prvega odstavka 222. člena (drugi odstavek 222. člena tega zakona),

59. v primeru nudenja prikaza identitete kličočega priključka klicanemu naročniku ne zagotavlja možnosti, da sam, z enostavnimi sredstvi in ob razumni uporabi te funkcije, brezplačno za dohodne klice prepreči prikaz identitete kličočega priključka (tretji odstavek 222. člena tega zakona),

60. v primeru nudenja prikaza identitete kličočega priključka in če je identiteta kličočega priključka prikazana že pred vzpostavitvijo zveze, klicanemu naročniku ne zagotavlja možnosti, da z enostavnimi sredstvi zavrne dohodne klice, pri katerih je kličoči uporabnik ali naročnik preprečil prikaz identitete kličočega priključka (četrti odstavek 222. člena tega zakona),

61. v primeru nudenja prikaza identitete priključka v zvezi klicanemu naročniku ne zagotavlja možnosti, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi kličočemu uporabniku prepreči prikaz identitete priključka v zvezi (peti odstavek 222. člena tega zakona),

62. v svojih splošnih pogojih ne objavi možnosti prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega priključka in priključka v zvezi (šesti odstavek 222. člena tega zakona),

63. ne omogoča, da se določba prvega odstavka 222. člena tega zakona uporablja tudi za klice, ki izvirajo iz držav članic EU, in se zaključijo v tretjih državah, ter ne omogoča, da se določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 222. člena tega zakona uporabljajo tudi za dohodne klice, ki izvirajo iz tretjih držav (sedmi odstavek 222. člena tega zakona),

64. ne zagotavlja možnosti sledenja zlonamernim ali nadležnim klicem v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 223. člena tega zakona,

65. ne zagotavlja hrambe podatkov v skladu s četrtim odstavkom 223. člena tega zakona,

66. agenciji ne pošlje zahtevanih podatkov v obsegu in roku v skladu s prvim, tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 265. člena tega zakona,

67. omejuje, zadržuje ali upočasnjuje internetni promet v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom 268. člena tega zakona.

(2) Z globo od 500 do 15.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 250 do 3.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega zakona.

301. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 1.000 do 20.000 eurov pa pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v zakonskem roku o spremembi podatkov, določenih z zakonom, ne obvesti agencije (četrti odstavek 5. člena tega zakona),

2. v zakonskem roku agenciji ne predloži zahtevanih podatkov ali predloži napačne podatke o višini letnega prihodka,

ki ga ima iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (četrti odstavek 6. člena tega zakona),

3. v zakonskem roku ne sporoči spremembe podatkov o imetniku pravice uporabe radijskih frekvenc oziroma spremembe imena programa (peti odstavek 64. člena tega zakona),

4. v zakonskem roku ne sporoči spremembe podatkov o imetniku pravice uporabe elementov oštevilčenja (drugi odstavek 102. člena tega zakona),

5. kakovost univerzalne storitve odstopa od kakovosti, ki jo ponuja za druge primerljive storitve (peti odstavek 166. člena tega zakona),

6. ne ravna v skladu z vsebino splošnega akta iz prvega odstavka 179. člena tega zakona oziroma agenciji ne pošlje podatkov o kakovosti univerzalne storitve skupaj z vsako njihovo spremembo (tretji odstavek 179. člena tega zakona),

7. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali terminalsko opremo v nasprotju z določbo prvega odstavka 204. člena tega zakona,

8. zavrne priključitev radijske ali terminalske opreme v nasprotju z določbo drugega odstavka 204. člena tega zakona,

9. vsem svojim naročnikom ne omogoči vpisa v univerzalni imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve (prvi odstavek 205. člena tega zakona),

10. vsem uporabnikom ne zagotovi dostopa do ustreznih imeniških služb v drugih državah članicah EU (tretji odstavek 205. člena tega zakona),

11. ne da na voljo ustreznih informacij za potrebe zagotavljanja javno dostopnih imenikov ali imeniške službe pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno usmerjenimi in nediskriminacijskimi pogoji (četrti odstavek 205. člena tega zakona),

12. v obrazložitvi ne navede, da gre za njegovo končno odločitev, in v pravnem pouku ne pojasni možnosti uvedbe postopka pred agencijo oziroma izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov ter ne navede roka za vložitev takšnega predloga (sedmi odstavek 209. člena tega zakona),

13. pri izvajanju elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, ne omogoči naročnikom, da za posamezni klic ali priključek, z uporabo preprostih sredstev in brezplačno prepreči samodejno preusmeritev klicev od tretjih oseb na svoj terminal (224. člen tega zakona),

14. obdeluje uporabnikove podatke, pridobljene na način iz prvega odstavka 225. člena tega zakona, brez uporabnikove predhodne privolitve in brez predhodnega jasnega in izčrpnega obvestila uporabniku o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov (prvi odstavek 225. člena tega zakona),

15. uporablja samodejne klicne in komunikacijske sisteme za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (npr. klicni avtomati, SMS, MMS), telefakse ali elektronsko pošto za namene neposrednega trženja brez naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja (prvi odstavek 226. člena tega zakona),

16. pridobljeni elektronski naslov kupca uporablja za neposredno trženje svojih izdelkov ali storitev brez, da bi kupcu nudil jasno in izrecno možnost, da brezplačno in enostavno zavrne takšno uporabo svojega elektronskega naslova takrat, ko so ti podatki za stike pridobljeni, in ob vsakem sporočilu, če kupec ni zavrnil takšne uporabe že na začetku (drugi odstavek 226. člena tega zakona),

17. uporablja drugačna sredstva za neposredno trženje z uporabo elektronskih komunikacij, kakor so določena v prvem in drugem odstavku 226. člena tega zakona, brez soglasja naročnika ali uporabnika (tretji odstavek 226. člena tega zakona),

18. zavrnitev soglasja za zadevnega naročnika ali uporabnika ni brezplačna (tretji odstavek 226. člena tega zakona),

19. pri uporabi govornih telefonskih klicev ne upošteva določb tretjega, četrtega in petega odstavka 217. člena tega zakona (tretji odstavek 226. člena tega zakona),

20. pri neposrednem trženju z uporabo elektronskih komunikacij uporablja skrito ali prikrito identiteto ali neveljavni naslov ter vabi prejemnike, da obiščejo spletne strani, ki so v nasprotju z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu (peti odstavek 226. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 300 do 1.000 eurov se kaznuje posameznik, ki storit prekršek iz prvega odstavka tega člena.

302. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja ali brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja CEPT (prvi in drugi odstavek 40. člena tega zakona), ali če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, v nasprotju z določili splošnega akta agencije (peti odstavek 40. člena tega zakona).

(2) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje posameznik:

1. če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena ali

2. če kljub opozorilu centra za sprejem komunikacije v sili, da zlorablja komunikacijo v sili, najmanj trikrat v enem dnevu kliče številko za komunikacijo v sili (dvanajsti odstavek 200. člena tega zakona).

303. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XVIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

304. člen

(obstoječa obvestila)

Fizične in pravne osebe, ki so pisno obvestile agencijo na podlagi prvega odstavka 5. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US, 81/15, 40/17 in 189/21 – ZDU-1M, v nadaljnjem besedilu: Zakon o elektronskih komunikacijah), da nameravajo zagotavljati javna komunikacijska omrežja oziroma izvajati javne komunikacijske storitve, še naprej opravljajo dejavnost v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

305. člen

(geografski pregled)

Agencija prvi pregled in napoved postavitve omrežij iz 18. člena tega zakona izvede najkasneje do 21. decembra 2023.

306. člen

(obstoječa omrežja na tujem zemljišču)

(1) Lastniki zemljišč, po katerih potekajo ali na katerih se gradijo ali postavljajo elektronska komunikacijska omrežja, morajo dovoliti nadaljnjo uporabo svojih zemljišč za potrebe gradnje ali postavitve, vzdrževanja in obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, če so sami ali njihovi pravni predniki pisno izrazili strinjanje s takšno uporabo ali če pravico gradnje operaterji izkažejo z gradbenim dovoljenjem.

(2) Pravica operaterja, ki izhaja iz obveznosti lastnikov zemljišča iz prejšnjega odstavka, vsebuje upravičenja, ki jih

vsebuje služnost po tem zakonu, izvrševati pa jo je treba v skladu z določbami 26. člena tega zakona.

307. člen

(obstoječe odločbe in postopki)

(1) Odločbe, ki so bile izdane na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah in so vezane na roke, ki se v času začetka veljavnosti tega zakona še niso iztekli, se lahko spremenijo, razveljavijo ali prenehajo veljati pod pogoji in na način, kakor so določeni s tem zakonom.

(2) Postopki, ki jih vodita Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije in Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah in ki do uveljavitve tega zakona še niso dokončani, se nadaljujejo v skladu z določbami tega zakona.

(3) Postopki dodeljevanja javnih sredstev, ki so se začeli na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah oziroma na podlagi predpisov v skladu z Zakonom o elektronskih komunikacijah, se zaključijo v skladu s predpisi, ki so bili veljavni v času začetka postopka.

308. člen

(podaljšanje odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom)

(1) Ne glede na določbo 67. člena tega zakona se lahko odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, ki so bile izdane po 21. decembru 2020 in pred uveljavitvijo tega zakona, na predlog imetnika z odločbo podaljšajo za pet let. Z odločbo, ki jo agencija izda po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, se podaljša pravica uporabe posameznih radiofrekvenčnih pasov in določi sorazmeren znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine.

(2) V primeru podaljšanja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka se določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc, plača po desetih letih od izdaje prvotne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Ta je prihodek proračuna. Znesek plačila se določi v sorazmerni vrednosti zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, plačanega ob izdaji prvotne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ter se revalorizira s časovno vrednostjo denarja.

(3) Vloga za podaljšanje odločbe iz prvega odstavka tega člena mora biti na agencijo vložena najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

309. člen

(objava informacij o pravicah uporabe radijskih frekvenc, ki jih je mogoče prenesti ali oddati v najem)

Agencija informacije iz sedmega odstavka 69. člena tega zakona objavi na svojih spletnih straneh v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

310. člen

(zahteve za medobratovalnost drugih radijskih sprejemnikov)

Zahteve za medobratovalnost drugih radijskih sprejemnikov iz drugega odstavka 94. člena tega zakona se uporabljajo od 1. januarja 2024.

311. člen

(objava pregleda zasedenosti elementov oštevilčenja)

Agencija prvi pregled zasedenosti elementov oštevilčenja iz četrtega odstavka 98. člena tega zakona objavi v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

312. člen

(predhodno obdobje za dodatne varnostne zahteve)

(1) Operater mobilnega komunikacijskega omrežja iz prvega odstavka 116. člena tega zakona izvede oceno tveganj za njegovo obstoječo opremo in za njegove obstoječe ponudnike storitev podpore tretje ravni v skladu z drugim, tretjim in četrtim odstavkom 116. člena tega zakona najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Ne glede na prepoved uporabe opreme iz petega odstavka 116. člena tega zakona lahko operater iz prejšnjega odstavka uporablja obstoječo opremo ali opremo, za katero je že sklenil pogodbo, do konca njene življenjske dobe, vendar najdlje še sedem let od objave informacije o izdani odločbi po prvem odstavku 117. člena tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije po petem odstavku 117. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prepoved uporabe storitev podpore tretje ravni iz petega odstavka 116. člena tega zakona lahko operater iz prvega odstavka tega člena ohrani zagotavljanje storitev podpore tretje ravni, do izteka medsebojnih pogodb, vendar najdlje še sedem let od objave informacije o izdani odločbi po prvem odstavku 117. člena tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije po petem odstavku 117. člena tega zakona.

(4) Ne glede na pričetek teka roka iz prvega odstavka tega člena se v primeru, da agencija s splošnim aktom dopolni oziroma spremeni opredelitve kritičnih elementov in funkcij omrežja in pripadajočih informacijskih sistemov iz šestega odstavka 116. člena tega zakona, šteje, da teče rok za izvedbo ocene tveganj glede spremembe oziroma dopolnitve takšnega splošnega akta agencije od njegove uveljavitve.

313. člen

(objava smernic in informacij o postopkih za medomrežno povezovanje in operaterski dostop)

Agencija smernice in informacije o postopkih za medomrežno povezovanje in operaterski dostop iz osmega odstavka 130. člena tega zakona objavi na svojih spletnih straneh v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

314. člen

(veljavnost odločbe o imenovanju izvajalca univerzalne storitve)

Dosedanji izvajalec univerzalne storitve po uveljavitvi tega zakona še naprej izvaja univerzalno storitev na podlagi odločbe, izdane v skladu z Zakonom o elektronskih komunikacijah, do poteka veljavnosti te odločbe.

315. člen

(svet za elektronske komunikacije)

Člani sveta za elektronske komunikacije, imenovani na podlagi drugega odstavka 229. člena Zakona o elektronskih komunikacijah, nadaljujejo z delom do poteka obdobja, za katerega so bili imenovani.

316. člen

(uskladitev pravilnika)

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, uskladi Pravilnik o tehničnih pripomočkih in prilagoditvah vozila (Uradni list RS, št. 71/14, 37/17 in 57/18) z določbo prvega odstavka 175. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

317. člen

(javno obveščanje in alarmiranje)

Izvajalci javno dostopnih mobilnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke zagotovijo obveščanje in alarmiranje končnih uporabnikov prek javnega mobilnega omrežja v skladu z 201. členom tega zakona najkasneje eno leto po uveljavitvi tega zakona.

318. člen

(uskladitev splošnih pogojev)

Operaterji morajo svoje splošne pogoje prilagoditi določbam tega zakona v devetih mesecih po njegovi uveljavitvi.

319. člen

(izdaja podzakonskih aktov in splošnih aktov)

(1) Rok za izdajo podzakonskih aktov in splošnih aktov, ki so po tem zakonu obvezni, je največ šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do izdaje uredbe iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona se uporablja 11. člen Zakona o elektronskih komunikacijah.

(3) Vlada v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Sklep o ustanovitvi Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 41/13 in 66/17) z določbami tega zakona.

(4) Agencija v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Statut Agencije Republike Slovenije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/18) z določbami tega zakona.

320. člen

(spremembi zakona, ki ureja informacijsko varnost)

V Zakonu o informacijski varnosti (Uradni list RS, št. 30/18 in 95/21) se v petem odstavku 21. člena in v petem odstavku 22. člena besedilo »Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zdrži njene izvršitve.« nadomesti z besedilom »Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni dovoljena pritožba, dovoljen pa je upravni spor. Tožba v upravnem sporu se vloži na sedežu upravnega sodišča Republike Slovenije. Postopek je nujen in prednosten.«.

321. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi in splošni akti, izdani na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah:

1. Splošni akt o razčlenjenem računu (Uradni list RS, št. 99/13),
2. Splošni akt o načrtu uporabe radijskih frekvenc (NURF-4) (Uradni list RS, št. 10/18, 46/19, 139/20 in 189/21),
3. Splošni akt o varnosti omrežij in storitev (Uradni list RS, št. 75/13 in 64/15),
4. Splošni akt o pogojih za uporabo radijskih frekvenc, namenjenih radioamaterski in radioamaterski satelitski storitvi (Uradni list RS, št. 68/13 in 48/18),
5. Splošni akt o načinu upoštevanja meril glede nudenja cenovnih opcij in za določitev paketov za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami v okviru zagotavljanja univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 62/13),
6. Splošni akt o zbiranju, uporabi in dajanju podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij (Uradni list RS, št. 77/16 in 58/19),
7. Splošni akt o obliki in načinu objave obvestila o spremembi pogojev iz naročniške pogodbe (Uradni list RS, št. 62/13 in 43/17),
8. Splošni akt o posredovalnem postopku (Uradni list RS, št. 62/13),
9. Splošni akt o zahtevah za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (Uradni list RS, št. 44/13),
10. Splošni akt o razvrščanju programov v javnih digitalnih televizijskih omrežjih (Uradni list RS, št. 48/13),
11. Splošni akt o načinu izračuna plačil za uporabo elementov oštevilčenja (Uradni list RS, št. 31/13, 21/16, 15/17 in 72/18),
12. Splošni akt o načinu izračuna plačil za uporabo radijskih frekvenc (Uradni list RS, št. 30/13, 33/13 – popr., 40/13 – popr., 81/14, 21/16, 63/16 in 64/19),
13. Splošni akt o prenosljivosti številk (Uradni list RS, št. 62/13, 23/18 in 77/18),
14. Splošni akt o načrtu oštevilčenja (Uradni list RS, št. 62/13, 107/13 – popr. in 41/18),
15. Splošni akt o prenosni hitrosti, primerni za funkcionalen dostop do interneta (Uradni list RS, št. 27/18 in 21/21),
16. Splošni akt o kakovosti univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 27/18 in 21/21),
17. Splošni akt o vsebini in obliki obvestila o zagotavljanju javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanju javnih komunikacijskih storitev (Uradni list RS, št. 62/13),
18. Splošni akt o velikosti številskih blokov, za pridobitev katerih je treba vlogi priložiti projekt (Uradni list RS, št. 62/13 in 72/18),
19. Splošni akt o vsebini in obliki vloge za izdajo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (Uradni list RS, št. 62/13 in 72/18),
20. Splošni akt o načinu izračuna neto stroškov univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 27/18),
21. Splošni akt o preglednosti v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli in o skupni gradnji gospodarske javne infrastrukture (Uradni list RS, št. 9/18),
22. Splošni akt o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture (Uradni list RS, št. 12/18),
23. Splošni akt o minimalnih zahtevah pri načrtovanju in izvedbi dostopovnih in razdelilnih točk (Uradni list RS, št. 39/18),
24. Splošni akt o spremljanju in nadzoru porabe podatkovnih storitev (Uradni list RS, št. 9/18),
25. Splošni akt o storitvah dostopa do interneta in s tem povezanih pravic končnih uporabnikov (Uradni list RS, št. 54/19),
26. Splošni akt o uporabi sistema RDS in identifikaciji v DAB omrežjih (Uradni list RS, št. 67/15),
27. Splošni akt o omejitvah signalov analognih zvokovnih radiodifuznih postaj (Uradni list RS, št. 44/13),
28. Splošni akt o objavi informacij o veljavnih tarifah (Uradni list RS, št. 31/22),
29. Uredba o načrtu razporeditve radiofrekvenčnih pasov (Uradni list RS, št. 69/13, 1/17 in 170/20),
30. Uredba o ukrepih za končne uporabnike invalide (Uradni list RS, št. 38/14),
31. Uredba o pravici do omrežnih priključnih točk s prednostjo (Uradni list RS, št. 79/13),
32. Pravilnik o načinu izvajanja 153. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 73/13).

(2) Podzakonski predpisi in splošni akti iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona.

322. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o elektronskih komunikacijah in naslednji podzakonski predpisi, izdani na njegovi podlagi:

1. Splošni akt o pretvorbi številk v ENUM – številke (Uradni list RS, št. 62/13),
2. Splošni akt o elementih vzorčne ponudbe za veleprodajni lokalni dostop na fiksni lokaciji (Uradni list RS, št. 6/19),
3. Splošni akt o elementih vzorčne ponudbe za razvezan dostop do krajevne zanke (Uradni list RS, št. 62/13 in 6/19),
4. Pravilnik o kategorijah potrošnikov, ki so upravičeni do posebnih cenovnih opcij ali paketov (Uradni list RS, št. 105/13).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o digitalni radiodifuziji (Uradni list RS, št. 102/07, 85/10, 47/12, 109/12 – ZEKom-1, 189/2021 – ZDU-1M).

323. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-02/22-13/35
Ljubljana, dne 28. septembra 2022
EPA 16-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3082. Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-2)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-2)

Razglašam Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-227
Ljubljana, dne 7. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O PREPREČEVANJU OMEJEVANJA KONKURENCE (ZPOmK-2)

I. DEL
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta zakon ureja omejevalna ravnanja, koncentracije podjetij, nelojalno konkurenco, oblastna omejevanja konkurence in ukrepe za preprečitev omejevalnih ravnanj in koncentracij, ki bistveno omejujejo učinkovito konkurenco, kadar povzročijo ali lahko povzročijo učinke na ozemlju Republike Slovenije, in določa posamezna pravila glede povrnitve škode zaradi kršitev konkurenčnega prava.

(2) Ta zakon določa tudi pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: agencija) in postopke pred njo.

2. člen

(prenos in izvajanje predpisov Evropske unije)

(1) Ta zakon ureja postopek in pristojnost za izvajanje:

– Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. 12. 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L št. 1 z dne 4. 1. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 487/2009 z dne 25. 5. 2009 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za nekatere kategorije sporazumov in usklajenih ravnanj v sektorju zračnega prevoza (Kodificirana različica) (UL L št. 148 z dne 11. 6. 2009, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1/2003/ES) in

– Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. 1. 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L št. 24 z dne 29. 1. 2004, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 139/2004/ES).

(2) S tem zakonom se prenašata naslednji direktivi Evropske unije:

– Direktiva 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. 11. 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije (UL L št. 349 z dne 5. 12. 2014, str. 1) in

– Direktiva (EU) 2019/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. 12. 2018 o krepitvi vloge organov držav članic, pristojnih za konkurenco, da bodo učinkoviteje uveljavljali pravila konkurence, in o zagotavljanju pravilnega delovanja notranjega trga (UL L št. 11 z dne 14. 1. 2019, str. 3).

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »podjetje« je subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegovo pravnoorganizacijsko obliko in lastninsko pripadnost. Podjetje je tudi podjetniško združenje, ki neposredno ne opravlja gospodarske dejavnosti, vendar vpliva ali bi lahko vplivalo na ravnanje podjetij iz prvega stavka te točke na trgu;

2. »gospodarska dejavnost« je vsaka dejavnost, ki se opravlja proti plačilu na trgu;

3. »gospodujoče podjetje« je podjetje, ki ima neposredno ali posredno:

– več kot polovico kapitalskih ali poslovnih deležev v drugem podjetju,

– večino glasovalnih pravic v drugem podjetju,

– pravico imenovati ali odpoklicati večino članov poslovodstva ali nadzornega sveta drugega podjetja ali

– pravico voditi posle drugega podjetja na podlagi podjetniške pogodbe ali drugega pravnega posla;

4. »odvisno podjetje« je podjetje, v katerem ima drugo podjetje pravice ali vpliv iz prejšnje točke;

5. »podjetja v skupini« so podjetja, ki so:

– v sporazumu ali koncentraciji udeležena podjetja,

– njihova odvisna podjetja,

– njihova gospodujoča podjetja,

– odvisna podjetja podjetij iz prejšnje alineje in

– podjetja, v katerih ima eno ali več podjetij iz prejšnjih alinej skupaj ali skupaj z enim ali več drugimi podjetji pravice ali vpliv iz 3. točke tega odstavka;

6. »upoštevni trg« je trg, ki ga določata upoštevni proizvodni ali storitveni trg in upoštevni geografski trg;

7. »upoštevni proizvodni ali storitveni trg« je trg, ki praviloma vključuje vse tiste proizvode ali storitve, ki jih potrošnik ali uporabnik šteje za zamenljive ali nadomestljive glede na njihove lastnosti, ceno ali namen uporabe;

8. »upoštevni geografski trg« je trg, ki praviloma vključuje območje, na katerem si konkurenti na upoštevnem proizvodnem ali storitvenem trgu medsebojno konkurirajo pri prodaji ali nakupu proizvodov ali storitev, na katerem so pogoji konkurence dovolj homogeni in ki ga je mogoče razlikovati od sosednjih območij, ker so pogoji konkurence na njih občutno drugačni;

9. »v koncentraciji udeležena podjetja« so podjetja, ki se združujejo, podjetja, ki pridobijo kontrolo nad drugim podjetjem, prevzeta podjetja in podjetja, ki ustanavljajo skupno podjetje;

10. »letni promet« so čisti prihodki od prodaje, ki jih je podjetje ustvarilo v poslovnem letu s prodajo proizvodov in opravljanjem storitev iz rednega delovanja;

11. »letni promet v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini« je letni promet, ki so ga ustvarila v koncentraciji udeležena podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini ter ne obsega čistih prihodkov od prodaje proizvodov in opravljanja storitev med podjetji v skupini. Kadar koncentracija nastane s pridobitvijo kontrole nad delom enega ali več podjetij, ne glede na to, ali imajo ti deli lastnost pravne osebe ali ne, se pri prodajalcu ali prodajalcih upošteva letni promet, ki se nanaša na dele, ki so predmet koncentracije. Dve ali več transakcij v smislu prejšnjega stavka, ki jih v obdobju dveh let opravijo iste osebe ali podjetja, štejejo kot ena koncentracija, ki nastane na dan zadnje transakcije. Če imajo podjetja v skupini skupno ali skupaj s tretjimi podjetji pravice iz 3. točke tega odstavka, se letni promet skupnega podjetja enakomerno porazdeli med njimi;

12. »letni promet na trgu Republike Slovenije« so čisti prihodki od prodaje proizvodov in opravljanja storitev na območju Republike Slovenije;

13. »letni promet kreditnih in finančnih institucij« so finančni prihodki iz deležev, finančni prihodki iz danih posojil in finančni prihodki iz poslovnih terjatev. Pojma »kreditna institucija« in »finančna institucija«, uporabljena v tem zakonu, imata enak pomen kot v zakonu, ki ureja bančništvo;

14. »letni promet zavarovalnic« je znesek kosmatih obračunanih zavarovalnih premij, ki obsega vse prihodke in terjatve iz zavarovalnih pogodb, vključno z izplačanimi premijami pozavarovanja, zmanjšan za davke ali prispevke, povezanimi z zavarovalnimi premijami;

15. »podatki« so vsi podatki, vključno z zaupnimi podatki, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni;

16. »zaupni podatki« so poslovne skrivnosti ter osebni podatki in vsi drugi podatki, za katere so s tem zakonom ali drugimi predpisi določeni posebni režimi njihovega varstva in posebni pogoji za dostop do njih. Za zaupne podatke ne štejejo podatki, ki so javno dostopni;

17. »poslovna skrivnost« so podatki in poslovna korespondenca, ki se nanašajo na gospodarsko dejavnost podjetja, ali drugi zaščite vredni podatki, če je z njimi seznanjeno omejeno število ljudi, če njihovo razkritje škodi osebi, ki jih da na voljo, ali tretjim osebam in če so interesi, ki so z razkritjem podatkov lahko prizadeti, objektivno vredni zaščite;

18. »skupinske izjeme« so skupine sporazumov, ki ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona ali tretjega odstavka 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: Pogodba o delovanju Evropske unije);

19. »omejevalna ravnanja« so omejevalni sporazumi in zlorabe prevladujočega položaja;

20. »kartel« je sporazum ali usklajeno ravnanje dveh ali več podjetij, katerega namen je usklajevanje njihovega konkurenčnega ravnanja na trgu ali vplivanje na relevantne dejavnike konkurence s praksami, kot so določanje ali usklajevanje nakupnih ali prodajnih cen ali drugih pogojev trgovanja, vključno s pravicami intelektualne lastnine, razdelitev proizvodnih ali prodajnih kvot, delitev trgov in kupcev, dogovorjeno oddajanje ponudb, omejitve pri uvozu ali izvozu ali protikonkurenčni ukrepi zoper druga konkurenčna podjetja;

21. »država članica« je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);

22. »organ, pristojen za varstvo konkurence« je Evropska komisija, agencija ali organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice;

23. »Evropska mreža za konkurenco« je forum za razprave in sodelovanje, ki ga sestavljajo Evropska komisija, agencija ter organi, pristojni za varstvo konkurence drugih držav članic, kjer se razpravlja in sodeluje zlasti v zvezi z uporabo in uveljavljanjem 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije in v drugih primerih, ki jih določajo predpisi Evropske unije;

24. »postopek za uveljavljanje pravil konkurence« je postopek, ki teče pred organom, pristojnim za varstvo konkurence, in traja, dokler ta organ postopka ne konča z izdajo odločbe, s katero se ugotovi kršitev konkurenčnega prava, ali sprejme zaveze, ali izreče sankcijo, ali dokler organ, pristojen za varstvo konkurence, ne ugotovi, da ni nobenega razloga za njegovo nadaljnje ukrepanje;

25. »vloga za poravnavo« je poročilo, ki ga podjetje ali od njega pooblaščena oseba prostovoljno predstavi organu, pristojnemu za varstvo konkurence, in v katerem opiše sodelovanje pri kršitvi konkurenčnega prava ter prevzame odgovornost za to kršitev konkurenčnega prava ali se odpove ugovarjanju glede svojega sodelovanja in odgovornosti ter je pripravljeno z namenom, da organ, pristojen za varstvo konkurence, lahko hitreje odloči o zadevi;

26. »program prizanesljivosti« je program, povezan z uporabo 5. člena tega zakona oziroma 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, v katerem udeleženec v kartelu neodvisno od drugih podjetij v kartelu sodeluje v postopku preiskovalnega organa ali organa, pristojnega za varstvo konkurence, tako da prostovoljno razkrije informacije o kartelu in svojo vlogo v njem, za kar se mu z odločbo ali ustavitvijo postopka odpusti ali zniža denarna sankcija;

27. »izjava zaradi prizanesljivosti« je ustna ali pisna vloga, ki jo podjetje ali od njega pooblaščena oseba prostovoljno predloži organu, pristojnemu za varstvo konkurence, in v kateri podjetje ali fizična oseba navede podatke o kartelu, s katerimi je seznanjena, ter opiše njegovo ali njeno vlogo v njem, pripravljena pa je bila posebej za organ, pristojen za varstvo konkurence, z namenom odpustitve ali znižanja denarne sankcije v okviru programa prizanesljivosti, in ne vključuje predhodnih informacij;

28. »predhodne informacije« so informacije ali podatki, ki obstajajo neodvisno od postopka za uveljavljanje pravil konkurence, ne glede na to, ali spis organa, pristojnega za varstvo konkurence, te informacije ali podatke vsebuje ali ne;

29. »oseba, ki ji je odpuščena sankcija« je podjetje ali njegova odgovorna oseba, ki mu ali ji je organ, pristojen za varstvo konkurence, odpustil administrativno sankcijo ali globo v okviru programa prizanesljivosti;

30. »organ prosilec« je organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, ki zaprosi za mednarodno pomoč.

(2) Posamezni izrazi, uporabljeni v VIII. delu tega zakona, pomenijo:

1. »kršitev konkurenčnega prava« je kršitev 5. ali 8. člena tega zakona oziroma 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije oziroma določb države članice, ki določajo prepoved omejevalnih sporazumov ali prepoved zlorabe prevladujočega položaja v smislu 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;

2. »kršitelj« je podjetje, ki je kršilo konkurenčno pravo;

3. »odločba o kršitvi« je odločba organa, pristojnega za varstvo konkurence, o ugotovitvi kršitev konkurenčnega prava, ali sodišča, ki je na podlagi rednega pravnega sredstva pristojno za presojo odločb agencije ali organa, pristojnega za varstvo konkurence druge države članice;

4. »sporazumno reševanje sporov« je vsak mehanizem, ki strankam omogoči, da dosežejo izvensodno rešitev spora v zvezi z odškodninskim zahtevkom;

5. »poravnava« je sporazum ali odločitev, dosežena v postopku sporazumne rešitve spora;

6. »neposredni kupec« je fizična ali pravna oseba, ki neposredno od kršitelja kupi izdelke ali storitve, ki so bile predmet kršitve konkurenčnega prava;

7. »posredni kupec« je fizična ali pravna oseba, ki kupi izdelke ali storitve, ki so predmet kršitve konkurenčnega prava, ali izdelke ali storitve, ki izhajajo iz takšnega blaga ali storitev, od neposrednega kupca ali nadaljnjega kupca;

8. »dokazi« so vsa sredstva in predmeti, s katerimi je dopustno dokazovati dejstva v skladu z zakonom, ki ureja pravdni postopek, kot na primer listine in drugi nosilci podatkov, na katerih so podatki shranjeni;

9. »tretja oseba« je fizična oseba, podjetje, državni organ ali nosilec javnega pooblastila; razen sodišča.

(3) V tem zakonu uporabljeni izrazi, ki se nanašajo na osebe in so zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženski in moški spol.

4. člen

(uporaba zakona)

(1) Ta zakon se uporablja za podjetja.

(2) Ta zakon se v skladu z Uredbo 1/2003/ES uporablja tudi za kršitve 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(3) Ta zakon ne posega v razmerja med delodajalci in delavci.

II. DEL
OMEJEVALNA RAVNANJA

5. člen

(prepoved omejevalnih sporazumov)

(1) Prepovedani in nični so sporazumi med podjetji, sklepi podjetniških združenj in usklajena ravnanja podjetij (v nadalj-

njem besedilu: sporazumi), katerih cilj ali učinek je preprečevati, omejevati ali izkrivljati konkurenco na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Prepovedano je zlasti:

– neposredno ali posredno določati nakupne ali prodajne cene ali druge poslovne pogoje,

– omejevati ali nadzirati proizvodnjo, prodajo, tehnični napredek ali naložbe,

– določati v razmerjih z drugimi sopogodbeniki neenake pogoje za primerljive posle, če je s tem sopogodbenik postavljen v konkurenčno slabši položaj,

– za sklenitev pogodbe zahtevati, da sopogodbeniki sprejmejo še dodatne obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje niso povezane s predmetom te pogodbe,

– razdeliti trg ali vire nabave med udeleženci.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za sporazume, ki prispevajo k izboljšanju proizvodnje ali razdelitve dobrin ali ki pospešujejo tehnični in gospodarski razvoj, pri tem pa zagotavljajo potrošnikom in potrošnicam (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) pravičen delež doseženih koristi. Toda ti sporazumi ne smejo:

– udeleženim podjetjem nalagati omejitev, ki niso nujne za doseganje navedenih ciljev, in

– udeleženim podjetjem dajati možnosti, da bi izključila konkurenco glede znatnega dela proizvodov ali storitev, ki so predmet sporazuma.

(4) Podjetje, ki se sklicuje na prejšnji odstavek, nosi dokazno breme, da so pogoji iz prejšnjega odstavka izpolnjeni.

6. člen

(omejitve majhnega pomena)

(1) Prvi odstavek prejšnjega člena se ne uporablja za sporazume majhnega pomena.

(2) Za sporazume majhnega pomena se štejejo sporazumi med podjetji, katerih skupni tržni delež na nobenem od upoštevnih trgov na ozemlju Republike Slovenije, na katere se sporazum nanaša, skupaj z drugimi podjetji v skupini ne presega:

– 10 odstotkov, kadar gre za podjetja, ki delujejo na isti stopnji proizvodnje ali trgovine (horizontalni sporazumi),

– 15 odstotkov, kadar gre za podjetja, ki delujejo na različnih stopnjah proizvodnje ali trgovine (vertikalni sporazumi),

– 10 odstotkov, kadar gre za mešane horizontalno-vertikalne sporazume ali kadar je težko opredeliti, ali gre za horizontalni ali vertikalni sporazum.

(3) Če je konkurenca na upoštevnem trgu omejena zaradi kumulativnih učinkov, nastalih zaradi enakih ali podobnih sporazumov drugih podjetij, so pragovi tržnih deležev iz prejšnjega odstavka znižani na 5 odstotkov.

(4) Čeprav pragovi iz drugega ali tretjega odstavka tega člena niso doseženi, se prvi odstavek tega člena ne uporablja za:

horizontalne sporazume, katerih cilj je:

– določanje cen,

– omejitev proizvodnje ali prodaje ali

– razdelitev trga ali virov nabave;

vertikalne sporazume, katerih cilj je:

– določanje maloprodajnih cen ali

– podelitev teritorialne zaščite udeleženim podjetjem ali tretjim osebam.

7. člen

(skupinske izjeme)

(1) Za skupine sporazumov, ki ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe uredb Evropske komisije ali Sveta Evropske unije, ki urejajo uporabo tretjega odstavka 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, tudi kadar ni izkazan vpliv na trgovanje med državami članicami Evropske unije.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko z uredbo določi tudi druge skupine sporazumov, ki ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko odpravi ugodnost skupinske izjeme, če ugotovi, da učinki posameznega sporazuma niso združljivi s tretjim odstavkom 5. člena tega zakona ali tretjim odstavkom 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

8. člen

(prepoved zlorabe prevladujočega položaja)

(1) Prepovedana je zloraba prevladujočega položaja enega ali več podjetij na ozemlju Republike Slovenije ali njegovem znatnem delu.

(2) Podjetje ali več podjetij ima prevladujoč položaj, kadar lahko v znatni meri ravna neodvisno od konkurentov, strank ali potrošnikov.

(3) Agencija pri ugotavljanju prevladujočega položaja upošteva zlasti tržni delež, možnosti za financiranje, pravne ali dejanske vstopne ovire, dostop do dobaviteljev ali trga in obstoječo ali potencialno konkurenco.

(4) Zlorabo prevladujočega položaja pomenijo zlasti:

– posredno ali neposredno določanje nepoštenih prodajnih ali nakupnih cen ali drugih nepoštenih poslovnih pogojev,

– omejevanje proizvodnje, trgov ali tehničnega napredka v škodo potrošnikov,

– uporaba neenakih pogojev za primerljive posle z drugimi sopogodbeniki, če je s tem sopogodbenik postavljen v konkurenčno slabši položaj,

– zahteva, da se za sklepanje pogodb sprejmejo dodatne obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje niso povezane s predmetom teh pogodb.

(5) Šteje se, da ima podjetje prevladujoč položaj, če je njegov tržni delež na upoštevnem trgu večji od 40 odstotkov.

(6) Šteje se, da ima dvoje ali več podjetij prevladujoč položaj, če je njihov tržni delež na upoštevnem trgu večji od 60 odstotkov.

III. DEL
KONCENTRACIJE PODJETIJ

9. člen

(pojem koncentracije)

(1) Za koncentracijo gre pri trajnejših spremembah kontrole nad podjetjem, in sicer:

– pri združitvi dveh ali več predhodno neodvisnih podjetij ali delov podjetij, ali

– kadar ena ali več fizičnih oseb, ki že obvladuje najmanj eno podjetje, ali kadar eno ali več podjetij z nakupom vrednostnih papirjev ali premoženja, s pogodbo ali kako drugače pridobi neposredno ali posredno kontrolo nad celoto ali deli enega ali več podjetij, ali

– kadar dve ali več neodvisnih podjetij ustanovi skupno podjetje, ki opravlja vse funkcije samostojnega podjetja z daljšim trajanjem.

(2) Kontrolo nad podjetjem ali njegovim delom v smislu prejšnjega odstavka pomenijo pravice, pogodbe ali druga sredstva, ki ločeno ali skupaj in ob upoštevanju okoliščin ali predpisov omogočajo izvajanje odločilnega vpliva nad tem podjetjem ali delom podjetja, in sicer zlasti:

– lastništvo ali pravice do uporabe celotnega ali dela premoženja podjetja,

– pravice ali pogodbe, ki zagotavljajo odločilen vpliv na sestavo, glasovanje ali sklepe organov podjetja.

(3) Kontrolo pridobijo osebe ali podjetja, ki:

– so nosilci pravic ali so upravičeni do njih na podlagi pogodb ali

– imajo možnost uveljavljanja pravic, ki izhajajo iz pogodb, čeprav niso nosilci pravic ali upravičenci do njih na podlagi pogodb.

(4) Šteje se, da ne gre za koncentracijo, kadar banke, zavarovalnice, hranilnice ali druge finančne družbe, katerih običajne dejavnosti vključujejo trgovanje z vrednostnimi papirji za svoj račun ali za račun drugih, začasno pridobijo poslovne dele-

že v podjetju zaradi njihove nadaljnje prodaje, pod pogojem ne uveljavljajo glasovalnih pravic, ki izhajajo iz teh poslovnih deležev, zato da bi vplivale na konkurenčno ravnanje tega podjetja, ali da uveljavljajo navedene glasovalne pravice samo zato, da bi pripravile prodajo teh poslovnih deležev in se taka prodaja opravi v enem letu od pridobitve poslovnih deležev. Enoletni rok lahko agencija na zahtevo podjetja s sklepom podaljša, kadar podjetje izkaže, da prodaje ni bilo mogoče ustrezno izpeljati v predpisanem roku. Zoper sklep ni sodnega varstva.

10. člen

(presoja koncentracije)

(1) Prepovedane so koncentracije, ki bistveno omejujejo učinkovito konkurenco na ozemlju Republike Slovenije ali njegovem znatnem delu, zlasti kot posledica ustvarjanja ali krepitve prevladujočega položaja.

(2) Agencija presoja koncentracije zlasti glede na tržni položaj v koncentraciji udeleženih podjetij, njihovo možnost za financiranje, strukturo trga, izbiro, ki jo imajo na voljo dobavitelji in uporabniki, ter njihov dostop do virov ponudbe ali do trga, obstoj morebitnih pravnih ali dejanskih vstopnih ovir, gibanje ponudbe in povpraševanja na upoštevnih trgih, koristi vmesnih in končnih uporabnikov ter glede na tehnični in gospodarski razvoj, če je to v korist potrošnikom in ne ovira konkurence.

(3) Če je cilj ali učinek ustanovitve skupnega podjetja v smislu tretje alineje prvega odstavka prejšnjega člena usklajevanje konkurenčnega ravnanja podjetij, ki ostanejo medsebojno neodvisna, se to usklajevanje presoja po merilih iz 5. člena tega zakona. Če agencija ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, izda odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence in koncentracijo prepove.

IV. DEL
JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE

1. **Splošno**

11. člen

(Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence)

(1) Za izvajanje nalog in pristojnosti po tem zakonu je pristojna agencija. Vlada uresničuje ustanoviteljske pravice in obveznosti.

(2) Glede vprašanj organizacije in delovanja agencije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja javne agencije.

(3) Agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja javne agencije.

(4) Agencija ima poslovnik in druge splošne akte, ki določajo njeno podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje.

12. člen

(naloge in pristojnosti agencije)

(1) Agencija je pristojna za nadzor nad izvajanjem in administrativnim sankcioniranjem kršitev tega zakona ter 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Poleg tega spremlja in analizira razmere na trgu, če so pomembne za razvijanje učinkovite konkurence, vodi postopke in izdaja odločbe v skladu z zakonom ter daje Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) in vladi mnenja o splošnih vprašanjih iz svoje pristojnosti.

(2) Agencija odloča kot prekrškovni organ o prekrških odgovornih oseb zaradi kršitve določb tega zakona ter 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena agencija ni pristojna za nadzor nad izvajanjem 134. in 135. člena tega zakona.

(4) Agencija samostojno določa svoje prednostne naloge ter v ta namen lahko prijave ali druge predloge za uvedbo postopka po tem ali drugem zakonu ali 101. ali 102. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije ne sprejme v obravnavo tudi zato, ker njihova obravnava ni uvrščena med prednostne naloge agencije.

(5) Agencija lahko pred pristojnim sodiščem vloži tožbo za ugotovitev ničnosti v primerih iz prvega odstavka 5. člena in tretjega odstavka 68. člena tega zakona.

13. člen

(neodvisnost)

(1) Agencija je pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti neodvisna in samostojna ter opravlja svoje naloge in izvaja pooblastila nepristransko ter v interesu učinkovite in enotne uporabe določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Agencija pri vodenju postopkov in odločanju o posamičnih zadevah skladno s pristojnostmi iz tega ali drugega zakona ni vezana na usmeritve in navodila državnih ali drugih organov ali tretjih oseb. Vlada lahko sprejme politiko za izvajanje pravil varstva konkurence, ki je splošne narave, ne posega v vodenje postopkov oziroma odločanje o posamičnih zadevah in ni povezana s sektorskimi raziskavami.

(2) Člani organov agencije in javni uslužbenci, zaposleni v agenciji, morajo svoje delo opravljati strokovno, nepristransko, objektivno ter neodvisno od političnih in drugih zunanjih vplivov ter ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od vlade ali katerega drugega javnega ali zasebnega subjekta.

(3) Člani organov agencije in javni uslužbenci, zaposleni v agenciji, ki odločajo v postopkih o posamičnih zadevah, za katere je pristojna agencija po tem zakonu, se vzdržijo vsakršnega ravnanja, ki je nezdružljivo z opravljanjem njihovih nalog ali izvajanjem njihovih pooblastil za uporabo določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ter ne smejo odločati v postopku, v katerem je stranka postopka podjetje, v katerem so bili razumen čas pred nastopom mandata oziroma zaposlitve zaposleni ali so z njim kako drugače sodelovali, niti opravljati posameznih dejanj v takem postopku.

(4) Člani organov agencije in javni uslužbenci, zaposleni v agenciji, ki so v času zaposlitve v agenciji odločali v postopkih o posamičnih zadevah po tem zakonu, ne smejo razumen čas po prenehanju mandata ali zaposlitve sodelovati v postopkih, v katerih so bili vključeni v času trajanja mandata ali zaposlitve v agenciji.

(5) Agencija sprejme in na svoji spletni strani objavi kodeks, v skladu s poslovnikom, v katerem podrobneje opredeli pravila glede strokovnosti, nepristranskosti, objektivnosti in neodvisnosti delovanja agencije na področju varstva konkurence ter glede nasprotja interesov med trajanjem in po prenehanju mandata ali zaposlitve članov organa vodenja in javnih uslužbencev, zaposlenih v agenciji.

14. člen

(sredstva za delo, tarifa in poročanje agencije)

(1) Prihodki za delo agencije so:
– sredstva državnega proračuna in
– nadomestila stroškov.

(2) Agenciji se sredstva za delo zagotavljajo v obsegu, ki omogoča učinkovito opravljanje nalog in pristojnosti agencije.

(3) Agencija samostojno odloča o porabi sredstev.

(4) Agencija izda tarifo, v kateri določi višino plačil za storitve, ki jih opravlja, zlasti nadomestila stroškov, ki ji nastanejo med postopki ali zaradi postopkov, in nadomestila za opravljanje drugih nalog, ki jih izvaja po tem ali drugem zakonu.

(5) Tarifa agencije in njene spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Agencija mora pred objavo pridobiti soglasje vlade.

(6) Agencija o svojem delu enkrat letno poroča državnemu zboru, do 28. februarja za preteklo leto. Letno poročilo vsebuje tudi informacije o imenovanjih in razrešitvah članov

organov agencije ter oseb, ki odločajo v senatih, znesku dodeljenih sredstev in vseh spremembah tega zneska glede na prejšnja leta. Agencija letno poročilo objavi na svoji spletni strani.

15. člen

(nadzor nad delom in poslovanjem)

Nadzor nad delom in poslovanjem agencije, ki ga opravlja ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence, skladno z zakonom, ki ureja javne agencije, ne pomeni pravice vpogleda v posamezne obravnavane zadeve.

16. člen

(sodelovanje agencije pri oblikovanju politike konkurence in v mednarodnih odnosih)

(1) Agencija sodeluje pri oblikovanju politike konkurence.

(2) Agencija sodeluje v dvostranskih odnosih in mednarodnih organizacijah s področja varstva konkurence. O sodelovanju na področju varstva konkurence v Evropski uniji direktor agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor) tekoče obvešča svet agencije (v nadaljnjem besedilu: svet) in ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence.

(3) Agencija tesno sodeluje v okviru Evropske mreže za konkurenco, zlasti da zagotovi učinkovito in enotno uporabo 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. **Organa agencije**

17. člen

(organa agencije)

Organa agencije sta svet in direktor.

2.1. *Svet*

18. člen

(sestava in imenovanje članov sveta)

(1) Svet sestavlja pet članov, od katerih je eden predsednik sveta.

(2) Člane sveta imenuje državni zbor na predlog vlade.

(3) Direktor je po funkciji tudi predsednik sveta.

(4) Vlada pri predlaganju kandidatov za člane sveta uporablja merili strokovnosti in usposobljenosti osebe na področju dela agencije.

(5) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za člana sveta v 30 dneh po vložitvi predloga. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat za člana sveta ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev člana sveta.

19. člen

(mandat in pogoji za člane sveta)

(1) Člane sveta se imenuje za pet let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki:

– je državljan Republike Slovenije,

– ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, ki skladno z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje,

– je ustrezno strokovno usposobljena za opravljanje nalog člana sveta,

– ima najmanj pet let delovnih izkušenj,

– ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in

– ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na zaporno kazen več kot šest mesecev in izvršitev kazni ni bila pogojno odložena.

(3) Za člana sveta je lahko imenovan tudi javni uslužbenec, zaposlen v agenciji.

20. člen

(izjava o interesih in povezavah)

(1) Kandidat za člana sveta prijavi priloži tudi izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave s podjetji. Pri tem razkrije zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb ter o poslovnih povezavah. Razkrije tudi vse druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje nalog člana sveta.

(2) Član sveta izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju predloži svetu in ministrstvu, pristojnemu za varstvo konkurence.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena mora član sveta agencije v desetih dneh pisno obvestiti agencijo in svet ter prenehati delati v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

21. člen

(pristojnosti sveta)

(1) Svet:

– sprejema poslovnik, ki podrobneje določa poslovanje agencije in druge splošne akte agencije, kadar tako določa zakon,

– sprejema letno poročilo o delu agencije, letni program dela, finančni načrt, in druge akte, za katere zakon določa, da jih sprejme agencija,

– odloča o izločitvi direktorja, predsednika ali člana senata iz postopka o odločanju o posamičnih zadevah,

– odloča o izločitvi pooblaščene uradne osebe iz postopka vodenja posamične zadeve,

– izvaja postopke predčasne razrešitve članov sveta in direktorja,

– opravlja druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni v zakonu določeno, da je za to pristojen drug organ agencije.

(2) Direktor, predsednik in član senata ne smejo sodelovati v postopku odločanja o svoji izločitvi in predčasni razrešitvi.

(3) Za postopek odločanja o izločitvi se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

22. člen

(nezdružljivost)

(1) Člani sveta ne morejo biti:

– funkcionarji v izvršilni veji oblasti,

– funkcionarji v zakonodajni veji oblasti,

– funkcionarji v sodni veji oblasti,

– funkcionarji v drugih državnih organih in lokalnih skupnostih,

– člani vodstev in organov političnih strank ali

– osebe, za katere obstaja možnost navzkrižja interesov med njihovimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija, ter bi lahko to navzkrižje vplivalo na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(2) Član sveta mora svoj položaj uskladiti s prejšnjim odstavkom v enem mesecu po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka preneha veljati sklep državnega zbora o imenovanju. V tem času član sveta, ki mora uskladiti svoj položaj, nima pravice odločanja kot član sveta.

23. člen

(predčasna razrešitev)

(1) Člana sveta se predčasno razreši:

– če to sam zahteva,

– če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela,

– če krši obveznost varovanja zaupnih podatkov, določeno v tem ali drugem zakonu,

– če huje krši poslovnik agencije,

– če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za imenovanje,

– če nastopi položaj nezdružljivosti iz prvega odstavka prejšnjega člena ali

– če ne opravlja svojih nalog člana sveta, določenih v tem zakonu in poslovniku agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

(2) Razlogi za predčasno razrešitev iz prejšnjega odstavka se ne smejo posredno ali neposredno nanašati na razloge, povezane s pravilnim opravljanjem njegovih nalog ali pravilnim izvajanjem pooblastil iz tega ali drugega zakona v posamični zadevi.

(3) Svet izvede postopek predčasne razrešitve člana sveta skladno s poslovnikom agencije. Član sveta, katerega razrešitev se predlaga, pri izvedbi tega postopka ne sme sodelovati.

(4) Člana sveta predčasno razreši državni zbor na predlog vlade.

(5) Zoper odločitev o razrešitvi je dovoljen upravni spor.

24. člen

(sklic seje in odločanje sveta)

(1) Svet odloča na sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta na svojo pobudo ali na zahtevo vsaj dveh članov sveta.

(2) Svet veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov sveta. Svet sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina navzočih članov sveta.

25. člen

(prejemki članov sveta in senata)

(1) Člani sveta in senata so upravičeni do sejnin in povračil stroškov (v nadaljnjem besedilu: prejemki). Za prejemke se uporablja uredba, ki ureja sejnine in povračila stroškov v javnih agencijah, ta se smiselno uporablja tudi za člane senata.

(2) Javni uslužbenci, zaposleni v agenciji, svoje delo v okviru sveta in senata opravljajo zunaj svojega rednega delovnega časa.

2.2. *Direktor*

26. člen

(pogoji za direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana samo oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,

2. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki skladno z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri,

3. ima najmanj deset let delovnih izkušenj,

4. je strokovnjak za varstvo konkurence in ima domače ali mednarodne izkušnje s tega področja (zlasti delovne izkušnje, objavljanje v strokovni literaturi in druge oblike strokovnega udejstvovanja na področju varstva konkurence),

5. ima opravljen preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku,

6. ima opravljen strokovni izpit za vodenje upravnega postopka,

7. ima znanje vsaj enega tujega jezika,

8. ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,

9. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na zaporno kazen več kot šest mesecev in izvršitev kazni ni bila pogojno odložena in

10. predloži izjavo o interesih in povezavah iz 20. člena tega zakona.

(2) Direktor mora pogoja iz 5. in 6. točke prejšnjega odstavka izpolniti najpozneje v treh mesecih od nastopa mandata. Če omenjenih pogojev v roku iz prejšnjega stavka ne izpolni, mu prenehata mandat in delovno razmerje po zakonu.

(3) Pogoji za imenovanje direktorja se podrobneje določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(4) Prijavi na javni natečaj je treba predložiti program dela in razvoja agencije za naslednje mandatno obdobje.

27. člen

(mandat in imenovanje direktorja)

(1) Direktorja imenuje državni zbor na predlog vlade. Minister oziroma ministrica, pristojen oziroma pristojna za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: minister) vladi predlaga kandidata, ki ga izbere po izvedenem javnem natečaju.

(2) Direktor je imenovan za pet let in je lahko znova imenovan največ enkrat po ponovno izvedenem javnem natečaju.

(3) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za direktorja v 30 dneh po vložitvi predloga. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat za direktorja ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev direktorja.

(4) Direktor opravlja svoj položaj na podlagi pogodbe o zaposlitvi z agencijo, ki jo z direktorjem sklene minister.

28. člen

(pristojnosti in odgovornosti direktorja)

(1) Direktor zastopa in predstavlja agencijo, vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo.

(2) Direktor mora zagotoviti, da agencija:

– izvaja svoje pristojnosti in naloge, ki jih ima po tem ali drugem zakonu, ter

– posluje skladno s tem zakonom, ustanovitvenim aktom in poslovnikom.

(3) Direktor vodi agencijo, vodi postopke, daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije skladno s tem zakonom ter izdaja pravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije, razen če ni za izdajo pravnih aktov pristojen senat skladno s tem zakonom.

29. člen

(nezdružljivost)

(1) Direktor ne more biti:

– funkcionar v izvršilni veji oblasti,

– funkcionar v zakonodajni veji oblasti,

– funkcionar v sodni veji oblasti,

– funkcionar v drugih državnih organih in lokalnih skupnostih,

– član vodstva ali organa politične stranke,

– oseba, za katero obstaja možnost navzkrižja interesov med njenimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija.

(2) Direktor mora svoj položaj uskladiti s prejšnjim odstavkom v enem mesecu po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka prenehata veljati sklep državnega zbora o imenovanju in pogodba o zaposlitvi.

30. člen

(predčasna razrešitev direktorja)

(1) Direktorja se predčasno razreši:

– če to sam zahteva,

– če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela,

– če krši obveznost varovanja zaupnih podatkov, določeno v tem ali drugem zakonu,

– če huje krši poslovnik agencije,

– če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za imenovanje,

– če nastopi položaj nezdružljivosti iz prejšnjega člena ali

– če ne opravlja svojih nalog direktorja, določenih v tem zakonu ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

(2) Razlogi za predčasno razrešitev iz prejšnjega odstavka se ne smejo posredno ali neposredno nanašati na razloge, povezane s pravilnim opravljanjem njegovih nalog ali pravilnim izvajanjem pooblastil iz tega ali drugega zakona v posamični zadevi.

(3) Direktorja predčasno razreši državni zbor na predlog vlade.

(4) Za izvedbo postopka predčasne razrešitve direktorja, ki je določen s poslovnikom agencije, je pristojen svet. Direktor pri izvedbi tega postopka ne sme sodelovati.

(5) Zoper odločitev o razrešitvi je dovoljen upravni spor.

(6) Če je direktor predčasno razrešen, vlada do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev, ne glede na določbe tega zakona imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

3. **Pristojnost odločanja agencije v posamičnih zadevah v upravnem postopku**

31. člen

(organ postopka)

(1) Organ postopka odločanja o posamičnih zadevah v upravnem postopku je senat.

(2) Člani senata in drugi zaposleni v agenciji na področju varstva konkurence ne smejo izvajati nalog, ki so nezdružljive z opravljanjem njihovih nalog in izvajanjem njihovih pooblastil.

(3) Predsednik in člani senata ter javni uslužbenci, zaposleni v agenciji, ki opravljajo posamezna dejanja v postopkih odločanja o posamičnih zadevah, za katere je pristojna agencija po tem zakonu, ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam pri opravljanju dejanj v teh postopkih, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

32. člen

(pristojnosti in sestava senata)

(1) Senat sestavljajo vsi člani sveta, od katerih je eden predsednik senata. Predsednik senata za odločanje v posamični zadevi se določi na način, določen v poslovniku agencije.

(2) Senat odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije v upravnem postopku, v katerih se po tem zakonu izdajo akti, s katerimi se postopek pred agencijo konča. Senat v okviru teh postopkov, če tako določa ta zakon, odloča tudi o administrativnem sankcioniranju podjetij.

(3) Postopek do izdaje odločbe vodi javni uslužbenec, ki je zaposlen v agenciji, izpolnjuje pogoje za vodenje postopka in ga za to pooblasti direktor. Javni uslužbenec, ki je vodil postopek, predloži senatu pisno poročilo in predlog odločbe.

(4) Javnemu uslužbencu, zaposlenemu v agenciji, ki vodi postopek do izdaje odločbe ali opravlja naloge v senatu, se pogodba o zaposlitvi ne sme odpovedati iz razlogov, povezanih s pravilnim opravljanjem njegovih nalog ali pravilnim izvajanjem pooblastil iz tega ali drugega zakona.

(5) Javnemu uslužbencu, zaposlenemu v agenciji, ki vodi postopek do izdaje odločbe ali opravlja naloge v senatu, se pogodba o zaposlitvi lahko odpove zgolj, če ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje njegovih nalog iz pogodbe o zaposlitvi, ali če je storil hujšo kršitev pogodbene obveznosti ali druge obveznosti iz delovnega razmerja.

33. člen

(seja senata)

(1) Senat sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna. Sejo senata skliče predsednik senata na svojo pobudo ali na zahtevo direktorja. Zahteva mora biti obrazložena.

(2) Senat veljavno odloča, če je na seji navzoča večina vseh članov senata.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje ter glasuje zadnji.

(4) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata.

(5) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina prisotnih članov senata. Če je izid glasovanja neodločen, odloči glas predsednika senata.

34. člen

(zapisnik o posvetovanju in glasovanju)

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeti akt.

(3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v zapisniku.

(4) Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Vpogled v zapisnik je dovoljen samo pristojnim sodiščem, ki odločajo v postopku sodnega varstva zoper akte agencije. V tem primeru pristojno sodišče zapisnik po odprtju znova zapre v poseben ovitek in na ovitku označi, da je zapisnik pregledalo.

4. **Pristojnost odločanja agencije o posamičnih zadevah v prekrškovnem postopku**

35. člen

(odločanje v prekrškovnem postopku)

(1) V prekrškovnem postopku odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije, v katerih se izdajajo akti, s katerimi se postopek pred agencijo konča, direktor.

(2) V primeru izločitve direktorja iz postopka odločanja v prekrškovnem postopku svet agencije izmed članov sveta ali zaposlenih na agenciji, ki izpolnjujejo pogoje za odločanje v prekrškovnem postopku, imenuje osebo, ki bo odločila v tem prekrškovnem postopku.

(3) Postopek do izdaje odločbe vodi direktor ali javni uslužbenec, zaposlen v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za vodenje postopka po zakonu, ki ureja prekrške, in ga za to pooblasti direktor. Javni uslužbenec, ki je vodil postopek, predloži direktorju pisno poročilo in predlog odločbe.

(4) Za odločanje v prekrškovnem postopku se uporabljajo drugi in tretji odstavek 31. člena in 64. člen tega zakona.

(5) Javnemu uslužbencu, zaposlenemu v agenciji, ki vodi prekrškovni postopek do izdaje odločbe ali odloča o prekrškovnem postopku, se pogodba o zaposlitvi ne sme odpovedati iz razlogov, povezanih s pravilnim opravljanjem njegovih nalog ali pravilnim opravljanjem pooblastil iz tega ali drugega zakona.

(6) Javnemu uslužbencu, zaposlenemu v agenciji, ki vodi prekrškovni postopek do izdaje odločb, ali odloča o prekrškovnem postopku, se pogodba o zaposlitvi odpove zgolj, če ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje njegovih nalog, ali če je storil hujšo kršitev pogodbene obveznosti ali druge obveznosti iz delovnega razmerja.

5. **Ravnanje s podatki**

36. člen

(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Javni uslužbenci, zaposleni v agenciji, osebe, ki so imenovane v organe agencije, in osebe, ki sodelujejo z agencijo pri izvajanju nalog na podlagi tega zakona in pri tem pridejo v stik z zaupnimi podatki, morajo te podatke varovati kot zaupne. Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tudi po prenehanju delovnega ali drugega razmerja, na podlagi katerega oseba sodeluje z agencijo pri izvajanju nalog na podlagi tega zakona.

(2) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku, lahko skladno z opredelitvijo pojma obdelava osebnih podatkov v zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, obdelujejo osebne podatke in zbirke osebnih podatkov, ki so potrebni za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Podatki, pridobljeni v skladu s tem zakonom, se smejo obdelovati le za namene, določene s tem zakonom.

37. člen

(razkritje podatkov)

(1) Agencija lahko upravnim organom, drugim državnim organom in nosilcem javnih pooblastil na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščene osebe, iz katerega mora biti jasno razviden namen zahtevka, razkrije podatke, s katerimi razpolaga, za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Agencija razkrije podatke tudi:

1. Evropski komisiji in organom držav članic EU, pristojnim za varstvo konkurence, v skladu s postopkom iz Uredbe 1/2003/ES;

2. pooblaščenim organom tujih držav, če je tako določeno v mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(3) Agencija razkrije pristojnim organom podatke, potrebne za izvršbo po tem zakonu.

(4) Ne glede na zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, agencija prosilcu za dostop do informacij javnega značaja zavrne dostop do podatkov, ki se nanašajo na tajnost vira, in do zaupnih podatkov podjetij.

38. člen

(sodelovanje z agencijo)

Za izvajanje nalog po tem zakonu morajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, agenciji na njeno zahtevo brezplačno predložiti zahtevane podatke.

V. DEL
POSTOPEK ODLOČANJA O POSAMIČNI ZADEVI V UPRAVNEM POSTOPKU

1. poglavje
Splošne določbe o postopku pred agencijo

39. člen

(uporaba določb o postopku)

(1) Agencija odloča o zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopku, določenem s tem zakonom.

(2) Če ni v tem zakonu določeno drugače, se za postopek odločanja agencije uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Zoper akte agencije ni pritožbe.

40. člen

(stranke v postopku)

(1) V postopku pred agencijo imata položaj stranke v postopku podjetje, proti kateremu se vodi postopek, in priglasitelj koncentracije.

(2) Vlagatelj ali vlagateljica pobude, prijave, sporočila ali druge vloge nima položaja stranke.

(3) Oseba, ki zatrjuje, da vstopa v postopek zaradi varstva svojih pravnih koristi, mora podati zahtevo za udeležbo v postopku v 30 dneh od dneva objave podatka o uvedbi postopka na spletni strani agencije.

(4) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbe in dokaze, ki izkazujejo pravni interes za udeležbo v postopku.

(5) O zahtevi za udeležbo v postopku odloči agencija s sklepom. Če oseba ne izkaže pravnega interesa, agencija izda sklep, s katerim se ji lastnost stranskega udeleženca ne prizna.

41. člen

(varovanje tajnosti vira)

(1) Agencija na zahtevo osebe, ki je vir prijave ali vir drugih informacij, ki jih agencija uporablja pri izvajanju svojih pristojnosti, varuje tajnost njene identitete, če ta izkaže za verjetno, da bi ji razkritje povzročilo občutno škodo.

(2) Oseba, ki zahteva varstvo svoje identitete, mora agenciji ob predložitvi dokumentov predložiti tudi različico dokumentov, ki ne vsebuje podatkov, ki bi pomenili razkritje vira.

42. člen

(pravica strank do pregleda dokumentov zadeve)

(1) Stranke imajo pravico pregledovati dokumente zadeve ter jih na svoje stroške prepisati in preslikati. Pregledovanje, prepisovanje in preslikavanje dokumentov nadzoruje uradna oseba ali pa poteka v informacijskem sistemu organa ali v informacijskem sistemu za sprejemanje vlog, vročanje in obveščanje, v katerem stranka svojo istovetnost dokaže s svojim kvalificiranim potrdilom za elektronski podpis, na način, določen v poslovniku agencije. Pregled in prepis dokumentov se lahko zahtevata tudi ustno.

(2) Če se v postopku uporabljajo podatki iz informatiziranih evidenc ter drugi podatki in zapisi v elektronski obliki, se ti podatki štejejo za dokument v tej zadevi.

(3) Stranke z dnem izdaje sklepa o uvedbi postopka ali z dnem začetka postopka priglasitve koncentracije pridobijo pravico do pregleda dokumentov zadeve, razen če direktor presodi, da je to v nasprotju z interesi postopka. Direktor v tem primeru izda sklep, s katerim odloži pravico do pregleda dokumentov, vendar ne dlje kot do vročitve povzetka relevantnih dejstev. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(4) Pravico do pregleda dokumentov zadeve ima tudi izvedenec ali izvedenka v obsegu, ki je potreben, da poda svoj izvid in mnenje.

(5) Stranke ne morejo pregledovati niti preslikavati:

– internih dokumentov agencije v zadevi, vključno s korespondenco med agencijo in Evropsko komisijo ali organi, pristojnimi za varstvo konkurence drugih držav članic,

– zaupnih podatkov,

– podatkov, ki se nanašajo na tajnost vira,

– zapisnika o posvetovanju in glasovanju in

– osnutkov odločb.

(6) Dokazno breme o obstoju zaupnih podatkov iz druge alineje prejšnjega odstavka nosi podjetje, ki to zatrjuje. Na zahtevo agencije mora podjetje predložiti različico dokumenta, ki ne vsebuje podatkov iz druge alineje prejšnjega odstavka.

(7) Agencija lahko podjetju, proti kateremu se vodi postopek, in priglasitelju, razkrije zaupne podatke, če presodi, da njihovo razkritje zaradi zagotovitve pravice do obrambe objektivno prevlada nad interesom varovanja zaupnih podatkov. Pri tem lahko agencija odloži pregled zaupnih podatkov, vendar ne dlje kot do vročitve povzetka relevantnih dejstev.

43. člen

(omejitev uporabe podatkov iz izjav zaradi prizanesljivosti in vlog za poravnavo)

(1) Vpogled v izjavo zaradi prizanesljivosti imajo ne glede na določbe drugih zakonov samo stranke postopka in le za uveljavljanje njihove pravice do obrambe.

(2) Stranka lahko podatke iz izjave zaradi prizanesljivosti ali vloge za poravnavo uporabi v postopku pred sodiščem, ki preizkuša odločbo agencije, le, kadar je to potrebno za uveljavljanje njene pravice do obrambe v postopku pred sodiščem in le:

– za namene presoje porazdelitve administrativne sankcije, za plačilo katere so udeleženci kartela solidarno odgovorni, ali

– za presojo odločbe, s katero je agencija ugotovila kršitev tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(3) Dokler agencija ne konča postopka za uveljavljanje pravil konkurence zoper vse stranke postopka, nobena izmed strank v postopkih pred sodišči, ki niso postopek sodnega varstva po tem zakonu, ne sme uporabiti ali se sklicevati na:

– informacije, ki jih je pripravila druga fizična ali pravna oseba posebej za postopek za uveljavljanje pravil konkurence pred agencijo,

– informacije, ki jih je med postopkom za uveljavljanje pravil konkurence zbrala agencija in jih poslala strankam, ter

– vloge za poravnavo, ki so bile umaknjene.

44. člen

(zagotavljanje načela kontradiktornosti)

Zaradi zagotovitve pravice do obrambe se odločba agencije ne sme opirati na dejstva in dokaze, glede katerih podjetju,

proti kateremu se vodi postopek, in priglasitelju, ni bila dana možnost, da se o njih izjavi.

45. člen

(dopustnost dokazov)

(1) Agencija lahko pri izvajanju pristojnosti iz tega zakona uporablja vse vrste dokazov, vključno z dokumenti, ustnimi izjavami, prebranimi ali neprebranimi elektronskimi sporočili in posnetki, ne glede na obliko in vrsto nosilca, na katerem so dokazi shranjeni.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek agencija ne sme uporabiti dokazov, ki jih je pridobila s kršitvijo ustavno določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ali če tako določa ta zakon.

(3) Kadar se v kazenskem ali drugem postopku ob izvedbi hišne preiskave ali kako drugače pridobijo poslovne knjige ali druga dokumentacija, ki bi lahko bile pomembne za odločitev agencije po tem zakonu, lahko agencija od sodišča ali drugega organa zahteva izročitev kopij dokumentacije, razen če bi bilo to v nasprotju z interesi kazenskega ali drugega postopka.

46. člen

(povzetek relevantnih dejstev)

(1) Povzetek relevantnih dejstev vključuje ugotovitve o dejstvih in dokazih, pomembnih za odločitev, ter predhodne ugotovitve o domnevnih kršitvah tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(2) Agencija stranke seznani s povzetkom relevantnih dejstev, kadar namerava:

– izdati odločbo o ugotovitvi obstoja kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije,

– v odločbi iz prejšnje alineje za ugotovljeno kršitev izreči administrativno sankcijo ali

– izdati odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence.

(3) Če so v povzetku relevantnih dejstev zaupni podatki o stranki, se drugim strankam vroči povzetek relevantnih dejstev, v katerem se ti podatki izbrišejo. Na zahtevo agencije stranka v roku, ki ga določi agencija, predloži različico povzetka relevantnih dejstev, na kateri označi zaupne podatke. Če stranka tega ne stori v roku, se šteje, da dokument ne vsebuje zaupnih podatkov.

(4) Agencija določi primeren rok, v katerem se lahko stranke izjavijo o povzetku relevantnih dejstev. Agencija ni dolžna upoštevati izjav o povzetku relevantnih dejstev, prejetih po poteku tega roka.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka ne sme biti daljši od 45 dni.

47. člen

(odločbe in sklepi)

(1) Odločba mora biti obrazložena. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, ki se lahko izpodbijajo v postopku sodnega varstva zoper odločbo v skladu s tretjim odstavkom 98. člena tega zakona.

(2) Sklep, izdan po tem zakonu, mora biti obrazložen in mora vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če zoper sklep ni izključen postopek sodnega varstva.

(3) Če so v odločbi ali sklepu, s katerim se postopek konča, navedeni zaupni podatki o stranki, se drugim strankam vroči odločba ali sklep, v katerem se ti podatki iz obrazložitve izbrišejo.

(4) Na zahtevo agencije mora stranka v roku, ki ga določi agencija, predložiti različico odločbe ali sklepa, s katerim se postopek konča, na katerem označi zaupne podatke. Če stranka tega ne stori v roku, se šteje, da dokument ne vsebuje zaupnih podatkov.

(5) Izrek odločbe ali sklepa, s katerim se postopek konča, se objavi na spletni strani agencije.

(6) Na spletni strani agencije se objavijo pravnomočne odločbe, ki jih agencija izda v upravnem postopku in postopku o prekršku, ter pravnomočni sklepi, s katerimi se postopek konča, in to brez zaupnih podatkov.

(7) Stranka ali druga oseba, v katere pravice ali pravne koristi posega odločba ali sklep, se lahko po izdaji sklepa ali odločbe do poteka roka za vložitev zahteve za začetek postopka sodnega varstva odpove pravici do sodnega varstva. Izjava o odpovedi pravici do sodnega varstva se da pisno ali ustno na zapisnik.

2. poglavje
Postopek pri omejevalnih ravnanjih

1. podpoglavje
Splošne določbe

48. člen

(uvedba postopka po uradni dolžnosti)

Agencija lahko izda sklep o uvedbi postopka po uradni dolžnosti, kadar izve za okoliščine, iz katerih izhaja verjetnost kršitve 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

49. člen

(sklep o uvedbi postopka)

(1) Sklep o uvedbi postopka vsebuje:

– opis dejanja, ki je razlog za uvedbo postopka,

– navedbo določb zakona, za katere je izkazana verjetnost kršitve, in

– obrazložitev razlogov za uvedbo postopka.

(2) Zoper sklep ni sodnega varstva.

(3) Izvleček sklepa o uvedbi postopka se objavi na spletni strani agencije.

(4) Izvleček sklepa vsebuje:

– navedbo strank, na katere se sklep nanaša,

– kratko navedbo razlogov za uvedbo postopka in določb tega zakona, ki so podlaga za uvedbo postopka, in

– poziv osebam, naj agenciji pošljejo podatke, ki bi bili lahko pomembni za odločitev.

(5) Če se pokaže, da je treba postopek razširiti tudi na katero drugo kršitev ali zoper katero drugo podjetje, agencija izda sklep, s katerim razširi sklep o uvedbi postopka. Glede sklepa o razširitvi sklepa o uvedbi postopka se smiselno uporabljajo prvi do četrti odstavek tega člena.

50. člen

(enotni postopek)

(1) V primeru postopka zaradi kršitve 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije vodi agencija tudi postopek zaradi kršitve 5. ali 8. člena tega zakona (enotni postopek).

(2) Če se med postopkom izkaže, da ni podlage za vodenje postopka po 101. ali 102. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije, ker ni izkazan vpliv na trgovanje med državami članicami Evropske unije, agencija izda sklep, s katerim postopek v tem delu ustavi, in o tem obvesti Evropsko komisijo. Zoper sklep o ustavitvi postopka ni sodnega varstva.

2. podpoglavje
Raziskave sektorja ali določenih vrst sporazumov

51. člen

(raziskave sektorja ali določenih vrst sporazumov)

(1) Kadar togost cen ali druge okoliščine kažejo na verjetnost omejevanja ali izkrivljanja konkurence na ozemlju Republike Slovenije, lahko agencija opravi raziskavo posameznega sektorja ali določenih vrst sporazumov v več sektorjih (v nadaljnjem besedilu: raziskava).

(2) Za pridobivanje podatkov zaradi opravljanja raziskav se smiselno uporabljajo 52. do 60. člen tega zakona.

(3) Agencija lahko objavi poročilo o izsledkih raziskave brez zaupnih podatkov ter zainteresirane tretje osebe povabi, naj podajo svoje pripombe.

(4) Agencija lahko uporabi podatke, ki jih je pridobila pri opravljanju raziskav, v postopkih po tem zakonu.

3. podpoglavje
Preiskovalni postopek

52. člen

(zahteva za posredovanje podatkov)

(1) Agencija lahko, še preden izda sklep o uvedbi postopka, na vsako podjetje, družbenike in družbenice, člane organov vodenja ali nadzora, osebe, zaposlene pri podjetju, ter druge fizične osebe naslovi sorazmerno stanju zadeve zahtevo za posredovanje vseh podatkov, ki bi lahko bili relevantni za uporabo tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. V zahtevi za posredovanje podatkov agencija navede pravno podlago, namen zahteve, opredelitev zahtevanih podatkov ter določi primeren rok za njihovo posredovanje. V zahtevi za posredovanje podatkov, ki jo naslovi na podjetje, agencija podjetje opozori o administrativni sankciji, ki jo lahko izreče podjetju zaradi posredovanja nepravilnih ali zavajajočih podatkov.

(2) Agencija lahko od podjetja zahteva vse potrebne podatke za uporabo tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije tudi s posebnim sklepom, ki vključuje: pravno podlago, namen zahteve, opredelitev zahtevanih podatkov, določitev primernega roka za njihovo posredovanje in opozorilo o administrativni sankciji, ki jo lahko izreče podjetju zaradi posredovanja nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov ali zaradi nepredložitve podatkov v določenem roku. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(3) Podjetje mora na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena posredovati vse podatke, ki so mu dostopni, ni pa dolžno priznati kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(4) Rok za izdajo odločbe ne teče, ko je stranka v zamudi z odgovorom na zahtevo za posredovanje podatkov.

53. člen

(zbiranje informacij)

(1) Pri nadzoru nad izvajanjem določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije lahko agencija, še preden izda sklep o uvedbi postopka, katerega koli predstavnika ali osebe, zaposlene v podjetju, katerega koli predstavnika druge pravne osebe ali fizične osebe, ki bi lahko razpolagale z informacijami, relevantnimi za predmet ali namen nadzora, povabi, da podajo ustna pojasnila o dejstvih ali dokumentih, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora.

(2) Agencija povabi podjetje ali osebo, navedeno v prejšnjem odstavku, na svoj sedež, vabljena oseba pa se mora vabilu odzvati, vendar ni dolžna priznati kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Agencija v vabilu navede predmet ali namen nadzora, v zvezi s katerim je oseba iz prejšnjega odstavka vabljena, in opozori na posledice neodziva na povabilo.

(3) Šteje se, da se podjetje ne udeleži sestanka, kadar se sestanka ne udeležijo člani organov vodenja in nadzora podjetja, predstavnik ali osebe, zaposlene v podjetju, ali pogodbeni sodelavci podjetja.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena se agenciji identificira. Agencija pred zbiranjem informacij osebo pouči, da ni dolžna priznati kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije niti podati informacij zoper sebe ali svoje bližnje.

(5) Dane informacije se zvočno ali zvočno-slikovno posnamejo ali zapišejo kot uradni zaznamek ali na zapisnik.

(6) Informacije, pridobljene od osebe, ki, preden so bile te informacije zbrane, ni bila poučena o pravicah iz četrtega odstavka tega člena, ni mogoče uporabiti zoper osebo, ki je te informacije podala ali njene bližnje.

54. člen

(uvedba preiskave)

(1) Agencija lahko, še preden izda sklep o uvedbi postopka, izvede vse nenapovedane preglede vseh podjetij, potrebne za uporabo določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije na podlagi:

– privolitve podjetja in kadar je potrebno tudi osebe, katere podatki se pregledujejo, ali

– obrazložene pisne odredbe pristojnega sodišča ob navzočnosti dveh polnoletnih prič.

(2) Agencija odredbo za preiskavo vroči osebno podjetju, pri katerem naj se izvede preiskava, na začetku opravljanja preiskave.

(3) Sodišče izda odredbo za preiskavo na predlog agencije, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je podana kršitev določb tega zakona ali 101. ali 102. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(4) Odredbo za preiskavo izda sodnik pri Okrožnem sodišču v Ljubljani najpozneje v sedmih dneh od prejema popolnega predloga agencije. Agencija lahko predlaga, da sodišče odloči v krajšem roku, ki ne more biti krajši od 48 ur, ko je to nujno potrebno za pridobitev podatkov, pomembnih za uspešno izvedbo preiskave. Predlog agencije in odredba za preiskavo morata vsebovati:

– opredelitev prostorov, zemljišč in prevoznih sredstev ter poslovnih knjig in druge dokumentacije, ki jih je treba pregledati, kot so pogodbe, listine, poslovna korespondenca, poslovna evidenca in drugi podatki, ki so v zvezi s poslovanjem podjetja ne glede na vrsto nosilca, na katerem so zapisani ali shranjeni, vključno z elektronsko napravo in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, kot so telefon, telefaks, računalnik, optični mediji, spominske kartice, drugi nosilci elektronskih podatkov, ter podatki na elektronskih napravah, ki jih podjetje hrani pri ponudniku storitev informacijske tehnologije, kot je storitev najema strežnika in storitve v oblaku, ki so dostopni podjetju, ki je predmet preiskave (v nadaljnjem besedilu: elektronska naprava),

– utemeljitev razlogov za preiskavo,

– dokaze ali vsebine podatkov, ki se iščejo,

– navedbo okoliščin za uporabo preiskave in način njene izvedbe,

– rok za izvedbo preiskave v prostorih podjetja.

(5) Če se sodnik Okrožnega sodišča v Ljubljani ne strinja z izdajo odredbe, o tem z obrazloženim mnenjem obvesti agencijo. Agencija lahko zahteva, da o zavrnjenem predlogu odloči senat treh sodnikov Okrožnega sodišča v Ljubljani. Senat mora odločiti najpozneje v 48 urah od prejema zahteve in obrazloženega mnenja.

(6) Zadeve v postopku izdaje odredbe o preiskavi po tem členu so nujne in sodišče o njih odloča prednostno.

(7) Če se pri preiskavi najdejo podatki, ki niso v zvezi s kršitvijo, zaradi katere je bila preiskava izvedena, ampak kažejo na drugo kršitev tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, agencija pridobi tudi te podatke. Tako pridobljene podatke lahko agencija uporabi kot dokaz.

(8) Glede povračila stroškov prič, ki sodelujejo pri preiskavi, se smiselno uporabljajo določbe, ki urejajo povračilo stroškov prič po predpisih, ki urejajo splošni upravni postopek.

55. člen

(preiskava)

(1) Preiskavo opravljajo osebe, zaposlene v agenciji, pri čemer lahko posamezna strokovna dela, kadar to ni v nasprotju z javnim interesom ali interesom strank, opravljajo specializirane organizacije, zavodi ali posamezniki in posameznice (v nadaljnjem besedilu: pooblaščena oseba).

(2) Osebe, ki sodelujejo pri preiskavi, so pooblaščene, da:

– vstopijo v vse prostore, na zemljišča in v prevozna sredstva podjetij;

– pregledujejo poslovne knjige in drugo dokumentacijo, povezano s poslovanjem podjetja, ne glede na vrsto nosilca, na katerem je zapisana ali shranjena, in imajo pravico do dostopa do katerih koli informacij, ki so dostopne podjetju, ki je predmet pregleda;

– odvzamejo ali pridobijo, ne glede na obliko, kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije v kakršni koli obliki z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme podjetja ali agencije. Če pooblaščene osebe menijo, da je to ustrezno, nadaljujejo tako iskanje informacij in izberejo kopije ali izvlečke v prostorih agencije ali katerih koli drugih za to določenih prostorih. O tem naredijo uradni zaznamek;

– zapečatijo vse poslovne prostore ter zapečatijo in zasežejo poslovne knjige in drugo dokumentacijo za trajanje in v obsegu, potrebnem za njeno izvedbo, vendar skupno za največ 20 delovnih dni;

– od katerega koli predstavnika ali predstavnice (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ali osebe, zaposlene v podjetju, zahtevajo ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet ali namen preiskave, ter o tem sestavijo zapisnik. Če pooblaščena oseba zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti predloženo;

– pregledajo listine, s katerimi lahko ugotovijo istovetnost oseb;

– opravijo druga dejanja, ki so v skladu z namenom preiskave.

(3) Če se zasežejo predmeti iz četrte alineje prejšnjega odstavka, mora agencija v zapisniku navesti, kje so bili predmeti najdeni, jih opisati in izdati potrdilo o njihovem zasegu. Rok iz četrte alineje prejšnjega odstavka se lahko, če so podane utemeljene okoliščine, podaljša za največ deset delovnih dni oziroma vse do odprave razloga, ki ne izvira iz področja agencije, in onemogoča pridobitev podatkov na način iz tretje alineje prejšnjega odstavka.

(4) Podjetje mora pooblaščenim osebam omogočiti dostop do prostorov, zemljišč in prevoznih sredstev ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije. Pooblaščene osebe lahko opravljajo preiskavo tudi proti volji podjetja.

(5) Oseba, ki je uporabnik elektronske naprave, ki se pregleduje, mora pooblaščeni osebi omogočiti dostop do naprave, predložiti šifrirne ključe ali gesla in dati pojasnila o uporabi naprave. Pregled elektronskih naprav mora biti opravljen tako, da se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso zavezanci za nadzor, da se varujeta tajnost in zaupnost podatkov ter da se ne povzroča nesorazmerna škoda, tudi s sprotnim izločanjem nepotrebnih podatkov. Če elektronsko napravo uporablja oseba, ki upravičeno pričakuje zasebnost glede njene vsebine, ima pravico biti navzoča ob pregledu vsebine elektronske naprave, o čemer jo pouči pooblaščena oseba. Agencija z zaseženimi elektronskimi napravami ali kopijami elektronskih podatkov ravna tako, da zagotovi istovetnost in integriteto elektronskih podatkov.

(6) Preiskava se opravi med 6. in 22. uro. Opravlja se lahko tudi zunaj tako določenega časa, če se je v njem začela, pa se do 22. ure še ni končala ali če sodnik v odredbi za preiskavo iz četrtega odstavka prejšnjega člena oceni, da bi bili lahko zaradi odlašanja uničeni poslovne knjige, druga dokumentacija ali predmeti, pomembni za postopek, in to posebej dovoli. Pooblaščene osebe morajo opravljati preiskavo tako, da čim manj ovirajo poslovanje podjetja.

56. člen

(opravljanje preiskave)

(1) Osebe, zaposlene v agenciji, izkazujejo pooblastilo za opravljanje preiskave s službeno izkaznico, specializirane organizacije, zavodi ali posamezniki pa s pisnim pooblastilom direktorja, ki vsebuje obseg pooblastil.

(2) Službeno izkaznico izda minister.

(3) Obliko službene izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister.

57. člen

(oviranje preiskave)

(1) Če podjetje ne dovoli vstopa v prostore, na zemljišča ali v prevozna sredstva ali ga ovira, ali ne dovoli dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije ali ga ovira, ali kako drugače ovira preiskavo, ali če se to utemeljeno pričakuje, lahko pooblaščena oseba vstopi v prostore, na zemljišča ali v prevozna sredstva ali dostopi do poslovnih knjig ali druge dokumentacije proti volji podjetja ob pomoči policije. Stroške vstopa ali dostopa in morebitno škodo krije podjetje.

(2) Šteje se, da podjetje ovira preiskavo, če jo ovirajo člani organov vodenja ali nadzora podjetja, zaposleni v podjetju, ali pogodbeni sodelavci podjetja.

58. člen

(privilegirana komunikacija)

(1) Iz preiskave so izključena pisma, obvestila ali drugi načini komunikacije med podjetjem, zoper katero se izvaja preiskava, in njegovim odvetnikom v obsegu, v katerem se nanašajo na ta postopek, ter se nanašajo na pravico podjetja do obrambe (v nadaljnjem besedilu: privilegirana komunikacija).

(2) Če podjetje ali njegov odvetnik zavrne dostop do podatkov s sklicevanjem, da gre za privilegirano komunikacijo, pooblaščena oseba preveri, ali je sklicevanje očitno neutemeljeno. Če pooblaščena oseba presodi, da ne gre za privilegirano komunikacijo, vloži dokument (ali njegovo kopijo) v zapečateno kuverto, na katero se podpišeta pooblaščena oseba in podjetje ali njegov odvetnik.

(3) O utemeljenosti ali neutemeljenosti sklicevanja na privilegirano komunikacijo odloči Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani v 15 dneh od dneva, ko je agencija vložila zahtevo. Agencija zahtevi priloži zapečateno kuverto.

(4) Če Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani odloči, da ne gre za privilegirano komunikacijo, pošlje dokumente agenciji, če pa odloči, da gre za privilegirano komunikacijo, jih pošlje podjetju ali njegovemu odvetniku. Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

(5) Če se pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije ne opravi med preiskavo prostorov podjetja in je agencija odvzela ali pridobila kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije ali jih je zasegla, agencija podjetje pozove, da v roku, ki ne sme biti krajši od sedem dni, navede dokumente iz prvega odstavka tega člena, oziroma podjetje povabi, da prisostvuje pri pregledu poslovnih knjig in druge dokumentacije, ob tem pa lahko poda ugovore iz drugega odstavka tega člena.

59. člen

(zapisnik)

(1) Agencija o preiskavi sestavi zapisnik.

(2) Zapisnik vsebuje:

– kraj, datum in uro začetka in konca opravljanja preiskave;

– zadevo, v kateri se preiskava opravlja;

– ime pooblaščene osebe, ki je vodila dejanje, zapisnikarja in drugih udeležencev, ki so sodelovali pri preiskavi;

– kratek opis poteka preiskave ter vsebino v postopku opravljenega dejanja in danih izjav ter

– seznam dokumentov in drugih predmetov, ki jih je agencija pridobila med preiskavo.

(3) Preden se zapisnik sklene, imajo udeleženci, ki so prisotni pri preiskavi, pravico prebrati ali poslušati branje zapisnika in dati svoje pripombe. Na koncu zapisnika se navedeta pravica iz prejšnjega stavka in ali se udeleženci z vsebino zapisnika strinjajo oziroma ali imajo kakšne pripombe. Če imajo udeleženci pripombe na zapisnik, se v zapisnik na kratko zapiše njihova vsebina. Nato podpišejo zapisnik udeleženci

preiskave, na koncu pa ga overita uradna oseba, ki je preiskavo vodila, in zapisnikar.

(4) Ta člen se uporablja tudi za pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije iz petega odstavka prejšnjega člena.

60. člen

(preiskava prostorov članov organov vodenja podjetja ali nadzora, zaposlenih ali drugih sodelavcev podjetja)

(1) Če obstaja verjetnost, da so poslovne knjige in druga dokumentacija, ki so povezane s poslovanjem podjetja in predmetom preiskave in so lahko pomembne za dokazovanje kršitve tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, v katerih koli drugih prostorih, na zemljiščih ali v prevoznih sredstvih, ki niso navedeni v drugem odstavku 55. člena tega zakona, ali v stanovanjskih ali drugih prostorih članov organov vodenja podjetja ali nadzora, zaposlenih ali drugih sodelavcev podjetja, pridobi agencija od Okrožnega sodišča v Ljubljani odredbo za preiskavo teh prostorov.

(2) Za opravljanje preiskave se smiselno uporabljajo 54. do 59. člen tega zakona.

4. podpoglavje
Odločbe in sklepi agencije

61. člen

(ugotovitev in prenehanje kršitve)

(1) Agencija lahko izda odločbo o ugotovitvi kršitve 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, vključno s kršitvami, storjenimi v preteklosti, in od podjetja zahteva, da preneha izvajati kršitev, če je to ustrezno, in mu, če tako določa ta zakon, za to kršitev izreče administrativno sankcijo.

(2) Z isto odločbo lahko podjetju naloži ukrepe, ki so primerni, da se odpravijo kršitev in njene posledice, zlasti odprodaja dejavnosti ali dela dejavnosti podjetja, delitev podjetja ali odsvojitev deležev v podjetjih, prenos pravic industrijske lastnine in drugih pravic, sklenitev licenčnih in drugih pogodb, ki se lahko sklepajo pri poslovanju med podjetji, zagotavljanje dostopa do infrastrukture. Če je možnih več enako učinkovitih ukrepov za odpravo kršitev in njenih posledic, agencija skladno z načelom sorazmernosti podjetju naloži tisti ukrep, ki je za podjetje manj obremenilen.

(3) Kadar je izpolnitev ukrepov vezana na soglasje ali drugo dejanje agencije, agencija o tem odloči s sklepom. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(4) Agencija izda odločbo iz prvega odstavka tega člena v dveh letih od izdaje sklepa o uvedbi postopka, če ta zakon ne določa drugače.

62. člen

(začasni ukrepi)

(1) Če obstaja verjetnost kršitve 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, lahko agencija v nujnih primerih, ko obstaja nevarnost hude in težko popravljive škode za učinkovitost konkurence na trgu, izda sklep o začasnih ukrepih. Če je možnih več enako učinkovitih ukrepov za odpravo kršitev in njenih posledic, agencija skladno z načelom sorazmernosti podjetju naloži tisti ukrep, ki je za podjetje manj obremenilen.

(2) V sklepu, s katerim se sprejmejo začasni ukrepi, agencija določi, koliko časa naj trajajo. Agencija lahko začasne ukrepe podaljša, če je to potrebno in primerno, ter najdlje do pravnomočnosti odločbe o ugotovitvi kršitve iz prejšnjega člena.

(3) Agencija o naloženih začasnih ukrepih obvesti Evropsko mrežo za konkurenco, kadar obstaja verjetnost kršitve 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(4) Zoper sklep o začasnih ukrepih lahko stranka v treh dneh od dneva njegove vročitve vloži tožbo, o kateri sodišče odloči brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh po prejemu tožbe.

63. člen

(zaveze)

(1) Po izdaji sklepa o uvedbi postopka lahko podjetje, proti kateremu se vodi postopek, predlaga zaveze, s katerimi se odpravi stanje, iz katerega izhaja verjetnost kršitve 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Podjetje, proti kateremu se vodi postopek, lahko predlaga zaveze najpozneje do poteka roka za odgovor na povzetek relevantnih dejstev.

(2) Če predlagane zaveze niso primerne ali ne zadoščajo za odpravo stanja, iz katerega izhaja verjetnost kršitve 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, agencija o tem pisno obvesti podjetje, ki je zaveze predlagalo.

(3) Če so zaveze primerne in zadoščajo za odpravo stanja, iz katerega izhaja verjetnost kršitve 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, lahko agencija po pridobitvi mnenj drugih udeležencev na trgu predlagane zaveze sprejme z odločbo. V tem primeru agencija z odločbo ugotovi tudi, da ni več razlogov za nadaljnje ukrepanje, in lahko zaveze časovno omeji.

(4) Kadar je izpolnitev zavez vezana na soglasje ali drugo dejanje agencije, agencija o tem odloči s sklepom. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(5) Agencija lahko na predlog ali po uradni dolžnosti razveljavi odločbo iz tretjega odstavka tega člena in nadaljuje postopek, kadar:

– se bistveno spremenijo dejanske okoliščine, na katerih je temeljila odločba,

– podjetja ne izpolnjujejo zavez ali

– odločba temelji na nepopolnih, nepravilnih ali zavajajočih podatkih, ki so jih predložile stranke.

(6) Agencija izda odločbo iz tretjega odstavka tega člena v dveh letih od izdaje sklepa o uvedbi postopka, če ta zakon ne določa drugače.

64. člen

(ustavitev postopka)

(1) Če agencija v postopku ne ugotovi kršitve 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali če okoliščine kažejo, da postopek ne bi bil smotrn, ga s sklepom ustavi. O ustavitvi postopka glede ugotavljanja kršitev 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije agencija obvesti Evropsko komisijo.

(2) Ko Evropska komisija začne postopek zaradi kršitve 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali če je že izdala odločbo v isti zadevi, ki je predmet postopka pred agencijo, agencija s sklepom ustavi postopek. Zoper sklep o ustavitvi postopka ni sodnega varstva.

(3) Če je organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, začel postopek zaradi kršitve 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali je že izdal odločbo v isti zadevi, ki je predmet postopka pred agencijo, lahko agencija s sklepom ustavi svoj postopek. Zoper sklep o ustavitvi postopka agencije ni sodnega varstva.

65. člen

(poročilo)

Agencija lahko z zahtevo za predložitev podatkov od podjetja, naslovnika odločbe agencije, zahteva poročilo o izpolnjevanju zavez, obveznosti in ukrepov, ki so mu bili naloženi z odločbo.

3. poglavje
Postopek pri koncentracijah

66. člen

(obveznost priglasitve)

(1) Koncentracijo je treba agenciji priglasiti, če:

– je skupni letni promet v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu na trgu Republike Slovenije presegel 35 milijonov eurov in

– je letni pomet prevzetega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu na trgu Republike Slovenije presegel 1 milijon eurov ali je letni promet v primeru iz tretje alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona vsaj dveh v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu na trgu Republike Slovenije presegel 1 milijon eurov.

(2) Ne glede na dosežen prag iz prejšnjega odstavka koncentracije ni treba priglasiti, če jo v skladu z Uredbo 139/2004/ES presoja Evropska komisija.

(3) Agencija lahko presoja tudi koncentracije, ki ne dosegajo pragov iz prvega odstavka tega člena, če imajo v koncentraciji udeležena podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini na upoštevnem trgu v Republiki Sloveniji tržni delež, višji od 60 odstotkov. V koncentraciji udeležena podjetja morajo obvestiti agencijo o koncentraciji iz prejšnjega stavka v roku 30 dni od sklenitve pogodbe, objave javne ponudbe ali pridobitve kontrole. Agencija lahko pozove v koncentraciji udeležena podjetja, da jo obvestijo o koncentraciji. Najpozneje v 25 delovnih dneh od dneva, ko je prejela obvestilo o izvedbi take koncentracije, lahko agencija pozove podjetja, da koncentracijo priglasijo.

67. člen

(priglasitev koncentracije)

(1) Koncentracijo je treba agenciji priglasiti pred začetkom njenega izvrševanja, vendar najpozneje v 30 dneh od sklenitve pogodbe, objave javne ponudbe ali pridobitve kontrole. Rok začne teči na dan prvega od teh dogodkov.

(2) Kadar se na podlagi zaprosila v skladu s 4. členom Uredbe 139/2004/ES Evropska komisija odloči, da koncentracije ne bo presojala, jo je treba agenciji priglasiti najpozneje v 30 dneh od dneva seznanitve podjetja, ki mora priglasiti koncentracijo v skladu s petim odstavkom tega člena, z odločitvijo Evropske komisije.

(3) Kadar Evropska komisija v skladu z 9. členom Uredbe 139/2004/ES z odločbo podjetja seznani, da bo koncentracijo presojala agencija, jo je treba agenciji priglasiti najpozneje v 30 dneh od dneva vročitve te odločbe podjetju, ki mora priglasiti koncentracijo v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) V primerih iz tretjega odstavka prejšnjega člena je treba koncentracijo agenciji priglasiti najpozneje v 30 dneh od dneva vročitve poziva podjetju, ki mora koncentracijo priglasiti v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) Koncentracijo, ki nastane z združitvijo ali pridobitvijo skupne kontrole, morajo skupno priglasiti podjetja, ki se združujejo, ali podjetja, ki skupaj pridobijo kontrolo. V vseh drugih primerih mora koncentracijo priglasiti oseba ali podjetje, ki pridobi kontrolo nad celoto ali deli enega ali več podjetij.

(6) Podjetja priglasijo koncentracijo iz tega člena in 78. člena tega zakona na posebnem obrazcu, katerega vsebino predpiše vlada z uredbo.

68. člen

(zadržanje izvrševanja koncentracije)

(1) Podjetja ne smejo uresničevati pravic in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije, za katero obstaja obveznost priglasitve, do izdaje odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence.

(2) Kadar agencija v skladu s tretjim odstavkom 66. člena tega zakona podjetja pozove, da morajo koncentracijo priglasiti agenciji, morajo podjetja od dneva vročitve poziva prenehati z izvrševanjem koncentracije.

(3) Dejanja, storjena v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena, so nična.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena lahko agencija na predlog podjetja izda sklep, s katerim dovoli izvrševanje koncentracije v določenem obsegu ali pod določenimi pogoji pred izdajo odločbe, če podjetje v predlogu izkaže, da je takšno izvrševanje nujno za ohranjanje vrednosti naložbe ali za opravljanje storitev splošnega interesa. Agencija pri tem upošteva zlasti učinke zadržanja izvrševanja koncentracije na eno ali več v koncentraciji udeleženih podjetij ali na tretje osebe in nevarnost, ki jo koncentracija pomeni za učinkovitost konkurence.

(5) Agencija izda sklep, s katerim dovoli ali zavrne izvrševanje koncentracije, v 15 delovnih dneh od prejema predloga iz prejšnjega odstavka.

(6) Prepoved izvrševanja koncentracije iz prvega odstavka tega člena ne vpliva:

– na izvedbo javne ponudbe po zakonu, ki ureja prevzeme, če pridobitelj pri tem ne uresničuje glasovalnih pravic ali jih uresničuje v skladu s sklepom iz četrtega odstavka tega člena;

– na veljavnost transakcij z vrednostnimi papirji, vključno s tistimi, ki so zamenljivi za druge vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, razen če kupec in prodajalec vesta ali bi morala vedeti, da je bila transakcija izvedena v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

69. člen

(začetek postopka)

(1) Postopek presoje koncentracije se začne na podlagi priglasitve.

(2) Agencija začne postopek presoje koncentracije po uradni dolžnosti z izdajo sklepa o uvedbi postopka, kadar je izkazana verjetnost, da je prišlo do koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, in je podjetja niso priglasila.

(3) Agencija po uradni dolžnosti začne postopek za odpravo učinkov koncentracije.

(4) Za sklep iz drugega in tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja 49. člen tega zakona.

70. člen

(preizkus priglasitve)

(1) Agencija prejeto priglasitev nemudoma pregleda. Če priglasitev ne vsebuje vseh zahtevanih sestavin posebnega obrazca iz šestega odstavka 67. člena tega zakona, agencija priglasitelja pozove, naj pomanjkljivosti odpravi, in mu določi rok, v katerem jih mora odpraviti. Če priglasitelj pomanjkljivosti ne odpravi v roku, se šteje, da koncentracija ni bila priglašena.

(2) Če agencija ugotovi, da priglašena koncentracija ni podrejena določbam tega zakona, izda o tem odločbo.

(3) Če agencija ugotovi, da je koncentracija podrejena določbam tega zakona, vendar ni izkazan resen sum o njeni neskladnosti s pravili konkurence, z odločbo odloči, da ji ne bo nasprotovala, in izjavi, da je skladna s pravili konkurence.

(4) Če agencija ugotovi, da je koncentracija podrejena določbam tega zakona, in je izkazan resen sum o njeni neskladnosti s pravili konkurence, s sklepom začne postopek podrobnejše presoje skladnosti.

(5) Za sklep iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja 49. člen tega zakona.

(6) Agencija mora izdati odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena ali sklep iz četrtega odstavka tega člena v 25 delovnih dneh od prejema popolne priglasitve.

(7) Za odločbo iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da vključuje omejitve, ki so medsebojno neposredno povezane, in potrebne za izvedbo ali izvrševanje koncentracije.

71. člen

(zahteva za predložitev podatkov)

(1) Za zahtevo za predložitev podatkov se smiselno uporablja 52. člen tega zakona.

(2) Rok za izdajo sklepa o uvedbi postopka iz četrtega odstavka 70. člena in odločb iz 70. in 74. člena tega zakona ne teče, ko je stranka v zamudi z odgovorom na zahtevo za predložitev podatkov.

72. člen

(zbiranje informacij)

Za zbiranje informacij se smiselno uporablja 53. člen tega zakona.

73. člen

(preiskave)

(1) Za opravljanje preiskav se smiselno uporabljajo 54. do 60. člen tega zakona.

(2) Preiskave se lahko opravijo pri v koncentraciji udeleženih podjetjih ali podjetjih, pri katerih obstaja verjetnost, da so v koncentraciji udeležena podjetja.

74. člen

(odločbe)

(1) Agencija mora v 60 delovnih dneh od dneva izdaje sklepa o uvedbi postopka:

– izdati odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, če ugotovi, da koncentracija ni v nasprotju s tem zakonom,

– izdati odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence in jo prepovedati, če ugotovi, da je koncentracija v nasprotju s tem zakonom.

(2) Za odločbo iz prve alineje prejšnjega odstavka se šteje, da vključuje omejitve, ki so medsebojno neposredno povezane in potrebne za izvedbo ali izvrševanje koncentracije.

75. člen

(korektivni ukrepi)

(1) Priglasitelj lahko predlaga korektivne ukrepe, s katerimi se odpravi resen sum o skladnosti koncentracije s pravili konkurence.

(2) Agencija sprejme tiste korektivne ukrepe, za katere presodi, da lahko glede na naravo, obseg in verjetnost uspešne in pravočasne izvedbe odpravijo resen sum o skladnosti koncentracije s pravili konkurence.

(3) Če agencija sprejme korektivne ukrepe, v izreku odločbe iz tretjega odstavka 70. člena tega zakona in prve alineje prvega odstavka prejšnjega člena določi:

– korektivne ukrepe;

– obveznosti, s katerimi zagotovi njihovo izpolnjevanje in nadzor nad njimi, in

– rok za njihovo izpolnitev.

(4) Kadar je izpolnitev korektivnih ukrepov vezana na soglasje ali drugo dejanje agencije, agencija o tem odloči s sklepom. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za izdajo odločbe ali sklepa o uvedbi postopka se podaljša za 15 delovnih dni, če priglasitelj agenciji predlaga korektivne ukrepe.

(6) Agencija lahko z zahtevo za predložitev podatkov od priglasitelja zahteva poročilo o izpolnjevanju korektivnih ukrepov, ki so bili naloženi z odločbo.

76. člen

(posebni primeri razveljavitve odločbe)

(1) Agencija lahko z odločbo razveljavi odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence ali odločbo iz drugega odstavka 70. člena ali odločbo iz četrtega odstavka 78. člena tega zakona in z isto odločbo odloči o skladnosti koncentracije s pravili konkurence:

– če odločba temelji na nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkih ali

– če podjetje ravna v nasprotju z obveznostmi iz druge alineje tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Odločba po prvi alineji prejšnjega odstavka se lahko izda v treh letih od dneva, ko je bila odločba o skladnosti koncentracije s pravili konkurence ali odločba iz drugega odstavka 70. člena tega zakona ali odločba iz četrtega odstavka 78. člena tega zakona izdana ali vročena, odločba po drugi alineji prejšnjega odstavka pa v dveh letih po preteku roka iz tretje alineje tretjega odstavka prejšnjega člena.

77. člen

(ukrepi za odpravo učinkov koncentracije)

(1) Če je prišlo do izvedbe ali izvrševanja koncentracije, ki jo je agencija prepovedala, ali če podjetje ni izpolnilo korektivnih ukrepov, določenih v odločbi o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, lahko agencija v koncentraciji udeleženim podjetjem naloži ukrepe, s katerimi se znova vzpostavi stanje, kot je bilo pred izvedbo koncentracije, zlasti delitev podjetja ali odsvojitev vseh pridobljenih deležev.

(2) Kadar stanja, kot je bilo pred izvedbo koncentracije, ni mogoče vzpostaviti, lahko agencija naloži kateri koli drug primeren ukrep za vzpostavitev stanja, ki je čim bolj podobno stanju pred izvedbo koncentracije.

(3) Kadar je izpolnitev ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na soglasje ali drugo dejanje agencije, agencija o tem odloči s sklepom. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(4) Agencija naloži ukrepe iz prvega in drugega odstavka tega člena z odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence ali s posebno odločbo.

78. člen

(poenostavljena priglasitev)

(1) Agencija lahko koncentracijo iz 69. člena presoja tudi v poenostavljenem postopku, če je izpolnjen eden izmed naslednjih pogojev:

– nobeno od v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini ne opravlja gospodarske dejavnosti na istem upoštevnem proizvodnem ali storitvenem in geografskem trgu (horizontalno prekrivanje dejavnosti) ali na upoštevnem proizvodnem ali storitvenem trgu, ki je v vertikalnem razmerju ali tesno povezan sosednji trg s proizvodnim ali storitvenim upoštevnim trgom, na katerem posluje kateri koli drug udeleženec koncentracije;

– skupni tržni delež vseh v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini, ki opravljajo dejavnost na istem upoštevnem proizvodnem ali storitvenem trgu (horizontalna razmerja), ne presega 15 odstotkov v okviru vseh verjetnih opredelitev trgov;

– posamični ali skupni tržni delež v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini, ki opravljajo dejavnost na proizvodnem ali storitvenem trgu, ki je v vertikalnem razmerju, na katerem posluje katero koli drugo v koncentraciji udeleženo podjetje (vertikalna razmerja), ne presega 25 odstotkov na nobenem od vertikalno povezanih trgov v okviru vseh verjetnih opredelitev trgov;

– v koncentraciji udeleženo podjetje skupaj z drugimi podjetji v skupini pridobi izključno kontrolo nad podjetjem, nad katerim že ima skupno kontrolo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek agencija ne bo obravnavala presoje koncentracije po poenostavljenem postopku, zlasti če:

– je upoštevne trge ali tržne deleže težko opredeliti;

– ima eno od v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini pomemben manjšinski delež (več kot 10 odstotkov) v podjetju, dejavnem na trgu, na katerem je dejavno drugo v koncentraciji udeleženo podjetje skupaj z drugimi podjetji v skupini;

– je v koncentraciji udeleženo podjetje skupaj z drugimi podjetji v skupini nov ali potencialni konkurent, ki ima dostop do pomembnih surovin, pravic intelektualne lastnine, infrastrukture, tržno pomembnih evidenc podatkov ali drugih konkurenčno pomembnih sredstev;

– sta vsaj dve v koncentraciji udeleženi podjetji skupaj z drugimi podjetji v skupini prisotni na tesno povezanih sosednjih trgih,

– v koncentraciji udeležena podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini poslujejo na trgu z visokimi vstopnimi ovirami, na visoko koncentriranem trgu ali na trgu z zaznanimi težavami glede konkurence;

– v primeru ustanovitve skupnega podjetja obstaja verjetnost usklajevanja konkurenčnega vedenja podjetij, ki ostanejo neodvisna;

– v koncentraciji udeleženo podjetje skupaj z drugimi podjetji v skupini pridobi izključno kontrolo nad podjetjem,

nad katerim že ima skupno kontrolo, če imata to podjetje in skupno podjetje z drugimi podjetji v skupini občutno tržno moč na trgu ali na vertikalno povezanih trgih ali na tesno povezanih sosednjih trgih;

– koncentracija vključuje presojo omejitev, ki so neposredno povezane s koncentracijo, in so zanjo nujno potrebne;

– agencija prejme utemeljene pomisleke glede konkurence zaradi koncentracije s strani tretjih oseb.

(3) Če pogoji za poenostavljeni postopek niso izpolnjeni, kar lahko agencija preverja tudi na podlagi izvedbe dejanj iz 71. do 73. člena tega zakona, ali če agencija oceni, da so podane okoliščine, ki zahtevajo podrobnejšo presojo skladnosti koncentracije s pravili konkurence, agencija ravna v skladu s prvim odstavkom 70. člena tega zakona.

(4) Odločba, ki jo agencija izda v poenostavljenem postopku, vsebuje podatke o priglašeni koncentraciji (imena udeležencev in zadevne gospodarske sektorje, kjer so dejavna v koncentraciji udeležena podjetja), ugotovitev, ali je koncentracija skladna s pravili konkurence, ter navedbo pogojev iz prvega odstavka tega člena, ki so izpolnjeni za sprejetje odločitve v poenostavljenem postopku.

4. poglavje
Administrativno sankcioniranje podjetij

79. člen
(administrativno sankcioniranje podjetij)

(1) Administrativni prestopek je dejanje podjetja, ki pomeni kršitev zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije in je z zakonom določeno kot administrativni prestopek ter je zanj predpisana administrativna sankcija.

(2) Administrativna sankcija po tem zakonu se izreče v obliki enkratnega denarnega zneska ali periodičnega denarnega zneska.

80. člen
(meje sankcioniranja administrativnih prestopkov)

(1) Podjetju ne sme biti izrečena administrativna sankcija za administrativni prestopek, če dejanje ni bilo z zakonom določeno kot administrativni prestopek, preden je bilo dejanje storjeno in če za takšno dejanje ni bila predpisana administrativna sankcija.

(2) Če se po storitvi kršitve enkrat ali večkrat spremenijo določbe o administrativnem sankcioniranju podjetij iz zakona, se uporabi zakon, ki je za storilca milejši.

81. člen
(administrativni prestopek in kaznivo dejanje)

(1) Kadar administrativni prestopek temelji na istem dejanskem stanju, na podlagi katerega je že bilo odločeno v kazenskem postopku zoper isto podjetje, agencija ne izreče administrativne sankcije temu podjetju.

(2) Kadar kaznivo dejanje temelji na istem dejanskem stanju, na podlagi katerega je že bilo odločeno v postopku administrativnega sankcioniranja, državni tožilec ni dolžan začeti kazenskega pregona oziroma sme odstopiti od pregona, glede na že izrečeno administrativno sankcijo in namen kaznovanja v kazenskem pravu.

(3) Kadar teče kazenski postopek za kaznivo dejanje, ki temelji na istem dejanskem stanju kot administrativni prestopek zoper isto podjetje, agencija z odločbo o ugotovitvi kršitve temu podjetju ne izreče administrativne sankcije. Agencija lahko naknadno, če niso podani razlogi, ki izključujejo izrek administrativne sankcije, izreče administrativno sankcijo, če je bil kazenski postopek za kaznivo dejanje, ki ima tudi znake administrativnega prestopka, zoper to podjetje pravnomočno ustavljen, ali je bila izdana pravnomočna oprostilna sodba, ali je bil obtožni akt pravnomočno zavrnjen ali zavržen, ali je bila kazenska ovadba zavržena.

(4) Kadar teče kazenski postopek za kaznivo dejanje, ki temelji na istem dejanskem stanju kot administrativni prestopek, sodišče presodi o izreku kazenske sankcije glede na okoliščine primera, izrečeno administrativno sankcijo v postopku pred agencijo in namen kaznovanja v kazenskem pravu.

(5) Državni tožilec mora o uvedbi kazenskega pregona in o pravnomočni odločitvi sodišča brez odlašanja obvestiti agencijo.

82. člen
(prepoved ponovnega odločanja)

Agencija ne izreče administrativne sankcije, če je podjetju za administrativni prestopek že izdala pravnomočno odločbo o administrativnem prestopku ali je sodišče izdalo pravnomočno sodbo, s katero je samo odločilo o administrativnem prestopku po tem zakonu.

83. člen
(naklep in malomarnost)

(1) Podjetje ravna z naklepom, če ne more prezreti, da je njegovo ravnanje protikonkurenčno, in je namenoma ravnalo tako, ne glede na to, ali se podjetje zaveda kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(2) Podjetje ravna iz malomarnosti, če ne more prezreti, da je njegovo ravnanje protikonkurenčno, ne glede na to, ali se podjetje zaveda kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(3) Naklep in malomarnost iz prvega in drugega odstavka tega člena se razlagata skladno s sodno prakso Sodišča Evropske unije glede uporabe 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

84. člen
(izrek administrativne sankcije)

(1) Za storjen administrativni prestopek senat v posamični zadevi v upravnem postopku z odločbo izreče podjetju administrativno sankcijo.

(2) Ugotavljanje administrativnega prestopka iz prve alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona je del upravnega postopka v posamični zadevi za izdajo odločbe o ugotovitvi in prenehanju kršitve iz 61. člena tega zakona. Agencija z odločbo iz 61. člena tega zakona podjetju izreče administrativno sankcijo za storjen administrativni prestopek.

(3) Administrativno sankcijo za administrativni prestopek v ostalih primerih iz 85. člena tega zakona agencija ugotovi in izreče na podlagi smiselne uporabe prejšnjega odstavka.

(4) V izreku odločbe, s katero agencija izreče administrativno sankcijo, navede podjetje, ki je storilo administrativni prestopek, kratek opis poslovne prakse, ki predstavlja administrativni prestopek, njegovo zakonsko označbo, višino administrativne sankcije za to kršitev in rok za plačilo administrativne sankcije.

85. člen
(administrativni prestopki in sankcija)

(1) Agencija podjetju izreče administrativno sankcijo v enkratnem denarnem znesku v višini največ deset odstotkov letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu, če to naklepno ali iz malomarnosti:

– krši 5. ali 8. člen tega zakona ali 101. ali 102. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije ali

– ravna v nasprotju z obveznostjo, določeno v izvršljivi odločbi ali sklepu iz 61., 62. ali 63. člena tega zakona.

(2) Agencija podjetju izreče administrativno sankcijo v obliki enkratnega denarnega zneska v višini največ deset odstotkov letnega prometa v koncentraciji udeleženega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu, če to naklepno ali iz malomarnosti:

– agenciji ne priglasi koncentracije v skladu s 67. členom ali je ne priglasi v roku iz 67. člena tega zakona,

– v nasprotju z 68. členom tega zakona izvršuje pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije,

– ne izvede korektivnih ukrepov ali obveznosti, določenih v odločbi o skladnosti koncentracije s pravili konkurence iz 70. ali 74. člena tega zakona,

– ravna v nasprotju z odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence iz 74. člena tega zakona,

– ravna v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 77. člena tega zakona.

(3) Agencija podjetju izreče administrativno sankcijo v obliki enkratnega denarnega zneska v višini največ enega odstotka letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu, če to naklepno ali iz malomarnosti:

– v odgovoru na zahtevo iz prvega odstavka 52. člena tega zakona predloži nepravilne ali zavajajoče podatke,

– v odgovoru na zahtevo iz drugega odstavka 52. člena tega zakona predloži nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke ali teh podatkov v zahtevanem roku sploh ne predloži,

– se ne odzove povabilu iz drugega odstavka 53. člena tega zakona,

– pri preiskavah po 55. členu tega zakona predloži nepopolne poslovne knjige in drugo poslovno dokumentacijo ali ovira pooblaščene osebe pri izvajanju pooblastil iz drugega odstavka 55. člena tega zakona,

– v odgovoru na vprašanje iz pete alineje drugega odstavka 55. člena tega zakona da napačen ali zavajajoč odgovor, ali če v roku, ki ga določi agencija, ne popravi nepopolnega ali zavajajočega odgovora, ali če ne da ali noče dati popolnega odgovora o dejstvih, ki se nanašajo na predmet in namen preiskave,

– odstrani ali kako drugače poškoduje pečate iz četrte alineje drugega odstavka 55. člena tega zakona,

– v obrazcu za priglasitev koncentracije iz šestega odstavka 67. člena tega zakona predloži nepravilne ali zavajajoče podatke.

(4) Agencija podjetju izreče periodično administrativno sankcijo v obliki dnevnega denarnega zneska v višini največ pet odstotkov povprečnega dnevnega skupnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu, da ga prisili k:

– predložitvi popolnih in pravilnih informacij na zahtevo iz drugega odstavka 52. člena tega zakona,

– udeležbi na razgovor za zbiranje informacij iz 53. člena tega zakona,

– podreditvi sodno odrejene preiskave iz 55. člena tega zakona,

– upoštevanju odločbe iz 61., 62. ali 63. člena tega zakona.

(5) Direktor lahko s sklepom, zoper katerega ni pritožbe, naloži plačilo periodične administrativne sankcije. V izreku sklepa se navede kršitev in višino odstotka povprečnega dnevnega skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu. Samo plačilo dnevne periodične administrativne sankcije iz prejšnjega odstavka izreče podjetju agencija od dneva izdaje odločbe do izpolnitve obveznosti iz prve, druge, tretje in pete alineje prejšnjega odstavka oziroma do začetka spoštovanja odločb iz 61., 62. in 63. člena tega zakona. Z odločbo lahko agencija znesek, kot bi se določil na podlagi sklepa direktorja, prilagodi tako, da ga, upoštevajoč okoliščine primera, ustrezno zniža.

(6) Administrativna sankcija je prihodek Republike Slovenije.

86. člen

(sostorilstvo)

Administrativni prestopek izvrši tudi podjetje, ki je naklepno ali iz malomarnosti sodelovalo pri kršitvi, ali je kako drugače odločilno prispevalo h kršitvi, za katero je predpisana administrativna sankcija.

87. člen

(odgovornost matične družbe)

(1) Administrativni prestopek iz prvega odstavka 85. člena tega zakona izvrši tudi podjetje, ki je nad podjetjem, ki je izvršilo administrativni prestopek iz prvega odstavka 85. člena tega zakona, neposredno ali posredno izvrševalo odločilni vpliv, in tvorita gospodarsko enoto. Domneva se, da obvladujoča družba izvršuje odločilen vpliv, če ima v lasti ves ali skoraj ves kapital druge družbe.

(2) Podjetje iz prejšnjega odstavka in podjetje, ki je izvršilo administrativni prestopek iz prvega odstavka 85. člena tega zakona, sta solidarno odgovorni za plačilo administrativne sankcije.

(3) Finančna obveznost vsakega posameznega podjetja v zvezi s plačilom administrativne sankcije iz 85. člena tega zakona ne sme presegati najvišjega zneska, za katerega bi bilo podjetje odgovorno, če bi samo izvršilo administrativni prestopek.

88. člen

(pravno in gospodarsko nasledstvo)

(1) S prenosom dejavnosti z enega subjekta na drugi subjekt se ni mogoče izogniti obveznostim, potrebnim za odpravo kršitve, in plačilu administrativne sankcije.

(2) V primeru statusno pravnega preoblikovanja ali gospodarskega prenosa dejavnosti s kršitelja na drug subjekt, lahko agencija izda ali izvrši odločbo, s katero izreče ali je izrekla administrativno sankcijo zoper subjekt, ki je pravni ali gospodarski naslednik kršitelja.

(3) Subjekt iz prejšnjega odstavka vstopa v postopek v stanju, v katerem je ta ob vstopu v postopek. Ta določba ne vpliva na pravico subjekta, da poda navedbe in dokaze v zvezi z okoliščinami, ki se nanašajo na njegovo pritegnitev v postopek.

89. člen

(izrek administrativne sankcije podjetniškemu združenju)

(1) Podjetniškemu združenju se za kršitev iz 85. člena tega zakona izreče administrativna sankcija ob upoštevanju letnega prometa podjetniškega združenja.

(2) Kadar se kršitev podjetniškega združenja iz 85. člena tega zakona nanaša na dejavnost njegovih članov, se v letni promet podjetniškega združenja v predhodnem poslovnem letu všteva letni promet vsakega posameznega člana, ki deluje na trgu, na katerega se kršitev nanaša. Agencija lahko v tem primeru izreče administrativno sankcijo do 10 odstotkov vsote skupnega prometa vsakega posameznega člana, ki je bil dejaven na trgu in ki ga je prizadela kršitev podjetniškega združenja.

(3) Podjetniško združenje, ki samo ni plačilno sposobno za plačilo administrativne sankcije iz prejšnjega odstavka, od svojih članov zahteva, da v določenem roku na račun podjetniškega združenja plačajo sorazmerni del izrečene administrativne sankcije. Pri določitvi deleža člana podjetniškega združenja se upošteva letni promet posameznega člana v predhodnem poslovnem letu.

(4) Kadar sorazmerni del izrečene administrativne sankcije iz prejšnjega odstavka v določenem roku ni v celoti plačan podjetniškemu združenju, lahko agencija zahteva plačilo administrativne sankcije neposredno od katerega koli podjetja, katerega predstavniki so bili člani organov odločanja tega podjetniškega združenja.

(5) Če delna plačila članov podjetniškega združenja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ne zadostujejo za plačilo celotne administrativne sankcije, lahko agencija izterja neplačani del administrativne sankcije neposredno od katerega koli člana podjetniškega združenja, ki je bil dejaven na trgu, na katerem se je kršitev zgodila.

(6) Agencija ne more zahtevati plačila od podjetja iz četrtega ali petega odstavka tega člena, če to dokaže, da ni izvajalo

kršitve, za katero se je odločilo združenje, in bodisi ni vedelo za njen obstoj bodisi se je od nje dejavno distanciralo, preden se je preiskava začela.

(7) Finančna obveznost vsakega posameznega podjetja v zvezi s plačilom administrativne sankcije iz prvega in drugega odstavka tega člena ne sme presegati najvišjega zneska, za katerega bi bilo podjetje odgovorno, če bi samo izvršilo administrativni prestopek.

90. člen

(izključitev odgovornosti)

Administrativnih sankcij, določenih za kršitev tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, ni mogoče izreči Republiki Sloveniji in samoupravnim lokalnim skupnostim, v okviru izvajanja javnih pooblastil ali javnih storitev.

91. člen

(zastaranje administrativnega sankcioniranja)

(1) Administrativne sankcije iz prvega in drugega odstavka 85. člena tega zakona ni dopustno izreči, če je poteklo več kot pet let od izvršitve administrativnega prestopka. V primeru tretjega in četrtega odstavka 85. člena tega zakona administrativne sankcije ni dopustno izreči, če so potekla več kot tri leta od izvršitve administrativnega prestopka.

(2) Zastaranje začne teči na dan, ko je bil administrativni prestopek izvršen. Pri trajajočem ali ponavljajočih se administrativnih prestopkih začne zastaranje teči na dan, ko preneha zadnja kršitev.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje agencije, ki ga izvede zaradi preiskave ali postopka v zvezi s kršitvijo določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Pretrganje velja za vsa podjetja, ki so udeležena v kršitvi.

(4) Po vsakem pretrganju začne zastaranje znova teči.

(5) Zastaranje ne teče med postopkom za uveljavljanje pravil konkurence v zvezi s kršitvijo, ki se nanaša na isto prepovedano ravnanje iz 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije pred organi, pristojnimi za varstvo konkurence drugih držav članic, ali Evropske komisije. Prekinitev zastaranja začne veljati z vročitvijo prvega uradnega ukrepa organa, pristojnega za varstvo konkurence druge države članice, ali Evropske komisije najmanj enemu podjetju, ki je stranka postopka za uveljavljanje pravil konkurence, in preneha na dan, ko pristojni organ konča svoj postopek za uveljavljanje pravil konkurence s sprejetjem odločbe, ali na dan ustavitve postopka. Prekinitev velja za vsa podjetja, udeležena v kršitvi.

(6) Ne glede na drugi do peti odstavek tega člena administrativne sankcije ni mogoče izreči, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva prvi odstavek tega člena za izrek administrativne sankcije.

(7) Ne glede na prvi do šesti odstavek tega člena zastaranje ne teče, ko je odločitev o administrativnem prestopku predmet postopka rednega ali izrednega sodnega varstva ali se po zakonu postopek ne sme začeti ali nadaljevati in se nadaljuje po pravnomočnosti sodnega akta. Zastaranje administrativne sankcije tudi ne teče med kazenskim postopkom in se nadaljuje po pravnomočnosti odločitve v kazenskem postopku.

(8) Če je pravnomočna odločba ali sodba v postopku za izredno pravno sredstvo razveljavljena in se je zastaranje iz šestega odstavka tega člena izteklo ali bi se izteklo v roku, krajšem od dveh let, je v novem postopku odločanja o administrativni sankciji pred agencijo zastaralni rok dve leti.

92. člen

(odmera in plačilo administrativne sankcije)

(1) Pri določitvi višine administrativne sankcije se upoštevajo vse okoliščine primera, zlasti:

– narava in teža kršitve,

– letni promet s storitvijo ali blagom, ki je predmet kršitve, ki ga je podjetje ustvarilo v zadnjem letu trajanja kršitve, če je to obdobje dovolj reprezentativno, sicer pa drugo ustrezno reprezentativno obdobje,

– trajanje kršitve,

– sodelovanje v postopku ugotavljanja kršitve,

– povrnitev škode oškodovancem na podlagi sporazumne poravnave,

– ali je podjetje z oškodovanci sklenilo poravnave za povračilo škode in

– nezmožnost plačila.

(2) Agencija določi rok za plačilo administrativne sankcije, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od treh mesecev.

(3) Agencija lahko, če tako določa ta zakon, administrativno sankcijo zniža ali odpusti.

93. člen

(odpustitev in znižanje administrativne sankcije)

(1) Podjetju, ki je udeleženo v kartelu, se lahko administrativna sankcija, ki bi mu bila izrečena zaradi njegove udeležbe v kartelu, odpusti (v nadaljnjem besedilu: odpustitev administrativne sankcije) le, če izpolni vse naslednje pogoje:

– agenciji v celoti in popolnoma razkrije svojo udeležbo v domnevnem kartelu,

– kot prvo predloži dokaze, ki po mnenju agencije omogočijo izvedbo preiskave v zvezi z domnevnim kartelom, če agencija še ne razpolaga z zadostnimi dokazi za izvedbo preiskave ali preiskave še ni izvedla, ali po mnenju agencije zadoščajo za ugotovitev kršitve 5. člena tega zakona ali 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z domnevnim kartelom, če agencija še ni razpolagala z zadostnimi dokazi za ugotovitev te kršitve in pred tem nobeno drugo podjetje ni izpolnilo pogojev za priznanje odpustitve administrativne sankcije v zvezi z navedenim domnevnim kartelom,

– odkrito, v celoti, neprenehoma in brez odlašanja sodeluje z agencijo med celotnim postopkom za uveljavljanje pravil konkurence zoper vse stranke postopka in agenciji nemudoma zagotovi vse relevantne informacije in dokaze v zvezi z domnevnim kartelom, ki preidejo v posest prijavitelja, in so mu dostopni,

– preneha svojo udeležbo v domnevnem kartelu takoj po vložitvi izjave zaradi prizanesljivosti v zvezi z odpustitvijo administrativne sankcije, razen če bi bilo po mnenju agencije to v nasprotju z interesi preiskave,

– med načrtovanjem izjave zaradi prizanesljivosti ni uničil, poneveril ali prikrival informacij ali dokazov, povezanih z domnevnim kartelom, ali razkril dejstev glede vložitve ali vsebine načrtovane prijave, razen Evropski komisiji ali organom, pristojnim za varstvo konkurence druge države članice ali iz tretjih držav, in

– ni prisilil drugih k udeležbi v domnevnem kartelu niti jih ni prisilil k temu, da so v njem udeleženi še naprej.

(2) Podjetju, ki ne izpolni vseh pogojev iz prejšnjega odstavka in se mu administrativna sankcija ne odpusti, se ta lahko zniža le, če izpolni vse naslednje pogoje:

– agenciji v celoti in popolnoma razkrije svojo udeležbo pri domnevnem kartelu,

– predloži dokaze o domnevnem kartelu, ki predstavljajo znatno dodano vrednost za dokazovanje domnevnega kartela glede na dokaze, ki jih agencija že ima,

– odkrito, v celoti, neprenehoma in brez odlašanja sodeluje z agencijo med celotnim postopkom za uveljavljanje pravil konkurence zoper vse stranke postopka in agenciji nemudoma zagotovi vse relevantne informacije in dokaze v zvezi z domnevnim kartelom, ki preidejo v posest prijavitelja in so mu dostopni,

– preneha s svojo udeležbo v domnevnem kartelu takoj po vložitvi izjave zaradi prizanesljivosti agenciji v zvezi z znižanjem administrativne sankcije, razen če bi bilo po mnenju agencije to v nasprotju z interesi preiskave, in

– med načrtovanjem izjave zaradi prizanesljivosti ni uničil, poneveril ali prikrival informacij ali dokazov, povezanih z domnevnim kartelom, ali razkril dejstev glede vložitve ali vsebine

načrtovane prijave, razen organom, pristojnim za varstvo konkurence druge države članice ali iz tretjih držav.

(3) Podjetju, ki izpolni vse pogoje iz prejšnjega odstavka in kot prvo predloži dokaze iz druge alineje prejšnjega odstavka, se administrativna sankcija lahko zniža za 30 do 50 odstotkov. Podjetju, ki izpolni vse pogoje iz prejšnjega odstavka in kot drugo predloži dokaze iz druge alineje prejšnjega odstavka, se administrativna sankcija lahko zniža za 20 do 30 odstotkov. Drugim podjetjem, ki izpolnijo vse pogoje iz prejšnjega odstavka, in predložijo dokaze iz druge alineje prejšnjega odstavka, se administrativna sankcija lahko zniža za največ 20 odstotkov.

(4) Če podjetje ne razpolaga s podatki, ki omogočajo vložitev popolne izjave za odpustitev sankcije, lahko vloži prijavo za zaznambo vrstnega reda.

(5) Storilec, ki je pri Evropski komisiji v obliki prošnje za zaznambo vrstnega reda ali celovite izjave za prizanesljivost vložil izjavo za odpustitev ali znižanje sankcije v zvezi z istim domnevnim kartelom, lahko pri agenciji vloži skrajšano prijavo, pod pogojem, da take skrajšane prijave zajemajo tri ali več držav članic.

(6) Podrobnejši postopek odpustitve in znižanja administrativne sankcije ter zaznambe vrstnega reda in skrajšane prijave iz prejšnjih odstavkov predpiše vlada z uredbo.

94. člen

(vpliv vložitve izjave za odpustitev sankcij na izrek sankcije fizični osebi)

(1) Trenutnim in nekdanjim družbenikom in družbenicam, članom organov vodenja ali nadzora in drugim zaposlenim v podjetju, ki je vložilo izjavo zaradi prizanesljivosti iz prvega odstavka prejšnjega člena, se v zvezi z udeležbo v kartelu, navedeno v izjavi zaradi prizanesljivosti, za to ravnanje ne smejo izreči sankcije v kazenskem postopku, če so izpolnjeni pogoji iz prve in druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena, če aktivno sodeluje z organom, pristojnim za kazenski pregon, in če je bila prijava podjetja za odpustitev administrativne sankcije vložena, še preden je organ, pristojen za varstvo konkurence te osebe obvestil o postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava.

(2) Organ, pristojen za kazenski pregon, nadaljuje kazenski pregon, če fizična oseba iz prejšnjega odstavka ne sodeluje ali je prenehala sodelovati z njim ali če je bila izjava iz prejšnjega člena vložena po tem, ko je organ, pristojen za kazenski pregon, zoper to fizično osebo že izdal akt, s katerim je nanjo osredotočil sum, da je izvršila kršitev.

(3) Državni tožilec ni dolžan začeti kazenskega pregona oziroma sme predlagati odpustitev ali znižanje kazenske sankcije ali odstopiti od pregona tudi, kadar prispevek k odkritju in preiskavi kartela fizične osebe iz prvega odstavka tega člena pretehta nad interesom za pregon oziroma nad sankcioniranjem.

(4) Kadar kršitve iz prejšnjih odstavkov sočasno obravnavata državno tožilstvo ali sodišče v Republiki Sloveniji in organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, ali Evropska komisija, zagotavlja vso potrebno komunikacijo med njima agencija.

(5) Ta člen ne posega v pravico oškodovancev, ki so zaradi kršitve konkurenčnega prava utrpeli škodo, da zahtevajo popolno odškodnino za takšno škodo.

95. člen

(znižanje administrativne sankcije na podlagi vloge za poravnavo)

(1) Podjetje ali agencija lahko v postopku ugotavljanja kršitve tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije predlaga, da se začneta pogajati o pogojih priznanja odgovornosti.

(2) Če se agencija in podjetje strinjata s predlogom iz prejšnjega odstavka, se lahko začneta pogajati o pogojih priznanja odgovornosti v vlogi za poravnavo.

(3) Preden podjetje, ki sodeluje v postopku za poravnavo, vloži vlogo za poravnavo, ga agencija pisno seznani z:

– očitki, ki jih namerava podati proti njemu,

– dokazi, uporabljenimi za opredelitev predvidenih očitkov,

– nezaupnimi različicami dokumentov, ki se nahajajo v zadevi, če je zahteva podjetja utemeljena z namenom, da se mu omogoči ugotoviti njegov položaj glede časovnega obdobja ali drugih vidikov kršitve in

– razponom morebitne administrativne sankcije.

(4) Vloga za poravnavo mora biti sestavljena v pisni obliki in mora vsebovati:

– jasno in nedvoumno priznanje podjetja o odgovornosti za kršitev;

– opis kršitve, način izvrševanja kršitve, opis proizvodov ali storitev, ki jih zajema kršitev, opis geografskega obsega kršitve, trajanje kršitve;

– navedbo najvišjega zneska administrativne sankcije, s katerim podjetje soglaša, da jo agencija izreče, ter dejstev, ki vplivajo na odmero administrativne sankcije;

– izjavo podjetja, da je bilo ustrezno obveščeno o ugotovitvah agencije o dejstvih in dokazih, ki so pomembni za odločitev o kršitvi, in da je imelo zadostne možnosti, da se je lahko o njih izjavilo;

– izjavo podjetja, da ob upoštevanju prve do četrte alineje tega odstavka ne bo zahtevalo dostopa do spisa ali ustnega zaslišanja;

– izjavo podjetja, da soglaša, da agencija izda odločbo.

(5) Agencija lahko na podlagi vloge za poravnavo izda odločbe iz tega zakona.

(6) Podjetju se lahko na podlagi vložene vloge za poravnavo, ki jo agencija sprejme, za največ 20 odstotkov zniža administrativna sankcija, ki bi jo agencija izrekla podjetju, če ne bi vložilo vloge za poravnavo.

(7) Podjetje lahko umakne vlogo za poravnavo v osmih dneh od dne, ko jo je vložilo. Podjetje se lahko pisno odpove pravici do umika vloge za poravnavo.

(8) Če do vložitve vloge za poravnavo ne pride ali če agencija ne sprejme vložene vloge za poravnavo ali če podjetje vlogo za poravnavo pravočasno umakne, se izročenih dokazov in izjav, danih v postopku za vlogo za poravnavo, ne sme uporabiti v postopkih po tem ali drugem zakonu, če ta zakon ne določa drugače.

(9) Odločba, izdana na podlagi vloge za poravnavo, se ne sme izpodbijati iz razloga, ker dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali ker je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju, če je odločba izdana v skladu s pogoji vloge za poravnavo.

(10) Postopek znižanja administrativne sankcije na podlagi vloge za poravnavo iz tega člena podrobneje predpiše vlada z uredbo.

96. člen

(izvršba administrativne sankcije in zavarovanje)

(1) Administrativna sankcija se prisilno izvrši po pravnomočnosti odločbe, s katero je izrečena.

(2) Izvršbo opravi pristojni davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti, na predlog agencije.

(3) Agencija lahko pred, ob ali po izdaji odločbe, vse do njene pravnomočnosti, izvede ukrepe za zavarovanje izvršbe in za zavarovanje izpolnitve obveznosti iz naslova administrativne sankcije in s tem povezanih stroškov. V tem postopku se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, o zavarovanju izpolnitve in plačila davčne obveznosti.

5. poglavje
Sodno varstvo

97. člen

(sodno varstvo)

(1) Sodno varstvo zoper odločbe agencije se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva zoper odločbe agencije se smiselno uporablja zakon, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom določeno drugače.

98. člen

(pravica do sodnega varstva zoper odločbe in sklepe)

(1) Zoper odločbe agencije je dopustno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Zoper sklepe, ki jih izda agencija v skladu s tem zakonom, je dopusten postopek sodnega varstva, če ni izrecno izključen.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko v postopku sodnega varstva zoper odločbo izpodbija sklep, zoper katerega je izključen postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom, in sicer sklep, s katerim agencija zahteva podatke od podjetja (52. člen tega zakona).

(4) Postopek sodnega varstva je dovoljen zoper sklep, zoper katerega je po določbah, ki urejajo splošni upravni postopek, dovoljena pritožba.

(5) Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in sodišče o njih odloča prednostno.

99. člen

(meje preizkusa)

Sodišče preizkusi odločbo agencije v mejah tožbenega zahtevka in mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa po uradni dolžnosti pazi na bistvene kršitve določb postopka iz zakona, ki ureja upravni spor.

100. člen

(pregled dokumentov zadeve in uporaba informacij)

Za pregled dokumentov zadeve in uporabo informacij pred sodiščem se smiselno uporabljata 42. in 43. člen tega zakona.

101. člen

(objava sodnih odločb na spletu)

Za obveščanje javnosti se na spletnem mestu agencije objavijo odločbe, ki jih sodišče izda v postopku sodnega varstva zoper odločbe agencije, brez zaupnih podatkov.

VI. DEL
POSTOPKI Z MEDNARODNIM ELEMENTOM

102. člen

(medsebojna pomoč)

(1) Pooblaščene uradne osebe agencije:

– izvajajo preiskave, posredujejo zahteve za informacije in zbirajo informacije na podlagi zaprosila Evropske komisije ali organa prosilca, v skladu s tem zakonom, pri čemer se ne izda sklep o uvedbi postopka,

– dejavno pomagajo uradnim osebam in drugim osebam, ki jih je Evropska komisija pooblastila za izvajanje preiskav v skladu z 20. členom Uredbe 1/2003/ES, pri čemer je obseg pooblastil teh pooblaščenih oseb določen v drugem odstavku 20. člena Uredbe 1/2003/ES,

– na podlagi zaprosila organa prosilca v skladu s tem zakonom, pri čemer se ne izda sklep o uvedbi postopka, ugotavljajo, ali podjetja spoštujejo preiskovalne ukrepe in odločbe organa prosilca, izdane v postopkih, ki se nanašajo na preiskavo, zahtevo za predložitev podatkov, zbiranje informacij, odločbo o prenehanju s kršitvijo, začasne ukrepe ali zaveze;

– dejavno pomagajo uradnim osebam in drugim osebam, ki jih je Evropska komisija pooblastila za izvajanje preiskav v skladu s 13. členom Uredbe 139/2004/ES, pri čemer je obseg pooblastil teh pooblaščenih oseb določen v drugem odstavku 13. člena Uredbe 139/2004/ES.

(2) Agencija uradnim osebam organa, pristojnega za varstvo konkurence druge države članice, ali Evropske komisije in drugim osebam, ki jih je ta organ pooblastil, omogoči, da sodelujejo in aktivno pomagajo pooblaščenim osebam agencije pri izvajanju preiskav v skladu z 22. členom Uredbe 1/2003/ES ali pri zbiranju informacij.

(3) Agencija in Evropska komisija ali organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, ki je zaprosil agencijo za pomoč, lahko izmenjujeta informacije ter jih uporabita kot dokazno sredstvo ob upoštevanju omejitev iz 12. člena Uredbe 1/2013/ES.

(4) Pri izvajanju preiskav v skladu s tem členom mora policija zagotoviti pomoč osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena v skladu s prvim odstavkom 57. člena tega zakona.

(5) Ne glede na prvi odstavek 43. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena agencija pošlje izjavo zaradi prizanesljivosti organu, pristojnemu za varstvo konkurence druge države članice, ali Evropski komisiji, ne glede na obliko prijave za prizanesljivost, le na podlagi soglasja vlagatelja ali kadar sta agencija in organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, ali Evropska komisija od istega vlagatelja prejela izjavo zaradi prizanesljivosti, ki se nanaša na isto domnevno kršitev, če v času pošiljanja izjave zaradi prizanesljivosti vlagatelj ne more umakniti informacij, ki jih je predložil organu, pristojnemu za varstvo konkurence druge države članice, ali Evropski komisiji.

(6) Agencija razkrije pristojnim organom, pristojnim za varstvo konkurence drugih držav članic, podatke, potrebne za izvršbo po tem zakonu.

(7) Ta člen se uporablja tudi za medsebojno pomoč pooblaščenim organom tujih držav, če je tako določeno v mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

103. člen

(vročitev in izvršitev aktov agencije zoper podjetje, ki ima sedež ali premoženje v drugi državi članici)

(1) Če podjetje, zoper katero agencija vodi postopek, nima sedeža v Republiki Sloveniji, lahko agencija brez nepotrebnega odlašanja organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, ali drug pristojni javni organ, ki je pristojen za izvrševanje aktov na podlagi nacionalnih predpisov v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: zaprošeni organ), v kateri ima to podjetje sedež, zaprosi, da v imenu agencije podjetju vroči:

– predhodne ugotovitve o domnevni kršitvi 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije in katere koli odločbe, s katerimi se uporabijo navedeni členi,

– drug procesni akt, sprejet v okviru postopkov za uveljavljanje pravil konkurence, ki ga je treba v skladu s slovenskim pravnim redom vročiti, in

– druge ustrezne dokumente v zvezi z uporabo 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, med drugim dokumente, ki se nanašajo na izvršitev odločb, s katerimi je podjetju izrečena administrativna sankcija ali periodična administrativna sankcija.

(2) Agencija v zaprosilu iz prejšnjega odstavka navede:

– ime, znani naslov podjetja in morebitne druge relevantne informacije za identifikacijo podjetja,

– kratek opis relevantnih dejstev in okoliščin,

– povzetek priložene kopije akta, ki ga je treba vročiti,

– naziv, naslov in druge kontaktne podatke zaprošenega organa in

– roke za vročitev, kot so zakonski ali zastaralni roki,

in k zaprosilu priloži kopijo akta, ki se vroča.

(3) Če podjetje, ki mu je s pravnomočno odločbo izrečena administrativna sankcija ali periodična administrativna sankcija na podlagi tega zakona, v Republiki Sloveniji nima zadostnih sredstev za plačilo izrečene administrativne sankcije, agencija brez nepotrebnega odlašanja zaprošeni organ v državi članici, kjer ima to podjetje sedež ali premoženje, prosi, da od podjetja izterja plačilo izrečene administrativne sankcije ali periodične administrativne sankcije.

(4) Agencija v zaprosilu iz prejšnjega odstavka navede:

– ime, znani naslov podjetja ter morebitne druge relevantne informacije za identifikacijo podjetja,

– kratek opis relevantnih dejstev in okoliščin,

– povzetek priložene kopije akta, ki ga je treba izvršiti,

– naziv, naslov in druge kontaktne podatke zaprošenega organa,

– roke za izvršitev, kot so zakonski ali zastaralni roki,

– informacije o odločbi, na podlagi katere je dovoljena izvršitev v državi članici organa prosilca,

– datum pravnomočnosti odločbe,

– znesek administrativne sankcije ali periodične administrativne sankcije in

– informacije o tem, kako je agencija v razumnih mejah poskušala izvršiti odločbo na svojem ozemlju,

in k zaprosilu priloži kopijo akta, ki ga je treba izvršiti.

(5) Agencija pošlje zaprosilo iz prvega ali tretjega odstavka tega člena zaprošenemu organu v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov zaprošenega organa, razen kadar se agencija in zaprošeni organ dogovorita drugače. Če pravo države članice zaprošenega organa določa, da morajo biti odločbe ali drugi akti predloženi v uradnem jeziku te države, agencija zaprosilu priloži uradni prevod akta, ki ga je treba vročiti, ali odločbe, s katero je izrečena administrativna sankcija ali periodična administrativna sankcija, razen če se agencija in zaprošeni organ dogovorita drugače.

(6) Agencija nemudoma obvesti zaprošeni organ, če je podjetje izrečeno administrativno sankcijo že plačalo, ali če je bila odločba, s katero je bila izrečena administrativna sankcija ali izvršljivost odločbe naknadno razveljavljena ali spremenjena, ali pa je bila administrativna sankcija zmanjšana, ali izvršitve zaradi drugih razlogov ne zahteva več.

(7) Če je bil vložen predlog za izvršitev administrativne sankcije v drugi državi članici, izvrševanje v Republiki Sloveniji ni dopustno. Izvrševanje se lahko v Republiki Sloveniji nadaljuje:

– potem, ko je bila agencija obveščena, da se izvrševanje v drugi državi članici ne izvršuje več,

– če izvrševanje v državi izvršitve zaradi neizterljivosti ni mogoče ali

– če država izvršitve zavrne izvrševanje.

(8) Stroške, ki jih zaprošeni organ zahteva zaradi vročitve aktov iz prvega odstavka tega člena ali izvršitve pravnomočnih odločb, plača agencija na račun zaprošenega organa.

104. člen

(vročitev in izvršitev aktov organov, pristojnih za varstvo konkurence drugih držav članic)

(1) Na podlagi zaprosila organa prosilca za pomoč, ki vsebuje vse sestavine iz drugega odstavka prejšnjega člena, agencija v imenu in na račun organa prosilca vroči naslovniku:

– predhodne ugotovitve o domnevni kršitvi 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije in odločbe, s katerimi se uporabita navedena člena,

– drug procesni akt, sprejet v okviru postopkov za uveljavljanje pravil konkurence, ki bi moral biti v skladu z nacionalnim pravom vročen, ter

– druge ustrezne dokumente v zvezi z uporabo 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, med drugim dokumente, ki se nanašajo na izvršitev odločb o izreku denarnih sankcij ali periodičnih denarnih sankcij.

(2) Za vročitev dokumentov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Na podlagi zaprosila organa prosilca, ki vsebuje vse sestavine iz četrtega odstavka prejšnjega člena, agencija sprejme zaprosilo za izvršitev pravnomočne odločbe, s katero je podjetju izrečena denarna sankcija ali periodična denarna sankcija zaradi kršitev 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, in brez nepotrebnega odlašanja vloži izvršbo pri pristojnem davčnem organu, če:

– se je organ prosilec na svojem ozemlju v razumnih mejah poskušal prepričati, da podjetje, ki mu je izrečena denarna sankcija ali periodična denarna sankcija, nima sredstev v državi organa prosilca, ki bi zadostovala, da bi bilo mogoče izterjati izrečeno denarno sankcijo ali periodično denarno sankcijo,

– zaprosilo organa prosilca vsebuje vse sestavine iz drugega in četrtega odstavka prejšnjega člena in

– je priložen uradni prevod v slovenski jezik akta oziroma odločbe, ki jo je treba izvršiti.

(4) Davčni organ izvrši izterjavo denarne sankcije ali periodične denarne sankcije po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti, na predlog agencije.

(5) Agencija za vročitev aktov in davčni organ za izvršitev pravnomočne odločbe ne zahtevata nobenih listin o priznanju, dopolnitvi ali nadomestitvi, če zaprosilo vsebuje vse zahtevane podatke in listine. Glede jezika zaprosila in listin se smiselno uporablja peti odstavek prejšnjega člena.

(6) Ne glede na izpolnitev pogoja iz prve alineje tretjega odstavka tega člena lahko davčni organ na podlagi predloga agencije za izterjavo izterja plačilo denarne sankcije ali periodične denarne sankcije, če podjetje, zoper katero je treba izterjati denarno sankcijo ali periodično denarno sankcijo, nima sedeža v državi članici organa prosilca in v drugih primerih, ki niso zajeti v tretjem odstavku tega člena. V tem primeru organu prosilcu v zaprosilu ni treba navesti informacij o tem, kako je v razumnih mejah poskušal izvršiti odločbo na svojem ozemlju.

(7) Za zastaranje izvršitev odločb, s katerimi je izrečena denarna sankcija ali periodična denarna sankcija, se uporablja pravo države, kjer ima sedež organ prosilec.

(8) Davčni organ izterja denarno sankcijo ali periodično denarno sankcijo v eurih. Če je znesek denarne sankcije ali periodične denarne sankcije v odločbi izrečen v drugi valuti, se znesek denarne sankcije ali periodične denarne sankcije iz tuje valute pretvori v euro po srednjem menjalnem tečaju Banke Slovenije, ki je veljal na dan, ko je bila denarna sankcija ali periodična denarna sankcija izrečena.

(9) Agenciji ni treba izvršiti zaprosila iz prvega odstavka tega člena in davčnemu organu predložiti v izvršitev pravnomočne odločbe iz tretjega odstavka tega člena, če:

– zaprosilo ne vsebuje vseh sestavin iz drugega oziroma četrtega odstavka prejšnjega člena ali

– agencija dokaže utemeljene razloge, da bi bila taka izvršitev zaprosila očitno v nasprotju z javnim redom Republike Slovenije.

(10) Preden zavrne zaprosilo ali če potrebuje dodatne informacije, agencija stopi v stik z organom prosilcem.

(11) Denarni znesek, ki ga je davčni organ izterjal na podlagi zaprosila organa prosilca, agencija brez odlašanja nakaže na račun organa prosilca.

105. člen

(stroški)

(1) Agencija lahko zahteva od organa prosilca povračilo vseh razumnih dodatnih stroškov, vključno s stroški prevoda, dela in upravnimi stroški, povezanimi z ukrepi, sprejetimi za vročitev aktov iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ter vse stroške za izvršitev aktov iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Povračilo stroškov davčnega organa je prihodek proračuna Republike Slovenije.

(2) Za poplačilo vseh stroškov, povezanih z izvršitvijo aktov organov, pristojnih za varstvo konkurence drugih držav članic, lahko agencija ali davčni organ obdrži ustrezen del izterjane denarne sankcije ali periodične denarne sankcije, ki jo je davčni organ izterjal na predlog agencije. Če agenciji ali davčnemu organu ne uspe izterjati denarne sankcije ali periodične denarne sankcije, lahko agencija ali davčni organ od organa prosilca zahteva kritje nastalih stroškov.

(3) Agencija ali davčni organ lahko zahtevata kritje stroškov, nastalih v zvezi z izvršitvijo aktov organov, pristojnih za varstvo konkurence drugih držav članic, tudi od podjetja, zoper katero je treba izvršiti denarno sankcijo ali periodično denarno sankcijo. Agencija te stroške postopka po uradni dolžnosti zahteva s sklepom o stroških postopka.

106. člen

(spori v zvezi z zaprosili za vročitev ali izvršitev odločb)

(1) Za spore glede zakonitosti akta, ki ga je treba vročiti, ali odločbe, ki jo je treba izvršiti, in glede zakonitosti zaprosila za vročitev oziroma izvršitev se uporablja pravo države članice, v kateri ima organ prosilec sedež.

(2) Spori v zvezi z izvršilnimi ukrepi, sprejetimi v državi članici zaprošenega organa, ali spori v zvezi z veljavnostjo vročitve, ki jo je izvedel zaprošeni organ, spadajo v okvir pristojnosti pristojnih organov države članice zaprošenega organa in jih ureja pravo navedene države članice.

VII. DEL
OMEJEVANJE TRGA Z OBLASTNIMI AKTI IN DEJANJI

107. člen

(prepoved)

(1) Vlada, državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ne smejo omejevati prostega nastopanja podjetij na trgu.

(2) Za omejevanje prostega nastopanja podjetij na trgu po tem zakonu se štejejo splošni in posamični akti in dejanja, s katerimi se v nasprotju z ustavo in zakonom omejujejo svobodna menjava blaga in storitev, svoboden vstop na trg, svobodno nastopanje na trgu ali s katerimi se kako drugače preprečuje konkurenca.

108. člen

(omejevanje prostega nastopanja s predpisi)

(1) Pri omejevanju prostega nastopanja podjetij s predpisi se varstvo interesov podjetij zagotavlja v postopku za presojo skladnosti predpisov z ustavo in zakoni, če takega varstva ni mogoče zagotoviti v upravnem sporu.

(2) Za omejevanje prostega nastopanja podjetij na trgu po tem zakonu se ne štejejo predpisi, s katerimi se v skladu z ustavo zagotavljajo človekove pravice ter gospodarska in socialna razmerja, zlasti pa predpisi, s katerimi se določajo:

– pogoji za promet z blagom in storitvami, ki določajo lastnosti blaga ali način opravljanja storitev zaradi sanitarnih, veterinarskih, fitopatoloških, okoljevarstvenih, delovno-varstvenih, tehničnih in podobnih razlogov,

– ukrepi za nadzorovanje cen v skladu s posebnim zakonom,

– način poslovanja podjetij zaradi varstva potrošnikov v skladu s posebnim zakonom,

– obvezni standardi,

– obveznost z zakonom določenih podjetij, da opravljajo svojo dejavnost za uporabnike.

109. člen

(omejevanje prostega nastopanja s posamičnimi akti in dejanji)

(1) Za omejevanje prostega nastopanja s posamičnimi akti in dejanji v smislu drugega odstavka 107. člena tega zakona se štejejo zlasti akti in dejanja, s katerimi se:

– podjetju onemogoča opravljanje dejavnosti na nekem območju ali glede neke vrste dejavnosti, čeprav izpolnjuje z zakonom določene pogoje,

– neupravičeno zavlačuje postopek za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti ali drugega dovoljenja, pomembnega za nastopanje podjetja na trgu,

– posredno ali neposredno ustvarja diskriminacija med podjetji glede na njihov sedež,

– prepoveduje promet z blagom in storitvami zunaj območja lokalne skupnosti,

– nekemu podjetju neutemeljeno zagotavlja privilegiran položaj pri poslovanju na trgu.

(2) Če zoper akte in dejanja iz prejšnjega odstavka niso mogoča pravna sredstva v upravnem postopku, lahko prizadeto podjetje začne upravni spor.

110. člen

(izjemoma dovoljene omejitve)

Ne glede na 108. in 109. člen tega zakona sme vlada predpisati omejitve na trgu v naslednjih primerih:

– če nastanejo ali utegnejo nastati zaradi naravne nesreče, epidemij, izrednih razmer in podobnih razlogov občutne motnje na trgu in pri preskrbi prebivalstva ali motnje na drugih področjih, če ogrožajo varno in zdravo življenje prebivalcev,

– če nastanejo ali utegnejo nastati občutne motnje na trgu zaradi pomanjkanja dobrin, nujno potrebnih za proizvodnjo ali predelavo ali za življenje prebivalcev,

– če je treba zadovoljiti potrebe po izdelkih, surovinah in reprodukcijskem materialu, ki so posebno ali strateško pomembni za obrambo Republike Slovenije.

111. člen

(pogoj za uporabo izjemoma dovoljenih omejitev)

Izjemoma dovoljene omejitve iz prejšnjega člena sme vlada predpisati le, če razlogov za omejitve ni mogoče odpraviti z ukrepi v podjetjih, z uvozom ali z ukrepi tekoče gospodarske politike.

112. člen

(ukrepi izjemoma dovoljenih omejitev)

(1) Kot omejitve v smislu 110. člena tega zakona sme vlada predpisati:

– prepoved prometa z določenim blagom ali omejitev prometa s posameznim blagom glede količine ali kakovosti, določitev posebnih pogojev za promet s posameznim blagom ali vrstami blaga,

– obveznost zadevnih podjetij, da morajo dati v promet zadevne količine ali vrste blaga in da ga morajo dati na razpolago ali dobaviti zadevnim uporabnikom ali uporabnikom po določenem vrstnem redu,

– obveznost v podjetij, da si morajo ustvariti rezerve in v njih hraniti določene količine in vrste blaga.

(2) Smiselno enake prepovedi ali obveznosti se lahko predpišejo za storitve.

(3) Vlada mora omejitev razveljaviti takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bila omejitev predpisana, ali ko je mogoče stanje popraviti z drugačnimi ukrepi.

(4) Če vlada ukrepov ne razveljavi v šestih mesecih, potem ko jih je sprejela, mora o ukrepih obvestiti državni zbor in mu poročati o njihovih učinkih.

113. člen

(omilitev škode zaradi izjemnih omejitev)

(1) Če je bila podjetju z ukrepi iz prejšnjega člena povzročena občutna škoda, mora pristojni državni organ sprejeti ukrepe za njeno omilitev, tako da posledice predpisanih državnih ukrepov za podjetje niso občutno nesorazmerne v primerjavi s posledicami, ki so jih v okoliščinah iz 110. člena tega zakona utrpeli potrošniki, druga podjetja, država ali lokalna skupnost.

(2) Če je z ukrepi iz prejšnjega člena podjetju nastala občutno nesorazmerna škoda in niso bili sprejeti ukrepi v skladu s prejšnjim odstavkom, lahko podjetje zahteva povrnitev te škode od Republike Slovenije.

114. člen

(mnenja agencije)

(1) Da bi se na ozemlju Republike Slovenije zagotovila učinkovitejša konkurenca, agencija v zadevah, v katerih določbe zakona ali drugega predpisa povzročajo omejevanje konkurence ali pravilnega delovanja trga in tega ne upravičuje splošni interes, ter v primerih iz 109. člena tega zakona, pošlje

pristojnim organom mnenje o potrebnih ukrepih, s katerimi bi se odpravilo ali preprečilo omejevanje konkurence.

(2) Agencija objavi, o katerih zadevah je dala mnenje, če je to primerno zaradi narave in pomena omejevanja.

115. člen

(posvetovanje)

(1) Agencija da mnenje o predlogu zakona ali uredbe, kadar meni, da je to potrebno, ali kadar to zahteva pristojni državni organ.

(2) Predsednik ali predsednica vlade ali pristojni minister lahko zahteva od agencije mnenje o predlogu zakona ali uredbe, katerih neposredni učinek so:

– določanje količinskih omejitev pri izvajanju dejavnosti ali dostopu do trga,

– določanje izključnih pravic na določenih gospodarskih področjih,

– določanje splošnih pogojev poslovanja.

VIII. DEL
POSAMEZNA PRAVILA GLEDE POVRNITVE ŠKODE ZARADI KRŠITEV KONKURENČNEGA PRAVA

116. člen

(povrnitev škode zaradi kršitev konkurenčnega prava)

(1) Oseba, ki je utrpela škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava (v nadaljnjem besedilu: oškodovanec), ima pravico do povrnitve škode (v nadaljnjem besedilu: odškodnina) po splošnih pravilih zakona, ki ureja obligacijska razmerja, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Kršitelj, ki je povzročil škodo, dolguje oškodovancu zamudne obresti od nastanka škode do plačila, ne glede na to, kdaj je oškodovanec vložil zahtevek za povrnitev škode, povzročene s kršitvijo konkurenčnega prava (v nadaljnjem besedilu: odškodninski zahtevek).

117. člen

(razkritje dokazov ali podatkov)

(1) Oškodovanec lahko od kršitelja ali tretje osebe, za katero trdi, da razpolaga z dokazi ali podatki, potrebnimi zaradi odškodninskega zahtevka, ki je vložen pri sodišču, zahteva razkritje dokazov ali podatkov. Kršitelj pa lahko razkritje dokazov ali podatkov zahteva od oškodovanca ali tretje osebe, za katero trdi, da razpolaga z dokazi ali podatki, potrebnimi za ugovarjanje zoper odškodninski zahtevek.

(2) Razkritje dokazov ali podatkov se lahko zahteva, če:

– je glede na razpoložljiva dejstva in dokaze v zadostni meri izkazano, da obstaja odškodninska terjatev zaradi kršitev konkurenčnega prava oziroma da ta ne obstaja ali da ne obstaja v zatrjevani višini,

– so dokazi ali podatki relevantni zaradi dodatnega navajanja dejstev ali dokazovanja obstoja ali neobstoja odškodninske terjatve oziroma njene višine in

– so dokazi ali podatki, katerih razkritje se zahteva, karseda določno in podrobno opisani na podlagi dejstev in dokazov, ki so osebi, ki zahteva razkritje dokazov ali podatkov, znani pod razumnimi pogoji.

(3) Razkritje dokazov ali podatkov se izvede tako, da se zagotovi sorazmernost med upravičenimi interesi vseh oseb, pri čemer se upoštevajo zlasti:

– ali je utemeljitev obstoja ali neobstoja obveznosti povrnitve škode že dovolj podprta z razpoložljivimi dejstvi in dokazi,

– ali gre za vsesplošno iskanje podatkov, ki verjetno niso pomembni za odločitev o obstoju ali neobstoju odškodninske terjatve,

– obseg in stroški razkritja dokazov ali podatkov, zlasti za tretje osebe,

– ali dokazi, katerih razkritje se predlaga, vsebujejo zaupne podatke, zlasti v zvezi s tretjimi osebami, in kateri so možni ukrepi za zavarovanje zaupnih podatkov.

(4) Pri razkritju dokazov ali podatkov iz spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, se pri zagotavljanju sorazmernosti poleg okoliščin iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

– ali je v zahtevi dovolj opredeljena narava, predmet ali vsebina dokazov ali podatkov ali pa gre za splošno zahtevo za razkritje dokazov ali podatkov v zvezi s posamezno zadevo,

– ali je dokaz ali podatek relevanten za utemeljitev odškodninske terjatve,

– ali zaradi učinkovitega izvajanja konkurenčnega prava pretehta javni interes varovanja dokazov ali podatkov iz spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, v zvezi z razkritjem dokazov ali podatkov iz osmega odstavka tega člena,

– ali zaradi učinkovitega izvajanja konkurenčnega prava pretehta javni interes varovanja dokazov ali podatkov iz spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, ker lahko stranka sama doseže razkritje dokazov ali podatkov pri osebi iz prvega odstavka tega člena, ki ni organ, pristojen za varstvo konkurence, in

– ali zaradi učinkovitega izvajanja konkurenčnega prava pretehta javni interes varovanja dokazov ali podatkov iz spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, glede na mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence, o sorazmernosti zahtevka za razkritje dokazov ali podatkov v skladu s tretjim odstavkom 120. člena tega zakona.

(5) Pri zagotavljanju sorazmernosti se ne upošteva navedba podjetja, da bi mu z razkritjem nastala premoženjska škoda zaradi odškodninske odgovornosti zaradi kršitev konkurenčnega prava.

(6) V primeru obstoja zaupnih podatkov se lahko določi, komu se smejo razkriti dokazi, ki vsebujejo zaupne podatke, in kako se zagotovi varstvo zaupnih podatkov, zlasti z naslednjimi ukrepi:

– da se v določenem roku zagotovi nezaupna različica dokazov, v kateri so zaupni deli besedila izbrisani, oziroma se zagotovi kratek in jedrnat opis vsakega izbrisanega podatka,

– da se dovoli vpogled v dokaz, ki vsebuje zaupne podatke, samo v prostorih osebe, od katere se zahteva razkritje dokazov,

– da se dovoli pregled, prepis ali preslikava zaupnih podatkov zgolj izvedencu, revizorju, odvetniku predlagatelja, predlagateljevemu zunanjemu strokovnemu pomočniku ali izvedeni priči, pri čemer se določi, da so osebe, ki jim je dovoljen pregled, prepis ali preslikava teh podatkov, dolžne varovati te podatke in jih ne smejo razkriti strankam postopka niti tretjim osebam, smejo pa jih uporabiti za svoje analize in se nanje lahko sklicujejo v svojih vlogah na tak način, da zaupni podatki niso razkriti njihovim strankam ali tretjim osebam. Ob takšnem sklepu je odvetnik prost zaveze razkritja zaupnih podatkov svoji stranki, stranka pa takega razkritja ne sme zahtevati.

(7) Oseba, od katere se zahteva razkritje dokazov ali podatkov, lahko odreče to razkritje, če se dokaz ali podatki nanašajo na privilegirano komunikacijo iz 58. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena, razen če se je postopek pred organom, pristojnim za varstvo konkurence, že končal, ni dovoljeno razkriti dokazov ali podatkov iz spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, ki se nanašajo na:

– podatke, pripravljene posebej za postopek organa, pristojnega za varstvo konkurence,

– podatke, ki jih je med postopkom sestavil organ, pristojen za varstvo konkurence, in jih poslal strankam, ali

– vloge za poravnavo, ki so bile umaknjene.

(9) Ne glede na prvi odstavek tega člena ni dovoljeno razkriti dokazov ali podatkov iz spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, ki se nanašajo na:

– dokaze iz prve, tretje, četrte in pete alineje petega odstavka 42. člena tega zakona,

– izjavo zaradi prizanesljivosti ali

– vlogo za poravnavo.

118. člen

(odločanje o odškodninskem zahtevku)

Za odločanje o odškodninskem zahtevku zaradi kršitev konkurenčnega prava se uporablja zakon, ki ureja pravdni postopek, če ni s tem zakonom določeno drugače.

119. člen

(združitev pravdnih postopkov)

Kadar teče pred različnimi sodišči v Republiki Sloveniji na prvi stopnji več pravdnih postopkov zaradi uveljavljanja zahtevkov, ki izvirajo iz iste kršitve konkurenčnega prava in v katerih je ista oseba nasprotnik raznih tožnikov ali raznih tožencev, lahko na predlog pristojnega sodišča ali stranke vrhovno sodišče s sklepom združi zadeve za skupno obravnavanje, če se s tem pospeši obravnavanje ali se zmanjšajo stroški. O vseh združenih pravdah lahko izda sodišče skupno sodbo.

120. člen

(razkritje dokazov ali podatkov v pravdnem postopku)

(1) Če oškodovanec ali kršitelj (v nadaljnjem besedilu: stranka) v pravdnem postopku, v katerem se uveljavlja odškodninski zahtevek zaradi kršitev konkurenčnega prava, predlaga, da sodišče nasprotni stranki ali tretji osebi naloži predložitev listin ali razkritje podatkov, ki so poslovna skrivnost, po zakonu, ki ureja pravdni postopek, sodišče ugodi predlogu pod pogoji iz 117. člena tega zakona in tega člena.

(2) Če stranka ne more iz razumnih razlogov od nasprotne stranke ali tretje osebe pridobiti dokazov ali podatkov, sodišče na zahtevo ali predlog stranke naloži razkritje dokazov ali podatkov organu, pristojnemu za varstvo konkurence.

(3) Preden sodišče odloči o razkritju dokazov ali podatkov iz spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, o tem obvesti organ, ki je pristojen za varstvo konkurence in razpolaga s temi dokazi, ta pa lahko poda mnenje o sorazmernosti zahtevka ali predloga.

(4) Če se zahtevek ali predlog za razkritje dokazov ali podatkov nanaša na zaupne podatke, sodišče lahko določi, komu se smejo razkriti dokazi ali podatki, ki vsebujejo zaupne podatke, in poseben način varstva zaupnih podatkov, zlasti z ukrepi iz šestega odstavka 117. člena tega zakona. Sodišče opozori stranko in osebo iz tretjega alineje šestega odstavka 117. člena tega zakona, ki so ji zaupni podatki razkriti, na denarno kazen iz prvega odstavka 123. člena tega zakona ter da sta izdaja in neupravičena pridobitev poslovne skrivnosti kaznivi dejanji.

(5) Če stranka zaradi privilegirane komunikacije iz sedmega odstavka 117. člena tega zakona ugovarja razkritju dokazov ali podatkov, o utemeljenosti ali neutemeljenosti takšnega sklicevanja odloči sodišče.

(6) Če stranka ugovarja razkritju dokazov ali podatkov, ker se nanašajo na izjavo zaradi prizanesljivosti ali vlogo za poravnavo, sodišče na podlagi obrazloženega predloga stranke ali tretje osebe preveri, ali vsebina izjave zaradi prizanesljivosti ali vloge za poravnavo ustreza njuni opredelitvi v 25. in 27. točki prvega odstavka 3. člena tega zakona. Sodišče lahko za mnenje zaprosi organ, ki je pristojen za varstvo konkurence in pri katerem se takšen dokaz nahaja. Sodišče o predlogu obvesti osebo, ki je podala izjavo zaradi prizanesljivosti ali vlogo za poravnavo, ta pa ima pravico, da se do njega opredeli.

(7) Če se zahtevek ali predlog za razkritje dokazov ali podatkov deloma nanaša na razkritje dokazov ali podatkov iz osmega ali devetega odstavka 117. člena tega zakona, deloma pa na predhodne informacije, sodišče ugodi predlogu ali zahtevku v tem delu.

(8) Stroške postopka za razkritje dokazov ali podatkov krije najprej stranka, ki je zahtevala razkritje. Povrniti mora tudi stroške nasprotni stranki. Povrnitev stroškov postopka za razkritje dokazov ali podatkov lahko pozneje zahteva kot del pravdnih stroškov v odškodninskem postopku glede na uspeh v pravdi.

121. člen

(omejitve uporabe dokazov ali podatkov, pridobljenih z dostopom do spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence)

(1) Izjave zaradi prizanesljivosti ali vloge za poravnave, pridobljene z dostopom do spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, ni dopustno predložiti kot dokaz v tožbi za povrnitev škode zaradi kršitev konkurenčnega prava oziroma navajati dejstev, ki iz njih izhajajo.

(2) Dokazov ali podatkov iz osmega odstavka 117. člena tega zakona, pridobljenih z dostopom do spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, ni dopustno predložiti kot dokaz v tožbi za povrnitev škode zaradi kršitev konkurenčnega prava oziroma navajati dejstev, ki iz njih izhajajo, razen če se je postopek pred organom, pristojnim za varstvo konkurence, končal.

(3) Dokaze ali podatke, pridobljene z dostopom do spisa organa, pristojnega za varstvo konkurence, in za katere ne velja prvi ali drugi odstavek tega člena, lahko v tožbi za povrnitev škode zaradi kršitev konkurenčnega prava navaja oziroma predloži samo stranka, ki jih je pridobila, ali njen pravni naslednik, vključno z osebo, na katero je bil prenesen odškodninski zahtevek.

122. člen

(posledice neizpolnitve odločbe o razkritju dokazov ali podatkov)

(1) Če stranka, ki ji je naloženo razkritje dokazov ali podatkov, ne izvrši ali zavrne izpolnitev odločbe o razkritju dokazov ali podatkov ter če uniči ali skrije relevantne dokaze ali podatke, sodišče v odškodninskem postopku o stroških postopka odloči po prostem preudarku.

(2) Če tretja oseba ne izvrši ali zavrne izvršitev pravnomočnega sklepa za razkritje dokazov ali podatkov, izvrši sodišče sklep za razkritje dokazov ali podatkov po uradni dolžnosti po pravilih izvršilnega postopka.

123. člen

(denarna kazen)

(1) Če sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku, odredi ukrepe za varstvo zaupnih podatkov iz šestega odstavka 117. člena tega zakona, in oseba, ki so ji razkriti zaupni podatki, med trajanjem odškodninskega postopka ne izvrši ukrepa za zavarovanje zaupnih podatkov ali ravna v nasprotju z njim, lahko sodišče fizični osebi izreče denarno kazen v znesku do 5.000 eurov, pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku, odvetniku oziroma odvetniškemu kandidatu pa v znesku od 5.000 do 100.000 eurov.

(2) Če stranka ali tretja oseba uniči ali skrije relevantne dokaze ali podatke od vložitve zahteve ali predloga za razkritje dokazov ali podatkov do odločbe sodišča o razkritju, ji lahko sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku, izreče denarno kazen v znesku do 5.000 eurov.

(3) Če stranka ali njen zakoniti zastopnik ravna v nasprotju s 121. členom tega zakona, lahko sodišče fizični osebi izreče denarno kazen v znesku do 500 eurov, pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali odvetniku oziroma odvetniškemu kandidatu pa v znesku do 5.000 eurov.

(4) Sodišče izreče denarno kazen s sklepom. V sklepu določi rok, v katerem mora dolžnik denarno kazen plačati. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev.

(5) Zoper sklep o izreku denarne kazni po tem členu je dovoljena pritožba.

(6) Če je bila denarna kazen izrečena odvetniku ali odvetniškemu kandidatu, sodišče o tem obvesti odvetniško zbornico.

(7) Denarna kazen, izrečena v skladu s tem členom, ni ovira za izrek kazni ali sankcije zaradi kaznivega dejanja ali prekrška.

124. člen

(učinek odločbe organa, pristojnega za varstvo konkurence)

(1) Sodišče je vezano na pravnomočno odločbo agencije o kršitvi ali pravnomočno odločbo o kršitvi, izdano v postopku sodnega varstva zoper odločbo agencije.

(2) Če je obstoj kršitve konkurenčnega prava ugotovljen s pravnomočno odločbo organa, pristojnega za varstvo konkurence druge države članice, ali pravnomočno odločbo sodišča druge države članice, ki je na podlagi rednega pravnega sredstva pristojno za presojo odločb organa, pristojnega za varstvo konkurence druge države članice, se domneva, da so kršitelji, določeni v odločbi o kršitvi, ravnali protipravno, pri čemer je dopusten nasproten dokaz.

(3) Obveznosti iz prvega in drugega odstavka tega člena ne posegata v pravice in obveznosti na podlagi 267. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

125. člen

(posebna pravila glede solidarne odgovornosti za mala in srednja podjetja)

(1) Kršitelj, ki ima manj kot 250 zaposlenih in letni promet, ki ne presega 50 milijonov eurov, ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 43 milijonov eurov, je odgovoren le svojim neposrednim in posrednim kupcem, če dokaže, da:

– je njegov tržni delež na upoštevnem trgu v času kršitve konkurenčnega prava ves čas pod 5 odstotkov in

– bi uporaba splošnih pravil o solidarni odgovornosti nepopravljivo ogrozila njegovo gospodarsko sposobnost preživetja, njegova sredstva pa bi izgubila celotno vrednost.

(2) Kršitelj iz prejšnjega odstavka je solidarno odgovoren tudi drugim oškodovancem, če ti od drugih podjetij, ki so odgovorna za isto kršitev konkurenčnega prava, ne morejo pridobiti popolne odškodnine.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja, če je:

– imel kršitelj vlogo vodje pri kršitvi konkurenčnega prava ali je prisilil druga podjetja k sodelovanju pri kršitvi ali

– bila zoper kršitelja predhodno izdana pravnomočna upravna ali sodna odločba o kršitvi konkurenčnega prava, ki ni povezana z zatrjevano kršitvijo konkurenčnega prava v odškodninskem zahtevku.

126. člen

(posebna pravila glede solidarne odgovornosti za kršitelja, ki mu je odpuščena sankcija)

(1) Kršitelj, ki mu je odpuščena sankcija, je solidarno odgovoren le:

– svojim neposrednim ali posrednim kupcem ali dobaviteljem in

– drugim oškodovancem, če ti od drugih podjetij, ki so odgovorna za isto kršitev konkurenčnega prava, ne morejo pridobiti popolne odškodnine.

(2) Zastaranje odškodninske terjatve zaradi kršitev konkurenčnega prava, ki jo je povzročilo več oseb skupaj, ne teče med kršiteljem, ki mu je odpuščena sankcija, in oškodovancem, ki ni njegov neposredni ali posredni kupec ali dobavitelj, od dneva, ko je oškodovanec vložil odškodninski zahtevek zoper druge kršitelje, in se nadaljuje naslednji dan, odkar oškodovanec ni mogel pridobiti popolne odškodnine od drugih solidarnih dolžnikov. Čas, ki je pretekel pred zadržanjem, se všteje v zastaralni rok.

(3) Ne glede na pravico solidarnega dolžnika, da od drugega solidarnega dolžnika zahteva, da mu povrne tisto, kar je plačal zanj, znesek plačila solidarnega dolžnika, ki mu je odpuščena sankcija, ne sme preseči višine škode, ki jo je ta povzročil svojim neposrednim ali posrednim kupcem ali dobaviteljem.

(4) Solidarni dolžnik, ki mu je odpuščena sankcija, povrne drugim solidarnim dolžnikom, ki so plačali škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava in ki je nastala oškodovancem, ki niso neposredni ali posredni kupci ali dobavitelji kršiteljev, regresni zahtevek, ki se odmeri glede na njegov delež odgovornosti za to škodo.

127. člen

(zastaranje)

(1) Terjatev za povrnitev povzročene škode zaradi kršitev konkurenčnega prava zastara v petih letih, odkar je kršitev konkurenčnega prava prenehala in odkar je tožnik izvedel ali se od njega razumno pričakuje, da je lahko izvedel za:

– ravnanje kršitelja in dejstvo, da to ravnanje pomeni kršitev konkurenčnega prava,

– škodo, ki je nastala zaradi kršitev konkurenčnega prava, in

– kršitelja.

(2) V vsakem primeru terjatev iz prejšnjega odstavka zastara v desetih letih, odkar je škoda nastala. Rok ne začne teči, dokler kršitev konkurenčnega prava ne preneha.

(3) Zastaranje odškodninske terjatve ne teče od dneva, ko organ, pristojen za varstvo konkurence, izvede dejanje za namene preiskave ali postopka zaradi kršitve konkurenčnega prava, do dneva, ko preteče eno leto po pravnomočnosti odločbe o kršitvi ali drugačnem zaključku postopka. Čas, ki je pretekel pred zadržanjem, se všteje v zastaralni rok.

(4) Zadržanje zastaranja iz prejšnjega odstavka vpliva na tek zastaralnega roka iz prvega in drugega odstavka tega člena.

128. člen

(posebna pravila za določanje odškodnine)

(1) Pri odmeri odškodnine po prostem preudarku po zakonu, ki ureja pravdni postopek, lahko sodišče upošteva tudi del dobička kršitelja, ki je bil pridobljen s kršitvijo konkurenčnega prava.

(2) Domneva se, da karteli povzročajo škodo, razen če kršitelj dokaže nasprotno.

(3) Sodišče lahko agencijo zaprosi, da v 30 dneh od prejema zaprosila sporoči sodišču mnenje glede določitve višine škode. Če agencija oceni, da je njena pomoč primerna, sodišču sporoči mnenje, sicer se šteje, da je agencija ocenila, da njena pomoč ni primerna.

(4) Sodišče lahko za mnenje glede določitve višine škode zaprosi tudi organ, pristojen za varstvo konkurenco druge države članice.

(5) Agencija na zaprosilo sodišča druge države članice Evropske unije sporoči mnenje glede določitve višine škode, če oceni, da je njena pomoč primerna.

129. člen

(razlika v ceni v dobavni verigi)

(1) Razlika med dejansko plačano ceno in ceno, ki bi veljala, če ne bi bilo kršitve konkurenčnega prava (v nadaljnjem besedilu: razlika v ceni), pomeni navadno škodo, pri čemer višina odškodnine za navadno škodo na kateri koli stopnji dobavne verige ne sme presegati višine razlike v ceni, ki je bila prenesena na to stopnjo dobavne verige. Pri izračunu višine navadne škode se ne upošteva zmanjšanje škode, ki jo oškodovanec doseže z ukrepi zmanjšanja stroškov.

(2) Ne glede na celoten ali delni prenos razlike v ceni na naslednjo stopnjo dobavne verige ima oškodovanec pravico do odškodnine za izgubljeni dobiček, ko mu celotni ali delni prenos razlike v ceni na naslednjo stopnjo dobavne verige povzroči manjšo prodajo oziroma manjše nakupe.

(3) Toženec lahko ugovarja, da je tožnik v celoti ali delno prenesel razliko v ceni na naslednjo stopnjo dobavne verige. Dokazno breme nosi toženec.

(4) Za dokazovanje utemeljenosti ugovora iz prejšnjega odstavka lahko toženec predlaga ali zahteva, da sodišče tožniku ali tretji osebi naloži razkritje dokazov ali podatkov.

(5) Ta in 130. člen tega zakona se smiselno uporabljata tudi, kadar je kršitev konkurenčnega prava povezana z neposredno ali posredno dobavo kršitelju.

130. člen

(odškodninske tožbe posrednih kupcev)

(1) Če sta temelj ali višina odškodninskega zahtevka odvisna od tega, v kakšni višini je bila razlika v ceni prenesena naprej na tožnika, ki je posredni kupec, je tožnik dolžan dokazati obstoj in obseg prenosa razlike v ceni nanj. Tožnik lahko z obrazloženim predlogom predlaga ali zahteva, da sodišče tožencu ali tretji osebi naloži razkritje dokazov ali podatkov.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se domneva, da je razlika v ceni prenesena na tožnika, ki je posredni kupec, če ta dokaže, da:

– je toženec kršil konkurenčno pravo,

– je bila razlika v ceni, ki je bila prenesena na neposrednega kupca toženca, posledica kršitve konkurenčnega prava, in

– je kupil blago ali storitev, ki je predmet kršitve konkurenčnega prava, ali izhaja iz blaga ali storitve, ki je predmet kršitve, ali pa vsebuje takšno blago ali storitve.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če toženec dokaže, da razlika v ceni ni bila v celoti ali delno prenesena na tožnika.

(4) Sodišče pri oceni, ali je tožencu uspelo dokazati, da je tožnik v celoti ali delno prenesel razliko v ceni in da je bila razlika v ceni prenesena nanj, upošteva tudi:

– odškodninske tožbe v zvezi z isto kršitvijo konkurenčnega prava, ki so jih vložili tožniki z drugih stopenj dobavne verige,

– pravnomočne sodbe, izdane na podlagi tožb iz prejšnje alineje,

– relevantne javno dostopne informacije, ki izhajajo iz primerov javnopravnega izvajanja konkurenčnega prava in se nanašajo na odškodninski zahtevek.

(5) Če se ugotovi, da je bila razlika v ceni v celoti ali delno prenesena na naslednjo stopnjo dobavne verige, višine prenesene razlike v ceni pa ni mogoče ugotoviti ali bi se lahko ugotovila le z nesorazmernimi težavami, sodišče po prostem preudarku oceni, kateri del razlike v ceni se je prenesel naprej.

131. člen

(prekinitev postopka zaradi sporazumnega reševanja sporov)

Sodišče na predlog strank, ki soglašajo, da se opravi poskus sporazumne rešitve spora glede odškodninskega zahtevka, kadar koli prekine pravdni postopek za čas trajanja sporazumnega reševanja spora, vendar največ za dve leti.

132. člen

(učinek sklenjene poravnave na druge odškodninske tožbe)

(1) Oškodovanec, ki je sklenil poravnavo z enim ali več solidarnimi dolžniki, ima pravico od solidarnih dolžnikov, ki niso sklenili poravnave, terjati le višino odškodnine, ki je zmanjšana za delež vsakega solidarnega dolžnika, s katerim je oškodovanec sklenil poravnavo.

(2) Preostali znesek odškodnine oškodovanca, ki je sklenil poravnavo, se lahko izterja le od solidarnih dolžnikov, ki niso sklenili poravnave. Solidarni dolžniki, ki niso sklenili poravnave, ne morejo od solidarnega dolžnika, ki je sklenil poravnavo, terjati, da prispeva k plačilu preostalega zneska odškodnine.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko oškodovanec izterja preostali znesek odškodnine od solidarnega dolžnika, ki je sklenil poravnavo, če solidarni dolžniki, ki niso sklenili poravnave, ne morejo plačati preostalega zneska odškodnine, razen če se solidarni dolžnik in oškodovanec v poravnavi dogovorita drugače.

(4) Oškodovanci, ki niso sklenili poravnave, lahko zahtevajo povrnitev škode od vseh solidarnih dolžnikov, upoštevajoč posebna pravila glede solidarne odgovornosti.

(5) Sodišče pri določitvi višine regresnega zahtevka, ki ga lahko solidarni dolžnik zahteva od drugega solidarnega dolžnika, v skladu z njegovim deležem odgovornosti za škodo, povzročeno s kršitvijo konkurenčnega prava, upošteva tudi odškodnino, ki jo je ta solidarni dolžnik plačal na podlagi predhodno sklenjene poravnave z drugimi oškodovanci.

IX. DEL
SODELOVANJE MED SODIŠČI IN ORGANI ZA VARSTVO KONKURENCE

133. člen

(sodelovanje med sodišči, Evropsko komisijo in agencijo)

(1) O vsakem postopku pred sodišči, ki je povezan z uporabo 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, sodišče obvesti agencijo.

(2) Sodišče pošlje agenciji kopijo odločbe o uporabi 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije hkrati z vročitvijo strankam.

(3) Sodišče lahko zaprosi agencijo za pisno mnenje glede uporabe 5. ali 8. člena tega zakona. Agencija lahko z dovoljenjem sodišča poda svoje mnenje tudi ustno na obravnavi.

(4) Kadar v skladu s tretjim odstavkom 15. člena Uredbe 1/2003/ES Evropska komisija poda pisno mnenje zaradi zagotavljanja skladne uporabe 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, sodišče pošlje kopijo pisnega mnenja agenciji in strankam postopka.

(5) Kadar v skladu s tretjim odstavkom 15. člena Uredbe 1/2003/ES agencija poda pisno mnenje do vprašanj uporabe 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali v skladu s tretjim odstavkom tega člena pisno mnenje glede uporabe 5. ali 8. člena tega zakona, sodišče pošlje kopijo pisnega mnenja strankam postopka. Če agencija poda pisno mnenje do vprašanj uporabe 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, pošlje kopijo pisnega mnenja tudi Evropski komisiji.

(6) Če sodišče v skladu s prvim odstavkom 15. člena Uredbe 1/2003/ES za mnenje zaprosi Evropsko komisijo, o tem obvesti stranke ter po prejemu mnenja Evropske komisije pošlje kopijo mnenja agenciji in strankam postopka.

(7) Agencija ali Evropska komisija lahko pisno mnenje iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena ter iz tretjega odstavka 120. člena tega zakona poda kadar koli do izdaje odločbe.

X. DEL
NELOJALNA KONKURENCA

134. člen

(pojem nelojalne konkurence)

(1) Prepovedana so dejanja nelojalne konkurence.

(2) Nelojalna konkurenca je dejanje podjetja pri nastopanju na trgu, ki je v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji in s katerim se povzroči ali se utegne povzročiti škoda drugim podjetjem.

(3) Kot dejanje nelojalne konkurence po prejšnjem odstavku se štejejo zlasti:

– dajanje podatkov o drugem podjetju, če ti škodijo ali utegnejo škoditi ugledu in poslovanju drugega podjetja,

– prodaja blaga z označbami ali podatki, ki ustvarjajo ali utegnejo ustvariti zmedo glede izvora, načina proizvodnje, količine, kakovosti ali drugih lastnosti blaga,

– dejanja, usmerjena v prekinitev poslovnega razmerja med drugimi podjetji, ali v preprečevanje, ali oteževanje takih razmerij,

– neupravičeno neizpolnjevanje ali razdiranje pogodb s kakšnim podjetjem, da bi se sklenila enaka ali podobna pogodba z drugim podjetjem,

– neupravičena uporaba imena, firme, znamke ali druge oznake drugega podjetja, ne glede na to, ali je to dalo soglasje, če se s tem ustvari ali se utegne ustvariti zmeda na trgu,

– dajanje ali obljubljanje daril, premoženjske ali drugačne koristi drugemu podjetju, njegovemu delavcu ali osebi, ki dela za drugo podjetje, da bi se darovalcu omogočila ugodnost v škodo kakšnega podjetja,

– nepooblaščena uporaba storitev trgovskega potnika, trgovskega predstavnika ali zastopnika drugega podjetja,

– protipravno pridobivanje poslovne skrivnosti drugega podjetja ali neupravičeno izkoriščanje poslovne skrivnosti drugega podjetja.

135. člen

(pravice prizadetega udeleženca)

(1) Če je z dejanji, ki so po prejšnjem členu nedopustna, komu storjena škoda, sme ta zahtevati odškodnino po pravilih obligacijskega prava.

(2) Prizadeti udeleženec v prometu blaga ali storitev na trgu lahko s tožbo v pravdnem postopku zahteva prepoved nadaljnjih dejanj nelojalne konkurence, uničenje predmetov, s katerimi je bilo storjeno dejanje nelojalne konkurence, in vzpostavitev prejšnjega stanja, če je to mogoče.

(3) Če je bilo dejanje nelojalne konkurence storjeno s sredstvi javnega obveščanja ali na podoben način (npr. z letaki, napisi na javnih krajih) ali je prizadelo veliko udeležencev, lahko prizadeti udeleženec zahteva tudi objavo sodbe v sredstvih javnega obveščanja.

XI. DEL
PREKRŠKI ODGOVORNIH OSEB

136. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorno osebo pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, ki ni hkrati samostojni podjetnik posameznik ter posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če odgovorna oseba ni hkrati posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

– ravna v nasprotju s 5. členom tega zakona ali 101. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije,

– v nasprotju z 8. členom tega zakona ali 102. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije zlorabi prevladujoč položaj,

– ravna v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 61., 62. ali 63. člena tega zakona,

– agenciji ne priglasi koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, ali je ne priglasi v roku iz 67. člena tega zakona,

– v nasprotju z 68. členom tega zakona izvršuje pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije,

– ne izpolni korektivnih ukrepov ali obveznosti, določenih v odločbi o skladnosti koncentracije s pravili konkurence iz 70. ali 74. člena tega zakona,

– ravna v nasprotju z odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence iz 74. člena tega zakona,

– ravna v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 77. člena tega zakona.

(2) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz četrte, pete, šeste, sedme in osme alineje prejšnjega odstavka kaznuje fizično osebo, ki že obvladuje najmanj eno podjetje.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega in drugega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali protipravno pridobljene premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorno osebo pravne osebe, odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorno osebo posameznika, ki samostojno opravlja poklicno dejavnost, kaznuje z globo od 15.000 do 30.000 eurov, fizično osebo, ki nadzoruje najmanj eno podjetje, pa z globo od 10.000 do 15.000 eurov.

137. člen

(zastaranje)

Postopek o prekršku iz prejšnjega člena ni dopusten, če preteče pet let od dneva, ko je bil prekršek storjen, vendar postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku.

138. člen

(odpustitev in znižanje globe)

(1) Pri določanju višine globe iz 136. člena tega zakona se smiselno uporablja tudi 92. člen tega zakona.

(2) Trenutnim in nekdanjim odgovornim osebam pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ter posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki so vložili prijavo za odpustitev administrativne sankcije, agencija ne izreče globe, če:

– je izpolnjena določba iz prve in druge alineje prvega odstavka 93. člena tega zakona,

– ta odgovorna oseba aktivno sodeluje z agencijo in

– je bila prijava podjetja za odpustitev administrativne sankcije vložena, še preden je agencija ali organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, odgovorno osebo obvestil o postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava.

139. člen

(izrek globe)

Agencija lahko v hitrem postopku izreče globo za prekršek v kateri koli višini v razponu, kot je določena v tem zakonu.

140. člen

(postopek)

V postopku o prekršku in s tem povezanim postopkom sodnega varstva se smiselno uporabljajo 41. do 43. člen tega zakona.

XII. DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

141. člen

(uporaba zakona za kršitve in dokončanje postopkov, začetih pred uporabo tega zakona)

(1) Določbe o administrativnem sankcioniranju podjetij iz tega zakona se uporabljajo za kršitve, ki štejejo za administrativne prestopke iz prvega odstavka 85. člena oziroma drugega odstavka 85. člena tega zakona in so storjene po začetku uporabe tega zakona.

(2) Upravni in prekrškovni postopki, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bili pravnomočno končani, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe o administrativnem sankcioniranju podjetij iz tega zakona lahko uporabljajo za kršitve, ki so bile storjene pred začetkom uporabe tega zakona, če je obravnava za storilca milejša kot obravnava v skladu z Zakonom o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17).

142. člen

(dokončanje postopkov v odškodninskem postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava)

(1) Določbe 117., 119., 120., 121., 122., 123. člena ter četrti odstavek 128. člena tega zakona se uporabljajo v odškodninskem postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava, ki se je začel po 26. decembru 2014 in na prvi stopnji še ni bila

izdana odločba, s katero se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal.

(2) Določbe 117., 119., 120., 121., 122., 123. člena ter četrti odstavek 128. člena tega zakona se uporabljajo v odškodninskem postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava, če je bila tožba vložena po 26. decembru 2014 in je bila odločba, s katero se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal, razveljavljena.

(3) Določbe 117., 119., 120., 121., 122., 123. člena ter četrti odstavek 128. člena tega zakona se ne uporabljajo v odškodninskem postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava, če je bila tožba vložena pred 26. decembrom 2014 in je bila odločba, s katero se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal, razveljavljena po 26. decembru 2014.

(4) Če je bila pred 26. decembrom 2014 v odškodninskem postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava na prvi stopnji izdana odločba, s katero se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal, se 117., 119., 120., 121., 122., 123. člen ter četrti odstavek 128. člena tega zakona ne uporabljajo in se postopek nadaljuje po dosedanjih predpisih.

143. člen

(spremembi Zakona o kmetijstvu)

(1) V Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21 in 44/22) se v 172. členu sedmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(7) Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence je pristojna za nadzor nad izvajanjem in za administrativno sankcioniranje kršitev 61.f in 61.g člena tega zakona, odloča pa tudi kot prekrškovni organ o prekrških odgovornih oseb zaradi kršitve 61.f člena tega zakona. Postopek nadzora in administrativnega sankcioniranja iz 61.f in 61.g člena tega zakona ter prekrškovni postopek se vodita na podlagi uporabe zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence. Ministrstvo in Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence skleneta pogodbo o financiranju nadzora nad izvajanjem 61.f in 61.g člena tega zakona. V pogodbi se natančneje določijo medsebojne pravice, obveznosti, roki in način plačila.«.

(2) 177.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»177.a člen

(1) Za administrativne prestopke Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence kupcu izreče administrativno sankcijo v enkratnem denarnem znesku v višini največ 0,25 odstotka letnega prometa kupca, ustvarjenega v predhodnem poslovnem letu, če ta naklepno ali iz malomarnosti:

– ravna v nasprotju z 61.f ali 61.g členom tega zakona,

– ravna v nasprotju z obveznostjo, določeno v izvršljivi odločbi, izdani na podlagi 61.f ali 61.g člena tega zakona.

(2) Če ta zakon ne določa drugače, se pri administrativnem sankcioniranju uporabljajo določbe zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

(3) Administrativne sankcije iz prvega odstavka tega člena ni dopustno izreči, če je poteklo več kot tri leta od izvršitve administrativnega prestopka, in zastaranje ni bilo pretrgano ali prekinjeno v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

(4) Z globo od 5.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorno osebo pravne osebe, odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

– ravna v nasprotju z 61.f ali 61.g členom tega zakona,

– ravna v nasprotju z obveznostjo, določeno v izvršljivi odločbi, izdani na podlagi 61.f ali 61.g člena tega zakona.«.

144. člen

(uporaba zakona za kršitve in dokončanje postopkov po Zakonu o kmetijstvu, začetih pred uporabo tega zakona)

(1) Spremenjena sedmi odstavek 172. člena in 177.a člen Zakona o kmetijstvu ter določbe o administrativnem sankcioniranju podjetij tega zakona se uporabljajo za administrativne prestopke, storjene po začetku uporabe tega zakona.

(2) Upravni in prekrškovni postopki iz sedmega odstavka 172. člena in 177.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21 in 44/22), ki do začetka uporabe tega zakona še niso bili pravnomočno končani, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe o administrativnem sankcioniranju iz spremenjenega sedmega odstavka 172. člena in 177. a člena Zakona o kmetijstvu lahko uporabljajo za kršitve, ki so bile storjene pred začetkom uporabe tega zakona, če je obravnava za storilca milejša kot obravnava v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21 in 44/22) in Zakonom o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17).

145. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

(1) Vlada izda podzakonska predpisa iz šestega odstavka 67. člena in šestega odstavka 93. člena tega zakona v treh mesecih po začetku veljavnosti tega zakona.

(2) Minister, pristojen za varstvo konkurence, izda pravilnik, ki določa obliko službene izkaznice in postopek za njeno izdajo iz tretjega odstavka 56. člena tega zakona, do začetka uporabe tega zakona.

(3) Agencija uskladi svoj poslovnik do začetka uporabe tega zakona.

(4) Agencija sprejme kodeks iz petega odstavka 13. člena tega zakona do začetka uporabe tega zakona.

146. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17), uporablja pa se še do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati, uporabljajo pa se do uveljavitve ustreznih podzakonskih predpisov po tem zakonu naslednji podzakonski akti:

– Pravilnik o službeni izkaznici pooblaščene uradne osebe Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence (Uradni list RS, št. 101/13),

– Uredba o vsebini obrazca za priglasitev koncentracije podjetij (Uradni list RS, št. 36/09 in 3/14),

– Uredba o postopku odpustitve in znižanja globe storilcem, ki so udeleženi v kartelih (Uradni list RS, št. 112/09 in 2/14).

147. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po njegovi uveljavitvi.

Št. 310-03/22-2/24
Ljubljana, dne 29. septembra 2022
EPA 36-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3083. Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot-1)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-1)

Razglašam Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-222
Ljubljana, dne 7. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O VARSTVU POTROŠNIKOV (ZVPot-1)

Prvi del
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga, storitev in digitalne vsebine s strani podjetij ter določa dolžnosti podjetij, državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.

(2) Kadar se določbe tega zakona uporabljajo za digitalno vsebino, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, ali za digitalno storitev, se uporabljajo tudi v primeru, kadar se podjetje zaveže, da bo dobavilo digitalno vsebino, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, ali opravilo digitalno storitev za potrošnika, pri čemer se potrošnik zaveže, da bo podjetju posredoval osebne podatke, razen kadar podjetje obdeluje osebne podatke, ki jih zagotovi potrošnik, izključno za namen dobave digitalne vsebine ali izvedbe digitalne storitve ali za to, da podjetje zagotovi skladnost s pravnimi zahtevami, ki veljajo zanj, ter teh osebnih podatkov ne obdeluje za noben drug namen.

2. člen
(prenos predpisov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), zadnjič spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999 o spremembi Direktive Sveta 85/374/EGS o prilagajanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20);

2. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L št. 95 z dne 21. 4. 1993, str. 29), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);

3. Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);

4. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L št. 178 z dne 17. 7. 2000, str. 1);

5. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. 10. 2002, str. 16), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35);

6. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 11. 6. 2005, str. 22), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);

7. Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 21);

8. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33 z dne 3. 2. 2009, str. 10);

9. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. 11. 2011, str. 64), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);

10. Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L št. 326 z dne 11. 12. 2015, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2302/EU);

11. Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L št. 136 z dne 22. 5. 2019, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 60);

12. Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L št. 136 z dne 22. 5. 2019, str. 28), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 62) in

13. Direktiva (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7).

3. člen

(razmerje z drugimi zakoni)

(1) Za razmerja, ki jih zakoni, ki urejajo varstvo potrošnikov, ne urejajo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

(2) Za razmerja, ki jih urejajo drugi zakoni, ki urejajo posebna področja varstva potrošnikov, se uporabljajo določbe tega zakona glede vprašanj, ki niso urejena v takem zakonu.

(3) Osebni podatki potrošnika se zbirajo, obdelujejo in varujejo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »blago« je:

– vsaka premična stvar, razen stvari, ki so prodane v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov; za blago v smislu tega zakona štejejo tudi voda, plin in elektrika, kadar se prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini,

– vsaka premična stvar, ki vključuje digitalno vsebino ali digitalno storitev ali je z njo medsebojno povezana na način, da blago brez te digitalne vsebine ali digitalne storitve ne bi moglo opravljati svoje funkcije (v nadaljnjem besedilu: blago z digitalnimi elementi);

2. »blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika«, je blago, ki ni izdelano vnaprej, temveč na podlagi osebne potrošnikove izbire ali odločitve;

3. »digitalna storitev« je:

– storitev, ki potrošniku omogoča ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov v digitalni obliki ali dostop do njih, ali

– storitev, ki omogoča izmenjavo podatkov v digitalni obliki ali katero koli drugo obliko interakcije s temi podatki, ki jih naložijo ali ustvarijo potrošnik ali drugi uporabniki te storitve;

4. »digitalna vsebina« so podatki, ki nastanejo in so dobavljeni v digitalni obliki;

5. »distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji« je podjetje, ki kot prvo v distribucijski verigi blago da na trg Republike Slovenije;

6. »finančne storitve« po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga finančnih instrumentov, investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnih storitev in potrošniških kreditov;

7. »funkcionalnost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da opravlja svoje funkcije glede na svoj namen;

8. »interoperabilnost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, ki se razlikuje od tiste, s katero se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporabljajo;

9. »javna dražba« je način prodaje, pri kateri podjetje ponudi blago ali storitve potrošnikom, ki se dražbe udeležijo ali se je imajo možnost osebno udeležiti, po preglednem in konkurenčnem postopku, ki ga vodi dražitelj in pri katerem je uspešen ponudnik zavezan kupiti blago ali storitve;

10. »kodeks ravnanja« je sporazum ali zbirka pravil, ki jih ne določa zakon ali drug predpis, in določa ravnanje podjetij, ki se zavežejo, da bodo upoštevala kodeks v zvezi z eno ali več poslovnimi praksami v razmerju do potrošnikov ali poslovnimi področji;

11. »odločitev o poslu« je vsaka odločitev potrošnika, ne glede na to, ali se odloči za dejanje ali opustitev dejanja, ki jo sprejme v zvezi z vprašanji: kupiti blago ali ne, kako in pod kakšnimi pogoji kupiti blago, ali ga plačati v celoti ali deloma, ga obdržati ali z njim nadalje razpolagati in ali v zvezi z blagom uveljavljati katero od pogodbenih pravic;

12. »osebni podatki« so osebni podatki, kot so opredeljeni v 1. točki 4. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1);

13. »podjetje« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost, vključno z drugimi organizacijami oziroma drugimi fizičnimi osebami, ki zagotavljajo potrošnikom blago, storitve in digitalno vsebino proti plačilu. Ta oseba se šteje za podjetje, tudi če deluje prek osebe, ki nastopa v njenem imenu ali po njenem naročilu;

14. »poklicna skrbnost« je standard posebne veščine in skrbnosti, za katerega se upravičeno pričakuje, da ga bo podjetje uporabljalo na področju svoje dejavnosti v razmerju do potrošnikov v skladu z dobrimi poslovnimi običaji ali s spoštovanjem splošnega načela dobre vere;

15. »ponudnik spletne tržnice« je vsako podjetje, ki potrošnikom ponuja spletno tržnico;

16. »ponudnik storitev informacijske družbe« je vsako podjetje, ki ponuja storitve informacijske družbe;

17. »poslovni prostori« so nepremični maloprodajni prostori, v katerih podjetje stalno opravlja dejavnost, ali premični maloprodajni prostori, v katerih podjetje običajno opravlja svojo dejavnost;

18. »potrošnik« je fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago, storitve in digitalno vsebino za namene zunaj njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti;

19. »prodajalec« je podjetje, ki sklepa prodajne pogodbe;

20. »proizvajalec« je podjetje, ki izdeluje končno blago ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine, oziroma druga oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na blagu predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katera koli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec, s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja;

21. »razvrstitev« je relativna izpostavljenost izdelkov, kot jo predstavi, organizira ali sporoči podjetje, ne glede na tehnološka sredstva, uporabljena za tako predstavitev, organizacijo ali sporočanje;

22. »spletna tržnica« je storitev z uporabo programske opreme, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja podjetje ali se upravlja v njegovem imenu in ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo z drugimi podjetji ali potrošniki;

23. »sredstva za komuniciranje na daljavo« so tista komunikacijska sredstva, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank;

24. »storitve informacijske družbe« so tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo prek interneta ter vključujejo prodajo storitev, blaga in digitalne vsebine na podlagi sklepanja pogodb prek interneta ter brezplačne storitve, kot so posredovanje podatkov in oglaševalska sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom;

25. »trajni nosilec podatkov« je vsak instrument, ki potrošniku ali podjetju omogoča trajno shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, trajen dostop do njih in njihovo reprodukcijo;

26. »trajnost« je zmožnost blaga, da ohranja svoje potrebne funkcije in zmogljivosti z običajno uporabo;

27. »tvorec kodeksa« je pravna ali fizična oseba, vključno s podjetjem ali skupino podjetij, ki je odgovorna za sestavo in revizijo kodeksa ravnanja ter izvajanje nadzora nad spoštovanjem kodeksa s strani podjetij, ki so se zavezala, da ga bodo spoštovala;

28. »uvoznik blaga« je vsak, kdor uvozi blago na carinsko območje Evropske unije;

29. »zakonsko urejen poklic« je poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, pri katerih so dostop, opravljanje ali eden od načinov opravljanja pogojeni s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami, ki jih neposredno ali posredno urejajo zakoni in drugi predpisi;

30. »združljivost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, s katero se običajno uporablja blago, digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste, ne da bi bilo treba blago, strojno ali programsko opremo, digitalno vsebino ali digitalno storitev predelati oziroma pretvoriti.

5. člen

(pravna narava določb)

Pravic, ki pripadajo potrošnikom po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

Drugi del
POSLOVANJE PODJETIJ S POTROŠNIKI

I. poglavje
SPLOŠNE DOLOČBE

6. člen

(prodajni pogoji)

(1) Podjetje prodaja blago in digitalno vsebino oziroma opravlja storitve vsem potrošnikom pod enakimi pogoji.

(2) Podjetje prodaja blago in digitalno vsebino potrošniku oziroma opravlja storitve zanj na način, ki ni v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji.

(3) Podjetje lahko ponudi posebne prodajne pogoje za:

– določeno blago, določeno digitalno vsebino ali določene storitve;

– določene skupine potrošnikov, pri čemer podjetje ne sme uporabiti pogojev, ki pomenijo diskriminacijo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo pred diskriminacijo; ali

– določene načine plačila.

(4) Če podjetje omogoča posebne prodajne pogoje iz prejšnjega odstavka, takšne pogoje jasno in razumljivo ter na vidnem mestu označi v poslovnih prostorih in na svojem spletnem mestu, če posluje prek spleta, ali na drug ustrezen način glede na način poslovanja.

7. člen

(uporaba jezika)

(1) Podjetje s potrošniki posluje v slovenskem jeziku, na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, pa tudi v jeziku narodne skupnosti. Pri tem mora v pisnih sporočilih uporabljati celotno ime svoje firme in sedež.

(2) Pri označevanju blaga, storitve in digitalne vsebine podjetje potrošniku posreduje potrebne informacije glede značilnosti, prodajnih pogojev, uporabe in namembnosti blaga, storitve in digitalne vsebine. Te informacije so v jeziku, ki je potrošnikom na območju Republike Slovenije lahko razumljiv. Namesto besednega jezika lahko podjetje pri označevanju blaga ali digitalne vsebine uporablja tudi splošno razumljive simbole in slike.

(3) Procese poslovanja, v katerih podjetje na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, uporablja tudi jezik narodne skupnosti, podrobneje določi minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

(4) Podjetje lahko v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, uporablja tudi skrajšano firmo, če je s skrajšano firmo vpisano v register, in kraj, kjer posluje, ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja.

(5) Poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena ter prejšnjega odstavka mora ponudnik storitev informacijske družbe omogočiti tudi enostaven, neposreden in stalen dostop do:

– svojih podatkov, vključno s svojim elektronskim naslovom,

– podatkov o vpisu v register oziroma drugo javno evidenco z navedbo registra oziroma evidence in številke vpisa,

– naziva pristojnega državnega organa, zbornice ali druge nadzorne organizacije, če za svojo dejavnost potrebuje posebno dovoljenje,

– naziva poklicne zbornice oziroma združenja, poklicnega naziva in države, v kateri je bil ta podeljen, ter napotil na veljavna poklicna pravila te države in načinov dostopa do njih, če gre za poklic oziroma dejavnost, za katera so predpisani posebni pogoji ali obvezno združevanje v zbornice ali podobna združenja,

– podatkov o obveznosti plačila davka na dodano vrednost in s tem povezanih predpisanih podatkov.

8. člen

(račun)

(1) Podjetje potrošniku za prodano blago, opravljeno storitev ali dobavljeno digitalno vsebino izda račun, če ni z drugim zakonom drugače določeno. Račun se izda brezplačno ne glede na obliko in način posredovanja računa.

(2) Podjetje potrošniku omogoči, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na dogovorjene lastnosti in količino kupljenega blaga, opravljene storitve ali dobavljene digitalne vsebine.

9. člen

(embalaža)

(1) Podjetje blago prodaja v primerni embalaži.

(2) Embalaža ne sme biti škodljiva zdravju, zavajajoča glede velikosti in teže blaga ter mora biti primerna obliki in teži blaga.

(3) Podjetje na potrošnikovo zahtevo obdrži embalažo.

10. člen

(navodila)

(1) Blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, proizvajalec priloži navodilo za uporabo.

(2) Navodilo za uporabo je lahko tudi prilepljeno ali natisnjeno na blagu oziroma na njegovi embalaži.

(3) Navodilo za uporabo je lahko v obliki besedila, slike, skice ali simbola oziroma kombinacije teh oblik.

(4) Vsebina navodila za uporabo mora biti za potrošnika lahko razumljiva in mu mora omogočati pravilno uporabo blaga. Kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije, mora biti navodilo za uporabo v celoti v slovenskem jeziku.

(5) Navodilo za uporabo mora priložiti tudi podjetje pri prodaji blaga potrošnikom.

11. člen

(spremni dokumenti)

Podjetje glede na svojo vlogo v pogodbeni verigi za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom, zagotovi označbe, certifikat, izjavo o skladnosti, garancijski list, navodilo za sestavo in uporabo oziroma druge spremne dokumente, če je s tem ali drugim predpisom tako določeno.

12. člen

(skrb za blago)

(1) Podjetje zagotovi, da se ohranijo vse lastnosti blaga, ki je namenjeno prodaji, zlasti blaga z omejenim rokom uporabnosti.

(2) Če je za blago predpisan rok uporabnosti, je ta rok na blagu vidno in čitljivo označen.

(3) Če blago zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, ga podjetje ne sme dati v prodajo oziroma ustavi njegovo prodajo ali na njem označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi.

13. člen

(komunikacija s potrošniki)

Če podjetje vzpostavi telefonsko številko za namene komuniciranja s potrošniki v zvezi s sklenjeno pogodbo, lahko potrošnika za klice na to številko bremeni le osnovna cena telefonskega pogovora, ki jo zaračunava telekomunikacijski operater.

II. poglavje
OZNAČEVANJE CEN IN BLAGA

14. člen

(navajanje in upoštevanje cen)

(1) Podjetje za blago, storitev ali digitalno vsebino, ki jo ponuja potrošniku, vidno označi ceno, ki vključuje davek na dodano vrednost, če je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost.

(2) Cena blaga, storitve ali digitalne vsebine je označena v eurih.

(3) Podjetje upošteva označeno ceno.

(4) Če gre za ponudbo v okviru storitev informacijske družbe, mora biti poleg cene jasno in nedvoumno navedeno, ali cena vključuje tudi stroške dostave.

(5) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, podrobneje predpiše način označevanja prodajnih cen in cen za enoto blaga, ki ga podjetja ponujajo potrošnikom, ter način označevanja cen storitve ali digitalne vsebine, ki jo podjetja ponujajo potrošnikom.

15. člen

(znižanje cene in razprodaja)

(1) Pri znižanju cene blaga podjetje označi prejšnjo ceno in znižano ceno.

(2) Za prejšnjo ceno se šteje najnižja cena, ki jo je podjetje uporabljalo v zadnjih 30 dneh pred uporabo znižane cene.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se pri blagu, ki je na trgu manj kot 30 dni, za prejšnjo ceno šteje najnižja cena, po kateri je podjetje ponujalo blago pred znižanjem cene v obdobju, v katerem je bilo blago na trgu.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena in prejšnji odstavek se v primeru neprekinjenega postopnega zniževanja cene za prejšnjo ceno iz drugega odstavka tega člena šteje cena, ki je bila najnižja cena najmanj 30 dni pred prvo znižano ceno v neprekinjenem postopnem zniževanju cene.

(5) Če je odstotek znižanja objavljen v razponu, mora najvišji odstotek znižanja zajemati najmanj eno četrtino vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji.

16. člen

(prodaja blaga pred potekom roka uporabnosti
in hitro pokvarljivega blaga)

(1) Blago, ki se prodaja po znižani ceni, ker mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, ima poleg označbe iz prvega odstavka prejšnjega člena tudi posebej označen datum, kdaj poteče rok uporabnosti.

(2) Pri označbi cene blaga, ki se prodaja po znižani ceni, ker mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti in pri prodaji hitro pokvarljivega blaga po znižani ceni, se za prejšnjo ceno šteje cena, ki jo je podjetje uporabljalo neposredno pred uporabo znižane cene.

17. člen

(prodaja blaga z napako)

Podjetje, ki prodaja blago z napako, takšno blago fizično loči od preostalega brezhibnega blaga, jasno in vidno opozori, da gre za blago z napako ter vsak kos takega blaga posebej označi.

III. poglavje
INFORMIRANJE POTROŠNIKOV

18. člen

(predhodne informacije)

(1) Podjetje mora potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasen in razumljiv način zagotoviti naslednje informacije, če niso jasne že iz okoliščin:

1. glavne značilnosti blaga, storitve ali digitalne vsebine v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu, storitvi ali digitalni vsebini;

2. firmo, naslov sedeža podjetja in telefonsko številko podjetja, kadar je ta na voljo;

3. končno ceno blaga, storitve ali digitalne vsebine, vključno z davki, ali način izračuna cene, če je zaradi narave blaga, storitve ali digitalne vsebine ni mogoče izračunati vnaprej;

4. informacije o morebitnih dodatnih stroških prevoza, dostave ali pošiljanja ali opozorilo, da taki stroški lahko nastanejo, če jih ni mogoče vnaprej izračunati;

5. plačilne pogoje ter pogoje dostave blaga in izvedbe storitve oziroma dobave digitalne vsebine, rok dostave blaga in izvedbe storitve oziroma dobave digitalne vsebine, kadar je to potrebno;

6. informacije o pritožbenem postopku pri podjetju;

7. seznanitev z zakonskim jamstvom za skladnost blaga, storitve ali digitalne vsebine;

8. seznanitev z možnostjo in pogoji poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno;

9. trajanje pogodbe, kadar je to primerno, in pogoje za odstop od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas, ali pogodbe s samodejnim podaljševanjem;

10. funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine ali digitalne storitve, kadar je to primerno;

11. informacijo o združljivosti in interoperabilnosti blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine ali digitalne storitve, s katero je podjetje seznanjeno oziroma bi moralo biti seznanjeno.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, in daljinskega ogrevanja.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za pogodbe, ki vključujejo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo nemudoma ob sklenitvi.

19. člen

(prikaz lastnosti blaga)

(1) Podjetje potrošnika seznani z lastnostmi ponujenega blaga, po katerem povprašuje.

(2) Na izbranem kosu blaga podjetje potrošniku nazorno prikaže delovanje in ugotovi njegovo brezhibnost. Če zaradi narave blaga to ni mogoče, podjetje potrošniku zagotovi podrobna navodila in pojasnila o ponujenem blagu.

(3) Če podjetje ne more zagotoviti zahteve iz prejšnjega odstavka, blago odstrani iz prodaje.

IV. poglavje
POGODBENI POGOJI

20. člen

(opredelitev)

Za pogodbene pogoje po tem zakonu se štejejo vse sestavine pogodbe, ki jih določi podjetje, zlasti tiste, ki so določe-

ne v obliki formularne pogodbe ali splošnih pogojev poslovanja, na katere se pogodba sklicuje.

21. člen

(zavezujoča narava)

(1) Pogodbeni pogoji zavezujejo potrošnika le, če je bil pred sklenitvijo pogodbe seznanjen z njihovim celotnim besedilom.

(2) Šteje se, da je bil potrošnik seznanjen s celotnim besedilom pogodbenih pogojev, če ga je nanje podjetje izrecno opozorilo in če so mu bili dostopni brez težav.

(3) Pogodbeni pogoji iz prejšnjega člena so v jasnem in razumljivem jeziku.

22. člen

(razlaga pogodbenih določb)

Nejasne pogodbene določbe se razlaga v korist potrošnika.

23. člen

(opredelitev nepoštenih pogodbenih pogojev)

(1) Pogodbeni pogoji se štejejo za nepoštene, če:

– v škodo potrošnika povzročijo znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank ali

– povzročijo, da je izpolnitev pogodbe neutemeljeno v škodo potrošnika, ali

– povzročijo, da je izpolnitev pogodbe znatno drugačna od tistega, kar je potrošnik utemeljeno pričakoval, ali

– nasprotujejo načelu poštenja in vestnosti.

(2) Pogodbene pogoje je treba razlagati v povezavi z drugimi pogoji v isti pogodbi ali v drugi pogodbi med istima strankama ter ob upoštevanju narave blaga, storitve ali digitalne vsebine in vseh drugih okoliščin v zvezi s sklenitvijo pogodbe.

(3) Če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, se nepoštenost pogodbenih pogojev lahko presoja tudi v zvezi z opredelitvijo glavnega predmeta pogodbe in v zvezi z ustreznostjo med ceno in plačilom za izmenjano storitev, blago ali digitalno vsebino, četudi so pogoji v jasnem in razumljivem jeziku.

(4) Če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, se šteje za nepošten pogodbeni pogoj zlasti določba:

1. po kateri lahko podjetje odstopi od pogodbe v vsakem primeru;

2. s katero se potrošnik odpove pravici do uveljavljanja določenih ugovorov (npr. ugovor zaradi ničnosti, izpodbojnosti, neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve pogodbe);

3. po kateri cena ni določena ali ni dovolj določena;

4. ki izključuje odgovornost za škodo, ki jo je podjetje ali oseba, za katero je podjetje odgovorno, povzročila namenoma ali iz malomarnosti;

5. s katero si podjetje zagotovi neprimerno dolg rok za izpolnitev potrošnikovega naročila;

6. s katero se podjetju dovoljuje, da enostransko spremeni pogodbene pogoje, ki so bistveni za pogodbeno razmerje;

7. po kateri si podjetje pridrži pravico odločati, ali je dobavljeno blago, opravljena storitev ali dobavljena digitalna vsebina v skladu s pogoji iz pogodbe;

8. s katero se določi pogodbena kazen v korist podjetja;

9. s katero lahko podjetje prenese svoje pogodbene obveznosti na tretjo osebo, ki v pogodbi ni navedena po imenu;

10. s katero se na potrošnika prenese dokazno breme, ki ga po veljavnem pravu nosi podjetje;

11. ki izključuje ali omejuje odgovornost podjetja za primer smrti ali poškodb potrošnika, ki so posledica dejanja ali opustitve podjetja;

12. ki od potrošnika zahteva plačilo nesorazmerno visokega nadomestila v primeru, ko potrošnik ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;

13. ki podjetju omogoča, da brez primernega odstopnega roka odstopi od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas;

14. ki podjetju omogoča, da enostransko in brez navedbe razlogov spremeni lastnosti blaga, storitve ali digitalne vsebine, ki so predmet pogodbe;

15. ki podjetju omogoča, da ceno blaga, storitve ali digitalne vsebine določi ali zviša ob dobavi, potrošniku pa ne daje možnosti odstopa od pogodbe, če je tako določena cena previsoka glede na ceno, dogovorjeno ob sklenitvi pogodbe;

16. ki podjetju daje izključno pravico razlage pogodbenih določb;

17. ki potrošnika zavezuje k izpolnitvi vseh pogodbenih obveznosti tudi v primeru, ko podjetje ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;

18. ki omejuje ali izključuje potrošnikove pravice do pravnega varstva, zlasti še določba, ki potrošniku omejuje dostop do dokaznega gradiva;

19. ki daje podjetju pravico do podaljševanja pogodbe, sklenjene za določen čas, kadar je rok, v katerem lahko potrošnik izrazi voljo, da ne bo podaljšal pogodbe, nerazumno kratek;

20. ki omejuje obveznost podjetja, da spoštuje obveznosti, ki so jih prevzeli njegovi zastopniki.

24. člen

(prepoved nepoštenih pogodbenih pogojev)

(1) Podjetje ne sme postavljati pogodbenih pogojev, ki so nepošteni do potrošnika.

(2) Pogodbeni pogoji iz prejšnjega odstavka so nični.

25. člen

(dodatno dogovorjena plačila)

(1) Če se potrošnik s pogodbo poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost zaveže k dodatnim plačilom, podjetje za tako plačilo pridobi potrošnikovo izrecno soglasje, preden ga pogodba zavezuje.

(2) Če podjetje soglasje iz prejšnjega odstavka pridobi z uporabo privzetih možnosti, ki jih mora potrošnik zavrniti, da se izogne dodatnemu plačilu, je potrošnik upravičen do vračila dodatnih plačil.

V. poglavje
IZPOLNITEV OBVEZNOSTI

1. oddelek
ROK ZA IZPOLNITEV POGODBE IN ZAMUDA Z IZPOLNITVIJO

26. člen

(rok za izpolnitev)

(1) Podjetje svojo obveznost iz pogodbe izpolni brez odlašanja, vendar najpozneje v 30 dneh po sklenitvi pogodbe, razen če sta se stranki dogovorili drugače.

(2) Določbe tega oddelka se ne uporabljajo za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, ali digitalne storitve.

27. člen

(dodatni rok za izpolnitev in pravica do odstopa)

(1) Če podjetje ne izpolni svoje obveznosti iz pogodbe v dogovorjenem roku ali v roku iz prejšnjega člena, če rok ni bil dogovorjen, mu potrošnik določi primeren dodatni rok za izpolnitev pogodbe.

(2) Če podjetje niti v dodatnem roku, ki mu ga določi potrošnik, ne izpolni svojih obveznosti, lahko potrošnik odstopi od pogodbe.

28. člen

(odstop od pogodbe brez dodatnega roka za izpolnitev)

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena lahko potrošnik po preteku dogovorjenega roka ali po preteku roka iz prvega odstavka 26. člena tega zakona, če rok ni bil dogovorjen, odstopi od pogodbe, ne da bi podjetju pustil dodaten rok za izpolnitev svojih obveznosti, če:

– podjetje zavrne dostavo blaga, izvedbo storitve ali dobavo digitalne vsebine, ki je dobavljena na materialnem nosilcu podatkov,

– je glede na okoliščine ob sklenitvi pogodbe dogovorjeni rok bistvena sestavina pogodbe ali

– potrošnik pred sklenitvijo pogodbe podjetje obvesti, da je dogovorjeni rok bistvena sestavina pogodbe.

29. člen

(vračilo plačil)

Če potrošnik v skladu z drugim odstavkom 27. člena tega zakona ali v skladu s prejšnjim členom odstopi od pogodbe, mu podjetje brez odlašanja vrne vsa opravljena plačila.

30. člen

(zamuda potrošnika z izpolnitvijo obveznosti pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin)

(1) Podjetja in druge organizacije, ki zagotavljajo potrošnikom javne storitve in dobrine, morajo zagotoviti redno in kakovostno opravljanje storitev ter skrbeti za ustrezen razvoj in dvig kakovosti storitev.

(2) Če potrošnik pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ga upnik s pisnim opominom pozove k izpolnitvi obveznosti in mu določi dodatni rok za izpolnitev, ki ne sme biti krajši od 15 dni, če drug zakon ne določa daljšega roka.

(3) Pred iztekom dodatnega roka za izpolnitev upnik ne sme prekiniti zagotavljanja javne storitve ali dobrine.

2. oddelek
PLAČILO OBVEZNOSTI

31. člen

(plačilo denarne obveznosti)

Denarna obveznost potrošnika, ki se plačuje s posredovanjem banke ali drugega ponudnika plačilnih storitev, se šteje za plačano z dnem, ko je potrošnik dal nalog takemu ponudniku.

32. člen

(stroški plačilnega instrumenta)

Stroški, ki jih prejemnik plačila zaračuna potrošniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta, ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki jih ima prejemnik plačila z uporabo tega instrumenta.

33. člen

(zamudne obresti in stroški opomina)

(1) V primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke se ne sme dogovoriti uporabe višjih zamudnih obresti od zakonsko določenih.

(2) Stroški opomina, ki ga izda podjetje v primeru zamude plačila potrošnika kot pogodbene stranke, ne smejo presegati dejanskih stroškov izdelave in pošiljanja opomina, hkrati pa tudi ne višine zamudnih obresti.

34. člen

(predplačilo)

(1) Če podjetje molče ali izrecno pogojuje nakup blaga, opravljanje storitve ali dobavo digitalne vsebine z delnim ali celotnim predplačilom in dobavi blago, opravi storitev ali dobavi digitalno vsebino po prejemu predplačila, mora ob dobavi blaga, izvedbi storitve ali dobavi digitalne vsebine obračunati in plačati potrošniku obresti od plačanega predplačila po obrestni meri, po kakršni se obrestujejo hranilne vloge, vezane za tri mesece, referenčne banke, ki jo je podjetje določilo v pogodbenih pogojih.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je predplačilo plačano v manj kot treh delovnih dneh pred dnem, ko se opravi dobava, začne z opravljanjem storitve ali dobavo digitalne vsebine.

(3) Šteje se, da je podjetje izpolnilo obveznost iz prvega odstavka tega člena, če v primeru predplačila zniža redno ceno blaga ali storitve ali digitalne vsebine in je to znižanje višje ali enako kot znesek obresti, obračunanih na podlagi prvega odstavka tega člena.

(4) Ta člen se ne uporablja, če podjetje pogojuje nakup blaga, opravljanje storitve ali dobavo digitalne vsebine z izročitvijo are.

VI. poglavje
NENAROČENA PONUDBA BLAGA, STORITVE ALI DIGITALNE VSEBINE

35. člen

(nenaročena ponudba blaga, storitve ali digitalne vsebine)

(1) Nenaročena ponudba blaga, storitve ali digitalne vsebine, ki poziva potrošnika k takojšnjemu ali odloženemu plačilu, ni dovoljena. Potrošnik nima nikakršnih obveznosti v primeru nenaročene ponudbe blaga, storitve ali digitalne vsebine. Če potrošnik na ponudbo ne odgovori, se šteje, da ponudbe ne sprejema.

(2) Ta člen se uporablja tudi za nenaročeno dobavo vode, plina, električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja in za nenaročene finančne storitve.

VII. poglavje
OGLAŠEVANJE

36. člen

(oglaševanje)

(1) Oglaševanje je vsaka oblika predstavitve, ki je podana v okviru poslovanja ali opravljanja samozaposlenih dejavnosti, katere namen je spodbujanje prodaje blaga, storitev ali digitalne vsebine, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi.

(2) Oglaševalska sporočila so v jeziku, ki je potrošnikom na območju Republike Slovenije lahko razumljiv.

(3) Oglaševanje iz prvega odstavka tega člena ne sme biti v nasprotju z zakonom, ne sme biti nedostojno ali zavajajoče.

37. člen

(nedostojno oglaševanje)

Nedostojno oglaševanje blaga, storitve ali digitalne vsebine pomeni oglaševanje, ki vsebuje sestavine, ki so žaljive ali bi lahko bile žaljive za potrošnike, bralce, poslušalce in gledalce, ali sestavine, ki nasprotujejo morali.

38. člen

(zavajajoče oglaševanje)

(1) Zavajajoče oglaševanje, ki je namenjeno potrošnikom, je zavajajoča poslovna praksa po tem zakonu.

(2) Oglaševanje, ki je namenjeno podjetjem ali lahko doseže podjetja, se šteje kot zavajajoče, če na kateri koli način, vključno s predstavitvijo, zavaja podjetja ali bi jih utegnilo zavajati in bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivalo na ekonomsko obnašanje podjetij ali bi iz enakih razlogov škodilo ali utegnilo škoditi konkurentom.

39. člen

(primerjalno oglaševanje)

(1) Primerjalno oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršen koli način, izrecno ali z nakazovanjem, določa identiteto konkurenta oziroma blaga, storitve ali digitalne vsebine, ki jo ponuja konkurent.

(2) Primerjalno oglaševanje je dovoljeno, če:

1. ni zavajajoče;

2. primerja resnične podatke glede blaga, storitve ali digitalne vsebine, ki zadovoljujejo iste potrebe ali imajo enak pomen;

3. objektivno primerja eno ali več objektivnih, namenskih ali predstavitvenih lastnosti glede takega blaga, storitve ali digitalne vsebine, tudi cene;

4. ne ustvarja zmede na trgu med oglaševalcem in konkurentom ali med blagovnimi oziroma storitvenimi znamkami, trgovskimi imeni, drugimi znaki razlikovanja, blagom, storitvijo ali digitalno vsebino oglaševalca in konkurentov;

5. ne diskreditira ali očrni blagovnih oziroma storitvenih znamk, trgovskih imen, drugih znakov razlikovanja, storitev, dejavnosti ali razmer konkurenta;

6. pri blagu z označbo porekla blaga v vsakem primeru obravnava blago z enakim poreklom;

7. se nelojalno ne okorišča z ugledom blagovne oziroma storitvene znamke, trgovskega imena ali drugimi znaki razlikovanja konkurenta ali s poreklom konkurenčnega blaga;

8. ne predstavlja blaga, storitve ali digitalne vsebine kot ponaredke ali kopije blaga, storitve ali digitalne vsebine, ki ima zavarovano blagovno oziroma storitveno znamko ali trgovsko ime.

(3) Vsaka primerjava, ki se nanaša na posebno ponudbo, jasno in nedvoumno navaja datum prenehanja ponudbe. Če ponudba še ni pričela veljati, navaja tudi datum začetka obdobja, v katerem se uporablja posebna cena ali drugi pogoji. Primerjava navaja, da posebna ponudba velja le za omejene količine blaga, storitve ali digitalne vsebine.

40. člen

(posebno varstvo otrok)

Oglaševanje ne sme vsebovati sestavin, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih, ali sestavin, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj.

41. člen

(oglaševanje v okviru storitev informacijske družbe)

(1) V vseh oglaševalskih sporočilih, ki so del ali pa predstavljajo storitev informacijske družbe, se, če ni to z drugim predpisom že urejeno v enakem ali večjem obsegu, poleg podatkov iz 7. člena tega zakona zagotovi tudi, da je jasno prepoznavno, da gre za oglaševalsko sporočilo in katero podjetje je njegov naročnik.

(2) Če oglaševalsko sporočilo obsega posebne ponudbe (popusti, premije, darila in podobno), dovoljena nagradna tekmovanja ali igre na srečo, so te jasno prepoznavne, pogoji za njihovo pridobitev pa dostopni in jasni ter nedvoumno navedeni.

42. člen

(predložitev dokazov)

(1) Glede na okoliščine konkretnega primera in upoštevajoč upravičen interes oglaševalca, potrošnika in drugih strank v postopku lahko sodišče ali organ, pred katerim teče postopek, v postopku, ki se nanaša na oglaševanje, od oglaševalca zahteva, naj predloži dokaze o resničnosti oglaševalskih trditev, v katerih navaja domnevana dejstva, pri primerjalnem oglaševanju pa, da predloži dokaze v roku, ki ni daljši od osmih dni.

(2) Če oglaševalec dokazov iz prejšnjega odstavka ne predloži ali če predloži pomanjkljive dokaze, se šteje, da trditve, v katerih so navedena domnevana dejstva, niso točne.

43. člen

(mnenje stanovskega združenja)

(1) Na zahtevo državnega organa, organizacije potrošnikov, potrošnika ali na lastno pobudo lahko poda stanovsko združenje oglaševalcev iz 44. člena tega zakona mnenje o tem, ali je določeno oglaševanje nedostojno oziroma zavajajoče.

(2) Stanovsko združenje iz 44. člena tega zakona lahko opravlja nadzor in daje mnenje skladno s prvim odstavkom 231. člena tega zakona v okviru svojega področja delovanja, opredeljenega s kodeksom ravnanja, ki so ga sprejeli njegovi organi v skladu s pravili delovanja stanovskega združenja.

44. člen

(Slovenska oglaševalska zbornica)

(1) Pravne in fizične, domače ali tuje osebe, ki opravljajo dejavnost oglaševanja na območju Republike Slovenije, se lahko združujejo v Slovensko oglaševalsko zbornico.

(2) Zbornica je pravna oseba. Svojo organizacijo in delovanje določi s statutom.

45. člen

(uporaba določb)

Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za oblike oglaševanja, ki niso namenjene potrošnikom.

VIII. poglavje
NEPOŠTENE POSLOVNE PRAKSE

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

46. člen

(pomen izrazov)

Za namene tega poglavja posamezni izrazi pomenijo:

1. »izdelek« je vsako blago ali storitev, vključno z nepremičnino in digitalno vsebino ter pravicami in obveznostmi;

2. »bistveno izkrivljanje ekonomskega obnašanja potrošnikov« je uporaba poslovne prakse v razmerju do potrošnikov z namenom bistveno omejiti potrošnikovo sposobnost sprejeti odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev (odločitev na podlagi prejetih informacij) in tako povzročiti, da potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel;

3. »nedopustno vplivanje« je izkoriščanje premoči v razmerju do potrošnika z namenom izvajati pritisk, tudi brez uporabe ali brez grožnje uporabe sile, na način, ki bistveno omejuje potrošnikovo sposobnost, da sprejme odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev;

4. »poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov« so vsa dejanja, opustitve, ravnanja, izjave ali tržno komuniciranje podjetij, vključno z oglaševanjem in trženjem, ki so neposredno povezani s promocijo, prodajo ali dobavo izdelka potrošnikom;

5. »vabilo k nakupu« je tržno komuniciranje, pri katerem se navajajo značilnosti blaga in cena na način, ki ustreza uporabljenemu sredstvu tržnega komuniciranja in s tem omogoča potrošniku nakup.

47. člen

(prepoved nepoštenih poslovnih praks)

(1) Nepoštene poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: nepoštene poslovne prakse) so prepovedane.

(2) Poslovna praksa je nepoštena, če nasprotuje zahtevam poklicne skrbnosti in v zvezi z izdelkom bistveno izkrivlja ali bi lahko izkrivljala ekonomsko obnašanje:

– povprečnega potrošnika, ki ga doseže ali mu je namenjena, ali

– povprečnega člana posebne ciljne skupine potrošnikov, če je namenjena posebni ciljni skupini potrošnikov.

(3) Poslovne prakse, ki bi lahko povzročile bistveno izkrivljanje ekonomskega obnašanja samo ene od jasno določljivih ciljnih skupin potrošnikov, ki so zaradi telesne ali duševne bolezni, posebne lastnosti, starosti ali lahkovernosti še posebej dovzetni za določeno poslovno prakso ali izdelek, na katerega se ta praksa nanaša, ali na učinke, ki jih podjetje pričakovano lahko predvidi, se presojajo z vidika povprečnega člana ciljne skupine. To ne vpliva na običajne oglaševalske trditve, ki vsebujejo očitna pretiravanja, če so ta za ciljne skupine jasno prepoznavna kot namerna in očitna pretiravanja, ki niso mišljena dobesedno.

(4) Zlasti so nepoštene poslovne prakse tiste, ki so:

– zavajajoče ali

– agresivne.

48. člen

(razmerje z drugimi predpisi)

(1) Določbe tega poglavja ne posegajo v:

1. del pogodbenega prava, ki ureja veljavnost, sklenitev in učinke pogodb;

2. predpise, ki urejajo varstvo zdravja in varnost proizvodov;

3. predpise, ki urejajo pristojnost sodišč;

4. zakon, ki ureja kazniva dejanja;

5. pogoje ustanavljanja ali sisteme izdajanja dovoljenj, deontološke kodekse ravnanja ali druga posebna pravila za zakonsko urejene poklice, katerih namen je vzdrževati visoko raven poštenosti oseb, ki opravljajo te poklice;

6. uporabo predpisov, ki urejajo izdajanje potrdil in označevanje čistosti predmetov iz plemenitih kovin.

(2) Določbe tega poglavja se uporabljajo za nepoštene poslovne prakse v razmerju do potrošnikov, če drug zakon, ki ureja posebne vidike nepoštenih poslovnih praks v razmerju do potrošnikov, ne določa drugače.

2. oddelek
ZAVAJAJOČE POSLOVNE PRAKSE

49. člen

(zavajajoča dejanja)

(1) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če vsebuje napačne informacije in je torej neresnična. Poslovna praksa se šteje za zavajajočo tudi, če kakor koli, vključno s celotno predstavitvijo, zavaja ali bi utegnila zavajati povprečnega potrošnika, čeprav je informacija točna glede enega ali več naštetih elementov, ter v vsakem primeru povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel, in sicer:

1. glede obstoja ali narave izdelka;

2. glede glavnih značilnosti izdelka, na primer njegove razpoložljivosti, prednosti, tveganj, izvedbe, sestave, dodatkov, poprodajnih storitev za potrošnike in obravnavanja pritožb, postopka in datuma izdelave ali dobave, dostave, primernosti za namen, uporabe, količine, specifikacije, geografskega ali tržnega porekla ali rezultatov, ki se lahko pričakujejo od njegove uporabe, ali rezultatov in stvarnih značilnosti preizkusov ali pregledov izdelka;

3. glede obsega obveznosti podjetja, motivov za uporabo določenih poslovnih praks in narave prodaje, kakršne koli izjave ali znaka v povezavi s posrednim ali neposrednim sponzorstvom ali odobritvijo podjetja ali izdelka;

4. glede cene ali načina izračunavanja cene ali določene cenovne prednosti;

5. glede potrebe po storitvi, nadomestnem delu, zamenjavi ali popravilu;

6. glede narave, lastnosti in pravic podjetja ali njegovega zastopnika, na primer njegove identitete in premoženja, kvalifikacij, statusa, odobritve, članstva ali povezav ter imetništva pravic intelektualne lastnine ali nagrad in priznanj, ki jih je prejel;

7. glede pravic, ki jih ima potrošnik v skladu s tem zakonom, vključno s pravico do popravila ali zamenjave izdelka ali do vračila kupnine, ali glede tveganj, s katerimi se lahko sooči.

(2) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo tudi, če v konkretnem primeru ob upoštevanju vseh njenih značilnosti in okoliščin povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel, in vključuje:

1. kakršen koli način trženja izdelka, vključno s primerjalnim oglaševanjem, ki ustvarja zmedo s kakršnim koli drugim izdelkom, znamko, trgovskim imenom ali drugim znakom razlikovanja konkurenta;

2. kršitev kodeksa, za katerega se je podjetje zavezalo, da ga bo spoštovalo, če:

– pri zavezi ne gre zgolj za namero, temveč za trdno zavezo, ki jo je mogoče preveriti, in

– podjetje v okviru določene poslovne prakse navaja, da ga zavezuje kodeks;

3. vsako trženje blaga v eni državi članici kot enakega blagu, ki se trži v drugih državah članicah, pri čemer ima to blago bistveno različno sestavo ali značilnosti, razen če je to utemeljeno z legitimnimi in objektivnimi dejavniki.

50. člen

(zavajajoče opustitve)

(1) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če podjetje v določenem primeru ob upoštevanju vseh značilnosti in okoliščin ter omejitev sredstva komuniciranja izpusti bistvene informacije, ki jih glede na dejanske okoliščine povprečen potrošnik potrebuje za sprejem odločitve ob poznavanju vseh pomembnih dejstev, in tako povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel.

(2) Za zavajajočo opustitev se šteje tudi:

– če podjetje ob upoštevanju vidikov, opisanih v prejšnjem odstavku, prikriva ali nejasno, nerazumljivo, dvoumno ali ob neprimernem času navede bistvene informacije iz prejšnjega odstavka ali

– če podjetje ne opredeli komercialnega namena poslovne prakse ali če ta ni razviden iz njene vsebine in s tem povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel.

(3) Če so za sredstvo komuniciranja, ki je uporabljeno za poslovne prakse, značilne prostorske ali časovne omejitve, se te omejitve in vsi ukrepi, ki jih podjetje sprejme, da bi potrošnikom zagotovilo informacije prek drugih sredstev komuniciranja, upoštevajo pri odločanju o tem, ali so bile informacije opuščene.

(4) Pri vabilu k nakupu se za bistvene štejejo naslednje informacije, če niso razvidne že iz njegove vsebine:

1. glavne značilnosti izdelka v obsegu, ki ustreza sredstvu komuniciranja in izdelku;

2. geografski naslov in identiteta podjetja, na primer njegovo ime, ter po potrebi geografski naslov in identiteta podjetja, v imenu katerega nastopa;

3. cena, vključno z davki, ali če je zaradi narave izdelka ceno nemogoče razumno izračunati vnaprej, način izračunavanja cene, ter po potrebi vključno z dodatnimi prevoznimi, dostavnimi ali poštnimi stroški, ali če teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, dejstvo, da bo take dodatne stroške morebiti treba plačati;

4. plačilni pogoji, pogoji dostave in izpolnitve, če ta odstopa od zahtev poklicne skrbnosti;

5. za izdelke in posle, ki vključujejo pravico do odstopa ali pravico do preklica, obstoj take pravice;

6. za izdelke na spletnih tržnicah podatek o tem, ali je tretja oseba, ki ponuja izdelke, podjetje ali ne, na podlagi izjave te tretje osebe ponudniku spletne tržnice.

(5) Pri zagotavljanju možnosti potrošnikom, da izdelke, ki jih ponujajo različna podjetja ali potrošniki, iščejo na podlagi poizvedbe v obliki ključne besede, besedne zveze ali drugega vnosa se, ne glede na to, kje je na koncu sklenjen posel, za bistvene štejejo splošne informacije o glavnih parametrih, ki določajo razvrstitev izdelkov, predstavljeno potrošniku kot rezultat

iskalne poizvedbe, in splošne informacije o relativni pomembnosti teh parametrov glede na druge parametre.

(6) Splošne informacije iz prejšnjega odstavka so dane na voljo v posebnem oddelku spletnega vmesnika, ki je neposredno in enostavno dostopen s strani, na kateri so predstavljeni rezultati poizvedbe.

(7) Peti odstavek tega člena in prejšnji odstavek se ne uporabljata za ponudnike spletnih iskalnikov, kot so opredeljeni v 6. točki 2. člena Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L št. 186 z dne 11. 7. 2019, str. 57).

(8) Za bistvene se štejejo tiste zahteve po informacijah glede tržnega komuniciranja, vključno z oglaševanjem in trženjem, ki so zajete s predpisi o varstvu potrošnikov, predpisi o vrednostnih papirjih, zavarovalništvu in zdravilih ter so v skladu s predpisi Evropske unije.

(9) Kadar podjetje zagotovi dostop do ocen izdelkov, ki so jih podali potrošniki, se za bistvene štejejo informacije o tem, ali podjetje zagotavlja, da so objavljene ocene podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili, in kako to zagotavlja.

51. člen

(zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepoštene)

Zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepoštene, so predvsem, če podjetje:

1. trdi, da je podpisnik kodeksa ravnanja, čeprav ni;

2. prikazuje znak zaupanja, kakovosti ali podobno, ne da bi za to pridobil ustrezno dovoljenje;

3. trdi, da je kodeks ravnanja odobrila javna ali druga organizacija, čeprav ga ni;

4. trdi, da izpolnjuje pogoje za pridobitev ustreznega dovoljenja ali da je za podjetje (vključno z njegovimi poslovnimi praksami) ali za izdelek izdal ustrezno dovoljenje javni organ ali druga organizacija, čeprav ga ni;

5. vabi k nakupu izdelka po določeni ceni, ne da bi razkrilo, da obstajajo utemeljeni razlogi, zaradi katerih:

– ne bo moglo zagotoviti dobave določenega izdelka ali njemu enakovrednega izdelka po navedeni ceni, za ustrezno obdobje in v ustreznih količinah glede na izdelek, obseg oglaševanja izdelka in ponujeno ceno, ali

– ne bo moglo zagotoviti, da bi izdelek pod pogoji iz prejšnje alineje zagotovilo drugo podjetje (»bait« oglaševanje);

6. vabi k nakupu izdelka po določeni ceni, pa potrošnikom ne pokaže izdelka, ki se oglašuje, ali noče sprejeti naročil zanj ali ga dostaviti v razumnem času ali pokaže vzorec z napako z namenom pospeševati prodajo drugega izdelka (»bait-and-switch« tehnika);

7. lažno zatrjuje, da bo izdelek na voljo zelo omejen čas ali da bo na voljo samo pod posebnimi pogoji zelo omejen čas, da bi tako potrošnika napeljalo k takojšnji odločitvi in ga prikrajšalo za možnost ali čas za izbiro na podlagi informacij;

8. se obveže, da bo potrošnikom, s katerimi se je pred sklenitvijo pogodbe sporazumevalo v jeziku, ki ni uradni jezik države članice, v kateri ima podjetje sedež, zagotavljalo poprodajno storitev, potem pa to storitev ponuja izključno v drugem jeziku, ne da bi bili potrošniki na to jasno opozorjeni, preden so se zavezali k sklenitvi pogodbe;

9. izjavi ali sicer ustvari vtis, da se izdelek lahko zakonito prodaja, čeprav se ne sme;

10. pravice, ki jih imajo potrošniki po zakonu, predstavlja kot posebnost ponudbe;

11. uporabi programske vsebine medijev za promocijo izdelka in samo plača tako promocijo, ne da bi bilo to jasno označeno v vsebini, slikah ali zvokih, ki jih potrošnik z lahkoto prepozna. Ta določba ne posega v določbe zakona, ki ureja medije;

12. zagotovi rezultate iskanja kot odgovor na iskalno poizvedbo potrošnika na spletu brez nedvoumnega razkritja plačanega oglaševanja ali plačila, namenjenega posebej za doseganje boljše razvrstitve izdelkov med rezultati iskanja;

13. navaja vsebinsko netočno trditev glede narave in obsega tveganja za osebno varnost potrošnika ali njegove družine, če potrošnik ne kupi izdelka;

14. izdelek, ki je podoben izdelku drugega proizvajalca, predstavlja tako, da namerno zavaja potrošnika v prepričanje, da je izdelek proizvedel ta proizvajalec, čeprav ga ni;

15. ustanovi, vodi ali spodbuja piramidni sistem pospeševanja prodaje, pri katerem se potrošnik nadeja plačila ali nagrade predvsem zato, ker je v sistem uvedel nove potrošnike, in ne toliko zaradi prodaje ali uporabe izdelka;

16. trdi, da bo v kratkem prenehalo z dejavnostjo ali preselilo poslovne prostore, čeprav tega ne namerava storiti;

17. trdi, da lahko izdelek pripomore k zmagi v igrah na srečo;

18. lažno zatrjuje, da lahko izdelek pozdravi bolezni, motnje v delovanju organov ali telesne hibe;

19. daje bistveno netočne informacije o tržnih pogojih ali o možnostih, da se izdelek najde, da bi tako napeljalo potrošnika k nakupu izdelka pod pogoji, ki so manj ugodni kot običajni tržni pogoji;

20. v okviru poslovne prakse trdi, da se razpisuje nagradno tekmovanje ali da je mogoče prejeti promocijsko nagrado, ne da bi se napovedane nagrade ali ustrezna nadomestila tudi dejansko razdelila;

21. izdelek označi kot »gratis«, »zastonj«, »brezplačno« ali podobno, če potrošnik plača kakršen koli strošek razen neizogibnih stroškov, nastalih, ker se je odzval na poslovno prakso, kot so stroški prevzema ali dostave izdelka;

22. v marketinško gradivo vključi račun ali podoben dokument za plačilo, ki daje potrošniku vtis, da je že naročil izdelek, ki se oglašuje, čeprav tega ni storil;

23. lažno zatrjuje ali daje vtis, da ne deluje za namene, ki so povezani z njegovo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo, ali se lažno predstavlja za potrošnika;

24. ustvarja lažni vtis, da so poprodajne storitve za izdelek na voljo v državi članici, ki ni tista, v kateri se izdelek prodaja;

25. preprodaja vstopnice za prireditve potrošnikom, če jih je podjetje pridobilo z uporabo avtomatiziranih sredstev z namenom obiti morebitno omejitev števila vstopnic, ki jih lahko posameznik kupi, ali druga pravila, ki se uporabljajo za nakup vstopnic;

26. navede, da so ocene izdelka podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili, brez sprejetja razumnih in sorazmernih ukrepov za preverjanje, ali so ocene dejansko podali ti potrošniki;

27. poda lažne ocene ali priporočila potrošnikov oziroma naroča takšne ocene ali priporočila pri drugih pravnih ali fizičnih osebah oziroma napačno prikazuje ocene potrošnikov ali priporočila na družbenih omrežjih z namenom promocije izdelkov.

3. oddelek
AGRESIVNE POSLOVNE PRAKSE

52. člen

(agresivne poslovne prakse)

Poslovna praksa se šteje za agresivno, če v določenem primeru ob upoštevanju vseh značilnosti in okoliščin z nadlegovanjem, prisilo, vključno z uporabo sile, ali nedopustnim vplivanjem bistveno zmanjša ali bi utegnila bistveno zmanjšati svobodo izbire ali ravnanja povprečnega potrošnika v zvezi z izdelkom ter s tem povzroči ali bi utegnila povzročiti, da potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel.

53. člen

(uporaba nadlegovanja, prisile in nedopustnega vplivanja)

Pri ugotavljanju, ali se v poslovni praksi uporabljajo nadlegovanje, prisila, vključno z uporabo sile, in nedopustno vplivanje, se upoštevajo:

1. časovni trenutek in kraj odvijanja poslovne prakse, njena narava in vztrajnost;
2. uporaba grozečega ali žaljivega jezika ali ravnanja;
3. izkoriščanje nesrečnega dogodka ali okoliščin, ki zaradi svoje resnosti zmanjšujejo potrošnikovo sposobnost presoje, česar se podjetje zaveda, pa to kljub temu izkoristi, da bi tako vplivalo na potrošnikovo odločitev glede izdelka;
4. vsaka težavna ali nesorazmerna nepogodbena ovira, ki jo vsili podjetje, ko želi potrošnik uveljavljati pogodbene pravice, vključno s pravicami do odstopa od pogodbe, do izbire drugega izdelka ali do izbire drugega podjetja;
5. vsaka grožnja s protipravnim ravnanjem.

54. člen

(agresivne poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepoštene)

Agresivne poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepoštene, so predvsem, če podjetje:

1. ustvari vtis, da potrošnik ne more zapustiti poslovnih prostorov, dokler pogodba ni sklenjena;
2. potrošnika obiskuje na domu in ne upošteva potrošnikove prošnje, da zapusti njegov dom ali da se ne vrača, razen v okoliščinah in mejah v skladu z zakonom, če je to potrebno zaradi izpolnjevanja pogodbene obveznosti;
3. z namenom pridobivanja novih kupcev potrošnika vztrajno in brez njegovega soglasja nadleguje po telefonu, telefaksu, elektronski pošti ali drugem sredstvu za sporazumevanje na daljavo, razen v okoliščinah in mejah v skladu z zakonom zaradi izpolnjevanja pogodbene obveznosti. To se ne nanaša na pogodbe, sklenjene na daljavo, kakor so opredeljene s tem zakonom, ter ne posega v določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakona, ki ureja elektronske komunikacije;
4. zahteva, da potrošnik, ki želi vložiti odškodninski zahtevek iz zavarovalne police, predloži dokumente, ki jih ni mogoče utemeljeno šteti za pomembne pri določanju veljavnosti zahtevka, ali sistematično opušča odgovarjanje na upravičeno pošto z namenom potrošnika odvrniti od uveljavljanja njegovih pogodbenih pravic;
5. v oglaševalskem sporočilu neposredno nagovarja otroke k nakupu oglaševanega izdelka ali prepričuje starše ali druge odrasle, da otrokom kupijo oglaševani izdelek. To se ne nanaša na določbe zakona o medijih, ki urejajo varstvo otrok pred nedovoljenim oglaševanjem;
6. zahteva takojšnje ali odloženo plačilo za izdelek ali vračilo ali hrambo izdelka, ki ga je podjetje dobavilo, vendar ga potrošnik ni naročil;
7. potrošnika izrecno obvesti, da ogroža posamično delovno mesto ali obstoj podjetja, če ne kupi izdelka;
8. ustvari lažen vtis, da je potrošnik tudi brez nakupa že dobil, bo dobil ali bo na podlagi določenega dejanja dobil nagrado ali drugo enakovredno ugodnost, čeprav:

– nagrada ali druga enakovredna ugodnost dejansko ne obstaja ali

– dejanje, na podlagi katerega je mogoče zahtevati nagrado ali drugo enakovredno ugodnost, vključuje potrošnikovo plačilo ali izpostavljanje potrošnika stroškom.

4. oddelek
PRAVNO VARSTVO

55. člen

(zahtevki potrošnika)

(1) Če podjetje uporabi nepošteno poslovno prakso in s tem povzroči oškodovanje potrošnika, lahko potrošnik zahteva znižanje kupnine ali odstopi od pogodbe in zahteva vračilo plačanega zneska.

(2) Če podjetje uporabi nepošteno poslovno prakso in s tem povzroči oškodovanje potrošnika, ima potrošnik tudi pravico, da od podjetja zahteva povrnitev škode po splošnih pravilih o odgovornosti za škodo.

(3) Pravno varstvo, ki ga ima potrošnik po tem oddelku, ne posega v pravno varstvo, ki je potrošniku na voljo na podlagi drugih predpisov.

56. člen

(rok za vračilo plačanega zneska in rok za vračilo blaga)

(1) Če potrošnik v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena zahteva znižanje kupnine ali odstopi od pogodbe ter zahteva vračilo plačanega zneska, podjetje vrne plačani znesek ali del kupnine v 14 dneh od prejema zahtevka.

(2) Če potrošnik v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena odstopi od pogodbe in zahteva vračilo plačanega zneska, podjetju vrne blago v 14 dneh od uveljavitve zahtevka.

(3) Potrošniku ni treba plačati za običajno uporabo blaga v obdobju pred vračilom blaga.

57. člen

(predložitev dokazov)

(1) Sodišče in pristojni inšpekcijski organ iz 230. člena tega zakona lahko, upoštevajoč okoliščine posameznega primera ter upravičene interese podjetja in drugih strank v postopku, od podjetja zahtevata, da v roku, ki ne sme biti daljši od osmih dni, predloži dokaze o točnosti dejanskih navedb v njegovi poslovni praksi.

(2) Če podjetje ne predloži dokazov iz prejšnjega odstavka ali če predloži pomanjkljive dokaze, se šteje, da dejanske navedbe v njegovi poslovni praksi niso točne.

IX. poglavje
ODGOVORNOST PROIZVAJALCA ZA BLAGO Z NAPAKO

58. člen

(povrnitev škode)

(1) V skladu s splošnimi pravili o odgovornosti za škodo in pravilom o odgovornosti proizvajalca blaga z napako proizvajalec blaga povrne nastalo škodo, kadar napaka na blagu povzroči smrt, telesno poškodbo ali okvaro zdravja človeka ali kadar zaradi napake na blagu nastane škoda na drugi stvari.

(2) Proizvajalec povrne škodo na drugi stvari, če je poškodovana stvar običajno namenjena za zasebno uporabo in jo je oškodovanec pretežno uporabljal za zasebno uporabo, pri čemer znaša soudeležba oškodovanca pri škodi 500 eurov.

(3) Če proizvajalca blaga ali uvoznika ni mogoče ugotoviti, se vsak dobavitelj blaga šteje za proizvajalca, razen če v razumnem roku oškodovanca obvesti o tem, kdo je proizvajalec ali uvoznik oziroma katera oseba mu je blago dobavila.

59. člen

(opredelitev blaga)

Za namene tega poglavja blago pomeni vsako premično stvar, tudi če je del druge premične stvari ali je povezana z nepremično stvarjo, vključno z električno energijo.

60. člen

(kdaj ima blago napako)

(1) Blago ima napako, kadar njegova varnost ni takšna, kot jo potrošnik lahko upravičeno pričakuje. Pri oceni, kakšno varnost je potrošnik upravičen pričakovati, je treba upoštevati zlasti:

1. predstavitev blaga glede na njegovo namembnost,
2. predvidljivo uporabo blaga na razumen način,
3. čas, ko je bilo blago dano v promet.

(2) Ne šteje se, da ima blago napako samo zato, ker je bilo pozneje dano v promet boljše blago.

61. člen

(dokazno breme)

Oškodovanec mora dokazati napako, škodo in vzročno zvezo med njima.

62. člen

(kdaj je blago dano v promet)

Blago je dano v promet v trenutku, ko ga je proizvajalec ne glede na pravni naslov dal na razpolago ali v uporabo oziroma ga je odposlal.

63. člen

(rok za odgovornost)

Proizvajalec je odgovoren za škodo, ki jo je povzročilo blago z napako, če je škoda nastala deset let od dneva, ko je blago z napako dal v promet.

64. člen

(razbremenitev odgovornosti in prepoved izključitve ali omejitve odgovornosti)

(1) Proizvajalec ni odgovoren za škodo, če dokaže, da:

1. blaga ni dal v promet;

2. iz okoliščin izhaja, da napake, ki je povzročila škodo, ni bilo v času, ko je blago dal v promet;

3. je napaka posledica skladnosti blaga s prisilnimi predpisi;

4. je izdelal le sestavni del oziroma sestavino blaga oziroma pridobil osnovno surovino ali dodatno surovino ali aditiv in da je napaka nastala zaradi konstrukcije ali izdelave blaga, v katerega je bil sestavni del vgrajen oziroma za katerega je bila uporabljena osnovna ali dodatna surovina oziroma aditiv, ali da je napaka nastala zaradi navodila proizvajalca tega blaga;

5. svetovna raven znanosti in tehničnega napredka v času, ko je dal blago v promet, ni bila takšna, da bi bilo možno napako na blagu odkriti (npr. z znanimi metodami in analizami);

6. blaga ni izdelal za prodajo ali kakršno koli drugo obliko distribucije v ekonomske namene, niti ga ni izdelal ali dal v promet v okviru svoje dejavnosti.

(2) Odgovornosti za škodo po tem poglavju s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

65. člen

(uporaba določb)

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike.

Tretji del
POSEBNI VIDIKI POSAMEZNIH VRST POGODB

I. poglavje
PRODAJNA POGODBA

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

66. člen

(opredelitev)

Prodajna pogodba po tem zakonu je pogodba, s katero se prodajalec zaveže, da bo blago, ki ga prodaja, izročil potrošniku tako, da bo ta pridobil lastninsko pravico, potrošnik pa se zaveže, da bo prodajalcu plačal kupnino. Za prodajno pogodbo po tem zakonu se šteje tudi pogodba, katere predmet so blago in povezane storitve, če je glavni namen pogodbe prenos lastninske pravice na blagu, ter pogodba med potrošnikom in prodajalcem za dobavo blaga, ki ga je treba izdelati ali proizvesti.

67. člen

(področje uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki je vključena v blago ali je z njim medsebojno povezana na način, da blago brez te digitalne vsebine ali digitalne storitve ne bi moglo opravljati svoje funkcije, in je zagotovljena z blagom v skladu s prodajno pogodbo, ne glede na to, ali tako digitalno vsebino ali digitalno storitev dobavlja prodajalec ali tretja oseba. V primeru dvoma, ali je dobava vključene in medsebojno povezane digitalne vsebine ali digitalne storitve del prodajne pogodbe, se šteje, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev zajeta s prodajno pogodbo.

(2) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za materialne nosilce podatkov, ki se uporabljajo izključno kot nosilci digitalne vsebine.

2. oddelek
OBVEZNOSTI PODJETJA

1. odsek
IZPOLNITEV PRODAJNE POGODBE

68. člen

(nevarnost)

(1) Nevarnost za izgubo ali poškodovanje odposlanega blaga preide s podjetja na potrošnika, ko ta blago fizično prejme ali ko blago fizično prejme tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen imenuje potrošnik.

(2) Če je potrošnik naročil prevoz pri prevozniku, ki ga ni ponudilo podjetje, preide nevarnost za izgubo ali poškodovanje blaga ne glede na prejšnji odstavek na potrošnika ob dostavi blaga prevozniku brez poseganja v pravice, ki jih ima potrošnik do prevoznika.

69. člen

(izpolnitev obveznosti)

Podjetje izpolni svojo obveznost iz prodajne pogodbe z izročitvijo dejanske posesti nad blagom potrošniku ali s prenosom nadzora nad blagom na potrošnika.

70. člen

(dostava blaga na dom ali drug kraj)

(1) Če se podjetje in potrošnik dogovorita o dostavi na dom ali drug kraj, podjetje dostavi blago potrošniku v brezhibnem stanju, v dogovorjeni količini in v dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje ali na drug kraj ter mu hkrati izroči vso pripadajočo dokumentacijo.

(2) Za dostavo na dom se ne šteje puščanje blaga pred vrati potrošnikovega stanovanja.

2. odsek
OBVEZNO JAMSTVO ZA SKLADNOST BLAGA

I. ZAHTEVE ZA SKLADNOST

71. člen

(odgovornost prodajalca za neskladnost blaga)

Prodajalec dobavi potrošniku blago, ki izpolnjuje zahteve iz 72., 73. in 74. člena tega zakona, kadar je to primerno, ter odgovarja za neskladnosti, ki jih je imelo blago v času dobave.

72. člen

(subjektivne zahteve za skladnost blaga)

Blago je skladno s prodajno pogodbo zlasti, kadar je to primerno:

1. ustreza opisu, vrsti, količini in kakovosti ter ima funkcionalnost, združljivost, interoperabilnost in druge lastnosti, kot je zahtevano v prodajni pogodbi;

2. je primerno za poseben namen, za katerega ga potrošnik potrebuje in s katerim je potrošnik seznanil prodajalca najpozneje ob sklenitvi prodajne pogodbe, prodajalec pa je s tem soglašal;

3. je dobavljeno skupaj z vsemi dodatki in navodili, vključno z navodili za namestitev, kot je določeno v prodajni pogodbi, ter

4. je posodobljeno, kot je določeno v prodajni pogodbi.

73. člen

(objektivne zahteve za skladnost blaga)

Poleg izpolnjevanja zahtev iz prejšnjega člena mora blago tudi:

1. ustrezati namenom, za katere se običajno uporablja blago iste vrste, pri čemer je treba, kadar je to primerno, upoštevati druge predpise, tehnične standarde ali v primeru neobstoja takih tehničnih standardov panožne kodekse ravnanja, ki se uporabljajo za posamezni sektor;

2. biti take kakovosti in ustrezati opisu vzorca ali modela, ki ju je prodajalec dal na razpolago potrošniku pred sklenitvijo prodajne pogodbe, kadar je to primerno;

3. biti dobavljeno skupaj s takimi dodatki, vključno z embalažo, navodili za namestitev ali drugimi navodili, za katere lahko potrošnik razumno pričakuje, da jih bo prejel, kadar je to primerno, in

4. biti take količine ter imeti značilnosti in druge lastnosti, vključno v zvezi s trajnostjo, funkcionalnostjo, združljivostjo in varnostjo, kot je običajno za blago iste vrste in ki jih potrošnik lahko razumno pričakuje glede na naravo blaga in ob upoštevanju kakršne koli javne izjave, podane pri oglaševanju ali označevanju s strani ali v imenu prodajalca ali drugih oseb v predhodnih členih pogodbene verige, vključno s proizvajalcem, razen če prodajalec dokaže, da:

– za javno izjavo ni vedel in od njega ni mogoče razumno pričakovati, da bi zanjo vedel,

– je bila javna izjava do sklenitve prodajne pogodbe popravljena na enak ali primerljiv način, kot je bila podana, ali

– javna izjava ni mogla vplivati na odločitev za nakup blaga.

74. člen

(objektivne zahteve za skladnost blaga z digitalnimi elementi)

(1) V primeru blaga z digitalnimi elementi prodajalec zagotovi, da je potrošnik obveščen o posodobitvah, vključno z varnostnimi posodobitvami, ki so potrebne za ohranjanje skladnosti blaga z digitalnimi elementi, in so mu te posodobitve tudi dobavljene v obdobju:

– ki ga potrošnik lahko razumno pričakuje glede na vrsto in namen blaga in digitalnih elementov ter ob upoštevanju okoliščin in narave pogodbe, kadar prodajna pogodba določa enkratno dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve, ali

– dveh let od dobave blaga z digitalnimi elementi, kadar prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, ali

– v katerem je treba v skladu s prodajno pogodbo dobaviti digitalno vsebino ali digitalno storitev, kadar prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v obdobju, daljšem od dveh let.

(2) Kadar potrošnik v razumnem roku ne namesti posodobitev, dobavljenih v skladu s prejšnjim odstavkom, prodajalec ni odgovoren za neskladnost, ki je posledica samo tega, da ni bila opravljena ustrezna posodobitev, pod pogojem, da:

– je prodajalec obvestil potrošnika o razpoložljivosti posodobitve in posledicah, če je potrošnik ne namesti, ter

– razlog za to, da potrošnik posodobitve ni namestil ali jo je napačno namestil, niso bila pomanjkljiva navodila za namestitev, ki so bila zagotovljena potrošniku.

75. člen

(razbremenitev odgovornosti prodajalca za neskladnost blaga)

Prodajalec ne odgovarja za neskladnost blaga, ki je posledica neizpolnjevanja objektivnih zahtev za skladnost blaga iz 73. člena tega zakona in prejšnjega člena, če je prodajalec potrošnika ob sklenitvi prodajne pogodbe posebej obvestil, da posamezna lastnost blaga odstopa od objektivnih zahtev za skladnost iz 73. člena tega zakona in prejšnjega člena, ter je potrošnik ob sklenitvi prodajne pogodbe izrecno in ločeno sprejel to odstopanje.

76. člen

(neskladnost zaradi nepravilne namestitve)

(1) Če je namestitev sestavni del prodajne pogodbe in jo izvede ali je zanjo odgovoren prodajalec, se kakršna koli neskladnost, ki je posledica nepravilne namestitve blaga, šteje za neskladnost blaga.

(2) Če potrošnik blago, ki ga mora namestiti sam, nepravilno namesti zaradi pomanjkljivih navodil za namestitev, ki jih je zagotovil prodajalec ali v primeru blaga z digitalnimi elementi prodajalec oziroma podjetje, ki dobavlja digitalno vsebino ali digitalno storitev, se kakršna koli neskladnost, ki je posledica nepravilne namestitve blaga, šteje za neskladnost blaga.

77. člen

(pravice tretjih oseb)

Kadar omejitev, ki je posledica kršitve pravic tretje osebe, zlasti pravic intelektualne lastnine, preprečuje ali omejuje uporabo blaga v skladu s 72., 73., 74. in 75. členom tega zakona, je potrošnik upravičen do jamčevalnih zahtevkov zaradi neskladnosti blaga v skladu s tem poglavjem, razen če drugi zakon določa ničnost ali razveljavitev prodajne pogodbe zaradi kršenja pravic tretjih oseb.

II. OBJEKTIVNI ROK IN PREPOVED OMEJITVE ALI IZKLJUČITVE ODGOVORNOSTI

78. člen

(jamčevalni rok)

(1) Prodajalec odgovarja za vsako neskladnost blaga, ki obstaja ob dobavi blaga in ki se pokaže v dveh letih od dobave blaga.

(2) Prejšnji odstavek se brez poseganja v prvi odstavek 74. člena tega zakona uporablja tudi za blago z digitalnimi elementi.

(3) V primeru blaga z digitalnimi elementi, pri katerem prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki nastane ali se pokaže v dveh letih od dobave blaga z digitalnimi elementi.

(4) V primeru blaga z digitalnimi elementi, pri katerem prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve za obdobje, daljše od dveh let, je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki nastane ali se pokaže v obdobju, v katerem je treba v skladu s prodajno pogodbo dobaviti digitalno vsebino ali digitalno storitev.

(5) Če je predmet prodajne pogodbe rabljeno blago, se lahko prodajalec in potrošnik dogovorita za krajši rok odgovornosti prodajalca, kot je določen v prvem do četrtem odstavku tega člena, vendar ta rok ne sme biti krajši kot eno leto.

79. člen

(prepoved omejitve ali izključitve odgovornosti)

(1) S pogodbeno določbo ni mogoče omejiti ali izključiti odgovornosti prodajalca za neskladnost blaga, kot je določena s tem zakonom.

(2) Pogodbena določba, ki nasprotuje prejšnjemu odstavku, je nična.

III. DOKAZNO BREME

80. člen

(splošne določbe)

(1) Domneva se, da je neskladnost blaga obstajala že v času dobave, če se pokaže v enem letu od dobave blaga, razen če prodajalec dokaže drugače ali če ta domneva ni združljiva z naravo blaga ali naravo neskladnosti.

(2) V primeru blaga z digitalnimi elementi, pri katerem prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, prodajalec nosi dokazno breme glede tega, ali je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna v obdobju iz tretjega in četrtega odstavka 78. člena tega zakona, če se neskladnost pokaže v tem obdobju.

IV. JAMČEVALNI ZAHTEVKI V PRIMERU NESKLADNOSTI

81. člen

(jamčevalni zahtevki in druge pravice potrošnika)

(1) V primeru neskladnosti blaga je potrošnik, ki je o neskladnosti blaga obvestil prodajalca, pod pogoji in v vrstnem redu iz tega odseka, upravičen da:

1. zahteva od prodajalca brezplačno vzpostavitev skladnosti blaga;

2. zahteva znižanje kupnine v sorazmerju z neskladnostjo ali odstopi od prodajne pogodbe in zahteva vračilo plačanega zneska.

(2) Potrošnik lahko zadrži plačilo preostalega dela kupnine ali dela tega preostalega dela kupnine, dokler prodajalec ne izpolni svoje obveznosti iz tega odseka. Potrošnik to pravico uveljavlja z izjavo, s katero prodajalca obvesti o svoji odločitvi.

(3) V vsakem primeru ima potrošnik tudi pravico, da od prodajalca zahteva povrnitev škode, zlasti pa povračilo stroškov materiala, nadomestnih delov, dela, prenosa in prevoza blaga, ki nastanejo zaradi uveljavljanja jamčevalnega zahtevka iz prvega odstavka tega člena.

82. člen

(vzpostavitev skladnosti)

(1) Potrošnik lahko od prodajalca zahteva, da v razumnem roku od trenutka, ko prodajalca obvesti o neskladnosti, ki ni daljši od 30 dni, brezplačno vzpostavi skladnost blaga brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata zlasti narava blaga in namen, za katerega potrošnik blago potrebuje.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša na najkrajši čas, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave, vendar za največ 15 dni. Pri določitvi podaljšanega roka se upoštevajo narava in kompleksnost blaga, narava in resnost neskladnosti ter napor, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave. O številu dni za podaljšanje roka in razlogih za njegovo podaljšanje prodajalec obvesti potrošnika pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Šteje se, da je skladnost blaga vzpostavljena brezplačno, če prodajalec nosi tudi plačilo potrebnih stroškov, ki nastanejo pri vzpostavitvi skladnosti blaga, zlasti stroške pošiljanja, prevoza, dela ali materiala.

(4) Da bi se vzpostavila skladnost blaga, lahko potrošnik izbere med popravilom blaga in zamenjavo blaga z novim brezhibnim blagom, razen če:

– je izpolnitev izbranega jamčevalnega zahtevka nemogoča ali

– izpolnitev izbranega jamčevalnega zahtevka predstavlja nesorazmerne stroške za prodajalca v primerjavi z drugim jamčevalnim zahtevkom ob upoštevanju vseh okoliščin.

(5) Okoliščine iz druge alineje prejšnjega odstavka so zlasti vrednost, ki bi jo imelo blago, če ne bi bilo neskladno, pomen neskladnosti in možnost, da bi se potrošniku brez znatnih nevšečnosti zagotovil drug jamčevalni zahtevek.

(6) Prodajalec lahko zavrne potrošnikov jamčevalni zahtevek za vzpostavitev skladnosti blaga, če popravilo in zamenjava nista mogoča ali če bi mu povzročila nesorazmerne stroške ob upoštevanju vseh okoliščin, tudi tistih iz prejšnjega odstavka.

(7) Kadar je za vzpostavitev skladnosti potrebno popravilo ali zamenjava blaga, da potrošnik blago na voljo prodajalcu. Kadar je za vzpostavitev skladnosti potrebna zamenjava blaga, prodajalec zamenjano blago vzame nazaj na lastne stroške.

(8) Kadar je treba blago, ki je bilo nameščeno v skladu z njegovo naravo in namenom, preden se je pokazala neskladnost, za namene popravila ali zamenjave blaga odstraniti, obveznost popravila ali zamenjave blaga vključuje tudi odstranitev neskladnega blaga in namestitev nadomestnega ali popravljenega blaga oziroma kritje stroškov te odstranitve in nove namestitve.

(9) Potrošniku ni treba plačati za običajno uporabo zamenjanega blaga v obdobju pred zamenjavo.

83. člen

(znižanje kupnine in odstop od prodajne pogodbe)

(1) Potrošnik lahko zahteva sorazmerno znižanje kupnine ali odstopi od prodajne pogodbe v katerem koli od naslednjih primerov:

– prodajalec ni popravil ali zamenjal blaga ali, kadar je to ustrezno, ni končal popravila ali izvedel zamenjave blaga v skladu s tem zakonom oziroma je zavrnil potrošnikov jamčevalni zahtevek za vzpostavitev skladnosti blaga v skladu s šestim odstavkom prejšnjega člena;

– neskladnost obstaja, čeprav je prodajalec poskušal vzpostaviti skladnost;

– narava neskladnosti je tako resna, da upravičuje takojšnje sorazmerno znižanje kupnine ali odstop od prodajne pogodbe, ali

– prodajalec je izjavil ali pa je iz okoliščin očitno, da prodajalec ne bo vzpostavil skladnosti blaga v razumnem roku ali brez znatnih nevšečnosti za potrošnika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko potrošnik odstopi od prodajne pogodbe in zahteva vračilo plačanega zneska, če se neskladnost pojavi v manj kot 30 dneh od dobave blaga.

(3) Če potrošnik zahteva sorazmerno znižanje kupnine, je znižanje kupnine sorazmerno zmanjšanju vrednosti blaga, ki ga je potrošnik prejel, v primerjavi z vrednostjo, ki bi jo imelo blago, če bi bilo skladno.

(4) Odstop od prodajne pogodbe potrošnik uveljavlja z izjavo, s katero prodajalca obvesti o odločitvi, da odstopa od prodajne pogodbe.

(5) Kadar se neskladnost nanaša le na del blaga, dobavljenega na podlagi prodajne pogodbe, in obstaja razlog za odstop od prodajne pogodbe v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena, lahko potrošnik odstopi od prodajne pogodbe v zvezi s tem blagom in katerim koli drugim blagom, ki ga je pridobil skupaj z neskladnim blagom, če od potrošnika ni mogoče razumno pričakovati, da bo obdržal le blago, ki je skladno.

(6) Kadar potrošnik odstopi od prodajne pogodbe, potrošnik prodajalcu na stroške prodajalca vrne blago.

(7) Potrošnik ne more odstopiti od prodajne pogodbe, če je neskladnost zgolj neznatna. Dokazno breme glede tega, ali je neskladnost neznatna, nosi prodajalec.

84. člen

(obvestilo o neskladnosti in pregled blaga)

(1) Potrošnik lahko uveljavlja svoje pravice iz naslova neskladnosti, če o neskladnosti obvesti prodajalca v dveh mesecih od dneva, ko je bila neskladnost ugotovljena.

(2) Potrošnik v obvestilu o neskladnosti natančno opiše neskladnost.

(3) Obvestilo o neskladnosti lahko potrošnik prodajalcu sporoči osebno, o čemer mu prodajalec izda potrdilo, ali ga pošlje v prodajalno, kjer je bilo blago kupljeno, ali pa ga sporoči zastopniku prodajalca, s katerim je sklenil prodajno pogodbo.

(4) Potrošnik prodajalcu omogoči, da blago, za katerega potrošnik zatrjuje, da je neskladno, pregleda.

85. člen

(obstoj neskladnosti)

Če je obstoj neskladnosti blaga sporen, prodajalec o tem pisno obvesti potrošnika v osmih dneh od prejema jamčevalnega zahtevka potrošnika.

86. člen

(rok za vračilo plačanega zneska ali dela kupnine)

(1) Kadar potrošnik odstopi od prodajne pogodbe, prodajalec potrošniku vrne plačan znesek nemudoma, vendar najpozneje v osmih dneh po prejemu blaga ali dokazila, da je potrošnik blago poslal nazaj.

(2) Kadar potrošnik v skladu s tretjim odstavkom 83. člena tega zakona zahteva sorazmerno znižanje kupnine, prodajalec vrne del kupnine v osmih dneh od prejema zahtevka za sorazmerno znižanje kupnine.

87. člen

(izguba pravic)

Pravice iz prvega odstavka 81. člena tega zakona prenehajo v dveh letih od dneva, ko je potrošnik o neskladnosti blaga obvestil prodajalca.

3. odsek
REGRESNA PRAVICA

88. člen

(regresna pravica)

(1) Kadar prodajalec izpolni jamčevalni zahtevek potrošnika zaradi neskladnosti, ki je posledica dejanja ali opustitve dejanja, vključno z opustitvijo zagotavljanja posodobitev za blago z digitalnimi elementi v skladu s 74. členom tega zakona, s strani podjetja v predhodnih členih pogodbene verige, je prodajalec upravičen do uveljavljanja regresne pravice proti predhodnemu podjetju v pogodbeni verigi.

(2) Regresna pravica iz prejšnjega odstavka je pravica prodajalca uveljavljati povračilo vrednosti izpolnjenega jamčevalnega zahtevka potrošnika zaradi neskladnosti.

(3) Glede obstoja neskladnosti v času dobave ali v določenem obdobju velja v razmerju med prodajalcem in predhodnim podjetjem v pogodbeni verigi enako pravilo o dokaznem bremenu kot uporabljeno pravilo o dokaznem bremenu iz 80. člena tega zakona v razmerju med prodajalcem in potrošnikom, katerega jamčevalni zahtevek je izpolnjen.

(4) Za razmerja med drugimi predhodnimi podjetji v pogodbeni verigi se smiselno uporabljajo določbe tega člena.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko prodajalec pod pogoji iz tega člena uveljavlja regresno pravico neposredno pri odgovornemu podjetju v predhodnih členih pogodbene verige.

(6) Regresna pravica iz tega člena zastara v treh mesecih od izpolnitve zahtevka.

(7) Regresne pravice po tem členu s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

4. odsek
GARANCIJA

I. SPLOŠNE DOLOČBE

89. člen

(opredelitev)

(1) Garancija je vsaka obveznost, ki jo prodajalec ali proizvajalec (v nadaljnjem besedilu: garant) prevzame do potrošnika poleg zakonskih obveznosti prodajalca iz naslova obveznega jamstva za skladnost blaga in s katero se zaveže, da bo potrošniku brezplačno popravil ali zamenjal blago, vrnil del ali vso kupnino, kadar blago ne izpolnjuje specifikacij ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali ustreznem oglaševalskem sporočilu, ki je na voljo ob sklenitvi pogodbe ali pred tem.

(2) Garancija je prostovoljna (tržna) ali obvezna.

90. člen

(obveznost)

(1) Garancija garanta pravno zavezuje pod pogoji, določenimi v garancijskem listu in s tem povezanih oglaševalskih sporočilih, ki so na voljo ob sklenitvi pogodbe ali pred tem.

(2) Če so pogoji iz garancijskega lista za potrošnika manj ugodni od tistih, ki so določeni v povezanih oglaševalskih sporočilih, je garancija zavezujoča pod pogoji, določenimi v povezanih oglaševalskih sporočilih, razen če so bila povezana oglaševalska sporočila pred sklenitvijo pogodbe popravljena na enak ali primerljiv način, kot so bila izdana.

91. člen

(garancijski list)

(1) Za blago, za katero je izdana garancija, podjetje najpozneje ob dobavi blaga potrošniku izroči garancijski list garanta.

(2) Garancijski list vsebuje naslednje podatke:

1. firmo in naslov sedeža garanta;
2. datum dobave blaga;
3. podatke, ki identificirajo blago, za katerega velja garancija;
4. izjavo garanta, da jamči za lastnosti ali brezhibno delovanje v garancijskem roku, ki začne teči z dobavo blaga potrošniku;
5. pravice, ki jih ima potrošnik, če blago ne izpolnjuje specifikacij ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali ustreznem oglaševalskem sporočilu;
6. postopek, ki ga mora potrošnik uporabiti za uveljavljanje garancije;
7. rok za rešitev reklamacije;
8. trajanje garancijskega roka;
9. ozemeljsko območje veljavnosti garancije;
10. jasno opozorilo, da ima potrošnik zakonsko pravico, da zoper prodajalca v primeru neskladnosti blaga brezplačno uveljavlja jamčevalne zahtevke in da garancija ne izključuje pravic potrošnika, ki izhajajo iz obveznega jamstva za skladnost blaga;
11. za blago, za katero je izdaja garancije obvezna, čas po preteku garancijskega roka, v katerem garant zagotavlja potrošniku vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate.

(3) Garancijski list je sestavljen v jasnem in razumljivem jeziku ter je izdan na trajnem nosilcu podatkov. Kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije, je garancijski list v celoti v slovenskem jeziku.

(4) Neizpolnjevanje zahtev iz tega člena ne vpliva na zavezujočo naravo garancije za garanta.

92. člen

(tržna garancija trajnosti)

(1) Pod pogoji, določenimi v tem odseku, in brez poseganja v pravno varstvo na podlagi drugih predpisov proizvajalec neposredno odgovarja potrošniku v celotnem obdobju tržne garancije trajnosti za popravilo ali zamenjavo blaga v skladu s prvim, drugim in sedmim do devetim odstavkom 82. člena tega zakona, kadar da potrošniku tržno garancijo trajnosti določenega blaga za določeno obdobje.

(2) Proizvajalec lahko potrošniku v garancijskem listu pri tržni garanciji trajnosti nudi ugodnejše pogoje.

93. člen

(izguba pravic)

Pravice potrošnika, ki jih lahko uveljavlja na podlagi garancijskega lista, prenehajo po preteku dveh let od dneva, ko jih je uveljavljal.

II. OBVEZNA GARANCIJA

94. člen

(obvezna garancija)

Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda pravilnik, s katerim določi blago, za katero proizvajalec izda garancijo za brezhibno delovanje za najmanj eno leto.

95. člen

(obveznost proizvajalca)

Proizvajalec za blago iz prejšnjega člena:

– zagotavlja potrošniku poleg garancijskega lista tudi navodila za sestavo in uporabo ter seznam pooblaščenih servisov;

– zagotavlja servis, ki ima pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na blagu ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, če sam ne opravlja te dejavnosti;

– zagotavlja brezplačno odpravo napak v času garancijskega roka;

– zagotavlja proti plačilu popravilo, vzdrževanje blaga, nadomestne dele in priklopne aparate vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo.

96. člen

(obveznost, če garancijski list ni izdan)

(1) Proizvajalec ima vse obveznosti po pododseku II. Obvezna garancija tudi, če za blago, za katero je izdaja garancije obvezna, garancijski list ni bil izdan ali potrošniku ni bil izročen.

(2) Šteje se, da garancijski list ni bil izdan, če potrošniku niso bile izročene listine, na katerih so podatki iz drugega odstavka 91. člena tega zakona. Če so podatki na različnih listinah, proizvajalec potrošnika na to posebej opozori.

97. člen

(pravice potrošnika)

(1) Če blago, za katero je izdana obvezna garancija, ne izpolnjuje specifikacij ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu, lahko potrošnik najprej zahteva odpravo napak. Če napake niso odpravljene v skupno 30 dneh od dneva, ko je proizvajalec ali pooblaščeni servis od potrošnika prejel zahtevo za odpravo napak, mora proizvajalec potrošniku brezplačno zamenjati blago z enakim, novim in brezhibnim blagom.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša na najkrajši čas, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave, vendar za največ 15 dni. Pri določitvi podaljšanega roka se upoštevajo narava in kompleksnost blaga, narava in resnost neskladnosti ter napor, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave. O številu dni za podaljšanje roka in razlogih za njegovo podaljšanje proizvajalec obvesti potrošnika pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Če proizvajalec v roku iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ne popravi ali ne zamenja blaga z novim, lahko potrošnik zahteva vračilo celotne kupnine od proizvajalca ali zahteva sorazmerno znižanje kupnine.

(4) Če potrošnik zahteva sorazmerno znižanje kupnine, je znižanje kupnine sorazmerno zmanjšanju vrednosti blaga, ki ga je potrošnik prejel, v primerjavi z vrednostjo, ki bi jo imelo blago, če bi bilo skladno.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko potrošnik zahteva vračilo plačanega zneska od proizvajalca, če se neskladnost pojavi v manj kot 30 dneh od dobave blaga.

(6) Za zamenjano blago ali zamenjan bistveni del blaga z novim proizvajalec izda nov garancijski list.

(7) Proizvajalec oziroma pooblaščeni servis lahko potrošniku za čas popravila blaga, za katero je bila izdana obvezna garancija, zagotovi brezplačno uporabo podobnega blaga.

(8) Če proizvajalec potrošniku ne zagotovi nadomestnega blaga v začasno uporabo, ima potrošnik pravico uveljavljati škodo, ki jo je utrpel, ker blaga ni mogel uporabljati od trenutka, ko je zahteval popravilo ali zamenjavo, do njune izvršitve.

(9) Stroške za material, nadomestne dele, delo, prenos in prevoz izdelkov, ki nastanejo pri odpravljanju okvar oziroma nadomestitvi blaga z novim, plača proizvajalec.

98. člen

(uporaba določb)

Pravice iz pododseka II. Obvezna garancija pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike.

II. poglavje
POGODBA O OPRAVLJANJU STORITEV

99. člen

(opredelitev)

(1) Pogodba o opravljanju storitev po tem zakonu je pogodba, razen prodajne pogodbe, na podlagi katere se podjetje zaveže opraviti storitev za potrošnika, potrošnik pa se zaveže, da bo za to plačal določeno ceno.

(2) Določbe tega poglavja se za storitve uporabljajo, če ni z zakonom za posebne storitve drugače določeno.

100. člen

(zahtevki potrošnika)

(1) V primeru nepravilnosti pri opravljeni storitvi lahko potrošnik, ki je o tem obvestil podjetje:

– zahteva neodplačno odpravo nepravilnosti pri opravljeni storitvi;

– zahteva ponovno izvedbo storitve;

– zahteva vračilo dela kupnine v sorazmerju z nepravilnostmi pri opravljeni storitvi ali

– odstopi od pogodbe in zahteva vračilo plačanega zneska.

(2) Roki, ki so določeni za odgovornost prodajalca za neskladnost blaga, se smiselno uporabljajo tudi za izvajalca storitve, če s posebnim zakonom ni določen daljši rok.

101. člen

(smiselna uporaba določb)

(1) Če obstoj nepravilnosti pri opravljeni storitvi ni sporen, podjetje čimprej, vendar najpozneje v osmih dneh ugodi potrošnikovi zahtevi iz 100. člena tega zakona.

(2) Podjetje pisno odgovori potrošniku na zahtevo najpozneje v osmih dneh po njenem prejemu, če je obstoj nepravilnosti pri opravljeni storitvi sporen.

102. člen

(poškodba, uničenje, izguba blaga)

(1) Če podjetje poškoduje ali pokvari blago, ki mu je bilo dano v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, na lastne stroške v treh dneh odpravi poškodbo oziroma okvaro, kadar se s tem ne zmanjšata vrednost in uporabnost blaga.

(2) Če podjetje uniči ali izgubi blago, ki mu je bilo dano v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, ali ni mogoče zagotoviti odprave poškodb oziroma okvar v skladu s prejšnjim odstavkom, podjetje potrošniku v osmih dneh izroči novo enako blago ali plača odškodnino v višini drobnoprodajne cene novega blaga.

III. poglavje
POGODBA O DOBAVI DIGITALNE VSEBINE
ALI DIGITALNE STORITVE

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

103. člen

(opredelitev)

(1) Pogodba o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve po tem zakonu je pogodba, s katero se podjetje zaveže, da bo potrošniku dobavilo digitalno vsebino ali digitalno storitev, potrošnik pa se zaveže, da bo podjetju plačal kupnino.

(2) Za namene tega poglavja imajo posamezni izrazi ta pomen:

1. »digitalno okolje« so strojna oprema, programska oprema in vse omrežne povezave, ki jih potrošnik uporablja za dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali za njihovo uporabo;

2. »elektronska komunikacijska storitev« je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo prek elektronskih komunikacijskih omrežij in ne vključuje storitev, ki zagotavljajo ali izvajajo uredniško nadzorovanje vsebine, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z elektronskimi komunikacijskimi storitvami ter vključuje:

– storitev dostopa do interneta iz 2. točke drugega odstavka 2. člena Uredbe (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2120/EU), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2018/1971 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Agencije za podporo BEREC-u (Urad BEREC), spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1211/2009 (UL L št. 321 z dne 17. 12. 2018, str. 1),

– medosebno komunikacijsko storitev in

– storitev, ki obsega v celoti ali pretežno prenos signalov, kot je storitev prenosa, ki se uporablja za opravljanje storitve stroj-stroj in za radiodifuzijo;

3. »integracija« je povezovanje digitalne vsebine ali digitalne storitve z elementi potrošnikovega digitalnega okolja in njihovo vključevanje vanje, da bi se digitalna vsebina ali digitalna storitev uporabljala v skladu z zahtevami za skladnost, določenimi v tem poglavju;

4. »kupnina« pomeni denarni znesek ali digitalno obliko vrednosti, ki jo je treba zagotoviti v zameno za dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve;

5. »medosebna komunikacijska storitev« je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in omogoča neposredno medosebno in interaktivno izmenjavo informacij prek elektronskih komunikacijskih omrežij med omejenim številom oseb, pri čemer osebe, ki začnejo komunikacijo ali sodelujejo v njej, določajo prejemnike. Ne vključuje pa storitev, pri katerih je medosebna in interaktivna komunikacija zgolj manjši pomožni del storitve, ki je dejansko povezan z drugo storitvijo;

6. »medosebna komunikacijska storitev na podlagi številke« je medosebna komunikacijska storitev, ki se povezuje ali omogoča komunikacijo z elementi oštevilčenja, dodeljenimi na podlagi zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in sicer s številko ali številkami iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz zakona, ki ureja elektronske komunikacije, ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja;

7. »medosebna komunikacijska storitev, neodvisna od številke« je medosebna komunikacijska storitev, ki za vzpostavitev zveze ne potrebuje elementov oštevilčenja, dodeljenih na podlagi zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in sicer številke ali številk iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz zakona, ki ureja elektronske komunikacije, ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja, ali ki ne omogoča komunikacije s številko ali številkami iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz zakona, ki ureja elektronske komunikacije, ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja.

104. člen

(področje uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za pogodbo, s katero se potrošnik zaveže, da bo podjetju posredoval osebne podatke, razen če podjetje osebne podatke, ki jih je posredoval potrošnik, obdeluje izključno za namen dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s tem zakonom ali za to, da lahko podjetje izpolni pravne zahteve, ki veljajo zanj, in podjetje teh podatkov ne obdeluje za noben drug namen.

(2) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za pogodbo, s katero je digitalna vsebina ali digitalna storitev razvita v skladu z navodili potrošnika ter za vse materialne nosilce podatkov, ki služijo izključno kot nosilci digitalne vsebine, razen 107. in 108. člena tega zakona.

105. člen

(izjema od uporabe določb)

(1) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pogodbo o:

1. zagotavljanju storitve, ki ni digitalna storitev, ne glede na to, ali podjetje za zagotovitev storitve ali za njeno dobavo ali prenos potrošniku uporablja digitalne oblike ali sredstva;

2. elektronski komunikacijski storitvi, razen o medosebni komunikacijski storitvi, neodvisni od številke;

3. zdravstvenem varstvu, kot je opredeljeno v predpisih, ki urejajo pravice v zvezi z zdravstvenimi storitvami v državah članicah Evropske unije;

4. storitvah iger na srečo, in sicer storitvah, ki vključujejo denarni vložek pri igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene spretnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, v elektronski obliki ali prek katere koli druge tehnologije, ki omogoča komunikacijo, in na posamezno zahtevo prejemnika takih storitev;

5. finančnih storitvah;

6. programski opremi, ki jo ponuja podjetje v okviru proste in odprtokodne licence, kadar potrošnik ne plača kupnine, podjetje pa osebne podatke, ki jih zagotovi potrošnik, obdeluje izključno za namene izboljšanja varnosti, združljivosti ali interoperabilnosti te programske opreme;

7. dobavi digitalne vsebine, kadar se digitalna vsebina daje na razpolago splošni javnosti brez prenosa signala kot del predstave ali prireditve, kot so digitalne kinematografske projekcije;

8. digitalni vsebini, ki jo v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, zagotavljajo organi javnega sektorja.

(2) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki je vključena v blago z digitalnimi elementi ali je z njim medsebojno povezana in ki se zagotavlja z blagom v skladu s prodajno pogodbo za to blago, ne glede na to, ali tako digitalno vsebino ali digitalno storitev dobavlja prodajalec ali tretja oseba.

(3) V primeru dvoma, ali je dobava vključene ali medsebojno povezane digitalne vsebine ali digitalne storitve iz prejšnjega odstavka del prodajne pogodbe, se šteje, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev del prodajne pogodbe.

106. člen

(paketna pogodba)

(1) Če pogodba, sklenjena med istim podjetjem in istim potrošnikom, v paketu vključuje poleg elementov dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve tudi elemente zagotavljanja drugih storitev ali blaga (v nadaljnjem besedilu: paketna pogodba), se določbe tega poglavja uporabljajo le za elemente paketne pogodbe v zvezi z digitalno vsebino ali digitalno storitvijo.

(2) V primeru odstopa potrošnika od določenega elementa paketne pogodbe iz prejšnjega odstavka lahko potrošnik odstopi tudi od drugih elementov te paketne pogodbe, če od potrošnika ni mogoče razumno pričakovati, da bo obdržal druge elemente te paketne pogodbe.

(3) Če potrošnik izkoristi možnost odstopa od drugih elementov pogodbe skladno s prejšnjim odstavkom, ne plača stroškov prekinitve naročniškega razmerja oziroma drugih administrativnih stroškov, pogodbenih kazni, zneskov prejetih ugodnosti ali drugih dodatnih stroškov.

(4) Potrošnik, ki je ob sklenitvi paketne pogodbe prejel blago in v skladu s prejšnjim odstavkom odstopi od paketne pogodbe, lahko pri odstopu od paketne pogodbe pred potekom

obdobja trajanja pogodbe izbira, ali podjetju povrne znesek, ki ustreza sorazmernemu delu celotne vrednosti prejetega blaga in prejeto blago obdrži, ali podjetju na njegove stroške vrne blago v stanju, v kakršnem mu je bilo dobavljeno, podjetje pa mu vrne kupnino.

(5) Znesek sorazmernega dela celotne vrednosti prejetega blaga iz prejšnjega odstavka ne sme presegati njegove vrednosti, določene ob sklenitvi paketne pogodbe, ali preostalega dela mesečnih plačil za prejeto blago do izteka obdobja trajanja pogodbe, odvisno od tega, kateri znesek je nižji.

(6) Drugi, tretji in četrti odstavek tega člena ter prejšnji odstavek se ne uporabljajo za paket storitev iz petega odstavka 126. člena tega zakona.

2. oddelek
OBVEZNOSTI PODJETJA

1. odsek
IZPOLNITEV POGODBE O DOBAVI DIGITALNE VSEBINE ALI DIGITALNE STORITVE

107. člen

(izpolnitev obveznosti glede dobave)

(1) Podjetje dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev potrošniku po sklenitvi pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve brez nepotrebnega odlašanja, razen če sta se stranki dogovorili drugače.

(2) Šteje se, da je podjetje izpolnilo obveznost glede dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve, ko:

– je digitalna vsebina ali primerna sredstva za dostop do digitalne vsebine ali prenašanje digitalne vsebine na voljo ali dostopno potrošniku oziroma fizični ali virtualni platformi, ki jo je za ta namen izbral potrošnik;

– je digitalna storitev dostopna potrošniku oziroma je dostopna fizični ali virtualni platformi, ki jo je za ta namen izbral potrošnik.

108. člen

(zahtevki v primeru nedobave)

(1) Če podjetje ne dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s prejšnjim členom, potrošnik pozove podjetje k dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(2) Če podjetje kljub pozivu potrošnika iz prejšnjega odstavka digitalne vsebine ali digitalne storitve ne dobavi brez nepotrebnega odlašanja ali v dodatnem roku, za katerega se izrecno dogovorita s potrošnikom, lahko potrošnik odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena in prejšnji odstavek lahko potrošnik takoj odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, če:

– podjetje izjavi ali je iz okoliščin očitno, da podjetje ne bo dobavilo digitalne vsebine ali digitalne storitve;

– se potrošnik in podjetje dogovorita ali je iz okoliščin ob sklenitvi pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve očitno, da je v pogodbi o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve dogovorjen čas dobave bistven za potrošnika, podjetje pa digitalne vsebine ali digitalne storitve ne dobavi do tega časa ali v tem času.

(4) V primeru odstopa potrošnika od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z drugim odstavkom tega člena ali prejšnjim odstavkom se smiselno uporabljajo peti odstavek 120. člena in 122. do 125. člen tega zakona.

2. odsek
OBVEZNO JAMSTVO ZA SKLADNOST DIGITALNE VSEBINE ALI DIGITALNE STORITVE

I. ZAHTEVE ZA SKLADNOST

109. člen

(odgovornost podjetja za skladnost)

Ne glede na 115. člen tega zakona podjetje dobavi potrošniku digitalno vsebino ali digitalno storitev v skladu z zahtevami za skladnost iz 110., 111., 112., 113. in 114. člena tega zakona ter odgovarja za neskladnost dobavljene digitalne vsebine ali digitalne storitve.

110. člen

(subjektivne zahteve za skladnost)

Digitalna vsebina ali digitalna storitev je skladna s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve zlasti, kadar je to primerno:

1. ustreza opisu, količini in kakovosti ter ima funkcionalnost, združljivost, interoperabilnost in druge lastnosti, kot je dogovorjeno v pogodbi o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve;

2. je primerna za poseben namen, za katerega jo potrošnik potrebuje in s katerim je potrošnik seznanil podjetje najpozneje ob sklenitvi pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, podjetje pa je s tem soglašalo;

3. je dobavljena skupaj z vsemi dodatki, navodili, vključno z navodili za namestitev, in s pomočjo strankam, kot je dogovorjeno v pogodbi o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, in

4. je posodobljena, kot je določeno v pogodbi o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

111. člen

(objektivne zahteve za skladnost)

(1) Poleg izpolnjevanja subjektivnih zahtev za skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve iz prejšnjega člena mora digitalna vsebina ali digitalna storitev tudi:

1. ustrezati namenom, za katere se običajno uporablja digitalna vsebina ali digitalna storitev iste vrste, pri čemer je treba, kadar je to primerno, upoštevati druge predpise, tehnične standarde ali panožne kodekse ravnanja, ki se uporabljajo za posamezni sektor, če tehnični standardi za določen sektor ne obstajajo;

2. biti dobavljena skupaj z vsemi dodatki in navodili, za katere lahko potrošnik razumno pričakuje, da jih bo prejel, kadar je to primerno;

3. biti skladna z morebitno poskusno različico ali predogledom digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki ga je podjetje dalo na razpolago pred sklenitvijo pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ter

4. biti take količine ter imeti značilnosti in zmogljivostne lastnosti, vključno v zvezi s funkcionalnostjo, združljivostjo, dostopnostjo, kontinuiteto in varnostjo, kot so običajne za digitalno vsebino ali digitalno storitev iste vrste in ki jih lahko potrošnik razumno pričakuje glede na naravo digitalne vsebine ali digitalne storitve in ob upoštevanju javne izjave, podane zlasti pri oglaševanju ali označevanju s strani ali v imenu podjetja ali drugih oseb v predhodnih členih pogodbene verige, vključno s proizvajalcem, razen če podjetje dokaže, da:

– za zadevno javno izjavo ni vedelo in od njega ni mogoče razumno pričakovati, da bi zanjo vedelo,

– je bila javna izjava do sklenitve pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve popravljena na enak ali primerljiv način, kot je bila podana, ali

– javna izjava ni mogla vplivati na odločitev za nakup digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(2) Digitalna vsebina ali digitalna storitev se dobavi v najnovejši različici, ki je bila na razpolago ob sklenitvi pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače.

(3) Če je s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve dogovorjena nepretrgana dobava digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, se šteje, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna, če je skladna med celotnim trajanjem tega obdobja.

112. člen

(objektivne zahteve za skladnost posodobitev digitalne vsebine ali digitalne storitve)

(1) Podjetje zagotovi, da je potrošnik obveščen o posodobitvah, vključno z varnostnimi posodobitvami, ki so potrebne za ohranjanje skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(2) Podjetje zagotovi, da so posodobitve iz prejšnjega odstavka dobavljene oziroma dane na razpolago potrošniku v obdobju:

– v katerem je treba v skladu s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljati digitalno vsebino ali digitalno storitev, kadar pogodba o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, ali

– ki ga lahko potrošnik razumno pričakuje glede na vrsto in namen digitalne vsebine ali digitalne storitve ter ob upoštevanju okoliščin in narave pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, kadar pogodba o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve določa enkratno dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve ali niz posameznih dobav digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(3) Če potrošnik v razumnem roku ne namesti posodobitev, ki jih podjetje zagotovi ali da na razpolago v skladu s prvim odstavkom tega člena in prejšnjim odstavkom, podjetje ni odgovorno za neskladnost, ki je posledica samo tega, da ni bila opravljena ustrezna posodobitev, pod pogojem, da:

– je podjetje obvestilo potrošnika o razpoložljivosti posodobitve in posledicah, če potrošnik posodobitev ne namesti, ter

– razlog, da potrošnik ni namestil posodobitev ali jih je napačno namestil, niso bila pomanjkljiva navodila za namestitev, ki jih je zagotovilo podjetje.

113. člen

(razbremenitev odgovornosti podjetja za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve)

Podjetje ne odgovarja za neskladnost dobavljene digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki je posledica neizpolnjevanja objektivnih zahtev za skladnost iz prvega odstavka 111. člena tega zakona ali prvega in drugega odstavka prejšnjega člena, če je podjetje potrošnika ob sklenitvi pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve posebej obvestilo, da posamezna lastnost digitalne vsebine ali digitalne storitve odstopa od objektivnih zahtev za skladnost iz prvega odstavka 111. člena tega zakona ali prvega in drugega odstavka prejšnjega člena, in je potrošnik ob sklenitvi pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve izrecno in ločeno sprejel to odstopanje.

114. člen

(neskladnost zaradi nepravilne integracije digitalne vsebine ali digitalne storitve)

Katera koli neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki je nastala zaradi nepravilne integracije digitalne vsebine ali digitalne storitve v digitalno okolje potrošnika, se šteje za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, če:

– je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev integrirana s strani podjetja ali v okviru odgovornosti podjetja ali

– je bilo predvideno, da digitalno vsebino ali digitalno storitev integrira potrošnik, do nepravilne integracije pa je prišlo zaradi pomanjkljivih navodil za integracijo, ki jih je zagotovilo podjetje.

115. člen

(neskladnost zaradi kršitev pravic tretjih oseb)

Kadar omejitev, ki je posledica kršitve pravic tretje osebe, zlasti pravic intelektualne lastnine, preprečuje ali omejuje uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s 110., 111., 112. in 113. členom tega zakona, je potrošnik upravičen uveljavljati jamčevalne zahtevke zaradi neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve iz tega poglavja, razen če drugi predpis določa ničnost ali razveljavitev pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve zaradi kršenja pravic tretjih oseb.

II. ROKI

116. člen

(odgovornost podjetja za nedobavo in neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve)

(1) Podjetje je odgovorno za vsako nedobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s 107. členom tega zakona.

(2) Če je v skladu s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve določena enkratna dobava digitalne vsebine ali digitalne storitve oziroma niz posameznih dobav digitalne vsebine ali digitalne storitve, je podjetje ne glede na drugo alinejo drugega odstavka 112. člena tega zakona odgovorno za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve iz 110., 111., 112., 113. in 114. člena tega zakona, ki obstaja v času dobave in se pokaže v dveh letih od dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(3) Če pogodba o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, je podjetje v skladu s 110., 111., 112., 113. in 114. členom tega zakona odgovorno za neskladnost, ki nastane ali se pokaže v obdobju, v katerem je treba v skladu s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve dobaviti digitalno vsebino ali digitalno storitev.

III. DOKAZNO BREME

117. člen

(splošne določbe)

(1) Dokazno breme glede tega, ali je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena v skladu s 107. členom tega zakona, nosi podjetje.

(2) V primeru enkratne dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve ali niza posameznih dobav digitalne vsebine ali digitalne storitve podjetje nosi dokazno breme glede tega, ali je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev v času dobave skladna, če se neskladnost pokaže v enem letu od dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(3) V primeru nepretrgane dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju podjetje nosi dokazno breme glede tega, ali je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna v obdobju, v katerem jo je bilo treba v skladu s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve dobaviti, če se neskladnost pokaže v tem obdobju.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena in prejšnji odstavek podjetje ne nosi dokaznega bremena glede skladnosti dobavljene digitalne vsebine ali digitalne storitve, če podjetje dokaže, da digitalno okolje potrošnika ni združljivo s tehničnimi zahtevami za digitalno vsebino ali digitalno storitev, ter če je podjetje na jasen in razumljiv način potrošnika obvestilo o takšnih zahtevah pred sklenitvijo pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(5) Potrošnik sodeluje s podjetjem, kolikor je razumno mogoče in potrebno, da se ugotovi, ali je digitalno okolje potrošnika vzrok za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve v obdobju, določenem v drugem ali tretjem odstavku 116. člena tega zakona, kakor je primerno. Pri tem je obveznost sodelovanja potrošnika omejena na tehnično razpoložljiva sredstva, ki so najmanj moteča za potrošnika.

(6) Če potrošnik ne sodeluje s podjetjem v skladu s prejšnjim odstavkom in je podjetje o tej zahtevi potrošnika obvestilo na jasen in razumljiv način pred sklenitvijo pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, dokazno breme glede tega, ali je neskladnost obstajala v obdobju, določenem

v drugem ali tretjem odstavku 116. člena tega zakona, kakor je primerno, nosi potrošnik.

IV. JAMČEVALNI ZAHTEVKI V PRIMERU NESKLADNOSTI

118. člen

(jamčevalni zahtevki)

(1) Potrošnik lahko v primeru neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve pod pogoji iz tega odseka:

– zahteva vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve,

– zahteva sorazmerno znižanje kupnine ali

– odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(2) Potrošnik ima pravico, da od podjetja zahteva tudi povrnitev škode, zlasti če dobavljena digitalna vsebina ali digitalna storitev povzroči škodo na strojni opremi ali drugi digitalni vsebini ali digitalni storitvi v lasti potrošnika in povzročitev škode ni posledica ravnanja ali opustitve potrošnika. Povrnitev škode potrošnik zahteva v skladu s splošnimi pravili o odgovornosti za škodo.

(3) Potrošnik lahko zadrži plačilo preostalega dela kupnine ali dela tega preostalega dela kupnine, dokler podjetje ne izpolni svoje obveznosti iz tega poglavja. Potrošnik to pravico uveljavlja z izjavo, s katero podjetje obvesti o svoji odločitvi.

(4) Pravice potrošnika iz prvega odstavka tega člena prenehajo v dveh letih od dneva, ko je potrošnik o neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve obvestil podjetje.

119. člen

(vzpostavitev skladnosti)

(1) Potrošnik lahko zahteva vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, razen če bi bilo to nemogoče ali bi podjetju povzročilo nesorazmerne stroške, pri čemer je treba upoštevati vse okoliščine primera, vključno z:

– vrednostjo, ki bi jo digitalna vsebina ali digitalna storitev imela, če bi bila skladna, in

– pomenom neskladnosti.

(2) Podjetje vzpostavi skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s prejšnjim odstavkom v razumnem roku od trenutka, ko je potrošnik podjetje obvestil o neskladnosti, in sicer brezplačno in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata vrsta digitalne vsebine ali digitalne storitve in namen, za katerega je potrošnik to digitalno vsebino ali digitalno storitev potreboval.

120. člen

(znižanje kupnine ali odstop od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve)

(1) Potrošnik lahko zahteva sorazmerno znižanje kupnine v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, kadar je digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena proti plačilu kupnine, ali odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s četrtim odstavkom tega člena, v katerem koli od naslednjih primerov:

– vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve ni mogoča ali je nesorazmerna v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena;

– podjetje ni vzpostavilo skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena;

– digitalna vsebina ali digitalna storitev ostaja neskladna kljub poskusu podjetja, da bi vzpostavilo skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve;

– narava neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve je tako resna, da upravičuje takojšnje sorazmerno znižanje kupnine ali odstop od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ali

– podjetje je izjavilo ali je iz okoliščin očitno, da podjetje ne bo vzpostavilo skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v razumnem roku ali brez znatnih nevšečnosti za potrošnika.

(2) Vrednost sorazmernega znižanja kupnine je sorazmerna zmanjšanju vrednosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, dobavljene potrošniku, v primerjavi z vrednostjo, ki bi jo digitalna vsebina ali digitalna storitev imela, če bi bila skladna.

(3) Če je v pogodbi o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve določeno, da se digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavlja v določenem obdobju proti plačilu kupnine, se kupnina zniža za obdobje, ko skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve ni bila zagotovljena.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko potrošnik v primeru, ko je digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena proti plačilu kupnine, odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve le, če neskladnost ni neznatna. Dokazno breme glede tega, ali je neskladnost neznatna, nosi podjetje.

(5) Potrošnik uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve z izjavo, s katero obvesti podjetje, da odstopa od te pogodbe.

121. člen

(posledice preklica privolitve za obdelavo osebnih podatkov)

(1) Če potrošnik prekliče privolitev za obdelavo osebnih podatkov ali ugovarja nadaljnji uporabi osebnih podatkov pri pogodbah iz prvega odstavka 104. člena tega zakona, lahko podjetje odstopi od pogodbe, ki zavezuje podjetje k dobavi digitalnih storitev ali digitalnih vsebin. Pogodba je razvezana s takojšnjim učinkom, če pomeni zakonski ali pogodbeni odpovedni rok nesorazmerno breme za podjetje.

(2) Odškodninski zahtevki podjetja do potrošnika zaradi preklica privolitve za obdelavo osebnih podatkov so v primerih iz prejšnjega odstavka izključeni.

(3) Osebni podatki potrošnika iz prvega odstavka tega člena se po preklicu privolitve vrnejo potrošniku ali se v dogovoru z njim zbrišejo ali drugače uničijo.

3. odsek

OBVEZNOSTI PODJETJA V PRIMERU ODSTOPA OD POGODBE O DOBAVI DIGITALNE VSEBINE ALI DIGITALNE STORITVE

122. člen

(vračilo plačil)

(1) Če potrošnik odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, podjetje potrošniku vrne vsa opravljena plačila v skladu s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek podjetje, če je v pogodbi o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve določena dobava digitalne vsebine ali digitalne storitve proti plačilu kupnine in za določeno obdobje ter je bila pred odstopom od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve nekaj časa zagotovljena skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, potrošniku vrne le sorazmerni del plačane kupnine, ki ustreza obdobju, ko skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve ni bila zagotovljena.

(3) Podjetje v primeru iz prejšnjega odstavka potrošniku vrne tudi morebitni del kupnine, ki ga je potrošnik plačal vnaprej, za obdobje pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki bi ostalo, če potrošnik ne bi odstopil od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

123. člen

(roki in načini povračila)

(1) V primeru potrošnikovega uveljavljanja zahtevka za sorazmerno znižanje kupnine ali za odstop od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s 120. ali 122. členom tega zakona podjetje vrne potrošniku prejeta plačila brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 14 dneh od dneva, ko je bilo podjetje obveščeno o odločitvi potrošnika, da uveljavlja zahtevek

do sorazmernega znižanja kupnine ali do odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(2) Podjetje vrne prejeta plačila z uporabo istega plačilnega sredstva, kot ga je uporabil potrošnik za plačilo digitalne vsebine ali digitalne storitve, razen če potrošnik izrecno soglaša z drugim plačilnim sredstvom in potrošnik zaradi tega ne nosi nobenih stroškov.

(3) Podjetje potrošniku ne zaračuna nobenih stroškov za povrnitev prejetih plačil.

124. člen

(uporaba digitalne vsebine in digitalne storitve)

(1) Po odstopu od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve podjetje ne sme uporabljati nobene vsebine, ki ni osebni podatek in ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje, razen če:

– ta vsebina zunaj okvira digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje, ni uporabna;

– ta vsebina zadeva le dejavnost potrošnika pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje;

– je podjetje to vsebino združilo z drugimi podatki in je ni več mogoče ločiti oziroma bi bil zato potreben nesorazmeren napor ali

– so to vsebino skupaj ustvarili potrošnik in drugi ter lahko drugi potrošniki to vsebino še naprej uporabljajo.

(2) Razen v primerih iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka da podjetje potrošniku na zahtevo na voljo vso vsebino, ki ni osebni podatek in ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje.

(3) Potrošnik lahko digitalno vsebino iz prejšnjega odstavka ponovno pridobi brezplačno, v razumnem roku in v obliki, ki je v splošni rabi in strojno berljiva, ne da ga podjetje pri tem ovira.

(4) V primeru odstopa potrošnika od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve lahko podjetje ne glede na drugi odstavek tega člena in prejšnji odstavek potrošniku prepreči vsakršno nadaljnjo uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve, in sicer zlasti tako, da potrošniku onemogoči dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali onemogoči potrošnikov uporabniški račun.

3. oddelek
OBVEZNOSTI POTROŠNIKA V PRIMERU ODSTOPA OD POGODBE O DOBAVI DIGITALNE VSEBINE ALI DIGITALNE STORITVE

125. člen

(uporaba digitalne vsebine ali digitalne storitve in vračilo materialnega nosilca podatkov)

(1) Po odstopu od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve se potrošnik vzdrži uporabe digitalne vsebine ali digitalne storitve in je ne daje na voljo tretjim osebam.

(2) Če je bila digitalna vsebina potrošniku dobavljena na materialnem nosilcu podatkov, potrošnik na zahtevo podjetja in na stroške podjetja vrne materialni nosilec podatkov podjetju brez nepotrebnega odlašanja.

(3) Zahtevo o vračilu materialnega nosilca podatkov iz prejšnjega odstavka poda podjetje v 14 dneh od dneva, ko je bilo obveščeno o odločitvi potrošnika, da odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(4) Potrošniku ni treba plačati za uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve za obdobje pred odstopom od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, v katerem ni bila zagotovljena skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve.

4. oddelek
SPREMEMBA DIGITALNE VSEBINE ALI DIGITALNE STORITVE

126. člen

(splošne določbe)

(1) Če je s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve določeno, da se digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavlja ali je dostopna potrošniku v določenem obdobju, lahko podjetje digitalno vsebino ali digitalno storitev spremeni v obsegu, ki presega tisto, kar je nujno potrebno za zagotovitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s 110., 111., 112. in 113. členom tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– pogodba o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve omogoča in ustrezno utemeljuje tako spremembo;

– taka sprememba se izvede brez dodatnih stroškov za potrošnika;

– potrošnik je na jasen in razumljiv način obveščen o spremembi in

– v primerih iz drugega odstavka tega člena je potrošnik v razumnem roku vnaprej na trajnem nosilcu podatkov obveščen o lastnostih in času spremembe ter o svoji pravici, da odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z drugim odstavkom tega člena, oziroma o možnosti, da obdrži digitalno vsebino ali digitalno storitev brez take spremembe v skladu s četrtim odstavkom tega člena.

(2) Potrošnik lahko odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, če ima sprememba digitalne vsebine ali digitalne storitve negativen učinek na dostop potrošnika do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali njeno uporabo, razen če je ta negativni učinek neznaten. V tem primeru je potrošnik upravičen do brezplačnega odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v 30 dneh po prejemu obvestila o spremembi digitalne vsebine ali digitalne storitve ali od trenutka, ko podjetje spremeni digitalno vsebino ali digitalno storitev, odvisno kaj nastopi pozneje.

(3) Če potrošnik odstopi od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s prejšnjim odstavkom, se smiselno uporabljajo peti odstavek 120. člena in 122. do 125. člen tega zakona.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena in prejšnji odstavek potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, če je podjetje potrošniku omogočilo, da brez dodatnih stroškov obdrži nespremenjeno digitalno vsebino ali digitalno storitev in je zagotovljena skladnost te digitalne vsebine ali digitalne storitve.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za paket storitev iz zakona, ki ureja elektronske komunikacije, kadar ta vključuje elemente storitve dostopa do interneta, kot je opredeljena v 2. točki 2. člena Uredbe 2015/2120/EU, ali vključuje medosebno komunikacijsko storitev na podlagi številke.

5. oddelek
REGRESNA PRAVICA

127. člen

(regresna pravica)

(1) Kadar podjetje izpolni jamčevalni zahtevek potrošnika zaradi neskladnosti, ki je posledica dejanja ali opustitve dejanja s strani podjetja v predhodnih členih pogodbene verige, je podjetje upravičeno do uveljavljanja regresne pravice proti predhodnemu podjetju v pogodbeni verigi.

(2) Regresna pravica iz prejšnjega odstavka je pravica podjetja uveljavljati povračilo vrednosti izpolnjenega jamčevalnega zahtevka potrošnika zaradi neskladnosti.

(3) Glede obstoja neskladnosti v času dobave ali v določenem obdobju velja v razmerju med podjetjem in predhodnim podjetjem v pogodbeni verigi enako pravilo o dokaznem bremenu kot uporabljeno pravilo o dokaznem bremenu iz 117. člena tega zakona v razmerju med podjetjem in potrošnikom, katerega jamčevalni zahtevek je izpolnjen.

(4) Za razmerja med drugimi predhodnimi podjetji v pogodbeni verigi se smiselno uporabljajo določbe tega člena.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko podjetje pod pogoji iz tega člena uveljavlja regresno pravico neposredno pri odgovornemu podjetju v predhodnih členih pogodbene verige.

(6) Regresna pravica iz tega člena zastara v treh mesecih od izpolnitve zahtevka.

(7) Regresne pravice po tem členu s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

(8) Ne glede na določbe tega člena podjetje ne more uveljavljati regresne pravice iz prvega odstavka tega člena za digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki je bila sestavljena ali zgrajena na podlagi programske opreme, ki jo je podjetje prejelo od drugega podjetja v pogodbeni verigi neodplačno ter na podlagi proste in odprtokodne licence.

IV. poglavje
POGODBA, SKLENJENA NA DALJAVO, IN POGODBA, SKLENJENA ZUNAJ POSLOVNIH PROSTOROV

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

128. člen
(opredelitev)

(1) Pogodba, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

(2) Pogodba, sklenjena zunaj poslovnih prostorov, po tem zakonu je pogodba med podjetjem in potrošnikom:

1. ki se sklene ob istočasni prisotnosti podjetja in potrošnika zunaj poslovnih prostorov podjetja;
2. za katero je potrošnik dal ponudbo za sklenitev v okoliščinah iz prejšnje točke;
3. ki je sklenjena v poslovnih prostorih podjetja ali z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo takoj za tem, ko je bil potrošnik s strani podjetja ob njuni istočasni prisotnosti osebno obravnavan v prostorih, ki niso poslovni prostori podjetja;
4. ki se sklene med izletom, ki ga organizira podjetje z namenom ali učinkom trženja in prodaje blaga, storitve ali digitalne vsebine.

(3) Pomožna pogodba po tem poglavju je vsaka pogodba, s katero potrošnik pridobi blago, storitev ali digitalno vsebino, povezano s pogodbo, sklenjeno na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, blago, storitev ali digitalno vsebino pa dobavi ali zagotovi podjetje ali tretja oseba po dogovoru s podjetjem.

129. člen
(izjeme)

(1) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pogodbe:

1. o gradnji ali prodaji nepremičnin, o prenosu drugih pravic na nepremičninah ter o bistvenih spremembah namembnosti stavb in najemne pogodbe za bivanje;
2. o socialnovarstvenih storitvah, o socialnih stanovanjih in o varstvu otrok, ki jih zagotavlja država, od nje pooblaščeni ponudniki ali od nje priznane dobrodelne organizacije, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo npr. tovrstne storitve zasebnih ponudnikov brez pooblastila državnih organov;
3. o zdravstvenem varstvu, kot je opredeljeno v predpisih, ki urejajo pravice v zvezi z zdravstvenimi storitvami v državah članicah Evropske unije;
4. o igrah na srečo;
5. o finančnih storitvah;
6. o paketnem potovanju in povezanem potovalnem aranžmaju;
7. o časovnem zakupu nepremičnin;
8. sklenjene z nosilcem javnega pooblastila, ki je skladno s predpisi zavezan k neodvisnosti in nepristranskosti dajanja informacij;
9. o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi ter ga podjetje redno in pogosto dobavlja potrošniku na njegov dom, prebivališče ali delovno mesto;
10. o prevozu potnikov, razen drugega in tretjega odstavka 132. člena tega zakona;
11. sklenjene z uporabo prodajnih avtomatov ali v poslovnih prostorih, opremljenih s prodajnimi avtomati;
12. sklenjene z operaterji telekomunikacij prek javnih telefonskih govorilnic, za njihovo uporabo ali za uporabo ene povezave, ki jo potrošnik vzpostavi po telefonu, internetu ali telefaksu.

(2) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik na podlagi te pogodbe, ne presega 20 eurov.

2. oddelek
INFORMIRANJE POTROŠNIKOV

130. člen
(predhodne informacije)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, mora potrošnik poleg informacij iz prvega odstavka 18. člena tega zakona najpozneje, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, prejeti še informacije o:

1. naslovu sedeža podjetja, telefonski številki in naslovu elektronske pošte podjetja, po potrebi pa tudi o firmi in naslovu sedeža podjetja, v imenu katerega deluje;
2. podrobnostih drugega sredstva spletnega komuniciranja, kadar podjetje zagotovi drugo sredstvo spletnega komuniciranja. Drugo sredstvo spletnega komuniciranja zagotavlja, da lahko potrošnik vodi kakršno koli korespondenco s podjetjem na trajnem nosilcu podatkov, vključno z datumom in časom take korespondence;
3. naslovu, na katerem podjetje dejansko opravlja dejavnost, če se razlikuje od naslova iz 1. točke tega odstavka, in po potrebi o naslovu, na katerem dejansko opravlja dejavnost podjetje, v imenu katerega deluje, kamor lahko potrošnik naslovi pritožbo;
4. stroških, povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od osnovne tarife;
5. podatku, da je bila cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev, če je potrebno;
6. pogojih, rokih in postopku za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 134., 135. in 136. členom tega zakona, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona;
7. navedbi, da potrošnik krije stroške vračila blaga v primeru odstopa od pogodbe, če je potrebno;
8. stroških vračila blaga, če ga pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti;
9. stroških, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s tretjim odstavkom 141. člena tega zakona, če odstopi od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s sedmim odstavkom 132. ali tretjim odstavkom 133. člena tega zakona;
10. neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik v skladu s 135. členom tega zakona nima pravice do odstopa, ali po potrebi o okoliščinah, v katerih potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe;
11. obstoju kodeksov ravnanja in dostopnosti do morebitnih kodeksov ravnanja;
12. minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe, če je potrebno;
13. pologih ali drugih finančnih garancijah in pogojih v zvezi z njimi, ki jih mora plačati ali zagotoviti potrošnik na zahtevo podjetja, če je potrebno;
14. možnosti izvensodnega reševanja sporov in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za podjetja, ter njihovi dostopnosti, če je potrebno.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbo o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine.

(3) Pri pogodbi, sklenjeni za nedoločen čas, ali pogodbi, ki vključuje naročnino, končna cena vsebuje skupne stroške za obračunsko obdobje. Če se taki stroški zaračunavajo po določeni nespremenljivi stopnji, skupna cena vsebuje tudi skupne mesečne stroške. Kadar skupnih stroškov ni mogoče vnaprej izračunati, podjetje navede način izračuna cene.

(4) Pri prodaji na javni dražbi se podatki o podjetju iz 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona nadomestijo s podatki dražitelja.

(5) Informacije iz prvega odstavka tega člena so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem pogodbenih strank.

(6) Sredstva komuniciranja, o katerih podjetje potrošniku zagotovi informacije v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka tega člena, potrošniku omogočajo, da hitro stopi v stik s podjetjem in učinkovito komunicira z njim.

(7) Informacije iz 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena lahko podjetje zagotovi potrošniku na obrazcu iz desetega odstavka tega člena. Šteje se, da podjetje potrošniku zagotovi informacije iz 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena, če pravilno izpolni obrazec iz desetega odstavka tega člena in ga posreduje potrošniku.

(8) Če podjetje potrošniku ne posreduje informacij o dodatnih stroških iz 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena, tretjega odstavka tega člena ter 4. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona, jih potrošniku ni treba plačati.

(9) Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika nosi podjetje.

(10) Obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

131. člen

(dodatne specifične obveznosti glede informacij za pogodbe, sklenjene na spletnih tržnicah)

(1) Preden se potrošnik zaveže s pogodbo, sklenjeno na daljavo, ali kakršno koli drugo podobno ponudbo na spletni tržnici, ponudnik spletne tržnice potrošniku na jasen in razumljiv način ter na način, prilagojen sredstvom komuniciranja na daljavo, zagotovi naslednje informacije:

1. splošne informacije o glavnih parametrih, ki določajo razvrstitev ponudb, predstavljenih potrošniku kot rezultat iskalne poizvedbe, in o relativni pomembnosti teh parametrov glede na druge parametre;

2. ali je tretja oseba, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, podjetje ali ne na podlagi izjave zadevne tretje osebe ponudniku spletne tržnice;

3. kadar tretja oseba, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, ni podjetje, podatek o tem, da potrošnik v zvezi s pogodbo nima pravic, ki izhajajo iz tega zakona;

4. kako se obveznosti, povezane s pogodbo, razdelijo med tretjo osebo, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, in ponudnika spletne tržnice, kadar je to ustrezno.

(2) Informacije iz 1. točke prejšnjega odstavka so potrošniku dane na voljo v posebnem oddelku spletnega vmesnika, ki je neposredno in enostavno dostopen s strani, na kateri so predstavljene ponudbe.

(3) Informacije iz 4. točke prvega odstavka tega člena ne posegajo v odgovornost, ki jo ima lahko ponudnik spletne tržnice ali podjetje, ki je tretja oseba, v zvezi s pogodbo na podlagi drugih predpisov.

132. člen

(formalne zahteve pri pogodbah, sklenjenih na daljavo)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, podjetje potrošniku na način, ki je primeren za uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi ali da na voljo informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona. Če so napisane na trajnem nosilcu podatkov, morajo biti čitljive.

(2) Preden pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje potrošnika k plačilu, podjetje jasno in v vidni obliki potrošnika opozori na informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena ter 12. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 130. člena tega zakona neposredno preden potrošnik odda naročilo.

(3) Podjetje zagotovi, da potrošnik v postopku oddaje naročila pri sklenitvi pogodbe na daljavo z uporabo elektronskih sredstev izrecno potrdi, da se z oddajo naročila strinja s plačilom. Funkcija, ki sproži oddajo naročila, je označena z besedami »naročilo z obveznostjo plačila« ali z drugo izjavo, iz katere nedvoumno izhaja, da je z oddajo naročila povezana obveznost plačila podjetju. Če podjetje ne spoštuje določb tega odstavka, pogodba ali naročilo ne zavezuje potrošnika.

(4) Če se pogodba na daljavo sklene z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, podjetje na tem sredstvu ali prek njega zagotovi najmanj informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena ter 6. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona, razen obrazca za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona, in tretjega odstavka 130. člena tega zakona, preden pogodba zavezuje potrošnika. Druge informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, vključno z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona, podjetje zagotovi potrošniku na ustrezen način v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Podjetje na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka za naročanje jasno in razločno navede, ali obstajajo omejitve glede dostave ali oblik plačila.

(6) Podjetje v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo, vendar najpozneje ob dostavi blaga ali pred začetkom opravljanja storitve ali dobavo digitalne vsebine zagotovi potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Potrdilo vsebuje informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, razen če jih je podjetje zagotovilo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo, in soglasje potrošnika iz 13. točke 135. člena tega zakona, če je to potrebno.

(7) Pri pogodbah, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika in njegove privolitve, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo podjetje pogodbo v celoti izpolnilo.

133. člen

(formalne zahteve pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, podjetje pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu, če se potrošnik s tem strinja, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi čitljive informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona.

(2) Podjetje potrošniku posreduje izvod podpisane pogodbe ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na papirju ali, če se potrošnik s tem strinja, na drugem trajnem nosilcu, vključno s potrdilom o predhodnem izrecnem soglasju glede začetka opravljanja storitev in privolitvijo potrošnika v skladu s 13. točko 135. člena tega zakona, če je to potrebno.

(3) Pri pogodbah, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika na trajnem nosilcu podatkov in njegove privolitve, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo podjetje pogodbo v celoti izpolnilo.

3. oddelek
ODSTOP OD POGODBE

1. odsek
UVELJAVLJANJE PRAVICE DO ODSTOPA OD POGODBE

134. člen

(pravica do odstopa od pogodbe)

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh obvesti podjetje, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev.

135. člen

(izjeme od pravice do odstopa od pogodbe)

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prejšnjega člena pri teh pogodbah:

1. o blagu ali storitvah, katerih cena je odvisna od nihanj na trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe;

2. o blagu, ki je izdelano po natančnih navodilih potrošnika in prilagojeno njegovim osebnim potrebam;

3. o blagu, ki je hitro pokvarljivo ali mu hitro preteče rok uporabe;

4. o opravljanju storitve, ki potrošnika zavezuje k plačilu, če podjetje pogodbo v celoti izpolni ter se je opravljanje storitve začelo na podlagi potrošnikovega izrecnega predhodnega soglasja in s privolitvijo, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko jo podjetje v celoti izpolni;

5. o dobavi zapečatenih avdio ali videoposnetkov in računalniških programov, če je potrošnik po dostavi odprl varnostni pečat;

6. o dobavi časopisov, periodičnega tiska ali revij razen pri naročniških pogodbah za dobavo takih publikacij;

7. o dobavi zapečatenega blaga, ki ni primerno za vračilo zaradi varovanja zdravja ali higienskih vzrokov, če je potrošnik po dostavi odprl pečat;

8. o dobavi blaga, ki je zaradi svoje narave neločljivo pomešano z drugimi predmeti;

9. o dobavi alkoholnih pijač, katerih cena je dogovorjena ob sklenitvi prodajne pogodbe in ki se lahko dostavijo po 30 dneh, njihova dejanska vrednost pa je odvisna od nihanj na trgu, na katera podjetje nima vpliva;

10. sklenjenih na javnih dražbah;

11. pri katerih je potrošnik izrecno zahteval obisk podjetja na domu zaradi izvedbe nujnega popravila ali vzdrževanja. Če podjetje pri takem obisku opravi še dodatne storitve, ki jih potrošnik ni izrecno zahteval, ali dostavi blago, ki ne predstavlja nadomestnih delov, nujno potrebnih za vzdrževanje ali popravilo, ima potrošnik za navedene dodatne storitve in blago pravico do odstopa od pogodbe;

12. o nastanitvi, ki ni namenjena stalnemu bivanju, prevozu blaga, najemu vozil, pripravi in dostavi hrane, ali storitvah za prosti čas, pri katerih se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost ob točno določenem datumu ali v točno določenem roku;

13. o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, če se je izvajanje začelo in, kadar pogodba potrošnika zavezuje k plačilu, če:

– je potrošnik predhodno podal izrecno soglasje za začetek izvajanja v času odstopnega roka,

– je potrošnik privolil, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe, in

– je podjetje predložilo potrdilo v skladu s šestim odstavkom 132. člena ali z drugim odstavkom 133. člena tega zakona.

136. člen

(štetje roka)

(1) Pri prodajni pogodbi začne odstopni rok iz 134. člena tega zakona teči z dnem, ko:

1. potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad blagom;

2. potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjim kosom blaga, če je predmet pogodbe več kosov blaga, ki jih potrošnik naroči v enem naročilu;

3. potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjo pošiljko ali kosom blaga, če je dostava blaga sestavljena iz več pošiljk ali kosov;

4. potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad prvim kosom blaga, če je dostava blaga v določenem obdobju redna.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za digitalno vsebino, ki se dobavi na materialnem nosilcu podatkov.

(3) Pri pogodbi o opravljanju storitve ali dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

(4) Pri pogodbi o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ter daljinskega ogrevanja začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

137. člen

(roki pri opustitvi informiranja o pravici do odstopa od pogodbe)

(1) Če podjetje potrošniku ne poda informacij o pravici do odstopa od pogodbe iz 6. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona, je rok za odstop od pogodbe eno leto. Rok začne teči po izteku odstopnega roka iz 134. člena tega zakona.

(2) Če podjetje potrošniku poda informacije o pravici do odstopa od pogodbe iz 6. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona v enem letu po začetku teka odstopnega roka iz 134. člena tega zakona, začne odstopni rok iz 134. člena tega zakona teči z dnem, ko potrošnik prejme informacije.

138. člen

(obvestilo o odstopu od pogodbe)

(1) Obvestilo o odstopu lahko potrošnik predloži podjetju na obrazcu iz petega odstavka tega člena ali z nedvoumno izjavo, iz katere jasno izhaja, da odstopa od pogodbe.

(2) Šteje se, da je potrošnik podal odstopno izjavo pravočasno, če jo pošlje v roku, določenem za odstop od pogodbe.

(3) Podjetje lahko na svoji spletni strani ponudi potrošniku tudi možnost, da elektronsko izpolni in predloži obrazec iz petega odstavka tega člena ali poda nedvoumno izjavo, iz katere izhaja potrošnikova volja za odstop od pogodbe. V tem primeru mu podjetje nemudoma potrdi prejem obvestila o odstopu od pogodbe na trajnem nosilcu podatkov.

(4) Dokazno breme glede uveljavljanja pravice do odstopa iz tega člena nosi potrošnik.

(5) Obliko in vsebino obrazca z odstopno izjavo predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

2. odsek
POSLEDICE ODSTOPA OD POGODBE

139. člen

(prenehanje obveznosti strank)

Z uveljavitvijo pravice do odstopa od pogodbe iz 134. člena tega zakona prenehajo obveznosti strank glede:

– izpolnjevanja pogodbe ali

– sklenitve pogodbe, kadar je dal ponudbo za sklenitev pogodbe potrošnik.

140. člen

(vračilo blaga)

(1) Če je potrošnik blago že prejel in odstopi od pogodbe, ga vrne ali izroči podjetju ali osebi, ki jo podjetje pooblasti za

prevzem blaga, nemudoma oziroma najpozneje v 14 dneh po obvestilu iz 134. člena tega zakona, razen če podjetje ponudi, da samo prevzame vrnjeno blago.

(2) Šteje se, da potrošnik pravočasno vrne blago, če ga pošlje pred iztekom 14-dnevnega roka za vračilo.

141. člen

(stroški, povezani z odstopom od pogodbe)

(1) Potrošnik z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe prevzema le obveznosti iz tega člena in tretjega odstavka 143. člena tega zakona.

(2) Potrošnik v zvezi z odstopom od pogodbe krije samo stroške vračila blaga ali digitalne vsebine, ki je dobavljena na materialnem nosilcu podatkov, razen če te stroške krije podjetje ali če podjetje predhodno ne seznani potrošnika, da ga bremeni ta strošek.

(3) Če potrošnik odstopi od pogodbe po tem, ko je skladno s sedmim odstavkom 132. člena ali tretjim odstavkom 133. člena tega zakona zahteval, da podjetje začne opravljati storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona, plača podjetju znesek v sorazmerju z opravljeno storitvijo do dneva obvestitve podjetja o odstopu od pogodbe. Sorazmerni del se izračuna glede na skupno vrednost pogodbe. Če je cena v pogodbi glede na tržno ceno previsoka, se sorazmerni del izračuna glede na tržno vrednost.

(4) Potrošnika ne bremeni znesek iz prejšnjega odstavka, če mu podjetje ni zagotovilo informacij iz 6. in 9. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona ali če ni zahteval, da podjetje začne opravljati storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja skladno s sedmim odstavkom 132. člena ali tretjim odstavkom 133. člena tega zakona.

(5) Potrošnika ne bremenijo stroški celotne ali delne dobave digitalne vsebine, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, če:

– potrošnik ni dal predhodnega soglasja, da se začne opravljati storitev pred pretekom odstopnega roka iz 134. člena tega zakona;

– potrošnik ni potrdil, da s soglasjem iz prejšnje točke izgubi pravico do odstopa, ali

– podjetje potrošniku ni zagotovilo potrdila v skladu s šestim odstavkom 132. člena ali drugim odstavkom 133. člena tega zakona.

142. člen

(odgovornost za zmanjšano vrednost)

(1) Potrošnik odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če je zmanjšanje vrednosti posledica ravnanja, ki ni nujno potrebno za ugotovitev narave, lastnosti in delovanja blaga.

(2) Potrošnik ne odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če ga podjetje ne seznani s pravico do odstopa od pogodbe skladno s 6. točko prvega odstavka 130. člena tega zakona.

143. člen

(vračilo plačil)

(1) V primeru odstopa od pogodbe podjetje nemudoma oziroma najpozneje v 14 dneh po prejemu obvestila o odstopu od pogodbe vrne vsa prejeta plačila.

(2) Podjetje vrne prejeta plačila potrošniku z enakim plačilnim sredstvom, kot ga je uporabil potrošnik, razen če se je potrošnik izrecno strinjal z uporabo drugega plačilnega sredstva in če potrošnik zaradi tega ne nosi nobenih stroškov.

(3) Potrošnik ni upravičen do povračila dodatnih stroškov, ki so nastali, če se je izrecno odločil za drugo vrsto pošiljke, kakor je cenovno najugodnejša standardna pošiljka, ki jo ponuja podjetje.

(4) Pri prodajni pogodbi lahko podjetje zadrži vračilo prejetih plačil do prevzema vrnjenega blaga ali dokler potrošnik ne predloži dokazila, da je blago poslal nazaj, razen če podjetje ponudi možnost, da samo prevzame vrnjeno blago.

(5) Kadar je pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blago dostavljeno na dom ob sklenitvi pogodbe, ga podjetje prevzame na lastne stroške, če zaradi narave blaga takega blaga običajno ni mogoče vrniti po pošti.

144. člen

(uporaba digitalne vsebine in digitalne storitve)

(1) V primeru odstopa od pogodbe potrošnik ne sme uporabljati digitalne vsebine ali digitalne storitve in je ne sme dati na voljo tretjim osebam.

(2) Podjetje ne sme uporabiti nobene vsebine, ki ni osebni podatek, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje, razen kadar:

– ta vsebina zunaj okvira digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje, ni uporabna;

– ta vsebina zadeva le dejavnosti potrošnika pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje;

– je podjetje to vsebino združilo z drugimi podatki in je ni več mogoče ločiti oziroma bi bil zato potreben nesorazmeren napor ali

– so to vsebino skupaj ustvarili potrošnik in drugi ter lahko drugi potrošniki to vsebino še naprej uporabljajo.

(3) Razen v primerih iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka da podjetje potrošniku na zahtevo na voljo vso vsebino, ki ni osebni podatek, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja podjetje.

(4) Potrošnik lahko vsebino iz prejšnjega odstavka ponovno pridobi brezplačno, v razumnem roku in v obliki, ki je v splošni rabi in strojno berljiva, ne da ga podjetje pri tem ovira.

(5) V primeru odstopa od pogodbe lahko podjetje ne glede na prejšnji odstavek potrošniku prepreči vsakršno nadaljnjo uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve, in sicer zlasti tako, da potrošniku onemogoči dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali onemogoči potrošnikov uporabniški račun.

145. člen

(veljavnost pomožnih pogodb)

(1) Če potrošnik odstopi od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, prenehajo veljati vse pomožne pogodbe brez stroškov za potrošnika, razen stroškov iz 141., 142. ter tretjega in petega odstavka 143. člena tega zakona.

(2) Ta člen ne posega v določbe zakona, ki ureja potrošniške kredite, glede odstopa od povezane kreditne pogodbe.

4. oddelek
POGODBA, SKLENJENA Z UPORABO TELEFONA

146. člen

(sklepanje pogodb na daljavo prek telefona)

(1) Pri telefonskih pogovorih oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik s potrošnikom z namenom sklenitve pogodbe na daljavo, na začetku pogovora predstavi firmo podjetja, po potrebi pa tudi identiteto osebe, v imenu katere telefonira, ter potrošnika seznani o komercialnem namenu klica.

(2) Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu podjetje potrošniku poda tudi informacije iz četrtega odstavka 132. člena tega zakona.

(3) Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu podjetje posreduje potrditev ponudbe potrošniku na trajnem nosilcu podatkov. Pogodba je sklenjena, ko jo potrošnik podpiše ali pošlje pisno izjavo, da ponudbo sprejema.

V. poglavje
POGODBA O FINANČNIH STORITVAH, SKLENJENA NA DALJAVO

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

147. člen
(opredelitev)

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

148. člen
(uporaba določb)

(1) Če pogodbe o finančnih storitvah obsegajo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega poglavja uporabljajo za začetni sporazum.

(2) Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se za prvi posel uporabljajo 149., 150. in 151. člen tega zakona. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

2. oddelek
INFORMIRANJE POTROŠNIKOV

149. člen
(predhodne informacije)

(1) Pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, podjetje, preden potrošnika pogodba ali ponudba zavezuje, potrošniku zagotovi te informacije:

1. o ponudniku:

– glavna poslovna dejavnost podjetja, naslov sedeža podjetja ter vsi naslovi iz poslovnega razmerja med potrošnikom in podjetjem,

– identiteta in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteta, naslov in funkcija morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje,

– register, v katerega je podjetje vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je vpisano v sodni ali drug javni register,

– nadzorni organ, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;

2. o finančni storitvi:

– opis glavnih značilnosti finančne storitve,

– skupna cena, ki jo potrošnik za finančno storitev plača podjetju, vključno s provizijami, taksami in izdatki ter davki, ki jih podjetje odvede pri opravljanju storitve, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene,

– po potrebi opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s tveganjem ali je njihova cena odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva, z opozorilom, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;

– opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov oziroma stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje,

– omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo,

– plačilo in izpolnitev,

– stroški, povezani z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;

3. o pogodbi, sklenjeni na daljavo:

– pogoji, roki in postopek za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 152. členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 154. členom tega zakona nima pravice do odstopa, je o tem izrecno obveščen,

– podatki o morebitnem znesku, ki ga potrošnik plača v primeru odstopa od pogodbe na podlagi 155. člena tega zakona,

– najkrajši rok trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se finančna storitev,

– pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in pristojnega sodišča,

– informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe, vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;

4. o pravnih sredstvih:

– podatki o mehanizmu za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma,

– informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(2) Podjetje jasno izrazi komercialni namen informacij iz prejšnjega odstavka in jih predstavi jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri čemer upošteva tudi načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki niso poslovno sposobne.

150. člen
(telefonsko komuniciranje)

(1) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje na začetku pogovora potrošniku jasno predstavi firmo in naslov sedeža podjetja, ki opravlja finančne storitve, in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, ter informacije iz prve, druge in četrte alineje 2. točke ter prve in druge alineje 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje seznani potrošnika, da se mu na njegovo zahtevo posredujejo dodatne informacije iz prvega odstavka prejšnjega člena. Poleg tega mora podjetje izpolniti tudi svojo obveznost iz 151. člena tega zakona.

151. člen
(način zagotavljanja informacij)

(1) Podjetje zagotovi potrošniku predhodne informacije iz prvega odstavka 149. člena tega zakona ter pogodbene pogoje na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz prejšnjega odstavka nemudoma po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve informacij in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

(3) Potrošnik lahko kadar koli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju in spremembo sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je sredstvo za sporazumevanje na daljavo nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

3. oddelek
ODSTOP OD POGODBE

152. člen
(pravica do odstopa od pogodbe)

(1) Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh podjetju sporoči, da

odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev ali plačati pogodbeno kazen.

(2) Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo, in pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, je rok za odstop od pogodbe 30 dni.

(3) Šteje se, da je sporočilo o odstopu od pogodbe iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka pravočasno, če je poslano v roku, določenem za odstop od pogodbe.

153. člen

(štetje rokov)

Če podjetje v celoti izpolni obveznost iz 151. člena tega zakona, začne teči rok za uveljavljanje pravice iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona z dnem sklenitve pogodbe oziroma z dnem, ko podjetje izpolni to obveznost, če je izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

154. člen

(izjeme od pravice do odstopa)

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona pri:

1. pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, ter storitve v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjemih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami, zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa ter opcijami za nakup ali prodajo katerega koli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;

2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;

3. pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.

155. člen

(pravica do plačila za opravljene storitve)

(1) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje zahteva od potrošnika plačilo storitve, ki jo je zanj opravilo.

(2) Plačilo iz prejšnjega odstavka je sorazmerno obsegu opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni.

(3) Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo iz prvega odstavka tega člena le, če dokaže, da je bil potrošnik obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe iz druge alineje 3. točke prvega odstavka 149. člena tega zakona na način, določen v 151. členu tega zakona, in je potrošnik podal soglasje za začetek izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka.

156. člen

(obveznosti potrošnika)

Če je potrošnik znesek oziroma blago že prejel in od pogodbe odstopi, nemudoma oziroma najpozneje v 30 dneh od oddaje sporočila iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona vrne podjetju znesek oziroma blago.

157. člen

(obveznosti podjetja)

Vračilo plačil podjetje opravi nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe, razen zneska iz prejšnjega člena.

158. člen

(dokazno breme)

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika, glede potrošnikovega soglasja za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, in glede izpolnitve pogodbe nosi podjetje.

VI. poglavje
POGODBA O PRODAJI BLAGA NA OBROKE

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

159. člen

(opredelitev)

(1) S pogodbo o prodaji blaga na obroke se podjetje zavezuje, da bo potrošniku izročilo določeno blago, še preden mu bo kupnina popolnoma izplačana, potrošnik pa se zavezuje, da ga bo odplačal v obrokih v določenih časovnih presledkih.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo blaga na obroke, se smiselno uporabljajo tudi za prodajo storitev.

160. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe o prodaji blaga na obroke iz tega poglavja veljajo tudi pri drugih dogovorih, ki imajo enako vsebino, kot npr. zakupna pogodba z določbo, da bo v zakup dano blago prešlo v potrošnikovo lastnino, če bo določen čas plačeval zakupnino.

(2) Določbe o prodaji blaga na obroke iz tega poglavja se uporabljajo tudi pri posojilu, ki je bilo potrošniku dano za nakup določenega blaga, če sta se podjetje, ki je potrošniku dalo posojilo (posojilodajalec) in prodajalec sporazumela, da bo potrošnik blago, ki mu ga je prodal prodajalec, odplačeval v obrokih po pogodbi, sklenjeni med potrošnikom in prodajalcem.

161. člen

(razmerje z zakonom, ki ureja potrošniške kredite)

Določbe tega poglavja, ki urejajo prodajo blaga na obroke, ne vplivajo na pravice potrošnikov po zakonu, ki ureja potrošniške kredite.

2. oddelek
OBLIKA IN SESTAVINE POGODBE O PRODAJI BLAGA NA OBROKE

162. člen

(obličnost)

Pogodba o prodaji blaga na obroke mora biti sestavljena v pisni obliki.

163. člen

(obvezne sestavine pogodbe o prodaji blaga na obroke)

(1) Pogodba o prodaji blaga na obroke vsebuje te sestavine:

1. podatki o blagu;
2. cena blaga pri prodaji za gotovino;
3. skupen znesek vseh obročnih odplačil, vštevši tudi tisto, kar je bilo plačano ob sklenitvi pogodbe;
4. znesek posameznih obrokov;
5. število obrokov;
6. roki zapadlosti obrokov in
7. pravice, ki pripadajo potrošniku po tem poglavju (164., 165., 166., 168. in 169. člen tega zakona).

(2) Če pogodba o prodaji blaga na obroke ne vsebuje vseh bistvenih sestavin iz prejšnjega odstavka, lahko potrošnik od pogodbe o prodaji blaga na obroke odstopi oziroma pravice, ki mu pripadajo po tem poglavju, kljub temu uveljavlja.

(3) Nična so določila pogodbe o prodaji blaga na obroke, ki bi bila za potrošnika manj ugodna od določb tega poglavja, razen določil o lastninskem pridržku.

3. oddelek
PLAČILO OBVEZNOSTI

164. člen

(predčasno plačilo)

Potrošnik ima pravico, da kadar koli predčasno odplača ostanek dolžne kupnine, in sicer brez pogodbenih obresti, razen stroškov izdelave obračuna predčasnega odplačila kupnine.

165. člen

(podaljšanje rokov)

Kadar to opravičujejo okoliščine primera, lahko sodišče na zahtevo potrošnika podaljša roke za plačilo zamujenih obrokov, če da potrošnik zavarovanje, da bo izpolnil obveznost in če podjetje zaradi tega ne trpi škode.

166. člen

(prepoved pogodbene kazni)

Ničnо je pogodbeno določilo o pogodbeni kazni za primer, če bi potrošnik prišel v zamudo s plačilom kakšnega obroka kupnine.

4. oddelek
ODSTOP OD POGODBE O PRODAJI BLAGA NA OBROKE

167. člen

(odstop od pogodbe o prodaji blaga na obroke zaradi zamude s plačili obrokov)

(1) Podjetje lahko odstopi od pogodbe o prodaji blaga na obroke, če pride potrošnik v zamudo z začetnim obrokom.

(2) Po plačilu začetnega obroka lahko podjetje odstopi od pogodbe o prodaji blaga na obroke, če pride potrošnik v zamudo z najmanj dvema zaporednima obrokoma, ki pomenita najmanj osmino kupnine.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko podjetje odstopi od pogodbe o prodaji blaga na obroke, če potrošnik pride v zamudo le z enim obrokom, kadar za plačilo kupnine niso predvideni več kot štirje obroki.

(4) V primerih iz drugega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka lahko podjetje namesto odstopa od pogodbe o prodaji blaga na obroke zahteva od potrošnika, da plača ves ostanek kupnine, vendar mu mora pred tem pustiti dodaten 15-dnevni rok.

168. člen

(odstop potrošnika od pogodbe o prodaji blaga na obroke)

(1) Potrošnik lahko v vsakem primeru odstopi od pogodbe o prodaji blaga na obroke, če to pisno sporoči podjetju v 15 dneh po podpisu. Potrošnik se tej pravici ne more vnaprej odpovedati.

(2) Pogodbena določba, ki ni v skladu s prejšnjim odstavkom, je nična.

169. člen

(posledice odstopa od pogodbe o prodaji blaga na obroke)

(1) Če podjetje ali potrošnik v skladu z določbami tega poglavja odstopi od pogodbe o prodaji blaga na obroke, podjetje vrne potrošniku prejete obroke z zakonitimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel, in mu povrne nujne stroške, ki jih je imel za blago.

(2) Potrošnik vrne podjetju blago v stanju, v kakršnem je bilo tedaj, ko mu je bilo izročeno, in plača povračilo za njegovo uporabo vse do odstopa od pogodbe o prodaji blaga na obroke.

VII. poglavje
POGODBA O PAKETNEM POTOVANJU IN POVEZAN POTOVALNI ARANŽMA

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

170. člen

(opredelitev)

(1) Pogodba o paketnem potovanju po tem zakonu je vsaka pogodba o turističnem paketu. Če se turistični paket zagotovi na podlagi ločenih pogodb, se za pogodbo o paketnem potovanju štejejo vse pogodbe, ki zajemajo potovalne storitve, vključene v turistični paket.

(2) Povezan potovalni aranžma pomeni vsaj dve različni vrsti potovalnih storitev, kupljeni za namene istega potovanja ali počitnic, ki ne štejejo za turistični paket, zaradi česar so sklenjene ločene pogodbe s posameznimi ponudniki potovalnih storitev, če podjetje:

– omogoči, da potrošnik ob enkratnem obisku njegove prodajne točke ali stiku z njo izbere in ločeno plača posamezne potovalne storitve, ali

– usmerjeno omogoča nakup vsaj ene dodatne potovalne storitve drugega podjetja, če je pogodba s tem drugim podjetjem sklenjena največ 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve.

171. člen

(področje uporabe)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje, tudi kadar jih podjetja ponujajo ali prodajajo osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnika, razen v primerih iz tretje alineje drugega odstavka tega člena.

(2) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za:

– turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje, ki trajajo manj kot 24 ur in ne vključujejo prenočevanja;

– turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje, ki so ponujeni ali izvedeni občasno na nepridobitni osnovi samo za zaključene skupine potrošnikov;

– turistične pakete in povezane potovalne aranžmaje, kupljene na podlagi okvirne pogodbe za organiziranje poslovnih potovanj med podjetjem in drugo fizično ali pravno osebo, ki deluje za namene, povezane z njegovo pridobitno dejavnostjo (trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo).

(3) Šteje se, da so turistični paketi in povezani potovalni aranžmaji iz druge alineje prejšnjega odstavka izvedeni občasno, če skupna letna višina vplačanih zneskov za njihovo izvedbo ne presega 15.000 eurov. Navedena omejitev vplačil se ne uporablja za:

– vzgojno-izobraževalne ustanove pri izvajanju strokovnih ekskurzij in podobnih oblik dela, ki so določene z letnim delovnim načrtom, če te izvajajo za svoje udeležence izobraževanja v okviru javno veljavnega vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;

– pravne osebe, ki jim je priznan status delovanja v javnem interesu;

– verske skupnosti, registrirane skladno z zakonom, ki ureja versko svobodo, pri izvajanju njihovih rednih aktivnosti.

172. člen

(pomen izrazov)

(1) V tem poglavju imajo posamezni izrazi naslednji pomen:

1. »potovalna storitev« pomeni:

– prevoz,

– nastanitev, ki ni neločljivo povezana s prevozom in ni za namene bivanja,

– najem osebnih avtomobilov in drugih motornih vozil, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja motorna vozila, ali motornih

koles, za katera je v skladu z zakonom, ki ureja vozniška dovoljenja, zahtevano vozniško dovoljenje za vozila kategorije A,

– drugo turistično storitev, ki ni neločljivo povezana s prevozom, nastanitvijo ali najemom motornih vozil ali motornih koles iz prejšnje alineje;

2. »turistični paket« pomeni kombinacijo vsaj dveh različnih potovalnih storitev za namene istega potovanja ali počitnic, če podjetje pred sklenitvijo ene pogodbe o vseh potovalnih storitvah združi vse potovalne storitve, tudi če so te potovalne storitve združene na zahtevo potrošnika ali v skladu z izbiro potrošnika, ali se, ne glede na to, če so s posameznimi podjetji, ki ponujajo potovalne storitve, sklenjene ločene pogodbe, te potovalne storitve:

– kupijo na eni prodajni točki in so izbrane, preden se potrošnik strinja s plačilom,

– ponujajo, prodajajo ali zaračunavajo po skupni ali celotni ceni,

– oglašujejo ali prodajajo z uporabo izraza »turistični paket« ali podobnim izrazom,

– sestavijo po sklenitvi pogodbe, s katero podjetje potrošniku omogoči, da sam izbira med različnimi vrstami potovalnih storitev, ali

– kupijo pri različnih podjetjih po povezanih postopkih spletne rezervacije, pri katerih podjetje, s katerim je bila sklenjena prva pogodba, drugemu ali drugim podjetjem posreduje ime potrošnika, njegov elektronski naslov in podatke o plačilu ter je pogodba z drugim ali drugimi podjetji sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve;

3. »začetek turističnega paketa« pomeni začetek izvajanja potovalnih storitev, vključenih v turistični paket;

4. »organizator potovanja« je podjetje, ki neposredno ali posredno prek drugega podjetja ali skupaj z drugim podjetjem kombinira turistične pakete in jih prodaja ali ponuja v prodajo, ali podjetje, ki podatke o potrošniku posreduje drugemu podjetju v skladu s peto alinejo 2. točke tega odstavka;

5. »prodajalec potovanja« je podjetje, ki ni organizator potovanja in ki prodaja ali ponuja v prodajo turistične pakete, ki jih kombinira organizator potovanja;

6. »prodajna točka« pomeni vsak premični ali nepremični maloprodajni prostor ali spletno stran podjetja ali podobno spletno prodajno orodje, tudi če je spletna stran podjetja ali podobno spletno prodajno orodje potrošnikom predstavljeno kot eno samo orodje, vključno s telefonsko storitvijo;

7. »ustanovitev« pomeni dejansko izvajanje storitvene dejavnosti po 49. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije: UL C št. 326 z dne 26. 10. 2012, str. 47), ki jo izvaja ponudnik storitev za nedoločen čas in s stalno infrastrukturo, kjer se dejavnost opravljanja storitev dejansko izvaja;

8. »neizogibne in izredne okoliščine« so okoliščine, na katere stranka, ki se na njih sklicuje, ne more vplivati in katerih posledice bi bile kljub sprejetju vseh razumnih ukrepov neizbežne;

9. »neskladnost« pomeni neizvedbo ali pomanjkljivo izvedbo potovalnih storitev, vključenih v turistični paket;

10. »povratek« pomeni vrnitev potrošnika na kraj odhoda ali drug kraj, o katerem se dogovorita pogodbeni stranki.

(2) Kombinacija potovalnih storitev, pri katerih se največ ena potovalna storitev iz prve, druge ali tretje alineje 1. točke prejšnjega odstavka kombinira z eno ali več turističnih storitev iz četrte alineje 1. točke prejšnjega odstavka, se ne šteje za turistični paket, če slednje turistične storitve:

– ne predstavljajo več kot četrtine vrednosti celotnega turističnega paketa, se ne oglašujejo kot bistveni element turističnega paketa ali kako drugače ne predstavljajo bistvenega elementa turističnega paketa ali

– potrošnik izbere in kupi šele po začetku izvajanja potovalne storitve iz prve, druge ali tretje alineje 1. točke prejšnjega odstavka.

(3) Kombinacija potovalnih storitev, pri katerih se največ ena potovalna storitev iz prve, druge ali tretje alineje 1. točke prvega odstavka tega člena kombinira z eno ali več turističnih storitev iz četrte alineje 1. točke prvega odstavka tega člena, se ne šteje za povezan potovalni aranžma, če turistične storitve ne predstavljajo več kot četrtine skupne vrednosti storitev, se ne oglašujejo kot bistveni element kombinacije ali kako drugače ne predstavljajo bistvenega elementa potovanja ali počitnic.

173. člen

(predhodne informacije)

(1) Organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba potrošniku zagotovita standardne informacije na obrazcu iz petega odstavka tega člena in naslednje informacije o turističnem paketu, če se nanašajo na vsebino turističnega paketa:

1. o glavnih značilnostih potovalnih storitev:

– kraj oziroma kraje potovanja, načrt potovanja, obdobje bivanja z datumi in število vključenih nočitev, kadar je vključena nastanitev,

– kraj, datum in čas odhoda in povratka oziroma okviren čas odhoda in povratka, če čas še ni natančno določen,

– prevozna sredstva, njihove značilnosti in kategorije, trajanje prevoza in kraji vmesnih postankov ter prometne povezave,

– lokacija, glavne značilnosti in po potrebi turistična kategorija nastanitve v skladu s pravili države potovanja,

– načrt obrokov,

– obiski, izleti ali druge storitve, vključene v skupno dogovorjeno ceno turističnega paketa,

– ali bo katera od potovalnih storitev zagotovljena v okviru skupine in po možnosti podatek o velikosti skupine, kadar iz okoliščin ne izhaja, da bo katera od potovalnih storitev zagotovljena v okviru skupine,

– jezik, v katerem bodo zagotovljene druge turistične storitve, kadar so koristi potrošnika od teh storitev odvisne od ustne komunikacije,

– ali je potovanje na splošno primerno za osebe z omejeno mobilnostjo in na zahtevo potrošnika podrobne informacije o primernosti potovanja ob upoštevanju potreb potrošnika;

2. firmo, poslovni naslov, telefonsko številko in po potrebi elektronski naslov organizatorja potovanja in prodajalca potovanja, kadar je to potrebno;

3. skupno ceno turističnega paketa, vključno z davki in z vsemi morebitnimi dodatnimi pristojbinami, taksami in drugimi stroški ali navedbo vrste morebitnih dodatnih stroškov, ki jih bo potrošnik še moral plačati, kadar teh stroškov ni mogoče razumno izračunati pred sklenitvijo pogodbe;

4. plačilne pogoje, vključno z vsemi zneski ali odstotki cene, ki se plačajo kot predplačilo, in roke za plačilo razlike, ali finančna jamstva, ki jih mora plačati ali zagotoviti potrošnik;

5. najmanjše število prijavljenih oseb za izvedbo turističnega paketa in rok iz 2. točke 181. člena tega zakona, v katerem lahko organizator potovanja odstopi od pogodbe, če je manj prijavljenih;

6. potne listine in morebitne zahteve za vizume, vključno z okvirnim obdobjem za pridobitev vizumov, ki veljajo za državljane Republike Slovenije, ter zdravstvene formalnosti, ki so potrebne za potovanje in bivanje v namembnem kraju potovanja;

7. o pravici do odstopa od pogodbe, ki jo ima potrošnik v skladu s prvim odstavkom 186. člena tega zakona, kadar koli pred začetkom potovanja proti plačilu odstopnine ali proti plačilu standardiziranih odstopnin, ki jih morebiti zahteva organizator potovanja;

8. o prostovoljnih ali obveznih zavarovanjih za kritje stroškov odstopa od pogodbe s strani potrošnika ali stroškov pomoči, vključno s povratkom, v primeru nesreče, bolezni ali smrti.

(2) Če je pogodba o paketnem potovanju sklenjena po telefonu, organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, potrošniku zagotovita

standardne informacije na obrazcu iz petega odstavka tega člena in informacije iz 1. do 8. točke prejšnjega odstavka.

(3) Pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije, pri katerih podjetje, s katerim je bila sklenjena prva pogodba, drugemu ali drugim podjetjem posreduje ime potrošnika, njegov elektronski naslov in podatke o plačilu ter je pogodba z drugim ali drugimi podjetji sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve, organizator potovanja in podjetje, ki so mu bili podatki posredovani, zagotovita, da vsak od njiju potrošniku posreduje informacije iz 1. do 8. točke prvega odstavka tega člena, če so povezane s potovalnimi storitvami, ki jih ponujata, pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba. Organizator potovanja hkrati potrošniku zagotovi standardne informacije na obrazcu iz petega odstavka tega člena.

(4) Informacije iz tega člena so podane na jasen, razumljiv in viden način. Kadar so podane v pisni obliki, se navedejo čitljivo.

(5) Obrazec za standardne informacije iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

174. člen

(narava predhodnih informacij)

(1) Informacije iz 1., 3. do 5. in 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki jih organizator potovanja ali prodajalec potovanja zagotovita potrošniku, so sestavni del pogodbe o paketnem potovanju in se ne spreminjajo, razen če se stranki izrecno dogovorita drugače.

(2) Organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju sporočita vse spremembe predhodnih informacij na jasen, razumljiv in viden način.

(3) Če organizator potovanja in prodajalec potovanja, kadar se turistični paket prodaja prek njega, ne zagotovi informacij o dodatnih pristojbinah, taksah in drugih stroških iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena na način, določen v četrtem odstavku prejšnjega člena, potrošnik teh dodatnih plačil ne krije.

175. člen

(sklenitev pogodbe)

(1) Pogodba o paketnem potovanju je sestavljena v preprostem in razumljivem jeziku. Kadar se sklene v pisni obliki, je napisana čitljivo.

(2) Organizator potovanja ali prodajalec potovanja potrošniku zagotovi izvod pogodbe o paketnem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov ob sklenitvi pogodbe ali po njeni sklenitvi brez nepotrebnega odlašanja. Če je bila pogodba sklenjena ob hkratni fizični prisotnosti strank, lahko potrošnik zahteva izvod pogodbe na papirju.

(3) Pri pogodbah o paketnem potovanju, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, kot jih opredeljuje drugi odstavek 128. člena tega zakona, potrošnik prejme kopijo pogodbe o paketnem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, če se s tem strinja.

176. člen

(vsebina pogodbe)

(1) Pogodba o paketnem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi vsebuje vse dogovore glede turističnega paketa, kar vključuje informacije o turističnem paketu iz 1. do 8. točke prvega odstavka 173. člena tega zakona in naslednje informacije:

1. posebne zahteve potrošnika, ki jih je organizator potovanja sprejel;

2. o odgovornosti organizatorja potovanja, ki jo ima v skladu s 189. do 194. členom tega zakona glede ustrezne izvedbe vseh potovalnih storitev, vključenih v pogodbo;

3. obveznosti organizatorja, da v skladu z 200. členom tega zakona zagotavlja pomoč potrošniku, če ima težave;

4. naziv subjekta, ki zagotavlja varstvo v primeru likvidnostnih težav, in njegove kontaktne podatke, vključno z naslovom;

5. ime, naslov, telefonsko številko, elektronski naslov in po potrebi številko telefaksa lokalnega predstavnika organizatorja potovanja, kontaktne točke ali druge službe, ki potrošniku omogoča, da lahko hitro pride v stik z organizatorjem potovanja in z njim učinkovito komunicira, zahteva pomoč, ko je v težavah, ali se pritoži glede neskladnosti izvajanja storitev s pogodbo, ki jih je opazil med izvedbo turističnega paketa;

6. obveznost potrošnika, da v skladu s 190. členom tega zakona brez nepotrebnega odlašanja, pri čemer se upoštevajo vse okoliščine primera, obvesti organizatorja potovanja o neskladnostih izvedbe turističnega paketa, ki jih opazi med izvedbo;

7. kadar v okviru pogodbe o paketnem potovanju, ki vključuje tudi nočitev, potuje mladoletnik brez spremstva staršev ali zastopnika, informacije, ki omogočajo neposredne stike z mladoletnikom ali z osebo, ki je odgovorna zanj v kraju njegove nastanitve;

8. o razpoložljivem notranjem postopku za reševanje pritožb;

9. o mehanizmih za izvensodno reševanje potrošniških sporov v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, ter informacijo o izvajalcu izvensodnega reševanja potrošniških sporov, če ga priznava, in o platformi za spletno reševanje potrošniških sporov v skladu z Uredbo (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (UL L št. 165 z dne 18. 6. 2013, str. 1), kadar je to potrebno;

10. o pravici do prenosa pogodbe na drugega potrošnika v skladu s 185. členom tega zakona.

(2) Pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije in pri katerih podjetje, s katerim je bila sklenjena prva pogodba, drugemu ali drugim podjetjem posreduje ime potrošnika, njegov elektronski naslov in podatke o plačilu ter je pogodba z drugim ali drugimi podjetji sklenjena najpozneje 24 ur po potrditvi rezervacije prve potovalne storitve, podjetje, ki so mu bili podatki posredovani, obvesti organizatorja potovanja o sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju, na podlagi katere se oblikuje turistični paket, in mu posreduje informacije, ki jih kot organizator potovanja potrebuje za izpolnitev svojih obveznosti.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka organizator potovanja zagotovi potrošniku na trajnem nosilcu podatkov informacije iz 1. do 10. točke prvega odstavka tega člena takoj, ko je obveščen o oblikovanju turističnega paketa.

(4) Informacije iz tega člena so podane na jasen, razumljiv in viden način.

177. člen

(izročitev dokumentacije)

Organizator potovanja potrošniku pravočasno pred začetkom turističnega paketa zagotovi potrebne račune, vavčerje, vozovnice in informacije o načrtovanem času odhoda. Če je treba, zagotovi tudi informacije o rokih za prijavo in načrtovani čas vmesnih postankov, prometnih povezav in prihoda.

178. člen

(dokazno breme)

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z informiranjem potrošnika nosi podjetje.

2. oddelek
PRAVICE IN OBVEZNOSTI POGODBENIH STRANK

179. člen

(sprememba cene)

(1) Organizator potovanja lahko po sklenitvi pogodbe o paketnem potovanju poviša cene le, če je ta možnost določena v po-

godbi, če pogodba vsebuje tudi določbo, da je potrošnik upravičen tudi do znižanja cene v skladu s petim odstavkom tega člena in če pogodba vsebuje način izračuna spremembe cene.

(2) Povišanje cene iz prejšnjega odstavka je možno kot neposredna posledica sprememb:

– cene prevoza zaradi sprememb cene goriva ali drugih virov energije;

– ravni davkov ali pristojbin za potovalne storitve, vključene v pogodbi, ki jih naložijo tretje stranke, ki niso neposredno vključene v izvedbo turističnega paketa, vključno s turističnimi taksami, pristajalnimi pristojbinami ali pristojbinami za vkrcanje ali izkrcanje v pristaniščih in letališčih, ali

– menjalnih tečajev valute, povezanih s turističnim paketom.

(3) Če povišanje cene iz prvega odstavka tega člena presega osem odstotkov dogovorjene cene turističnega paketa, se uporabljajo pravila o spremembi pogodbenih pogojev iz drugega do petega odstavka 180. člena tega zakona.

(4) Ne glede na njegov obseg je povišanje cen mogoče le, če organizator potovanja vsaj 20 dni pred začetkom turističnega paketa o tem obvesti potrošnika jasno in razumljivo na trajnem nosilcu podatkov z vključeno obrazložitvijo in izračunom tega povišanja.

(5) Če je v pogodbi o paketnem potovanju določena možnost povišanja cene, ima potrošnik v primeru zmanjšanja stroškov iz drugega odstavka tega člena pravico do znižanja cene, če so se ti stroški zmanjšali po sklenitvi pogodbe in pred začetkom turističnega paketa.

(6) V primerih znižanja cene iz prejšnjega odstavka lahko organizator od zneska, ki ga dolguje potrošniku, odšteje dejanske administrativne stroške, ki jih je imel zaradi znižanja cene. Na zahtevo potrošnika organizator potovanja predloži dokazila o administrativnih stroških.

180. člen

(sprememba drugih pogodbenih pogojev)

(1) Z izjemo spremembe cene v skladu s prejšnjim členom organizator potovanja pred začetkom turističnega paketa ne sme enostransko spremeniti pogodbenih pogojev, razen če:

– si je to pravico pridržal s pogodbo;

– je sprememba zanemarljiva in

– organizator potovanja obvesti potrošnika o spremembi na jasen, razumljiv in viden način na trajnem nosilcu podatkov.

(2) Če organizator potovanja ugotovi, da je pred začetkom turističnega paketa prisiljen znatno spremeniti bistvene značilnosti potovalnih storitev iz 1. točke prvega odstavka 173. člena tega zakona, ne more zagotoviti posebnih zahtev potrošnika v skladu s 1. točko prvega odstavka 176. člena tega zakona ali v skladu s tretjim odstavkom 179. člena tega zakona predlaga povišanje cene za več kot osem odstotkov, lahko potrošnik v razumnem roku, ki ga določi organizator potovanja, privoli v predlagano spremembo ali odstopi od pogodbe o paketnem potovanju, ne da bi plačal odstopnino. Če potrošnik v postavljenem roku ne odgovori, se šteje, da odstopa od pogodbe.

(3) Če potrošnik v primerih iz prejšnjega odstavka odstopi od pogodbe o paketnem potovanju, lahko sprejme nadomestni turistični paket, ki je po možnosti enakovredne ali višje kakovosti, če ga organizator potovanja ponuja.

(4) Če potrošnik v skladu z drugim odstavkom tega člena odstopi od pogodbe o paketnem potovanju in ne sprejme nadomestnega turističnega paketa, mu organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja, vendar najpozneje v 14 dneh po odstopu od pogodbe, vrne vsa plačila. Pri tem se smiselno uporabljajo 195. do 198. člen tega zakona.

(5) Organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja na jasen, razumljiv in viden način na trajnem nosilcu podatkov obvesti potrošnika o:

– predlaganih spremembah iz drugega odstavka tega člena in, kadar je ustrezno, o njihovem vplivu na ceno turističnega paketa;

– razumnem roku, v katerem lahko potrošnik obvesti organizatorja potovanja o odločitvi na podlagi drugega odstavka tega člena, in o posledicah, če na predlagano spremembo ne odgovori v tem roku, in

– ponujenem nadomestnem turističnem paketu in njegovi ceni, kadar je to primerno.

(6) Če potrošnik v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena privoli v predlagano spremembo ali sprejme nadomestni turistični paket, je upravičen do ustreznega znižanja cene, če je posledica sprememb slabša kakovost ali nižji stroški turističnega paketa.

181. člen

(pravica organizatorja potovanja, da odstopi od pogodbe o paketnem potovanju)

Organizator potovanja lahko odstopi od pogodbe o paketnem potovanju in potrošniku vrne vsa plačila, ne da bi moral potrošniku povrniti škodo, le če:

1. organizator potovanja zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin ne more izpolniti pogodbe o paketnem potovanju ter o odstopu od pogodbe obvesti potrošnika pred začetkom turističnega paketa brez nepotrebnega odlašanja ali če

2. se ni zbralo najmanjše število oseb, navedenih v pogodbi o paketnem potovanju, in organizator potovanja obvesti potrošnika o odstopu od pogodbe v pogodbeno dogovorjenem roku, vendar najpozneje:

– 20 dni pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, daljših od šest dni;

– sedem dni pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, ki trajajo od dva do šest dni;

– 48 ur pred začetkom turističnega paketa pri potovanjih, krajših od dveh dni.

182. člen

(odgovornost prodajalca potovanja, če ima organizator potovanja sedež v tujini)

Če organizator potovanja nima sedeža znotraj Evropskega gospodarskega prostora, prodajalec potovanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, odgovarja za skladnost izvedbe turističnega paketa s pogodbo o paketnem potovanju v skladu z določbami tega zakona, razen če dokaže, da organizator potovanja ravna v skladu s temi določbami.

183. člen

(odgovornost za napake pri rezervaciji)

(1) Podjetje je odgovorno za napake, ki so nastale zaradi tehničnih okvar v sistemu rezervacije in jih je podjetju mogoče pripisati.

(2) Če podjetje soglaša, da opravi rezervacijo turističnega paketa ali rezervacijo potovalnih storitev, ki so del povezanega potovalnega aranžmaja, podjetje odgovarja za napake, storjene v procesu rezervacije, razen če je za te napake odgovoren potrošnik ali so posledica neizogibnih in izrednih okoliščin.

(3) V primerih iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka potrošnik lahko zahteva povrnitev škode.

184. člen

(regresni zahtevek)

Organizator potovanja, in v primerih iz 182. člena tega zakona tudi prodajalec potovanja, ima pravico zahtevati povrnitev škode od tretje osebe, ki je prispevala k neskladnosti izvedbe turističnega paketa s pogodbo o paketnem potovanju, v tolikšni meri, kolikor je povrnil škodo potrošniku, znižal ceno ali izpolnil druge obveznosti po tem zakonu.

185. člen

(prenos pogodbe)

(1) Potrošnik lahko prenese pogodbo o paketnem potovanju na tretjo osebo, ki izpolnjuje pogoje, ki se uporabljajo

za to pogodbo, potem, ko je v razumnem roku pred začetkom turističnega paketa na trajnem nosilcu podatkov o tem obvestil organizatorja potovanja.

(2) Če potrošnik v primerih iz prejšnjega odstavka organizatorja potovanja obvesti o prenosu pogodbe o paketnem potovanju vsaj sedem dni pred začetkom turističnega paketa, se v vsakem primeru šteje, da je bilo obvestilo podano v razumnem roku.

(3) Prenositelj in prevzemnik pogodbe o paketnem potovanju sta solidarno odgovorna za plačilo preostalih pogodbenih obveznosti in vseh dodatnih pristojbin, taks ali drugih stroškov, nastalih pri prenosu.

(4) Organizator potovanja obvesti prenositelja o dejanskih stroških prenosa pogodbe o paketnem potovanju. Ti stroški so razumni in ne presegajo dejanskih stroškov, ki jih ima organizator potovanja s prenosom pogodbe.

(5) Organizator potovanja zagotovi prenositelju dokazila o dodatnih pristojbinah, taksah ali drugih stroških, ki nastanejo zaradi prenosa pogodbe o paketnem potovanju.

186. člen

(pravica potrošnika, da odstopi od pogodbe)

(1) Potrošnik lahko kadar koli pred začetkom turističnega paketa odstopi od pogodbe o paketnem potovanju.

(2) V primeru odstopa potrošnika od pogodbe o paketnem potovanju lahko organizator potovanja zahteva od potrošnika plačilo ustrezne in upravičene odstopnine.

(3) S pogodbo o paketnem potovanju se lahko določi razumne standardne odstopnine, pri čemer se upošteva preostali čas do začetka turističnega paketa ter pričakovane prihranke stroškov in prihodke iz nadomestne uporabe potovalnih storitev.

(4) Če standardne odstopnine niso določene s pogodbo o paketnem potovanju, se odstopnina izračuna tako, da se od skupne cene turističnega paketa odštejejo prihranki stroškov in prihodki iz nadomestne uporabe potovalnih storitev.

(5) Na zahtevo potrošnika organizator potovanja predloži obrazložitev višine odstopnine.

(6) Kadar se pred začetkom potovanja v kraju potovanja ali v neposredni bližini pojavijo neizogibne in izredne okoliščine, ki bistveno vplivajo na izvedbo turističnega paketa, ali neizogibne in izredne okoliščine, ki bistveno vplivajo na prevoz potrošnika v kraj potovanja, potrošnik lahko od pogodbe o paketnem potovanju odstopi in je upravičen do povračila vseh plačil brez plačila kakršne koli odstopnine. V tem primeru potrošnik nima pravice zahtevati povrnitve škode.

187. člen

(odstop od pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov)

Ne glede na 6. točko prvega odstavka 129. člena tega zakona ima potrošnik v primeru pogodbe o paketnem potovanju, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, pravico, da v 14 dneh odstopi od pogodbe brez navedbe razloga. Informacija o pravici do odstopa je sestavni del pogodbe o paketnem potovanju. Glede uresničevanja pravice do odstopa od pogodbe na podlagi tega odstavka in vračila prejetih plačil se smiselno uporabljajo določbe IV. poglavja tega dela zakona, ki ureja pogodbe, sklenjene na daljavo, in pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov.

188. člen

(posledice odstopa od pogodbe)

V primeru odstopa potrošnika od pogodbe o paketnem potovanju v skladu s 186. členom tega zakona ali odstopa organizatorja potovanja od pogodbe o paketnem potovanju v skladu s 181. členom tega zakona organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja, vendar najpozneje v 14 dneh po odstopu od pogodbe, vrne potrošniku vsa opravljena plačila, razen odstopnine, določene v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 186. člena tega zakona.

3. oddelek
NESKLADNOSTI PRI IZVEDBI TURISTIČNEGA PAKETA

189. člen

(odgovornost organizatorja potovanja)

Organizator potovanja odgovarja za izpolnitev pogodbe o paketnem potovanju ne glede na to, ali vključene potovalne storitve izvaja sam ali jih izvaja drugo podjetje.

190. člen

(obvestilo o neskladnosti)

Potrošnik brez nepotrebnega odlašanja, pri čemer se upoštevajo vse okoliščine primera, obvesti organizatorja potovanja o vseh neskladnostih, ki jih ugotovi med izvedbo potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem potovanju.

191. člen

(odprava neskladnosti)

(1) Če posamezna potovalna storitev ni izvedena v skladu s pogodbo o paketnem potovanju, organizator potovanja odpravi neskladnosti, razen če:

– to ni mogoče ali

– to povzroča nesorazmerne stroške, pri čemer se upošteva obseg neskladnosti in vrednost potovalnih storitev, pri katerih se pojavijo neskladnosti s pogodbo.

(2) Če organizator potovanja v razumnem roku, ki ga določi potrošnik, ne odpravi neskladnosti, lahko potrošnik, razen v primerih iz prejšnjega odstavka, sam odpravi neskladnosti in zahteva povračilo nastalih stroškov. Potrošniku ni treba določiti razumnega roka za odpravo neskladnosti, če je neskladnost takšne narave, da jo je treba odpraviti takoj ali če organizator potovanja neskladnosti noče odpraviti.

(3) Če organizator potovanja zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena ne odpravi neskladnosti, lahko potrošnik v skladu s 195. do 198. členom tega zakona zahteva znižanje cene in povrnitev škode.

192. člen

(nadomestni aranžma)

(1) Kadar organizator potovanja po začetku turističnega paketa ugotovi, da ne more zagotoviti znatnega dela potovalnih storitev, kot je dogovorjeno s pogodbo o paketnem potovanju, vključno s povratkom, potrošniku brez plačila dodatnih stroškov za nadaljnjo izvedbo turističnega paketa ponudi ustrezne nadomestne potovalne storitve, ki so po možnosti enake ali višje kakovosti od dogovorjenih.

(2) Kadar je posledica predlaganih nadomestnih potovalnih storitev iz prejšnjega odstavka turistični paket nižje kakovosti, kot je naveden v pogodbi o paketnem potovanju, organizator potovanja ustrezno zniža ceno turističnega paketa.

(3) Potrošnik lahko predlagane nadomestne potovalne storitve zavrne le, če niso primerljive z navedenimi v pogodbi o paketnem potovanju ali če je znižanje cene neustrezno.

193. člen

(pravica potrošnika do odstopa od pogodbe v primeru neskladnosti)

(1) Če organizator potovanja neskladnosti, ki znatno vplivajo na izvedbo turističnega paketa, ne odpravi v razumnem roku, ki ga določi potrošnik, lahko potrošnik odstopi od pogodbe o paketnem potovanju brez plačila odstopnine in v skladu s 195. do 198. členom tega zakona zahteva znižanje cene oziroma povrnitev škode, kadar je to ustrezno.

(2) Če organizator potovanja ne more zagotoviti ustreznih nadomestnih potovalnih storitev ali če potrošnik predlagane nadomestne storitve zavrne v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena, lahko potrošnik, kadar je to ustrezno, v skladu s 195. do 198. členom tega zakona zahteva znižanje cene oziroma povrnitev škode, tudi če od pogodbe o paketnem potovanju ne odstopi.

(3) Če je v turistični paket vključen tudi prevoz, organizator potovanja v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena brez nepotrebnega odlašanja in brez dodatnih stroškov za potrošnika zagotovi tudi povratek z enakovrednim prevoznim sredstvom.

194. člen

(omejitev stroškov, če ni mogoč povratek)

(1) Če zaradi neizogibnih in izrednih okoliščin ni mogoče zagotoviti povratka potrošnika, kot je dogovorjeno s pogodbo o paketnem potovanju, stroške potrebne nastanitve, ki je po možnosti enakovredne kategorije, kot je dogovorjena v pogodbi o paketnem potovanju, krije organizator potovanja za največ tri nočitve. Če posebni predpisi Evropske unije, ki urejajo pravice potnikov, določajo daljše obdobje, ki velja za povratek potrošnika s temi prevoznimi sredstvi, se v primerih uporabe teh prevoznih sredstev uporabljajo daljša obdobja.

(2) Organizator potovanja se ne sme sklicevati na neizogibne in izredne okoliščine pri omejevanju odgovornosti v skladu s prejšnjim odstavkom, če se zadevni prevoznik ne sme sklicevati na take okoliščine v skladu z zakonodajo Evropske unije.

(3) Omejitev stroškov iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za osebe z omejeno mobilnostjo, kot je določeno v točki (a) 2. člena Uredbe (ES) št. 1107/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o pravicah invalidnih oseb in oseb z omejeno mobilnostjo v zračnem prevozu (UL L št. 204 z dne 26. 7. 2006, str. 1), vključno z osebami, ki jih spremljajo, za nosečnice in mladoletnike brez spremstva, ter za osebe, ki potrebujejo posebno zdravstveno pomoč, če je bil organizator potovanja vsaj 48 ur pred začetkom turističnega paketa obveščen o njihovih posebnih potrebah.

195. člen

(pravice potrošnika v primeru neskladnosti)

(1) Potrošnik lahko za vsako obdobje, v katerem je obstajala neskladnost izvedenih potovalnih storitev s pogodbo o paketnem potovanju zahteva sorazmerno znižanje cene, razen če organizator potovanja dokaže, da je za neskladnost odgovoren potrošnik.

(2) Potrošnik ima pravico, da mu organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja povrne vsakršno škodo, ki mu je nastala zaradi kakršne koli neskladnosti s pogodbo, razen če organizator potovanja dokaže, da je:

– za neskladnost odgovoren potrošnik;

– za neskladnost odgovorna tretja oseba, ki ni povezana z zagotavljanjem potovalnih storitev, vključenih v pogodbo o paketnem potovanju, in je bila neskladnost nepredvidljiva ali neizogibna ali

– neskladnost posledica neizogibnih in izrednih okoliščin.

196. člen

(omejitev škode)

(1) Organizator potovanja lahko s pogodbo o paketnem potovanju omeji višino denarne odškodnine za povzročeno škodo zaradi neskladnosti s pogodbo, ki ne sme biti manjša od trikratnega zneska celotne cene turističnega paketa, razen za povrnitev škode za telesne poškodbe in za škodo, povzročeno namenoma ali iz malomarnosti.

(2) Če mednarodne konvencije, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, omejujejo obseg povračila škode ali pogoje, pod katerimi ponudnik posameznih potovalnih storitev, ki so del turističnega paketa, odgovarja za povrnitev škode, se za organizatorja potovanja uporabljajo te omejitve.

197. člen

(zastaranje)

Potrošnik lahko zahteva znižanje cene ali povrnitev škode zaradi neskladnosti s pogodbo o paketnem potovanju v dveh letih od nastanka neskladnosti.

198. člen

(razmerje s predpisi Evropske unije o pravicah potnikov)

(1) Znižanje cene ali povrnitev škode zaradi neskladnosti s pogodbo o paketnem potovanju po tem zakonu ne vpliva na pravice potnikov iz Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L št. 46 z dne 17. 2. 2004, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 119 z dne 7. 5. 2019, str. 202), Uredbe (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 14), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 175 z dne 4. 7. 2015, str. 126), Uredbe (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč (UL L št. 131 z dne 28. 5. 2009, str. 24), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 198 z dne 25. 7. 2019, str. 241), Uredbe (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 1) in Uredbe (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L št. 55 z dne 28. 2. 2011, str. 1) ter mednarodnih konvencij. Potrošniki so upravičeni do vložitve zahtevka v skladu s tem zakonom in navedenimi uredbami ter mednarodnimi konvencijami.

(2) Povrnitev škode ali znižanja cen, ki jih potrošnik prejme na podlagi tega zakona in uredb ter mednarodnih konvencij iz prejšnjega odstavka, se med seboj odštevajo, da se preprečijo prekomerna izplačila.

199. člen

(komunikacija z organizatorjem potovanja)

(1) Potrošnik lahko naslovi vsa sporočila, zahteve ali pritožbe v zvezi z izvedbo turističnega paketa neposredno na prodajalca potovanja, prek katerega je paket kupil. Prodajalec potovanja vsa prejeta sporočila, zahteve ali pritožbe brez nepotrebnega odlašanja posreduje organizatorju potovanja.

(2) Šteje se, da je organizator potovanja prejel sporočila, zahteve ali pritožbe, ko jih je prejel prodajalec potovanja.

4. oddelek
POMOČ POTROŠNIKU

200. člen

(obveznost zagotavljanja pomoči)

(1) Organizator potovanja brez nepotrebnega odlašanja ponudi ustrezno pomoč potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah, vključno s primeri iz prvega odstavka 194. člena tega zakona. Pomoč zajema zlasti:

– zagotavljanje ustreznih informacij o zdravstvenih storitvah, lokalnih organih oblasti in konzularni pomoči;

– pomoč pri zagotavljanju sredstev za komuniciranje na daljavo in

– pomoč pri iskanju nadomestnih potovalnih aranžmajev.

(2) Če težave nastanejo zaradi namernega ali malomarnega ravnanja potrošnika, lahko organizator potovanja za pomoč, ki jo nudi v takem primeru, zaračuna razumno nadomestilo, ki pa ne sme presegati njegovih dejanskih stroškov.

5. oddelek
POVEZAN POTOVALNI ARANŽMA

201. člen

(zagotavljanje informacij)

(1) Podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, potrošniku pred sklenitvijo pogodbe, s katero se oblikuje povezani potovalni aranžma, oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasen, viden in razumljiv način zagotovi naslednje informacije:

– da potrošnik ne more uveljavljati pravic, ki mu na podlagi tega poglavja pripadajo v primeru sklenitve pogodbe o paketnem potovanju;

– da je vsak ponudnik posamezne potovalne storitve sam odgovoren za izvedbo te storitve na podlagi sklenjene pogodbe in

– da potrošniku pripada varstvo v primeru likvidnostnih težav v skladu s tem zakonom.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka se uporablja tudi za podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje in nimajo sedeža v Republiki Sloveniji, če na kakršen koli način usmerjajo to dejavnost na območje Republike Slovenije.

(3) Obrazce za informacije iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

(4) Če obrazci iz prejšnjega odstavka ne pokrivajo določene vrste povezanega potovalnega aranžmaja, zagotovi podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, informacije, povezane s tem povezanim potovalnim aranžmajem.

202. člen

(posledice nezagotovitve informacij)

Če podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, ne zagotovi potrošniku informacij iz prejšnjega člena in zahtev glede jamstva v primeru likvidnostnih težav, ki jih določata 204. in 205. člen tega zakona, se za posamezne potovalne storitve, ki so del povezanega potovalnega aranžmaja, uporabljajo 185. in 189. do 200. člen tega zakona.

203. člen

(obveščanje med podjetji)

Če povezan potovalni aranžma nastane s sklenitvijo pogodbe o posamezni potovalni storitvi s podjetjem, ki ne omogoča povezanih potovalnih aranžmajev, to podjetje o sklenitvi pogodbe obvesti podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje.

6. oddelek
JAMSTVO ZA PRIMER LIKVIDNOSTNIH TEŽAV ORGANIZATORJA POTOVANJA IN PONUDNIKA POVEZANIH POTOVALNIH ARANŽMAJEV

204. člen

(odgovornost organizatorja potovanja)

(1) Organizator potovanja zagotovi jamstvo za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja.

(2) Šteje se, da ima organizator potovanja likvidnostne težave, kadar postane nesposoben pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti in zaradi tega ne pride do izvedbe potovalnih storitev. Šteje se, da organizator potovanja ni sposoben izpolnjevati zapadlih obveznosti, če na zahtevo subjekta, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, ne predloži dokazil o plačilu potovalnih storitev v 72 urah, če je potrošnik na subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav, naslovil pisno zahtevo za plačilo iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav po tem, ko je potrošnik organizatorja potovanja predhodno pozval na izpolnitev obveznosti in organizator potovanja v 48 urah od zahtevka potrošnika svoje obveznosti ni izpolnil.

(3) Če pogodba o paketnem potovanju vključuje tudi prevoz, je organizator potovanja v primeru svojih likvidnostnih težav odgovoren tudi za povratek potrošnikov.

(4) V primeru likvidnostnih težav lahko subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja, ponudi tudi nadaljevanje turističnega paketa.

(5) Če ima organizator potovanja sedež v drugi državi članici Evropske unije in prodaja, ponuja v prodajo turistične pakete ali kako drugače usmerja takšno dejavnost na trg Republike Slovenije, zagotovi jamstvo v primeru likvidnostnih težav v skladu s tem zakonom.

(6) Če ima organizator potovanja sedež zunaj Evropskega gospodarskega prostora, jamstvo v primeru likvidnostnih težav zagotovi prodajalec potovanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, razen če dokaže, da takšno jamstvo zagotavlja organizator potovanj.

205. člen

(obseg in učinkovitost jamstva)

(1) Organizator potovanja zagotovi, da je jamstvo iz prejšnjega člena učinkovito in krije razumno predvidljive stroške, vključno s stroški povratka potrošnika, kadar turistični paket vsebuje tudi prevoz.

(2) Jamstvo zadošča za kritje vseh plačil za namene turističnega paketa s strani potrošnikov v obdobju leta, za katerega je največje povpraševanje. Pri izračunu zahtevane višine jamstva se upoštevajo vrsta in cena turističnih paketov, vrsta prevoza in dolžina obdobja med predplačili in končnimi plačili ter zaključkom turističnega paketa.

(3) Potrošniki uživajo pravice iz naslova jamstva v primeru likvidnostnih težav organizatorja potovanja ne glede na svoj kraj bivanja, kraj odhoda ali kraj prodaje turističnega paketa in ne glede na to, v kateri državi članici Evropske unije je subjekt, ki zagotavlja jamstvo v primeru likvidnostnih težav.

(4) Če likvidnostne težave organizatorja potovanja vplivajo na izvedbo turističnega paketa, ki se je že začel izvajati, jamstvo obsega tudi brezplačno zagotovitev povratka potrošnikov in financiranje nastanitve pred povratkom, če je to potrebno.

(5) Jamstvo zagotavlja povračilo plačil za neizvedene potovalne storitve brez nepotrebnega odlašanja po vložitvi zahteve potrošnika, če je zahteva potrošnika upravičena.

(6) Organizatorji potovanja zagotovijo jamstvo v obliki jamstvene sheme, zavarovanja pri zavarovalnici, zavarovanja z namenskim depozitom ali z bančno garancijo.

(7) Način izračuna letnega prometa, povezanega z izvedbo turističnih paketov, pogoje delovanja jamstvene sheme in najnižjo višino zahtevanega jamstva, ki se šteje za učinkovito, za posamezno obliko zavarovanja iz prejšnjega odstavka določi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

206. člen

(vzajemno priznavanje)

Če ima organizator potovanja sedež v drugi državi članici Evropske unije, se šteje, da izpolnjuje zahteve tega zakona glede jamstva v primeru likvidnostnih težav, če zagotavlja jamstvo, ki je v skladu s predpisi države članice Evropske unije, v kateri ima sedež, in ti predpisi izpolnjujejo zahteve iz 17. člena Direktive 2015/2302/EU.

207. člen

(nacionalna kontaktna točka)

(1) Nacionalna kontaktna točka zagotavlja kontaktnim točkam drugih držav članic Evropske unije vse potrebne informacije o nacionalnih zahtevah za jamstvo v primeru likvidnostnih težav in o identiteti subjektov, ki zagotavljajo jamstvo v primeru likvidnostnih težav za posamezne organizatorje s sedežem na območju Republike Slovenije.

(2) Nacionalna kontaktna točka omogoči kontaktnim točkam drugih držav članic Evropske unije dostop do seznamov

organizatorjev potovanj, ki izpolnjujejo obveznosti v zvezi z jamstvom v primeru likvidnostnih težav. Sezname javno objavi na svoji spletni strani.

(3) Nacionalna kontaktna točka preverja izpolnjevanje pogojev organizatorjev potovanj, ki imajo sedež v drugih državah članicah in ki poslujejo ali usmerjajo dejavnost tudi na trg Republike Slovenije.

(4) Naloge nacionalne kontaktne točke opravlja ministrstvo, pristojno za turizem.

208. člen

(upravno sodelovanje)

(1) Nacionalna kontaktna točka lahko v primeru dvoma od druge države članice, v kateri ima organizator potovanja sedež, zahteva pojasnila glede njegovega varstva v primeru likvidnostnih težav.

(2) Če nacionalna kontaktna točka prejme zahtevo za pojasnila iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države članice Evropske unije, na prejeto zahtevo odgovori brez nepotrebnega odlašanja ob upoštevanju nujnosti in zahtevnosti zadeve oziroma najpozneje v 15 delovnih dneh od prejema zahteve.

209. člen

(jamstvo pri povezanih potovalnih aranžmajih)

(1) Podjetja, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje, zagotovijo jamstvo za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ni izvedena zaradi njihovih likvidnostnih težav. Če je podjetje, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, odgovorno tudi za prevoz potrošnikov, jamstvo krije tudi povratek potrošnikov.

(2) Glede zagotavljanja jamstva v primeru likvidnostnih težav podjetij, ki omogočajo povezane potovalne aranžmaje, se smiselno uporabljajo peti odstavek 204. člena in 205. do 208. člen tega zakona o odgovornosti organizatorja potovanja, obsegu in učinkovitosti jamstva, vzajemnem priznavanju, nacionalni kontaktni točki ter upravnem sodelovanju.

VIII. poglavje
POGODBA O ČASOVNEM ZAKUPU, POGODBA O DOLGOROČNEM POČITNIŠKEM PROIZVODU, POGODBA O NADALJNJI PRODAJI, POGODBA O ZAMENJAVI, POMOŽNA POGODBA

1. oddelek
SPLOŠNE DOLOČBE

210. člen

(opredelitev)

(1) Pogodba o časovnem zakupu nepremičnin in premičnin, ki potrošniku omogočajo namestitev čez noč (v nadaljnjem besedilu: pogodba o časovnem zakupu) po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila od podjetja pridobi v uporabo nepremičnine in premičnine, ki potrošniku omogočajo namestitev čez noč za več kot eno obdobje uporabe. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

(2) Pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila od podjetja pridobi predvsem pravico do popustov ali drugih ugodnosti glede nastanitve, ločeno ali skupaj s potovanjem ali drugimi storitvami. Za izračun trajanja pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

(3) Pogodba o nadaljnji prodaji po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero podjetje potrošniku proti plačilu nadomestila pomaga pri prodaji ali nakupu časovnega zakupa ali dolgoročnega počitniškega proizvoda.

(4) Pogodba o zamenjavi po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero se potrošnik proti plačilu nadomestila vključi v sistem zamenjave, ki mu omogoča namestitev čez noč ali druge storitve, v zameno pa potrošnik drugim osebam začasno dovoli, da uživajo pravice, ki izvirajo iz njegove pogodbe o časovnem zakupu.

(5) Pomožna pogodba po tem poglavju je vsaka pogodba, s katero potrošnik pridobi pravico do storitev, ki so povezane s pogodbo o časovnem zakupu ali pogodbo o dolgoročnem počitniškem proizvodu in ki jih ponuja podjetje ali tretja stranka na podlagi dogovora med tretjo stranko in podjetjem.

2. oddelek
OGLAŠEVANJE IN INFORMIRANJE

211. člen

(oglaševanje)

(1) Podjetje pri vsakem oglaševanju sklepanja pogodbe potrošnika seznani, da lahko dobi predhodne informacije in kje jih je mogoče dobiti.

(2) Če podjetje ponuja potrošniku sklenitev pogodbe osebno na predstavitvenih dogodkih, v vabilu na dogodek jasno navede, da je dogodek tržne narave, potrošnikom pa so predhodne informacije iz šestega odstavka 214. člena tega zakona ves čas dostopne.

(3) Časovni zakup in dolgoročni počitniški proizvod se ne tržita ali prodajata kot naložba.

212. člen

(predhodne informacije)

(1) Preden postane pogodba ali ponudba za potrošnika zavezujoča, podjetje potrošniku na jasen in razumljiv način brezplačno pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku, zagotovi vse informacije, ki so določene v obrazcu iz šestega odstavka 214. člena tega zakona (predhodne informacije).

(2) Za državljane Republike Slovenije ali osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji je obrazec iz šestega odstavka 214. člena tega zakona v slovenskem jeziku. Če ima potrošnik stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva predhodne informacije tudi v uradnem jeziku te države.

(3) Predhodne informacije so sestavni del pogodbe. Če pogodbeni stranki ne skleneta drugačnega dogovora, se pred sklenitvijo pogodbe lahko spremeni vsebina obrazca iz šestega odstavka 214. člena tega zakona le, če to narekujejo okoliščine, na katere podjetje ni imelo vpliva. Podjetje morebitne spremembe v pogodbi izrecno navede in jih potrošniku pred sklenitvijo pogodbe sporoči pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku.

(4) Pred sklenitvijo pogodbe podjetje potrošnika izrecno opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom. Odstopni obrazec iz šestega odstavka 214. člena tega zakona je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku zagotovi podjetje. Pogodbene določbe, ki vsebujejo informacije iz tega odstavka, potrošnik podpiše ločeno od preostalih pogodbenih določb.

213. člen

(seznanitev s kodeksom)

Če je sprejet kodeks ravnanja v odnosu do potrošnikov, podjetje, ki je pristopilo k podpisu tega kodeksa, potrošnika seznani z njegovo vsebino.

3. oddelek
OBLIKA IN VSEBINA POGODBE

214. člen

(oblika pogodbe)

(1) Pogodba je sestavljena pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku.

Pogodba je sestavljena v najmanj dveh izvodih, od katerih prejme vsaka pogodbena stranka vsaj en izvod.

(2) Če ima potrošnik stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva, da je pogodba sestavljena v uradnem jeziku te države.

(3) Pogodba, ki se izroča državljanu Republike Slovenije ali osebi s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, je sestavljena v slovenskem jeziku.

(4) Pri pogodbah o časovnem zakupu podjetje poleg izvirnika potrošniku izroči tudi overjen prevod pogodbe o časovnem zakupu v jeziku države, kjer je nepremičnina, če je ta jezik drugačen od jezika, v katerem je sestavljena pogodba o časovnem zakupu.

(5) Pogodba poleg informacij, ki so vsebovane v obrazcu iz šestega odstavka tega člena vsebuje tudi ime, priimek, stalno prebivališče in podpis potrošnika, firmo, naslov sedeža in podpis zakonitega zastopnika podjetja ter datum in kraj podpisa pogodbe.

(6) Obliko in vsebino obrazcev z informacijami za pogodbe ter odstopni obrazec predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

215. člen

(prepoved predplačil)

Pogodbena določba, s katero podjetje od potrošnika v času odstopnega roka, določenega za pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu in pogodbe o zamenjavi, oziroma v primeru pogodbe o nadaljnji prodaji, preden je bila dejanska prodaja izvedena ali drugače prekinjena, zahteva predplačila, zagotavljanje jamstev, blokado zneskov na računih, izrecno priznanje dolga ali kakršna koli druga plačila nadomestila potrošnika podjetju ali kateri koli drugi tretji stranki, je nična.

216. člen

(načrt obročnega odplačevanja)

(1) V primeru pogodb o dolgoročnem počitniškem proizvodu potrošnik izvede plačilo v skladu z načrtom obročnega odplačevanja, ki ga pripravi podjetje. Podjetje ne sme zahtevati od potrošnika plačila, ki ni v skladu z načrtom obročnega odplačevanja.

(2) Plačila, vključno z vsemi članarinami, se razdelijo na enake letne obroke. Podjetje potrošniku vsaj 14 dni pred datumom izvedbe vsakokratnega plačila posreduje pisni zahtevek za plačilo, ki je na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je dostopen potrošniku na enostaven način.

(3) Potrošnik lahko od plačila drugega obroka dalje prekine pogodbo o dolgoročnem počitniškem proizvodu brez kakršne koli kazni. Potrošnik prekine pogodbo s pisnim sporočilom podjetju v 14 dneh od prejema zahtevka za plačilo posameznega obroka. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku. Ta pravila ne posegajo v pravice, ki jih ima potrošnik po veljavni zakonodaji.

4. oddelek
ODSTOP OD POGODBE

217. člen

(pravica do odstopa)

(1) Potrošnik ima pravico, da v 14 dneh od sklenitve pogodbe ali predpogodbe podjetje pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov obvesti, da odstopa od pogodbe ali predpogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je potrošnik obvestilo poslal pravočasno, če ga pošlje v roku, določenem za odstop od pogodbe.

(2) Potrošnik, ki uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe, lahko uporabi odstopni obrazec, ki je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku v skladu s četrtim odstavkom 212. člena tega zakona zagotovi podjetje.

218. člen

(tek rokov)

(1) Odstopni rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka prejšnjega člena začne teči od dneva sklenitve pogodbe ali predpogodbe. Če potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo po dnevu njene sklenitve, začne teči rok z dnem, ko potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo.

(2) Če podjetje ni izpolnilo odstopnega obrazca pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku, in ga ni izročilo potrošniku skladno s četrtim odstavkom 212. člena tega zakona, začne teči rok iz prvega odstavka prejšnjega člena z dnem, ko potrošnik prejme ta obrazec, vendar najpozneje eno leto po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

(3) Če se potrošniku pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je na voljo in dostopen potrošniku na predpisanih obrazcih, ne zagotovijo predhodne informacije za pogodbe, začne rok iz prvega odstavka prejšnjega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme te informacije, vendar najpozneje tri mesece po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

(4) Če podjetje potrošniku hkrati s pogodbo o časovnem zakupu ponudi pogodbo o zamenjavi, velja za obe pogodbi en odstopni rok v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena. Odstopni rok za obe pogodbi se izračuna v skladu s prvim odstavkom tega člena, kot se uporablja za pogodbo o časovnem zakupu.

219. člen

(prenehanje obveznosti)

(1) Če potrošnik uveljavi pravico do odstopa, obveznost strank glede izpolnitve pogodbe preneha.

(2) Če potrošnik odstopi od pogodbe, mu ni treba povrniti nobenih stroškov in drugih opravljenih storitev v času do odstopa od pogodbe.

220. člen

(prenehanje veljavnosti pomožnih pogodb)

(1) Če potrošnik uveljavi svojo pravico do odstopa od pogodbe o časovnem zakupu ali pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, prenehajo veljati vse pogodbe o zamenjavi ali druge pomožne pogodbe brez kakršnih koli stroškov za potrošnika.

(2) Če se cena iz pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi, ki jo plača potrošnik, v celoti ali delno financira s kreditom, ki ga odobri podjetje, z uveljavitvijo pravice odstopa od pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi preneha veljati tudi kreditna pogodba brez kakršnih koli stroškov za potrošnika.

(3) Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primerih, ko je dajalec kredita tretja oseba, pa je podjetje posredovalo pri sklenitvi kreditne pogodbe oziroma je potrošnika napotilo na dajalca kredita.

5. oddelek
POGODBE Z MEDNARODNIM ELEMENTOM

221. člen

(uporaba prava)

(1) Če se za pogodbo ali kreditno pogodbo iz prejšnjega člena uporablja pravo druge države članice, se potrošnik ne more odpovedati pravicam, ki jih določa to poglavje.

(2) Če se za pogodbo uporablja pravo države nečlanice Evropske unije, se določbe tega zakona uporabljajo, če:

– je nepremičnina na ozemlju države članice Evropske unije ali

– podjetje v primeru pogodbe, ki ni neposredno vezana na nepremičnino, opravlja svojo dejavnost na ozemlju države

članice oziroma na kakršen koli način usmerja to dejavnost v državo članico, pogodba pa sodi v okvir te dejavnosti.

Četrti del
INSTITUCIONALNI OKVIR VARSTVA POTROŠNIKOV

I. poglavje
NOSILCI VARSTVA POTROŠNIKOV

1. oddelek
DRŽAVNI ORGANI

222. člen

(ministrstvo)

Dejavnosti s področja varstva potrošnikov opravlja v skladu z zakonom ministrstvo, pristojno za varstvo potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

223. člen

(varuh človekovih pravic)

Na področju varstva pravic potrošnikov opravlja svoje naloge v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in nosilcev javnih pooblastil tudi varuh človekovih pravic.

224. člen

(izvajalci izobraževanja potrošnikov)

Potrošniške organizacije lahko za vzgojno-izobraževalne zavode pripravljajo informativna gradiva s področja varstva potrošnikov. Potrošniške organizacije lahko za vzgojno-izobraževalne zavode pripravljajo tudi vzgojno-izobraževalna gradiva s področja varstva potrošnikov, pri pripravi katerih se povezujejo s pristojnim javnim zavodom, ustanovljenim za opravljanje nalog, potrebnih za izvajanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja.

2. oddelek
POTROŠNIŠKE ORGANIZACIJE

225. člen

(potrošniške organizacije)

(1) Za potrošniške organizacije se štejejo organizacije, ki so jih z namenom izvajanja dejavnosti s področja varstva in promocije pravic potrošnikov ustanovili potrošniki ter niso ustanovljene z namenom pridobivanja dobička ter so vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu.

(2) Potrošniška organizacija je lahko registrirana kot društvo, zavod ali druga organizacija, ki ne opravlja pridobitne dejavnosti.

(3) Potrošniške organizacije, registrirane pri ministrstvu, se lahko povezujejo v zvezo potrošniških organizacij z namenom podpiranja in krepitve varstva potrošnikov na državnem in mednarodnem nivoju.

226. člen

(register potrošniških organizacij)

(1) Pogoj za vpis v register potrošniških organizacij je nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga, storitev ali digitalne vsebine, kar pomeni, da organizacija ne sme pridobivati sredstev od ponudnikov blaga, storitev ali digitalne vsebine.

(2) Za vpis v register potrošniških organizacij mora organizacija izpolnjevati določene organizacijske, prostorske in tehnične pogoje.

(3) Izbris iz registra potrošniških organizacij se opravi na predlog potrošniške organizacije, ki želi biti izbrisana, ali po uradni dolžnosti. Izbris potrošniške organizacije iz registra po uradni dolžnosti se opravi, če potrošniška organizacija ne izpolnjuje več pogojev iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, predpiše način vpisa v register ter organizacijske, tehnične in prostorske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za vpis v register.

II. poglavje
NACIONALNI PROGRAM VARSTVA POTROŠNIKOV

227. člen

(nacionalni program varstva potrošnikov)

(1) Z nacionalnim programom varstva potrošnikov se določijo zlasti načela in cilji politike varstva potrošnikov, prioritetna področja ter vrsta nalog, ki se bodo izvajale na področju varstva potrošnikov na podlagi koncesij. Prav tako se določita tudi okvirni obseg sredstev za izvedbo nalog iz nacionalnega programa ter okvirni obseg sredstev za spodbujanje razvoja in delovanja potrošniških organizacij.

(2) Načela in cilje politike varstva potrošnikov ter načrt za dosego ciljev določa nacionalni program varstva potrošnikov, ki ga sprejme Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije za šest let.

(3) Na podlagi nacionalnega programa se vsako drugo leto pripravi dvoletni izvedbeni program, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije in v katerem se določijo prednostne naloge na področju varstva potrošnikov, ki se financirajo ali sofinancirajo iz državnega proračuna.

228. člen

(dejavnosti)

(1) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov se opravljajo kot javna služba, katere trajno in nemoteno opravljanje zagotavlja v javnem interesu Republika Slovenija.

(2) Javna služba iz prejšnjega odstavka se ne opravlja z namenom pridobivanja dobička.

(3) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov, ki se opravljajo kot javna služba, so:

1. svetovanje potrošnikom;
2. obveščanje in izobraževanje potrošnikov;
3. izvajanje primerjalnih ocenjevanj blaga, storitev ali digitalne vsebine.

229. člen

(izvajanje dejavnosti javne službe)

(1) Javno službo lahko opravljajo organizacije, vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu, ali druge nevladne organizacije, ki so ustanovljene za varstvo pravic potrošnikov ter izvajajo posamezne strokovne in raziskovalne naloge na področju varstva potrošnikov in ki izkažejo nepridobitnost, nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga, storitev ali digitalne vsebine.

(2) Za opravljanje javne službe na posameznih področjih varstva potrošnikov se lahko podeli koncesija.

(3) Predmet koncesije, pogoji in postopek podeljevanja koncesij za opravljanje javne službe na področju varstva potrošnikov, koncesijska razmerja, financiranje izvajanja koncesije ter nadzor nad izvajanjem koncesije se določijo z uredbo Vlade Republike Slovenije.

(4) Koncesija se podeli z odločbo Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega razpisa.

(5) Razmerja med koncedentom in koncesionarjem se uredijo s pogodbo o koncesiji.

Peti del
NADZOR

I. poglavje
INŠPEKCIJSKI NADZOR IN UPRAVNI UKREPI

230. člen

(nadzorni organi)

Tržni inšpektorat Republike Slovenije in drugi pristojni inšpekcijski organi (v nadaljnjem besedilu: pristojni inšpekcijski organ) v skladu s svojimi pristojnostmi nadzirajo uresničevanje tega zakona in izrekajo ukrepe v skladu z zakonom.

231. člen

(nadzor in postopek pred tvorcem kodeksa)

(1) Tvorec kodeksa lahko opravlja nadzor nad nepoštenimi poslovnimi praksami in na zahtevo državnega organa, organizacije potrošnikov, potrošnika ali na lastno pobudo poda mnenje o tem, ali je določena poslovna praksa nepoštena.

(2) Zahteva za uvedbo postopka pred tvorcem kodeksa se ne šteje za odpoved pravici do upravnega in sodnega varstva.

232. člen

(naložitev izpolnitve zahtevka iz naslova neskladnosti blaga)

(1) Če podjetje neupravičeno zavrne potrošnikovo zahtevo, da brezplačno vzpostavi skladnost blaga ali da vrne del plačanega zneska v sorazmerju z neskladnostjo ali ves plačani znesek za blago, lahko pristojni inšpekcijski organ izda odločbo, s katero podjetju odredi, naj ugodi zahtevi.

(2) Odločbo iz prejšnjega odstavka pristojni inšpekcijski organ izda le, če med potrošnikom in podjetjem ni spora o obstoju neskladnosti ali če potrošnik predloži mnenje sodnega izvedenca ali če je neskladnost na drug način nedvomno dokazana.

(3) V primeru potrošnikovega zahtevka po vračilu dela plačanega zneska v sorazmerju z neskladnostjo lahko pristojni inšpekcijski organ odločbo iz prvega odstavka tega člena izda le, če je na podlagi ugotovljene neskladnosti mogoče nedvoumno ugotoviti sorazmerno višino zneska za neskladnost blaga.

(4) Ta člen se smiselno uporablja tudi za nepravilno opravljeno storitev in za neskladnost digitalne vsebine.

233. člen

(naložitev izpolnitve zakonske obveznosti)

Pristojni inšpekcijski organ izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti, če ugotovi, da:

– podjetje ne zagotovi informacij v skladu s prvim odstavkom 18. člena tega zakona;

– podjetje potrošniku brez odlašanja ne vrne plačil, če potrošnik odstopi od pogodbe na podlagi drugega odstavka 27. člena ali 28. člena tega zakona (29. člen);

– podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti od plačanega predplačila po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane za tri mesece, referenčne banke, ki jo je podjetje določilo v pogodbenih pogojih (prvi odstavek 34. člena);

– ponudnik spletne tržnice potrošniku ne zagotovi informacij v skladu s 131. členom tega zakona;

– podjetje pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, potrošniku, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, ne zagotovi informacij v skladu s 132. členom in 133. členom tega zakona;

– podjetje pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 149. člena in pogodbenih pogojev v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona.

234. člen

(prepoved prodaje blaga ali opravljanja storitev)

Pristojni inšpekcijski organ izda odločbo, s katero prepove prodajo blaga oziroma prepove opravljanje storitev do odprave pomanjkljivost, če ugotovi, da:

1. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo (prvi odstavek 10. člena);

2. podjetje glede na svojo vlogo v prodajni verigi za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom, ne zagotovi označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo oziroma drugih spremnih dokumentov, če je s tem ali drugim predpisom tako določeno (11. člen);

3. je podjetje dalo v prodajo blago oziroma ni ustavilo prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo in na njem ni označilo, za kakšne namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 12. člena);

4. cena blaga, storitve ali digitalne vsebine ni označena ali ni vidno označena (prvi odstavek 14. člena);

5. cena blaga, storitve ali digitalne vsebine ni označena v eurih (drugi odstavek 14. člena);

6. blago, ki mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, ni posebej označeno z datumom v skladu s prvim odstavkom 16. člena tega zakona;

7. blago z napako ni fizično ločeno od redne prodaje brezhibnega blaga ali podjetje ni jasno in vidno opozorilo, da gre za prodajo blaga z napako ali potrošnika z napako ni seznanilo (17. člen);

8. podjetje pri sklepanju pogodb s potrošniki postavlja nepoštene pogodbene pogoje (24. člen);

9. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz drugega odstavka 91. člena tega zakona;

10. garancijski list ni sestavljen tako, da je potrošniku lahko razumljiv, ali ni izdan na trajnem nosilcu podatkov, ki je potrošniku dostopen, ali ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (tretji odstavek 91. člena);

11. podjetje uporablja vsebine, ki jih je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve v nasprotju s prvim odstavkom 124. člena tega zakona;

12. organizator potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi njegovih likvidnostnih težav (204. člen) na način, ki je določen v 205. členu tega zakona;

13. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav (209. člen).

235. člen

(prepoved oglaševanja)

Pristojni inšpekcijski organ z odločbo prepove oglaševanje blaga, storitve ali digitalne vsebine do odprave pomanjkljivosti ali prepove objavo oglaševalskega sporočila, če ta še ni objavljen, a je tik pred javno objavo, če ugotovi, da:

1. podjetje oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino na način, ki je v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 36. člena tega zakona ali v skladu s 37. ali 38. členom tega zakona;

2. podjetje primerjalno oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino v nasprotju z določbami tega zakona (drugi in tretji odstavek 39. člena);

3. oglaševanje vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih, ali sestavine, ki jih izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (40. člen).

236. člen

(prepoved nepoštene poslovne prakse)

Če pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da podjetje uporablja nepošteno poslovno prakso ali je tik pred tem, da jo uporabi, podjetju z odločbo prepove uporabo take prakse, če presodi, da bi lahko povzročila oškodovanje potrošnikov ne glede na obliko krivde podjetja.

II. poglavje
KAZENSKE DOLOČBE

237. člen

(merila za odmero globe)

Poleg splošnih pravil za odmero sankcije za prekršek iz zakona, ki ureja prekrške, se pri odločanju pristojnega in-

špekcijskega organa o višini izrečene globe ob obravnavanju konkretnih okoliščin posameznega primera upoštevajo tudi naslednje okoliščine:

1. ukrepi podjetja za ublažitev ali odpravo škode, ki so jo utrpeli potrošniki;

2. pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki jih ima podjetje zaradi prekrška, če so na voljo ustrezni podatki;

3. sankcije, ki so podjetju izrečene za isti prekršek v drugih državah članicah Evropske unije v čezmejnih zadevah, kadar so informacije o takih sankcijah na voljo v mehanizmu, vzpostavljenem z Uredbo (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L št. 345 z dne 27. 12. 2017, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/2394/EU), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L št. 136 z dne 22. 5. 2019, str. 28), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 62).

238. člen

(najhujši prekrški)

(1) Za prekršek iz 1. in 2. ter prekršek iz 8. do 10. točke prvega odstavka 239. člena tega zakona ali za prekršek iz 22. in 45. do 56. točke prvega odstavka 240. člena tega zakona, če prekršek predstavlja močno razširjeno kršitev v skladu s 3. točko 3. člena Uredbe 2017/2394/EU se z globo od 0,5 odstotka do 4 odstotke letnega prometa podjetja v zadevni državi članici oziroma državah članicah Evropske unije v predhodnem poslovnem letu kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(2) Če prekršek iz prejšnjega odstavka predstavlja močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije v skladu s 4. točko 3. člena Uredbe 2017/2394/EU, se z globo od 1,5 odstotka do 5 odstotkov letnega prometa podjetja v zadevni državi članici oziroma državah članicah Evropske unije v predhodnem poslovnem letu kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Če informacije o letnem prometu podjetja niso na voljo, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena ali prejšnjega odstavka pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo od 5.000 do 2.000.000 eurov.

(4) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

239. člen

(hujši prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne postavlja pogodbenih pogojev v jasnem in razumljivem jeziku (tretji odstavek 21. člena);

2. pri sklepanju pogodb s potrošniki postavlja nepoštene pogodbene pogoje (prvi odstavek 24. člena);

3. v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke dogovori uporabo višjih zamudnih obresti kot jih določa zakon (prvi odstavek 33. člena);

4. ponuja potrošniku nenaročeno blago, storitev ali digitalno vsebino in poziva potrošnika k takojšnjemu ali odloženemu plačilu (prvi odstavek 35. člena);

5. oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino na način, ki je v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 36. člena tega zakona ali v skladu s 37. ali 38. členom tega zakona;

6. primerjalno oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 39. člena tega zakona;

7. oglaševanje blaga, storitve ali digitalne vsebine vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih, ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (40. člen);

8. v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 47. člena tega zakona uporabi nepošteno poslovno prakso v razmerju do potrošnikov;

9. uporablja vsebino v nasprotju s prvim odstavkom 124. člena ali drugim odstavkom 144. člena tega zakona;

10. potrošniku na zahtevo ne da na voljo vse vsebine, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 124. člena oziroma tretjim ali četrtim odstavkom 144. člena tega zakona;

11. v okviru organizacije potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja (prvi odstavek 204. člena);

12. omogoča povezane potovalne aranžmaje in pri tem ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav (prvi odstavek 209. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

240. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (prvi odstavek 6. člena);

2. s potrošniki ne posluje v slovenskem jeziku ali jeziku italijanske ali madžarske narodne skupnosti na območjih, kjer narodni skupnosti avtohtono živita, ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža (prvi odstavek 7. člena) ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža ali naslova spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja (četrti odstavek 7. člena);

3. v okviru ponudbe storitev informacijske družbe ne omogoči enostavnega, neposrednega in stalnega dostopa do podatkov, določenih v petem odstavku 7. člena tega zakona;

4. potrošniku ne izda računa za prodano blago, opravljeno storitev ali dobavljeno digitalno vsebino (prvi odstavek 8. člena) ali mu ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga, opravljene storitve ali dobavljene digitalne vsebine (drugi odstavek 8. člena);

5. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodil za uporabo (prvi odstavek 10. člena);

6. vsebina navodil za uporabo za potrošnika ni lahko razumljiva ali mu ne omogoča pravilne uporabe blaga ali navodilo za uporabo ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (četrti odstavek 10. člena);

7. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom, potrošniku ne zagotovi označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, oziroma

drugih spremnih dokumentov, oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (11. člen);

8. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, oziroma na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 12. člena);

9. za blago, storitev ali digitalno vsebino, ki jo ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost, če je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 14. člena);

10. cene blaga, storitve ali digitalne vsebine ne označi v eurih (drugi odstavek 14. člena);

11. ne upošteva označene cene (tretji odstavek 14. člena);

12. v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno, ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 14. člena);

13. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga, storitve ali digitalne vsebine (peti odstavek 14. člena);

14. blaga pri znižanju cene ne označi s prejšnjo ceno in z znižano ceno (prvi odstavek 15. člena);

15. pri znižanju cene ne označi prejšnje cene v skladu z drugim in tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;

16. v primeru neprekinjenega postopnega zniževanja cen ne označi prejšnje cene v skladu s četrtim odstavkom 15. člena tega zakona;

17. najvišji odstotek znižanja cene blaga, objavljene v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti vsega blaga, ki se prodaja po znižani ceni (peti odstavek 15. člena);

18. pri znižanju cene ne označi blaga, ki mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti ali hitro pokvarljivega blaga v skladu z drugim odstavkom 16. člena tega zakona;

19. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje preostalega brezhibnega blaga ali jasno in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ali vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (17. člen);

20. potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika ponudba zavezuje, na jasen in razumljiv način ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;

21. ne pridobi potrošnikovega izrecnega soglasja, preden potrošnika pogodba zavezuje, če se potrošnik s pogodbo poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost zaveže k dodatnim plačilom (prvi odstavek 25. člena);

22. če pri odstopu potrošnika od pogodbe v skladu z drugim odstavkom 27. člena ali 28. členom tega zakona potrošniku brez odlašanja ne vrne vseh opravljenih plačil (29. člen);

23. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 30. člena tega zakona;

24. ko prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna potrošniku stroške, ki presegajo dejanske stroške, ki jih ima z uporabo tega plačilnega instrumenta (32. člen);

25. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane za tri mesece, referenčne banke, ki jo je podjetje določilo v pogodbenih pogojih (prvi odstavek 34. člena);

26. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe, ni v skladu z 41. členom tega zakona;

27. če v primeru uporabe nepoštene poslovne prakse ne vrne kupnine ali dela kupnine v 14 dneh od prejema zahtevka v skladu s prvim odstavkom 56. člena tega zakona;

28. pri dogovorjeni dostavi na dom ali drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje ali na drug kraj z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 70. člena);

29. po prejemu obvestila potrošnika o neskladnosti blaga in zahtevi za brezplačno vzpostavitev skladnosti brez znatnih nevšečnosti za potrošnika ne vzpostavi skladnosti blaga pod pogoji in v roku iz prvega in drugega odstavka 82. člena tega zakona;

30. pri odstopu od prodajne pogodbe potrošniku ne vrne plačanega zneska v predpisanem roku po prejemu blaga ali dokazila, da je potrošnik blago poslal nazaj (prvi odstavek 86. člena), ali pri zahtevku za znižanje kupnine v sorazmerju z neskladnostjo iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona potrošniku ne vrne dela kupnine v predpisanem roku od prejema zahtevka (drugi odstavek 86. člena);

31. ne spoštuje zaveze, dane v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu (90. člen);

32. garancijski list ni sestavljen v jasnem in razumljivem jeziku ali ni izdan na trajnem nosilcu podatkov, ki je potrošniku dostopen, ali ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (tretji odstavek 91. člena);

33. za blago iz 94. člena tega zakona potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodil za sestavo in uporabo ter seznama pooblaščenih servisov (prva alineja 95. člena);

34. ne zagotovi servisa, ki ima pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na blagu ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti (druga alineja 95. člena);

35. ne zagotovi brezplačne odprave napak v času garancijskega roka (tretja alineja 95. člena);

36. ne zagotovi proti plačilu popravila, vzdrževanja blaga, nadomestnih delov in priklopnih aparatov vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrta alineja 95. člena);

37. če napake na blagu, ki ne izpolnjuje specifikacij ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu in za katerega je izdana obvezna garancija, niso odpravljene v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona, ali pa če brezplačno ne zamenja blaga z enakim, novim in brezhibnim blagom v primeru, če napake niso odpravljene v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona (prvi odstavek 97. člena);

38. ne vrne celotnega ali sorazmernega dela kupnine, ker v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona niso bile odpravljene napake ali blago ni bilo zamenjano (tretji odstavek 97. člena);

39. ne vrne plačanega zneska za blago, za katerega se je neskladnost pojavila v manj kot 30 dneh od dobave blaga (peti odstavek 97. člena);

40. v primeru nepravilnosti pri opravljeni storitvi po prejemu obvestila potrošnika ne izpolni potrošnikove zahteve iz prvega odstavka 100. člena tega zakona;

41. ob odstopu potrošnika od drugih elementov paketne pogodbe zaračuna stroške v nasprotju s tretjim odstavkom 106. člena tega zakona;

42. ne zagotovi, da so posodobitve digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljene oziroma dane na razpolago potrošniku v obdobju, ki ga določa drugi odstavek 112. člena tega zakona;

43. po prejemu obvestila potrošnika o neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve ne vzpostavi skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve brezplačno in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika ter pod pogoji in v roku iz drugega odstavka 119. člena tega zakona;

44. ne omogoči potrošniku brezplačnega odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z drugim odstavkom 126. člena tega zakona;

45. kot sestavni del pogodbe ne določi informacij iz prvega odstavka 130. člena tega zakona ali jih naknadno spremeni brez izrecnega soglasja pogodbenih strank (peti odstavek 130. člena);

46. pri pogodbi, sklenjeni na spletni tržnici, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku

informacij v skladu s prvim ali drugim odstavkom 131. člena tega zakona;

47. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij iz prvega odstavka 130. člena tega zakona v skladu s prvim, drugim ali četrtim odstavkom 132. člena ali prvim odstavkom 133. člena tega zakona;

48. ob oddaji naročila ne zagotovi, da potrošnik izrecno potrdi, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu (tretji odstavek 132. člena);

49. v primeru obstoja omejitev glede dostave ali oblik plačila tega ne navede jasno in razločno na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka naročanja (peti odstavek 132. člena);

50. potrošniku ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov z vsemi informacijami iz prvega odstavka 18. člena in prvega odstavka 130. člena tega zakona ter soglasjem potrošnika iz 13. točke 135. člena tega zakona, če je to potrebno, najpozneje ob dostavi blaga ali začetku opravljanja storitev (šesti odstavek 132. člena);

51. potrošniku ne posreduje izvoda podpisane pogodbe ali potrdila o sklenjeni pogodbi na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, vključno s potrdilom o predhodnem izrecnem soglasju potrošnika v skladu z drugim odstavkom 133. člena tega zakona;

52. pri pogodbah, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona brez izrecne zahteve potrošnika na trajnem nosilcu podatkov in njegove privolitve, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko podjetje pogodbo v celoti izpolni (tretji odstavek 133. člena);

53. od potrošnika zahteva plačilo stroškov, povezanih z odstopom od pogodbe v nasprotju s 141. členom tega zakona;

54. v primeru odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali pri pogodbi o finančnih storitvah, potrošniku ne vrne vseh prejetih plačil v roku iz prvega odstavka 143. člena ali 157. člena tega zakona;

55. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blaga, dostavljenega na dom ob sklenitvi pogodbe, ne prevzame na lastne stroške, če zaradi narave blaga takega blaga običajno ni mogoče vrniti po pošti (peti odstavek 143. člena);

56. če pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu potrošniku ne poda informacij iz prvega odstavka 146. člena tega zakona ali informacij iz četrtega odstavka 132. člena tega zakona (drugi odstavek 146. člena);

57. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 149. člena tega zakona ter pogodbenih pogojev na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov (prvi odstavek 151. člena);

58. pri prodaji na obroke potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (164. člen);

59. pri prodaji na obroke, če potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel, in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (prvi odstavek 169. člena);

60. če pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba, potrošniku ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 173. člena tega zakona v skladu s četrtim odstavkom 173. člena tega zakona;

61. če brez izrecnega dogovora s potrošnikom spremeni informacije iz prvega odstavka 174. člena tega zakona;

62. če potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne sporoči vseh sprememb predhodnih informacij v skladu z drugim odstavkom 174. člena tega zakona;

63. če pogodba o paketnem potovanju ni sestavljena v preprostem in razumljivem jeziku ali če pogodba, ki je sklenjena v pisni obliki, ni napisana čitljivo (prvi odstavek 175. člena);

64. če potrošniku ne zagotovi izvoda podpisane pogodbe o paketnem potovanju ali potrdila o sklenjeni pogodbi v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 175. člena tega zakona;

65. če pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije v skladu s peto alinejo 2. točke prvega odstavka 172. člena tega zakona, ne obvesti organizatorja o sklenitvi pogodbe iz drugega odstavka 176. člena tega zakona, na podlagi katere se oblikuje turistični paket, in mu ne posreduje informacij, ki jih kot organizator potrebuje za izpolnitev svojih obveznosti (drugi odstavek 176. člena);

66. če pogodba o sklenjenem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi ne vsebuje vseh informacij iz prvega odstavka 176. člena tega zakona ali če te informacije niso podane na jasen, razumljiv in viden način (četrti odstavek 176. člena);

67. če potrošniku pred začetkom turističnega paketa ne zagotovi dokumentacije in informacij iz 177. člena tega zakona;

68. če zviša ceno paketnega potovanja v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 179. člena tega zakona;

69. če potrošniku ne zniža cene paketnega potovanja v skladu s petim odstavkom 179. člena tega zakona;

70. če potrošniku ne predloži dokazila o administrativnih stroških iz šestega odstavka 179. člena tega zakona;

71. če pred začetkom turističnega paketa enostransko spremeni pogoje v nasprotju s prvim odstavkom 180. člena tega zakona in potrošniku ne vrne vseh plačil v skladu s četrtim odstavkom 180. člena tega zakona, kadar potrošnik zaradi spremembe pogojev odstopi od pogodbe;

72. če v primeru sprememb pogodbenih pogojev o turističnem paketu ne obvesti potrošnika v skladu s petim odstavkom 180. člena tega zakona;

73. če v primerih iz šestega odstavka 180. člena tega zakona potrošniku ustrezno ne zniža cene turističnega paketa;

74. če odstopi od pogodbe o paketnem potovanju v nasprotju s 181. členom tega zakona;

75. če prenositelju ne zagotovi dokazila o dodatnih pristojbinah, taksah ali drugih stroških, ki nastanejo zaradi prenosa pogodbe o paketnem potovanju (peti odstavek 185. člena);

76. če na zahtevo potrošnika ne predloži obrazložitve višine odstopnine (peti odstavek 186. člena);

77. če potrošniku v primeru odstopa od pogodbe o turističnem paketu ne vrne plačil v skladu s 188. členom tega zakona;

78. če ne odpravi neskladnosti potovalnih storitev v skladu s prvim odstavkom 191. člena tega zakona;

79. če potrošniku na njegovo zahtevo v primerih iz drugega odstavka 191. člena tega zakona ne povrne stroškov, ki jih je imel z odpravo neskladnosti;

80. če na zahtevo potrošnika ne zniža cene v skladu s tretjim odstavkom 191. člena tega zakona;

81. če v primerih iz prvega odstavka 192. člena tega zakona potrošniku brez plačila dodatnih stroškov za nadaljevanje izvajanja turističnega paketa ne ponudi ustrezne nadomestne storitve, ki je po možnosti enake ali višje kakovosti od dogovorjene (prvi odstavek 192. člena), ali mu ne odobri ustreznega znižanja cene, kadar je posledica sprememb potovalnih storitev turistični paket nižje kakovosti, kot je naveden v pogodbi o turističnem paketu (drugi odstavek 192. člena);

82. če v primeru neskladnosti izvedenih potovalnih storitev s pogodbo o turističnem paketu na potrošnikovo zahtevo ne zniža cene v skladu s prvim odstavkom 195. člena tega zakona;

83. potrošniku preden postane pogodba ali ponudba za potrošnika zavezujoča ne zagotovi predhodnih informacij (prvi odstavek 212. člena);

84. potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi izrecno ne opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom ter mu ne zagotovi odstopnega obrazca (četrti odstavek 212. člena);

85. pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali

pogodbe o zamenjavi ne sklene v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku (prvi odstavek 214. člena);

86. pogodba o časovnem zakupu, pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji ali pogodba o zamenjavi ne vsebuje predpisanih informacij (peti odstavek 214. člena).

(2) Z globo od 400 do 1.500 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

241. člen

(lažji prekrški)

(1) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne prodaja blaga v primerni embalaži (prvi odstavek 9. člena);

2. embalaža ni primerna obliki ali teži blaga ali če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (drugi odstavek 9. člena);

3. na blagu vidno in čitljivo ne označi roka uporabnosti, če je za blago rok uporabnosti predpisan (drugi odstavek 12. člena);

4. zaračuna potrošniku znesek, ki presega osnovno ceno telefonskega pogovora, ki jo zaračunava telekomunikacijski operater, če podjetje vzpostavi telefonsko številko za namene komuniciranja s potrošniki v zvezi s sklenjeno pogodbo (13. člen);

5. blaga, ki ga prodaja po znižani ceni, ker mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, ne označi posebej z datumom, kdaj poteče rok uporabnosti (prvi odstavek 16. člena);

6. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 19. člena tega zakona (tretji odstavek 19. člena);

7. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina ter višino zamudnih obresti (drugi odstavek 33. člena);

8. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 70. člena);

9. če je obstoj neskladnosti blaga sporen, prodajalec o tem pisno ne obvesti potrošnika v osmih dneh od prejema jamčevalnega zahtevka potrošnika (prvi odstavek 85. člena);

10. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz drugega odstavka 91. člena tega zakona;

11. ne zagotovi, da je potrošnik obveščen o posodobitvah, vključno z varnostnimi posodobitvami, ki so potrebne za ohranjanje skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve (prvi odstavek 112. člena);

12. v primeru zahtevka za sorazmerno znižanje kupnine ali odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve ne vrne plačil v predpisanem roku (prvi odstavek 123. člena);

13. spremeni digitalno vsebino ali digitalno storitev v nasprotju s prvim odstavkom 126. člena tega zakona;

14. če pogodbe o prodaji blaga na obroke ne sestavi v pisni obliki (162. člen);

15. če pogodba o prodaji na obroke ne vsebuje vseh sestavin iz prvega odstavka 163. člena tega zakona;

16. če ne zagotovi informacij iz prvega in drugega odstavka 201. člena tega zakona na obrazcu iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Z globo 300 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

242. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

243. člen

(uporaba določb za pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve)

Določbe 103. do 125. člena tega zakona se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki so bile sklenjene pred začetkom uporabe tega zakona in določajo dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v daljšem obdobju, in sicer nepretrgano ali z nizom posameznih dobav, vendar le v zvezi z digitalno vsebino ali digitalno storitvijo, ki se dobavlja od začetka uporabe tega zakona.

244. člen

(uporaba določb za prodajno pogodbo)

(1) Določbe 66. do 98. člena tega zakona, ki urejajo prodajno pogodbo, se ne uporabljajo za prodajne pogodbe, sklenjene pred začetkom uporabe tega zakona.

(2) Določbe 91. člena se ne uporabljajo za blago, ki je že bilo dano na trg do začetka uporabe tega zakona.

(3) Za prodajne pogodbe iz prvega odstavka tega člena in za blago iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKolT in 31/18; v nadaljnjem besedilu: ZVPot).

245. člen

(vpis v register potrošniških organizacij)

Za organizacije, ki so bile pred uveljavitvijo tega zakona vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu, pristojnem za gospodarstvo, na podlagi ZVPot, se šteje, da so vpisane v register potrošniških organizacij tudi na podlagi tega zakona.

246. člen

(postopki v teku)

Upravni postopki, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se končajo po določbah ZVPot ali določbah Zakona o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami (Uradni list RS, št. 53/07; v nadaljnjem besedilu: ZVPNPP).

247. člen

(podzakonski akti)

(1) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda podzakonske predpise iz tretjega odstavka 7. člena, petega odstavka 14. člena, 94. člena, desetega odstavka 130. člena, petega odstavka 138. člena, petega odstavka 173. člena, tretjega odstavka 201. člena, šestega odstavka 214. člena in četrtega odstavka 226. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije izda podzakonski predpis iz sedmega odstavka 205. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

248. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZVPot, ki se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski akti, ki se uporabljajo do uveljavitve podzakonskih aktov iz 247. člena tega zakona:

1. Pravilnik o obrazcih v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov (Uradni list RS, št. 43/14);

2. Pravilnik o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 14/12);

3. Pravilnik o obrazcih za informacije o pogodbah o časovnem zakupu, o dolgoročnem počitniškem proizvodu, o nadaljnji prodaji in o zamenjavi ter o obrazcu za odstop od pogodb (Uradni list RS, št. 100/11);

4. Pravilnik o uporabi jezikov narodnih skupnosti v procesih poslovanja podjetij s potrošniki na območjih, kjer živita italijanska in madžarska narodna skupnost (Uradni list RS, št. 78/08);

5. Pravilnik o načinu vpisa in pogojih za vpis potrošniških organizacij v register (Uradni list RS, št. 8/12);

6. Pravilnik o obrazcih za informacije pri pogodbah o paketnem potovanju in povezanih potovalnih aranžmajih (Uradni list RS, št. 43/18);

7. Pravilnik o načinu označevanja cen blaga in storitev (Uradni list RS, št. 63/99, 27/01 in 65/03);

8. Uredba o jamstvu zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja in podjetja, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje (Uradni list RS, št. 52/18).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o koncesiji za opravljanje javne službe obveščanja in izobraževanja potrošnikov ter javne službe izvajanja primerjalnih ocenjevanj blaga in storitev (Uradni list RS, št. 47/15), uporablja pa se do uveljavitve podzakonskega akta iz tretjega odstavka 229. člena tega zakona in za koncesijske pogodbe, sklenjene pred uveljavitvijo podzakonskega akta iz tretjega odstavka 229. člena tega zakona.

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZVPNPP, ki se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

249. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po njegovi uveljavitvi.

Št. 311-06/22-1/35
Ljubljana, dne 29. septembra 2022
EPA 180-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3084. Zakon o izvajanju uredbe (EU) o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike (ZIUPMFP)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o izvajanju uredbe (EU) o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike (ZIUPMFP)

Razglašam Zakon o izvajanju uredbe (EU) o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike (ZIUPMFP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-213
Ljubljana, dne 6. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O IZVAJANJU UREDBE (EU) O EVROPSKIH PONUDNIKIH STORITEV MNOŽIČNEGA FINANCIRANJA ZA PODJETNIKE (ZIUPMFP)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

S tem zakonom se določa pristojni organ, ureja način opravljanja nadzora, določajo nadzorni ukrepi, ureja postopek izrekanja nadzornih ukrepov ter določajo prekrški, ki jih pri izvajanju določb Uredbe (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L št. 347 z dne 20. 10. 2020, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1503/2020/EU) izreka pristojni organ, določa organ, pristojen za sodelovanje med pristojnimi organi in z Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (v nadaljnjem besedilu: ESMA), urejajo odgovornost za informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi in podrobnejšo vsebino tega dokumenta ter odgovornost za informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme in podrobnejšo vsebino tega dokumenta na podlagi Uredbe 1503/2020/EU.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo enako kot izrazi, opredeljeni v Uredbi 1503/2020/EU.

II. PRISTOJNI NADZORNI ORGAN IN PODROČJE DELOVANJA

3. člen

(pristojni organ)

(1) Organ, pristojen za izvajanje Uredbe 1503/2020/EU in tega zakona, je Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Pristojni organ za izvajanje nadzora nad izvajanjem Uredbe 1503/2020/EU in tega zakona je agencija.

4. člen

(odgovornost za informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi in podrobnejša vsebina tega dokumenta)

(1) Za informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi, ki ga ponudnik storitev množičnega financiranja zagotovi potencialnim vlagateljem v skladu s 23. členom Uredbe 1503/2020/EU, so odgovorni lastnik projekta ali njegovi upravni, vodstveni ali nadzorni organi.

(2) Odgovorne osebe iz prejšnjega odstavka se v dokumentu s ključnimi informacijami navedejo, in sicer:

1. pri fizičnih osebah: osebno ime in funkcija v pravni osebi,

2. pri pravnih osebah: firma in sedež.

(3) V dokumentu s ključnimi informacijami so izjave odgovornih oseb iz prvega odstavka tega člena, da so informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi, po njihovem najboljšem vedenju, v skladu z dejstvi in da v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi ni izpuščena nobena informacija, ki bi lahko vplivala na njegov pomen.

(4) Odgovorne osebe iz prvega odstavka tega člena so vlagatelju odgovorne za škodo, ki mu je bila povzročena zato, ker so bile v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi, kakor tudi v morebitnem prevodu tega dokumenta:

1. informacije zavajajoče ali netočne ali
2. izpuščene ključne informacije, ki so potrebne, da vlagateljem pomagajo pri odločanju, ali naj financirajo projekt množičnega financiranja.

5. člen

(odgovornost za informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme in podrobnejša vsebina tega dokumenta)

(1) Za informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme je v skladu s 24. členom Uredbe 1503/2020/EU odgovoren ponudnik storitev množičnega financiranja.

(2) Odgovorne osebe ponudnika storitev množičnega financiranja iz prejšnjega odstavka se v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme jasno navede, in sicer:

1. pri fizičnih osebah: osebno ime in funkcija v pravni osebi,
2. pri pravnih osebah: firma in sedež.

(3) V dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme je tudi izjava odgovornih oseb iz prvega odstavka tega člena, da so informacije v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme, po njihovem najboljšem vedenju, skladne z dejstvi in da v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme ni izpuščena informacija, ki bi lahko vplivala na njegov pomen.

(4) Odgovorne osebe iz prvega odstavka tega člena so vlagatelju odgovorne za škodo, ki mu je bila povzročena zato, ker so bile v dokumentu s ključnimi informacijami o naložbi na ravni platforme, kakor tudi v morebitnem prevodu tega dokumenta:

1. informacije zavajajoče ali netočne ali
2. izpuščene ključne informacije, ki so potrebne, da vlagateljem pomagajo pri odločanju, ali naj financirajo projekt množičnega financiranja.

6. člen

(način opravljanja nadzora)

Agencija opravlja nadzor nad spoštovanjem Uredbe 1503/2020/EU in tega zakona:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem objavljenih informacij in poročil ter obvestil oseb, ki po Uredbi 1503/2020/EU in tem zakonu ali drugih predpisih za izvajanje Uredbe 1503/2020/EU poročajo pristojnemu organu, ali ob opravljanju nadzora v skladu z drugimi predpisi,
2. s pridobivanjem informacij in opravljanjem pregledov poslovanja v skladu s prvim odstavkom 30. člena Uredbe 1503/2020/EU,
3. z izrekanjem nadzornih ukrepov iz 7. člena tega zakona.

7. člen

(nadzorni ukrepi agencije)

(1) Agencija za dosego namena nadzora iz prejšnjega člena uporabi ukrepe iz drugega odstavka 30. člena Uredbe 1503/2020/EU.

(2) Če agencija v nadzoru, ki ga izvaja v skladu z Uredbo 1503/2020/EU in tem zakonom, ugotovi kršitev iz točke (a) prvega odstavka 39. člena Uredbe 1503/2020/EU, oziroma da nadzorovani subjekt ne sodeluje ali neskladno ravna v preiskavi, pregledu poslovanja ali ne upošteva agencije, kadar ta ravna v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, izreče nadzorni ukrep iz točk (a), (b), (c), (d), (e) ali (f) drugega odstavka 39. člena Uredbe 1503/2020/EU in globe iz 11. do 12. člena tega zakona.

8. člen

(postopek izrekanja nadzornih ukrepov)

Za izrekanje nadzornih ukrepov agencije v posamičnih zadevah in za sodno varstvo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

9. člen

(organ, pristojen za sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in ESMA)

Agencija je pristojna za sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in ESMA.

III. NADOMESTILO ZA OPRAVLJANJE NADZORA

10. člen

(tarifa)

Agencija v tarifi, ki jo izda v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, določi višino:

– takse za odločanje o posamičnih zadevah na podlagi tega zakona in Uredbe 1503/2020/EU in
– letnega nadomestila za nadzor, ki ga opravlja na podlagi tega zakona in Uredbe 1503/2020/EU.

IV. KAZENSKE DOLOČBE

11. člen

(kršitve Uredbe 1503/2020/EU)

(1) Z globo od 2.500 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 10.000 do 500.000 eurov pa pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. storitve množičnega financiranja opravlja v nasprotju s 3. členom Uredbe 1503/2020/EU;
2. pri vzpostavitvi in nadzoru učinkovitega in skrbnega vodenja ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 4. člena Uredbe 1503/2020/EU;
3. v zvezi z določitvijo cen ponudbe za množično financiranje ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 4. člena Uredbe 1503/2020/EU;
4. ne opravi minimalnega skrbnega pregleda lastnikov projektov, ki predlagajo svoje projekte, ki naj bi se financirali prek platforme za množično financiranje ponudnika storitev množičnega financiranja (5. člen Uredbe 1503/2020/EU);
5. pri individualnem upravljanju portfeljev posojil ravna v nasprotju s prvim, drugim in tretjim odstavkom 6. člena Uredbe 1503/2020/EU;
6. na zahtevo vlagatelja prek elektronskih sredstev stalno ne zagotavlja informacij v skladu s četrtim odstavkom 6. člena Uredbe 1503/2020/EU;
7. v zvezi z ustanovitvijo in vodenjem rezervnega sklada ne objavlja informacij o delovanju rezervnega sklada v skladu s petim ali šestim odstavkom 6. člena Uredbe 1503/2020/EU;
8. ne obravnava pritožb strank v skladu s prvim do četrtim odstavkom 7. člena Uredbe 1503/2020/EU;
9. ravna v nasprotju s prvim do šestim odstavkom 8. člena Uredbe 1503/2020/EU;
10. pri izvajanju operativnih funkcij, ki jih za ponudnika storitev množičnega financiranja izvaja tretja oseba, ne sprejme vseh razumnih ukrepov, da se ne bi pojavilo dodatno operativno tveganje (prvi odstavek 9. člena Uredbe 1503/2020/EU);
11. svojih strank ne obvesti v skladu s prvim odstavkom 10. člena Uredbe 1503/2020/EU;
12. sredstev ne deponira v skladu z drugim in tretjim odstavkom 10. člena Uredbe 1503/2020/EU;
13. opravlja plačilne storitve oziroma vzpostavi in ohranja plačilo prek ponudnika plačilnih storitev v nasprotju s četrtim ali petim odstavkom 10. člena Uredbe 1503/2020/EU;
14. ne izpolni bonitetnih zahtev, določenih v prvem ali drugem odstavku 11. člena Uredbe 1503/2020/EU;
15. pristojnemu organu ne predloži vloge za pridobitev dovoljenja za ponudnika storitev množičnega financiranja v skladu s prvim odstavkom 12. člena Uredbe 1503/2020/EU;
16. ne predloži prošnje za razširitev poslovanja pristojnim organom v skladu z drugim odstavkom 13. člena Uredbe 1503/2020/EU;

17. brez potrebe odlaša z uradnim obveščanjem pristojnega organa o vsaki bistveni spremembi pogojev za pridobitev dovoljenja oziroma na zahtevo pristojnega organa ne predloži potrebne informacije za oceno njegove skladnosti z Uredbo 1503/2020/EU (tretji odstavek 15. člena Uredbe 1503/2020/EU);

18. vsako leto pristojnemu organu ne pošlje seznama projektov v skladu s prvim odstavkom 16. člena Uredbe 1503/2020/EU;

19. ne poroča pristojnemu organu o čezmejnem opravljanju storitev množičnega financiranja v skladu s prvim odstavkom 18. člena Uredbe 1503/2020/EU;

20. ne obvešča strank v skladu s prvim do šestim odstavkom 19. člena Uredbe 1503/2020/EU;

21. ne razkriva stopnje neplačil v skladu s prvim ali drugim odstavkom 20. člena Uredbe 1503/2020/EU;

22. ravna v nasprotju s prvim do sedmim odstavkom 21. člena Uredbe 1503/2020/EU;

23. obdobje za razmislek pred sklenitvijo pogodbe za potencialne nepoučene vlagatelje ni v skladu z 22. členom Uredbe 1503/2020/EU;

24. ne zagotovi potencialnim vlagateljem vseh informacij v skladu s 23. in 24. členom Uredbe 1503/2020/EU;

25. oglasno desko, na kateri svojim strankam omogoča oglaševanje interesa za nakup in prodajo posojil, prenosljivih vrednostnih papirjev ali sprejetih instrumentov za namene množičnega financiranja, upravlja v nasprotju s 25. členom Uredbe 1503/2020/EU;

26. stranki ne omogoči dostopa in ne hrani vseh evidenc, povezanih s storitvami in transakcijami, v skladu s 26. členom Uredbe 1503/2020/EU;

27. ustvarja ali razširja tržna sporočila o storitvah, vključno s tistimi, ki jih odda v zunanje izvajanje tretjim osebam, v nasprotju s prvim do tretjim odstavkom 27. člena Uredbe 1503/2020/EU;

28. ne sodeluje v preiskavi, inšpekcijskem pregledu ali ne ugodi zahtevi iz prvega odstavka 31. člena Uredbe 1503/2020/EU oziroma ravna v neskladju s preiskavo, inšpekcijskim pregledom ali zahtevo iz 1. točke 30. člena Uredbe 1503/2020/EU (točka (b) prvega odstavka 39. člena Uredbe 1503/2020/EU).

(2) Z globo od 2.500 do 150.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.250 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.500 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

12. člen

(hujše kršitve Uredbe 1503/2020/EU)

(1) Kadar je narava prekrška iz prvega odstavka prejšnjega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se pravna oseba kaznuje z globo v višini vsaj:

1. 500.000 eurov ali 5 % skupnega letnega prometa glede na zadnje razpoložljive računovodske izkaze, ki jih je odobril upravljalni organ, oziroma skupnega letnega prometa ali ustrezne vrste prihodka, ki izhaja iz zadnje razpoložljive konsolidirane letne bilance, ki jo je odobril upravljalni organ, če mora pravna oseba pripraviti konsolidirane računovodske izkaze na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ta presega znesek 500.000 eurov;

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, če ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega najvišji znesek iz prejšnje točke.

(2) Kadar je narava prekrška iz prvega odstavka prejšnjega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se oseba iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena kaznuje z globo v višini vsaj 500.000 eurov.

13. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

14. člen

(uporaba določb o prekrških)

Višine in razponi glob, ki so določeni v 12. členu tega zakona, veljajo in se uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

V. KONČNA DOLOČBA

15. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 413-04/22-2/17
Ljubljana, dne 28. septembra 2022
EPA 17-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3085. Zakon o Javnem skladu Republike Slovenije za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz Nuklearne elektrarne Krško (ZSFR-1)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz Nuklearne elektrarne Krško (ZSFR-1)

Razglašam Zakon o Javnem skladu Republike Slovenije za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz Nuklearne elektrarne Krško (ZSFR-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-215
Ljubljana, dne 6. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

ZAKON
O JAVNEM SKLADU REPUBLIKE SLOVENIJE ZA FINANCIRANJE RAZGRADNJE NUKLEARNE ELEKTRARNE KRŠKO IN ODLAGANJA RADIOAKTIVNIH ODPADKOV IN IZRABLJENEGA GORIVA IZ NUKLEARNE ELEKTRARNE KRŠKO (ZSFR-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja delovanje in poslovanje Javnega sklada Republike Slovenije za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz Nuklearne elektrarne Krško (v nadaljnjem besedilu: sklad), način zagotavljanja sredstev za financiranje razgradnje in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva ter njihovo višino in namensko porabo.

(2) Za vprašanja, ki niso urejena v tem zakonu, se uporablja zakon, ki ureja javne sklade.

2. člen
(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo enako kakor izrazi, opredeljeni v zakonu, ki ureja varstvo pred ionizirajočimi sevanji in jedrsko varnost, poleg tega pa posamezni izrazi pomenijo:

– »programa« sta program razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in program odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz 10. člena Pogodbe med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o ureditvi statusnih in drugih pravnih razmerij, povezanih z vlaganjem v Nuklearno elektrarno Krško, njenim izkoriščanjem in razgradnjo (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 5/03; v nadaljnjem besedilu: meddržavna pogodba).

3. člen
(opredelitev sklada in ustanovitelj)

(1) Sklad je pravna oseba javnega prava, njegov ustanovitelj je Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice in obveznosti pa izvaja Vlada Republike Slovenije.

(2) Firma sklada je Javni sklad Republike Slovenije za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz Nuklearne elektrarne Krško.

(3) Sedež sklada je v Krškem.

(4) Ustanovitelj solidarno jamči za obveznosti sklada.

II. NAMEN IN PREMOŽENJE SKLADA

4. člen
(namen in premoženje sklada)

(1) Namen sklada je zagotavljanje sredstev za financiranje vseh dejavnosti v zvezi z razgradnjo Nuklearne elektrarne Krško (v nadaljnjem besedilu: NEK) in odlaganjem vseh radioaktivnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: RAO) in izrabljenega goriva (v nadaljnjem besedilu: IG), nastalih v času obratovanja in razgradnje NEK, ki jih je v skladu z 11. členom meddržavne pogodbe dolžna zagotavljati Republika Slovenija.

(2) Za uresničevanje namena iz prejšnjega odstavka sklad zbira finančna sredstva, jih upravlja ter skrbi za njihovo ohranitev in rast.

(3) Ne glede na peti odstavek 11. člena Zakona o javnih skladih se namensko premoženje sklada ne sme zmanjšati pod 1.000.000 eurov, sicer mora ustanovitelj v sklad vplačati dodatno namensko premoženje ali pa začeti postopek likvidacije sklada.

(4) Sklad zagotavlja sredstva za namen iz prvega odstavka tega člena v skladu s tem zakonom in poslovno politiko sklada.

III. DAJATEV

5. člen
(dajatev)

(1) Dajatev za razgradnjo NEK in odlaganje RAO ter IG iz NEK (v nadaljnjem besedilu: dajatev) je prihodek sklada, ki ga v sklad plačuje zavezanec za vsako MWh električne energije, ki je proizvedena v NEK in jo na pragu NEK prevzame zavezanec za plačilo dajatve.

(2) Zavezanec za plačilo dajatve je pravni naslednik vlagatelja v NEK iz Republike Slovenije.

(3) Zavezanec za plačilo dajatve vplačuje sredstva v sklad mesečno, in sicer do 20. dne v mesecu za prejšnji mesec na podlagi poročila o dobavljeni električni energiji v prejšnjem mesecu.

6. člen
(določanje višine dajatve)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministra, pristojnega za energijo, določi višino dajatve s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Dajatev iz prejšnjega odstavka se določi v višini, potrebni za zagotovitev sredstev za izvedbo odobrenih programov, v katerih je določena ocena potrebnih finančnih sredstev za razgradnjo NEK ter stroškov odlaganja RAO in IG.

(3) Ministrstvo, pristojno za energijo, enkrat letno preveri ustreznost višine dajatve. Pri tem upošteva povprečno donosnost sklada v zadnjih petih letih, skupno oceno potrebnih finančnih sredstev na podlagi odobrenih programov, oceno iz druge alineje 14. člena tega zakona ter morebitna odstopanja od te ocene zaradi izvajanja dejavnosti razgradnje NEK ter odlaganja RAO in IG iz NEK.

(4) Ministrstvo, pristojno za energijo, lahko po preverjanju ustreznosti višine dajatve iz prejšnjega odstavka predlaga vladi spremembo višine dajatve, pri čemer lahko upošteva tudi druge utemeljene okoliščine, ki jih ustrezno utemelji.

7. člen
(namenska poraba sredstev sklada)

(1) Sredstva sklada se porabljajo za financiranje vseh stroškov dejavnosti razgradnje NEK, skladiščenja RAO in IG po prenehanju obratovanja NEK ter odlaganja RAO in IG iz NEK, nastalih v času obratovanja in razgradnje NEK, katere je dolžna zagotavljati Republika Slovenija v skladu z 11. členom meddržavne pogodbe.

(2) Sredstva sklada se porabljajo tudi za:

– storitve obvezne državne gospodarske javne službe za ravnanje z RAO v delu, ki se nanaša na predelavo RAO in IG pred odlaganjem, priprave na izgradnjo odlagališča, izgradnjo odlagališča, odlaganje RAO in IG, nastalih zaradi obratovanja NEK ter obratovanje odlagališč RAO in IG;

– plačilo nadomestila za omejeno rabo prostora zaradi razgradnje jedrskih objektov, skladiščenja in odlaganja RAO in IG lokalnim skupnostim v skladu s predpisom, ki ureja merila za določitev višine nadomestila zaradi omejene rabe prostora in zaradi načrtovanja intervencijskih ukrepov na območju jedrskega objekta v deležu odpadkov, ki se v odlagališče odlagajo iz NEK;

– stroške poslovanja sklada.

(3) Presežek prihodkov nad odhodki sklada se uporabi za namen, za katerega je ustanovljen, presežek odhodkov nad prihodki pa se pokriva iz sredstev sklada.

8. člen

(financiranje obvezne državne gospodarske javne službe za ravnanje z RAO iz proračuna)

(1) Odlagališče radioaktivnih odpadkov je v skladu z zakonom, ki ureja varstvo pred ionizirajočimi sevanji in jedrsko varnost, v lasti države.

(2) Sredstva za izvedbo odlagališča radioaktivnih odpadkov (v nadaljevanju: investicija) in naloge iz prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena se zagotavljajo v proračunu države.

(3) Obseg sredstev, potrebnih za investicijo in naloge iz prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena ter obseg sredstev, ki jih mora sklad vplačati v proračun države, se ugotovi s poslovnim in finančnim načrtom iz 13. člena tega zakona.

(4) Sklad sredstva v obsegu iz prejšnjega odstavka vplača v proračun države na namensko postavko. Ta sredstva so namenski prihodki državnega proračuna in se lahko porabijo samo za investicijo in naloge iz prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena. Če prihodki sklada ne zadoščajo za financiranje obveznosti po tem členu, ustanovitelj zmanjša namensko premoženje sklada.

(5) Sredstva iz drugega odstavka tega člena se v proračun nakažejo v 15 dneh, ko minister, pristojen za energijo, poda soglasje k poslovnemu in finančnemu načrtu iz 13. člena tega zakona.

IV. ORGANI SKLADA

9. člen

(organa sklada)

Organa sklada sta nadzorni svet in direktorica ali direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor).

10. člen

(nadzorni svet)

(1) Nadzorni svet ima pet članov, in sicer predsednico ali predsednika (v nadaljnjem besedilu: predsednik), namestnico ali namestnika predsednika ali predsednice (v nadaljnjem besedilu: namestnik predsednika) in tri članice ali člane (v nadaljnjem besedilu: član).

(2) Za člana nadzornega sveta je lahko imenovana oseba, ki je strokovnjak za ekonomska, finančna ali pravna vprašanja, pri čemer mora biti v nadzorni svet imenovan vsaj en član z vsakega od navedenih strokovnih področij.

(3) Vsaj en član nadzornega sveta mora biti javni uslužbenec oziroma javna uslužbenka ministrstva, pristojnega za finance; vsaj en član nadzornega sveta mora biti javni uslužbenec oziroma javna uslužbenka ministrstva, pristojnega za energijo; in vsaj en član nadzornega sveta mora biti predstavnik lokalne skupnosti, na območju katere stoji NEK, imenovan mora biti po postopkih, kot jih določajo splošni akti občine.

(4) Člani nadzornega sveta ne smejo biti osebe, povezane z zavezancem za plačilo dajatve.

(5) Poleg pristojnosti, ki izhajajo iz zakona, ki ureja javne sklade, nadzorni svet sprejme stališče glede ocene iz druge alineje 14. člena tega zakona.

11. člen

(direktor)

(1) Sklad ima direktorja.

(2) Poleg pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za imenovanje direktorja na podlagi zakona, ki ureja javne sklade, se za direktorja imenuje oseba, ki ima izobrazbo ekonomske smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo ekonomske smeri, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

V. POSLOVANJE SKLADA

12. člen

(poslovna politika sklada)

(1) Poslovna politika sklada obsega ključne strateške usmeritve delovanja sklada in se pripravi na podlagi programov. Cilji poslovne politike se prikazujejo do začetka izvajanja dolgoročnega nadzora in vzdrževanja po zaprtju odlagališča visokoradioaktivnih odpadkov in IG ter z upoštevanjem dolgoročnega programa dela izvajalca obvezne državne gospodarske javne službe za ravnanje z RAO iz odloka, ki ureja ustanovitev javnega gospodarskega zavoda ARAO – Agencija za radioaktivne odpadke, v delu, ki se nanaša na izvajanje nalog iz prve alineje drugega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Poslovno politiko sklada sprejme ustanovitelj. Sklad na predlog direktorja in na podlagi mnenja nadzornega sveta poslovno politiko predloži ustanovitelju v sprejem ob vsaki spremembi programov oziroma vsakih pet let, če revizija programov ni potrjena.

(3) Poslovna politika sklada mora ob upoštevanju programov določati cilje delovanja in merljive kazalnike rezultatov izvajanja poslovne politike za:

– predvideno skupno višino sredstev, ki morajo biti zbrana v skladu na koncu vsakega poslovnega leta;

– doseganje skupne višine sredstev, ki je potrebna na podlagi programov;

– predvidena potrebna sredstva za vsako leto obravnavanega obdobja za zagotavljanje financiranja odlaganja RAO in IG;

– predvidena potrebna sredstva za vsako leto obravnavanega obdobja za zagotavljanje financiranja skladiščenja RAO in IG po prenehanju obratovanja NEK;

– predvidena potrebna sredstva za vsako leto obravnavanega obdobja za zagotavljanje financiranja razgradnje NEK;

– predvidena sredstva za pokrivanje stroškov poslovanja sklada in merila za njihovo določanje;

– predvideno višino sredstev za plačilo nadomestila za omejeno rabo prostora na območju jedrskega objekta;

– dolgoročno naložbeno politiko in merila za ocenjevanje uspešnosti doseganja donosnosti glede na obrestno mero na državne obveznice v evrskem območju z ročnostjo nad pet let ter reprezentativnih borznih indeksov za posamezni naložbeni trg.

(4) Poslovna politika se pošlje v seznanitev državnemu zboru.

13. člen

(poslovni in finančni načrt, naložbena politika sklada)

(1) Sklad vsako leto izdela dvoletni poslovni in finančni načrt, ki ju na predlog direktorja sprejme nadzorni svet, ter ga pošlje v soglasje ministru, pristojnemu za energijo.

(2) Poslovni in finančni načrt sklada vsebuje oceno potrebnih finančnih sredstev za izvajanje nalog iz 7. člena tega zakona ob upoštevanju dvoletnega poslovnega načrta izvajalca obvezne državne gospodarske javne službe za ravnanje z radioaktivnimi odpadki v skladu s predpisom, ki ureja način in pogoje izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe za ravnanje z radioaktivnimi odpadki ter oceno stroškov za poslovanje sklada in kadrovski načrt.

(3) Sklad hkrati s poslovnim in finančnim načrtom pripravi naložbeno politiko. Naložbena politika je priloga poslovnega in finančnega načrta.

(4) Sklad v naložbeni politiki:

– povzame zakonske in strokovne podlage pri nalaganju sredstev;

– povzame makroekonomske napovedi in gibanja;

– upošteva poslovno politiko sklada;

– obravnava naložbene cilje in ciljno donosnost, opredeli metodo določanja donosnosti vključno z doseganjem ciljne donosnosti v predhodnem obdobju in določanjem donosnosti za obravnavano obdobje za naprej glede na dosežene rezultate v predhodnem obdobju, ob upoštevanju pričakovane ciljne dono-

snosti, kot jo obravnavata programa, ter ob upoštevanju zadnje določene višine dajatve na podlagi 6. člena tega zakona;

– analizira in poda ciljno strukturo portfelja;

– obravnava potrebne prilagoditve strukture portfelja ob upoštevanju stopnje tveganja in ustrezno razpršenost po posameznih skupinah naložb;

– obravnava izpostavljenost, tveganja in omejitve naložb po naložbenih razredih;

– povzame naložbeni proces;

– poda merila donosnosti naložb, pri čemer pričakovano notranjo stopnjo donosa opredeli na podlagi obrestne mere na državne obveznice v evrskem območju z ročnostjo nad pet let in ob upoštevanju razmer na finančnih trgih, pri tem pa upošteva delež lastniških vrednostnih papirjev v celotnem portfelju sklada;

– poda merila uspešnosti, pri čemer posebej obravnava razmerje predvidene notranje stopnje donosa glede na ciljno donosnost;

– analizira odstopanja od meril uspešnosti, pri čemer uspešnost doseganja notranje stopnje donosa presoja glede na doseženi tehtani donos obveznic držav z eurom z ročnostjo nad pet let in reprezentativnih borznih indeksov za posamezni naložbeni trg ter jo primerja s ciljno donosnostjo.

(5) Podrobnejša vsebina in pravila glede priprave poslovnega in finančnega načrta ter naložbene politike sklada se določijo z aktom o ustanovitvi sklada.

14. člen

(letno poročilo)

V letnih poročilih, ki jih sklad pripravlja v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, sklad poleg obveznih sestavnih delov letnega poročila predstavi še:

– skupna zbrana sredstva sklada;

– oceno, ali zbrana sredstva ob veljavni višini dajatve zadostujejo za kritje vseh stroškov iz 7. člena tega zakona, ter morebitno neujemanje med ocenami stroškov in zbranimi sredstvi;

– podatke o doseženi notranji stopnji donosa po posameznih delih naložb;

– primerjavo vseh načrtovanih meril notranje stopnje donosa in tveganosti portfelja z doseženimi vrednostmi ter pojasnjene odmike od načrtovanih vrednosti;

– doseženo notranjo stopnjo donosa in mero tveganosti portfelja z doseženimi vrednostmi v preteklem obdobju in pojasnjene spremembe.

15. člen

(druge določbe glede poslovanja sklada)

(1) Za sklad se glede njegovega poslovanja ne uporabljajo določbe 24. člena, 26. do 38. člena in 50. člen Zakona o javnih skladih (Uradni list RS, št. 70/08, 8/10 – ZSKZ-B in 61/20 – ZDLGPE).

(2) Sklad ne sme dodeljevati donacij in sponzorskih sredstev.

(3) Sklad ne sme dodeljevati spodbud, pomoči, posojil, kreditov.

(4) Sklad ne sme izdajati poroštev.

(5) Sklad ne sme ustanavljati drugih pravnih oseb.

(6) Sklad se ne sme preoblikovati v gospodarsko družbo.

VI. UPRAVLJANJE PREMOŽENJA SKLADA

16. člen

(načela upravljanja premoženja sklada)

Sklad svoje premoženje upravlja tako, da:

– ravna s premoženjem in ga upravlja v skladu z namenom, za katerega je ustanovljen, in kot dober gospodar;

– zagotavlja varnost, donosnost, raznovrstnost, razpršenost in likvidnost svojih naložb v skladu s predvidenimi odlivi v obdobju, za katero je ustanovljen, pri čemer mora dajati prednost varnosti naložb.

17. člen

(finančne naložbe)

Pogoji, pod katerimi lahko sklad vlaga sredstva v finančne naložbe; načela, omejitve pri naložbah ter priprava izvajanje in nadzor izvajanja naložbene politike sklada se podrobneje določijo v aktu o ustanovitvi.

VII. AKT O USTANOVITVI SKLADA

18. člen

(akt o ustanovitvi)

(1) Sklad ima akt o ustanovitvi, ki ga sprejme ustanovitelj.

(2) Akt o ustanovitvi mora določati vsaj:

– ime sklada, skrajšano ime sklada, sedež in poslovni naslov;

– določilo, da je ustanovljen kot javni sklad po tem zakonu;

– namen in dejavnost sklada;

– določilo, v kakšnem obsegu ustanovitelj odgovarja za obveznosti sklada;

– obdobje, za katero je sklad ustanovljen;

– vrednost premoženja sklada ob uveljavitvi tega zakona;

– notranjo organizacijo sklada;

– način in merila za določanje višine stroškov poslovanja sklada;

– navedbo organov sklada, število, način izvolitve in mandatno dobo članov organov sklada;

– pristojnosti in odgovornosti nadzornega sveta;

– pristojnosti in odgovornosti direktorja;

– varovanje poslovne skrivnosti in prepoved konkurence;

– pooblastila za zastopanje;

– poslovanje sklada;

– načela za upravljanje premoženja sklada;

– podrobnejše določbe o dovoljenih naložbah sklada ter pripravo, izvajanje in nadzor izvajanja naložbene politike sklada;

– omejitve direktorja pri upravljanju sredstev sklada in razpolaganju z njimi;

– revidiranje letnega poročila;

– notranji nadzor;

– druga pomembna vprašanja v zvezi z organizacijo in poslovanjem javnega sklada.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

(nadaljevanje dela sklada)

(1) Sklad za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško, ki je bil ustanovljen na podlagi Zakona o Skladu za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško (Uradni list RS, 47/03 – uradno prečiščeno besedilo in 68/08), nadaljuje delo po tem zakonu kot javni sklad po tem zakonu na podlagi sprejema akta o ustanovitvi.

(2) Sklad uskladi akte in poslovne knjige najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

20. člen

(plačilo dajatve v prehodnem obdobju)

(1) Sklep vlade št. 36011-3/2021/7 z dne 13. januarja 2022 o določitvi višine dajatve, izdan v skladu z drugim odstavkom 4. člena Zakona o skladu za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško (Uradni list RS, št. 47/03 – uradno prečiščeno besedilo in 68/08), velja še naprej kot sklep, izdan na podlagi prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(2) Vlada predpiše višino dajatve na podlagi 6. člena tega zakona do 31. marca 2023.

21. člen

(uskladitev poslovanja sklada)

(1) Poslovno politiko iz 12. člena tega zakona sklad pripravi v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona, ustanovitelj pa jo sprejme v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Sklad prilagodi strukturo obstoječih naložb vrstam naložb v skladu s tem zakonom v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

22. člen

(mandat dosedanjih članov)

(1) Dosedanjim članom upravnega odbora preneha mandat z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Dosedanji člani nadzornega odbora sklada nadaljujejo delo do imenovanja članov nadzornega sveta po tem zakonu, ki morajo biti imenovani v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona in opravljajo tudi naloge dosedanjega upravnega odbora.

(3) Dosedanji direktor sklada nadaljuje svoje delo do izteka mandata, za katerega je bil imenovan.

23. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o Skladu za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško (Uradni list RS, št. 47/03 – uradno prečiščeno besedilo in 68/08).

24. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se 8. člen tega zakona začne uporabljati 1. januarja 2023.

Št. 412-01/22-5/21
Ljubljana, dne 28. septembra 2022
EPA 26-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3086. Zakon o celostnem prometnem načrtovanju (ZCPN)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o celostnem prometnem načrtovanju (ZCPN)

Razglašam Zakon o celostnem prometnem načrtovanju (ZCPN), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-216
Ljubljana, dne 6. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O CELOSTNEM PROMETNEM NAČRTOVANJU (ZCPN)

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(predmet zakona)

Ta zakon ureja cilje in načela celostnega prometnega načrtovanja, vrste celostnih prometnih strategij, njihovo vsebino in postopek priprave, presojo kakovosti ter povezovanje prometnega in prostorskega načrtovanja. Zakon določa tudi pravila o sofinanciranju ukrepov celostnega prometnega načrtovanja in finančnih spodbudah za izvajanje ukrepov na podlagi tega zakona ter pristojnosti na področju celostnega prometnega načrtovanja.

2. člen

(namen celostnega prometnega načrtovanja)

(1) Namen celostnega prometnega načrtovanja je vzpostavitev sistema za uresničevanje prometne politike v skladu s cilji trajnostnega razvoja, gospodarske blaginje, socialne povezanosti in varstva okolja. S celostnim prometnim načrtovanjem se prispeva zlasti k:

– izboljšanju učinkovitosti in uravnoteženosti prometnega sistema in njegovih podsistemov;

– učinkovitejšemu upravljanju prometnega povpraševanja;

– izboljšanju dostopnosti v prometnem sistemu za vse prebivalce zaradi enakovrednega dostopa do dobrin;

– zmanjšanju škodljivih učinkov prometa na okolje, prostor in zdravje zaradi emisij toplogrednih plinov, obremenitev s hrupom in onesnaževanja zraka;

– ohranjanju kulturne dediščine;

– telesni dejavnosti z omogočanjem aktivne mobilnosti;

– izboljšanju kakovosti prometnih omrežij;

– povečanju kakovosti bivanja in prometne varnosti.

(2) Država in občine pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter izvajanju drugih zadev iz svojih pristojnosti uravnavajo njihove vplive na promet tako, da prispevajo k doseganju ciljev iz prejšnjega odstavka. Država in občine zagotavljajo usklajenost odločitev iz njihovih pristojnosti z oblikovanjem in izvajanjem usklajenih celostnih prometnih strategij.

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »aktivna mobilnost« sta hoja in kolesarjenje ter druge oblike mobilnosti, ki vključujejo telesno dejavnost (na primer skiro, rolka);

2. »brezemisijska cona« je območje brez dostopa za vozila z motorji na notranje izgorevanje. Dovoljen je dostop za brezemisijska vozila pod pogoji, določenimi na tem območju;

3. »celostna prometna strategija« je strateški dolgoročni razvojni dokument za doseganje ciljev celostnega prometnega načrtovanja, ki so določeni s tem zakonom na ravni države, prometnih ali problemskih regij in občin;

4. »celostno prometno načrtovanje« je strateško in ciljno usmerjeno prometno načrtovanje, s katerim so enakovredno obravnavani vsi prometni načini ter v oblikovanje katerega se vključuje tudi javnost. Temelji na viziji in ciljih, rezultatih analize in spremljanja stanja prometnega sistema, vrednotenja učinkov ukrepov in vključevanju drugih področij načrtovanja z vplivi na promet;

5. »celostno upravljanje prometa« je urejanje in usmerjanje razvoja prometa na način, ki daje prednost razvoju trajnostnih oblik mobilnosti na vseh ravneh;

6. »eksterni stroški prometa« so stroški, ki jih ne krijejo povzročitelji v prometu in bremenijo celotno družbo. Obsegajo stroške za infrastrukturo, ki se ne zaračunavajo uporabnikom, stroške za onesnaževanje okolja in negativne vplive na naravo, podnebne spremembe, hrup ter osebno in gmotno škodo, ki jo povzroča promet, vključno s stroški zdravstva zaradi prometa ter zamud zaradi prometne zasičenosti in drugih prometnih zastojev;

7. »konsolidacija tovora« je združevanje večjega števila manjših tovorov v zbirnem (konsolidacijskem) centru urbanega območja (večje mestno ali drugo regionalno središče) na obrobju mesta (mestnega jedra) za tovore, namenjene v območje ali iz njega, z namenom zmanjševanja števila opravljenih prevozov v okviru posameznih logističnih verig;

8. »mikromobilnost« so vse oblike mobilnosti s prevoznimi sredstvi brez motorja ali z lahkimi motornimi vozili. Praviloma prevozno sredstvo uporablja ena oseba (na primer kolesa, električna kolesa, skiroji in električni skiroji, rolke);

9. »mobilnost« je lastnost in zmožnost mobilnih oseb ali blaga, da se svobodno in z lahkoto premikajo glede na potrebe in ne glede na potovalni način;

10. »mobilnostni načrt« je dokument, ki celovito obravnava prometno dostopnost določene lokacije (na primer ustanove, novogradnje, deli naselja, rekreacijska območja) ali dogodka (na primer prireditve, izredni dogodki ali dela na infrastrukturi) s ciljem izboljšanja dostopnosti lokacije in spreminjanja potovalnih navad uporabnikov, kar se doseže z upravljanjem prometa in izboljšanjem razmer za trajnostne potovalne načine;

11. »območje prijaznega prometa« je del mesta ali naselja, skozi katero ali katerega ne poteka tranzitni promet, lokalni motorni promet je umirjen in z začetkom ali ciljem v območju, omrežje poti za aktivno mobilnost pa je gosto in povezano;

12. »parkirni normativ« je zahteva za zagotavljanje določenega največjega ali najmanjšega števila parkirnih mest glede na zmogljivost objekta ali prostorske ureditve;

13. »potovalni način« je način premikanja ljudi glede na sredstvo, ki se pri tem uporablja, kakor so na primer hoja, kolesarjenje in druge oblike aktivne mobilnosti, javni prevoz, osebni motorni promet;

14. »potniško vozlišče« pomeni postajo javnega prevoza ali drugo točko, ki omogoča prestop med vsaj tremi različnimi potovalnimi načini, od katerih se vsaj eden od njih izvaja v obliki rednega javnega prevoza;

15. »problemska regija« je geografsko zaključeno območje, opredeljeno z razvojno težavo ali več skupnimi razvojnimi težavami, ki se odražajo v prometu;

16. »promet« je premikanje oseb, vozil ali blaga po prometnih poteh;

17. »prometna dostopnost« je časovna ali prostorska oddaljenost med kraji in drugimi točkami v prostoru (na primer med krajem bivanja in postajališčem javnega prevoza ali zaposlitvenega središča);

18. »prometna infrastruktura« so objekti in naprave, ki so potrebni za izvajanje prometa oziroma mobilnosti;

19. »prometni način« je skupni izraz za potovalni način in prevoz tovora;

20. »prometno načrtovanje« je področje načrtovanja, ki se ukvarja z delovanjem, zagotavljanjem in načrtovanjem prometne infrastrukture v prostoru ter organiziranja prometnih storitev z namenom zagotavljanja dostopnosti in mobilnosti prebivalcev in tovora;

21. »prometna regija« je območje, ki ga opredeljuje funkcija prometnih tokov in predstavlja gravitacijsko območje enega ali več centralnih naselij, v katerih se gospodarski in družbeni procesi v prostoru odražajo v prometnih povezavah in interakcijah med kraji skozi pretok ljudi, blaga, storitev in informacij ter na določenem območju ustvarjajo komplementarno celoto;

22. »prometni sistem« je sistem, ki zagotavlja mobilnost ljudi in blaga ter zajema prometno infrastrukturo, prevozna sredstva, prometne tokove in prometne načine;

23. »prometni tok« je več vozil (prometni tok vozil) ali pešcev (prometni tok pešcev), ki se gibljejo v isto smer;

24. »ranljivi udeleženci v prometu« so predvsem nemotorizirani udeleženci v prometu, ki so v primeru prometnih nesreč bolj izpostavljeni poškodbam. To so predvsem pešci in kolesarji, med njimi pa še posebej otroci, starostniki in funkcionalno ovirane osebe;

25. »struktura prometnih načinov« pomeni deleže posameznih prometnih načinov v prometnem toku;

26. »trajnostna mobilnost« je premikanje na trajnostni način, kar vključuje hojo, kolesarjenje, uporabo javnega prevoza, pogon na alternativna goriva in druge oblike mobilnosti, ki manj obremenjujejo okolje in s katerimi se zagotavlja učinkovita in enakopravna prometna dostopnost za vse. Poudarek je na omejevanju osebnega motornega prometa in porabi energije, zmanjševanju ogljičnega odtisa in onesnaževanja ter spodbujanju trajnostnih potovalnih načinov z uporabo obnovljivih virov energije;

27. »trajnostni promet« je promet s prometnimi načini, ki manj obremenjujejo okolje in prostor, na enoto prevoza porabijo manj energije ali za pogon uporabljajo obnovljive vire energije;

28. »večmodalnost« je možnost uporabe različnih potovalnih načinov ali prevoznih sredstev na posamezni izbrani poti;

29. »veliki generator prometa« pomeni lokacijo, ki je v prostoru velik izvor ali ponor prometa, na primer veliko podjetje, zdravstvena in vzgojno-izobraževalna ustanova, trgovsko središče, kulturna ustanova, turistični in rekreativni center, velika prireditev in velik stanovanjski kompleks ali mestna četrt;

30. »zadnji kilometer« je prvi in zadnji del vsakega sestavljenega potovanja ali prevoza; na primer »od vrat« do potniškega terminala ali distribucijskega centra ali obratno.

(2) Izrazi s področja urejanja prostora, katerih pomen ni določen v prejšnjem odstavku, pomenijo enako kakor izrazi, določeni v zakonu, ki ureja urejanje prostora.

4. člen

(kratice)

Kratice, uporabljene v tem zakonu, pomenijo:

– DCPS: državna celostna prometna strategija;

– RCPS: regionalna celostna prometna strategija na ravni prometne ali problemske regije;

– OCPS: občinska celostna prometna strategija.

5. člen

(pristojnosti na področju celostnega prometnega načrtovanja)

(1) Za celostno prometno načrtovanje in izvajanje celostnih prometnih strategij so pristojne država in občine.

(2) Ministrstvo, pristojno za prometno politiko (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), usmerja in spremlja razvoj celostnega prometnega načrtovanja v Republiki Sloveniji ter sodeluje pri njem, pripravlja programe, smernice in priročnike za celostno prometno načrtovanje in sprejetje drugih ukrepov, ki vplivajo na izboljšanje prakse in odpravo težav na področju prometa, ter opravlja druge naloge, določene s tem zakonom. Ministrstvo tudi spodbuja ozaveščanje, informiranje in izobraževanje o celostnem prometnem načrtovanju.

6. člen

(nevladne organizacije v javnem interesu na področju trajnostne mobilnosti)

(1) Nevladna organizacija na področju trajnostne mobilnosti pridobi status nevladne organizacije v javnem interesu, če izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja status nevladne organizacije v javnem interesu, in če deluje na vsaj enem od področij trajnostne mobilnosti.

(2) Ministrstvo lahko glede projektov, ki jih sofinancira država, od občine zahteva, da pridobi mnenje nevladne organizacije v javnem interesu na področju trajnostne mobilnosti glede vprašanj, povezanih s področjem in območjem njenega delovanja.

II. poglavje: NAČELA CELOSTNEGA PROMETNEGA NAČRTOVANJA

7. člen

(načelo trajnostnega prometa)

(1) S celostnim prometnim načrtovanjem se spodbuja razvoj trajnostnega prometa, katerega cilj je spremeniti strukturo

prometnih načinov v korist bolj trajnostnih oblik mobilnosti, ki so energetsko učinkovitejše, prispevajo h gospodarni rabi prostora ter povzročajo manj izpustov toplogrednih plinov, hrupa in drugih onesnaževal kakor prevozna sredstva na fosilna goriva.

(2) Razvoj trajnostnega prometa se spodbuja zlasti tako, da se zagotavljajo pogoji za večjo uporabo vseh oblik trajnostnega prometa, da se okrepi razvoj javnega potniškega prometa, da se spodbujajo rešitve za oblike mobilnosti, ki nadomeščajo ali zmanjšujejo uporabo osebnih vozil, in da se oblikujejo rešitve za druge oblike mobilnosti, ki koristijo ciljem iz prejšnjega odstavka.

8. člen

(načelo prednostnega upravljanja prometa)

(1) V okviru celostnega prometnega načrtovanja je treba prednostno zagotoviti boljši izkoristek obstoječe prometne infrastrukture in ukrepov upravljanja prometa pred vlaganji v nove infrastrukturne zmogljivosti.

(2) Učinkovito upravljanje prometa ima pri primerljivih stroških v primeru povečevanja prometa prednost pred zagotavljanjem novih infrastrukturnih zmogljivosti.

9. člen

(načelo celostnega pristopa)

(1) Celostno prometno načrtovanje temelji na pristopu, da je treba vse vrste prometa uravnotežiti in povezati v učinkovit trajnostni prometni sistem.

(2) Celostni pristop upošteva razvojne potrebe različnih vrst prometa in jih usklajuje z možnostmi za izvajanje investicij ter doseganje širših okoljskih, družbenih in gospodarskih koristi, na podlagi katerih se oblikujejo usklajene prometna, prostorska, energetska in okoljska oziroma podnebna politika.

(3) Celostni pristop izhaja iz vizije in ciljev razvoja prometnega sistema, s katerimi se določajo prednostne naloge, presoja ukrepov ter opredelita spremljanje in vrednotenje učinkov.

10. člen

(načelo prometne dostopnosti)

(1) Država in občine zagotovijo, da se s prometnim sistemom zagotavlja ustrezna prometna dostopnost vsem prebivalcem, pri čemer se posebna pozornost nameni ranljivim udeležencem v prometu.

(2) S celostnim prometnim načrtovanjem se zagotavlja optimalna usklajenost prometnega sistema s potrebami ljudi po mobilnosti in potrebami gospodarstva po oskrbi oziroma transportni logistiki.

11. člen

(načelo vključevanja eksternih stroškov prometa)

(1) Pri celostnem prometnem načrtovanju se upoštevajo tudi eksterni stroški posameznih vrst prometa in se spodbuja sprejemanje ukrepov, ki udejanjajo načelo, da morajo uporabniki prometne infrastrukture v čim večjem obsegu kriti celotne eksterne stroške prometa.

(2) Pri načrtovanju razvoja prometa se zagotavljajo pošteni konkurenčni pogoji za vse prometne načine.

12. člen

(načelo gospodarnosti z viri)

Načrtovanje razvoja prometa upošteva cilje smotrne rabe prostora, finančnih in energetskih virov ter ohranjanja okolja, narave in naravnih virov.

13. člen

(načelo sodelovanja)

(1) Pri celostnem prometnem načrtovanju država in občine ter drugi udeleženci celostnega prometnega načrtovanja v okviru svoje organiziranosti in pristojnosti sodelujejo in se usklajujejo.

(2) Pri iskanju in usklajevanju interdisciplinarnih rešitev je treba zagotoviti, da predlagane in izvedene rešitve prispevajo k izboljšanju pogojev za spodbujanje trajnostnih oblik mobilnosti, k večji prometni dostopnosti, varnosti in višji kakovosti bivanja.

14. člen

(načelo vključevanja javnosti)

(1) Pristojni organi morajo pri odločanju in sprejemanju celostnih prometnih strategij vključiti javnost v zgodnje in učinkovito sodelovanje v celotnem procesu priprave in izvajanja celostnih prometnih strategij.

(2) Pri vključevanju javnosti se zagotovi javna dostopnost do vseh informacij v zvezi s pripravo celostnih prometnih strategij in zainteresiranim omogoči vpogled v vso dokumentacijo v vseh fazah priprave celostnih prometnih strategij v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

III. poglavje: CELOSTNE PROMETNE STRATEGIJE

1. **Skupne določbe**

15. člen

(celostne prometne strategije)

(1) Celostno prometno načrtovanje se izvaja s celostnimi prometnimi strategijami na državni, regionalni in občinski ravni.

(2) S celostnimi prometnimi strategijami se v skladu z načeli celostnega prometnega načrtovanja določijo usmeritve glede razvoja prometa.

(3) Celostne prometne strategije vsebujejo naslednje splošne zahteve:

– analizo stanja,
– ključne dosežke in izzive,
– vizijo,
– cilje,
– strateške usmeritve za posamezne prometne podsisteme,
– ukrepe, časovni načrt, finančne vire in nosilce za njihovo izvedbo,
– načrt spremljanja in vrednotenja izvajanja celostnih prometnih strategij ter učinkov ukrepov.

(4) Celostne prometne strategije so medsebojno usklajene, pri čemer mora biti RCPS usklajena z DCPS in državnim akcijskim programom za izvajanje DCPS, OCPS pa mora biti usklajena z DCPS in RCPS ter akcijskimi programi za njihovo izvajanje.

(5) Minister podrobneje predpiše vsebino, obliko, način priprave, odstotek in višino sofinanciranja celostnih prometnih strategij, način spremljanja njihove kakovosti ter učinkov ukrepov.

2. **Celostno prometno načrtovanje na državni ravni**

16. člen

(državna celostna prometna strategija)

(1) DCPS je krovni strateški dokument države s področja prometa, prometne infrastrukture, usmerjanja razvoja in upravljanja prometa.

(2) Poleg splošnih zahtev iz tretjega odstavka prejšnjega člena DCPS vsebuje zlasti:

– dolgoročno zasnovo razvoja državnega prometnega sistema;
– usmeritve za upravljanje prometa na državni ravni;
– povezavo s strategijo prostorskega razvoja Slovenije;
– usmeritve dolgoročne podnebne strategije in cilje Nacionalnega energetskega in podnebnega načrta;
– povezavo z Nacionalnim programom varstva okolja;
– določitev prometnih in problemskih regij;
– zasnovo razvoja državne prometne infrastrukture;

– zasnovo razvoja javnega potniškega prometa;
– zasnovo spodbujanja aktivne mobilnosti;
– zasnovo razvoja infrastrukture za alternativna goriva v prometu;
– zasnovo navezovanja na vseevropsko prometno omrežje;
– zasnovo navezovanja na druga mednarodna prometna omrežja in prometna omrežja sosednjih držav;
– sistem spremljanja kazalnikov s področja prometa.

(3) DCPS določa tudi strateške usmeritve in izhodišča za celostno prometno načrtovanje na regionalni in občinski ravni.

17. člen

(priprava in sprejetje DCPS)

(1) DCPS pripravi ministrstvo in jo na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

(2) DCPS se pripravi za obdobje, ki je usklajeno s strategijami na področju podnebne politike in prostorskega načrtovanja.

18. člen

(akcijski načrt za izvajanje DCPS)

(1) Za izvajanje DCPS ministrstvo pripravi sedemletni državni akcijski načrt, ki ga sprejme vlada.

(2) V državnem akcijskem načrtu se določijo zlasti:
– temeljni cilji, ukrepi, kazalniki in roki za dosego ciljev na posameznih področjih prometnega sistema;
– nosilci ukrepov;
– okvirni obseg sredstev za izvedbo ukrepov in predvideni viri financiranja ter
– način nadzora nad izvajanjem akcijskega načrta in njegovega spremljanja.

(3) Državni akcijski načrt ministrstvo ovrednoti vsaki dve leti in ga posodobi po postopku, predvidenem za njegovo sprejetje.

(4) Ministrstvo vsaki dve leti poroča vladi o izvajanju akcijskega načrta DCPS.

3. **Celostno prometno načrtovanje na regionalni ravni**

19. člen

(regionalna celostna prometna strategija)

(1) RCPS je sedemletni strateški razvojni dokument prometne ali problemske regije (v nadaljnjem besedilu: regija) o usmerjanju razvoja in upravljanju prometa na njenem območju.

(2) Z RCPS se država in občine na območju regije dogovorijo in uskladijo o ciljih in prednostnih nalogah razvoja prometa v posamezni regiji.

(3) Poleg splošnih zahtev iz tretjega odstavka 15. člena tega zakona RCPS vsebuje predvsem naslednje vsebine:
– usklajeni načrt povezovanja občinskih projektov s področja prometa, ki za učinkovito izvajanje potrebujejo regijski pristop,
– akcijski načrt,
– povezavo z regionalnim prostorskim planom,
– medsebojno usklajevanje različnih prometnih načinov in dajanje prednosti večmodalnosti,
– razvoj prometne infrastrukture regionalnega pomena,
– razvoj infrastrukture za alternativna goriva v prometu regionalnega pomena,
– upravljanje prometa na ravni regije,
– opredelitev vloge javnega potniškega prometa in kolesarjenja,
– povezave prometnega sistema regije s sosednjimi regijami,
– opredelitev ukrepov države in občin za doseganje skupnih ciljev.

(4) Usmeritve in odločitve se prednostno podajo glede na pomembne razvojne možnosti ali prometne težave v regiji. V skladu z dogovorom med državo in občinami se v RCPS določijo regijski projekti, ki se sofinancirajo iz državnega proračuna v skladu z javnofinančnimi zmožnostmi in dogovorjenimi prednostnimi nalogami v finančnem načrtu ministrstva.

(5) RCPS sprejmejo občine v soglasju z ministrom.

(6) Pri pripravi regionalnih razvojnih programov za območja razvojnih regij, ki se sprejmejo na podlagi predpisa, ki ureja spodbujanje skladnega regionalnega razvoja, ter regionalni prostorski plani, ki se sprejemajo na podlagi predpisov o urejanju prostora, se smiselno upoštevajo usmeritve iz RCPS, ki posegajo na območja razvojnih regij.

20. člen

(priprava, sprejetje in izvajanje RCPS)

(1) Občine se lahko za opravljanje nalog priprave in spremljanja izvajanja RCPS dogovorijo z regionalno razvojno agencijo ali drugim usposobljenim pripravljavcem.

(2) Pripravljavec vodi postopek priprave RCPS in usklajuje interese med občinami ter med državo in občinami v regiji. Pripravljavec vodi postopek sodelovanja vseh udeležencev pri načrtovanju razvoja prometa in urejanju prostora ter zagotavlja zgodnje in učinkovito obveščanje ter sodelovanje javnosti.

(3) Regijski projekti, ki se načrtujejo z RCPS, se lahko vključijo v regionalne razvojne programe razvojnih regij in dogovore o razvoju regij v skladu s predpisom, ki ureja spodbujanje skladnega regionalnega razvoja.

4. **Celostno prometno načrtovanje na občinski ravni**

21. člen

(občinska celostna prometna strategija)

(1) OCPS je sedemletni temeljni strateški dokument občine ali več sosednjih občin o usmerjanju razvoja in celostnega upravljanja prometa na njenem območju.

(2) Z OCPS občina v okviru svojih pristojnosti in v skladu z DCPS in RCPS poleg splošnih zahtev iz tretjega odstavka 15. člena tega zakona določi predvsem:
– razvoj prometne infrastrukture lokalnega pomena in njeno povezavo s sosednjimi občinami;
– povezavo z občinskim prostorskim aktom in drugimi strateškimi dokumenti na ravni občine;
– izhodišča za pripravo mobilnostnih načrtov za izbrane lokacije;
– celostno upravljanje prometa na občinski ravni v odnosu do sosednjih občin;
– akcijski načrt.

(3) Sprejetje OCPS je obvezno za mestne občine.

(4) OCPS sprejme občinski svet na predlog župana.

22. člen

(aktivna mobilnost)

(1) Za izboljšanje pogojev za hojo in kolesarjenje občine v OCPS načrtujejo razvoj sklenjene mreže površin za pešce in kolesarje in jo, kadar je to primerno in mogoče, umestijo ločeno od glavnih koridorjev, ki so namenjeni motornemu prometu.

(2) Infrastruktura za hojo in kolesarjenje se prednostno razvija in povezuje v smeri velikih generatorjev prometa, vzgojno-izobraževalnih ustanov, rekreacijskih območij, območij večje poselitvene gostote in potniških vozlišč.

(3) OCPS opredeli hierarhijo omrežja za hojo in kolesarjenje ter minimalne standarde glede na vrsto povezave.

(4) OCPS opredeli izhodišča za univerzalno gradnjo in oblikovanje javnih površin ter drugih površin za pešce in prednostne naloge pri odpravi arhitekturnih ovir.

23. člen

(upravljanje mestne logistike)

(1) Občine lahko z namenom zagotavljanja trajnostnega prevoza tovora za geografsko zaključena območja sprejmejo načrt upravljanja mestne logistike.

(2) Načrt upravljanja mestne logistike opredeli:
– vizijo razvoja mestne logistike,
– strateške cilje mestne logistike,
– geografsko območje načrta,
– analizo stanja,
– model upravljanja mestne logistike,
– ukrepe,
– akcijski načrt,
– načrt spremljanja in vrednotenja.

(3) Za mestne občine z več kakor 100.000 prebivalci je načrt upravljanja mestne logistike obvezen.

(4) Druge občine lahko vsebino upravljanja mestne logistike vključijo v OCPS.

(5) Načrt upravljanja mestne logistike sprejme občinski svet na predlog župana. Načrt upravljanja mestne logistike mora biti usklajen z OCPS.

(6) Načrt upravljanja mestne logistike je pogoj za sofinanciranje javne infrastrukture za zagotavljanje konsolidacije tovora v mestu iz državnega proračuna.

(7) Minister podrobneje predpiše vsebino, odstotek in višino sofinanciranja, obliko in način priprave načrtov upravljanja mestne logistike.

24. člen

(parkirna politika v občinah)

(1) Občine, ki izdelajo OCPS, vključijo vanj tudi cilje in ukrepe parkirne politike, ali v skladu z OCPS pripravijo načrt izvajanja parkirne politike.

(2) Za mestne občine je načrt izvajanja parkirne politike obvezen.

(3) V načrtu izvajanja parkirne politike se opredelijo ukrepi parkirne politike, najmanj pa:
– parkirni režimi,
– območja s parkirnimi režimi in časovni načrt njihovega uvajanja,
– parkirni normativi,
– cenovna politika parkiranja,
– sistem P + R, če je predviden,
– usmeritve za umeščanje parkirnih mest na javne površine na javnih površinah in gradbena zemljišča stavb ali druga zemljišča in njihovo ukinjanje na teh površinah,
– pogoji za oddajanje zasebnih parkirnih mest v najem.

(4) Ukrepe parkirne politike občine izvajajo z odloki.

(5) Minister podrobneje predpiše vsebino načrta izvajanja parkirne politike.

25. člen

(uporaba naprav za samodejno prepoznavanje vozil pri nadzoru pravilnega parkiranja vozil in upravičenega dostopa do območij z omejenim prometom)

(1) Občina lahko z namenom učinkovitega nadzora nad upravičenim dostopom v območja omejitev in nad pravilnim parkiranjem vozil na javnih parkirnih mestih izvaja nadzor z napravami za samodejno pridobivanje podatkov o vozilih, nameščenimi ali vgrajenimi na, ob ali v vozišče ceste oziroma cestno telo, ali z napravami, nameščenimi na ali v vozila pristojnih služb. Z napravami za samodejno pridobivanje podatkov o vozilih se lahko zbirajo samo osebni podatki iz drugega odstavka tega člena.

(2) Upravljavec zbirke podatkov o dostopu in parkiranju vozil je pristojni prekrškovni organ občine. Za opravljanje nadzora nad dostopom ali parkiranjem z napravami iz prejšnjega odstavka in za izvedbo postopka o prekršku pristojni prekrškovni organ pridobiva, zbira, obdeluje in upravlja naslednje podatke:
– osebno ime lastnika vozila ali ime podjetja, naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža, EMŠO, če je fizična oseba tujec, njene rojstne podatke, matična številka pravne osebe, zaposlitev odgovorne osebe,
– slikovne posnetke vozila v delu, ki omogoča prepoznavo registrske označbe vozila in samega vozila.

(3) Pri pridobivanju, zbiranju, obdelovanju in vodenju osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka pristojni nadzorni organ ravna v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(4) Podatke iz drugega odstavka tega člena lahko pristojni prekrškovni organ obdeluje v tolikšnem obsegu in trajanju, kolikor je to nujno potrebno za izvedbo nadzora in postopka o prekršku, vendar najdlje tri leta od njihove pridobitve. Po poteku roka iz prejšnjega stavka se podatki izbrišejo.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se podatki iz prve alineje in slikovni posnetki vozila iz druge alineje drugega odstavka tega člena, ki ne bodo uporabljeni za dokazovanje prekrškov, brišejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v 30 dneh od njihovega nastanka.

26. člen

(mobilnostni načrti)

(1) Za upravljanje mobilnosti na ravni lokacije se lahko pripravi mobilnostni načrt.

(2) Pripravljavec je upravičen do sofinanciranja izdelave mobilnostnega načrta in ukrepov iz tega načrta, če je izdelava mobilnostnega načrta predvidena v OCPS ter se pripravi in izvaja v skladu s predpisom iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Če je lokacija, za katero se pripravi mobilnostni načrt, v občini, ki je sprejela OCPS ali načrt izvajanja parkirne politike, mora biti mobilnostni načrt z njima usklajen.

(4) Minister podrobneje predpiše vsebino mobilnostnih načrtov, postopek njihove priprave ter odstotek in višino sofinanciranja.

27. člen

(umirjanje prometa na državnih cestah skozi naselja na predlog občin)

(1) Zaradi zagotavljanja kakovosti bivanja oziroma izboljšanja varnosti v cestnem prometu na državni cesti skozi naselje lahko občina upravljavcu državne ceste predlaga izvedbo naprav in ukrepov za umirjanje prometa na tej cesti.

(2) Predlog mora biti obrazložen, upravljavec ceste pa mora občino v 60 dneh obvestiti o sprejetju predloga ali njegovi zavrnitvi z obrazložitvijo razlogov za zavrnitev.

(3) Zaradi zaščite pešcev in drugih udeležencev v cestnem prometu na državnih cestah skozi naselje lahko občina predlaga upravljavcu državne ceste tudi druge ukrepe za prometno ureditev ali gradnjo ustrezne infrastrukture za pešce in kolesarje. Prednost imajo predlogi, ki izboljšujejo pogoje za pešce po načelih univerzalne graditve. Predlog občine mora biti obrazložen, upravljavec ceste pa mora občino obvestiti o sprejetju predloga ali njegovi zavrnitvi z obrazložitvijo razlogov za zavrnitev. V dogovoru z upravljavcem državne ceste ukrepe iz tega odstavka financira ali sofinancira občina.

5. **Presoja kakovosti vsebine in spremljanje izvajanja celostnih prometnih strategij**

28. člen

(presoja kakovosti vsebine celostnih prometnih strategij)

(1) Presoja kakovosti vsebine celostnih prometnih strategij je neodvisno strokovno preverjanje ustreznosti OCPS in RCPS, ki obsega preverjanje skladnosti dokumenta ter njegove skladnosti z zahtevami, določenimi s predpisom iz petega odstavka 15. člena tega zakona. Presoja kakovosti se izvede med pripravo celostne prometne strategije in ob koncu priprave pred njenim sprejetjem. Namen izvajanja presoje kakovosti celostne prometne strategije je svetovanje pripravljavcu in naročniku za njeno izboljšanje.

(2) Preverjanje kakovosti se obvezno izvaja za vse OCPS in RCPS, pri tem pa se upoštevajo merila, ki se nanašajo na trajnostni, celoviti in vključujoči pristop, jasnost vizije in ciljev, usmerjenost v merljive cilje ter celostno obravnavo vseh prometnih podsistemov.

(3) Izvajanje in financiranje presoje kakovosti zagotovi ministrstvo.

(4) Izvedena presoja kakovosti in pozitivna ocena dokumenta sta pogoj za izplačilo sredstev iz državnega proračuna, namenjena sofinanciranju priprave celostne prometne strategije.

(5) Minister podrobneje predpiše način preverjanja kakovosti vsebine in merila za presojo kakovosti celostnih prometnih strategij iz drugega odstavka tega člena.

29. člen

(poročilo o presoji kakovosti)

Ministrstvo zagotovi vmesno poročilo o presoji kakovosti med postopkom priprave celostne prometne strategije in končno poročilo ob koncu priprave (v nadaljnjem besedilu: poročilo). Poročilo vsebuje splošno oceno dokumenta ter usmeritve in priporočila za izboljšave.

30. člen

(spremljanje izvajanja celostnih prometnih strategij)

(1) Spremljanje izvajanja celostnih prometnih strategij obsega spremljanje uspešnosti izvajanja in učinkov ukrepov, ki so bili izvedeni v skladu z akcijskimi načrti. Spremljanje se izvaja na podlagi enotnih kazalnikov, ki se nanašajo na strukturo prometnih načinov.

(2) Za spremljanje DCPS je pristojno ministrstvo.

(3) Za spremljanje RCPS je odgovorna občina oziroma izvajalec, ki ga z dogovorom iz prvega odstavka 20. člena tega zakona sporazumno določijo občine, ki so vključene v pripravo RCPS.

(4) Za spremljanje OCPS je odgovorna občina.

(5) Informacijsko podporo za centralizirano zbiranje in objavljanje podatkov o izvajanju in učinkih celostnih prometnih strategij zagotovi ministrstvo.

(6) O rezultatih spremljanja izvajanja RCPS in OCPS občine letno poročajo ministrstvu in jih hkrati objavijo na spletu. Ministrstvo objavi rezultate spremljanja na spletnem portalu, ki ga upravlja na podlagi drugega odstavka 40. člena tega zakona.

(7) Minister podrobneje določi enotne kazalnike iz prvega odstavka in metodologijo za njihovo spremljanje, pogoje za vzpostavitev informacijske podpore iz petega odstavka in način poročanja iz šestega odstavka tega člena.

IV. poglavje: TRAJNOSTNI PROMET V POVEZAVI S PROSTORSKIM NAČRTOVANJEM

31. člen

(smernice s področja trajnostnega prometa)

Ministrstvo na podlagi tega zakona in usmeritev, izdelanih na podlagi 34., 35. in 36. člena tega zakona, kot državni nosilec urejanja prostora pripravi smernice s področja trajnostnega prometa.

32. člen

(upoštevanje celostnih prometnih strategij pri prostorskem načrtovanju)

(1) Pri pripravi državnih prostorskih izvedbenih aktov se upoštevajo vsebine iz DCPS in RCPS, ki so pomembne za pripravo prostorskega akta, vključno z usmeritvami in ukrepi za razvoj prometa na zadevnem območju.

(2) Pri pripravi regionalnih ali občinskih prostorskih aktov, ki se pripravljajo in sprejemajo na podlagi predpisov o urejanju prostora, se upoštevajo vsebine iz sprejetih RCPS in OCPS, ki so pomembne za pripravo prostorskih aktov.

33. člen

(obvezne strokovne podlage za trajnostni promet)

(1) Kot obvezne strokovne podlage za pripravo občinskih prostorskih aktov se izdelajo zasnova območij prijaznega prometa in brezemisijskih con, zasnova lokalne infrastrukture za hojo in kolesarjenje ter usmeritve za velike generatorje prometa.

(2) V skladu z usmeritvami iz OCPS so obvezne strokovne podlage iz prejšnjega odstavka namenjene usmerjanju in podrobnejši določitvi prostorskega razvoja na navedenih področjih trajnostnega prometa.

(3) Strokovne podlage za trajnostno mobilnost se glede vsebine in stopnje podrobnosti obdelave rešitev ustrezno prilagodijo vrsti, vsebini in namenu prostorskega akta, za katerega se pripravljajo.

34. člen

(zasnova območij prijaznega prometa in brezemisijskih con)

(1) V zasnovi območij prijaznega prometa in brezemisijskih con se za mesta in druga urbana naselja opredelijo naslednje vsebine:

– usmeritve za načrtovanje prometnih tokov različnih udeležencev v prometu v naselju tako, da se zagotovijo območja prijaznega prometa;

– območja prijaznega prometa;

– usmeritve za urejanje območij, ki so pretežno namenjena za stanovanja, kot območij prijaznega prometa, pri čemer se motorni promet, ki ne izvira iz teh območij in ni namenjen vanje, usmerja mimo teh območij;

– usmeritve za hierarhično ureditev prometnega sistema v naselju, pri čemer se upoštevata omejevanje motornega prometa v območjih prijaznega prometa in izboljšana prehodnost prostora za aktivno mobilnost skozi območja prijaznega prometa;

– območja brezemisijskih con, v katerih za ohranjanje kakovosti zunanjega zraka in zdravja prebivalcev omejijo promet glede na hrup, izpuste toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega zraka.

(2) Pri izdelavi zasnove omrežja prometne infrastrukture v naseljih se upošteva usmerjanje prometnih tokov vseh prometnih načinov.

35. člen

(zasnova lokalne infrastrukture za hojo in kolesarjenje)

(1) V zasnovi lokalne infrastrukture za hojo in kolesarjenje se opredelijo naslednje vsebine:

– sklenjeno in hierarhično urejeno omrežje površin za hojo in kolesarjenje v mestih in drugih urbanih naseljih;

– usmeritve za načrtovanje lokalne infrastrukture za hojo in kolesarjenje s sistemom omrežja odprtih javnih površin z navezavo na zeleni sistem in opremljenost z urbano opremo;

– usmeritve za načrtovanje lokalne infrastrukture za hojo tako, da je infrastruktura zvezna in omogoča preprosto zaznavo in orientacijo, pri čemer je treba upoštevati zahteve funkcionalno oviranih oseb v skladu s predpisi, ki urejajo graditev;

– območja, kjer se površina za hojo lahko zagotovi kot skupni prometni prostor ali območje umirjenega prometa, če v sklopu javne ceste ali nekategorizirane ceste, po kateri poteka površina za hojo, ni mogoče zagotoviti ločene površine za hojo primerne širine;

– usmeritve za načrtovanje lokalne infrastrukture za hojo in kolesarjenje tako, da je uporabnikom omogočena večmodalnost s preprostim prehajanjem med potovalnimi načini;

– sklenjeno omrežje državnih in lokalnih kolesarskih povezav;

– območja, kjer se kolesarska povezava lahko vodi na cesti, upravljavec ceste pa predhodno izvede ustrezne ukrepe umirjanja prometa, če v sklopu javne ceste, po kateri poteka kolesarska povezava, ni mogoče zagotoviti ločenih površin za kolesarje v skladu s predpisi;

– grafični prikaz sklenjenega in hierarhično urejenega omrežja površin za hojo in kolesarjenje.

(2) Površine za hojo in kolesarjenje lahko potekajo po javnih cestah, javnih poteh ali nekategoriziranih cestah ter drugih javno dostopnih površinah.

(3) V smernicah iz 31. člena tega zakona se podrobneje opredeli vsebino zasnove lokalne infrastrukture za hojo in kolesarjenje ter način grafičnega prikaza zasnove.

36. člen

(usmeritve za velike generatorje prometa)

(1) V usmeritvah za velike generatorje prometa se na podlagi splošnih usmeritev iz OCPS opredelijo:

– veliki generatorji prometa, za katere je treba izdelati mobilnostni načrt;

– usmeritve za umeščanje velikih generatorjev tako, da je omogočen dostop z več različnimi prometnimi načini, prednostno pa s sredstvi javnega potniškega prometa in aktivnimi oblikami mobilnosti ter da je njihov vpliv na prometni sistem z vsemi podsistemi najmanjši. Umestitev mora čim bolj uporabljati obstoječo infrastrukturo in prometne storitve ter omogočati smiselni razvoj prometne infrastrukture in prometnih storitev v prihodnosti.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, določi prostorske ureditve in vrste objektov, ki so veliki generatorji prometa.

V. poglavje: FINANCIRANJE UKREPOV ZA SPODBUJANJE TRAJNOSTNE MOBILNOSTI

37. člen

(sofinanciranje ukrepov celostnega prometnega načrtovanja, ki jih izvajajo občine, iz državnega proračuna)

(1) Sredstva za sofinanciranje priprave z zakonom obveznih OCPS se zagotavljajo v državnem proračunu v višini največ 80 odstotkov.

(2) Ostalim občinam se lahko zagotavljajo sredstva za sofinanciranje stroškov izdelave OCPS in RCPS iz državnega proračuna v višini največ 80 odstotkov.

(3) Sredstva za sofinanciranje priprave z zakonom obveznih načrtov izvajanja parkirne politike in upravljanja mestne logistike se zagotavljajo v državnem proračunu v višini največ 80 odstotkov.

(4) Ostalim občinam se lahko zagotavljajo sredstva za sofinanciranje stroškov izdelave načrtov izvajanja parkirne politike in upravljanja mestne logistike iz državnega proračuna v višini največ 80 odstotkov.

(5) V državnem proračunu se lahko občinam zagotovijo sredstva za:

– sofinanciranje programov in investicij, s katerimi se izvajajo ukrepi na podlagi RCPS in OCPS;

– sofinanciranje ukrepov za umirjanje prometa iz 27. člena tega zakona.

(6) Ministrstvo skupaj z ministrstvom, pristojnim za prometno infrastrukturo, pripravi program sofinanciranja ukrepov iz prejšnjega odstavka, s katerim določi višino sredstev in delež sofinanciranja posameznih ukrepov glede na razpoložljive finančne vire in vrsto ukrepov.

(7) Finančne spodbude za ukrepe iz drugega odstavka tega člena se občinam dodeljujejo kot investicijski transferji z javnim razpisom ali javnim pozivom po postopkih, ki veljajo za dodelitev sredstev iz državnega proračuna. Spodbude, ki se dodeljujejo v okviru evropske kohezijske politike, poleg navedenega upoštevajo še pravila in postopke, ki veljajo za izvajanje evropske kohezijske politike, ter predpise, ki veljajo za evropske strukturne in investicijske sklade.

38. člen

(spodbujanje ukrepov na podlagi mobilnostnih načrtov, alternativnih oblik mobilnosti in rabe alternativnih goriv v prometu)

(1) Država lahko z namenom zmanjševanja emisij in izboljševanja okoljskih parametrov delovanja prometnega sektorja sofinancira izdelavo mobilnostnih načrtov in ukrepe na podlagi mobilnostnih načrtov, alternativne oblike mobilnosti in rabo alternativnih goriv v prometu s programi izobraževanja, informiranja in ozaveščanja javnosti, finančnimi spodbudami in drugimi programi podpore v višini največ 80 odstotkov.

(2) Finančne spodbude za ukrepe (v nadaljnjem besedilu: spodbude) iz prejšnjega odstavka se dodeljujejo kot investicijski transferji ali subvencije.

(3) Upravičenci do spodbud so fizične osebe, pravne osebe in osebe javnega prava, ki imajo stvarno premoženje v svoji lasti ali ki upravljajo s stvarnim premoženjem v lasti države ali občin, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna.

(4) Spodbude dodeljuje ministrstvo v skladu z usmeritvami iz državne celostne prometne strategije ter strategije na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometnem sektorju in z akcijskim programom za alternativna goriva v prometu.

(5) Spodbude se dodeljujejo z javnim razpisom, javnim pozivom ali neposredno potrditvijo projekta po postopku in pod pogoji, ki jih določajo predpisi, ki urejajo dodeljevanje državnih pomoči, in predpisi, ki urejajo javne finance, ob smiselnem upoštevanju naslednjih meril:

– stroškovna učinkovitost,

– zmanjšanje števila osebnih vozil,

– povečanje površin za hojo, kolesarjenje in uporabo druge oblike mikromobilnosti,

– izboljšanje pogojev za javni prevoz,

– izboljšanje pogojev za pešce po načelih univerzalne graditve,

– povečanje deleža energije, uporabljene v prometu iz obnovljivih virov energije,

– učinkovita raba energije v prometu,

– zmanjšanje količine izpustov prašnih delcev,

– zmanjšanje količine izpustov toplogrednih plinov,

– zmanjšanje emisij hrupa.

(6) Vlada podrobneje določi vrste spodbud, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do posameznih spodbud, vodenje evidenc in poročanje. Pri dodelitvi finančnih spodbud pilotnim in demonstracijskim projektom se lahko zagotovi višji delež pomoči v skladu s pravili o državnih pomočeh.

39. člen

(viri in obdobje financiranja ukrepov)

(1) Viri za financiranje ukrepov iz 37. in 38. člena tega zakona se zagotavljajo v okviru:

– občinskih proračunov za financiranje ukrepov na podlagi OCPS in RCPS,

– državnega proračuna na postavkah ministrstev,

– sredstev Sklada za podnebne spremembe, ustanovljenega na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja,

– sredstev, zbranih iz prispevkov za energetsko učinkovitost na podlagi Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20) v delu, ki ureja učinkovito rabo energije v prometu.

(2) Ministrstvo pripravi seznam ukrepov za področje prometa s prednostnim seznamom financiranja ukrepov za obdobje petih let in ga predloži ministrstvu, pristojnemu za okolje, kot izhodišče za pripravo Programa porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe.

(3) Sredstva, zbrana iz prispevkov za energetsko učinkovitost iz četrte alineje prvega odstavka tega člena, se za ukrepe s področja prometa, ki izkazujejo prihranke energije, dodeljujejo v skladu s potrjenim akcijskim programom za alternativna goriva v prometu ali drugim strateškim načrtom, ki ima za cilj zmanjševanje emisij ter izboljševanje okoljskih in energetskih parametrov delovanja prometnega sektorja.

(4) Viri za sofinanciranje ukrepov iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37. člena tega zakona se v državnem proračunu zagotavljajo do vključno leta 2032.

VI. poglavje: INFORMIRANJE, OZAVEŠČANJE IN IZOBRAŽEVANJE

40. člen

(naloge ministrstva)

(1) Ministrstvo zagotavlja izobraževanje, izmenjavo informacij in promocijo možnosti celostnega prometnega načrtovanja na državni, regionalni in lokalni ravni. Po potrebi v izvajanje aktivnosti vključuje tudi predstavnike drugih ministrstev ali zunanje strokovnjake.

(2) Ministrstvo vzdržuje spletni portal o trajnostni mobilnosti, na katerem objavlja informacije o:

– različnih strokovnih vsebinah s področja trajnostne mobilnosti;

– različnih vsebinah s področja celostnega prometnega načrtovanja;

– evropskem tednu mobilnosti;

– možnih virih financiranja projektov;

– novicah in dogodkih s področja trajnostne mobilnosti;

– veljavnih predpisih s področja trajnostne mobilnosti;

– smernicah, priročnikih, publikacijah in drugem gradivu za strokovno javnost;

– dobrih praksah s področja trajnostne mobilnosti.

41. člen

(usposobljene osebe za izdelavo celostnih prometnih strategij in mobilnostnih načrtov)

(1) Celostno prometno strategijo in mobilnostni načrt po tem zakonu izdela pravna ali fizična oseba, ki ima pred začetkom izdelave tega akta zagotovljeno sodelovanje vsaj ene usposobljene osebe, ki je pri ministrstvu vpisana v evidenco usposobljenih oseb za izdelavo celostnih prometnih strategij in mobilnostnih načrtov.

(2) V evidenco usposobljenih oseb za izdelavo celostne prometne strategije in mobilnostnega načrta se lahko vpiše posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, ki je povezana s področjem prometnega načrtovanja ali urejanja prostora;

– ima opravljeno strokovno usposabljanje.

(3) Strokovna usposabljanja za izdelovalce celostnih prometnih strategij in mobilnostnih načrtov organizira ministrstvo.

(4) Po opravljenem strokovnem usposabljanju ministrstvo izda potrdilo in posameznika vpiše v evidenco usposobljenih oseb, ki jo upravlja in vodi ministrstvo. Za preverjanje upravičenosti izdelave akta iz prvega odstavka tega člena evidenca vsebuje naslednje podatke o usposobljenih osebah:

– osebno ime,

– EMŠO,

– elektronski naslov,

– datum opravljenega strokovnega usposabljanja.

(5) Minister podrobneje predpiše način usposabljanja in imenovanja usposobljenih oseb ter vodenja evidence o usposobljenih osebah za izdelavo celostnih prometnih strategij in mobilnostnih načrtov.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

(nadomestitev strategije in nacionalnih programov s področja prometa z DCPS)

(1) Vlada sprejme predlog DCPS in ga pošlje v sprejetje Državnemu zboru Republike Slovenije v petih letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Strategija razvoja prometa v Republiki Sloveniji iz 33. člena Pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 62/16 – uradno prečiščeno besedilo, 41/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZPVZRZECEP, 18/21 in 21/21 – popr.) in deli nacionalnih programov razvoja in vzdrževanja državnih cest iz 42. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15, 10/18 in 123/21 – ZPrCP-F; v nadaljevanju: ZCes-1), izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji iz 6. člena Zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 97/10 in 40/12 – ZUJF), razvoja civilnega letalstva iz prvega odstavka 6. člena Zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 81/10 – uradno prečiščeno besedilo, 46/16 in 47/19) in razvoja pomorstva Republike Slovenije iz 33. člena Pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 62/16 – uradno prečiščeno besedilo, 41/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZPVZRZECEP, 18/21 in 21/21 – popr.), ki vsebujejo vsebine ali posamezne dele področnih prometnih strategij, pomembne za celostno prometno načrtovanje, se vključijo in sprejmejo kot del DCPS, v okviru katere se v skladu z načeli celostnega prometnega načrtovanja iz drugega poglavja tega zakona uskladijo.

(3) Ne glede na prvi odstavek 13. člena Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo, 30/18, 82/21 in 54/22 – ZUJPP) se strategija razvoja javne železniške infrastrukture in vzdrževanja javne železniške infrastrukture sprejmejo kot del DCPS.

(4) S sprejetjem DCPS prenehajo veljati:

– Strategija razvoja prometa v Republiki Sloveniji do leta 2030;

– Resolucija o nacionalnem programu razvoja prometa v Republiki Sloveniji za obdobje do leta 2030 (Uradni list RS, št. 75/16 in 90/21);

– Resolucija o nacionalnem programu razvoja pomorstva Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 87/10 in 75/16 – ReNPRP30) v delih, ki se nanašajo na pristanišče za mednarodni promet v Kopru in ostala pristanišča, na izboljšanje pomorske varnosti, ki predvideva izgradnjo nadzornega centra in nadgradnjo VTS-opreme ter drugih sistemov za spremljanje pomorskega prometa, na vzdrževanje objektov za varnost plovbe, na hidrografske meritve slovenskega morja, povečanje administrativnih zmogljivosti in usposobljenosti Uprave Republike Slovenije za pomorstvo (v nadaljnjem besedilu: URSP) z vzpostavitvijo novih poslovnih prostorov URSP.

(5) Do sprejetja DCPS se za potrebe četrtega odstavka 38. člena tega zakona uporabljajo dokumenti iz četrtega odstavka tega člena.

43. člen

(veljavnost celostnih prometnih strategij)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se za OCPS in RCPS po tem zakonu štejejo celostne prometne strategije, ki so jih sprejele občine do uveljavitve tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisa iz petega odstavka 15. člena tega zakona lahko občine pripravljajo in sprejemajo spremembe in dopolnitve občinskih in regijskih celostnih prometnih strategij v skladu s smernicami za pripravo celostne prometne strategije, ki so objavljene na spletnem portalu o trajnostni mobilnosti iz drugega odstavka 40. člena tega zakona.

44. člen

(sprejetje načrta upravljanja mestne logistike in izvajanja parkirne politike v mestnih občinah)

(1) Načrt upravljanja mestne logistike za mesta z več kakor 100.000 prebivalci sprejmejo mestne občine v petih letih od uveljavitve predpisa iz sedmega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Mestne občine sprejmejo načrt izvajanja parkirne politike v petih letih od uveljavitve predpisa iz petega odstavka 24. člena tega zakona.

45. člen

(izvršilni predpisi)

Izvršilni predpisi iz petega odstavka 15. člena, sedmega odstavka 23. člena, petega odstavka 24. člena, četrtega od-

stavka 26. člena, petega odstavka 28. člena, sedmega odstavka 30. člena, drugega odstavka 36. člena, šestega odstavka 38. člena in petega odstavka 41. člena tega zakona se izdajo v treh letih od uveljavitve tega zakona.

46. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-01/22-4/25
Ljubljana, dne 28. septembra 2022
EPA 40-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3087. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-I)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-I)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-I), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-223
Ljubljana, dne 7. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O AVTORSKI IN SORODNIH PRAVICAH (ZASP-I)

1. člen

V Zakonu o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 68/08, 110/13, 56/15, 63/16 – ZKUASP in 59/19) se v 1. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) S tem zakonom se prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L št. 77 z dne 27. 3. 1996, str. 20), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 92);

2. Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L št. 167 z dne 22. 6. 2001, str. 10), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 92);

3. Direktiva 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov (UL L št. 111 z dne 5. 5. 2009, str. 16);

4. Direktiva 2012/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o nekaterih dovoljenih uporabah osirotelih del (UL L št. 299 z dne 27. 10. 2012, str. 5) in

5. Direktiva (EU) 2017/1564 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. septembra 2017 o določenih dovoljenih uporabah določenih del in drugih predmetov urejanja, zaščitenih z avtorsko pravico in sorodnimi pravicami, za slepe in slabovidne osebe ter osebe z drugimi motnjami branja ter o spremembi Direktive 2001/29/ES o usklajevanju določenih vidikov avtorske pravice in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L št. 242 z dne 20. 9. 2017, str. 6).«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) S tem zakonom se prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L št. 248 z dne 6. 10. 1993, str. 15), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/789 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o določitvi pravil glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za določene spletne prenose radiodifuznih organizacij in retransmisije televizijskih ter radijskih programov, in spremembi Direktive Sveta 93/83/EGS (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 82), razen v delu, ki se nanaša na kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic;

2. Direktiva 2001/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o sledni pravici v korist avtorja izvirnega umetniškega dela (UL L št. 272 z dne 13. 10. 2001, str. 32), razen v delu, ki se nanaša na kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic;

3. Direktiva 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L št. 157 z dne 30. 4. 2004, str. 45), razen v delu, ki se nanaša na uveljavljanje pravic industrijske lastnine;

4. Direktiva 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 28), razen v delu, ki se nanaša na kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic;

5. Direktiva 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (UL L št. 372 z dne 27. 12. 2006, str. 12), zadnjič spremenjena z Direktivo 2011/77/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2011 o spremembi Direktive 2006/116/ES o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (UL L št. 265 z dne 11. 10. 2011, str. 1), razen v delu, ki se nanaša na kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic;

6. Direktiva (EU) 2019/789 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o določitvi pravil glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za določene spletne prenose radiodifuznih organizacij in retransmisije televizijskih ter radijskih programov, in spremembi Direktive Sveta 93/83/EGS (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 82), razen v delu, ki se nanaša na kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic, in

7. Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 92), razen v delu, ki se nanaša na kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic.«.

2. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pravica radiodifuzne retransmisije

31. člen

(1) Pravica radiodifuzne retransmisije je izključna pravica do sočasnega, nespremenjenega in neskrajšanega nadaljnjega oddajanja prvotno radiodifuzno oddajanih programskih signalov z delom, če to retransmisijo izvaja druga oseba od prvotne RTV organizacije (operater retransmisije), ne glede na to, kako ta operater pridobi od nje programske signale za ta namen.

(2) Prvotno oddajanje prek spleta (interneta) se ne šteje za radiodifuzno retransmisijo. Kot radiodifuzna retransmisija pa se šteje retransmisija prek storitve dostopa do interneta, kadar ta poteka v upravljanem okolju, v katerem operater retransmisije zagotavlja varno retransmisijo izključno upravičenim uporabnikom.

(3) Kot radiodifuzna retransmisija se šteje tudi priobčitev javnosti, kadar RTV organizacija prvotno in brez dostopa javnosti prenaša svoje programske signale operaterju retransmisije, ki ni RTV organizacija (neposredno oddajanje), ta pa jih retransmitira javnosti. Šteje se, da RTV organizacija in operater retransmisije pri tem sodelujeta v enotnem dejanju priobčitve javnosti, za katerega morata vsak zase glede na svoj prispevek pridobiti dovoljenje avtorja.«.

3. člen

Za 47.a členom se doda nov 47.b člen, ki se glasi:

»Poučevanje z uporabo elektronskih sredstev, na daljavo ali čezmejno

47.b člen

(1) Če ni namenjeno doseganju posredne ali neposredne gospodarske koristi, je brez prenosa ustrezne materialne avtorske pravice, vendar ob plačilu primernega nadomestila, za namen ponazoritve pri poučevanju z uporabo elektronskih sredstev, na daljavo ali čezmejno, vključno s preverjanjem znanja, dopustno:

1. reproduciranje v elektronski obliki in priobčitev javnosti objavljenih del;

2. predelava baze podatkov in v elektronski obliki reproduciranje, distribuiranje ter priobčitev javnosti predelane baze podatkov.

(2) Uporaba iz prejšnjega odstavka se izvaja pod pogoji, da je za tako uporabo odgovorna izobraževalna ustanova, da poteka v njenih prostorih ali drugih prostorih ali prek varnega elektronskega okolja, ki je dostopno, zlasti prek avtentikacijskih postopkov, le učencem, dijakom ali študentom, vpisanim v ta program, ter učiteljem in drugim osebam, ki izvajajo pouk.

(3) Uporaba iz prvega odstavka tega člena je dovoljena v obsegu do 15 % dela, v celoti pa se lahko uporabi fotografija, ilustracija ali zelo kratko delo, kot je npr. kratek članek. Dela se ne sme uporabiti tako, da bi se nadomestil njegov nakup, npr. s postopnim reproduciranjem odlomkov istega dela.

(4) Učbeniki, delovni zvezki, vadnice in druga učna gradiva, ki so namenjena predvsem za uporabo pri poučevanju, ter grafične izdaje glasbenih del se uporabijo na podlagi licence, ki omogoča uporabo dela za ponazoritev pri poučevanju po prvem odstavku tega člena, pod pogojem, da so te licence enostavno na voljo na trgu. Ponudnik licence objavi pogoje uporabe na dobro vidnem mestu na svoji spletni strani ter o tem obvesti združenje izobraževalnih ustanov, ki je reprezentativno združenje uporabnikov po zakonu, ki ureja kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic, in ministrstvo, pristojno za izobraževanje. Če pa licence niso enostavno na voljo na trgu, se lahko tudi ta dela uporabijo pod pogoji iz tega člena.

(5) Kadar se uporaba dela iz tega člena izvaja prek varnega elektronskega okolja, se šteje, da poteka izključno v državi članici Evropske unije, v kateri ima izobraževalna ustanova sedež.

(6) V primerih iz prvega odstavka tega člena je treba navesti vir in avtorstvo dela, če je navedeno na uporabljenem delu.

(7) Pogodbena določila, ki so v nasprotju s tem členom, so nična.

(8) Metodologijo za določanje vrednosti in razpona tarif za posamezen način uporabe avtorskih del pri poučevanju ter zgornjo vrednost tarife za plačevanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena določi Vlada Republike Slovenije z uredbo. Peti odstavek 30. člena in 31. člen Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic se ne uporabljata pri določanju tarife za plačilo nadomestila iz prvega odstavka tega člena. Ne glede na določbo 44. člena Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic sporazum o plačevanju nadomestila iz tega člena sklepa ministrstvo, pristojno za izobraževanje, s kolektivnimi organizacijami in ga tudi objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

4. člen

49. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Neposredno poučevanje

49. člen

(1) Če ni namenjeno doseganju posredne ali neposredne gospodarske koristi in je za uporabo odgovorna izobraževalna ustanova, je prosto:

1. priobčitev javnosti, razen dajanje na voljo javnosti, objavljenih del za namen ponazoritve pri neposrednem poučevanju, vključno s preverjanjem znanja;

2. javno izvajanje objavljenih del na brezplačnih šolskih slovesnostih pod pogojem, da izvajalci ne prejmejo plačila;

3. sekundarno radiodifuzno oddajanje RTV šolskih oddaj.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka je treba navesti vir in avtorstvo dela, če je navedeno na uporabljenem delu.«.

5. člen

V 50.č členu se v drugem in tretjem odstavku besedilo »urada, pristojnega za usklajevanje na notranjem trgu Evropske unije« nadomesti z besedilom »urada Evropske unije, pristojnega za intelektualno lastnino«.

6. člen

Za 50.d členom se dodajo novi 50.e, 50.f in 50.g člen, ki se glasijo:

»Dovoljena uporaba del izven pravnega prometa

50.e člen

(1) Javno dostopni arhivi, knjižnice, muzeji, ustanove filmske ali avdio dediščine ter javne RTV organizacije lahko, če to ni namenjeno doseganju posredne ali neposredne gospodarske koristi, prosto dajo na voljo javnosti na nekomercialni spletni strani dela izven pravnega prometa, ki jih imajo trajno v svojih zbirkah, in jih za ta namen reproducirajo, vključno z bazami podatkov, ki jih lahko za ta namen predelajo.

(2) Uporaba iz prejšnjega odstavka je dovoljena le, če po zakonu, ki ureja kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic, ni reprezentativne kolektivne organizacije za kolektivno upravljanje pravic v primerih reproduciranja, distribuiranja, priobčitve javnosti ali dajanja na voljo javnosti del iz prejšnjega odstavka, ki ni namenjeno doseganju posredne ali neposredne gospodarske koristi.

(3) Avtor lahko kadar koli izključi uporabo svojega dela po prvem odstavku tega člena.

(4) Šteje se, da se v primeru iz prvega odstavka tega člena dela izven pravnega prometa uporabljajo izključno v državi članici Evropske unije, v kateri ima pravna oseba iz prvega odstavka tega člena sedež.

(5) V primerih iz prvega odstavka tega člena je treba navesti vir in avtorstvo dela, če je navedeno na uporabljenem delu.

Delo izven pravnega prometa

50.f člen

(1) Za delo izven pravnega prometa iz prvega odstavka prejšnjega člena se šteje delo, za katerega se po razumnih prizadevanjih preverjanja, ali je delo dostopno javnosti v pravnem prometu, v dobri veri domneva, da delo ni dostopno javnosti v pravnem prometu po običajnih trgovinskih kanalih. Za delo izven pravnega prometa šteje tudi neobjavljeno delo, če se z njegovo uporabo ne posega v moralne avtorske pravice.

(2) Za delo izven pravnega prometa iz prejšnjega odstavka se ne štejejo zbirke del, če se po preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da so te sestavljene pretežno iz:

1. del, razen avdiovizualnih del, ki so bila prvič objavljena, oziroma če niso bila objavljena, prvič priobčena javnosti v državi, ki ni država članica Evropske unije;

2. avdiovizualnih del, katerih filmski producenti imajo sedež ali stalno prebivališče v državi, ki ni država članica Evropske unije, ali

3. del državljanov držav, ki niso države članice Evropske unije, kadar države ni mogoče določiti po določbah 1. ali 2. točke tega odstavka.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se zbirke del iz prejšnjega odstavka štejejo za delo izven pravnega prometa in se zanje uporabljajo določbe zakona, ki ureja kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic, če je kolektivna organizacija, ki ima dovoljenje za kolektivno upravljanje pravic v primerih reproduciranja, distribuiranja, priobčitve javnosti ali dajanja na voljo javnosti teh del, ki ni namenjeno doseganju posredne ali neposredne gospodarske koristi, reprezentativna za avtorje iz svoje države, ki ni država članica Evropske unije, po zakonu, ki ureja kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic.

Obveščanje

50.g člen

Pravne osebe iz prvega odstavka 50.e člena tega zakona posredujejo vsaj šest mesecev pred dajanjem na voljo javnosti dela izven pravnega prometa po prvem odstavku 50.e člena tega zakona na javno dostopen spletni portal urada Evropske unije, pristojnega za intelektualno lastnino:

1. podatke, ki so nujni za namen identifikacije dela, ki se po preverjanju iz prejšnjega člena šteje za delo izven pravnega prometa;

2. podatke o možnosti, ki je na voljo avtorju po tretjem odstavku 50.e člena tega zakona;

3. podatke o načinu uporabe dela izven pravnega prometa.«.

7. člen

V 53. členu se v 2. točki za besedo »parodijo« dodata vejica in beseda »pastiš«.

8. člen

Za 57. členom se dodajo novi 57.a, 57.b, 57.c in 57.d člen, ki se glasijo:

»Besedilno in podatkovno rudarjenje

57.a člen

(1) Za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja je prosto reproduciranje del, do katerih se zakonito dostopa. Besedilno in podatkovno rudarjenje pomeni vsako avtomatizirano analitično tehniko, katere namen je analiziranje besedila in podatkov v elektronski obliki, da se ustvarijo informacije, kot so npr. vzorci, trendi in korelacije, kar vključuje tudi digitalizacijo analognih vsebin in oddaljen dostop do takšnih vsebin, kadar je to potrebno za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja.

(2) Primerki del, narejeni pod pogoji iz prejšnjega odstavka, se lahko hranijo, dokler je to potrebno za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja.

(3) Dejanja iz prvega odstavka tega člena niso dovoljena, če si je avtor izrecno in na ustrezen način pridržal pravico uporabe dela, zlasti z mednarodno uveljavljenimi standardiziranimi strojno berljivimi sredstvi, ki vsebujejo metapodatke in splošne pogoje uporabe v primeru dela, ki je javno dostopno na spletu.

(4) Avtor lahko uporablja ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti in integritete svojih omrežij in podatkovnih baz, vendar takšni ukrepi ne smejo biti nesorazmerni in ne smejo preprečiti učinkovitega izvajanja besedilnega in podatkovnega rudarjenja, kot ga ureja prvi odstavek tega člena. Če uporaba kakršnih koli varnostnih zaščitnih ukrepov preprečuje osebi, da izvaja dejanja, ki so v skladu s tem členom dovoljena, mora avtor tej osebi zagotoviti dostop do del ali drugih predmetov varstva in uporabo v skladu s tem členom v roku, ki ni daljši od 72 ur.

(5) Pogodbena določila, ki so v nasprotju s tem členom, so nična.

Besedilno in podatkovno rudarjenje za namene znanstvenega raziskovanja

57.b člen

(1) Raziskovalne organizacije, javno dostopni arhivi, knjižnice, muzeji, ustanove filmske ali avdio dediščine in javne RTV organizacije ter osebe, ki spadajo k raziskovalnim organizacijam in ustanovam za varstvo kulturne dediščine, lahko prosto reproducirajo dela, do katerih se zakonito dostopa, pod pogoji iz tega člena in izvajajo besedilno in podatkovno rudarjenje iz prvega odstavka prejšnjega člena na delih, do katerih imajo zakonit dostop, za namene znanstvenega raziskovanja pod pogoji iz tega člena, kar vključuje tudi digitalizacijo analognih vsebin in oddaljen dostop do takšnih vsebin, kadar je to potrebno za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja.

(2) Za raziskovalno organizacijo po tem členu se štejejo univerze, vključno s svojimi knjižnicami, raziskovalne organizacije, javne raziskovalne organizacije in druge pravne osebe, ki po predpisih, ki urejajo znanstveno, raziskovalno ali izobraževalno dejavnost, kot glavni cilj izvajajo znanstvene raziskave ali izobraževalne dejavnosti, ki vključujejo tudi izvajanje znanstvenih raziskav, na nepridobitni osnovi ali s ponovnim vlaganjem vsega dobička v svoje znanstvene raziskave. Za raziskovalno organizacijo po tem členu se ne šteje raziskovalna organizacija, na katero ima pravna oseba zasebnega prava odločilen vpliv, ki ji omogoča prednostni dostop do teh rezultatov raziskav.

(3) Primerki del, narejeni pod pogoji iz prvega odstavka tega člena, se hranijo v varnem okolju in se lahko zadržijo tako dolgo, dokler je to potrebno za namene preverjanja rezultatov raziskave, za katero je bilo besedilno in podatkovno rudarjenje izvedeno. Da se uporaba na podlagi prvega odstavka tega člena ne bi neupravičeno omejevala, bi morala biti hramba v varnem okolju zagotovljena z ustrezno ravnjo varnosti, ki mora biti sorazmerna in omejena na to, kar je potrebno za varno hrambo kopij in preprečevanje nedovoljene uporabe.

(4) Avtor lahko uporablja ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti in integritete svojih omrežij in podatkovnih baz, vendar takšni ukrepi ne smejo biti nesorazmerni in ne smejo preprečiti učinkovitega izvajanja besedilnega in podatkovnega rudarjenja, kot ga ureja prvi odstavek tega člena. Če uporaba kakršnih koli varnostnih zaščitnih ukrepov preprečuje osebi, da izvaja dejanja, ki so v skladu s tem členom dovoljena, mora avtor tej osebi zagotoviti dostop do del in uporabo v skladu s tem členom v roku, ki ni daljši od 72 ur.

(5) Deljenje in dajanje na voljo javnosti izsledkov besedilnega in podatkovnega rudarjenja iz prvega odstavka tega člena je dopustno, če je obseg besedilnega in podatkovnega rudarjenja omejen glede na namen, ki ga je potrebno doseči, če je v skladu

z dobrimi običaji, če ne nasprotuje običajni uporabi dela in če ni v nerazumni meri v nasprotju z zakonitimi interesi avtorja.

(6) Pogodbena določila, ki so v nasprotju s tem členom, so nična.

Znanstveno raziskovanje

57.c člen

(1) Za namen znanstvenega raziskovanja v okviru posamezne ali skupne znanstvene raziskave ali pregleda kakovosti znanstvene raziskave in v obsegu, ki ni namenjen doseganju posredne ali neposredne gospodarske koristi, je prosto reproduciranje v obsegu do 15 % objavljenega dela ter distribuiranje in priobčitev javnosti tistim osebam, ki se ukvarjajo s to znanstveno raziskavo, in tretjim osebam za pregled kakovosti znanstvene raziskave.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko za svoje lastno znanstveno raziskovanje reproducira do 75 % dela.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko posamezna fotografija, ilustracija ali zelo kratko delo, kot je npr. kratek članek, uporabi v celoti.

(4) V primerih iz tega člena je treba navesti vir in avtorstvo dela, če je navedeno na uporabljenem delu.

(5) Pogodbena določila, ki so v nasprotju s tem členom, so nična.

Ohranjanje kulturne dediščine

57.d člen

(1) Javno dostopni arhivi, knjižnice, muzeji, ustanove filmske ali avdio dediščine in javne RTV organizacije lahko za namen ohranjanja kulturne dediščine in, kolikor je to za tako ohranjanje potrebno, prosto reproducirajo dela, ki jih imajo trajno v svojih zbirkah.

(2) Pogodbena določila, ki so v nasprotju s prejšnjim odstavkom, so nična.«.

9. člen

V 60. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Varstvo avdiovizualnega dela preneha 70 let po smrti zadnjega preživelega od naslednjih soavtorjev: pisec scenarija, avtor dialogov, glavni režiser in skladatelj filmske glasbe, ki je posebej ustvarjena za uporabo v tem delu.«.

10. člen

V 76. členu se za četrtim odstavkom dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Če avtor prenese pravico radiodifuzne retransmisije (31. člen), ima pravico do primernega nadomestila za vsakokratno uporabo dela v primeru radiodifuzne retransmisije. Tej pravici se avtor ne more odpovedati.

(6) Če avtor prenese pravice za priobčitev javnosti v okviru storitev deljenja vsebin na spletu (163.c člen), ima pravico do primernega nadomestila od ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu za vsakokratno uporabo dela v primeru priobčitve javnosti v okviru storitev deljenja vsebin na spletu. Tej pravici se avtor ne more odpovedati.«.

11. člen

81. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Avtorski honorar in nadomestilo

81. člen

(1) Če avtor prenese materialne avtorske pravice ali druge pravice avtorja, je upravičen do primernega in sorazmernega avtorskega honorarja ali nadomestila.

(2) Če avtorski honorar ali nadomestilo ni bilo določeno, se določi po običajnih plačilih za določeno vrsto del, po obsegu in trajanju uporabe ter glede na druge okoliščine primera.

(3) Če je s pogodbo dogovorjen avtorski honorar ali nadomestilo očitno nesorazmerno nizko v primerjavi z vsemi naknadnimi prihodki, ki izvirajo iz uporabe avtorskega dela, ob upoštevanju vseh okoliščin primera, lahko avtor ali njegov predstavnik, kot npr. organizacija avtorjev posameznih kategorij avtorskih del, zahteva od sopogodbenika ali njegovih pravnih naslednikov spremembo pogodbe tako, da se mu določi dodatno, primerno in pravično plačilo.

(4) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za skupne sporazume in pogodbe, ki jih sklene kolektivna organizacija ali neodvisni subjekt upravljanja v skladu z zakonom, ki ureja kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic.

(5) Pravici iz tretjega odstavka tega člena se avtor ne more odpovedati.«.

12. člen

82. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Evidenca prihodka in poročanje

82. člen

(1) Če je avtorski honorar ali nadomestilo dogovorjeno ali določeno v odvisnosti od doseženega prihodka pri uporabi dela, mora uporabnik dela voditi ustrezne knjige ali drugo evidenco, iz katere je mogoče ugotoviti, kakšen prihodek je bil dosežen. Uporabnik dela mora omogočiti avtorju vpogled v te knjige ali evidenco.

(2) Uporabnik dela, ki je od avtorja proti plačilu pridobil materialne avtorske pravice ali druge pravice avtorja, vodi ustrezne knjige ali drugo evidenco tako, da lahko zadosti obveznosti poročanja avtorju. Uporabnik dela hrani tudi kontaktne podatke o osebah, ki so od njega z nadaljnjim prenosom pravic proti plačilu pridobile pravice za uporabo dela (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež, telefon, elektronski naslov).

(3) Uporabnik dela vsaj enkrat letno avtorju na njegovo zahtevo pošlje posodobljeno, relevantno in celovito poročilo, ki ob upoštevanju posebnosti vsakega sektorja vsebuje zlasti:

1. vse načine uporabe dela;

2. vse prihodke, dosežene z uporabo dela, vključno s prihodki iz trženja blaga ali storitev, ki vsebujejo to delo;

3. avtorski honorar ali nadomestilo, ki pripada avtorju.

(4) Kadar je uporabnik dela na podlagi nadaljnjega prenosa pravic proti plačilu pridobil pravice za uporabo dela, lahko avtor od njega zahteva informacije iz prejšnjega odstavka, če jih nima njegova prva pogodbena stranka. Na zahtevo avtorja mu njegova prva pogodbena stranka pošlje kontaktne podatke oseb, ki so z nadaljnjim prenosom pravic od prve pogodbene stranke proti plačilu pridobile pravice za uporabo dela (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež, telefon, elektronski naslov).

(5) Obveznost poročanja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se nanaša na obdobje dejanske uporabe dela za doseganje gospodarske koristi.

(6) Določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če prispevek avtorja glede na celotno delo ni znaten ali ima majhen vpliv na celotno delo, razen če avtor dokaže, da potrebuje podatke za spremembo pogodbe po tretjem odstavku prejšnjega člena.

(7) Če obveznost poročanja iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena ni sorazmerna glede na prihodke, dosežene z uporabo dela, se obveznost poročanja omeji na vrste in stopnjo informacij, ki jih je v takih primerih mogoče razumno pričakovati.

(8) Določbe drugega stavka drugega odstavka tega člena in tretjega do sedmega odstavka tega člena se ne uporabljajo za skupne sporazume in pogodbe, ki jih sklene kolektivna organizacija ali neodvisni subjekt upravljanja v skladu z zakonom, ki ureja kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic.

(9) Pogodbena določila, ki v škodo avtorja nasprotujejo določbam tega člena, so nična.«.

13. člen

Za 82. členom se doda nov 82.a člen, ki se glasi:

»Alternativno reševanje sporov

82.a člen

(1) Avtorji in uporabniki lahko spor rešijo s posredovanjem mediatorja ali katerokoli drugo obliko alternativnega reševanja sporov, zlasti glede prenosa posamične materialne avtorske pravice ali druge pravice avtorja (drugi odstavek 70. člena), avtorskega honorarja in nadomestila (81. člen) ter evidence prihodka in poročanja (82. člen).

(2) Organizacija avtorjev posameznih kategorij avtorskih del lahko na predlog avtorja začne postopke iz prejšnjega odstavka.

(3) Pogodbena določila, ki v škodo avtorja nasprotujejo določbam tega člena, so nična.«.

14. člen

V 83. členu se v prvem odstavku za besedo »lahko« doda besedilo »v celoti ali delno«, za besedo »sfere« pa se doda besedilo »ali če je mogoče razumno pričakovati, da jih bo avtor odpravil«.

V tretjem odstavku se za piko na koncu stavka doda nov stavek, ki se glasi: »Avtor lahko po izteku tega roka namesto preklica materialne avtorske pravice prekliče izključnost prenosa pravic.«

15. člen

V 104. členu se v tretjem odstavku v napovednem stavku beseda »obdrži« nadomesti z besedo »ima«.

Na koncu 3. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove 4., 5., 6. in 7. točka, ki se glasijo:

»4. pravico do primernega nadomestila za vsakokratno radiodifuzno retransmisijo avdiovizualnega dela;

5. pravico do primernega nadomestila od ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu za vsakokratno priobčitev javnosti avdiovizualnega dela v okviru storitev deljenja vsebin na spletu;

6. pravico do primernega nadomestila za vsakokratno priobčitev javnosti avdiovizualnega dela v okviru storitev videa na zahtevo;

7. pravico do primernega nadomestila za vsakokratno dajanje na voljo javnosti avdiovizualnega dela za namen doseganja posredne ali neposredne gospodarske koristi, ki ni obseženo s 5. in 6. točko tega odstavka.«.

16. člen

V 107. členu se v četrtem odstavku v napovednem stavku beseda »obdržijo« nadomesti z besedo »imajo«.

Na koncu 3. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove 4., 5., 6. in 7. točka, ki se glasijo:

»4. soavtorji pravico do primernega nadomestila za vsakokratno radiodifuzno retransmisijo avdiovizualnega dela;

5. soavtorji pravico do primernega nadomestila od ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu za vsakokratno priobčitev javnosti avdiovizualnega dela v okviru storitev deljenja vsebin na spletu;

6. soavtorji pravico do primernega nadomestila za vsakokratno priobčitev javnosti avdiovizualnega dela v okviru storitev videa na zahtevo;

7. soavtorji pravico do primernega nadomestila za vsakokratno dajanje na voljo javnosti avdiovizualnega dela za namen doseganja posredne ali neposredne gospodarske koristi, ki ni obseženo s 5. in 6. točko tega odstavka.«.

17. člen

V 108. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Filmski producent poroča soavtorjem avdiovizualnega dela ob upoštevanju 82. člena tega zakona ločeno za vsako dovoljeno vrsto uporabe dela.«.

18. člen

V 114. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Upravičeni uporabnik primerka računalniškega programa lahko v primeru:

1. ponazoritve pri poučevanju z uporabo elektronskih sredstev, na daljavo ali čezmejno uporabi računalniški program, če so izpolnjeni pogoji iz 47.b člena tega zakona, izvrši dejanja iz prvega odstavka prejšnjega člena, pri čemer je distribuiranje omejeno na elektronsko obliko;

2. dela izven pravnega prometa, če so izpolnjeni pogoji iz 50.e, 50.f in 50.g člena tega zakona, izvrši dejanja iz prvega odstavka prejšnjega člena;

3. besedilnega in podatkovnega rudarjenja, če so izpolnjeni pogoji iz 57.a člena tega zakona, izvrši dejanja iz 1. in 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena;

4. ohranjanja kulturne dediščine, če so izpolnjeni pogoji iz 57.d člena tega zakona, izvrši dejanja iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena.«.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za računalniške programe ne veljajo določbe tega zakona o pravici skesanja (20. člen), pravici do nadomestila, zavezancih ter privatnem in drugem lastnem reproduciranju (37., 38. in 50. člen), pravici avtorja do primernega nadomestila za radiodifuzno retransmisijo (peti odstavek 76. člena), pravici do primernega nadomestila za priobčitev javnosti v okviru storitev deljenja vsebin na spletu (šesti odstavek 76. člena), avtorskem honorarju in nadomestilu (81. člen), evidenci prihodka in poročanju (82. člen), alternativnem reševanju sporov (82.a člen) in preklicu materialne avtorske pravice (83. člen). Računalniških programov ni mogoče javno posojati (36. člen), če ni s pogodbo z avtorjem drugače določeno.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

19. člen

122. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pravica do nadomestila pri priobčitvi javnosti fonograma in videograma

122. člen

(1) Izvajalec ima pravico do deleža na nadomestilu, ki ga prejme proizvajalec fonograma za priobčitev javnosti fonograma z njegovo izvedbo.

(2) Izvajalec ima pravico do primernega nadomestila za vsakokratno radiodifuzno oddajanje ali kakšno drugo obliko priobčitve javnosti videograma s svojo izvedbo. Nadomestilo uporabnik plača izvajalcu.

(3) Izvajalec se pravici po tem členu ne more odpovedati.«.

20. člen

123. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pravica do nadomestila

123. člen

(1) Izvajalec ima pravico do nadomestila za privatno ali drugo lastno reproduciranje po drugem odstavku 37. člena tega zakona.

(2) Kadar je izvajalec na proizvajalca fonograma ali filmskega producenta prenesel pravico dajanja v najem fonogramov ali videogramov s svojo izvedbo, mu mora proizvajalec fonograma ali filmski producent plačati pravično nadomestilo. Izvajalec se pravici do pravičnega nadomestila ne more odpovedati.«.

21. člen

V 130. členu se v naslovu besedi »javni priobčitvi« nadomestita z besedama »priobčitvi javnosti«.

V prvem odstavku se besedi »javne priobčitve« nadomestita z besedama »priobčitve javnosti«.

22. člen

V 133. členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Videogram pomeni prvi posnetek avdiovizualnega dela ali zaporedja gibljivih slik, z zvokom ali brez, ali njihovega nadomestka, s katerega se ti lahko zaznajo, reproducirajo ali priobčujejo s pomočjo naprave.«.

23. člen

Za 134. členom se doda nov 134.a člen, ki se glasi:

»Pravica do nadomestila pri priobčitvi javnosti videograma

134.a člen

Filmski producent ima pravico do primernega nadomestila za vsakokratno radiodifuzno oddajanje ali kakšno drugo obliko priobčitve javnosti videograma.«.

24. člen

V 139. členu se v prvem odstavku za besedo »do« doda beseda »deleža«, za besedo »zakona« pa se doda vejica in besedilo »kadar so avtorji nanje prenesli svoje pravice«.

25. člen

Za 139. členom se doda nov 139.a člen, ki se glasi:

»Medijske publikacije

139.a člen

(1) Založnik medijske publikacije s sedežem v Evropski uniji ima za uporabo medijske publikacije v okviru storitev ponudnika storitev informacijske družbe, kot ga ureja zakon, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, izključno pravico:

1. reproduciranja svoje medijske publikacije;

2. dajanja na voljo javnosti svoje medijske publikacije.

(2) Za medijsko publikacijo po tem zakonu se šteje zbirka, sestavljena pretežno iz literarnih del novinarske narave, ki lahko vključuje tudi druga avtorska dela ali predmete sorodnih pravic, in ki:

1. predstavlja posamezni del v periodični ali redno posodabljani publikaciji pod enakim naslovom, kot je časopis ali revija splošnega ali posebnega interesa;

2. ima namen splošno javnost obveščati o novicah ali drugih temah ter

3. je objavljena v kateremkoli mediju na pobudo ponudnika storitve, ki je zanj uredniško odgovoren in ga nadzira.

(3) Za medijske publikacije iz prejšnjega odstavka se ne štejejo periodične publikacije, ki se objavijo v znanstvene ali akademske namene, kot so znanstvene revije.

(4) Pravici iz prvega odstavka tega člena ne vključujeta:

1. zasebne ali nekomercialne uporabe medijskih publikacij, kadar jih uporabljajo posamezni uporabniki;

2. dejanja vstavljanja hiperpovezave;

3. uporabe posameznih besed ali zelo kratkih izvlečkov iz medijske publikacije.

(5) Pravici iz prvega odstavka tega člena ne posegata v pravice avtorjev na delih in pravice imetnikov sorodnih pravic na predmetih sorodnih pravic, vključenih v medijsko publikacijo. Založnik medijske publikacije ne more uveljavljati pravic iz prvega odstavka tega člena:

1. nasproti avtorju dela, katerega avtorsko delo je vključeno v medijsko publikacijo, ali imetnika sorodne pravice, katerega predmet sorodne pravice je vključen v medijsko publikacijo, in tudi ne preprečiti avtorju ali imetniku sorodne pravice, da isto avtorsko delo ali isti predmet sorodne pravice uporablja neodvisno od založnikove medijske publikacije, v katero je vključeno;

2. nasproti drugemu uporabniku, ki je na podlagi neizključnega prenosa pridobil pravice za uporabo istega dela ali predmeta sorodne pravice, ki je na podlagi neizključnega prenosa pravic vključeno v založnikovo medijsko publikacijo;

3. tako, da prepove uporabo dela ali predmeta sorodne pravice, ki je vključen v njegovo medijsko publikacijo, če to delo ali predmet sorodne pravice ni več varovan po določbah tega zakona.

(6) Pravici iz prvega odstavka tega člena trajata dve leti od prve zakonite objave medijske publikacije. Ta rok začne teči prvega januarja tistega leta, ki sledi datumu objave medijske publikacije.

(7) Avtor ima pravico do primernega deleža prihodka, ki ga na podlagi prvega odstavka tega člena od ponudnika storitev informacijske družbe prejme založnik medijske publikacije, v katero je vključeno avtorsko delo tega avtorja. Avtor se tej pravici ne more odpovedati.«.

26. člen

V 141.g členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravičeni uporabnik objavljene podatkovne baze lahko uporablja znaten del njene vsebine v primeru:

1. ponazoritve pri poučevanju z uporabo elektronskih sredstev, na daljavo ali čezmejno, če so izpolnjeni pogoji iz 47.b člena tega zakona;

2. ponazoritve pri neposrednem poučevanju, če so izpolnjeni pogoji iz 1. točke prvega odstavka 49. člena tega zakona;

3. privatne ali druge lastne uporabe neelektronske podatkovne baze, če so izpolnjeni pogoji iz 50. člena tega zakona.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Uporaba objavljene podatkovne baze je dopustna v primeru:

1. del izven pravnega prometa, če so izpolnjeni pogoji iz 50.e, 50.f in 50.g člena tega zakona;

2. besedilnega in podatkovnega rudarjenja, če so izpolnjeni pogoji iz 57.a člena tega zakona;

3. besedilnega in podatkovnega rudarjenja za namene znanstvenega raziskovanja, če so izpolnjeni pogoji iz 57.b člena tega zakona;

4. ohranjanja kulturne dediščine, če so izpolnjeni pogoji iz 57.d člena tega zakona.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

27. člen

Za šestim poglavjem se doda novo šesto a poglavje in členi 163.b, 163.c, 163.d, 163.e, 163.f, 163.g in 163.h, ki se glasijo:

»Šesto a poglavje
PRIOBČITEV JAVNOSTI V OKVIRU STORITEV DELJENJA VSEBIN NA SPLETU

Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu

163.b člen

(1) Za ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu se šteje ponudnik storitve informacijske družbe po določbah zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, katere glavni namen ali eden od glavnih namenov je shranjevati in javnosti ponujati dostop do večje količine avtorskih del, ki jih na strežnik naložijo uporabniki njegovih storitev, ter ki jih ta ponudnik organizira in promovira za namene ustvarjanja dobička.

(2) Za ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu se ne šteje ponudnik storitev informacijske družbe, kot so nepridobitne spletne enciklopedije, nepridobitne izobraževalne in znanstvene baze, platforme za razvoj in skupno rabo odprtokodnih računalniških programov, izvajalci elektronskih komunikacijskih storitev iz zakona, ki ureja elektronske komunikacije, spletne tržnice in storitve v oblaku med podjetji ter storitve v oblaku, ki uporabnikom omogočajo nalaganje vsebin za lastno uporabo na strežnik.

(3) Določbe tega poglavja se v delu, ki se nanašajo na avtorsko delo, avtorsko pravico in avtorja, smiselno uporabljajo za predmete sorodnih pravic, sorodne pravice in njihove imetnike.

Odgovornost ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu

163.c člen

(1) Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu izvaja dejanje priobčitve javnosti, kadar javnosti omogoči dostop do avtorskih del, ki jih na strežnik naložijo njegovi uporabniki, za kar mora pridobiti dovoljenje avtorja. To dovoljenje obsega tudi dejanja priobčitve javnosti, ki jih izvajajo uporabniki storitev tega ponudnika, kadar to storijo brez namena doseganja posredne ali neposredne gospodarske koristi ali kadar dejavnost tega uporabnika ne ustvarja znatnih prihodkov.

(2) Kadar ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu izvaja dejanje priobčitve javnosti po določbah tega poglavja, se ne uporabljajo določbe o odgovornosti ponudnika storitev gostiteljstva po zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, razen za njegova ravnanja v okviru drugih storitev informacijske družbe.

(3) Če ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu nima dovoljenja avtorja, je odgovoren za nedovoljena dejanja priobčitve javnosti avtorskega dela, razen če dokaže, da:

1. si je po najboljših močeh prizadeval za pridobitev dovoljenja avtorja,

2. si je po najboljših močeh in v skladu s skrbnostjo dobrega strokovnjaka prizadeval, da bi zagotovil nerazpoložljivost določenega avtorskega dela, za katerega mu je avtor predložil ustrezne in potrebne podatke, in

3. je po prejemu zadostno utemeljene zahteve avtorja nemudoma odstranil določeno priglašeno avtorsko delo s svojega spletnega mesta ali onemogočil dostop do njega, in si je po najboljših močeh prizadeval preprečiti njegova prihodnja nalaganja na strežnik v skladu s prejšnjo točko.

(4) Pri ugotavljanju, ali ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu izpolnjuje svoje obveznosti iz prejšnjega odstavka, se glede na načelo sorazmernosti upoštevajo zlasti:

1. vrsta, občinstvo in obseg storitev ter vrsta avtorskih del, ki so jih na strežnik naložili uporabniki storitve, in

2. razpoložljivost ustreznih in učinkovitih sredstev ter stroškov teh sredstev za ponudnika storitev.

Odgovornost novega ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu

163.d člen

(1) Za novega ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu se šteje tisti ponudnik teh storitev, katerega storitve so bile javnosti v Evropski uniji na voljo manj kot tri leta in katerega čisti prihodki od prodaje na bilančni presečni dan letne bilance stanja ne presegajo 10 milijonov eurov.

(2) Določbe tega poglavja, razen tretjega odstavka prejšnjega člena, se uporabljajo tudi za novega ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu.

(3) Če novi ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu nima dovoljenja avtorja, je odgovoren za nedovoljena dejanja priobčitve javnosti, razen če dokaže, da:

1. si je po najboljših močeh prizadeval za pridobitev dovoljenja avtorja in

2. je po prejemu zadostno utemeljene zahteve avtorja nemudoma odstranil določeno priglašeno avtorsko delo s svojega spletnega mesta ali onemogočil dostop do njega.

(4) Če povprečno število enkratnih obiskovalcev novega ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu v enem mesecu presega 5 milijonov v predhodnem koledarskem letu, novi ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu ni odgovoren za nedovoljena dejanja priobčitve javnosti, če poleg okoliščin iz prejšnjega odstavka dokaže tudi, da si je po najboljših močeh prizadeval preprečiti prihodnja nalaganja določenega priglašenega avtorskega dela, za katerega mu je avtor predložil ustrezne in potrebne podatke, na strežnik.

Ukrepi ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu

163.e člen

(1) Ukrepi, ki jih sprejme ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu v sodelovanju z avtorjem, ne smejo preprečiti razpoložljivosti avtorskega dela, ki ga na strežnik naloži uporabnik, ki zakonito uporabi to delo. Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu ne sme preprečiti uporabnikom njegovih storitev, da na strežnik naložijo in priobčijo javnosti vsebine, ki jih ustvarijo za namene citiranja, kritike, ocene, karikature, parodije ali pastiša.

(2) Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu obvesti uporabnike njegovih storitev, da lahko uporabljajo avtorsko delo v skladu z vsebinskimi omejitvami avtorske pravice iz prejšnjega odstavka, v splošnih pogojih, ki jih objavi na svojem spletnem mestu.

(3) Obveznosti ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu iz tretjega odstavka 163.c člena in tretjega oziroma četrtega odstavka 163.d člena tega zakona ne pomenijo obveznosti splošnega spremljanja vsebin, ki jih uporabniki naložijo na strežnik.

Pravica avtorja do obveščenosti

163.f člen

(1) Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu avtorju na njegovo zahtevo zagotovi ustrezne podatke o:

1. vrsti in načinu sprejetih ukrepov za preprečevanje nedovoljenih dejanj priobčitve javnosti iz tretjega odstavka 163.c člena ali tretjega oziroma četrtega odstavka 163.d člena tega zakona;

2. uporabi avtorskih del, kadar je zanjo pridobil dovoljenje avtorja.

(2) Prepovedano je posredovanje osebnih podatkov posameznih uporabnikov in druge obdelave osebnih podatkov, razen če drug zakon ali predpis Evropske unije določa drugače.

Zahteva avtorja

163.g člen

Avtor lahko zahteva, da ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu odstrani določeno njegovo priglašeno avtorsko delo s svojega spletnega mesta ali onemogoči dostop do njega, kadar je bilo to naloženo na strežnik ponudnika te storitve in priobčeno javnosti brez dovoljenja avtorja. Avtor svojo zahtevo utemelji v taki meri, ki bo ponudniku storitev deljenja vsebin na spletu omogočila, da na njeni podlagi sprejme odločitev.

Pritožba uporabnika

163.h člen

(1) Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu zagotovi uporabniku svojih storitev učinkovit, hiter in brezplačen postopek pritožbe zaradi odstranitve vsebine, ki jo je uporabnik naložil na strežnik, ali zaradi onemogočanja dostopa do nje.

(2) Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu nemudoma obvesti uporabnika, ki je naložil vsebino na njegov strežnik, da je bila ta odstranjena ali je bil onemogočen dostop do nje, o razlogih za to in o možnosti pritožbe.

(3) Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu določi postopek pritožbe v splošnih pogojih, ki jih objavi na svojem spletnem mestu.

(4) Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu zagotovi, da o pritožbi uporabnika njegovih storitev brez odlašanja odloči človek.

(5) Ne glede na postopek s pritožbo se lahko ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu in uporabnik njegovih storitev dogovorita za reševanje sporov glede storitev deljenja vsebin na spletu, odstranitev vsebin ali onemogočanja dostopa do njih na način iz 82.a člena tega zakona.«.

28. člen

V 166.c členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ob upoštevanju pogojev iz tega zakona, vključno z morebitnim plačilom nadomestila, se lahko po prvem odstavku tega člena vsebinske omejitve pravic uveljavijo v naslednjih primerih:

1. uporaba v korist invalidov in upravičenih oseb (48.a člen);
2. ponazoritev pri poučevanju z uporabo elektronskih sredstev, na daljavo ali čezmejno (47.b člen);
3. ponazoritev pri neposrednem poučevanju (1. točka prvega odstavka 49. člena);
4. privatno in drugo lastno reproduciranje (50. člen);
5. uradni postopki (56. člen);
6. besedilno in podatkovno rudarjenje (57.a člen);
7. besedilno in podatkovno rudarjenje za namene znanstvenega raziskovanja (57.b člen);
8. znanstveno raziskovanje (57.c člen);
9. ohranjanje kulturne dediščine (57.d člen);
10. efemerni posnetki RTV organizacij (drugi odstavek 77. člena).«.

29. člen

182. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Načelo države izvora za satelitske oddaje in pomožne spletne storitve

182. člen

(1) Radiodifuzno oddajanje s satelitom nastane le v državi članici Evropske unije, v kateri se pod nadzorom in odgovornostjo RTV organizacije vnesejo programski signali, namenjeni javnosti, v neprekinjeno komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu in nazaj na Zemljo.

(2) Kadar dejanje iz prejšnjega odstavka nastane v državi nečlanici Evropske unije z nižjo ravnjo varstva, se šteje, da je nastalo le v državi članici Evropske unije, v kateri:

1. se nahaja usmerjevalna postaja, iz katere se pošiljajo programski signali, pri čemer se pravice uveljavijo zoper operaterja te postaje;
2. ima svoj glavni sedež RTV organizacija, ki je naročila oddajanje s satelitom, če ni bila uporabljena usmerjevalna postaja iz prejšnje točke, pri čemer se pravice uveljavijo zoper to RTV organizacijo.

(3) Pomožne spletne storitve RTV organizacije nastanejo le v državi članici Evropske unije, v kateri ima RTV organizacija svoj glavni sedež.

(4) Pomožne spletne storitve iz prejšnjega odstavka so spletne storitve RTV organizacije ali osebe pod njenim nadzorom in odgovornostjo, s katerimi zagotavlja javnosti svoje televizijske in radijske programe sočasno z oddajanjem ali z določenim časovnim zamikom, kakor tudi vsa temu oddajanju pomožna gradiva. Pomožne spletne storitve so v podrejenem razmerju s tem radiodifuznim oddajanjem in obsegajo priobčitev javnosti, vključno z dajanjem na voljo javnosti in potrebnim reproduciranjem:

1. radijskih programov, in
2. določenih televizijskih programov, ki so novice in aktualni informativni programi, ali v celoti financirane lastne produkcije RTV organizacije.

(5) Določba 2. točke prejšnjega odstavka se ne uporablja za radiodifuzno oddajanje športnih dogodkov in predmetov varstva, ki so vanje vključeni.

(6) Pri določitvi zneska primernega nadomestila za pravice iz tega člena pogodbene stranke upoštevajo vse vidike, kot so značilnosti in čezmejni obseg uporabe, njeno trajanje, dejansko in potencialno občinstvo, razpoložljive jezikovne različice, izračun po prihodkih RTV organizacije in podobno.

(7) V skladu z načelom pogodbene svobode lahko imetniki pravic in RTV organizacije omejijo uporabo načela države izvora po tem členu.«.

30. člen

V 184. členu se v prvem odstavku za 5. točko doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. ki brez prenosa ustrezne izključne pravice v primerih, ko je tak prenos potreben po tem zakonu, reproducira ali da na voljo javnosti medijsko publikacijo (prvi odstavek 139.a člena);«.

Dosedanje 6., 7., 8., 9. in 10. točka postanejo 7., 8., 9., 10. in 11. točka.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

31. člen

(čas uporabe)

(1) Določbe zakona, kot so spremenjene in dopolnjene s tem zakonom, se uporabljajo za vsa dela in predmete sorodnih pravic, na katerih avtor ali imetnik sorodne pravice 7. junija 2021 še uživa varstvo po do sedaj veljavnih določbah zakona, ter za dela in predmete sorodnih pravic, ki bodo nastali po tem datumu.

(2) Določbe novega tretjega odstavka 122. člena zakona se ne uporabljajo za pogodbe o prenosu pravice izvajalca do deleža na nadomestilu, ki ga prejme proizvajalec fonograma za javno priobčitev fonograma z njegovo izvedbo, ki so bile sklenjene, ali dejanja uporabe, ki so bila izvršena pred uveljavitvijo tega zakona.

32. člen

(medijske publikacije)

Določbe novega 139.a člena zakona se ne uporabljajo za medijske publikacije, ki so bile prvič objavljene pred 6. junijem 2019.

33. člen

(prehodno obdobje)

(1) Za pogodbe o zagotavljanju pomožnih spletnih storitev po novem tretjem do sedmem odstavku 182. člena zakona, ki veljajo na dan 7. junij 2021, se te določbe uporabljajo od 7. junija 2023 dalje, če se te pogodbe iztečejo po navedenem datumu.

(2) Za dovoljenja o neposrednem oddajanju po tretjem odstavku spremenjenega 31. člena zakona, ki veljajo na dan 7. junij 2021, se ta določba uporablja od 7. junija 2025 dalje, če se ta dovoljenja iztečejo po navedenem datumu.

(3) Vlada Republike Slovenije izda uredbo iz osmega odstavka novega 47.b člena zakona najkasneje do 1. septembra 2024.

(4) Ne glede na prvi odstavek novega 47.b člena zakona se začne določba o plačilu primernega nadomestila uporabljati 1. septembra 2024.

34. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 120-01/22-3/39
Ljubljana, dne 29. septembra 2022
EPA 234-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3088. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (ZKUASP-A)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (ZKUASP-A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (ZKUASP-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-224
Ljubljana, dne 7. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KOLEKTIVNEM UPRAVLJANJU AVTORSKE IN SORODNIH PRAVIC (ZKUASP-A)

1. člen

V Zakonu o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (Uradni list RS, št. 63/16) se v 2. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na kolektivno upravljanje pravic, delno prenašajo naslednje direktive:

– Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L št. 248 z dne 6. 10. 1993, str. 15), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/789 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o določitvi pravil glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za določene spletne prenose radiodifuznih organizacij in retransmisije televizijskih ter radijskih programov, in spremembi Direktive Sveta 93/83/EGS (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 82);

– Direktiva 2001/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o sledni pravici v korist avtorja izvirnega umetniškega dela (UL L št. 272 z dne 13. 10. 2001, str. 32);

– Direktiva 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 28), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 205 z dne 30. 7. 2016, str. 27);

– Direktiva 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (UL L št. 372 z dne 27. 12. 2006, str. 12), zadnjič spremenjena z Direktivo 2011/77/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2011 o spremembi Direktive 2006/116/ES o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (UL L št. 265 z dne 11. 10. 2011, str. 1);

– Direktiva (EU) 2019/789 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o določitvi pravil glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za določene spletne prenose radiodifuznih organizacij in retransmisije televizijskih ter radijskih programov, in spremembi Direktive Sveta 93/83/EGS (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 82) in

– Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2019, str. 92).«.

2. člen

V 3. členu se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– »avtorska pravica«, »sorodne pravice«, »avtorsko delo« in »delo izven pravnega prometa« imajo isti pomen kot v zakonu, ki ureja avtorsko in sorodne pravice;«.

Za enajsto alinejo se doda nova dvanajsta alineja, ki se glasi:

»– »ustanova za varstvo kulturne dediščine« je javno dostopni arhiv, knjižnica, muzej, ustanova za filmsko ali avdio dediščino ter javna RTV organizacija;«.

Dosedanja dvanajsta alineja postane trinajsta alineja.

3. člen

V 9. členu se v 1. točki besedilo »110/13 in 56/15« nadomesti z besedilom »110/13, 56/15, 63/16 – ZKUASP, 59/19 in 130/22«.

V 4. točki se za besedo »kabelsko« doda besedilo »ali drugo radiodifuzno«.

V 5. točki se na koncu besedila pika nadomesti s podpičjem in za njo dodajo nove 6., 7. in 8. točka, ki se glasijo:

»6. priobčitev javnosti avdiovizualnih del in videogramov ter na njih posnetih izvedb, razen pravic filmskih producentov iz 29. in 30. člena ZASP;

7. pravico do nadomestila pri poučevanju z uporabo elektronskih sredstev, na daljavo ali čezmejno iz 47.b člena ZASP, razen v delu, v katerem se obvezno kolektivno upravlja v skladu s 1. točko tega člena;

8. pravico avtorja do primernega deleža prihodka, ki ga prejme založnik medijske publikacije za njeno uporabo na podlagi 139.a člena ZASP.«.

4. člen

Za 10. členom se doda nov 10.a člen, ki se glasi:

»10.a člen

(razširjeno kolektivno upravljanje avtorskih pravic na delih izven pravnega prometa)

(1) Ne glede na drugi odstavek 7. člena tega zakona imetnik pravic upravlja svoje pravice na že objavljenem avtorskem delu, ki šteje za delo izven pravnega prometa, prek kolektivne organizacije v primeru pravice reproduciranja, distribuiranja, priobčitve javnosti ali dajanja na voljo javnosti tega dela, ki ga ima ustanova za varstvo kulturne dediščine trajno v svoji zbirki, na nekomercialni spletni strani, in ki ni namenjeno doseganju posredne ali neposredne gospodarske koristi.

(2) Če je v primerih iz prejšnjega odstavka za isto vrsto pravic na isti vrsti del, ki štejejo za dela izven pravnega prometa, izdano dovoljenje eni kolektivni organizaciji, se šteje, da je ta reprezentativna. Če je za kolektivno upravljanje iste pravice iz prejšnjega odstavka na isti vrsti del, ki štejejo za dela izven pravnega prometa in so trajno v zbirki ustanove za varstvo kulturne dediščine, izdano dovoljenje več kolektivnim organizacijam, je reprezentativna kolektivna organizacija, ki ima večje število imetnikov pravic, ki so jo pooblastili za upravljanje te iste pravice na tej vrsti del, ki štejejo za dela izven pravnega prometa in so trajno v zbirki ustanove za varstvo kulturne dediščine. Če imata kolektivni organizaciji enako število imetnikov pravic, je reprezentativna tista, ki ima večje število sklenjenih sporazumov s tujimi kolektivnimi organizacijami.

(3) Kolektivna organizacija, ki je reprezentativna, upravlja tudi s pravicami tistih imetnikov pravic, ki niso pooblastili nobene kolektivne organizacije za isto vrsto pravic na isti vrsti del in niso izrecno izključili svojih del iz njenega repertoarja.

(4) Imetnik pravic iz prvega odstavka tega člena lahko kadarkoli izključi uporabo svojega dela, ki šteje za delo izven

pravnega prometa, prek javno dostopnega spletnega portala urada Evropske unije, pristojnega za intelektualno lastnino, ali pa pisno ali v elektronski obliki ustanovi za varstvo kulturne dediščine ali pristojni kolektivni organizaciji, ki upravlja njegove pravice, sporoči izključitev uporabe svojega dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa. Za izključitev uporabe dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa, se šteje tudi preklic pooblastila imetnika pravic iz 18. člena tega zakona.

(5) Ustanova za varstvo kulturne dediščine pisno ali v elektronski obliki obvesti pristojno kolektivno organizacijo, da je imetnik pravic izključil uporabo svojega dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa, najpozneje 15 dni po prejemu obvestila prek javno dostopnega spletnega portala urada Evropske unije, pristojnega za intelektualno lastnino, ali po prejemu obvestila imetnika pravic o izključitvi uporabe njegovega dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa. Pristojna kolektivna organizacija pisno ali v elektronski obliki obvesti ustanovo za varstvo kulturne dediščine, da je imetnik pravice izključil uporabo svojega dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa, najpozneje 15 dni po prejemu obvestila imetnika pravic.

(6) Ne glede na šesti odstavek 18. člena tega zakona pristojna kolektivna organizacija preneha upravljati pravico imetnika, če gre za katero izmed pravic na delih iz prvega odstavka tega člena, v 15 dneh od prejema obvestila imetnika pravic o preklicu pooblastila ali njegovega obvestila o izključitvi uporabe njegovega dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa.

(7) Ustanova za varstvo kulturne dediščine preneha uporabljati delo izven pravnega prometa najkasneje v 15 dneh od prejema obvestila imetnika pravic ali pristojne kolektivne organizacije o izključitvi uporabe dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa.

(8) Reprezentativna kolektivna organizacija lahko ustanovi za varstvo kulturne dediščine dovoli uporabo del izven pravnega prometa, ki so trajno v zbirki te ustanove, v vsaki državi članici.

(9) Določbe tega člena o delu izven pravnega prometa se uporabljajo tudi za zbirke del iz drugega odstavka 50.f člena ZASP, če je kolektivna organizacija dovolj reprezentativna za imetnike pravic na teh zbirkah iz države, ki ni država članica.«.

5. člen

V 18. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko kolektivna organizacija v primerih iz 9. in 10.a člena tega zakona upravlja pravice brez pooblastila imetnika pravic.«.

6. člen

V 31. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Nadomestilo, zbrano na podlagi sedmega odstavka 139.a člena ZASP, se deli avtorjem v obsegu 50 % in založnikom medijskih publikacij v obsegu 50 %.«.

7. člen

V 44. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo »Če so uporabniki avtorskih del na področju neke dejavnosti večinoma neposredni ali posredni proračunski uporabniki, se za reprezentativno združenje uporabnikov lahko šteje ministrstvo, pristojno za področje te dejavnosti. Če se za reprezentativno združenje uporabnikov šteje ministrstvo, sporazum skleneta to ministrstvo in kolektivna organizacija, uporabniki pa lahko sodelujejo pri pogajanjih za sklenitev sporazuma.«.

V četrtem odstavku se za 3. točko doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. mehanizem za dosego prilagoditve plačila, na podlagi katerega lahko avtorji zahtevajo dodatno plačilo, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 81. člena ZASP;«

Dosedanje 4. do 6. točka postanejo 5. do 7. točka.

8. člen

V 68. členu se prvi do šesti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Kolektivna organizacija, reprezentativno združenje uporabnikov, uporabnik, organizacije avtorjev posameznih kategorij avtorskih del in imetnik pravic (v nadaljnjem besedilu: stranke) lahko pri pristojnem organu predlagajo posredovanje mediatorja v katerem koli sporu v zvezi z avtorsko pravico, zlasti v naslednjih primerih:

– glede prenosa posamične materialne avtorske pravice ali druge pravice avtorja iz drugega odstavka 70. člena ZASP;

– glede avtorskega honorarja in nadomestila iz 81. člena ZASP;

– glede evidence prihodka in poročanja iz 82. člena ZASP;

– alternativnega reševanja sporov iz 82.a člena ZASP;

– uveljavljanja vsebinskih omejitev pravic iz drugega odstavka 166.c člena ZASP;

– alternativnega reševanja sporov pri večozemeljskih licencah iz 66. člena tega zakona;

– spora v zvezi s sklenitvijo pogodbe o neizključnem prenosu pravice dajanja na voljo javnosti avdiovizualnih del pri storitvah videa na zahtevo;

– če med kolektivno organizacijo in reprezentativnim združenjem uporabnikov ni sklenjen skupni sporazum.

(2) Za mediacijo se šteje postopek, v katerem skušajo stranke iz prejšnjega odstavka prostovoljno s posredovanjem mediatorja kot nevtralne tretje osebe doseči mirno rešitev spora v zvezi s pogodbenim ali drugim njihovim pravnim razmerjem, ki iz njega izvira, kot je sklepanje skupnih sporazumov ali ureditev pravnega razmerja. Mediator lahko strankam nudi pomoč oziroma posreduje tudi pri pogajanjih za sklenitev pogodbe po določbah tega zakona in v skladu z zakonom, ki ureja avtorsko in sorodne pravice.

(3) V primeru sklenjenega sporazuma strank o reševanju sporov z mediacijo se mediacija začne na dan, ko stranka prejme predlog nasprotne stranke za začetek mediacije. V primerih brez sporazuma o mediaciji se mediacija začne z dnem, ko se stranke sporazumejo za mediacijo. Če ena stranka drugi stranki predlaga mediacijo in v tridesetih dneh od dne, ko ji je poslala predlog za mediacijo, ne prejme sprejetja predloga za mediacijo, se šteje, da je predlog za mediacijo zavrnjen.

(4) Mediator deluje neodvisno in nepristransko ter si prizadeva za enako obravnavo strank, ob upoštevanju vseh okoliščin primera. Če mediator ugotovi, da se stranke ne pogajajo v dobri veri ali da ovirajo pogajanja, lahko stranke na to opozori ter v primeru neupoštevanja njegovega opozorila strankam sporoči, da pri reševanju spora ne bo več nudil svoje pomoči.

(5) Mediator je lahko oseba z univerzitetno izobrazbo, ki je opravila najmanj 40-urni program usposabljanja iz mediacije, ima najmanj pet let delovnih izkušenj, znanje na področju avtorskega prava ter znanje slovenskega in najmanj enega tujega jezika.

(6) Mediator lahko strankam predlaga rešitev spora. Za spore v zvezi z radiodifuzno retransmisijo se šteje, da so stranke predlog sprejele, če nobena od njih ne ugovarja v treh mesecih od njegove vročitve.«.

Osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Pristojni organ v Uradnem listu Republike Slovenije vsaki dve leti objavi javni poziv kandidatom za uvrstitev na seznam mediatorjev. Seznam mediatorjev se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, in pristojnega organa. Pristojni organ sproti posodablja seznam mediatorjev. Pristojni organ zagotavlja mediatorju administrativno pomoč.«.

9. člen

V 77. členu se v tretjem odstavku doda nova prva alineja, ki se glasi:

»– ne obvesti v roku ustanove za varstvo kulturne dediščine, da je imetnik pravice izključil uporabo svojega dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa (peti odstavek 10.a člena);«.

Dosedanje prva do peta alineja postanejo druga do šesta alineja.

10. člen

V 78. členu se v prvem odstavku doda nova prva alineja, ki se glasi:

»– ne obvesti v roku reprezentativne kolektivne organizacije, da je imetnik pravic izključil uporabo svojega dela, ki šteje za delo izven pravnega prometa (peti odstavek 10.a člena);«.

Dosedanji prva in druga alineja postaneta druga in tretja alineja.

V dosedanji tretji alineji, ki postane četrta alineja, se beseda »in« nadomesti z besedo »ali«.

Dosedanje četrta do šesta alineja postanejo peta do sedma alineja.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

11. člen

(kabelska retransmisija in prehodno obdobje)

Šteje se, da na dan uveljavitve tega zakona veljavna dovoljenja pristojnega organa za kolektivno upravljanje v primeru kabelske retransmisije obsegajo pravico radiodifuzne retransmisije iz 31. člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 68/08, 110/13, 56/15, 63/16 – ZKUASP, 59/19 in 130/22).

12. člen

(uskladitev predpisa)

(1) Vlada Republike Slovenije uskladi določbe Uredbe o mediaciji v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami (Uradni list RS, št. 56/17) s spremenjenim 68. členom zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Prvi javni poziv kandidatom za uvrstitev na seznam mediatorjev pristojni organ v skladu s spremenjenim osmim odstavkom 68. člena zakona objavi v treh mesecih po uveljavitvi uredbe iz prejšnjega odstavka.

13. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 120-01/22-4/30
Ljubljana, dne 29. septembra 2022
EPA 235-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3089. Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o odvetništvu (ZOdv-G)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o odvetništvu (ZOdv-G)

Razglašam Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o odvetništvu (ZOdv-G), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-225
Ljubljana, dne 7. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O ODVETNIŠTVU (ZOdv-G)

1. člen

V Zakonu o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93, 24/96 – odl. US, 24/01, 54/08, 35/09, 97/14, 8/16 – odl. US, 46/16 in 36/19) se za 16. členom doda nov 16.a člen, ki se glasi:

»16.a člen

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena ni dopustno nadomeščanje:

– odvetnika, postavljenega po uradni dolžnosti, v kazenskem postopku in v postopkih po zakonu, ki ureja duševno zdravje, po odvetniškem kandidatu ali odvetniškem pripravniku,

– odvetnika, ki izvaja storitve brezplačne pravne pomoči, po odvetniškem pripravniku.«.

2. člen

V 17. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»V primeru zastopanja stranke po uradni dolžnosti ali v primeru izvajanja storitve brezplačne pravne pomoči so morebitni dogovori med odvetnikom in stranko po drugem odstavku tega člena nični.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Spremenjeni peti odstavek 17. člena zakona se začne uporabljati šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

Do začetka uporabe določbe iz prejšnjega odstavka se uporablja peti odstavek 17. člena Zakona o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93, 24/96 – odl. US, 24/01, 54/08, 35/09, 97/14, 8/16 – odl. US, 46/16 in 36/19).

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 740-01/22-1/19
Ljubljana, dne 29. septembra 2022
EPA 24-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3090. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu (ZN-H)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu (ZN-H)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu (ZN-H), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2022.

Št. 003-02-1/2022-226
Ljubljana, dne 7. oktobra 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O NOTARIATU (ZN-H)

1. člen

V Zakonu o notariatu (Uradni list RS, št. 2/07 – uradno prečiščeno besedilo, 33/07 – ZSReg-B, 45/08, 91/13 in 189/20 – ZFRO) se v 5. členu drugi odstavek črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

2. člen

5.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»5.a člen

Za namene opravljanja notarskih storitev mora notar sam pridobiti podatke oziroma dokazila o podatkih iz uradnih evidenc, registrov in javnih knjig, ki jih vodijo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, in teh podatkov oziroma dokazil ne sme zahtevati od strank. Organi in nosilci javnih pooblastil morajo zahtevane podatke notarjem posredovati brezplačno, razen podatkov, ki jih organi samoupravnih lokalnih skupnosti posredujejo v skladu z zakonom, ki ureja urejanje prostora.

Za namene opravljanja notarskih storitev ima notar pravico do elektronskega dostopa do podatkov oziroma dokazil o podatkih iz uradnih evidenc, registrov in javnih knjig, ki jih vodijo državni organi, če uradne evidence, registri oziroma javne knjige omogočajo tak dostop.

Upravljavci uradnih evidenc, registrov in javnih knjig morajo notarju zahtevane podatke posredovati oziroma elektronski dostop omogočiti brez nepotrebnega odlašanja, vendar najpozneje v osmih dneh od prejema popolne zahteve, razen če obstajajo upravičeni razlogi za podaljšanje tega roka.

Notar do podatkov in dokazil o podatkih iz zbirk iz drugega odstavka tega člena dostopa z navedbo osebnega imena in enotne matične številke občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO) osebe, katere podatke pridobiva, če ta oseba nima EMŠO oziroma ta ni znana, pa z navedbo osebnega imena ter datuma rojstva, davčne številke, serijske številke javne listine ali drugega povezovalnega znaka, ki ga omogoča uradna evidenca, register ali javna knjiga. Za pravne osebe, podružnice tujih in domačih podjetij ter samostojnih podjetnikov posameznikov in vseh drugih fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, se do podatkov dostopa z navedbo davčne ali matične številke oziroma firme. V zahtevi za dostop mora notar navesti, katere podatke zahteva, pravno podlago za pridobitev podatkov, razloge in namen, za katerega se zahtevajo podatki. Notar lahko pri tem zahteva dostop le do tistih podatkov, ki so potrebni za opravljanje posamične notarske storitve za določeno stranko ali za določene stranke, vključene v to storitev.

Za pridobitev osebnih podatkov in podatkov, ki predstavljajo davčno tajnost, mora notar pridobiti pisno privolitev stranke, na katero se podatki nanašajo. Notar mora na možnost, da podatke pridobi sam, stranko posebej opozoriti in ji ponuditi v podpis privolitev iz tega odstavka. Pisno privolitev mora notar hraniti, dokler se hrani notarska listina oziroma druga dokumentacija o notarski storitvi.

Notar lahko na podlagi tega člena pridobljene podatke uporablja samo za opravljanje posamične notarske storitve za določeno stranko ali za določene stranke, vključene v to storitev. Po pridobitvi podatkov se tisti podatki, ki so z zakonom predpisani kot vsebina notarske listine, vključijo v notarsko listino, preostali podatki pa se po opravi posamične notarske storitve izbrišejo oziroma uničijo.

Za namene elektronskega dostopa do podatkov oziroma dokazil o podatkih iz uradnih evidenc, registrov in javnih knjig, ki jih vodijo državni organi, Notarska zbornica Slovenije sklene dogovore o tehničnih podrobnostih z upravljavci zbirk teh podatkov.«.

3. člen

Za 5.a členom se doda nov 5.b člen, ki se glasi:

»5.b člen

V informacijski sistem za podporo poslovanja notarja se lahko na podlagi elektronske zahteve iz uradnih evidenc, registrov in javnih knjig ter drugih zbirk osebnih in drugih podatkov iz drugega do sedmega odstavka tega člena brezplačno prevzemajo osebni in drugi podatki strank in drugih udeležencev, ki so potrebni za opravo posamične notarske storitve. Elektronska zahteva vključuje pravno podlago, namen in opravilno številko poizvedbe.

Informacijski sistem za podporo poslovanja notarja se za opravo posamične notarske storitve lahko na podlagi osebnega imena, datuma rojstva, EMŠO ali davčne številke povezuje s centralnim registrom prebivalstva, ki ga določa zakon, ki ureja centralni register prebivalstva, pri čemer se iz zbirke lahko pridobivajo podatki o strankah in drugih udeležencih, njihovih zakonitih zastopnikih, starših, otrocih, zakoncu ali partnerju, in sicer njihovo ime in priimek, datum, kraj in država rojstva, državljanstvo, prebivališča, datum smrti, davčna številka, naslov za vročanje in podatki o zakonskem stanu, za tujce pa tudi podatki o njihovem statusu ter izdanih in veljavnih dovoljenjih.

Informacijski sistem za podporo poslovanja notarja se za opravo posamične notarske storitve lahko na podlagi davčne ali matične številke za pravne osebe in na podlagi EMŠO ali davčne številke za fizične osebe povezuje s Poslovnim registrom Slovenije, ki ga določa zakon, ki ureja poslovni register, ter s sodnim registrom, ki ga določa zakon, ki ureja sodni register, pri čemer se iz obeh zbirk lahko pridobivajo podatki o firmi, matični in davčni številki pravne osebe, podružnice tujih in domačih podjetij ter samostojnih podjetnikov posameznikov in vseh drugih fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, podatki o poslovnem naslovu in sedežu, podatki o imenu in priimku ter prebivališčih ustanoviteljev, družbenikov ali članov subjekta vpisa ter podatki o imenu in priimku ter prebivališčih oseb, ki so člani organov vodenja ali nadzora, oziroma oseb, ki imajo pooblastila za zastopanje ali odločanje ali nadzor, pa tudi datum podelitve in datum prenehanja njihovega pooblastila.

Informacijski sistem za podporo poslovanja notarja se za opravo posamične notarske storitve lahko na podlagi EMŠO ali serijske številke osebne izkaznice povezuje z evidenco izdanih osebnih izkaznic, ki jo določa zakon, ki ureja osebno izkaznico, pri čemer se iz evidence lahko pridobivajo podatki o imenu in priimku, prebivališčih in fotografiji imetnika, kot so bili navedeni v vlogi za izdajo osebne izkaznice, pa tudi podatki o statusu veljavnosti osebne izkaznice, podatki o statusu sredstev elektronske identifikacije ter podatki o obdobju veljavnosti kvalificiranega potrdila za elektronski podpis.

Informacijski sistem za podporo poslovanja notarja se za opravo posamične notarske storitve lahko na podlagi EMŠO ali serijske številke potnega lista povezuje z evidenco izdanih potnih listov, ki jo določa zakon, ki ureja potne listine, pri čemer se iz evidence lahko pridobivajo podatki o imenu in priimku, prebivališčih, državljanstvu in fotografiji imetnika, kot so bili navedeni v vlogi za izdajo potnega lista, pa tudi datum izdaje in datum veljavnosti potnega lista.

Informacijski sistem za podporo poslovanja notarja se za opravo posamične notarske storitve lahko na podlagi EMŠO povezuje z evidenco o vozniških dovoljenjih, ki jo določa zakon, ki ureja voznike, pri čemer se iz evidence lahko pridobivajo podatki o imenu in priimku, prebivališčih in fotografiji imetnika, kot so bili navedeni v vlogi za izdajo vozniškega dovoljenja, pa tudi serijska številka, datum izdaje in datum veljavnosti vozniškega dovoljenja.

Informacijski sistem za podporo poslovanja notarja se za opravo posamične notarske storitve lahko na podlagi EMŠO ali matične številke poslovnega subjekta povezuje z evidenco registriranih vozil, ki jo določa zakon, ki ureja motorna vozila, pri čemer se iz zbirke lahko pridobivajo podatki o lastniku ali osebi,

na katero je vozilo registrirano, in sicer ime in priimek, EMŠO, matična številka in firma ter podatki o posameznem vozilu, ki so navedeni na prometnem dovoljenju, njegovi registraciji ter datumu izdaje in veljavnosti prometnega dovoljenja.

Za namene prevzemanja podatkov Notarska zbornica Slovenije sklene dogovore o tehničnih podrobnostih z upravljavci zbirk podatkov iz tega člena.

Drug zakon lahko določi tudi druge zbirke podatkov, s katerimi se lahko povezuje informacijski sistem za podporo poslovanja notarja.«.

4. člen

V 8. členu se v prvem odstavku v 5. točki in v tretjem odstavku besedilo »državno pravobranilstvo« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »državno odvetništvo« v ustreznem sklonu.

5. člen

Za 8. členom se doda nov 8.a člen, ki se glasi:

»8.a člen

Za namen preverjanja izpolnjevanja pogoja iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), za kandidate pridobi podatke o pravnomočno izrečenih disciplinskih sankcijah in druge podatke, pomembne za preverjanje tega pogoja, iz evidenc, v katerih se obdelujejo podatki o pravnomočno ugotovljeni disciplinski odgovornosti.

Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil in organi gospodarskih in drugih pravnih subjektov, v katerih je bil kandidat zaposlen, na zahtevo ministrstva najpozneje v 15 dneh brezplačno predložijo podatke iz prejšnjega odstavka, če z njimi razpolagajo.«.

6. člen

V 10. členu se v prvem odstavku za besedilom »minister, pristojen za pravosodje« doda besedilo »(v nadaljnjem besedilu: minister)«.

V drugem odstavku se besedilo »ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo),« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

V šestem odstavku se besedilo »Minister, pristojen za pravosodje,« nadomesti z besedo »Minister«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Zoper odločitev ministra po prvem, četrtem in petem odstavku tega člena ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.«.

7. člen

V 10.a členu se v prvem odstavku besedilo »Minister, pristojen za pravosodje,« nadomesti z besedo »Minister«.

V tretjem odstavku se besedilo »minister, pristojen za pravosodje« nadomesti z besedo »minister«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Izbirni postopek iz drugega odstavka tega člena se opravi s preverjanjem strokovne usposobljenosti iz dokumentacije, ki jo je predložil kandidat, in s pisnim preizkusom usposobljenosti ali z ustnim razgovorom, na podlagi meril, s katerimi komisija preveri, kateri kandidati so strokovno usposobljeni. Pri preverjanju strokovne usposobljenosti se kot kriteriji upoštevajo kandidatovo strokovno znanje, njegove izkušnje in veščine.«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»Kriteriji in postopek za ugotavljanje strokovne usposobljenosti so podrobneje določeni v merilih za preverjanje strokovne usposobljenosti, ki jih predpiše minister.«.

V dosedanjem petem in šestem odstavku, ki postaneta šesti in sedmi odstavek, se besedilo »minister, pristojen za pravosodje« v obeh sklonih nadomesti z besedo »minister« v ustreznem sklonu.«.

8. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»14. člen

Notar je strankam odgovoren za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo svojih obveznosti.

Pred prisego mora notar skleniti zavarovalno pogodbo za škodo, ki bi utegnila nastati stranki v zvezi z opravljanjem notariata.

Zavarovanje krije odškodninske zahtevke zaradi strokovne napake notarja, ki je nastala v času trajanja zavarovanja, če je odškodninski zahtevek vložen najpozneje v petih letih, odkar je škoda nastala.

Notar mora skleniti zavarovanje, ki krije njegovo odškodninsko odgovornost iz prvega odstavka tega člena, za najnižjo zavarovalno vsoto 250.000 eurov v posameznem letu.

Notarska zbornica Slovenije za namene varstva in pomoči strankam vodi evidenco zavarovalnih pogodb, v katero se vpisujejo in v njej obdelujejo podatki o zavarovalnici, datumu sklenitve zavarovanja in številki zavarovalne pogodbe. Podatke in dokazila o obstoju in spremembah zavarovanja morajo notarji poslati zbornici vsako leto oziroma ob vsaki spremembi.

Zavarovalnica mora skleniti pogodbo o zavarovanju v skladu z določbami tega zakona in zakona, ki ureja zavarovalništvo.«.

9. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

»15. člen

Pred prisego si mora notar priskrbeti pečat in žig ter si v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, pridobiti kvalificirano potrdilo za elektronski podpis in kvalificirano potrdilo za elektronski žig.

Pečat in žig morata vsebovati grb Republike Slovenije, ime in priimek notarja, naziv notar ali notarka in ime kraja, v katerem ima notar sedež.

Odtis pečata in žiga iz prejšnjega odstavka ter notarjev podpis overi predsednik okrožnega sodišča, na območju katerega ima notar sedež. Overjena odtisa pečata in žiga ter overjeni notarjev podpis deponira predsednik sodišča pri Notarski zbornici Slovenije.

Pečat, žig, kvalificirano potrdilo za elektronski podpis in kvalificirano potrdilo za elektronski žig iz prvega odstavka tega člena sme notar uporabljati samo za dejanja, ki jih je opravil med poslovanjem.

Zahteva za izstavitev kvalificiranega potrdila za elektronski podpis in kvalificiranega potrdila za elektronski žig se predloži Notarski zbornici Slovenije, ki zahtevo pošlje ponudniku kvalificiranih storitev zaupanja.

Notarska zbornica Slovenije v soglasju z ministrom in predstojnikom organa, pristojnega za elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, izmed ponudnikov kvalificiranih storitev zaupanja, ki izdajajo kvalificirana potrdila za elektronski podpis in elektronski žig, določi seznam ponudnikov, ki ta potrdila izdajajo notarjem. Evidenco izdanih kvalificiranih potrdil za notarje in notarske pomočnike vodi Notarska zbornica Slovenije.«.

10. člen

V 19. členu se v petem odstavku besedilo »minister, pristojen za pravosodje« nadomesti z besedo »minister«.

11. člen

V tretjem odstavku 20. člena, prvem in drugem odstavku 95. člena, drugem in petem odstavku 107. člena, tretjem odstavku 108.a člena, tretjem odstavku 109. člena, prvem odstavku 113.d člena, tretjem odstavku 115. člena, prvem in drugem odstavku 120. člena, prvem odstavku 121. člena, 123.c členu in drugem odstavku 123.č člena se besedilo »minister, pristojen za pravosodje« v vseh sklonih nadomesti z besedo »minister« v ustreznem sklonu.

12. člen

28. člen se spremeni tako, da se glasi:

»28. člen

Pečat, žig, kvalificirano potrdilo za elektronski podpis in kvalificirano potrdilo za elektronski žig iz 15. člena tega zakona se morajo skrbno varovati pred dostopnostjo tretjim osebam. Kvalificirano potrdilo za elektronski podpis lahko uporablja samo notar.

Če se notarju pečat, žig, kvalificirano potrdilo za elektronski podpis ali kvalificirano potrdilo za elektronski žig uniči, izgubi, ga pogreša ali mu je odtujeno oziroma če notar spremeni ime, mora o tem brez odlašanja obvestiti Notarsko zbornico Slovenije in kvalificirani potrdili preklicati.

V primerih iz prejšnjega odstavka notar brez odlašanja Notarski zbornici Slovenije predloži zahtevo za izdajo novih kvalificiranih potrdil za elektronski podpis in elektronski žig.

Novi pečat in žig se morata po obliki razlikovati od prejšnjih, notar pa ju lahko uporablja pri poslovanju šele po overitvi odtisov v skladu s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona. Enako velja, če se zaradi spremembe notarjevega imena ali sedeža spremeni vsebina pečata in žiga.

Če se prejšnji pečat ali žig najde oziroma predrugači, ga mora notar predati Notarski zbornici Slovenije, ki ga komisijsko uniči.

Če notar spremeni podpis, ga sme uporabljati šele potem, ko je overitev novega podpisa deponirana po tretjem odstavku 15. člena tega zakona.

Notar mora najpozneje dva meseca pred iztekom veljavnosti kvalificiranih potrdil pri Notarski zbornici Slovenije vložiti zahtevo za izdajo novega kvalificiranega potrdila za elektronski podpis oziroma kvalificiranega potrdila za elektronski žig.«.

13. člen

V 31. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Notarske listine so lahko v fizični ali elektronski obliki ter so lahko sestavljene vpričo notarja ob fizični prisotnosti strank in drugih udeležencev ali prek neposredne varne videopovezave z notarjem.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Zapis notarske listine v elektronski obliki mora biti zavarovan s kvalificiranim elektronskim podpisom in kvalificiranim elektronskim žigom notarja ter opremljen s kvalificiranim elektronskim časovnim žigom tako, da je zagotovljena integriteta podatkov v listini ter razvidno dejstvo, da je listino sestavil in podpisal notar, in čas nastanka listine. Oblika zapisa notarske listine mora zagotavljati ohranitev nespremenljive vsebine podatkov in vse druge pogoje za varno in dolgoročno hrambo podatkov v digitalni obliki, kot jih določajo predpisi o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih.«.

14. člen

34. člen se spremeni tako, da se glasi:

»34. člen

V notarski listini v fizični in elektronski obliki se ne sme nič izbrisati. Če je treba del besedila prečrtati, mora biti to storjeno tako, da prečrtano besedilo ostane čitljivo.

Če je treba besedilo v listini v fizični obliki spremeniti ali dopolniti, popraviti napake v imenih ali številkah ter druge očitne pisne in računske pomote ali pomanjkljivosti glede oblike, notar to opravi na koncu listine v fizični obliki, tako da mora biti nedvoumno označeno, kateri del besedila se spreminja, dopolnjuje ali popravlja. Prav tako morata biti na koncu označena mesto in obseg besedila, ki je bilo črtano na način iz prejšnjega odstavka.

Če je treba besedilo v listini v elektronski obliki spremeniti ali dopolniti, popraviti napake v imenih ali številkah ter druge očitne pisne in računske pomote ter pomanjkljivosti glede oblike, notar to opravi z listino v elektronski obliki, ki vsebuje vsebino izvorne listine v elektronski obliki in nedvoumni zapis o tem, kateri del besedila izvorne listine se spreminja, dopolnjuje ali popravlja. V tej listini, ki mora biti povezana z izvorno listino v elektronski obliki na način, ki onemogoča njuno ločevanje, morata biti označena mesto in obseg besedila, ki se spreminja, dodaja ali popravlja.«.

15. člen

V 37. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Zasebno in notarsko listino v fizični obliki na koncu lastnoročno podpiše notar, ki jo je sestavil, poleg podpisa pa odtisne svoj pečat ali žig.«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za podpisovanje notarskih in zasebnih listin v elektronski obliki.«.

16. člen

V 38. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Če na notarski listini v fizični obliki ni podpisa in pečata ali žiga notarja oziroma na notarski listini v elektronski obliki ni kvalificiranega elektronskega podpisa notarja, ki je listino sestavil, njegovega kvalificiranega elektronskega žiga ter listina ni opremljena s kvalificiranim elektronskim časovnim žigom, takšna listina nima pravnega učinka javne listine.«.

17. člen

38.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»38.a člen

Notarsko listino v elektronski obliki elektronsko podpišejo stranke in drugi udeleženci ter priče s kvalificiranim elektronskim podpisom v neposredni varni videopovezavi z notarjem ali ob fizični prisotnosti vpričo notarja. Veljavnost kvalificiranih elektronskih podpisov notar preveri s kvalificirano storitvijo potrjevanja njihove veljavnosti. Po končanem preverjanju veljavnosti kvalificiranih elektronskih podpisov, notar listino elektronsko podpiše s svojim kvalificiranim elektronskim podpisom, jo zavaruje s kvalificiranim elektronskim žigom in opremi s kvalificiranim elektronskim časovnim žigom.

Odtis kvalificiranega elektronskega podpisa notarja na notarski listini v elektronski obliki mora vsebovati ime in priimek notarja, naziv notar ali notarka, ime kraja, v katerem ima notar sedež, ter posnetek lastnoročnega podpisa notarja (faksimile podpisa). Odtis kvalificiranega elektronskega žiga vsebuje grb Republike Slovenije.

Notarska listina v elektronski obliki mora vselej vsebovati navedbo načina preverjanja veljavnosti elektronskih podpisov oseb iz prvega odstavka tega člena.

Notarske listine, ki so pod pogoji iz tega zakona sestavljene v elektronski obliki, podpisane s kvalificiranimi elektronskimi podpisi strank in drugih udeležencev ter prič, zavarovane s kvalificiranim elektronskim podpisom notarja in njegovim kvalificiranim elektronskim žigom ter opremljene s kvalificiranim elektronskim časovnim žigom so izenačene z notarskimi listinami v fizični obliki, kot jih določa 3. člen tega zakona.

Če se pri sestavi notarskih listin v elektronski obliki prek neposredne varne videopovezave pojavi sum v resničnost podatkov videoelektronske identifikacije ali če notar presodi, da je za razjasnitev ali ugotovitev pravne in poslovne sposobnosti ali pooblastil za zastopanje to potrebno, lahko te okoliščine preveri ob fizični prisotnosti strank oziroma drugih udeležencev notarske storitve.«.

18. člen

Za 38.a členom se doda nov 38.b člen, ki se glasi:

»38.b člen

Informacijski sistem za podporo poslovanja notarja in videokomunikacijski sistem za sestavo notarskih listin na daljavo z možnostjo videoelektronske identifikacije je programska oprema, ki jo upravlja Notarska zbornica Slovenije.

Minister v predpisu iz 95. člena tega zakona predpiše podrobnejša pravila o tehničnih zahtevah programske opreme iz prejšnjega odstavka.«.

19. člen

V 39. členu se za drugim odstavkom dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»Če stranke in drugi udeleženci pri sestavi notarske listine v elektronski obliki niso fizično prisotne se njihova istovetnost ugotavlja in preveri z uporabo videoelektronske identifikacije:

– na podlagi veljavnega identifikacijskega dokumenta, opremljenega s fotografijo, pri čemer se istovetnost osebe dodatno preveri z vpogledom v javno evidenco izdajatelja tega identifikacijskega dokumenta in primerja njena podoba obraza v času videoelektronske identifikacije s fotografijo osebe, shranjeno v javni evidenci izdajatelja identifikacijskega dokumenta, ter s preverjanjem pristnosti in veljavnosti tega dokumenta v javni evidenci izdajatelja, ali

– na podlagi veljavnega identifikacijskega dokumenta, opremljenega s fotografijo, pri čemer se istovetnost osebe dodatno ob njenem izrecnem soglasju preveri tako, da se primerja njena podoba obraza v času videoelektronske identifikacije s podobo obraza te osebe, shranjeno kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju veljavnega identifikacijskega dokumenta, ter s preverjanjem pristnosti in veljavnosti tega dokumenta v javni evidenci izdajatelja.

Ne glede na prejšnji odstavek se istovetnost strank in drugih udeležencev, ki pri sestavi notarske listine v elektronski obliki niso fizično prisotne, lahko ugotavlja in preveri tudi na podlagi sredstva elektronske identifikacije visoke ravni zanesljivosti v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, ali na drug način, po katerem je istovetnost strank ali drugih udeležencev mogoče nedvomno ugotoviti in preveriti.«.

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»Minister s predpisom iz 95. člena tega zakona določi minimalne tehnične pogoje, ki jih mora izpolnjevati videoelektronska identifikacija, ter način njene uporabe.«.

20. člen

V 61. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Notar sme potrditi, da se prepis listine ujema z izvirnikom, če obvlada jezik, v katerem je listina spisana, razen če notar s preslikavo ali skeniranjem naredi fizično ali elektronsko kopijo listine. Notar potrdi, da se fizična kopija listine ujema z njenim elektronskim izvirnikom, če jo sam natisne iz izvirnika listine v elektronski obliki, na katerem je predhodno preveril veljavnost kvalificiranih elektronskih podpisov oziroma kvalificiranih elektronskih žigov s kvalificirano storitvijo potrjevanja njihove veljavnosti. Notar potrdi, da se skenogram ujema z njegovim fizičnim izvirnikom, če ga sam izdela iz izvirnika listine.«.

V tretjem odstavku se besedilo »oziroma navadnega« črta.

21. člen

V 64. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Notar sme potrditi, da je stranka vpričo njega lastnoročno ali elektronsko podpisala listino ali dala nanjo svoj ročni znak, ali da je podpis ali ročni znak, ki je že na listini, vpričo njega priznala kot svojega. Šteje se, da je stranka listino v elektronski obliki vpričo notarja podpisala, če jo je elektronsko podpisala na način iz prvega odstavka 38.a člena tega zakona.

Strankam, ki so listino v fizični obliki podpisale in podpis priznale na njenem skenogramu prek neposredne varne videopovezave z notarjem, listine ni treba ponovno elektronsko podpisati. Tako podpisana in overjena listina postane listina v elektronski obliki.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»V potrdilu o overitvi v elektronski obliki notar navede, na kakšen način je ugotovil istovetnost stranke ter preveril veljavnost kvalificiranega elektronskega podpisa, navede opravilno številko vpisnika in datum. Potrdilo o overitvi v elektronski obliki mora biti povezano z izvorno listino v elektronski obliki, na kateri se podpis overja, ali z njenim skenogramom na način, ki onemogoča njuno ločevanje. Notar potrdilo o overitvi v elektronski obliki elektronsko podpiše s kvalificiranim elektronskim podpisom, jo zavaruje s kvalificiranim elektronskim žigom in opremi s kvalificiranim elektronskim časovnim žigom.«.

22. člen

Za 64. členom se doda nov a64.a člen, ki se glasi:

»a64.a člen

Ne glede na 38.a in 64. člen tega zakona se notarsko potrdilo o overitvi podpisa na zemljiškoknjižnem dovolilu izda v fizični obliki.

Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi za odpravek notarskega zapisa zemljiškoknjižnega dovolila, izdanega za vpis v zemljiško knjigo.

Elektronske priloge notarskega potrdila iz prvega odstavka tega člena in elektronske priloge odpravka notarskega zapisa iz prejšnjega odstavka morajo biti označene v skladu z drugim odstavkom 35. člena tega zakona.«.

23. člen

V 65. členu se za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»Državni organi, samoupravne lokalne skupnosti in nosilci javnih pooblastil lahko zaradi overitev podpisov, ki jih opravi notar, pri Notarski zbornici Slovenije priglasijo kvalificirana potrdila za elektronski podpis in elektronski žig, ki jih njihove pooblaščene osebe uporabljajo za elektronsko podpisovanje javnih listin, izvorno izdanih v elektronski obliki. Veljavnost kvalificiranega elektronskega podpisa in kvalificiranega elektronskega žiga na izvorni javni listini v elektronski obliki notar preveri na podlagi priglašenih kvalificiranih potrdil za elektronski podpis in elektronski žig.«.

24. člen

V 67. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»V izvirniku notarskega potrdila, ki se izroči stranki, mora notar potrditi, da je bila oseba pri njem oziroma je z njo vzpostavil stik prek neposredne varne videopovezave iz 31. člena tega zakona, ter navesti dan, mesec in leto, na zahtevo stranke pa tudi uro, ko se je to zgodilo, in način ugotovitve istovetnosti osebe, na katero se nanaša potrdilo.«.

25. člen

V 69. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Zapisnik podpiše tudi oseba, ki je predsedovala seji organa. Če se zapisnik sestavi v elektronski obliki, predsedujoči seji organa zapisnik podpiše s svojim kvalificiranim elektronskim podpisom.«.

26. člen

V 72. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Odpravek notarskega zapisa, ki je bil sestavljen v elektronski obliki, se izda z listino v elektronski obliki, ki vsebuje izvorno listino v elektronski obliki s pripisom »ODPRAVEK NOTARSKEGA ZAPISA« in overitveno klavzulo.«.

27. člen

V 83. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Overitvena klavzula v elektronski obliki mora biti neločljivo povezana z listino v elektronski obliki, ki vsebuje izvorno listino v elektronski obliki s pripisom »ODPRAVEK NOTARSKEGA ZAPISA« ter potrdilo, da se ta listina ujema z izvorno listino v elektronski obliki, označbo iz 76. člena tega zakona in vse navedbe iz prejšnjega odstavka.«.

28. člen

V 84. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo »Smiselno enako velja tudi za odpravek notarskega zapisa, ki je bil sestavljen v elektronski obliki.«.

29. člen

96. člen se spremeni tako, da se glasi:

»96. člen

Z dnem vročitve odločbe iz petega odstavka 19. člena tega zakona oziroma z dnem, določenim v odločbi o razrešitvi, notar ne sme več opravljati zadev iz 2. člena tega zakona. Notar mora v sedmih dneh od vročitve odločbe iz petega odstavka 19. člena tega zakona oziroma od dneva, določenega v odločbi, preklicati kvalificirano potrdilo za elektronski podpis in kvalificirano potrdilo za elektronski žig, Notarski zbornici Slovenije pa izročiti vse listine, spise, vpisnike in knjige ter druge evidence, skupaj z notarskim pečatom in žigom ter denarjem, vrednostnimi papirji in dragocenostmi po stanju, v kakršnem se nahajajo na dan prejema odločbe.

Dokumentacijo in predmete iz prejšnjega odstavka (notarski arhiv) zapisniško prevzame tričlanska komisija, ki jo sestavljajo člani organov Notarske zbornice Slovenije. Če notar kvalificiranega potrdila za elektronski podpis in kvalificiranega potrdila za elektronski žig v roku iz prejšnjega odstavka ne prekliče, ga prekliče Notarska zbornica Slovenije.

Poleg notarja lahko pri prevzemu sodeluje delavec Notarske zbornice Slovenije, ki ga določi njen predsednik.«.

30. člen

V 101. členu se v petem odstavku pika črta in doda besedilo »ter si v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, po določbi prvega odstavka 15. člena tega zakona priskrbi kvalificirano potrdilo za elektronski podpis.«.

31. člen

V 104. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Začasni namestnik vodi notarsko pisarno v imenu in za račun odsotnega notarja ter uporablja pečat in žig oziroma kvalificirani elektronski žig nadomeščanega notarja.«.

32. člen

V 105. členu se pika črta in doda besedilo »oziroma njegov kvalificirani elektronski žig.«.

33. člen

V 107. členu se v tretjem odstavku besedilo »ministrstvu, pristojnemu za pravosodje,« nadomesti z besedo »ministrstvu«.

34. člen

V 108.b členu se za petim odstavkom doda nov novi šesti odstavek, ki se glasi:

»Za vpis in izpis podatkov iz centralnega registra oporok se plača nadomestilo, katerega višina se določi v aktu iz tretjega odstavka prejšnjega člena.«.

35. člen

V 124. členu se v drugem odstavku besedilo »(prvi odstavek 115. člena)« nadomesti z besedilom »(prvi odstavek 121. člena)«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»Če je notarju izrečena začasna prepoved opravljati notariat, zbornica nemudoma prekliče kvalificirano potrdilo za elektronski podpis in kvalificirano potrdilo za elektronski žig.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

36. člen

V Zakonu o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZEPT, 46/14 in 121/21 – ZEISZ) se v 13. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za:

1. zemljiškoknjižna dovolila, s katerimi se prenaša lastninska pravica na nepremičnini ali s katerimi se ustanavlja druga stvarna pravica na nepremičnini, in

2. oporočne posle.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka je elektronska oblika zemljiškoknjižnega dovolila enakovredna pisni obliki, če je podpis osebe, ki je izstavila zemljiškoknjižno dovolilo, notarsko overjen.«.

37. člen

Notarji, ki ob uveljavitvi tega zakona nimajo kvalificiranega potrdila za elektronski podpis in kvalificiranega potrdila za elektronski žig v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, si ju morajo priskrbeti v treh mesecih od uveljavitve tega zakona. Notarski pomočniki, ki ob uveljavitvi tega zakona nimajo kvalificiranega potrdila za elektronski podpis v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, si ga morajo priskrbeti v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

38. člen

Spremenjeni prvi in tretji odstavek 31. člena, spremenjeni 34. člen, spremenjeni prvi odstavek 38. člena in spremenjeni 38.a člen, nova tretji in četrti odstavek 39. člena, spremenjeni prvi odstavek 61. člena, spremenjeni prvi, drugi in četrti odstavek 64. člena, novi a64.a člen, novi peti odstavek 65. člena, spremenjeni drugi odstavek 67. člena, novi tretji odstavek 72. člena in novi drugi odstavek 83. člena zakona ter 36. člen tega zakona se začnejo uporabljati, ko so zagotovljeni tehnični pogoji za njihovo izvajanje.

Do začetka uporabe določb iz prejšnjega odstavka se uporabljajo prvi in tretji odstavek 31. člena, 34. člen, prvi odstavek 38. člena, 38.a člen, prvi odstavek 61. člena, prvi, drugi in četrti odstavek 64. člena, drugi odstavek 67. člena Zakona o notariatu (Uradni list RS, št. 2/07 – uradno prečiščeno besedilo, 33/07 – ZSReg-B, 45/08, 91/13 in 189/20 – ZFRO) in drugi odstavek 13. člena Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZEPT, 46/14 in 121/21 – ZEISZ).

Minister ob zagotovitvi tehničnih pogojev z odredbo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določi datum, od katerega bo mogoče sestavljati notarske listine v elektronski obliki in overjati podpise prek neposredne varne videopovezave z notarjem ter priglasiti kvalificirana potrdila za elektronski podpis in elektronski žig pooblaščenih oseb državnih organov, samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil.

Notar uskladi zavarovalno pogodbo iz drugega odstavka spremenjenega 14. člena zakona s spremenjenim 14. členom zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

39. člen

Postopki za imenovanje notarjev, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in dokončajo po dosedanjih predpisih.

40. člen

Merila za ugotavljanje strokovne usposobljenosti iz spremenjenega četrtega odstavka 10.a člena zakona minister izda v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

Pravilnik o poslovanju notarja (Uradni list RS, št. 50/94, 28/95, 18/09 in 30/11) se uskladi s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

41. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o najnižji zavarovalni vsoti (Uradni list RS, št. 80/94).

42. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 740-01/22-2/18
Ljubljana, dne 29. septembra 2022
EPA 33-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

MINISTRSTVA

3091. Pravilnik o spremembi Pravilnika o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov

Na podlagi 11. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18 in 204/21) in za izvrševanje 2. člena Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18, 30/18, 116/21, 180/21, 29/22, 89/22 in 112/22) minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti izdaja

P R A V I L N I K
o spremembi Pravilnika o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov

1. člen

V Pravilniku o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 5/18, 21/18, 60/18, 134/20, 108/21, 69/22 in 87/22) se v Prilogi v tabeli »Tip osebe javnega prava: dom upokojencev, posebni socialnovarstveni zavod, Razpon plačnega razreda: 47–54«, v vrstici šifra PU 26921, Dom Petra Uzarja, šifra DM B017347, Direktor DU PSVZ, v zadnjem stolpcu plačni razred »50« nadomesti s plačnim razredom »51«.

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0072-21/2022
Ljubljana, dne 5. oktobra 2022
EVA 2022-2611-0056

Luka Mesec
minister
za delo, družino, socialne zadeve
in enake možnosti

3092. Odredba o spremembah Odredbe o določitvi objektov in okolišev objektov policije v Tacnu, na Gmajnicah in v Gotenici za objekte in okoliše objektov posebnega pomena ter ukrepih za njihovo varovanje

Na podlagi drugega odstavka 32. člena Zakona o organiziranosti in delu v policiji (Uradni list RS, št. 15/13, 11/14, 86/15, 77/16, 77/17, 36/19, 66/19 – ZDZ, 200/20, 172/21 in 105/22 – ZZNŠPP) ministrica za notranje zadeve izdaja

O D R E D B O
o spremembah Odredbe o določitvi objektov in okolišev objektov policije v Tacnu, na Gmajnicah in v Gotenici za objekte in okoliše objektov posebnega pomena ter ukrepih za njihovo varovanje

1. člen

V Odredbi o določitvi objektov in okolišev objektov policije v Tacnu, na Gmajnicah in v Gotenici za objekte in okoliše objektov posebnega pomena ter ukrepih za njihovo varovanje (Uradni list RS, št. 78/13) se v 1. členu besedilo »Centra za oskrbo Gotenica« nadomesti z besedilom »Sektorja za oskrbo Gotenica«.

2. člen

V 2. členu se v drugem odstavku v 3. točki besedilo »Centra za oskrbo Gotenica v Gotenici, na Mrzlem Studencu in v Grčaricah« nadomesti z besedilom »Sektorja za oskrbo Gotenica v Gotenici, na Mrzlem Studencu in na Medvedjaku«.

3. člen

V 3. členu se v prvem odstavku:

– 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. parcele, vpisane v katastrski občini Gotenica: 3, 20/3, 26/1, 26/2, 26/3, 26/4, 26/6, 26/7, 26/8, 26/12, 26/14, 26/19, 37/1, 37/2, 42/1, 42/2, 42/3, 42/4, 42/5, 42/6, 42/7, 69/1, 76, 201/2, 216/2, 216/3, 216/4, 250/1, 250/2, 277/2, 284/74, 284/75, 284/77, 284/78, 284/79, 284/81, 284/100, 284/101, 284/102, 284/105, 284/106, 298/2, 298/3, 298/4, 802/2, 813/1, 813/2, 827/3, 828/3, 846, 848, 853, 860/2, 862/2, 862/3, 863/2, 866, 867, 868/1, 868/2, 870/1, 871, 872/2, 874, 875/2, 876, 877, 879/3, 881, 882, 883/2, 884/1, 884/2, 886/1, 887/1, 887/2, 887/3, 893, 894, 900/1, 900/4, 900/5, 900/6, 900/7, 906, 918/2, 926/2, 927/1, 934/1, 935/2, 951/2, 966/1, 977, 985, 988/1, 989/1, 991, 997, 2858, 2859, 999/1, 999/2, 1000, 1003/7, 1003/8, 1003/9, 1003/12, 1007/4, 1011/1, 1011/2, 1016, 1017, 1018/2, 1020, 1021/2, 1038/2, 1081/53, 1091/2, 1099/2, 1116/6, 1149/6, 1164/2, 1359/3, 1430/3, 1431/2, 1431/5, 1433/3, 1434/6, 1435/1, 1435/2, 1456/4, 1510/2, 1510/3, 1528/1, 1530/1, 1543/3, 1545/3, 1614/2, 1629/2, 1629/3, 1629/4, 1630/2, 1630/3, 1630/4, 1631/42, 1631/44, 1631/45, 1631/47, 2438/3, 2661/2, 2662/1, 2670/2, 2686/1, 2988, 2989, 2990, 2991, 2686/2, 2686/13, 2686/14, 2686/16, 2688/2, 2689/6, 2689/8, 2692/3, 2692/4, 2692/6, 2692/8, 2692/12, 2692/41, 2698/1, 2698/2, 2698/3, 2698/5, 2698/7, 2702/5, 2702/7, 2702/8, 2703/2, 2703/3, 2703/4, 2704/3, 2704/5, 2704/6, 2707/2, 2708/2, 2708/4, 2708/6, 2708/7, 2708/8, 2708/10, 2708/11, 2708/12, 2711/1, 2711/3, 2711/5, 2712, 2714, 2716, 2717, 2720, 2721, 2723, 2726, 2727/1, 2727/2, 2728, 2730, 2732, 2733, 2734, 2735, 2737, 2739, 2741, 2759, 2765, 2766, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788/1, 2788/2, 2789, 2790, *35/3, *38, *76/1, *130, *144, *145, *147, *165, *170, *171, *173, *174, *175, *176, *178, *181, *182/1, *184, *186, *189, *194, *195, 2992, 2993, *198, *199, *204, 2795, 2796, 28, 31/1, 33/2, 36, 42/8, 42/9, 63/2, 66/2, 67, 68/2, 69/2, 70/2, 70/3, 71/1, 71/4,

72/2, 72/3, 72/4, 73/2, 73/3, 73/5, 74/1, 74/3, 74/5, 75/1, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 186/2, 187, 188, 204/2, 205/1, 205/2, 206, 207, 209, 211, 212, 213, 214, 215, 216/1, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238/1, 238/2, 239/1, 239/2, 239/3 240, 241, 242/1, 242/2, 242/3, 243/1, 243/2, 244, 245, 246, 249, 250/3, 251, 252, 253, 257, 258, 260, 274, 276/2, 277/1, 277/3, 298/5, 815/11, 816/1, 818/1, 818/2, 819/1, 819/4, 819/5, 822/1, 822/3, 823/1, 823/3, 827/1, 827/5, 828/1, 834/5, 845/2, 858/2, 863/1, 864, 879/1, 895/2, 898/1, 900/2, 900/3, 910/1, 910/3, 911/1, 911/2, 912/1, 913/1, 914/1, 915/1, 915/2, 916/1, 916/2, 917, 918/1, 919, 920, 921, 922, 923, 924/2, 925/1, 925/2, 926/1, 927/2, 930/1, 930/2, 931, 933/1, 933/2, 934/2, 934/3, 935/1, 936, 937, 938/2, 939/2, 940/2, 942, 943, 944/2, 965/2, 965/3, 966/2, 967, 968/1, 968/2, 969, 970, 971, 972/1, 974/2, 975/2, 982/2, 983/1, 984/2, 986/1, 988/2, 989/2, 1001/1, 1002/1, 1002/2, 2860, 2861, 1003/4, 1003/5, 1003/6, 1004/1, 1007/6, 1007/2, 1007/3, 1008/1, 1009/9, 1009/2, 1009/4, 1009/8, 1010/1, 1010/2, 1010/3, 1018/1, 1019/1, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1533/2, 1534/1, 1535/1, 1536/1, 1537/1, 1538/1, 1539/1, 1540/1, 1541/1, 1542/1, 1543/4, 1543/5, 2662/2, 2663/2, 2666/1, 2667/1, 2667/3, 2668/1, 2668/3, 2669/1, 2669/3, 2670/1, 2670/3, 2673/1, 2673/3, 2674/1, 2674/3, 2675/1, 2675/3, 2676/1, 2676/2, 2676/4, 2677/1, 2677/3, 2678/1, 2678/2, 2678/3, 2678/5, 2679, 2680, 2681/2, 284/85, 284/86, 284/87, 284/83, 284/84, 284/89, 284/90, 284/91, 284/95, 284/96, 284/92, 284/93, 284/94, 407/2, 1154/3, 1154/4, 1164/7, 1164/8, 1630/12, 1431/3, 189/2, 190/2, 191/2, 192/2, 193/2, 194/2, 196/2, 197/2, 198/2, 199/2, 200/2, 202/2, 203/2, 204/4, 254, 255/1, 256/1, 259/1, 261/1, 262/2, 263/2, 264/1, 265/1, 266/2, 271/2, 271/3, 276/3, 276/5, 282/2, 282/4, 298/7, 298/8, 815/6, 815/9, 820/2, 821/2, 824/2, 825/2, 826/2, 829/5, 830/4, 832/5, 833/5, 834/7, 835/5, 836/4, 838/2, 839/2, 856/1, 857/1, 858/4, 859/2, 862/4, 950/4, 1003/15, 1003/16, 1003/18, 1003/20, 1003/21, 1003/22, 1003/23, 1003/24, 1510/5, 1518/6, 1530/4, 1544/5, 1545/5, 1546/6, 1547/6;«,

– 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. parcele, vpisane v katastrski občini Trava: 1513/110, 1513/111, 1513/112, 1513/113.«.

4. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

»4. člen

(1) Med okoliše objektov Gotenice sodijo tudi parcele v katastrski občini Gotenica, ki jih je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije dal v zakup Ministrstvu za notranje zadeve za opravljanje vadbene dejavnosti, in sicer: 725/1, 726/1, 729/1, 730/1, 734/1, 734/2, 735/1, 736/1, 739, 740, 743, 744, 747, 748, 752/1, 753/1, 804, 805, 806, 808, 809, 810, 811/1, 816/3, 817, 820/1, 821/1, 824/1, 825/1, 826/1, 829/4, 830/5, 831, 832/4, 833/4, 834/3, 834/6, 835/4, 836/3, 838/1, 839/1, 856/2, 857/2, 858/3, 859/1, 1145/28, 1145/29, 1145/34, 1145/35, 1145/41, 1145/42, 1145/43, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1294, 1295, 1296, 1298, 1304, 1306/2, 1307/2, 1308, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315/2, 1316/2, 1355/2, 1614/1.

(2) Med okoliše objektov Gotenice sodijo tudi parcele v katastrski občini Gotenica, ki jih je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije dal v souporabo Ministrstvu za notranje zadeve za opravljanje vadbene dejavnosti, in sicer: 1156, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1202, 1203/1, 1203/2, 1204, 1205, 1206, 1207, 1210, 1211, 1212/1, 1212/2, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1251, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1332, 1333, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350/1, 1350/2, 1351, 1352, 1353, 1387, 1411, 1413, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1428, 1430/1, 1430/4, 1433/1, 1433/2, 1434/1, 1434/2, 1434/3, 1434/4, 1434/5, 1436/1, 1437, 1438, 1439/1, 1439/2, 1440/1, 1440/2, 1441, 1442, 1449, 1450, 1452/1, 1453, 1454, 1455, 1456/2, 1477/3, 1478/3, 1482/3, 1483/3, 1484/1, 1485/1, 1486/3, 1487/3, 1488/3, 1489/3, 1490/3, 1491/1, 1492/1, 1493/1, 1499/1, 1500/1, 1501/1, 1502/3 1503/3, 1504/3, 1505/2, 1508/3, 1508/6, 1509/3, 1511/3, 1544/4, 1545/4, 1546/5, 1547/5, 1548/1, 1549/1, 1550/1, 1551/1, 1552/1, 1553/1, 1554/1, 1555/1, 1556/1, 1557/1, 1558/1, 1559, 1561, 1562, 1563/1, 1563/2, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1592, 1596, 1597, 1598, 1601, 1602, 1604/4, 1604/2, 1608.«.

5. člen

V 5. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Fizično varovanje obsega neposredno in stalno fizično prisotnost policistov v objektih in okoliših objektov.«.

KONČNA DOLOČBA

6. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-321/2022
Ljubljana, dne 4. oktobra 2022
EVA 2022-1711-0026

Mag. Tatjana Bobnar
ministrica
za notranje zadeve

OBČINE

ČRNOMELJ

3093. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Črnomelj 3

Na podlagi 52. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US, 14/15 – ZUUJFO, 61/17 – ZUreP-2 in 199/21 – ZUreP-3) ter 16. člena Statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 83/11, 24/14, 66/16 in 112/22) je Občinski svet Občine Črnomelj na 30. redni seji dne 29. 9. 2022 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Črnomelj 3

1. člen

(predmet sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta)

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve občinskega prostorskega načrta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 82/11, 105/11 – teh. popr., 49/16, 70/17 – DPN in 69/18) – v nadaljnjem besedilu OPN.

2. člen

(vsebina in oblika SD OPN)

(1) Spremembe in dopolnitve OPN vsebujejo tekstualni del in grafične prikaze, izdelane so v digitalni in analogni obliki.
(2) Tekstualni del SD OPN je sestavljen iz poglavij:
1. Uvodne določbe
2. Strateški del
3. Izvedbeni del
4. Posebne in končna določba
Priloga 1: Preglednica vrst pomožnih in začasnih objektov po posameznih podrobnejših namenskih rabah prostora.
(3) Grafični prikazi SD OPN vsebujejo:
a) strateški del:
– III. Usmeritve za razvoj poselitve in za celovito prenovo (M 1:50.000),
– IV. Usmeritve za določitev namenske rabe zemljišč (M 1:50.000),
– V. Prikaz okvirnih območij naselij, razpršene gradnje, razpršene poselitve in izjemnih krajin ter ostalega prostora (M 1:50.000),
– VI. Usmeritve za razvoj v krajini (M 1:50.000),
b) izvedbeni del:
1. Pregledna karta občine z razdelitvijo na liste (M 1:50.000),
2. Pregledna karta občine s prikazom osnovne namenske rabe in ključnih omrežij gospodarske javne infrastrukture (M 1:50.000),
3. Prikaz območij enot urejanja prostora, osnovne oziroma podrobnejše namenske rabe in prostorskih izvedbenih pogojev (M 1:5.000) (listi G19-03, G19-06, G19-08, G19-18, G19-19, G19-26, G20-06, G20-07, G20-15, G20-16, G20-17, G20-18, G20-19, G20-26, G20-27, G20-28, G20-29, G20-35, G20-36, G20-37, G20-38, G20-39, G20-40, G20-47, G20-48, H19-11, H20-21, H20-41),
4. Prikaz območij enot urejanja prostora in gospodarske javne infrastrukture (M 1:5.000) (listi G19-03, G19-04, G19-08, G19-09, G19-14, G19-18, G19-19, G19-26, G19-28, G19-29, G20-06, G20-07, G20-16, G20-17, G20-18, G20-19, G20-23, G20-24, G20-25, G20-26, G20-27, G20-28, G20-29, G20-30, G20-34, G20-35, G20-36, G20-37, G20-38, G20-39, G20-40, G20-48, H20-21, H20-31, H20-41),
5. Pregledna karta občine s prikazom osnovne namenske rabe in območij enot urejanja prostora DPN in OPPN (M 1:5.000),
7. Prikaz usmeritev za umestitev in oblikovanje objektov,
8. Prikaz PIP v podrobnosti OPPN za območje enote ČR_14/11 (del TRIS Kanižarica).

3. člen

(obvezne priloge SD OPN)

Obvezne priloge vsebujejo:
1. izvleček iz Strategije prostorskega razvoja Slovenije,
2. prikaz stanja prostora,
3. strokovne podlage, na katerih temeljijo rešitve v SD OPN,
4. prva in druga mnenja nosilcev urejanja prostora,
5. obrazložitev in utemeljitev SD OPN,
6. povzetek za javnost in
7. okoljsko poročilo.

1. UVODNE DOLOČBE

4. člen

(1) V 4. členu se izbriše druga alineja z razlago kratice DOF.
(2) V 5. členu se:
– doda razlaga za pomen izraza Balkon: »**Balkon** je zunanji del stavbe, pokrit ali nepokrit, dostopen iz notranjosti stavbe«;
– spremeni razlaga za pomen izraza Faktor izrabe gradbene parcele, tako da se glasi**: »Faktor izrabe gradbene parcele** (v nadaljevanju tudi FI) je razmerje med bruto tlorisno površino objekta (vključno z zidovi in fasado) nad terenom in pod njim in

celotno površino gradbene parcele. Pri izračunu bruto tlorisnih površin objekta se ne upoštevajo: neizkoriščeno podstrešje, površina balkonov, lož in odprtih teras ter površina garaž in funkcionalnih prostorov objekta (shrambe, inštalacijski prostori), ki so zgrajeni pod nivojem terena. Pri izkoriščenem podstrešju in mansardi se upošteva tisti del bruto etažnih površin, kjer je svetla višina prostora večja od 1,60 m.«;

– spremeni razlaga za pomen izraza Gank, tako da se glasi: »**Gank** je lesen pokrit hodnik na fasadi objekta in je oprt v osnovno streho objekta. Glede na kontekst oblikovanja objekta kot celote ima lahko dostop od zunaj z nižje ležečega terena.«;

– spremeni razlaga za pomen izraza Klet, tako da se glasi: »**Klet** (v nadaljevanju tudi K) je del stavbe ali stavba, ki je vkopana ali delno vkopana, pri čemer sega vidni del kleti na pretežnem delu objekta na razgibanem terenu največ 1,40 m nad terenom, na uravnanem terenu pa največ 0,50 m nad terenom.«.

2. STRATEŠKI DEL

5. člen

V 16. členu se v drugem odstavku izbriše besedilo »za obmejni promet« pred besedami »Žuniči in Sodevci«.

6. člen

V 17. členu se v tretjem odstavku izbriše besedilo »prioritetno nedokončan odsek Sinji Vrh – Stari trg«.

7. člen

V 23. členu se v četrtem odstavku prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Graditev objektov (razen objektov GJI) lahko poteka samo na komunalno opremljenih zemljiščih, zato načrtovanje, gradnja novih ter dopolnjevanje in prenova omrežij GJI teče sočasno z načrtovanjem in izvajanjem graditve oziroma s prostorskim razvojem.«

8. člen

(1) V 25. členu se v prvem odstavku za besedo »ranljivih« doda besedi »in vodovarstvenih«.

(2) V 25. členu se v drugem odstavku na koncu drugega stavka doda besedilo: »ter na območjih, na katerih je kanalizacijsko omrežje že delno zgrajeno.«

9. člen

V 31. členu se v šestem odstavku v prvem stavku za besedami »in dopolnilnimi dejavnostmi« dodata vejica in beseda: »turizmom«.

10. člen

(1) V 39. členu se v petem odstavku na koncu doda stavek: »Za razvoj kmetijskih in povezanih dejavnosti, katerih delovanje je povezano z objekti in ureditvami večjih dimenzij in drugimi posebnostmi, ki glede na zahtevano tipologijo gradnje in varovanje krajinskih kakovosti niso sprejemljivi v okoliških vaseh in preostalem krajinskem prostoru, se za potrebe kmetovanja na območju Petrova vas pri Mihelji vasi uredi kmetijska gospodarska cona Cerje.«

(2) V 39. členu se v šestem odstavku na koncu doda stavek: »Na celotnem območju občine se zagotovijo rešitve za preprečevanje prekomernega obremenjevanja tal in voda s fitofarmacevtskimi sredstvi in gnojenjem, tako da se ne poslabšajo naravne in bivalne kakovosti.«

11. člen

V 41. členu se v drugem odstavku za besedami »in druga naselja« doda besedilo: »ter posamezne identitetne objekte«.

12. člen

V 41. členu se dvanajsti in trinajsti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(12) Dostopi v reko Kolpo (za kopalce, čolnarje) se urejajo le na za to določenih lokacijah ob ohranjanju morfoloških značilnosti vodotoka, v zavarovanem odseku pa ob upoštevanju varstvenih režimov predpisa o KP Kolpa in soglasij organov, pristojnih za upravljanje voda in za varnost plovbe.

(13) Rekreacijsko-športne aktivnosti na oziroma ob reki Kolpi, Lahinji in Dobličici (množično čolnarjenje in organizirani EKO spusti in druge množične športne in rekreativne dejavnosti) je dopustno izvajati tako, da ni ogroženo drstenje zavarovanih in ogroženih ribjih vrst ter po predhodni pridobitvi soglasij s področja ohranjanja narave in okolja ter varnosti plovbe.«

13. člen

V 43. členu se četrta alineja prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»– da se premostitve voda in gradnje na vodnem ter priobalnem zemljišču načrtujejo tako, da je zagotovljena poplavna varnost in varnost plovbe ter da se ne poslabšujeta stanje voda in vodni režim.«

14. člen

(1) V 48. členu se v prvem odstavku besedna zveza »in plazovitih območjih« zamenja z besedno zvezo: »in plazljivih območjih«.

(2) V 48. členu se na koncu osmega odstavka doda besedilo: »Na celotnem območju občine so na erozijskih in plazljivih območjih dopustni zaščitni ukrepi, ki služijo stabiliziranju terena.«.

(3) V 48. členu se v devetem odstavku beseda »plazovitih« in vejica pred njo črtata.

15. člen

V 54. členu se v petem odstavku kratica »DOF« nadomesti z besedilom »digitalnih orto foto posnetkov«.

3. IZVEDBENI DEL

16. člen

(1) V 58. členu se v petem odstavku spremeni besedilo, tako da se glasi: »Na območjih veljavnih in predvidenih OPPN in DPN so v kartografskem delu tega OPN okvirno (informativno) prikazane prevladujoče PNR.«

(2) V 58. členu se v Preglednici 1: Prikaz območij in površin namenske rabe prostora razlaga kratice ZSk spremeni tako, da se glasi: »ZSk – površine za oddih in rekreacijo ob vodi«.

17. člen

(1) V 59. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi: »Pri izračunu FZ in FI se upoštevajo vse stavbe na gradbeni parceli ne glede na zahtevnost in evidentiranost. Upoštevajo se tudi vsakokrat predvidene stavbe.«.

(2) Prejšnji četrti odstavek (prešteviłčen v peti) se spremeni tako, da se glasi: »Odstopanja od FI in FZ, določenih s tem odlokom, je dopustno, če se ne glede na povečanje horizontalnega ali vertikalnega gabarita obstoječe stavbe njen volumen ne poveča za več kot 10 %.«

18. člen

(1) V 60. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: »PIP glede dopustnih ih dejavnosti so podrobno prikazani v preglednicah, ki so v členih od 104 do 114 tega odloka, in so opredeljene na podlagi predpisa, ki ureja uvedbo in uporabo enotne klasifikacije vrst objektov, nekatera poimenovanja pa so poenostavljena ali združujejo več kategorij iz predpisov.«.

(2) V 60. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi: »Na območjih PNR, kjer se legalno zgrajeni obstoječi objekti uporabljajo za namen, ki s tem odlokom ni dopusten ali je omejen, se dopusti gradnja s povečanjem uporabne površine do 20 %, če je potrebna prilagoditev objekta funkcionalnim zahtevam za izvajanje dejavnosti ali oblikovno poenotenje objekta z objekti v okolici in se ne poslabšajo bivalne razmere in stanje okolja.«.

19. člen

V 64. členu se v drugem odstavku zadnji stavek spremeni tako, da se glasi: »Manjši odmiki brez soglasja lastnika sosednjega zemljišča so dopustni le v primeru gradnje po namenu rabe istovrstnih objektov na mestu legalno zgrajenih objektov v istih tlorisnih in vertikalnih gabaritih, v delu, ki meji na tangirano sosednje zemljišče.«

20. člen

(1) V 65. členu se besedilo v prvem odstavku spremeni, tako da se glasi: »Na območju občine Črnomelj ločimo med naselji s kontinuiteto in naselji brez kontinuitete. Izhodišče za ločevanje med naselji je preglednica v sedmem odstavku 102. člena«.

(2) V 65. členu se v peti alineji tretjega odstavka popravi slovnična napaka, tako da piše »elementi« namesto »elemente«.

(3) V 65. členu se deveti odstavek spremeni tako, da se glasi: »Strehe: oblika, naklon, kritina in smeri slemen se prilagodijo kakovostni podobi v naselja ali dela naselja. Kritine so z izjemo ravnih streh drobno strukturirane in temnejših barv (naravne opečne na območjih tradicionalne tipologije gradnje, drugje lahko tudi sive ali rjave barve), ne bleščeče. Na območjih brez javnega vodovoda so dopustne le opečne ali nebarvane betonske kritine, odvisno od tipologije gradnje v naselju. Dopustne so ozelenjene strehe in strehe, pokrite z gramozom ali drugimi ustreznimi materiali za izvedbo ravne strehe. Osvetlitev podstrešnih prostorov in mansard je dopustna s terasami, frčadami in drugimi oblikami odpiranja strešin, ki ne smejo biti višje od osnovne strehe in morajo biti na posamezni strehi poenoteno oblikovane ter lahko zavzemajo največ tretjino površine vsake strešine in hkrati ne več kot polovico dolžine strešine. Frčade so lahko trikotne, dvokapne, dvokapne z delnim čopom ali kot izzidek na strehi z naklonom strešin, enakim naklonu osnovne strehe. Na strešinah je dopustna namestitev sončnih sprejemnikov v obsegu do dveh tretjin strešine, ki ne smejo presegati slemena streh, njihov naklon pa mora biti pri strehah z naklonom nad 10º enak naklonu strešine. Na območjih, kjer je dopustna samo tradicionalna tipologija objektov, je dopustna namestitev sončnih sprejemnikov samo na sodobno oblikovanih novogradnjah na največ 50 % površine strešine.«

(4) V 65. členu se štirinajsti odstavek spremeni tako, da se na koncu doda besedilo: »ter z določili tega odloka. Pomožna stavba, ki je od osnovne stavbe vključno s strešino oddaljena manj kot 1,0 m, se šteje kot dozidava – dodan volumen.«

(5) V 65. členu se za šestnajstim odstavkom doda nov sedemnajsti odstavek, ki se glasi: »Dopustna so manjša odstopanja od določil tega odloka glede lokacij, gabaritov, streh in fasad objektov v EUP ČR_14/8, ČR_14/9, ČUS_3, DRE_4, DRE_5, DRE_6, LOK_8 in HRV_7.« Posledično se sedanji sedemnajsti in osemnajsti odstavek prešteviłčita v osemnajsti in devetnajsti odstavek.

21. člen

V 66. členu se spremeni tretji odstavek, tako da se glasi: »Višinske razlike na zemljišču so praviloma urejene s travnatimi brežinami. Oporni in podporni zidovi so dopustni le do višine 2 m, in sicer le v primerih, ko niso možna drugačna zavarovanja brežin. Premoščanje višinskih razlik z zidovi v skupni višini več kot 2 m je dopustno le v primerih, ko gre za gradnjo javnih objektov in naprav ali kadar gre za ukrep varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ali kadar inženirski geolog oziroma geomehanik ugotovi nevarnost rušenja terena in ni možnosti za izvedbo brežin, biološko inženirskih ali drugih ukrepov. Oblikovanje opornih in podpornih zidov, višjih od 2 m (npr. oblikovanje zidu, ozelenitev, materiali, terase, navezovanje na okoliški teren in objekte idr.), določi arhitekt ali krajinski arhitekt v projektni dokumentaciji, glede na vidno izpostavljenost in skladno z oblikovanjem okoliških ureditev in pozidave.«.

22. člen

(1) V 68. členu se v drugi alineji drugega odstavka na koncu doda besedilo »glede lege in oblikovanja objektov ter funkcionalnih zemljišč«.

(2) V 68. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi: »Določila iz prejšnjega odstavka ne veljajo:

– za območja mestnega jedra Črnomlja ter vaških in trških jeder, kot so Adlešiči, Dobliče, Dragatuš, Stari trg in Vinica,

– in tudi ne na območju SSv,

– za druga območja, kjer je dopustna gradnja večjih objektov (območja za centralne dejavnosti, za industrijo ter za gospodarske cone),

– za EUP: ČR_14/8, ČR_14/9, ČUS_3, DRE_4, DRE_5, DRE_6 in LOK_8,

– v primerih, ko je obstoječa gradbena parcela zmanjšana zaradi prometnih ureditev ali gradnje GJI,

– in v primerih novih gradenj na mestu istovrstnih obstoječih objektov.«

(3) V 68. členu se izbriše zadnji (deseti) odstavek.

23. člen

(1) V 69. členu se prvi odstavek oštevilči z (1), vsi preostali odstavki se ustrezno preštevilčijo.

(2) V 69. členu se novo oštevilčeni prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: »Vrste dopustnih pomožnih objektov so opredeljene v preglednicah v prilogi tega odloka, ki določa dopustne objekte na posameznih podrobnih namenskih rabah prostora. Pomožni objekti dopolnjujejo namembnost osnovnih objektov in se, razen če ta odlok določa drugače, gradijo kot nezahtevni in enostavni objekti. Če se spremeni predpis, ki določa vrste objektov glede na zahtevnost, se nova določila za nezahtevne in enostavne objekte smiselno upoštevajo.«

24. člen

V 70. členu se v tretji alineji tretjega odstavka izbriše besedilo »to velja tudi za območja tradicionalne tipologije gradnje«.

25. člen

(1) V 71. členu se v predzadnjem stavku drugega odstavka za besedo »krmišč« doda vejica in beseda »staj«.

(2) V 71. členu se spremeni tretji odstavek, tako da se glasi: »Krmišča in staje zunaj območij stavbnih zemljišč so namenjeni krmljenju in zavetju rejnih živali na paši. Urejajo se skladno s kmetijsko zakonodajo glede ustreznih površin posameznih vrst primerljivih kmetijskih zemljišč. Staje so leseni enoetažni pritlični objekti na točkovnih temeljih, tlorisne velikosti do vključno 100 m², na način, da je po končani uporabi in odstranitvi objekta mogoče ponovno vzpostaviti kmetijsko zemljišče. Dopustna je postavitev po ene staje na enem pašnem kompleksu, kadar gre za kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, pa je dopustna postavitev največ dveh staj.«.

(3) V 71. členu se briše šesti odstavek.

(4) V 71. členu se spremeni sedmi odstavek, ki se preštevilči v šesti odstavek, tako da se glasi: »Oblikovanje objektov je skladno z določili tega odloka za oblikovanje gospodarskih objektov glede na posamezno namensko rabo oziroma tipologijo oblikovanja stavbe, ki se smiselno uporabljajo tudi za enostavne in nezahtevne objekte. V kolikor se tak objekt gradi na kmetijskih zemljiščih, se smiselno upoštevajo prostorski izvedbeni pogoji za oblikovanje bližnje namenske rabe oziroma tipologije oblikovanja.«.

26. člen

V 74. členu se sedmi odstavek dopolni, tako da se glasi: »Gradnja prometne, okoljske, energetske in komunikacijske infrastrukture poteka usklajeno. Preglednost in usklajevanje gradbenih del za potrebe sočasnega načrtovanja, vzdrževanja, rekonstrukcije, gradnje elektronskih komunikacijskih omrežij in drugih vrst GJI ter polaganje prazne kabelske kanalizacije mora potekati skladno s predpisi s področja elektronskih komunikacij.«

27. člen

V 75. členu se prvi stavek v dvanajstem odstavku spremeni tako, da se glasi: »Na območju Črnomlja se kolesarske povezave urejajo na in ob pomembnejših prometnicah in nekategoriziranih poteh.«

28. člen

(1) V 76. členu se v naslovu člena doda manjkajoča črka »č«.

(2) V 76. členu se na koncu petega odstavka doda stavek: »Pred posegi na območje voda in priobalnih zemljišč je treba pridobiti tudi soglasje organa, pristojnega za varnost plovbe.«

29. člen

(1) V 77. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: »Pri novogradnjah in pri spremembi namembnosti se na gradbeni parceli zagotovi zadostno število parkirnih mest (PM) kot je razvidno iz preglednice 3. Zagotavljajo se na parkirnih površinah, garažnih mestih ali garažah v kletnih in preostalih etažah. Na območjih, kjer zaradi zatečenega stanja (npr. strnjena tipologija gradnje, pomanjkljivo kolesarsko omrežje) PM ni možno zagotavljati na gradbeni parceli, se manjkajoča PM zagotavljajo na javnih, zasebnih ali skupnih, površinah, zagotovljenih v ta namen. Število zahtevanih parkirnih mest, navedenih v spodnji preglednici je lahko tudi manjše, če se dokaže, da takšno število ni potrebno glede na druge ukrepe v okviru zagotavljanja trajnostne mobilnosti ter glede na predpise in priporočila za urejanje mirujočega prometa.«

(2) V 77. členu se v petem odstavku doda črka »i« na koncu besedne zveze »oporni zidov«.

(3) V 77. členu se v šestem odstavku beseda »možno« zamenja z besedo »dopustno«.

(4) V 77. členu se v sedmem odstavku beseda »javno« zamenja z besedo »pohodno«.

(5) V 77. členu se spremeni Preglednica 3: Število zahtevanih parkirnih mest po dejavnostih oziroma namenskih rabah prostora, tako da se glasi:

»

Vrste objektov	**Število PM za motorni promet**	**Število PM za kolesarski promet**
1. STAVBE		
Enostanovanjske stavbe	2 PM/stanovanje	/
Dvostanovanjske stavbe	1,5 PM/stanovanje	/
Tri in večstanovanjske stavbe	1,5 PM/stanovanje dodatno 10 % na terenu za obiskovalce	2 PM na stanovanje za stanovalce ter dodatno 1 PM/5 stanovanj za obiskovalce
Stanovanjske stavbe z oskrbovanimi stanovanji (oskrbovana stanovanja)	0,8 PM/stanovanje od tega 10 % na terenu za obiskovalce	1 PM/2 stanovanji
Stanovanjske stavbe za posebne namene (dijaški, mladinski domovi ipd.)	1 PM/12 postelj	1 PM/3 postelje
Stanovanjske stavbe za posebne namene (študentski domovi, internati)	1 PM/4 postelje	1 PM/2 postelji

Vrste objektov	**Število PM za motorni promet**	**Število PM za kolesarski promet**
Stanovanjske stavbe za posebne namene (domovi za ostarele, varna hiša)	1 PM/7 postelj	1 PM/5 zaposlenih
Stanovanjske stavbe za posebne namene (za socialno ogrožene osebe; za izvajanje socialnih programov, ki vključujejo bivanje)	1 PM/3 stanovanja	1 PM/2 stanovanji
Hotelske in podobne stavbe za kratkotrajno nastanitev (hotel, prenočišča, penzioni)	1 PM/3 sobe	1 PM/5 sob
Gostilne, restavracije, točilnice, bari	1 PM/6 sedežev in 1 PM/tekoči meter točilnega pulta oziroma ne manj kot 2 PM	1 PM/10 sedežev in 1 PM/tekoči meter točilnega pulta
Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitev (mladinska prenočišča)	1 PM/10 sob	1 PM/3 postelje
Stavbe javne uprave	1 PM/40 m^2	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Stavbe bank, pošt, zavarovalnic (pisarniški in upravni prostori ter druge storitve)	1 PM/35 m^2	2 PM/100 m^2 BTP objekta
Druge upravne in pisarniške stavbe (mešani poslovni programi)	1 PM/40 m^2	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Trgovske stavbe (trgovina lokalna do 200 m^2)	PM ni treba zagotavljati	PM ni treba zagotavljati
Trgovske stavbe (trgovina lokalna od 200 do 500 m^2)	1 PM/50 m^2 ne manj kot 2 PM	2 PM/100 m^2 BTP objekta
Trgovske stavbe (trgovina z neprehrambenimi izdelki)	1 PM/80 m^2 ne manj kot 2 PM	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Trgovske stavbe (nakupovalni center do 2500 m^2)	1 PM/35 m^2	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Trgovske stavbe (nakupovalni center nad 2500 m^2)	1 PM/30 m^2	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Trgovske stavbe (odprte in pokrite tržnice)	1 PM/40 m^2	2 PM/100 m^2 BTP objekta
Stavbe za druge storitvene dejavnosti (obrtno servisne dejavnosti: frizer, urar, čistilnica, fizioterapija, avtopralnice, lekarne ipd.)	1 PM/30 m^2 ne manj kot 2 PM	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Trgovske stavbe (večnamenski trgovsko zabaviščni, poslovni centri)	1 PM/30 m^2	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Bencinski servisi	1 PM/30 m^2 prodajnih površin ne manj kot 3 PM	1 PM/200 m^2 BTP objekta
Postaje, terminali, stavbe za izvajanje elektronskih komunikacij: stavbe in terminali na železniških in avtobusnih postajah ter z njimi povezane stavbe	1 PM/50 m^2* od teh najmanj 30 % za avtobuse *število PM upošteva tudi značaj objekta in dostop do javnega prometa	10 PM na železniško postajo, 20 PM na avtobusni postaji
Industrijske stavbe (do 200 m^2)	1 PM/30 m^2 površine oziroma ne manj kot 2 PM	1 PM/50 m^2 BTP objekta
Industrijske stavbe (več kot 200 m^2)	1 PM/60 m^2 površine	1 PM/80 m^2 BTP objekta
Industrijske stavbe (delavnice za servis motornih vozil)	6 PM/popravljalno mesto	1 PM/popravljalno mesto
Rezervoarji, silosi in skladišča (skladišča s strankami)	1 PM/150 m^2 površine	3 PM
Rezervoarji, silosi in skladišča (skladišča brez strank)	ne manj kot 3 PM	3 PM
Rezervoarji, silosi in skladišča (razstavni in prodajni prostori)	1 PM/80 m^2 površine	1 PM/100 m^2 BTP objekta
Stavbe za kulturo in razvedrilo	1 PM/5 sedežev	1 PM/5 sedežev
Muzeji in knjižnice	1 PM/80 m^2	1 PM/60 m^2 BTP objekta
Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo (osnovne šole)	1 PM/učilnico in dodatno 1 PM/oddelek prve triade za kratkotrajno parkiranje staršev	0,5 PM/na učenca od vključno 5. razreda
Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo (srednje šole)	1,25 PM/učilnico	1 PM/6 dijakov + 1 PM/6 zaposlenih
Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo (posebne šole za ovirane v razvoju)	1 PM/7 učencev in dodatno 1 PM/oddelek za kratkotrajno parkiranje staršev	1 PM/2 učilnici
Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo (visoke šole)	1 PM/30 m^2	1 PM/5 študentov + 1 PM/5 zaposlenih

Vrste objektov	Število PM za motorni promet	Število PM za kolesarski promet
Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo (otroški vrtci)	1 PM/10 otrok in dodatno 1 PM/oddelek za kratkotrajno parkiranje staršev	2 PM/oddelek
Stavbe za zdravstvo (bolnišnice)	1 PM/5 postelj	1 PM/10 postelj
Stavbe za zdravstvo (zdravstveni dom, ambulante, veterinarske ambulante)	1 PM/30 m^2 ne manj kot 2 PM	1 PM/20 m^2 BTP objekta
Stavbe za zdravstvo (zavetišče za živali)	1 PM/150 m^2 ne manj kot 2 PM	/
Športne dvorane s prostori za gledalce	1 PM/50 m^2 in dodatno 1 PM/200 sedežev za avtobus	1 PM/15 sedežev
Športne dvorane (večnamenske dvorane, pretežno namenjene razvedrilu, wellness, fizioterapija, fitnes ipd.)	1 PM/25 m^2	1 PM/25 m^2 BTP objekta
Druge nestanovanjske kmetijske stavbe Stavbe za spravilo pridelka	1 PM/150 m^2	/
Stavbe za opravljanje verskih obredov	1 PM/20 sedežev	1 PM/10 sedežev
2. GRADBENI INŽENIRSKI OBJEKTI		
Športna igrišča (stadion ipd.)	1 PM/20 sedežev in dodatno 1 PM/250 sedežev za avtobus	1 PM/20 sedežev
Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas	1 PM/600 m^2	1 PM/600 m^2
Pokopališča	1 PM/30 grobov oziroma ne manj kot 10 PM	1 PM/50 grobov

«

30. člen

V 83. členu se prva alineja četrtega odstavka spremeni tako, da se glasi: »objekte in naprave elektronskega omrežja mobilnih komunikacij se praviloma umešča na lokacije izven območij varstvenih, zdravstvenih in izobraževalnih ustanov, na stanovanjskih območjih pa se praviloma lahko umeščajo le na nestanovanjske objekte in to na način, da ne bodo presežene mejne vrednosti sevanja v skladu s predpisi s področja varstva pred elektromagnetnimi sevanji«.

31. člen

V 84. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: »(1) Varovalni pasovi posameznih objektov GJI, če posebni predpisi s področja posamezne GJI ne določajo drugače, znašajo na vsako stran:

– hitre ceste 35 m, glavne ceste 25 m, regionalne ceste 15 m, lokalne ceste 10 m, javne poti 5 m in državne kolesarske steze 5 m, merjeno od zunanjega roba cestnega sveta;

– progovnega pasu železniške proge 100 m, pri čemer znaša širina progovnega pasu 6 m od osi skrajnih tirov v naselju in 8 m od osi skrajnih tirov izven naselja;

– progovnega pasu industrijskega tira in proge drugih železnic 50 m, pri čemer znaša širina progovnega pasu 4,5 m od osi skrajnih tirov;

– od osi nadzemnega večsistemskega daljnovoda in od zunanje ograje razdelilne transformatorske postaje nazivne napetosti 400 kV in 220 kV 40 m;

– od osi podzemnega kabelskega sistema nazivne napetosti 400 kV in 220 kV 10 m;

– od osi nadzemnega večsistemskega daljnovoda in od zunanje ograje razdelilne transformatorske postaje nazivne napetosti 110 kV in 35 kV 15 m;

– od osi podzemnega kabelskega sistema nazivne napetosti 110 kV in 35 kV 3 m;

– od osi nadzemnega večsistemskega daljnovoda nazivne napetosti od 1 kV do vključno 20 kV 10 m;

– od osi podzemnega kabelskega sistema nazivne napetosti do vključno 20 kV 1 m;

– od osi nadzemnega voda nazivne napetosti do vključno 1 kV 1,5 m;

– od zunanje ograje razdelilne postaje srednje napetosti in transformatorske postaje srednje napetosti 2 m;

– od osi prenosnega plinovoda 65 m in distribucijskega plinovoda 5 m;

– od ograje merilno-regulacijske postaje in ostalih objektov prenosnega sistema zemljiški pas 65 m;

– vodovoda, kanalizacije, voda namenjenega telekomunikacijskim storitvam, vključno s kabelskim razdelilnim sistemom, in od drugih vodov, ki služijo določeni vrsti gospodarske javne službe lokalnega pomena oziroma so v javno korist, razen priključkov nanje znaša 1,5 m, merjeno od osi posameznega voda.«

32. člen

V 85. členu se v prvem odstavku brišeta zadnji dve alineji.

33. člen

(1) V 89. členu se deveti odstavek spremeni tako, da se glasi: »Pri poseganju v naravno okolje je potrebno paziti, da se ne vnaša tujerodnih invazivnih vrst, zato se za sanacijo po končanih posegih na takšna območja uporablja le zemljina s teh območij. Prav tako je se na mestih, kjer so vrste že prisotne, izvaja učinkovito odstranjevanje tujerodnih invazivnih vrst.«

(2) V 89. členu se na koncu dodata dva nova odstavka:

»(10) Za izvedbo ustreznih pogojev za ohranitev populacije potočnega raka koščaka (*Austropotamobius torrentium*) je treba v sklopu Krajinskega parka Kolpa izvesti vzorčenje celotnega slovenskega dela Kolpe. Za ohranitev drstišč v Kolpi se v času

izven sezone (od novembra do aprila) prepoveduje vstopanje in izstopanje ter druga raba reke v rekreacijske namene, razen za posamezne spuste, ki se poprej najavijo pri pristojnih institucijah.

(11) Na travnikih na območjih Natura 2000 ni dopustna intenzivna paša.«

34. člen

(1) V 91. členu se za prvim odstavkom doda nov odstavek, ki se glasi: »(2) Za vsak poseg, ki lahko trajno ali začasno vpliva na vodni režim ali stanje voda, se po potrebi pridobi soglasje, ki ga izda pristojni organ za varnost plovbe.« Preostali odstavki se preštevilčijo.

(2) V 91. členu se za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se prešteviči v šesti odstavek in se glasi: »Pri gnojenju kmetijskih zemljišč se upoštevajo predpisi s področja varstva voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov. Upoštevajo se omejitve glede rabe živinskih gnojil na vodovarstvenih območjih, v 100-metrskem pasu od objekta za zajem pitne vode, na zamrznjenih in nagnjenih tleh, prekritih s snežno odejo, na poplavljenih tleh, v bližini vodotokov, na zemljiščih v zaraščanju, na nerodovitnih in vodnih zemljiščih ter v času splošne prepovedi od 15. novembra do 15. februarja na golih tleh. Skladno s predpisi se zagotovi tudi nadzor nad rabo digestata ali bioplinske gnojevke iz bioplinarn na kmetijskih zemljiščih, vključno z rokom prepovedi paše na teh zemljiščih.« Posledično se preostali odstavki preštevilčijo.

(3) V 91. členu se v prvem stavku sedmega odstavka, ki se prešteviči v deveti odstavek, za besedilom »zmanjševali varnost pred škodljivim delovanjem voda« doda besedilo »in zmanjševali varnost plovbe«.

35. člen

V 93. členu se na koncu dodata dva nova odstavka, ki se glasita:

»(11) Krčitev gozda v kmetijske namene in izdaja odločbe ni dovoljena, kadar je mogoče pričakovati, da bodo vplivi bistveno ogrozili funkcije sosednjih gozdov. Pri presoji ogroženosti se upošteva ovrednotenje funkcij iz gozdnogospodarskih načrtov.

(12) Na območju stavbnih zemljišč, kjer je v naravi še gozd, se z gozdom gospodari v skladu z zakonom, ki ureja gozdove. Krčitev gozda se lahko izvede po izdaji gradbenega dovoljenja ob predhodni označitvi in evidentiranju gozdnega drevja, ki ga izvede Zavod za gozdove Slovenije in izda ugotovitveno odločbo na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja.«

36. člen

(1) V 94. členu se v prvi alineji drugega odstavka izbriše besedilo: »območja SSs v enotah ČR_5, ČR_7, ČR_11 in ČR_12; območja SSv v enoti ČR_13 ter območja SSn v enoti ČR_6.«

(2) V 94. členu se na koncu doda nov odstavek, ki se glasi: »Pri načrtovanju vseh gradenj v območju železniške proge investitor novih posegov predvidi ukrepe zavarovanja pred hrupom zaradi odvijanja železniškega prometa.«

37. člen

V 97. členu se v prvem odstavku besedna zveza »Na plazovitem območju« zamenja z besedno zvezo: »Na plazljivem območju«, v drugem odstavku pa se besedna zveza »v plazovitih območjih« zamenja z besedno zvezo: »na plazljivih območjih«.

38. člen

(1) V 102. členu se v preglednici v sedmem odstavku pri naseljih Dolenji Suhor in Gornji Suhor doda še besedilo »pri Vinici«.

(2) V 102. členu se v desetem odstavku v preglednici za stanovanjske objekte spremenijo določila za gank za Belokranjski tip ter v okviru domačije, Uskoškega dvora ali Belokranjskega dvora, tako da se glasijo: »na vzdolžni strani; na čelni strani je lahko glede na kontekst oblikovanja objekta kot celote; pri pritličnem objektu in objektu, ki je pretežno vkopan s treh strani, ni obvezen«.

(3) V 102. členu se v desetem odstavku v preglednici za stanovanjske objekte spremenijo določila za razporeditev in razmerje velikosti oken za Belokranjski tip, Uskoški dvor, Belokranjski dvor ter Kočevarski tip, tako da se glasijo:

	Belokranjski tip ter v okviru domačije, Uskoškega dvora ali Belokranjskega dvora	**Kočevarski tip**
– razporeditev	dve okni na čelni fasadi v pritličju, v kleti majhne odprtine ali večje zastekljene površine	dva ali tri okna na čelni fasadi v pritličju, v kleti majhne odprtine ali večje zastekljene površine
– razmerje velikosti	3:2, razen pri večjih zastekljenih površinah	3:2, razen pri večjih zastekljenih površinah

(4) V 102. členu se v desetem odstavku v preglednici za stanovanjske objekte spremeni določilo za obliko oken za Belokranjski tip, Uskoški dvor, Belokranjski dvor, tako da se glasi: »manjša stoječa pravokotna okna; dopustne tudi večje zastekljene površine in strešna okna v ravnini strehe«.

39. člen

(1) V 104. členu se v drugem odstavku v točki 6 Dopustni objekti za besedama »nestanovanjske stavbe« doda besedilo »kot pomožni objekti«.

(2) V 104. členu se v drugem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti v prvi alineji besedilo »najdaljša stranica pa do 16,0 m,« zamenja z besedilom: »najdaljša stranica pa do 19,0 m,«.

(3) V 104. členu se v drugem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti druga alineja spremeni tako, da se glasi: »dopustno je dodajanje in odvzemanje volumnov na osnovni volumen, pri čemer višina dodanega dela ne sme presegati slemena osnovnega volumna in njegova površina ne sme presegati 50 % zazidane površine osnovnega volumna; stolpiči, zaobljeni ali večkotni izzidki niso dopustni«.

(4) V 104. členu se v drugem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti v zadnji alineji za besedilom »največ P+1« doda besedilo »klet je dopustna«.

(5) V 104. členu se v tretjem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti v drugi alineji besedi »podolgovatega tlorisa« zamenjata z besedo »volumen«.

(6) V 104. členu se v tretjem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti v zadnji alineji za besedilom »največ P+1« doda besedilo »klet je dopustna«.

(7) V 104. členu se v četrtem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti v zadnji alineji na koncu doda besedilo »klet je dopustna«.

(8) V 104. členu se v četrtem odstavku v točki 9 Druga merila in pogoji v prvem stavku beseda »območja« nadomesti z besedama »gradbene parcele«.

(9) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 3 Tipologija zazidave besedilo spremeni, tako da se glasi: »SKs – površine podeželskega naselja, mešano kmetije in stanovanjske stavbe: stanovanjske stavbe, nestanovanjske stavbe, kmetijski objekti in spremljajoči objekti v okviru podeželskega naselja (npr. trgovina, gostilna, kapelica, vaški dom, gasilski dom, zbiralnica mleka, avtobusno postajališče z nadstreškom, urbana oprema, spominsko obeležje in drugo) in objekti, namenjeni dopolnilnim dejavnostim na kmetiji ter zidanice v EUP, ki so na stiku z vinogradniškimi območji, pod pogoji za Az.«.

(10) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 5 Dopustne dejavnosti na koncu besedila doda besedilo: »V primeru preureditve tradicionalnih objektov je lahko dejavnost za turistično nastanitev večja od 120 m^2.«

(11) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 6 Dopustni objekti pred besedo »Az« doda besedi »kot pri«.

(12) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti v prvi alineji besedilo »najdaljša stranica pa do 16,0 m,« zamenja z besedilom: »najdaljša stranica pa do 19,0 m,«.

(13) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti druga alineja spremeni tako, da se glasi: »dopustno je dodajanje in odvzemanje volumnov na osnovni volumen, razen v naseljih in na objektih tradicionalne tipologije gradnje, ki so določena s tem odlokom, pri čemer višina dodanega dela na sme presegati slemena osnovnega volumna in njegova površina ne sme presegati 50 % zazidane površine osnovnega volumna; stolpiči, zaobljeni ali večkotni izzidki niso dopustni«.

(14) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pri poglavju Gabariti v predzadnji alineji na koncu doda besedilo »klet je dopustna«.

(15) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pod točko a) Stanovanjske stavbe pri določilih za Strehe na koncu doda nova alineja, ki se glasi: »če je kritina izvedena v pločevini ali drugem materialu, mora biti strukturirana v strukturi strešnikov.«

(16) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pod točko b) Gospodarske stavbe pri določilih za Strehe na koncu doda nova alineja, ki se glasi: »če je kritina izvedena v pločevini ali drugem materialu, mora biti strukturirana v strukturi strešnikov.«

(17) V 104. členu se v šestem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje pod točko c) Druge stavbe spremeni besedilo, tako da se glasi: »Druge stavbe za dejavnosti (razen rastlinjakov, zimskih vrtov ipd.) so po vertikalnih in horizontalnih gabaritih, oblikovanju streh in fasad usklajene s stanovanjskimi in gospodarskimi objekti. Za objekte večjih dimenzij se upoštevajo pogoji za gospodarske objekte, za objekte manjših dimenzij, ki so primerljive s stanovanjskimi, pa se upoštevajo pogoji za stanovanjske stavbe. Pri pomožnih objektih na gradbeni parceli, ki so nadstreški so dopustne ravne strehe. Če gre za prizidavo ali se objekt vsaj s polovico stranice dotika stanovanjske ali gospodarske stavbe, sta dopustni tudi ravna streha ali enokapna streha kot podaljšek strehe osnovnega objekta. Za oblikovanje objektov za gostinstvo in turizem se uporabljajo pogoji za oblikovanje stanovanjskih ali gospodarskih objektov.«

(18) V 104. členu se v devetem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje, a) Počitniške stavbe pri poglavju Gabariti druga alineja spremeni tako, da se glasi: »dodajanje volumnov osnovnemu volumnu ni dopustno«.

40. člen

(1) V 105. členu se v drugem odstavku v točki 5 Dopustne dejavnosti spremeni besedilo, tako da se glasi: »Poleg bivanja so dopustne tudi dejavnosti: trgovina ter storitvene dejavnosti, skladiščenje samo za potrebe dejavnosti v EUP, manjša proizvodnja v okviru obstoječih obrtnih dejavnosti, gostinstvo in turizem, poslovne dejavnosti, dejavnosti javne uprave, izobraževanje, zdravstvo in socialno varstvo, kulturne, razvedrilne, rekreacijske in športne dejavnosti ter druge podobne dejavnosti, ki nimajo škodljivih posledic na bivalno okolje.«

(2) V 105. členu se v drugem odstavku v točki 6 Dopustni objekti spremeni tako, da se glasi: »6 Dopustni objekti: nestanovanjske stavbe, v katerih so dopustni tudi deli za bivanje, gradbeno inženirski objekti, bencinski servisi ter otroška in druga javna igrišča, večnamenska igrišča za športe na prostem, trgi, zelenice.«

(3) V 105. členu se v drugem odstavku v točki 9 Druga merila in pogoji beseda »območja« nadomesti z besedama »gradbene parcele«.

(4) V 105. členu se v tretjem odstavku v točki 9 Druga merila in pogoji beseda »območja« nadomesti z besedama »gradbene parcele«.

(5) V 105. členu se v šestem odstavku v točki 5 Dopustne dejavnosti besedilo »in bivanje v okviru obstoječih stanovanj« nadomesti z besedilom »v kombinaciji z bivanjem«.

(6) V 105. členu se v šestem odstavku v točki 6 Dopustni objekti izbriše besedilo », z izjemo novih stanovanjskih (delov) stavb«.

41. člen

V 106. členu se v prvem odstavku v točki 9 Druga merila in pogoji beseda »območja« nadomesti z besedama »gradbene parcele«.

42. člen

(1) V 108. členu se v prvem odstavku v točki 3 Dopustni objekti spremenita zadnja dva stavka, tako da se glasita: »Izjema so začasni objekti, kot so pomoli, klopi in označbe, če se za njih pridobi vodno in naravovarstveno soglasje ter soglasje organa, pristojnega za varnost plovbe. Na priobalnih zemljiščih so dopustni objekti v skladu z vodnim soglasjem in soglasjem organa, pristojnega za varnost plovbe.«

(2) V 108. členu se v drugem odstavku v točki 2 Dopustni objekti spremenita zadnja dva stavka, tako da se glasita: »Izjema so začasni objekti, kot so pomoli, klopi in označbe, če se za njih pridobi vodno in naravovarstveno soglasje ter soglasje organa, pristojnega za varnost plovbe. Na priobalnih zemljiščih so dopustni objekti v skladu z zakonom o vodah in soglasjem organa, pristojnega za varnost plovbe.«

(3) V 108. členu se v drugem odstavku v točki 3 Dopustne gradnje in druga dela zadnji stavek spremeni tako, da se glasi: »Na priobalnih zemljiščih so dopustni gradnje in druga dela v skladu z vodnim soglasjem in soglasjem organa, pristojnega za varnost plovbe.«

(4) V 108. členu se v drugem odstavku v točki 4 Drugi pogoji na koncu stavka »Vse posege je treba uskladiti s pristojno službo za varstvo narave in upravljanje z vodami« doda besedilo »ter za varnost plovbe.«

(5) V 108. členu se v tretjem odstavku v točki 2 Dopustni objekti spremenita zadnja dva stavka, tako da se glasita: »Izjema so začasni objekti, kot so pomoli, klopi in označbe, če se za njih pridobi vodno in naravovarstveno soglasje ter soglasje organa, pristojnega za varnost plovbe. Na priobalnih zemljiščih so dopustni objekti v skladu z zakonom o vodah in soglasjem organa, pristojnega za varnost plovbe.«

(6) V 108. členu se v četrtem odstavku v točki 2 Dopustni objekti spremenita zadnja dva stavka, tako da se glasita: »Izjema so začasni objekti, kot so pomoli, klopi in označbe, če se za njih pridobi vodno in naravovarstveno soglasje ter soglasje organa, pristojnega za varnost plovbe. Na priobalnih zemljiščih so dopustni objekti v skladu z zakonom o vodah in soglasjem organa, pristojnega za varnost plovbe.«

43. člen

V 109. členu se v prvem odstavku v točki 3 Dopustne gradnje in druga dela spremeni besedilo, tako da se glasi: »novogradnje, rekonstrukcije, prenove, dograditve objektov in naprav GJI, zasaditve drevoredov, dreves, živih mej, postavitev turistične in druge obvestilne signalizacije v skladu s pravilniki, ki to urejajo.«.

44. člen

(1) V 110. členu se v drugem odstavku v točki 7 Dopustne gradnje v prvi alineji briše besedilo »tipa A in B«.

(2) V 110. členu se v drugem odstavku v točki 8 Merila in pogoji za umestitev in oblikovanje spremeni besedilo pod naslovom »Na preostalem območju občine«, tako da se glasi:

»**Zidanica tip A**

– tlorisna velikost: 8,0 m x 6,0 m z odstopanjem v dolžino do +,- 10 %, v širino do + 10 %, z razmerjem stranic 1:1,3 do 1:2. Popolnoma vkopani deli objektov so lahko tudi večji;

– etažnost: največ K+P, brez kolenčnega zidu;

– streha: simetrična dvokapnica s slemenom po dolžini, sleme se orientira vzdolžno s pobočjem ali pravokotno nanj oziroma vzporedno s slemeni bližnjih obstoječih objektov. Naklon strešin 40 do 45 stopinj, opečni ali nebarvan cementni zareznik ali skodle. Čopi so dopustni, če so v neposredni bližini, frčade niso dopustne, dopustna je izvedba ganka.

Zidanica tip B (samo v primeru, da je ta tip zidanice v neposrednem območju prevladujoč);

– tlorisna velikost: največ 5 m x 7 m z odstopanjem v dolžino do +,- 10 %, v širino do + 10 % in z razmerjem stranic 1:1,4 do 1:2; odstopanje je dopustno;

– etažnost: največ K+M, kolenčni zid največ 1,40 m;

– streha in oblikovanje: enako kot pri tipu A, dopustna je tudi izvedba balkona.

Zidanica tip C (vinska klet ali vinotoč za potrebe turizma), pogoji so enaki kot pri zidanici A, le da velja še:

– tlorisna velikost: 8,0 m x 6,0 m z odstopanjem do +30 % skupne površine, z razmerjem stranic 1:1,3 do 1:2, popolnoma vkopani del objekta je lahko tudi večji.

His – pogoji za vsa območja razen v KS Stari trg:

– tlorisna velikost: stranice v razmerju od 1:1,25 do 1:2, tlorisna površina je največ 30 m²;

– etažnost: P, brez kolenčnega zidu;

– dopustna je gradnja kleti glede na značilnosti območja;

– streha: simetrična dvokapnica s slemenom po dolžini objekta, naklon strehe od 40 do 45 stopinj, čopi niso dopustni. Napušč je na vhodni stranici lahko daljši. Napušč na čelnih straneh objekta naj bo minimalen (max 20 cm). Kritina je lahko opečni ali betonski zareznik ali slama, po vzoru tradicionalnih. Frčade niso dopustne;

– oblikovanje: his je lesen, preprosto oblikovan objekt na kamnitih temeljih, debelina rezanega ali tesanega lesa za stranice je najmanj 6 cm. Na vogalih se povezujejo z utori na križ, lastovičji rep ter kot skeletna konstrukcija z vgrajenimi plohi (»na zadl«). Les se lahko zaščiti, vendar ne barva. Bruna oziroma poloblice niso dopustni. Oblikovanje odprtin – lin za zračenje, se zgleduje po odprtinah na podobnih tradicionalnih objektih. Zatrepi objekta so iz širokih vertikalno postavljenih ravnih desk.«.

(3) V 110. členu se v drugem odstavku v točki 9 Druga merila in pogoji spremeni besedilo, tako da se glasi: »Za izpolnitev pogoja o obvezni površini vinograda oziroma sadovnjaka se morajo le-ti nahajati v bližini zidanice oziroma znotraj VIN območja, lahko pa se nahajajo tudi zunaj tega območja, vendar ne več kot 400 m od stavbnega zemljišča predmetne zidanice ali hisa, če so že zasajene z vinogradom ali sadovnjakom. Pri rekonstrukcijah, nadomestnih gradnjah ter razširitvah se pogoj minimalne površine funkcionalnega zemljiškega posestva ne uporablja. Delitev večjih parcel, na katerih stojijo zidanice, je dopustna le pod pogojem, da sklenjena površina vinograda oziroma sadovnjaka na parceli, na kateri stoji zidanica, ne bo manjša od 15 arov, pri tipu C pa ne manj kot 30 arov, novo določena parcela za novo zidanico pa ne manj kot 30 arov. Izjema je lahko le parcelacija za potrebe gradnje GJI oziroma urejanje javnih površin. Parcelacija (oblika parcele in dostop do javnih poti) sledi uveljavljenemu vzorcu parcelacije v okoliškem prostoru. Tlakovanje je dopustno le na površinah, manjših od 20 m². Dopustna je postavitev pergole (brajde).«

45. člen

(1) V 111. členu se v prvem odstavku v točki 2 Dopustni objekti spremeni drugi stavek, tako da se glasi: Ureditev informacijskih točk z možnostjo postavitve začasnih informacijskih tabel skladno s predpisi na lokacijah ob objektih naravne znamenitosti (izviri, kali, vodnjaki, jame), ki se jo določi na osnovi pogojev, smernic ali soglasij pristojnih služb.

(2) V 111. členu se v prvem odstavku besedilo točke 3 Dopustne gradnje in druga dela spremeni, tako da se glasi: »Na območjih najboljših kmetijskih zemljišč so dovoljene:

– na travnatih kmetijskih zemljiščih na robu gozda ali v neposredni bližini vasi je v EUP, v katerih je to posebej določeno, dopustno taborjenje brez stalnih ureditev z minimalno ureditvijo v skladu z občinskim predpisom, če to ni v nasprotju z varstvenimi režimi in varstvenimi usmeritvami za ohranjanje varovanih območij narave in pod pogoji, da je urejen dostop do tabornega prostora po javnih poteh in da se prostor takoj po končanem taborjenju vzpostavi v prvotno stanje ter izvajanje taborjenja ne ovira primarne kmetijske rabe;

– agrarne operacije, skladno s predpisi o kmetijskih zemljiščih;

– gradnja in rekonstrukcija omrežij gospodarske javne infrastrukture: cevovodi za pitno in odpadno vodo, elektroenergetski vodi, komunikacijski vodi, naftovodi, plinovodi, vročevodi, vse s pripadajočimi objekti in priključki nanje;

– sanacije površinskih kopov;

– raziskovanje podzemnih voda, mineralnih surovin in geotermičnega energetskega vira ter postavitve naprav za potrebe raziskovalne in študijske dejavnosti (meritve, zbiranje podatkov);

– rekonstrukcije in investicijska vzdrževalna dela;
– rekonstrukcije državnih in občinskih cest;
– vodenje kolesarskih povezav po poljskih poteh;
– namakalni sistemi in vodni zadrževalniki za potrebe namakanja kmetijskih zemljišč;
– posegi za začasne ureditve za potrebe obrambe in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v skladu s predpisom, ki ureja vrste začasnih ureditev za potrebe obrambe in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
– ograje in opore za trajne nasade ter opore za mreže proti toči ter druga pomožna kmetijsko-gozdarska oprema;
– lovske preže in opazovalnice za ptice ter ograje za zaščito kmetijskih zemljišč pred divjadjo, vse kot netemeljena lesena konstrukcija;
– dostop do objekta, skladnega s prostorskim aktom, če gre za objekt, ki ga je dopustno graditi na kmetijskih zemljiščih, je prepoznan kot razpršena gradnja (zemljišče pod stavbo izven območij stavbnih zemljišč) ali ga je dopustno graditi na površinah razpršene poselitve, vse ob pogoju, da za izgradnjo takega dostopa niso potrebni večji oporni zidovi;
– na poplavnih območjih v EUP, namenjenih oddihu in rekreaciji ob vodotokih, so taborni prostori dovoljeni ob uvedbi alarmnega sistema in zagotovitvi lastnika zemljišč ali organizatorja taborjenje, da bo v primeru visokih voda, na katere bo opozarjal alarmni sistem, na lastne stroške in lastno odgovornost zagotovil varno in pravočasno odstranitev ljudi in vso nameščeno opremo za potrebe taborjenja.

Ograjevanje kmetijskih zemljišč je dopustno le za potrebe kmetijske dejavnosti (npr. obore, ograje za pašo živine, ograje za zaščito pridelka pred divjadjo, ipd.) in sicer na način, da ograja ni trajno povezana s tlemi. Dopustne so tudi ograje za potrebe varovanja ali zaščite ob vodnih virih.«

(3) V 111. členu se v prvem odstavku v točki 4 Drugi pogoji izbriše četrta alineja.

46. člen

V 113. členu se v točki 4 Drugi pogoji spremenita četrta in peta alineja, tako da se glasita:

»– Zacevljanje ali prekrivanje vodotokov ni dopustno, razen na krajših razdaljah za potrebe ureditve dostopa oziroma prehoda prek vodotoka, ko gre za objekt javne prometne infrastrukture (most, prepust na javnih cestah in poteh) preko vodotokov, po katerih plovba ni dopustna;

– Mostove in ceste na območju vodotokov se gradi tako, da se ne posega v pretočni profil ter da se zagotovi varnost objektov pred visokimi vodami z zagotovljeno minimalno varnostno višino v skladu z vodnim soglasjem in cestnimi predpisi ter soglasjem organa, pristojnega za varnost plovbe;«

47. člen

(1) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_1/4 spremeni tako, da se glasi:

ČR_1/4	Strugar	Na območju zelenih površin niso dopustne gradnje. Dopustno je le preoblikovanje reliefa v povezavi z ureditvami zahodne obvoznice. Za vse ureditve v območju priobalnega zemljišča se pridobi vodno soglasje. Ob vodotoku se ohranja odmik vsaj 5 m od zgornjega roba brežine in se ohranja obrežna vegetacija. Na območju z namensko rabo PO se uredi parkirišče, ki se izvede v zeleni izvedbi, npr. s travnatimi ploščami. Območje se ustrezno ozeleni z visokoraslim avtohtonim drevjem. Odvodnjavanje se uredi po že izvedenem kanalu pod brežino ceste, poteka preko lovilcev olj in peskolovov v meteorno kanalizacijo. Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje in izvesti predhodne arheološke raziskave pred posegi v tla. Na območju uporaba biocidov ni dopustna.

(2) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_2/23_OPPN spremeni tako, da se glasi:

ČR_2/23_ OPPN	ZN Danfoss	**Zazidalni načrt Danfoss** (Uradni list RS, št. 27/96, 69/00, 47/02, 81/03, 38/06, 55/13, 81/13, 56/17, 39/18 in 96/22) – ostane v veljavi do preklica. Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje. Na delu te enote velja Sklep o lokacijski preveritvi na območju ZN Danfoss Črnomelj – 1. faza (Uradni list RS, št. 67/18).

(3) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_2/25_OPPN spremeni tako, da se glasi:

ČR_2/25_ OPPN	ZN Čardak	Zazidalni načrt Čardak (Uradni list RS, št. 89/02, 92/05, 5/17 in 39/18) – ostane v veljavi do preklica. Na delu te enote velja Sklep o lokacijski preveritvi za del Odloka o Zazidalnem načrtu Čardak v Črnomlju (Uradni list RS, št. 77/20).

(4) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_2/5 spremeni tako, da se glasi:

ČR_2/2	Ulica 21. oktobra	Dopustna je gradnja objektov vzdolž regionalne ceste. Višinski gabariti so največ 2K+P+2, vendar ob mestni vpadnici višine nad terenom za najmanj 2 etaži (to je 6 m ali več). Klet je z glavne ceste popolnoma vkopana. Pritlični del se nameni oskrbni in poslovni dejavnosti, ki ne potrebuje skladiščnih površin. Zagotovi se parkirna mesta na sami lokaciji. Ob mestni vpadnici se zasadi drevored. Nadstrešnice in parkirišča lahko segajo preko gradbene linije, vendar ne smejo posegati v predvideni profil ceste.

(5) V 115. členu se v drugem odstavku vrstice z določili za enote ČR_2/5, ČR_2/6, ČR_2/7 in ČR_2/8 spremenijo tako, da se glasijo:

ČR_2/5	Jurjevanjska draga	Prostor se preoblikuje za potrebe javnih prireditev z umestitvijo odrskega objekta s pokritim parterjem kot objektom v okviru podrazreda 12610 – stavbe za kulturo in razvedrilo z ustrezno rešitvijo z javnim natečajem ali zbiranjem variantnih rešitev. Ob Kolodvorski cesti se zasadi drevored.
ČR_2/6	Ob štreki	Do pozidave in ureditve parka je dopustna začasna raba območja za potrebe vrtičkarstva.

ČR_2/7	Bivša vrtnarija	Uredi se obračališče in postajališče za avtobuse, dovoljena je tudi druga s tem povezana dejavnost za javne potrebe. Območje se zasadi z avtohtonim grmičevjem in drevjem, ob mestni vpadnici se zasadi drevored. Dopustna je začasna raba območja za potrebe vrtičkarstva.
ČR_2/8	Pod smreko	Šetinova vila prenavlja oziroma preureja na način, da se ohranja avtentična podoba stavbe iz obdobja moderne.

(6) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_2/18 spremeni tako, da se glasi:

ČR_2/18	Belt - Livar	Tehnološki in prostorski razvoj temelji na prenovi, sanaciji, adaptaciji in rekonstrukciji obstoječih proizvodnih objektov. Poleg tega so ob upoštevanju določil tega odloka na celotnem območju dopustne tudi novogradnje in druge ureditve, ki se smiselno umestijo v prostor; v oblikovalskem smislu sledijo tehnološkim in funkcionalnim potrebam ter sodobnemu oblikovanju objektov. Gradbeni posegi ne smejo presegati višinskega gabarita nove livarne, razen dimnikov in delov objektov, katerih višino pogojuje tehnologija. Odlaganje odpadnih livarskih peskov in drugih livarskih odpadkov ni dopustno. Dopustna je gradnja in urejanje plinske postaje za plinifikacijo Črnomlja in bližnjih naselij. Javna razsvetljava se zasnuje ob uporabi navzdol usmerjenih svetil, ki ne oddajajo svetlobe v UV-spektru. Sprehajalne poti se načrtujejo izven predpisanega pasu priobalnega zemljišča. Za vse ureditve v območju priobalnega zemljišča se pridobi vodno soglasje. Obstoječa obrežna vegetacija se ohranja. Njeno odstranjevanje za potrebe ureditve sprehajalnih poti ni dopustno.

(7) V 115. členu se v drugem. odstavku vrstica z določili za enoto ČR_2/20 spremeni tako, da se glasi:

ČR_2/20	Park Čardak	Širše območje med planinsko potjo, obvoznico in železnico ter nezaraščene površine se ureja kot park ali botanični vrt. Na območju z namensko rabo ZS se izvedejo ureditve za kolesarski poligon (pump track) in podobne utrjene površine ter namesti ustrezna urbana oprema. Obstoječi gozd se ohranja, urejajo se sprehajalne, učne in trim poti. Pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja za posege v prostor se na registriranem arheološkem najdišču izvede predhodne arheološke raziskave.

(8) V 115. členu se v drugem odstavku za vrstico z določili za enoti ČR_2/28 in ČR_2/29 dodata dve novi vrstici, ki se glasita:

ČR_2/30	DSO	Zazidalni načrt Čardak (Uradni list RS, št. 89/02, 92/05, 5/17 in 39/18) se na območju te enote razveljavi. Dopustna je širitev kompleksa doma starejših občanov. Z novogradnjami se oblikuje funkcionalno zaključena in oblikovno skladna celota. Dopustna je postavitev nadstreškov in drugih pomožnih objektov glede na osnovno dejavnost; zagotovi se medsebojno usklajeno oblikovanje teh objektov. Novogradnje ne smejo presegati višine obstoječe stavbe, zagotovi se kakovostno arhitekturno oblikovanje. Parkovne in rekreacijske površine na jugozahodnem delu območja se ohranjajo v funkciji DSO. Na delu te enote velja Sklep o lokacijski preveritvi za del Odloka o Zazidalnem načrtu Čardak v Črnomlju (Uradni list RS, št. 77/20).
ČR_2/31	trgovina	Zazidalni načrt Čardak (Uradni list RS, št. 89/02, 92/05, 5/17 in 39/18) se na območju te enote razveljavi. Dopustna je gradnja trgovskega objekta. Višina stavbe in umestitev v prostor morata upoštevati širši prostorski kontekst, da se oblikuje funkcionalno zaključena in oblikovno skladna celota.

(9) V 115. členu se v drugem odstavku v vrstici z določili za enoto ČR_4/4 v tretjem stolpcu za prvim stavkom doda stavek »Bivanje ni dopustno.«

(10) V 115. členu se v drugem odstavku v vrstici z določili za enoto ČR_4/8 v tretjem stolpcu za prvim stavkom doda stavek »Bivanje ni dopustno.«

(11) V 115. členu se v drugem odstavku v vrstici z določili za enoto ČR_4/9 v tretjem stolpcu za prvim stavkom doda stavek »Bivanje ni dopustno.«

(12) V 115. členu se v drugem odstavku v vrstici z določili za enoto ČR_4/10 v tretjem stolpcu za prvim stavkom doda stavek »Bivanje ni dopustno.«

(13) V 115. členu se v drugem odstavku v vrstici z določili za enoto ČR_4/12 v tretjem stolpcu za prvim stavkom doda stavek »Bivanje ni dopustno.«

(14) V 115. členu se v drugem odstavku v vrstici z določili za enoto ČR_5/3 v tretjem stolpcu na koncu doda stavek »Bivanje ni dopustno.«

(15) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_6/4 spremeni tako, da se glasi:

ČR_6/4	Kolodvorska ulica – jug	Objekt v križišču se ureja kot »Peglezen«, lahko tudi z ravno streho in ustrezno kritino. Kritina na objektih je naravna opečna: bobrovec ali zareznik. Uredi se javno parkirišče, ki se zasadi z listnatim drevjem. Prečna pot se od uvoza k stanovanjski hiši Ulica heroja Starihe 4a do priključka na Kolodvorsko cesto uredi kot pešpot. Ob Kolodvorski cesti se, kjer to dopušča GJI, zasadi drevored ali posamična drevesa.

(16) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_10/6_OPPN spremeni tako, da se glasi:

ČR_10/6_ OPPN	Poslovna cona Majer	**OPPN Majer** (Uradni list RS, št. 5/17 in 6/22) ostane v veljavi do preklica.

(17) V 115. členu se v drugem odstavku v vrstici z določili za enoto ČR_11/5-OPPN izbriše oznaka OPPN, v zadnjem stolpcu (Posebni PIP in drugi podatki) pa se besedilo spremeni tako, da se glasi: »Ni posebnih PIP.«.

(18) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_12/11 spremeni tako, da se glasi:

ČR_12/11	Športno igrišče	Dopustna je ureditev športnih igrišč in rekreacijskih površin. Na južnem delu enote, v smeri proti »Paletovi dragi«, je pri načrtovanju objektov treba upoštevati obstoječe gozdne poti v smislu ohranitve povezave med območjem mesta in zalednim zelenim prostorom.

(19) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_12/13 spremeni tako, da se glasi:

ČR_12/13	Fabjanova pristava	Na površinah, ki so po namenski rabi kmetijska zemljišča, se dopustijo sezonska raba in s tem povezane ureditve prostora za rekreacijo in doživljanje narave v obliki, ki ne povzroča negativnih posledic in ne zahteva poseganj v teren ter drugih večjih ureditev ter ohranja obstoječe naravne razmere ob naravni vrednoti Lahinji. Ob dostopni cesti v območje se uredi parkirne površine v travnati izvedbi. Na območju za turizem (BT) se dopusti postavitev začasnega, večnamenskega, sodobno oblikovanega objekta/kioska, urbane opreme ipd.. Prostor v neposredni okolici območja BT se zasadi z avtohtonim visokoraslim lahko tudi sadnim drevjem. Na obvodni loki se ohranja primarna rast. Območje naravne vrednote Lahinja se ohranja brez grajenih struktur, dovoli pa se ureditev dostopa v vodo za potrebe kopalcev in za čolnarjenje na najbolj položnem delu brežine, v skladu z vodovarstvenimi usmeritvami in soglasjem organa, pristojnega za varnost plovbe ter vodnim soglasjem (pomoli, podesti, stopnice največ v širini 2 m, vtopljene v brežino, brez dodatnih utrditev, kot vstopno izstopno mesto), ohranja obstoječi relief in zagotavlja le peš dostop do naravne vrednote. Dostop v reko Lahinjo se izvede v minimalni širini na mestu, kjer je že sedaj nakazan dostop in kjer ni zarasti. V dno reke se ne sme posegati. Pri umeščanju sprehajalnih poti se zagotovi najmanj 5 m odmik od zgornjega roba brežine vodotoka. Športno rekreacijske aktivnosti na in ob reki se ne izvajajo v času drstenja rib (od aprila do junija). Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred posegi v tla pridobiti kulturnovarstvene pogoje.

(20) V 115. členu se v drugem odstavku za vrstico z določili za enoto ČR_14/9 doda nova vrstica, ki se glasi:

ČR_14/11	TRIS Kanižarica – jug	**Občinski podrobni prostorski načrt Tehnološko razvojnega industrijskega središča (TRIS) Kanižarica** (Uradni list RS, št. 52/10, 55/14 in 51/16) – se razveljavi na območju v tej EUP. Prostorski izvedbeni pogoji za območje TRIS Kanižarica so določeni z enako natančnostjo in v taki vsebini, kot jih določa predpis o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (v nadaljnjem besedilu: OPPN). PIP vsebujejo tekstualni del in grafični del: – Tekstualni del: 1. Koncept urejanja 2. Dopustne dejavnosti 3. Vrste dopustnih objektov 4. Vrste dopustnih del in gradenj 5. Lega stavb 6. Urbanistično, arhitekturno in krajinsko oblikovanje 7. Cestno omrežje in GJI 8. Rešitve v zvezi z vplivi na okolje 9. Rešitve v zvezi z varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami 10. Faznost 11. Parcelacija – Grafični del (je priložen kot Priloga 228 grafičnega dela SD OPN 3): List št. 1: Območje obravnave na katastrskem načrtu (M 1:2.500) List št. 2: Ureditvena situacija s prikazom GJI (M 1:2.500) List št. 3: Načrt gradbenih parcel (M 1:2.500) 1) **Koncept urejanja**: Območje je namenjeno proizvodnim in povezanim dejavnostim ter turizmu in rekreaciji. Naveže se na ureditve na območju TRIS Kanižarica, ki se urejajo z OPPN za GC TRIS Kanižarica, ter na predvideno priključno cesto Črnomelj jug in prek nje na načrtovano 3. razvojno os ter na regionalno cesto Črnomelj-Vinica. Območje je razdeljeno na dve ureditveni enoti: UE 1 in UE 2. Območje UE 1 je namenjeno gradnji poslovno-proizvodnih objektov in povezanih ureditev. Znotraj območja se uredi omrežje javnih cest. Del območja je že pozidan s proizvodno-skladiščnimi in poslovnimi objekti na obstoječih gradbenih parcelah, na preostalem območju se uredijo nove gradbene parcele, katerih dimenzije in oblikovanje sledita notranjemu omrežju cest, ki se smiselno prilagodi novim uporabnikom. Območje UE 2, ki leži na južnem delu območja, je namenjeno urejanju razstavnega prostora in kampa ter spremljajočih ureditev; na južnem obrobju se ohranjajo gozdne površine, povirne grape ter ribnik oziroma mlaka. Ureditve se prilagodijo zahtevam za varstvo narave, še posebej pa zahtevam za ohranitev dveh naravnih vrednot na južnem delu območja (Križanji potok ter Kanižarica – mlaka). Z ureditvami se ne posega v mlako, ki se je razvila kot sekundarni vodni biotop na območju nekdanjega rudnika. Na celotnem območju ČR_14/11 ni dopustno umeščati objektov in dejavnosti, ki bi po predpisih o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic predstavljali večje tveganje za okolje. Predvidi se gradnja zahtevnih in manj zahtevnih objektov ter nezahtevnih in enostavnih objektov, gradnja gospodarske javne infrastrukture ter drugih omrežij in objektov v javni rabi. 2) **Dopustne dejavnosti**: V UE 1 so dopustne proizvodne ter z njimi povezane dejavnosti, v UE 2 pa gostinske, turistične in spremljajoče storitvene dejavnosti ter kulturne, razvedrilne, rekreacijske, športne dejavnosti, kmetijstvo in lov, gozdarstvo in ribištvo.

3) **Vrste dopustnih objektov**:
Na območju UE1:
– 12/ Nestanovanjske stavbe: 122 Upravne in pisarniške stavbe; 123 Trgovske in druge stavbe za storitvene dejavnosti; 124 Stavbe za promet; 125 Industrijske stavbe in skladišča; 127 Druge nestanovanjske stavbe;
– 2/ Gradbeni inženirski objekti: 21 Objekti transportne infrastrukture; 22 Cevovodi, komunikacijska omrežja in elektroenergetski vodi; 23 Kompleksni industrijski objekti in 24 Drugi gradbeno inženirski objekti;
– 3/ Drugi gradbeni posegi
Na območju UE2:
– 12/ Nestanovanjske stavbe: 121 Gostinske stavbe in 123 Trgovske in druge stavbe za storitvene dejavnosti; 127 Druge nestanovanjske stavbe;
– 2/ Gradbeni inženirski objekti: 21 Objekti transportne infrastrukture; 22 Cevovodi, komunikacijska omrežja in elektroenergetski vodi in 24 Drugi gradbeno inženirski objekti;
– 3/ Drugi gradbeni posegi

4) **Vrste dopustnih del in gradenj**: Na območju so dopustne novogradnja, dozidava, nadzidava, rekonstrukcija, vzdrževalna dela, odstranitev objekta oziroma njegovih delov, sprememba namembnosti dela ali celotnega objekta v skladu z dopustnimi dejavnostmi ter dela v skladu s predpisi, ki urejajo geodetsko dejavnost in gradbeno inženirska dela.
5) **Lega stavb**: Gradnja stavb v UE 1 je dopustna na površinah za postavitev stavb, ki so prikazana v grafičnem delu. Meja površin za postavitev stavb je v UE 1 od meje površin v javni rabi odmaknjena 5 m, od meje drugih gradbenih parcel pa 4 m. Kote pritličij se prilagodijo niveletam cestnega omrežja.
6) **Urbanistično, arhitekturno in krajinsko oblikovanje**
Pogoji za UE 1:
Pri postavitvi novih stavb in dozidavah se smiselno upoštevajo smeri potekov cest in konfiguracija terena. Horizontalni in vertikalni gabariti stavb ter fasade in strehe se oblikujejo poenoteno oziroma medsebojno usklajeno za posamezne sklope pozidave na posameznih gradbenih parcelah, obenem pa tudi čim bolj enotno na ravni celotnega območja urejanja, ki se ureja v skladu s sodobnimi principi arhitekturnega in urbanističnega urejanja. Oblikujejo se sodobno in so enostavnih pravokotnih oblik. Dopustne so izjeme pri oblikovanju vhodov, nadstreškov in upravnih delov ipd., katerih oblike so lahko drugačne, vendar podrejene oblikovanju osnovnega volumna objekta. Tehnološki objekti so lahko različnih oblik, skladno z zahtevami tehnološkega procesa.
Največje dovoljene višine stavb na posameznih gradbenih parcelah ne smejo presegati 16 m nad koto pritličja. V višino so vključene tudi tehnične etaže. Dopusti se odstopanje zaradi tehnoloških zahtev, tako da so posamezni manjši deli objektov ali samostojni tehnološki objekti (npr. antena, strelovod, dvigalo, silos) lahko višji od maksimalnih dopustnih gabaritov.
Dopustna je ureditev kletnih etaž.
Dopustne so strehe manjših naklonov (do 12°) in ravne strehe (do 6° naklona). Strehe obstoječih objektov se ohranjajo in po potrebi rekonstruirajo v enakem naklonu kot doslej ali spremenijo v ravne. Kritina objektov ne sme biti svetleča. Dovoljeni so sivi in peščeni barvni toni. Dopustna je namestitev sončnih elektrarn in izvedba ozelenjenih streh.
Fasade so nesvetleče, izvedene v srednje do temno sivih, peščenih in umazano belih barvnih tonov. Plakatiranje in objekti ter naprave za oglaševanje na fasadah objektov niso dovoljeni z izjemo logotipov na fasadah in strehah objektov.
Na posameznih gradbenih parcelah je na površinah za postavitev stavb poleg glavnih/osnovnih stavb dopustna izvedba prizidkov in postavitev pomožnih stavb, ki morajo biti oblikovno usklajeni z glavnim objektom in mu biti podrejeni.
Na gradbenih parcelah je dopustna postavitev enostavnih in nezahtevnih objektov v skladu s predpisi, ki urejajo vrste objektov glede na zahtevnost. Na vseh gradbenih parcelah je dopustna postavitev sončnih elektrarn.
Ob objektih se urejajo manipulativne, prometne, zelene in parkirne površine. Zagotovi se potrebno število parkirnih mest na posamezni parceli v coni, pri čemer se število parkirnih mest določi glede na kvadraturo uporabnih površin in glede na avtomatizacijo proizvodnje oziroma gradnjo objektov za skladiščenje (logistični centri) tudi ob upoštevanju dejanskega števila zaposlenih.
Dopustna je ureditev parkirnih površin za potrebe kampa v UE 2, površin za avtodome ter razstavnih površin za prezentacijo mobilnih hišk in drugih proizvodov ter pripadajočih ureditev.
Pogoji za UE 2:
Zgradijo se interno omrežje cest in poti ter površine za postavitev premičnih nastanitvenih objektov, recepcija, sanitarije, manjši gostinski lokal ter na površinah z majhnimi nagibi tudi igrišča in adrenalinski park. Uredijo se parkirišča za obiskovalce in prostori za avtodome. Ureditve kampa in predstavitvenega prostora se oblikujejo kot skladna, zaokrožena celota. Ribiški dom se lahko preuredi ali odstrani in nadomesti z novim, ki bo funkcionalno in oblikovno ustrezal načrtovanim ureditvam. Višinski gabariti stavbe se v primeru prenove ali novogradnje lahko povečajo do največ K + P + 1, z izkoriščenim podstrešjem; tlorisni gabariti se lahko povečajo za največ 20 %. Oblikovanje stavbe naj bo bodisi v skladu s sodobnimi principi arhitekturnega oblikovanja bodisi sledi tradicionalnemu oblikovanju (simetrična dvokapnica ipd.).

Uredijo se pešpoti in učne poti, dostopi do vode v ribniku, namesti se oblikovno skladna urbana oprema, opazovalnice, razlagalne table ipd. Na južnem obrobju se ohranjajo gozdne površine; na tem območju in v obvodnem prostoru ribnika – mlake so dopustne so le ureditve, ki ne zahtevajo večjih posegov v relief in posekov drevja, zato se v največji možni meri uporabijo obstoječe poti.
Vse ureditve se smiselno prilagajajo razgibanemu reliefu; na območju nasipov se lahko relief bolj preoblikuje. Na zahodnem delu območja se pri urejanju dostopnih poti in urejanju platojev za postavitev teh objektov v največji možni meri ohranja obstoječi naravni relief in gozdno drevje.
Dopustna je postavitev enostavnih in nezahtevnih objektov v skladu s predpisi, ki urejajo vrste objektov glede na zahtevnost.
7) **Cestno omrežje in GJI**:
Cestno omrežje na obravnavanem območju se naveže na omrežje cest v sosednji, že izvedeni gospodarski coni in na priključno cesto Črnomelj jug, ki je na predvidena v DPN za 3. razvojno os. Vse javne ceste v ureditvenem območju se zgradijo v dimenzijah, potrebnih za osebna, tovorna in intervencijska vozila.
Predvideno cestno omrežje v UE 1 sledi obstoječi mreži, na katero se smiselno navežejo nove ureditve v vseh delih enote, tako da se zagotovi dostopnost vseh gradbenih parcel oziroma ureditev in pretočnost z upoštevanjem obstoječih in še predvidenih ureditev.
Prometna navezava za potrebe UE 2 se izvede s priključkom na cestno omrežje v gospodarski coni, uredijo se notranje poti za dostopanje do posameznih enot v kampu ter do gozdnih zemljišč.
Če se pri pripravi dokumentacije za pridobitev dovoljenj izkaže kot potrebno in smotrno, se poteki in dolžine cest lahko spremenijo.
Vkopne in nasipne brežine lahko segajo tudi izven območij javnega dobra, da se s tem omogoči racionalnejša ureditev gradbenih parcel vzdolž cest ter z namenom, da se omogoči fazna izvedba (izgradnja cest in GJI pred ureditvijo posameznih gradbenih parcel).
Uredijo se elektroenergetsko, telekomunikacijsko, vodovodno in kanalizacijsko omrežje.
Na območju UE 1 se omrežje gospodarske javne infrastrukture zgradi v okviru javnih površin (cest). Priključki na gospodarsko javno infrastrukturo se zagotavljajo preko obstoječega omrežja, ki se glede na razvoj objektov in poslovnih enot ter glede na potrebe razvoja poslovne cone rekonstruira in dogradi. Dopustne so spremembe tras posameznih vodov in objektov v fazi projektiranja, če se s tem zagotovi ustreznejša oskrba in racionalnejša izraba prostora. Obstoječa povezava med cesto C in cesto E3 se lahko ukine šele po izgradnji ceste G in ceste E3. Ureditve na območju UE 2 se navežejo na obstoječa območja GJI.
8) **Rešitve v zvezi z vplivi na okolje**:
– Načrtovane ureditve se omejijo na površine zunaj biotopa Kanižarica – mlaka, v njegovem zaledju pa se ohranjajo povirne grape in gozd.
– Na območju naravne vrednote Kanižarica – mlaka in Križanji potok (novo določeni obseg NV Križanji potok) se ne izvajajo ureditve in gradbeni posegi, ki bi spremenili obstoječe stanje vodnih teles, povirnih grap in gozda. Na območju Mlake se ohranja obstoječi vodni režim, tako da se ohrani njen biotopski pomen. Ribnik in biotop se ohranjata in urejata v obstoječem obsegu, na obrežju pa se ohranja grmovna zarast. Na širšem območju vodnih površin se v mirnih predelih vzpostavijo oziroma ohranijo manjše vertikalne brežine za morebitno gnezdenje vodomca. Na območju biotopa in omogoči nemotena selitev dvoživk na mrestišča. Vlaganje neavtohtonih rastlinskih in živalskih vrst v biotop Kanižarica – mlaka ni dovoljeno.
– Zagotovijo se ureditve za preprečitev onesnaženja vodnih površin z izpusti odpadnih voda s parkirnih površin in vozišč.
– Gradbena dela na območju naravnih vrednot se izvajajo v času oktober–februar; ta dela naj se ne izvajajo ponoči. Ureditev gradbišča se omeji na obseg načrtovanih ureditev. Ravnanje in utrjevanje terena naj se na območju naravne vrednote izvaja v minimalnem obsegi in strogo po načrtu.
– Za sanacijo in revitalizacijo površin po končani gradnji se uporablja le zemljina s tega območja, da se ne vnesejo invazivne vrste rastlin.
– Površine se takoj, po končani gradnji zasadijo z avtohtono vegetacijo.
– Nove dejavnosti na območju naravne vrednote se načrtuje le na podlagi temeljite inventarizacije in vrednotenja flore in favne.
– Ob vodotoku se na celotnem območju poseganja ohranja obstoječa obrežna vegetacija v 10 m pasu.
– Na območju uporaba biocidov ni dovoljena.
– V času obratovanje se vse hrupnejše dejavnosti organizirajo in odvijajo čim dalj stran od naravne vrednote in EPO.
– Pri obratovanju in ob morebitnem osvetljevanju gradbišča se uporabijo svetila, ki sevajo vso svetlobo pod vodoravno ravnino in ne oddajajo frekvenc ultravijolične svetlobe.
9) **Rešitve v zvezi z varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami**:
– Načrtovani objekti in ureditve morajo biti projektirani za projektni pospešek tal, ki velja na tem območju in znaša 0,15 g.
– Na območjih nasipov, izvedenih v preteklosti, kjer se pojavlja problem zmanjšane nosilnosti in stabilnosti zemljin, je pred podrobnejšim načrtovanjem nujna izvedba ustreznega odvodnjavanja celotnega nasipnega volumna, npr. odvajanje voda v mlako, izvedba ustreznih prepustov, drenaž idr. ukrepov.

		10) **Faznost**: Načrtovane ureditve se lahko izvajajo fazno, v posameznih zaključenih sklopih. 11) **Parcelacija**: Na območju se opredelijo parcele javnih površin – cest in gradbene parcele; vse so razvidne iz Načrta parcel. Posamezne gradbene parcele se lahko združujejo ali delijo na manjše enote, tako da ima vsaka nova parcela dostop z javne površine in zagotovljeno infrastrukturno opremo. Ob združevanju oziroma delitvi parcel se združijo oziroma delijo tudi površine za postavitev stavb. Pri določanju in urejanju gradbenih parcel so dopustna tudi odstopanja v skladu z dopustnimi odstopanji glede potekov cest.

(21) V 115. členu se v drugem odstavku vrstica z določili za enoto ČR_15/1_OPPN spremeni tako, da se glasi:

ČR_15/1_ OPPN	OPPN Vražji kamen, rekreacijsko območje	**Predviden OPPN** za rekreacijsko območje. Dopustne so dejavnosti turizma, gostinstva, športa in rekreacije. Možna je tudi ureditev golf igrišča ter hotelskega kompleksa z bazeni. Pas avtohtone zasaditve ob cesti se ohranja. Na obstoječih objektih je do sprejetja OPPN dopustno izvajati le vzdrževalna dela ter preureditve znotraj objektov (rekonstrukcije brez dozidave ali nadzidave), če so te potrebne zaradi posodobitve tehnološkega procesa ter obnova obstoječih poligonov oziroma igrišč.

(22) V 115. členu se v drugem odstavku za vrstico z določili za enoto ČR_15/3 doda nova vrstica, ki se glasi:

ČR_15/4	Center za zaščito in reševanje	Uredi se center za usposabljanje sil zaščite in reševanja Bele krajine, v katerem bodo: – poligon za usposabljanja gasilskih enot za reševanje ob požarih in drugih nesrečah ter delih na višini; stolp kot najvišji objekt se postavi v notranjosti obravnavanega območja, tako da ne bo stal v bližini lokalne ceste, – poligon za usposabljanja za reševanja ob potresih, – poligon za usposabljanja članov enot reševalnih psov, – prostor za usposabljanja iskanja pogrešanih oseb, – prostor za izvajanje drugih dejavnosti članov enot zaščite in reševanja (krepitev psihofizičnih sposobnosti, tekmovanj in drugih usposabljanj ali drugih društvenih dejavnosti), – heliport za potrebe sil zaščite in reševanja tako za usposabljanja kot v primeru reševalnih letov iz bližnjega območja, – ter začasni in drugi objekti in ureditve, potrebni za izvajanje dejavnosti centra za zaščito in reševanje. Vse površine, na katerih bi lahko zaradi izvajanja dejavnosti prišlo do onesnaževanja tal, se uredijo vodotesno in na način, da se prepreči izpust v tla. Zagotovi se sodobno arhitekturno oblikovanje stavb, ob upoštevanju specifičnosti predvidenih dejavnosti. Pri preoblikovanju terena se zagotovi zvezna navezava na obstoječi relief, zatravitve in zasaditve z avtohtono vegetacijo. Pri pripravi terena se ohranja presvetljen gozdni rob. Na območju uporaba biocidov ni dopustna. Vstop na območje se uredi z obstoječe lokalne ceste LC054161 Črnomelj–Stranska vas. Na območju se uredijo parkirne površine in druge utrjene površine, potrebne za izvajanje načrtovanih dejavnosti. Objekti in ureditve se navežejo na obstoječa omrežja in naprave gospodarske javne infrastrukture. Odvajanje površinskih voda se uredi na samem območju.

48. člen

(1) V 116. členu se vrstica z določili za enoto BRD_3 spremeni tako, da se glasi:

BRD_3	Studio Brdarci	**Koncept urejanja prostora:** Predlagana rešitev predvideva postavitev urejenega niza stavb na zahodnem in južnem delu cone. Center filmskih studiev Brdarci se uredi večinoma na gozdnem in delno na kmetijskem območju, tako da se zagotovi čim manjša vidna izpostavljenost cone in da bodo objekti in ureditve čim manj moteči v značilnih pogledih na območje iz ožjega in širšega prostora. Na območju je predvidena izgradnja novih objektov in pripadajoče gospodarske infrastrukture. Uredi se osnovna prometna mreža, tako da se zagotovi možnost dostopanja do vseh predvidenih objektov. Lega in gabariti objektov (stavb) v osnovi sledijo smerem prostora, ter se smiselno prilagajajo terenskim razmeram in navezujejo na interno cesto. Na ta način se oblikuje kompleks medsebojno skladnih, sodobno oblikovanih objektov, ki skupaj z ozelenitvami in drugimi ureditvami odprtega prostora oblikujejo urejeno podobo območja. **Vrste dejavnosti:** Predlagana je gradnja objektov in ureditev za potrebe studia, torej specifične storitvene oziroma turistično gospodarske storitvene dejavnosti, ter s tem povezanih dejavnosti v skladu z veljavnim OPN. **Vrste načrtovanih objektov in površin:** zahtevni in manj zahtevni ter nezahtevni in enostavni objekti ter gradbenoinženirski objekti (gospodarska javna infrastruktura). Dopusti se gradnja stavb in drugih objektov, potrebnih za izvajanje storitvenih dejavnosti (studijska poslopja, skladišča, upravne stavbe, zunanji samostoječi tematski studii, luksuzni bungalovi) Dopustne so gradnja novih objektov, dozidave in nadzidave, rekonstrukcije, vzdrževanje ter odstranitev objektov: – stavbe: nestanovanjske stavbe (ob upoštevanju omejitev glede dopustnih dejavnosti so to 12 Nestanovanjske stavbe, in sicer: 123 Trgovske stavbe in stavbe za storitvene dejavnosti, z izjemo nakupovalnih centrov, ter 127 Druge nestanovanjske stavbe, – gradbeno-inženirski objekti: 211 Ceste, 22 Cevovodi, komunikacijska omrežja in elektroenergetski vodi in 242 Drugi gradbeni inženirski objekti, dopustne so tudi sončne elektrarne na strehah stavb, vrtine za izkoriščanje geotermalne energije – drugi gradbeni posegi: 311 Trajno reliefno preoblikovanje terena.

Predvideni objekti in okvirne dimenzije: Veliki studio 100 m x 80 m x 20 m, Srednji studio 50 m x 30 m x 14 m, Water tank studio 50 m x 30 m x 14 m, Mali studio 30 m x 20 m x 14 m, Foto studio 12 m x 10 m x 5 m, Audio studio, Skladišče scenografskih rekvizitov 40 m x 20 m x 15 m, Mizarska, ključavničarska, pleskarska in tapetniška delavnica, vsaka v dimenziji 25 m x 20 m x 5 m, produkcijski prostori za nemoteno delovanje štirih različnih produkcij hkrati, Tehnični prostori ter Back Lot (tematski samostoječi zunanji studio), upravna stavba in A-lister bungalov. Za potrebe ogrevanja ali hlajenja objektov se predvidi tudi izvedba raziskav, npr. vrtin za pridobitev talne oziroma termalne vode, pri čemer se upoštevajo smernice za vrtanje v plitvi geotermiji do globine 300 m.

Merila in pogoji za urbanistično in arhitektonsko oblikovanje: Stavbe se umeščajo znotraj območja za razvoj stavb na gradbene parcele. Predvidena je največ 75 % pozidanost gradbene parcele (Fz≤0,75), delež zelenih površin pa mora znašati vsaj 15 % (DZP≥15).

Nove stavbe se umestijo v prostor ob upoštevanju smeri internega cestnega omrežja; smeri postavitve stavb naj bodo medsebojno usklajene. Kote pritličij in višin objektov se prilagodijo terenu in so vezane na niveleto platojev in cest, na katere se objekti navezujejo z dostopom in priključki na GJI.

Gabariti in oblikovanje stavb: Posamezni stavbni volumni ne smejo presegati višine 20,0 m od kote terena ob vhodu v objekt. Zagotovi se medsebojna višinska in smiselna usklajenost objektov. Dopusti se odstopanje zaradi tehnoloških zahtev, tako da so posamezni manjši deli objektov ali samostojni tehnološki objekti (npr. antena, strelovod, dvigalo, fotovoltaični paneli) lahko nižji ali višji od minimalnih in maksimalnih dopustnih gabaritov. Dopustna je ureditev kletnih etaž. Horizontalni in vertikalni gabariti objektov ter fasade in strehe se oblikujejo poenoteno oziroma medsebojno usklajeno za posamezne sklope pozidave na posameznih gradbenih parcelah, obenem pa tudi čim bolj enotno na ravni celotnega območja urejanja, ki se ureja v skladu s sodobnimi principi arhitekturnega in urbanističnega urejanja. Predvideni so enotna višina in oblikovanje streh objektov ter poenotena barvna shema fasad, tako da se stavbe poenotijo po materialih in barvah. Oblikujejo se sodobno in so enostavnih pravokotnih oblik. Dopustne so izjeme pri oblikovanju streh večjih objektov ipd., katerih oblike so lahko drugačne, vendar podrejene oblikovanju osnovnih objektov. Tehnološki objekti so lahko različnih oblik, skladno z zahtevami tehnološkega procesa. Dopustni so omet, fasadne obloge, vidni beton, kovina, steklo, les. Barve fasad so v srednje do temno sivih tonih, z izjemo vidnega lesa, ki je v naravni barvi.

Strehe so ravne, pri objektih zelo velikih dimenzij lahko tudi manjših naklonov (do 15°) ali v loku. Dopustne so tudi ravne strehe stavb (tudi pomožnih objektov). Barve streh so v sivih tonih ali pa se strehe ozelenijo. Dopusti se namestitev sončnih elektrarn na strehah, ki pa naj ne segajo nad sleme strehe oziroma so skrite za atiko ter naj bodo po možnosti orientirane proti jug. Dopusti se namestitev zunanjih samostoječih zunanjih scen (Backlot), katerim se po potrebi spreminja vizualno podobo. Dopusti se tematsko prilagoditev barv fasad in streh.

Nezahtevni in enostavni objekti: območje oziroma posamezne parcele se lahko ogradijo s transparentno ograjo. Na površinah, ki mejijo na površine osrednje ceste se dopustijo poti, utrjeno dvorišče, ograje, pomožni infrastrukturni objekti. Stavbe oziroma nadstrešnice se glede lege, dimenzioniranja in oblikovanja podredijo značilnostim osnovnih objektov. Plakatiranje in objekti ter naprave za oglaševanje na fasadah objektov in ograjah niso predvideni, dopustna pa je postavitev logotipov na fasadah objektov.

Urejanje odprtih površin: Utrjene površine ob objektih se urejajo kot manipulativne, prometne in parkirne površine ali kot prireditveni prostor. Zagotovi se potrebno število parkirnih mest na posamezni parceli, pri čemer se število parkirnih mest določi ob upoštevanju dejanskega števila uporabnikov oziroma zaposlenih. Med večjimi stavbami ali skupinami stavb je predvidena ureditev ločilnih pasov ali otokov, zasajenih z visokoraslim drevjem (avtohtonih gozdnih vrst listavcev).

Prometne ureditve: Na ureditveno območje sta predvidena dva dostopa, oba z lokalne ceste Črnomelj–Brdarci. Na območju je predvidena izgradnja notranjih cest in parkirišč, ki povezujejo poslopja v skupni dolžini cca 1400 m. Zgradi se tudi cca 125 m priključnih poti, ki povezujejo povezovalne ceste z zunanjimi samostoječimi tematskimi studii. Vse ceste v ureditvenem območju omogočajo dostop za osebna, tovorna in intervencijska vozila.

Priključevanje na omrežja gospodarske javne infrastrukture: Obravnavani so komunalni vodi in priključki do meje ureditvenega območja ter del tras kanalizacijskega omrežja komunalnih odpadnih vod, telekomunikacijskega omrežja in cestne razsvetljave, ki segajo tudi preko meje območja urejanja.

Na obravnavanem območju se zagotovi oskrba s pitno vodo, električno energijo in dostop do elektronskih komunikacij. Odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode se izvaja individualno, skupinsko ali v smislu javnega sistema odzvanjanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod.

Vodovod: Na zahodnem robu območja ob travniški poti potekata trasa primarnega vodovoda in odcep do obravnavane turistično gospodarske cone. Upravljalec vodovodnega omrežja je JP Komunala Črnomelj d.o.o.. Trasa predvidenega vodovoda se spelje vzdolž predvidene notranje ceste. Vodovod se dimenzionira za oskrbo s pitno in požarno vodo, minimalnega premera DN100. Na ustreznem razmaka (največ 150 m) se namestijo nadzemni hidranti. Dolžina predvidenega vodovoda znaša cca 900 m.

		Kanalizacija: V širši okolici obravnavanega območja ni urejenega javnega kanalizacijskega omrežja. Na obravnavanem območju je možno urejati odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod z individualnimi ali skupinskimi čistilnimi napravami. Smiselna bi bila tudi preveritev možnosti izgradnje javnega kanalizacijskega sistema. V nadaljnjih fazah se določi optimalna varianta odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod. Elektrika: Za oskrbo obstoječega kmetijskega kompleksa je izveden 0,4 kV elektrovoda. Najbližja transformatorska postaja je TP Šipek. Upravljalec elektro energetskega omrežja je Elektro Ljubljana d. d. Za načrtovane ureditve na obravnavanem območju se zagotovi oskrba z električno energijo s SN navezavo na TP Šipek. Zgradi se nova TP Brdarci in notranji NN 0,4 kV razvod. V nadaljnjih fazah se določi optimalna varianta oskrbe z električno energijo. Telekomunikacije: Najbližje urejeno telekomunikacijsko omrežje se nahaja v zahodnem delu obravnavane cone. Upravljalec telekomunikacijskega omrežja je Telekom Slovenije d. d.. Dostop do elektronskih komunikacij se zagotovi z izgradnjo telekomunikacijskega voda do posameznih turistično gospodarskih poslopij na obravnavanem območju. Cestna razsvetljava: Ob notranji cesti se uredi cestna razsvetljava. **Rešitve v zvezi z vplivi na okolje:** Na obravnavanem območju ni varstvenih režimov, ki bi zahtevali posebne okoljevarstvene ukrepe. Poleg rešitev, ki so povezane z umeščanjem cone ter posameznih objektov in ureditev v prostor na način, da bo vidna izpostavljenost čim manjša in čim manj moteča v značilnih pogledih na območje iz ožjega in širšega prostora, je treba zagotoviti tudi ukrepe za preprečevanje vplivov na okolje, predvsem na tla in podzemne vode. Glede na vzporedno dejavnost namembnosti načrtovane cone, to sta mizarska in pleskarska delavnica, je treba posebno pozornost nameniti ukrepom za preprečevaje onesnaženja tal, podzemne vode in zraka s pomočjo filtrirnih naprav. Zagotovi se ohranitev nepozidanega zemljišča na območju temeljev pristave gradu Pusti Gradec (arheološko najdišče, EŠD 25621), to je parcela št. *173 ter okolica na parc. št. 2330/1 in 2330/2 (vsaj 20 m pas okoli temeljev nekdanje stavbe). Zaželena je prezentacija temeljev nekdanje stavbe na osnovi ustreznih predhodnih arheoloških raziskav. Za nadomestilo kmetijskih zemljišč, na katerih so v SD OPN 3 na novo opredeljena stavbna zemljišča, se vzpostavijo nadomestna kmetijska zemljišča namesto gozdnih zemljišč v EUP z oznakami OPR_43_DPN, OPR_44, OPR_45 OPR_46 OPR_47, OPR_49 in OPR_50. Pogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja je soglasje ministrstva, pristojnega za kmetijstvo. Za pridobitev soglasja mora investitor na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, posredovati elaborat ravnanja z rodovitnim delom tal, ki ga pripravi agronom, ki ima pridobljeno pooblastilo za bonitiranje v skladu s predpisi, ki urejajo bonitiranje zemljišč. Iz elaborata mora biti razvidno, na katerih zemljiščih se bo izvedel ukrep vzpostavitve nadomestnih kmetijskih zemljišč oziroma izboljšave pridelovalnega potenciala obstoječih kmetijskih zemljišč in za katera zemljišča se ne bo plačalo odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč iz 3.g člena ZKZ. Elaborat je sestavni del soglasja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo. Pogoj za pridobitev uporabnega dovoljenja je izjava agronoma, ki ima pridobljeno pooblastilo za bonitiranje v skladu s predpisi, ki urejajo bonitiranje zemljišč, o ustreznosti izvedenih del ukrepa vzpostavitve nadomestnih kmetijskih zemljišč oziroma izboljšave pridelovalnega potenciala obstoječih kmetijskih zemljišč. Po potrditvi agronoma, ki ima pridobljeno pooblastilo za bonitiranje v skladu s predpisi, ki urejajo bonitiranje zemljišč, mora investitor izdelati elaborat spremembe bonitete zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin.

(2) V 116. členu se za vrstico z določili za enoto ČRD_3 doda nova vrstica, ki se glasi:

ČRD_4	zahod	Dopustne so gostinska dejavnost in turistične nastanitve in tudi na več kot 120 m², ob upoštevanju pogojev tega odloka glede lege, velikosti, oblikovanja objektov ter odmikov. Objekte se prenavlja in gradi po vzoru tradicionalne tipologije.

(3) V 116. členu se za vrstico z določili za enoto ČUS_4 doda nova vrstica, ki se glasi:

ČUS_5_OPPN	kmetija	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za širitev kmetijskega gospodarstva z id. št. KMG-MID 100372155 v Čudnem selu (Uradni list RS, št. 69/19) ostane v veljavi do preklica.

(4) V 116. členu se v vrstici z določili za enoto DAM_2 stavka, ki se glasita: »V poplavnem območju je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov. Gradnja novih objektov na poplavnem območju je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni.«, združita v en stavek, ki se glasi: »V poplavnem območju je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov na poplavnem območju je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni.«

(5) V 116. členu se vrstica z določili za enoto DVČ_8 spremeni tako, da se glasi:

DVČ_8	rekreacijski prostor ob Lahinji	Rekreacijski, taborni in piknik prostor se ob pogojih varstva voda in varstva narave ureja kot javni zeleni prostor, pri čemer se upošteva omilitvene ukrepe: – zaradi že izvedenih nedovoljenih posegov se ureditev in sanacija območja uredi po predhodnem načrtu ureditve in z ustreznimi dovoljenji; – na območju so sprejemljive oblike rekreacije, ki ne povzročajo poznejših negativnih posledic in ne zahtevajo večjih ureditev in novih poseganj v relief terena; – športno-rekreacijske aktivnosti na in ob reki, se ne izvajajo v času drstenja od aprila do junija; – pri izvedbi potrebne infrastrukture (klopi, igrala) se uporablja naravne materiale, les in kamen in se umestijo izven poplavnega pasu. Izvedene ureditve se zatravi in zasadi z avtohtonimi vrstami;

		– sprehajalne in obhodne poti se uredi v zemeljski izvedbi; – ob urejanju območja, ki je sedaj golosek, se izvede zasaditev z avtohtonimi grmovnimi in drevesnimi vrstami; – omejevanje dostopa do vode z ograjami se ne izvaja. Sanitarije se umesti izven poplavnega območja; – javna razsvetljava se zasnuje ob uporabi navzdol usmerjenih svetil, ki ne oddajajo svetlobe v UV-spektru.

(6) V 116. členu se za vrstico z določili za enoto DOL_15_OPPN doda nova vrstica, ki se glasi:

DOL_16_OPPN	OPPN Turistično območje Dolenjci	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za Turistično območje Dolenjci (Uradni list RS, št. 28/21) ostane v veljavi do preklica.

(7) V 116. členu se v vrstici z določili za enoto DRG_1 stavka, ki se glasita: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov. Gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni.«, združita v en stavek, ki se glasi: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni.«

(8) V 116. členu se vrstica z določili za enoto DRV_3 spremeni tako, da se glasi:

DRV_3	Bučko	Odmik objektov od roba gozda je najmanj 10 m. Ob regionalni cesti se ohranja oziroma vzpostavlja zelena bariera. Dopustna je ureditev površin za avtodome in spremljajoče dejavnosti, vključno s servisiranjem oziroma popravilom avtodomov, prikolic in podobnih vozil. Za oblikovanje objektov se smiselno uporabijo PIP za BT.

(9) V 116. členu se vrstica z določili za enoto DRE_2 in DRE_3 spremeni tako, da se glasi:

DRE_2 in DRE_3	vas	Poslovni in poslovno-stanovanjski objekti, vključno z objekti za prenočevanje in za proizvodnjo, se oblikujejo v skladu s sodobno tipologijo (ravne strehe, večje steklene površine, lesene in druge fasadne obloge ipd.). Površina prostorov za dejavnost je lahko tudi večja od 120 m^2, v skladu s potrebami tehnologije oziroma posebnostmi dejavnosti ter ob upoštevanju dopustnih FZ in FI. Na delu enote DRE_2 velja Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del enote urejanja prostora DRE_2 v Drenovcu (Uradni list RS, št. 58/22).

(10) V 116. členu se vrstica z določili za enoto GRA_3 spremeni tako, da se zadnji odstavek glasi: »Območje se nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dovoljeni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje. V ostalem se smiselno upoštevajo podrobnejši PIP za najboljša kmetijska zemljišča.«

(11) V 116. členu se vrstica z določili za enoto GRA_4 spremeni tako, da se glasi:

GRA_4	območje za oddih, rekreacijo in šport	Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa, pri čemer se upošteva omilitvene ukrepe: – v brežine, priobalni pas in strugo vodotoka se ne posega; – stalne in začasne ureditve kot so klopi, mize, kurišča in druge ureditve se urejajo skladno z Upravljavskim načrtom KP Kolpa in izven poplavnega območja; Premične ureditve se po končani kopalni sezoni odstranijo. Območje se nahaja v poplavnem območju, gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dovoljeni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg v priobalno zemljišče in na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje. Na delu parcel št. 1151 in 1149/4, obe k.o. Radenci, je dopustna zgolj ureditev za potrebe taborjenja; dopusti se taborjenje, kot ga določata ta odlok in Odlok o taborjenju v občini Črnomelj. Travnate površine se ne gnojijo in ne tretirajo s pesticidi in drugimi biocidi. Natančno se določijo in označijo poti do vstopa in izstopa v Kolpo, ki bodo stalne in bodo čim manj posegala v mesta, kjer je prisoten navadni škržek. Obiskovalce naj se usmerja izven zamuljenih plitvin. Za ureditev območja se izdela načrt ureditev, organizacije in upravljanja dejavnosti na tem prostoru. V načrtu se na vseh območjih taborjenja določi maksimalno število tabornih mest, tako da število taborečih ne presega zmogljivosti tabornega prostora. Na primernih razdaljah se zagotovi uporaba zadostnega števila kemičnih sanitarij, tušev in druge sanitarne vode, ter primerno zbiranje odpadne vode, zagotovi se tudi ločeno zbiranje in odvoz odpadkov. Zagotovi se zadostno število ustrezno urejenih parkirnih površin in prepove parkiranje zunaj urejenih parkirnih mest. V ostalem se smiselno upoštevajo podrobnejši PIP za najboljša kmetijska zemljišča.

(12) V 116. členu se vrstica z določili za enoto GOP_1 spremeni tako, da se glasi:

GOP_1	vas	Objekte se prenavlja in gradi po vzoru tradicionalne tipologije. Ohranja se značilna obcestna pozidava. Novejše objekte se sanira tako, da se vzpostavi celovita podoba tradicionalnega naselja, višinski gabariti naj ne presežejo K+P oziroma (K)+P+M. Kritina je opečni zareznik. Posegi na območju varstva kulturne dediščine se izvajajo po določilih službe za varstvo kulturne dediščine.

(13) V 116. členu se vrstica z določili za enoto GSV_4_OPPN spremeni tako, da se glasi:

GSV_4_OPPN	OPPN kamnolom Suhor	**OPPN za kamnolom Suhor** (Uradni list RS, št. 98/07, 96/22 – lokacijska preveritev) – ostane v veljavi do preklica.

(14) V 116. členu se vrstica z določili za enoto GRI_4_OPPN spremeni tako, da se glasi:

GRI_4	pri gasilskem domu	Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje.

(15) V 116. členu se vrstica z določili za enoto GRI_5_OPPN spremeni tako, da se glasi:

GRI_5_OPPN	OPPN Griblje	**Predviden OPPN** za stanovanjsko pozidavo nižje gostote. Pred sprejetjem OPPN je treba na registriranem arheološkem najdišču izvesti predhodne arheološke raziskave.

(16) V 116. členu se vrstica z določili za enoto HRV_7 spremeni tako, da se glasi:

HRV_7	romski zaselek	Ni posebnih PIP.

(17) V 116. členu se vrstici z določili za enoti KOK_2 in KOK_3 spremenita tako, da se zadnji odstavek glasi: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dovoljeni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.«

(18) V 116. členu se vrstica z določili za enoto KOD_1 spremeni tako, da se glasi:

KOD_1	vas	Na vzhodnem robu vasi so predvidene površine za potrebe turizma v navezavi na območje rekreacije in taborjenja ob Kolpi. Objekte se prenavlja in gradi po vzoru tradicionalne tipologije. Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Vstopno izstopno mesto za plovbo se uredi na delu poti (parc. št. 1136 in delno. št. 29/23, k.o. Damelj) brez gradnje pomola. Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dovoljeni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.

(19) V 116. členu se vrstica z določili za enoto KOD_2 spremeni tako, da se zadnji odstavek glasi: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vse posege v priobalno zemljišče in na poplavno območje se pridobi vodno soglasje«.

(20) V 116. členu se vrstici z določili za enoti LOK_11 in LOK_12 spremenita tako, da se glasita LOK_11 in LOK_13 (in se med njima doda nova vrstica z imenom LOK_12):

LOK_11	Rekreacijsko območje	Rekreacijski prostor se ureja kot prostor za piknike in rekreacijo v naravnem okolju, v povezavi z dopolnilnimi dejavnostmi, vzrejo konj in jahanjem, ki so prisotne na kmetiji ob njem. Prostor se ureja tako, da se v največji možni meri ohrani naravno okolje. Na območju CD se dopusti postavitev lesenih objektov za potrebe turizma na kmetiji oziroma preživljanja prostega časa v naravi ter servisnega objekta. Uredi se travnato igrišče, prostor za igro, postavi se urbana oprema iz naravnih materialov. Parkirni prostori se dopustijo v peščeni izvedbi.
LOK_12	Jahalnica	Postavi se pokrita jahalnica/konjušnica, dopustna je postavitev pomožnih objektov za potrebe jahanja kot dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Objekt se oblikuje sodobno, s fasado v lesu. Med jahalnico in potjo se zasadi drevored ali posamezne gruče visokoraslih listavcev. Občinski podrobni prostorski načrt Kmetija pri Vražjem kamnu (Uradni list RS, št. 55/14) se na območju te enote razveljavi.
LOK_13_ OPPN	OPPN Kmetija pri Vražjem kamnu	**Občinski podrobni prostorski načrt Kmetija pri Vražjem kamnu** (Uradni list RS, št. 55/14) – ostane v veljavi do preklica.

(21) V 116. členu se za vrstico z določili za enoto MIV_3 dodata dve novi vrstici, ki se glasita:

MIV_4, MIV_5, MIV_6, MIV_7, MIV_9, MIV_10	Kmetijska gospodarska cona Cerje	**Koncept urejanja:** Kmetijska gospodarska cona Cerje se funkcionalno naveže na okoliške kmetijske površine in okoliške kmetije. Na območju je predvidena izgradnja novih objektov in pripadajoče gospodarske javne infrastrukture. Vzdolž notranje ceste se na stavbnih zemljiščih IK postavita niza kmetijskih gospodarskih objektov, v zaledju gradbenih parcel (na namenski rabi K2) se uredijo kmetijske površine, dopustna je postavitev pomožnih objektov, vključno z manj zahtevnimi objekti za rastlinsko pridelavo. Uredi se osnovna prometna mreža z zagotavljanjem možnosti dostopanja na vse gradbene parcele. Lega in gabariti objektov (stavb) v osnovi sledijo smerem prostora in parcelacije ter se smiselno prilagajajo terenskim razmeram in navezujejo na interno cesto. Z oblikovanjem kompleksa medsebojno skladnih, sodobno oblikovanih objektov, ki skupaj z ozelenitvami in drugimi ureditvami odprtega prostora oblikujejo urejeno podobo območja, se zagotovi čim manjša vidna izpostavljenost cone, tako da bodo objekti in ureditve ne moteči v značilnih pogledih na območje iz ožjega in širšega prostora.

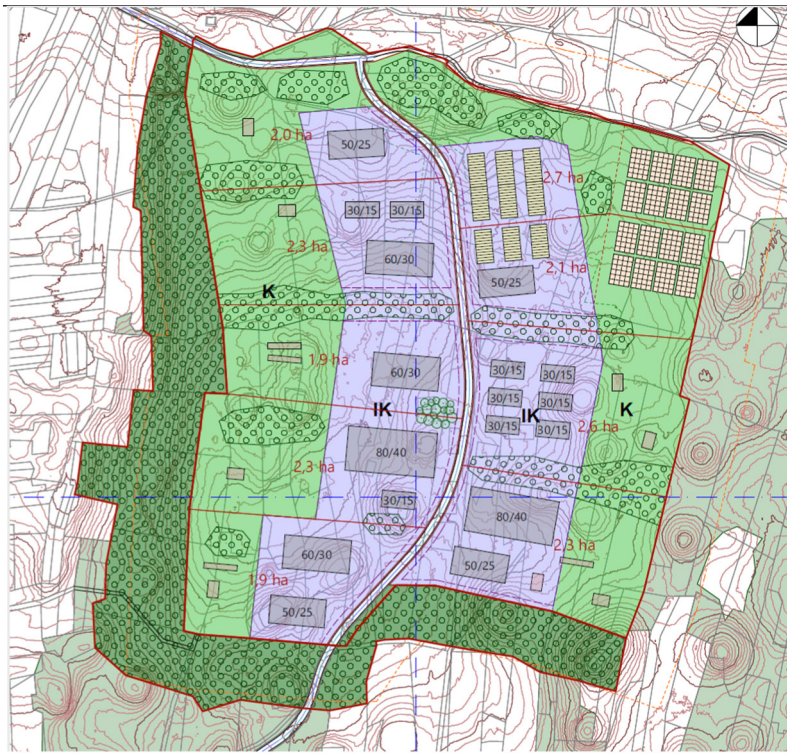

Območje obravnave
Meje gradbenih parcel
Območja za razvoj stavb
Območje stavbnih zemljišč (IK)
Območje kmetijskih zemljišč (K)
Območje gozda posebnega pomena
Območje obstoječih gozdnih zemljišč zunaj območja urejanja
Območje posamičnih in skupin novih dreves znotraj območja
Informativni prikaz glavnih objektov
Informativni prikaz pomožnih objektov
Zemljiški kataster parcel
Rastlinjaki in plastenjaki (shematsko)
Površine z namakalnimi sistemi in plastenjaki (shematsko)

Vrste dejavnosti: kmetijska proizvodnja ter s tem povezane dejavnosti v skladu s tem odlokom. Niso dopustni objekti in dejavnosti, ki bi po predpisih o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic predstavljali večje tveganje za okolje.
Vrste načrtovanih objektov in površin: dopustne so gradnje zahtevnih in manj zahtevnih ter nezahtevnih in enostavnih objektov, gradnja GJI ter drugih omrežij in objektov v javni rabi v skladu s tem odlokom.
Na območju podrobnejše namenske rabe IK so dopustni stavbe in drugi objekti, potrebni za izvajanje kmetijskih dejavnosti (hlevi, strojne lope, silosi, kozolci, nadstreški, čebelnjaki, rastlinjaki, hladilnica, skladišča, objekti za spravilo sena oziroma krme oziroma kmetijskih pridelkov, gnojišča, zbiralniki za vodo, izpusti za živali, napajališča, zavetišča, krmišča, staje ter strešna elektrarna v okviru posameznega kmetijskega gospodarstva idr.)
Dopustna je gradnja novih objektov, dozidave in nadzidave, rekonstrukcije, vzdrževanje ter odstranitev objektov:
– stavbe: nestanovanjske stavbe (ob upoštevanju omejitev glede dopustnih dejavnosti so to 12 Nestanovanjske stavbe in sicer: 125 Industrijske in skladiščne stavbe (1251 Industrijske stavbe/stavbe za predelavo kmetijskih proizvodov) ter 127 Druge nestanovanjske stavbe (1271 – Nestanovanjske kmetijske stavbe)
– gradbeno-inženirski objekti: 211 Ceste, 22 Cevovodi, komunikacijska omrežja in elektroenergetski vodi in 242 Drugi gradbeni inženirski objekti
– drugi gradbeni posegi: 311 Trajno reliefno preoblikovanje terena

Merila in pogoji za urbanistično in arhitektonsko oblikovanje: Stavbe se umeščajo znotraj območja za razvoj stavb na gradbene parcele, to je na zemljišču z namensko rabo IK, na katerem je dopustno graditi objekt ali več objektov ter zunanje ureditve. Predvidena je največ 75 % pozidanost gradbene parcele (Fz≤0,75), delež zelenih površin pa mora znašati vsaj 15 % (DZP≥15).
Območje urejanja obsega je razdeljeno na več velikih gradbenih parcel (približno 2 ha), ki jih je mogoče poljubno deliti ali združevati v skladu s potrebami.
Nove stavbe se umestijo v prostor ob upoštevanju smeri cestnega omrežja; smeri postavitve stavb naj bodo medsebojno usklajene, praviloma pa pravokotno na os osrednje ceste. Kote pritličij in višin objektov se prilagodijo terenu in so smiselno vezane na niveleto platojev in cest, na katere se objekti navezujejo z dostopom in priključki na GJI.
Gabariti in oblikovanje stavb: Posamezni stavbni volumni ne smejo presegati višine 15,0 m od kote terena ob vhodu v objekt. Zagotovi se medsebojna višinska in smiselna usklajenost objektov. Dopustno je odstopanje zaradi tehnoloških zahtev, tako da so posamezni manjši deli objektov ali samostojni tehnološki objekti (npr. antena, strelovod, dvigalo, silos) lahko nižji ali višji od minimalnih in maksimalnih dopustnih gabaritov.
Dopustna je ureditev kletnih etaž.
Horizontalni in vertikalni gabariti objektov ter fasade in strehe se oblikujejo poenoteno oziroma medsebojno usklajeno za posamezne sklope pozidave na posameznih gradbenih parcelah, obenem pa tudi čim bolj enotno na ravni celotnega območja urejanja, ki se ureja v skladu s sodobnimi principi arhitekturnega in urbanističnega urejanja.
Predvideni so enotna višina in oblikovanje streh objektov ter poenotena barvna shema fasad, tako da se stavbe poenotijo po materialih in barvah. Oblikujejo se sodobno in so enostavnih pravokotnih oblik. Dopustne so izjeme pri oblikovanju nadstreškov ipd., katerih oblike so lahko drugačne, vendar podrejene oblikovanju osnovnih objektov.
Tehnološki objekti so lahko različnih oblik, skladno z zahtevami tehnološkega procesa.
Dopustni so omet, fasadne obloge, vidni beton, kovina, steklo, les. Barve fasad so v srednje do temno sivih tonih, z izjemo vidnega lesa, ki je v naravni barvi.
Strehe so dvokapnice z nakloni 25°–35°, pri objektih zelo velikih dimenzij lahko tudi manjših naklonov (do 15°). Dopustne so tudi ravne strehe stavb (tudi pomožnih objektov). Barve streh so v sivih tonih. Dopusti se namestitev sončnih elektrarn na strehah, ki naj ne segajo nad sleme strehe oziroma so skrite za atiko ter naj bodo po možnosti orientirane proti jugu.
Za dimenzioniranje in oblikovanje začasnih objektov veljajo ista določila kot za stalne objekte.
Pomožni objekti: kmetijsko-gozdarski objekti se lahko postavijo na stavbnih in na kmetijskih zemljiščih. Celotno območje in deli območja oziroma posamezne parcele se lahko ogradijo s transparentno ograjo. Na površinah, ki mejijo na površine osrednje ceste, so dopustni poti, utrjeno dvorišče, ograje ter pomožni infrastrukturni objekti.
Stavbe oziroma nadstrešnice se glede lege, dimenzioniranja in oblikovanja podredijo značilnostim osnovnih objektov.
Plakatiranje in objekti ter naprave za oglaševanje na fasadah objektov in ograjah niso predvideni, z izjemo logotipov na fasadah.
Urejanje odprtih površin: Utrjene površine ob objektih se urejajo kot manipulativne, prometne in parkirne površine. Zagotovi se potrebno število parkirnih mest na posamezni parceli v coni, število parkirnih mest se določi ob upoštevanju dejanskega števila uporabnikov oziroma zaposlenih.
V zaledju površin za gradnjo stavb se urejajo odprte utrjene in zelene površine (izpusti za živali, pašniki, obdelovalne površine idr.) za potrebe kmetijskih dejavnosti. Na stičnih območjih posameznih enot oziroma gradbenih parcel se oblikujejo ločilni pasovi, zasajeni z visokoraslim drevjem (sadnih vrst ali avtohtonih gozdnih vrst listavcev), predvsem v smeri vzhod-zahod, tako da se posamezne enote kmetijskih dejavnosti medsebojno smiselno razmejijo in da se v pogledih iz širšega prostora na to območje zmehča videz gospodarske cone z velikimi arhitekturnimi objekti.
V okviru odprtih površin se uredijo zbiralniki za zbiranje padavinskih vod, ki se uporabijo za namakanje oziroma zalivanje na območju cone oziroma za tehnološko vodo. Za potrebe namakanja se predvidi tudi izvedba raziskav oziroma raziskovalnih vrtin za pridobitev talne oziroma termalne vode, pri čemer se upoštevajo smernice za vrtanje v plitvi geotermiji do globine 300 m.
Na površinah, ki so predvidene za spremembo iz gozda v kmetijsko zemljišče (na območju enot MIV_6 in MIV_7), se vzpostavijo kmetijska zemljišča v roku 15 let od uveljavitve tega odloka.
Obstoječi gozd se opredeli kot gozd s posebnim namenom (enota MIV_5), se ohrani, na južnem delu se dodatno zasadi gozdno drevje avtohtonih vrst v pasu približno 50 m širokega gozdnega roba. Niso dopustne odlaganje materialov ali druge dejavnosti, ki bi lahko ogrozile razvoj gozda.

Prometne ureditve: uredita se dva dostopa v cono, oba se navežeta na regionalno cesto. Zgradijo se tri ceste v skupni dolžini 1590 m: severna priključna cesta kot glavni dostop v dolžini 520 m s priključkom na regionalno cesto, notranja – osrednja cesta v dolžini 640 m in južna dostopna cesta v dolžini 430 m s priključkom na regionalno cesto. Normalni profil vseh cest znaša 8,00 m in ima vozišče (2 x 3,00 m) ter dve bankini (2 x 1,00 m). Vse javne ceste na območju omogočajo dostop za osebna, tovorna in intervencijska vozila.
Priključevanje na omrežja gospodarske javne infrastrukture: uredijo se komunalni vodi in priključki do meje ureditvenega območja ter del tras kanalizacijskega omrežja komunalnih odpadnih vod, telekomunikacijskega omrežja in cestne razsvetljave, ki segajo tudi preko meje območja urejanja.
– Vodovod: Na severnem robu območja ob gozdni poti poteka trasa tranzitnega medobčinskega vodovoda NL DN250, ki pa ni v stalnem obratovanju oziroma je v obratovanju le po potrebi. Ureditve območje je tako možno priključiti na obstoječe vodovodno omrežje v Ručetni vasi. Trasa predvidenega vodovoda se spelje skozi Ručetno vas, nadalje ob predvideni dostopni cesti ter vzdolž predvidene notranje ceste. Vodovod se dimenzionira za oskrbo s pitno in požarno vodo, minimalnega premera DN100. Na ustreznem razmiku (največ 150 m) se namestijo nadzemni hidranti.
– Kanalizacija: Odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode se izvaja individualno, skupinsko ali v smislu javnega sistema odzvanjanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod. Smiselna bi bila tudi preveritev možnosti izgradnje javnega kanalizacijskega sistema v povezavi z Ručetno vasjo ter navezavo na območje aglomeracije Petrova vas. V nadaljnjih fazah se določi optimalna varianta odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod.
– Elektrika: Ob severni gozdni poti poteka 20 kV elektrovod, najbližja transformatorska postaja TP Ručetna vas 2 pa je v bližini navezave na regionalno cesto. Oskrba kmetijske cone z električno energijo se zagotovi bodisi z navezavo na TP Ručetna vas 2 ter izgradnjo NN 0,4 kV kablovoda do posameznih kmetijskih gospodarstev na obravnavanem območju, bodisi z izvedbo odcepa 20 kV kablovoda ter izgradnjo nove TP Cerje in NN 0,4 kV razvoda. V nadaljnjih fazah se določi optimalna varianta oskrbe z električno energijo.
– Telekomunikacije: Najbližje urejeno telekomunikacijsko omrežje se nahaja v Ručetni vasi. Dostop do elektronskih komunikacij se zagotovi z izgradnjo telekomunikacijskega voda od Ručetne vasi do posameznih kmetijskih gospodarstev na obravnavanem območju.
– Cestna razsvetljava se uredi ob severni priključni cesti in notranji – osrednji cesti.
Rešitve v zvezi z vplivi na okolje: Poleg rešitev, ki so povezane z umeščanjem cone ter posameznih objektov in ureditev v prostor na način, da bo vidna izpostavljenost čim manjša in čim manj moteča v značilnih pogledih na območje iz ožjega in širšega prostora, je treba zagotoviti tudi ukrepe za preprečevanje vplivov na okolje, predvsem na tla in podzemne vode. Na površinah v oddaljenosti najmanj 10 m od vhodov v kraški jami se ohranjajo obstoječe značilnosti površja in gozd. Glede na osnovno namembnost načrtovane cone, to je kmetijsko pridelavo, je treba posebno pozornost nameniti ukrepom za preprečevaje onesnaženja tal, podzemne vode in zraka s fitofarmacevtskimi sredstvi in z gnojenjem na ožjem in širšem območju, kjer prevladujejo plitva kraška tla. Zagotovi se vodotesnost hlevov in skladišč za živinska gnojila; vse odpadne vode, ki nastajajo na območju, se zbirajo in speljejo v kanalizacijski sistem, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo. Dopusten je le ekološki način kmetovanja, ki bo imel strogo regulativo vnosa hranil in gnojil ter pesticidov v tla. Enako velja tudi za pridelavo v rastlinjakih. Zmogljivost skladišč za živinska gnojila se načrtuje glede na zahteve Nitratne uredbe, zagotovi se tudi zadostna razpoložljivost kmetijskih zemljišč glede na pričakovane obremenitve z živinskimi gnojili. Prepovedano gnojenje z digestatom iz bioplinarn in z drugimi mineralnimi gnojili. Dopustna je le uporaba mineralnih gnojil, ki je dovoljena v ekološkem kmetovanju ob soglasju strokovnih služb sektorja za kmetijstvo in varstva narave. Izdelajo se gnojilni načrti in določi način kmetovanja na območju kraških vodonosnikov, ki bodo upoštevali zahteve za ohranitev habitata človeške ribice.
Kmetijska gospodarstva, ki imajo objekte in ureditve na tem območju, morajo imeti izdelan načrt razvoza živinskih gnojil ali oddaje drugemu porabniku glede na obremenitev živali na enoto kmetijskih zemljišč v uporabi ter zagotoviti urejene skladiščne prostore za živinska gnojila v skladu z določili področnih predpisov.
Prav tako je treba pri izvajanju kmetijskih dejavnosti na tem območju in posledičnimi oziroma povezanimi aktivnostmi (npr. gnojenje površin zunaj cone) preprečiti neprijetne vonjave in tudi morebitne druge negativne vplive na bivalno okolje. Med izvajanjem načrtovanih ureditev se na tem območju ne povzročajo vibracije in eksplozije, ki bi lahko škodljivo vplivale na naravne vrednote. Hrupna gradbena dela se izvajajo predvsem v jesenskem času (od julija do januarja).

		Pri izkopu tal naredi monitoring izkopnega material, za nasutje terena pa se uporabi samo neonesnažen material z ožjega območja posega; uporaba kakršnihkoli gradbenih odpadkov ni dopustna. Če se med gradnjo odpre vhod v kraško jamo ali brezno, se dela začasno ustavijo, najdba se zaščiti in o njej nemudoma obvesti ZRSVN.
MIV_8	Kmetija ob vstopu v GC Cerje	Obstoječi objekti se ohranijo, s prenovami ter postavitvijo dimenzioniranjem in oblikovanjem novih kmetijskih gospodarskih objektov se oblikuje skladna, zaokrožena celota.

(22) V 116. členu se vrstica z določili za enoto PEV_2 spremeni tako, da se glasi:

PEV_2	osrednji del naselja - zahod	V jugozahodnem kraku enote se dopustijo le postavitve gospodarskih objektov za potrebe kmetijstva, predvsem konjeniškega športa, v območju zelenih površin pa ureditev maneže. V območjih drugih zelenih površin so dopustne ureditve v smislu urejanja jedra naselja. Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje. Zaradi premajhne razpoložljive površine stavbnih zemljišč kmetije se pomožni objekti lahko gradijo tudi na kmetijskih zemljiščih v tej EUP, pod pogojem, da na območju stavbnih zemljišč graditelj izkaže lastništvo gradbene parcele ter da je zgornja meja faktorja zazidanosti te gradbene parcele že izpolnjena in pod pogojem, da tak objekt ne ruši prostorskega reda na skladno oblikovanih robovih naselij.

(23) V 116. členu se vrstica z določili za enoto PEV_4 spremeni tako, da se glasi:

PEV_4	cerkev sv. Janeza Krstnika	Uredi se parkirišče za potrebe pokopališča in turistične dejavnosti naselja ter postajališče za avtobus, dopustna je postavitev ustrezne nadstrešnice. Pomožni objekti, stavbe oziroma nadstrešnice se glede lege, dimenzioniranja in oblikovanja podredijo značilnostim osnovnih objektov, tako da vizualno ne izstopajo in da sooblikujejo skladno celoto. Prostor se zasadi z visokoraslim drevjem. Vsi posegi se izvajajo po določilih službe za varstvo kulturne dediščine.

(24) V 116. členu se vrstica z določili za enoto PEV_5 spremeni tako, da se glasi:

PEV_5	osrednji del naselja - vzhod	Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje.

(25) V 116. členu se za vrstico z določili za enoto PEV_5 dodata dve novi vrstici, ki se glasita:

PEV_6	Vstopna točka Petrova vas: kmetija s turistično dejavnostjo	Turistično kmetijsko območje (v nadaljevanju: kmetija) v Petrovi vasi povezuje posamezne kmetije in njihove kmetijske dejavnosti, prepletene s turističnimi vsebinami. Kmetija se ureja kot demonstracijska vstopna točka v občino Črnomelj. Za potrebe predvidene izgradnje novih objektov in pripadajoče GJI se v EUP PEV_4 za skupne potrebe kmetije in pokopališča ter cerkve uredi večje parkirišče. Kompleks se skupaj z gradnjami, ozelenitvami in drugimi ureditvami odprtega prostora oblikuje kot skladna celota, ki izhaja iz tradicionalnih principov gradnje, hkrati pa oblikovana na sodoben način. Zagotavlja se manjša vidna izpostavljenost objektov, skladno z idejno zasnovi, Vstopna točka Petrova vas: kmetija s turistično dejavnostjo. Atelje Ostan Pavlin, Arhitektura, Urbanizem, d.o.o., Ljubljana, september 2020); lahko se funkcionalno in kakovostno nadgradi. Spremljajoči turistični objekti se vsebinsko navezujejo s kmetijo in ponudbo drugih kmetij tega območja. 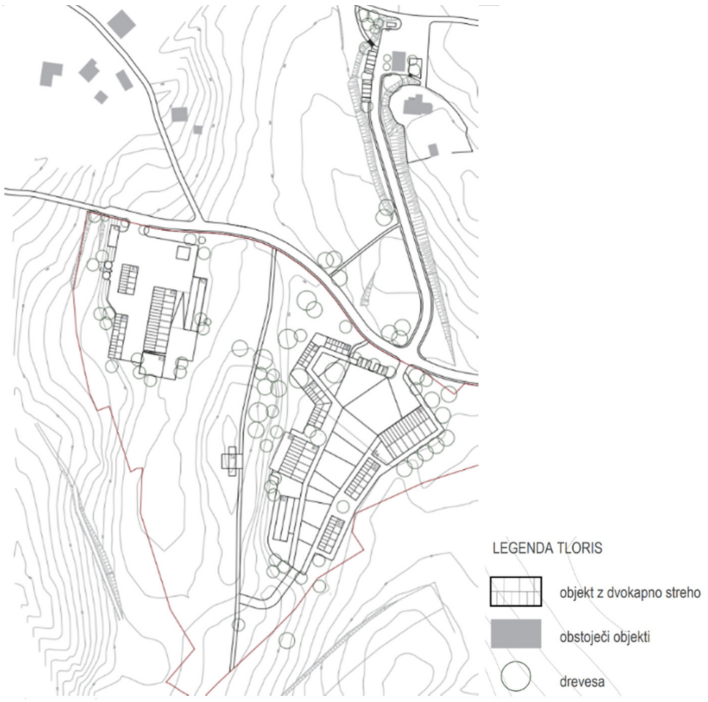

Dopustne dejavnosti in objekti:
Dopustna je kmetijska proizvodnja v povezavi s turistično dejavnostjo; t. i. »turistična kmetija« kot vstopna informacijska točka, piknik prostor, priprava in prodaja kmetijskih pridelkov in izdelkov ter drugih izdelkov, dovoljene so druge dejavnosti, ki se smiselno navezujejo na značaj in delovanje kmetije.
Dopustne so gradnje zahtevnih in manj zahtevnih ter nezahtevnih in enostavnih objektov, gradnja GJI ter drugih omrežij in objektov v javni rabi v skladu s tem odlokom.
Dopustne gradnje:
– stavbe: nestanovanjske stavbe; stavbe za predelavo kmetijskih proizvodov ter nestanovanjske kmetijske stavbe),
– gradbeno-inženirski objekti: ceste, cevovodi, komunikacijska omrežja in elektroenergetski vodi idr.,
– drugi gradbeni posegi: manjše reliefno preoblikovanje terena.
Na območju so dopustni stavbe in drugi objekti, potrebni za izvajanje kmetijskih dejavnosti (hlevi, strojne lope, silosi, kozolci, nadstreški, čebelnjaki, rastlinjaki, skladišča, objekti za spravilo sena oziroma krme oziroma kmetijskih pridelkov, gnojišča, zbiralniki za vodo, izpusti za živali, napajališča, zavetišča, krmišča, staje ...), ki smiselno, predvsem pa oblikovno nadgrajujejo potrebe kmetije ter stavbe in objekti, potrebni za izvajanje dopolnilne turistične dejavnosti (objekt za prezentacijo in prodajo izdelkov z lastnih in drugih izbranih kmetij, minimalna gostinska dejavnost (ponudba lastnih izdelkov in pijače, spanje na senu ipd.) s pripadajočimi oblikovanimi zunanjimi prostori (npr. nadstrešnice, terase, pergole, brajde, »amfiteater«, trgec, piknik prostor, zeleni gaj, druge zasaditve in ozelenitve, urbana oprema, svetila) ter posebnim »počivališčem« na razgledni lokaciji opuščene kašče oziroma zidov na ježi/grebenu nad bodočo kmetijo.
V nadaljevanju so navedene največje dopustne dimenzije za posamezne kmetije:
– Kmetija 1: hlev (22,5 m x 15,5 m), koritasti silosi (skupaj 25 m x 11 m), gnojišče in jama za gnojevko;
– Kmetija 2: hlev (30 m X 16,5 m), objekt za skladiščenje bal in sušilnica za seno (24 m x 8 m), strojna lopa (20 m x 8 m), gnojišče in jama za gnojevko;
– Kmetija 3: hlev (36 m x 13 m), obstoječi hlev v obstoječih dimenzijah, koritasti silosi (25 m x 8 m), stolpni silosi za žita, objekt za krmila (12 m x 5 m), strojna lopa (28 m x 7 m), gnojišče in jama za gnojevko;
Dimenzije stavb so lahko tudi manjše, pri čemer se zagotovi skladnost proporcev.
Drugi objekti:
– objekti za turizem na kmetiji: info center in trgovina, dodatni turistični objekt piknik prostor ter razgledni paviljon;
– avtobusno postajališče z nadstrešnico;
Pomožni objekti, stavbe oziroma nadstrešnice se glede lege, dimenzioniranja in oblikovanja podredijo značilnostim osnovnih objektov, tako da vizualno ne izstopajo in da sooblikujejo skladno celoto.

Merila in pogoji za urbanistično in arhitektonsko oblikovanje
Stavbe se umeščajo v prostor na način, da smeri njihovih slemen praviloma potekajo vzporedno z brežino. Kote pritličij in višin objektov se prilagodijo terenu in se smiselno vežejo na niveleto platojev in dostopnih cest.
Tlorisni gabariti so pravokotni, z dvokapnimi strehami naklona med 40 in 50 stopinj. Odstopanja so dopustna glede na kontekst zasnove arhitekturnega oblikovanja, s ključnim poudarkom na vizualni izpostavljenosti območja. Objekti, ki se prislanjajo na strmo ježo nad notranjo potjo so lahko vkopani v raščen teren, streha je lahko ravna in ozelenjena.
Uporablja se tradicionalne materiale: osnovni volumen stavbe večinoma v kamnu in ometu, dopusten posebej obdelan beton, zgornji deli stavb so lahko v leseni izvedbi. Dopustna izvedba celotnih objektov v lesu. Manjši kompozicijski dodatki ali arhitekturni elementi stavb ter zunanje ureditve (tlaki, klopi ...) so dopustni tudi v sodobnih, s celoto usklajenih materialih. Kritina na dvokapnih strehah je drobno strukturirana, naravno opečna, nesvetleča, dopustna sta tudi slama ali les.
Oblikovanje stavb
Zagotovi se proporcijska, višinska, materialna, detajlna usklajenost vseh objektov. Dopustna so manjša odstopanja zaradi tehnoloških zahtev, tako da so posamezni manjši deli objektov ali samostojni tehnološki objekti (npr. strelovod, silos) lahko nižji ali višji od minimalnih in maksimalnih dopustnih gabaritov.
Horizontalni in vertikalni gabariti objektov ter njihovih fasad in streh se oblikujejo poenoteno oziroma medsebojno usklajeno na ravni celotnega območja urejanja.
Celota se ureja v skladu s sodobnimi principi arhitekturnega in urbanističnega urejanja z navezavo na tradicijo, in s sodobnimi principi sonaravne, trajnostne gradnje.
Predvideno je enotno oblikovanje streh objektov ter poenotena barvna shema fasad.
Dopustne so izjeme pri oblikovanju nadstreškov ipd., katerih oblike so lahko drugačne, vendar podrejene oblikovanju osnovnih objektov. Strehe so dvokapnice z nakloni 40°–50°, pri vkopanih (in nekaterih pomožnih) objektih pa so dopustne tudi ravne,

		ozelenjene strehe. Za dimenzioniranje in oblikovanje začasnih objektov veljajo ista določila kot za stalne objekte. **Urejanje odprtih površin** Odprte površine ob objektih se urejajo kot manipulativne, prometne, parkirne in parkovne površine. Zagotavljanje parkirnih mest se določi ob upoštevanju potrebnih parkirišč na PEV_4. V zaledju površin za gradnjo stavb se urejajo odprte utrjene in zelene površine (izpusti za živali, pašniki, obdelovalne površine, zeleni gaj na piknik prostoru idr.). Na stičnih območjih posameznih stavb se lahko oblikujejo ločilni pasovi, zasajeni z drevjem (sadnih vrst ali avtohtonih gozdnih vrst listavcev). V okviru odprtih površin se uredijo zbiralniki za zbiranje padavinskih vod, ki se uporabijo za sanitarne in druge potrebe. Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje in izvesti predhodne arheološke raziskave pred posegi v tla (naenkrat, na celotni površini nameravanih posegov v tla, ne glede na faznost izvedbe).
PEV_8	Domačija v vasi	Dovoljene so dozidave pod pogojem, da je prizidani del po višini nižji in izmaknjen iz fasadnih linij obstoječe stavbe. Skupna dolžina tako povečane stavbe ne sme presegati 20 m. Streha dodanega dela se oblikovno uskladi s streho obstoječe stavbe.

(26) V 116. členu se vrstica z določili za enoto PRE_2 spremeni tako, da se zadnji odstavek glasi: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.«

(27) V 116. členu se vrstica z določili za enoto ROD_1 spremeni tako, da se glasi:

ROD_1	Velke Rodine	Osnovni objekti se umeščajo v prostor ob upoštevanju gradbene linije, ki jo določa obstoječa obcestna pozidava. Območje zelenega pasu se ureja kot javni zeleni prostor naselja.

(28) V 116. členu se vrstica z določili za enoto RUV_3 spremeni tako, da se glasi:

RUV_3	jedro naselja	Objekte se prenavlja in gradi po vzoru tradicionalne tipologije. Dopustne so samostojne stanovanjske stavbe ter manjše trgovske in gostinske dejavnosti.

(29) V 116. členu se vrstica z določili za enoto SES_1 spremeni tako, da se zadnji odstavek glasi: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.«

(30) V 116. členu se vrstica z določili za enoto SES_10 spremeni tako, da se glasi:

SES_10	območje za oddih, rekreacijo in šport - vstopno izstopno mesto za plovbo	Območje se namenja le dostopu za potrebe delovanja vstopno izstopnega mesta. Potrebne parkirne površine v travnati izvedbi se zagotovi tik ob poti za največ pet parkirnih mest. Vse druge potrebne ureditve se zagotovi znotraj območja stavbnih zemljišč v vasi. Območje za dostop do vode se uredi s klančino z blagim naklonom, ki ne posega v pretočni profil reke. Klančina se uredi z naravnimi materiali (kamen, les). Dostop do vode se uredi v skladu z vodnim in naravovarstvenim soglasjem. Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Območje se delno nahaja v poplavnem območju; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju in priobalnem zemljišču se pridobi vodno soglasje.

(31) V 116. členu se vrstica z določili za enoto SEO_1 spremeni tako, da se glasi:

SEO_1	vas	Uredi se jedro naselja s Čebelarskim domom, ob katerem je dopustna postavitev čebelnjaka. Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje.

(32) V 116. členu se vrstica z določili za enoto SOD_1 spremeni tako, da se glasi:

SOD_1	vas	Območje na severovzhodu vasi se nameni za gradnjo v skladu s predpisano namensko rabo: uredi se dostopna pot, objekte se locira po nagnjenem terenu vzdolžno (vzporedno s plastnicami terena). Objekte se prenavlja in gradi po vzoru tradicionalne tipologije. Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dovoljeni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.

(33) V 116. členu se vrstica z določili za enoto SOD_3 spremeni tako, da se glasi:

SOD_3	mejni prehod	Dopustni so posegi v skladu z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.

(34) V 116. členu se vrstica z določili za enoto SRA_2 spremeni tako, da se glasi:

SRA_2	območje za oddih, rekreacijo in šport	Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa, pri čemer se upošteva omilitvene ukrepe: – vzdržuje se vstopno izstopno mesto skladno s pridobljenimi dovoljenji; – premične ureditve se po končani kopalni sezoni odstranijo. – dopustna je ureditev začasnega travnatega parkirišča; – za vse posege v priobalno zemljišče se pridobi vodno soglasje. Znotraj stavbnih zemljišč je glede na vodnogospodarsko soglasje dopustna ureditev začasnega tabornega prostora oziroma šotorišča. Na parceli št. 131 je dopustna zgolj ureditev šotorišča; taborjenje je dopustno, kot ga določata ta odlok in Odlok o taborjenju v občini Črnomelj. Stalne in začasne ureditve kot so klopi, mize, kurišča in druge ureditve se urejajo skladno z Upravljavskim načrtom KP Kolpa in izven poplavnega območja. Travnate površine se ne gnojijo in ne tretirajo s pesticidi in drugimi biocidi. Natančno se določijo in označijo poti do vstopa in izstopa v Kolpo, ki bodo stalne in bodo čim manj posegala v mesta, kjer je prisoten navadni škržek. Obiskovalce naj se usmerja izven zamuljenih plitvin. Za ureditev območja se izdela načrt ureditev, organizacije in upravljanja dejavnosti na tem prostoru. V načrtu se na vseh območjih taborjenja določi maksimalno število tabornih mest, tako da število taborečih ne presega zmogljivosti tabornega prostora. Na primernih razdaljah se zagotovi uporaba zadostnega števila kemičnih sanitarij, tušev in druge sanitarne vode, ter primerno zbiranje odpadne vode, zagotovi se tudi ločeno zbiranje in odvoz odpadkov. Zagotovi se zadostno število ustrezno urejenih parkirnih površin in prepove parkiranje zunaj urejenih parkirnih mest. Območje se nahaja v poplavnem območju; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.

(35) V 116. členu se vrstica z določili za enoto STK_3 spremeni tako, da se glasi:

STK_3	trško jedro	Objekte se prenavlja in gradi po vzoru tradicionalne tipologije oziroma po vzorih trške arhitekture. Do ureditve parka je dopustna postavitev rastlinjaka na vzhodnem delu zemljišča z namensko rabo ZP. Vsi posegi se izvajajo po določilih službe za varstvo kulturne dediščine. Na območju KP Kolpa so dopustni posegi v skladu z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Na delu te enote velja Sklep o lokacijski preveritvi na parceli št. 1500/8, k. o. Stari trg ob Kolpi v EUP: STK_3 (Uradni list RS, št. 64/19).

(36) V 116. členu se vrstica z določili za enoto STV_16 spremeni tako, da se glasi:

STV_16	Bezgovec	Dopustna je gradnja domačije in dejavnost kmečkega turizma oziroma dejavnosti, povezane z interpretativnim centrom črne človeške ribice in preostalih naravnih vrednosti podzemnega sveta belokranjskega krasa. Pri gradnji objektov se pozornost posveti podzemeljskim naravnim vrednotam; o morebitni najdbi podzemeljskih prostorov je treba obvestiti pristojno službo za varstvo narave. Odpadne vode iz objektov ni dopustno spuščati v tla brez predhodnega čiščenja. Za odpadne vode je potrebo urediti rastlinsko čistilno napravo.

(37) V 116. členu se vrstica z določili za enoto UČA_3 spremeni tako, da se glasi:

UČA_3	Prokšelj	Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Območje se nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje. Na območju z namensko rabo CDo je dopustna ureditev žage s spremljajočimi objekti in ureditvami.

(38) V 116. členu se za vrstico z določili za enoto UČA_4 doda nova vrstica, ki se glasi:

UČA_5	Igrišče za paintball	Športne površine (vadbeni poligon za paintball in airsoft in podobne dejavnosti) se uredijo delno na travnatih in delno na gozdnih površinah, v čim večji meri se ohranita obstoječi teren in drevje. Dopustna je postavitev kmetijskega pomožnega objekta. Območje se ogradi s transparentno ograjo za varstvo pred divjadjo. Pri izvajanju ureditev in same dejavnosti se preprečijo morebitna onesnaženja tal in vplivi na kopalne vode.

(39) V 116. členu se vrstica z določili za enoto VNC_6 spremeni tako, da se glasi:

VNC_6	Benetičev mlin	Uredi se območje in objekte za turizem: prenočišča, šotorišče, avtokamp ali podobno. Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Obstoječa žaga se lahko ohranja. Objekte se prenavlja in gradi po vzoru tradicionalne tipologije. Vsi posegi se izvajajo po določilih službe za varstvo kulturne dediščine. Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.

(40) V 116. členu se vrstica z določili za enoti VNC_7 OPPN in VNC_8_OPPN spremeni tako, da se zadnji odstavek glasi: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih

zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.«

(41) V 116. členu se vrstica z določili za enoto VRA_3_OPPN spremeni tako, da se glasi:

VRA_3	Podcenter za ravnanje z odpadki (PCRO)	**Občinski lokacijski načrt podcenter za ravnanje z odpadki (PCRO) in deponija inertnih odpadkov Vranoviči (Uradni list RS, št. 29/07)** – se razveljavi. Upravljavec odlagališča mora v časovnem obdobju najmanj 10 let (po izdaji odločbe o zaprtju) zagotavljati: – vzdrževanje in varovanje zaprtega odlagališča, – izvajanje meritev na način in v obsegu, določenem v izdani odločbi, – redne preglede stanja telesa zaprtega odlagališča v obsegu, določenem v izdani odločbi, – izdelavo poročila o stanju odlagališča in opravljenih predpisanih meritvah za posamezno koledarsko leto, kot izhaja iz izdane odločbe. Na območju PCRO je dopustna postavitev objektov in ureditev površin za potrebe delovanja zbiralnice odpadkov in skladiščenja nenevarnih odpadkov.

(42) V 116. členu se vrstica z določili za enoto VRA_4_OPPN spremeni tako, da se glasi:

VRA_4	Sončna elektrarna Vranoviči	**Občinski lokacijski načrt podcenter za ravnanje z odpadki (PCRO) in deponija inertnih odpadkov Vranoviči (Uradni list RS, št. 29/07)** – se razveljavi. Odlagališče nenevarnih odpadkov Vranoviči se zapre skladno z izdano odločbo MOP ARSO št. 35467-3/2003-40 z dne 15. 6. 2011. Upravljavec mora v časovnem obdobju najmanj 10 let (po izdaji odločbe) zagotavljati: – vzdrževanje in varovanje zaprtega odlagališča, – izvajanje meritev na način in v obsegu, določenem v izdani odločbi, – redne preglede stanja telesa zaprtega odlagališča v obsegu, določenem v izdani odločbi, – izdelavo poročila o stanju odlagališča in opravljenih predpisanih meritvah za posamezno koledarsko leto, kot izhaja iz izdane odločbe. Na celotnem območju enote je dopustna postavitev sončnih elektrarn. Elektrarna je predvidena za paralelno obratovanje z distribucijskim električnim omrežjem lokalnega elektrodistributerja Elektra Ljubljana, d.d. Priključitev elektrarn na distribucijsko električno omrežje bo izvedeno preko treh TP (TP MFE 1, TP MFE 2 in TP MFE 3). Izvede se nova SN kabelska povezava do DV Gradac na parceli 1528/2, k.o Vranoviči.

(43) V 116. členu se vrstica z določili za enoto VUK_3 spremeni tako, da se glasi:

VUK_3	mlin	Dopustni so posegi skladno z Uredbo o KP Kolpa oziroma Upravljavskim načrtom KP Kolpa. Območje se nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju in priobalnem zemljišču se pridobi vodno soglasje.

(44) V 116. členu se vrstica z določili za enoto ZIL_17 spremeni tako, da se zadnji odstavek glasi: »Območje se delno nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju se pridobi vodno soglasje.«

(45) V 116. členu se vrstica z določili za enoto ZOR_1 spremeni tako, da se glasi:

ZOR_1	vas	Dopusten je večji faktor zazidanosti, kot je določen v splošnih in podrobnih PIP, če gre za potrebe dopolnilnih dejavnosti na kmetiji. Na območju registriranega arheološkega najdišča je treba pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja pridobiti kulturnovarstvene pogoje.

49. člen

V 117. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi: »Parcelacija zemljišč: večje parcele, na katerih so zgrajene zidanice, je dopustno deliti na manjše parcele le pod pogojem, da sklenjena površina vinograda oziroma sadovnjaka skupaj s stavbnim zemljiščem za zidanico na parceli, na kateri je zgrajena zidanica, v sklopu funkcionalnega zemljiškega posestva, ne bo manjša od 15 arov, pri zidanicah tipa C in pri novo določenih parcelah za novo zidanico pa ne manjša od 30 arov. Izjema je lahko le opredelitev javnih površin. Parcelacija (oblika parcele in dostop do javnih poti) sledi uveljavljenemu vzorcu parcelacije v okoliškem prostoru.«.

50. člen

V 119. členu se druga vrstica spremeni, tako, da se glasi:

OPR_33_DPN do OPR_36_DPN in OPR_43_DPN	Državni prostorski načrt za državno cesto od priključka Maline do mednarodnega mejnega prehoda Metlika in do priključka Črnomelj jug (Uradni list RS, št. 70/17) ostane v veljavi do preklica.

51. člen

(1) V 120. členu se vrstica z določili za enoto OPR_13 spremeni tako, da se glasi:

OPR_13	Med 2. in 3. varstvenim območjem KP Kolpa se ohrani zeleni pas (ureditev senožetnih travnikov, ki se nadaljujejo v okoliško krajino). Območje se delno (čistilna naprava Griblje) nahaja v poplavnem območju, v katerem je dopustna le rekonstrukcija, odstranitev, sprememba namembnosti in vzdrževanje obstoječih objektov; gradnja novih objektov je dopustna le kot nadomestna gradnja, na nepozidanih stavbnih zemljiščih pa novi

	objekti niso dopustni. S kakršnimi koli posegi na poplavnem območju se ne sme poslabšati obstoječa poplavna varnost. Za vsak poseg na poplavnem območju je treba predhodno pridobiti vodno soglasje. Na površinah na območju vodovarstvenega območja se upošteva uredba o vodovarstvenem območju za vodna telesa vodonosnikov za območje občin Črnomelj, Metlika in Semič.

(2) V 120. členu se doda nova vrstica z določili za enoto OPR_48, ki se glasi:

OPR_48	Uredijo se kmetijska zemljišča kot nadomestilo kmetijskih zemljišč, na katerih so v SD OPN 3 v EUP z oznakami LOK_1, LOK_2, OPR_17, PEV_3, PEV_5 in PEV_8 namesto gozdnih zemljišč na novo opredeljena stavbna zemljišča.

52. člen

(1) V 121. členu se v prvem odstavku v preglednici a) Na območju UN Črnomelj izbriše druga vrstica. Posledično se prešte-vilčijo vse naslednje vrstice.

(2) V 121. členu se v drugem odstavku v preglednici b) Na območju preostalih naselij izbrišeta šesta in zadnja vrstica.

(3) V 121. členu se v drugem odstavku v preglednici b) Na območju preostalih naselij spremeni sedma vrstica (po novem peta), tako da se glasi:

»Griblje	GRI_5_OPPN	OPPN Griblje«

53. člen

(1) V 124. členu se preglednica v prvem odstavku spremeni, tako da se glasi:

Šifra EUP	IME DOKUMENTA	OBJAVA ODLOKA
ADL_9_OPPN	Ureditveni načrt Adlešiči	Uradni list RS, št. 14/98, 57/03
ČR_2/26_OPPN	Lokacijski načrt za obvoznico Črnomelj	Uradni list RS, št. 81/03, 70/17
ČR_2/23_OPPN	Zazidalni načrt Danfoss Črnomelj	Uradni list RS, št. 27/96, 69/00, 47/02, 81/03, 38/06, 55/13, 81/13, 56/17, 39/18 in 96/22
ČR_2/24_OPPN	Zazidalni načrt Štorov hrib v Črnomlju	Skupščinski Dolenjski list, št. 14/90, 02/91
ČR_2/25_OPPN	Zazidalni načrt Čardak v Črnomlju, razen zemljišč parc. št. del 924/1, 924/10, del 924/11, del 924/14, del 924/23, 924/26, del 925/1, 925/2, del 925/11, del 950/5, k. o. Črnomelj, ter celotni območji EUP ČR_2/30 in ČR_2/31, na katerih se ZN razveljavi	Uradni list RS, št. 89/02, 92/05, 5/17 in 39/18
ČR_3/11_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt za stanovanjsko območje Pod gozdom	Uradni list RS, št. 59/13
ČR_3/12 OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt Semiška cesta, ki se razveljavi na zemljišču s parc. št. 813/2, k. o. Črnomelj	Uradni list RS, št. 43/18
ČR_6/8_OPPN	Občinski lokacijski načrt mestno jedro Črnomelj, razen zemljišč parc. št. del 1187/2, 1253/9, del 1253/10, del 1253/11, del 1253/12, 1253/13, del 1253/14, del 1253/15, del 1253/16, del 1253/25, k. o. Loka, na katerih se OLN razveljavi	Uradni list RS, št. 92/05, 32/08 – tehnični popravek
ČR_10/6_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt Majer	Uradni list RS, št. 5/17 in 6/22
ČR_13/7_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt Kočevje	Uradni list RS, št. 2/15
ČR_14/10_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt Tehnološko razvojnega industrijskega središča (TRIS) Kanižarica, ki se razveljavi na območju EUP ČR_14/11.	Uradni list RS, št. 52/10, 55/14 (obvez. razlaga), 51/16 in 99/22
DRT_4_OPPN, DRT_5_OPPN, DRT_6_OPPN	Občinski lokacijski načrt Dragatuš 1. faza, razen zemljišč parc. št. 1019/3, 1020/2, 1022/2, 1025/3, 1036/2, 1038/3, 1048/1, 1049/1, 1049/2, 1154/1, 1154/2, 1154/3 in deli zemljišč parc. št. 993, 998, 999, 1002/1, 1002/2, 1012, 1013, 1014/1, 1014/2, 1019/2, 1019/5, 1020/1, 1022/1, 1025/2, 1026/2, 1029/1, 1029/2, 1031, 1032/1, 1032/2, 1037, 1038/1, 1043/1, 1043/2, 1046/2, 1051/2, 1054/2, 1055/1, 1058, 1059/2, 1062/2, 1063/1, 1065, 1070/1, 1070/2, 1071/1, 1071/2, 1072, 1075/1, 1075/2, 1076/2, 1077/1, 1078, 1081, 1082/2, 1090/3, 1090/5, 1098/2, 1105/1, 1105/3, 1111, 1112/1, 1119, 1120, 1127, 1128, 1135, 1136/2, 4662/1, 4662/2, 4663/2, 4670/1, k. o. Dragatuš, na katerih se OLN razveljavi	Uradni list RS, št. 120/05
DOL_16_OPPN	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za Turistično območje Dolenjci	Uradni list RS, št. 28/21
DRE_2	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del enote urejanja prostora DRE_2 v Drenovcu	Uradni list RS, št. 58/22
GSV_4_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt za kamnolom Suhor	Uradni list RS, št. 98/07
OTO_4_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt za gospodarsko cono Otovec	Uradni list RS, št. 2/11, 79/15

Šifra EUP	IME DOKUMENTA	OBJAVA ODLOKA
RUV_2_OPPN	Občinski lokacijski načrt poslovna cona Ručetna vas	Uradni list RS, št. 140/04
LOK_13_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt Kmetija pri Vražjem kamnu, razen zemljišč parc. št. del 3200/2 in del 3201 k. o. Talčji Vrh, na katerih se OPPN razveljavi	Uradni list RS, št. 55/14
POL_3_OPPN	Občinski podrobni prostorski načrt za turistično območje Podlog	Uradni list RS, št. 47/13
OPR_33_DPN do OPR_36_DPN in OPR_42_DPN ter ČR_3/8 in ČR_14/10_OPPN	Državni prostorski načrt za državno cesto od priključka Maline do mednarodnega mejnega prehoda Metlika in do priključka Črnomelj jug.	Uradni list RS, št. 70/17
OPR_30_DPN, OPR_31_DPN, OPR_32_DPN, OPR_42_DPN	Državni prostorski načrt za prenosni plinovod R45 za oskrbo Bele krajine	Uradni list RS, št. 77/10, 70/17 – DPN
ČUS_5_OPPN	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za širitev kmetijskega gospodarstva z id. št. KMG-MID 100372155 v Čudnem selu	Uradni list RS, št. 69/19
ČR_2/23_OPPN	Sklep o lokacijski preveritvi na območju ZN Danfoss Črnomelj – 1. faza	Uradni list RS, št. 67/18
ČR_2/25_OPPN in ČR_2/30	Sklep o lokacijski preveritvi za del Odloka o Zazidalnem načrtu Čardak v Črnomlju	Uradni list RS, št. 77/20
STK_3	Sklep o lokacijski preveritvi na parceli št. 1500/8, k. o. Stari trg ob Kolpi v EUP: STK_3	Uradni list RS, št. 64/19
GSV_4_OPPN	Sklep o lokacijski preveritvi za namen individualnega odstopanja od prostorskih izvedbenih pogojev določenih v Odloku o občinskem podrobnem prostorskem načrtu kamnolom Suhor	Uradni list RS, št. 96/22

(2) V 124. členu se preglednica v drugem odstavku spremeni, tako da se glasi:

IME DOKUMENTA	OBJAVA ODLOKA
Dolgoročni plan Občine Črnomelj za obdobje 1986–2000 – s spremembami in dopolnitvami	Skupščinski Dolenjski list, št. 13/90, Uradni list RS, št. 45/95, 57/95, 43/00, 81/03, 119/03, 79/04, 73/08 – tehnični popravek, 46/09
Prostorske sestavine družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–1990 – s spremembami in dopolnitvami	Skupščinski Dolenjski list, št. 2/87, 7/91, 11/91, Uradni list RS, št. 45/95, 57/95, 43/00, 81/03, 119/03, 79/04, 73/08 – tehnični popravek, 46/09
Prostorsko ureditveni pogoji za območji Krajevnih skupnosti Adlešiči in Griblje	Uradni list RS, št. 66/95, 36/02, 121/03, 65/06, 75/08, 108/08, 30/09, 46/09
Prostorsko ureditveni pogoji za ureditveno območje Črnomlja in naselij Vojna vas, Svibnik, Kanižarica in Blatnik	Skupščinski Dolenjski list, št. 14/90, Uradni list RS, št. 57/98, 69/00,135/03, 63/04, 66/05, 65/06, 63/07, 75/08, 108/08, 51/10 – obvezna razlaga
Prostorsko ureditveni pogoji za območja Krajevnih skupnosti Dragatuš (del), Sinji vrh in Vinica	Uradni list RS, št. 70/95, 121/03, 57/06, 75/08, 108/08, 46/09
Prostorsko ureditveni pogoji za območje Krajevne skupnosti Stari trg	Uradni list RS, št. 39/94, 35/97, 81/02 in 121/03, 75/08, 108/08
Prostorski ureditveni pogoji za območja KS Dragatuš (delno), KS Butoraj, KS Tribuče, KS Dobliče-Kanižarica (delno), KS Črnomelj (delno), KS Talčji Vrh in KS Petrova vas	Uradni list RS, št. 119/03, 23/06, 40/07, 75/08, 108/08, 109/08 – obvezna razlaga, 46/09
Prostorski ureditveni pogoji za sanacijo degradiranega prostora v občini Črnomelj	Uradni list RS, št. 39/94
Zazidalni načrt Kočevje pri Črnomlju	Skupščinski Dolenjski list, št. 24/82
Lokacijski načrt spremljajočih objektov pokopališča v Vojni vasi	Skupščinski Dolenjski list, št. 15/89
Zazidalni načrt Čardak v Črnomlju na zemljiščih parc. št. del 924/1, 924/10, del 924/11, del 924/14, del 924/23, 924/26, del 925/1, 925/2, del 925/11, del 950/5, ter 838/2, 915/4 - del, 915/5, 915/7 - del, 917/1, 917/3, 917/4, 917/5 - del, 917/6 - del, 918/1 - del, 918/2, 918/3, 921/2, 921/6, 921/7, 924/6, 924/27 in 924/28 - del, 957/35, 926/9, 1194/22, 926/10, vse k.o. Črnomelj	Uradni list RS, št. 89/02, 92/05, 5/17, 39/18
Zazidalni načrt obrtne cone v Črnomlju na delih zemljišč parc. št. 708/9, 708/19, 722/1, 1195/2, 1195/5, k. o. Črnomelj	Skupščinski Dolenjski list, št. 02/90
Ureditveni načrt Adlešiči na zemljiščih oziroma delih zemljišč s parc. št 235, 5154/4, del 4759 in del 4758/1, vse k. o. Adlešiči	Uradni list RS, št. 14/98

IME DOKUMENTA	OBJAVA ODLOKA
Zazidalni načrt Drage 2. faza v Črnomlju na zemljiščih parc. št. del 1290/4, del 1290/5, del 1290/6, del 1290/19, 1292/1, del 2431/2, k. o. Loka	Uradni list RS, št. 47/98
Občinski lokacijski načrt mestno jedro Črnomelj na zemljiščih parc. št. del 1187/2, k. o. Črnomelj ter 1253/9, del 1253/10, del 1253/11, del 1253/12, 1253/13, del 1253/14, del 1253/15, del 1253/16, del 1253/25, k. o. Loka	Uradni list RS, št. 92/05, 32/08 – tehnični popravek
Občinski lokacijski načrt podcenter za ravnanje z odpadki (PCRO) in deponija inertnih odpadkov Vranoviči	Uradni list RS, št. 29/07
Občinski lokacijski načrt Dragatuš 1. faza na zemljiščih parc. št. 1019/3, 1020/2, 1022/2, 1025/3, 1036/2, 1038/3, 1048/1, 1049/1, 1049/2, 1154/1, 1154/2, 1154/3 in deli zemljišč parc. št. 993, 998, 999, 1002/1, 1002/2, 1012, 1013, 1014/1, 1014/2, 1019/2, 1019/5, 1020/1, 1022/1, 1025/2, 1026/2, 1029/1, 1029/2, 1031, 1032/1, 1032/2, 1037, 1038/1, 1043/1, 1043/2, 1046/2, 1051/2, 1054/2, 1055/1, 1058, 1059/2, 1062/2, 1063/1, 1065, 1070/1, 1070/2, 1071/1, 1071/2, 1072, 1075/1, 1075/2, 1076/2, 1077/1, 1078, 1081, 1082/2, 1090/3, 1090/5, 1098/2, 1105/1, 1105/3, 1111, 1112/1, 1119, 1120, 1127, 1128, 1135, 1136/2, 4662/1, 4662/2, 4663/2, 4670/1, k.o. Dragatuš	Uradni list RS, št. 120/05
Lokacijski načrt za centralno čistilno napravo Črnomelj	Skupščinski Dolenjski list, št. 08/90, Uradni list RS, št. 25/91, 21/92, 43/00
Zazidalni načrt Drage 2. faza v Črnomlju	Uradni list RS, št. 47/98

54. člen

Za 125. členom se doda nov, 126. člen, ki se glasi (posledično se preštevilčijo vsi naslednji členi):

»126. člen

(odstopanja od PIP)

(1) Odstopanja od PIP, določenih s tem odlokom, so dopustna pri obstoječih legalno zgrajenih objektih, ki se rekonstruirajo, dograjujejo ali se jim spreminja namembnost, če so kumulativno izpolnjeni vsi trije navedeni pogoji:

– so pogoji za gradnjo v izdanem gradbenem ali uporabnem dovoljenju za obstoječi objekt v neskladju s PIP tega odloka,

– se uporabna površina ne povečuje za več kot 30 %,

– bi prilagajanje PIP, določenim s tem odlokom, pomenilo nesorazmerno visoke stroške konstrukcijskih prilagoditev ali bi objekt zaradi upoštevanja PIP poslabšal dosežene kakovosti v soseščini objekta.

(2) Dopustna so odstopanja od PIP za oblikovanje gradbenih parcel, zelenih površin, regulacijskih linij in preostalih PIP, določenih s tem odlokom, če so potrebna zaradi prilagajanja načrtovanim oziroma spremenjenim omrežjem in ureditvam prometnih površin in GJI, tako da se zagotovijo urbanistično (funkcionalno in ambientalno) skladne ureditve in se gradi kakovosten ulični oziroma javni prostor.«

55. člen

(1) Naslov 127. člena se spremeni, tako da se glasi: (dokončanje začetih postopkov in veljavnost že izdanih mnenj). Člen se preštevilči v 128. člen.

(2) Besedilo 127. (po novem 128.) člena se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Postopki za izdajo mnenj o skladnosti gradnje z občinskimi prostorskimi izvedbenimi akti za gradnje, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega odloka, se končajo po določbah izvedbenih prostorskih aktov občine, veljavnih v času vložitve zahteve za izdajo mnenj.

(2) Mnenja o skladnosti gradnje z občinskimi prostorskimi izvedbenimi akti, za katere so bile zahteve za izdajo mnenj podane pred uveljavitvijo tega odloka, ostanejo v veljavi dve leti po uveljavitvi tega odloka.«

56. člen

(preglednica vrst pomožnih in začasnih objektov
po posameznih podrobnejših namenskih rabah prostora – Priloga 1)

Priloga 1 (Preglednica vrst pomožnih in začasnih objektov po posameznih podrobnejših namenskih rabah prostora) se v celoti zamenja. Priložena je kot Priloga 1 tega odloka.

57. člen

(1) Spremenijo se grafični prikazi strateškega dela OPN na listih:

– III. Usmeritve za razvoj poselitve in za celovito prenovo (M 1:50.000)

– IV. Usmeritve za določitev namenske rabe zemljišč (M 1:50.000)

– V. Prikaz okvirnih območij naselij, razpršene gradnje, razpršene poselitve in izjemnih krajin ter ostalega prostora (M 1:50.000)

– VI. Usmeritve za razvoj v krajini (M 1:50.000)

(2) Spremenijo se grafični prikazi izvedbenega dela OPN »2. Pregledna karta občine Črnomelj s prikazom osnovne namenske rabe in ključnih omrežij gospodarske javne infrastrukture (M 1:50.000)«.

(3) Spremenijo se grafični prikazi izvedbenega dela OPN »3. Prikaz območij enot urejanja prostora, osnovne oziroma podrobnejše namenske rabe in prostorskih izvedbenih pogojev (M 1:5.000)« na listih G19-03, G19-06, G19-08, G19-18, G19-19, G19-26, G20-06, G20-07, G20-15, G20-16, G20-17, G20-18, G20-19, G20-26, G20-27, G20-28, G20-29, G20-35, G20-36, G20-37, G20-38, G20-39, G20-40, G20-47, G20-48, H19-11, H20-21, H20-41.

(4) Spremenijo se grafični prikazi izvedbenega dela OPN »4. Prikaz območij enot urejanja prostora in gospodarske javne infrastrukture (M 1:5.000)« na listih G19-03, G19-04, G19-08, G19-09, G19-14, G19-18, G19-19, G19-26, G19-28, G19-29, G20-06, G20-07, G20-16, G20-17, G20-18, G20-19, G20-23, G20-24, G20-25, G20-26, G20-27, G20-28, G20-29, G20-30, G20-34, G20-35, G20-36, G20-37, G20-38, G20-39, G20-40, G20-48, H20-21, H20-31, H20-41.

(5) Spremenijo se grafični prikazi izvedbenega dela OPN »5. Pregledna karta občine s prikazom osnovne namenske rabe in območij enot urejanja prostora DPN in OPPN (M 1:5.000)«.

(6) Spremeni se Priloga 7 Prikaz usmeritev za umestitev in oblikovanje objektov.

(7) Doda se nova grafična priloga 8 Prikaz PIP v podrobnosti OPPN za območje enote ČR_14/11 (del TRIS Kanižarica).

4. POSEBNI IN KONČNA DOLOČBA

4.1 **Posebni določbi**

58. člen

(vpogled v akt in hramba)

Odlok z vsemi prilogami se hrani in je na vpogled javnosti na sedežu Občine Črnomelj. V digitalni obliki je odlok na vpogled na spletni strani Občine Črnomelj. Odlok je posredovan Upravni enoti Črnomelj in Ministrstvu za okolje in prostor.

59. člen

(nadzorstvo)

Nadzor nad SD OPN Občine Črnomelj opravljajo pristojna ministrstva.

4.2 **Končna določba**

60. člen

(veljavnost)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-8/2018
Črnomelj, dne 29. septembra 2022

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Kavšek

Priloga 1: Preglednica vrst pomožnih in začasnih objektov po posameznih podrobnejših namenskih rabah prostora

	S - stanovanjska območja								C – območja centralnih dejavnosti						I – proizvodne dej.			B – pos. obm.	Z – območja zelenih površin						Infras tr	A – razpršena poselitev							Kmetijska zemlj.		Gozdna zemljišča				Vode	Min. sur.
Pomožni objekti	**SSs**	**SSn**	**SSv**	**SBv**	**SKs**	**SKk**	**SKg**	**SP**	**CU**	**CD**	**CDo**	**CDi CDz**	**CDv**	**CDk**	**IP**	**IG**	**IK**	**BT**	**ZS**	**ZSk**	**ZP**	**ZV**	**ZD**	**ZK**	**P,E,O**	**As**	**Az**	**Ao**	**Av**	**Ap**	**Ak**	**Ag**	**K1**	**K2**	**Gg**	**Gpn**	**Gpr**	**Gv**	**VC**	**LN**
Pomožni objekti																																								
nadstrešek	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						•	•			•	•	•									•
rezervoar za UNP ali nafto	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•					•	•	•	•	•	•	•	•									•
zajetje, vrtina ali vodnjak	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•
zbiralnik za kapnico	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•16	•16	•16					•
lopa	•			•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•19		•	•	•			•		•									•
drvarnica	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•								•			•	•	•									
garaža	•	•	•20	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•							•	•			•		•									•
steklenjak	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•			•	•	•	•								•			•		•									
uta, senčnica	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•		•	•11	•11	•		•									
bazen	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•							•			•	•										
utrjena dovozna pot	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•9	•9	•			•		•
pokrito skladišče za lesna goriva					•	•	•								•	•	•								•	•			•		•									•
letna kuhinja, savna, zimski vrt, vetrolov ipd.	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•								•			•	•	•									
nepretočna greznica / mala komunalna čistilna naprava	•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•					•		•	•	•	•	•	•		•16	•16						•
rezervoar za vodo (samo vkopan)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•				•	•	•	•	•	•	•	•	•1	•1	•16					•
ograja	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•5	•5						•
podporni, oporni zid	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•6	•6						•
Pomožni cestni objekti																																								
objekt za odvodnjavanje ceste	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•3	•3	•	•		•	•	•
cestni snegolov	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•3	•3	•	•			•	•
objekt javne razsvetljave	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•3	•3	•					•
cestni silos																									•								•3	•3						•
varovalne in protihrupne ograje	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•			•3	•3						•
samostojno parkirišče	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•									•
Pomožni železniški objekti																																								
objekt za odvodnjavanje železniških tirov																									•															
palisade, lovilne mreže in prosto viseče mreže																									•															
objekt za usmerjanje električne razsvetljave																									•															
zavetiščna utica																									•															
zavetišče																									•															
Pomožni žičniški objekti																																								
objekt prometne oziroma varnostne signalizacije																		•	•						•															
objekt za usmerjanje električne razsvetljave																		•	•						•															
žičniški zabojnik																		•	•						•															
Pomožni letališki objekti																																								
Pomožni objekti na smučišču																			•																					
Pomožni energetski objekti																																								
nizkonapetostno distribucijsko elektroenergetsko omrežje	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•
ločilno oziroma krmilno mesto na elektroenergetskih omrežjih	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•
signalno-zaščitni vod	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•
relejna hišica	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•
priključni plinovod	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						
priključek na distribucijsko plinovodno omrežje	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						•
etažni plinski priključek	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•				•							•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						
tipski zabojnik za skladiščenje jeklenk za UNP	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•				•	•	•	•							•															
Pomožni komunikacijski objekti																																								

	S - stanovanjska območja								C – območja centralnih dejavnosti						I – proizvodne dej.			B – pos. obm.	Z – območja zelenih površin						Infras tr	A – razpršena poselitev							Kmetijska zemlj.		Gozdna zemljišča				Vode	Min. sur.
Pomožni objekti	**SSs**	**SSn**	**SSv**	**SBv**	**SKs**	**SKk**	**SKg**	**SP**	**CU**	**CD**	**CDo**	**CDi CDz**	**CDv**	**CDk**	**IP**	**IG**	**IK**	**BT**	**ZS**	**ZSk**	**ZP**	**ZV**	**ZD**	**ZK**	**P,E,O**	**As**	**Az**	**Ao**	**Av**	**Ap**	**Ak**	**Ag**	**K1**	**K2**	**Gg**	**Gpn**	**Gpr**	**Gv**	**VC**	**LN**
telekomunikacijske antene in oddajniki									•	•	•	•	•		•	•	•	•							•										•			•		•
priključek na komunikacijska omrežja	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•					•
Pomožni komunalni objekti																																								
vodovodni priključek	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•
objekt s hidroforno postajo	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•					•
kanalizacijski priključek	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•					•
tipska oziroma montažna greznica	•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•					•
mala komunalna čistilna naprava	•12	•12			•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12		•12		•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•12	•					•
zbiralnica ločenih frakcij (ekološki otok)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•					•	•	•	•	•	•	•	•	•								•
cestni priključek na javno občinsko cesto	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•3	•3	•	•				•
priključek na vročevod oziroma toplovod	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•
drugi pomožni komunalni objekti	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						•
vodno zajetje in objekti za akumulacijo vode in namakanje	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•4	•4	•				•	•
pomožni objekti za spremljanje stanja okolja	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•
vrtina ali vodnjak, potrebna za raziskave	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•
vodnjak, vodomet	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•2	•2						•
Pomožni obrambni objekti																																								
prijavnica																																								
nadstrešnica za motorna vozila																																								
objekt varnostne signalizacije																																								
objekt za usmerjanje električne razsvetljave																																								
antenski drog																																								
varovalna ograja																																								
heliport												•																												
Pomožni kmetijsko gozdarski objekti																																								
čebelnjak					•	•	•	•	•		•	•					•	•			•					•			•	•	•	•	•10	•10	•7	•7				
gozdna učna pot																			•	•	•		•		•										•	•		•		
grajena gozdna vlaka																																			•	•		•		
poljska pot					•	•	•	•									•		•	•	•		•		•	•			•	•	•	•	•	•						
ribnik kot vodno zajetje					•	•	•	•									•	•	•		•		•			•					•				•				•	
vrtina ali vodnjak					•	•	•										•		•	•	•	•	•			•	•	•	•	•	•		•7	•7	•				•	
krmišče, molzišče, hlevski izpust, staja					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7	•18	•18				
ograje za pašo živine, za zaščito pred divjadjo					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7	•15					
grajena obora					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7	•					
rastlinjak					•	•	•					•					•									•			•		•	•	•7	•7						
gozdna cesta																																			•	•		•		
kašča, kozolec, senik					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7						
kmečka lopa					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7						
silos					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7						
skedenj					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7						
gnojišče					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7						
zbiralnik gnojnice, gnojevke					•	•	•										•									•			•		•		•7	•7						
vodni zbiralnik					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7	•					
napajalno korito					•	•	•										•									•			•		•	•	•7	•7						

	S - stanovanjska območja								C – območja centralnih dejavnosti						I – proizvodne dej.			B – pos. obm.	Z – območja zelenih površin						Infras tr	A – razpršena poselitev							Kmetijska zemlj.		Gozdna zemljišča				Vode	Min. sur.
Pomožni objekti	**SSs**	**SSn**	**SSv**	**SBv**	**SKs**	**SKk**	**SKg**	**SP**	**CU**	**CD**	**CDo**	**CDi CDz**	**CDv**	**CDk**	**IP**	**IG**	**IK**	**BT**	**ZS**	**ZSk**	**ZP**	**ZV**	**ZD**	**ZK**	**P,E,O**	**As**	**Az**	**Ao**	**Av**	**Ap**	**Ak**	**Ag**	**K1**	**K2**	**Gg**	**Gpn**	**Gpr**	**Gv**	**VC**	**LN**
drugi pomožni kmetijsko gozdarski objekti, ki so namenjeni kmetijski pridelavi in niso namenjeni bivanju					•	•	•										•									•			•		•	•								
objekti za rejo živali (enoetažen objekt, namenjen reji živali)					•	•	•										•									•			•		•	•								
objekti za kmetijske proizvode in dopolnilno dejavnost, ki niso namenjeni bivanju					•	•	•										•									•			•		•	•								
pomol																		•		•			•																•	
čolnama																		•		•			•																•	
Vadbeni objekti																																								
kolesarska steza	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•3	•3	•	•				
planinska pot	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•		•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•		•		•
smučišče																			•				•										•13	•13						
sprehajalna pot	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•				
športno strelišče																			•																					
trimska steza	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•			•	•	•	•			•	•				
vzletišče																		•	•				•												•					
Spominska obeležja	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•			•	•	•				•	•				
Urbana oprema																																								
nadkrita čakalnica	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•							•	•			•	•	•		•3	•3	•17					•
javna kolesarnica z nadstrešnico	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•		•		•		•								•3	•3						
transparent	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•		•															
skulptura idr.	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•			•	•	•	•			•	•				
kiosk oz. tipski zabojnik	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•																	
vodnjak	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•															
otroško igrišče	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•				•	•	•	•		•																	
obešanka na drogu javne razsvetljave	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•								
drugi pomožni objekti v javni rabi	•	•	•	•				•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•																						•
objekt za oglaševanje	•8	•8	•8	•8	•8	•8	•8		•8	•8	•8	•8	•8	•8	•8	•8	•8	•8	•8				•8		•8															
Pomožni objekti, namenjeni obrambi in varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ter pomožni objekt za spremljanje stanja okolja in naravnih pojavov																																								
objekt, namenjen obrambi, zaščiti in reševanju, npr. zaklon, zaklonilnik, vadbeni prostor, plezalni objekt, vadbeni bunker, vadišče na prostem, vojaško strelišče																																								
meteorološki objekt za monitoring kakovosti zraka, objekt za hidrološki monitoring površinskih voda, objekt za monitoring podzemnih voda, objekt za opazovanje neba, objekt za spremljanje seizmičnosti	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•
Začasni objekti																																								
odprti sezonski gostinski vrt	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•		•			•	•	•	•		•									
pokrit prostor z napihljivo konstrukcijo ali montažni šotor					•					•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•				•															
oder z nadstreškom	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•				•	•	•	•		•		•	•	•	•	•		•		•	•						
pokriti prireditveni prostor	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•		•	•		•		•		•															
cirkus									•	•		•			•	•		•	•		•		•		•								•	•						
začasna tribuna	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•				•	•		•		•		•								•	•						
objekt za skladiščenje nenevarnih snovi	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						•															•

	S - stanovanjska območja								C – območja centralnih dejavnosti						I – proizvodne dej.			B – pos. obm.	Z – območja zelenih površin						Infras tr	A – razpršena poselitev							Kmetijska zemlj.		Gozdna zemljišča				Vode	Min. sur.
Pomožni objekti	**SSs**	**SSn**	**SSv**	**SBv**	**SKs**	**SKk**	**SKg**	**SP**	**CU**	**CD**	**CDo**	**CDi CDz**	**CDv**	**CDk**	**IP**	**IG**	**IK**	**BT**	**ZS**	**ZSk**	**ZP**	**ZV**	**ZD**	**ZK**	**P,E,O**	**As**	**Az**	**Ao**	**Av**	**Ap**	**Ak**	**Ag**	**K1**	**K2**	**Gg**	**Gpn**	**Gpr**	**Gv**	**VC**	**LN**
športno igrišče na prostem (grajena ali utrjena površina, ki ni izvedena v obliki stadiona in nima spremljajočih objektov ali tribun)										•		•						•	•	•	•		•																	

Sso - za gradnjo pomožnih objektov na teh območjih se smiselno upoštevajo PIP za SSs in/ali SSv in/ali SSn

Pri umeščanju, gradnji in oblikovanju pomožnih objektov se upoštevajo tudi druga določila tega odloka, in sicer 64. člena (lega objektov in odmiki), 65. člena (velikost in oblikovanje objektov) 66. člena (ureditve zunanjih površin), 67. člena (zasaditve) in 69., 70., 71., 72 in 73. člena v poglavju 5.2 Splošna določila za pomožne in začasne objekte ter druge elemente, ki sooblikujejo prostor

●1	samo vodni zbiralnik in betonsko korito vode do 30 m^2, dopustno le ob obstoječih kmetijskih stavbah.
●2	vrtina ali vodnjak za raziskave ali za lastno oskrbo s pitno vodo globine do 30 m
●3	dopustno le ob rekonstrukciji ceste
●4	zajem pitne in tehnološke vode (prostornina razlivne vode do 250 m^3) in vodni zbiralnik za potrebe namakanja (prostornina razlivne vode do 2000 m^3)
●5	dopustna je postavitev ograje na zemljišču, ki je bilo pri izdaji dovoljenja za gradnjo z lokacijsko ali gradbeno dokumentacijo določeno kot pripadajoče funkcionalno zemljišče k objektu
●6	dopustno le do višine 1,5 m, v primeru agromelioracije
●7	objekti se lahko postavljajo v skladu z 71. členom (splošni PIP za gradnjo pomožnih kmetijsko gozdarskih objektov – stavb)
●8	oglasne površine niso dopustne na kmetijskih gospodarskih objektih, pomožnih objektih in stanovanjskih objektih, razen za lastne potrebe
●9	dopustna je gradnja novih poti in utrditev obstoječih dovoznih poti do legalno zgrajenega objekta, skladnega s prostorskim aktom, če gre za objekt, ki ga je dopustno graditi na kmetijskih zemljiščih, je prepoznan kot razpršena gradnja (zemljišče pod stavbo izven območij stavbnih zemljišč) ali ga je dopustno graditi na površinah razpršene poselitve
●10	Čebelnjak kot lesen objekt na točkovnih temeljih in le do 40 m^2 površine.
●11	le senčnica (pergola, brajda); uta ni dopustna
●12	le v primeru, da ni možna priključitev na javno kanalizacijsko omrežje
●13	niso dopustni pomožni objekti na smučišču. Na kmetijskem zemljišču je smučišče dopustno ob pogoju, da je zanj opredeljena EUP.
●14	ni dopustna klet in vinska klet
●15	le v primerih, ko je paša opredeljena v gozdnogojitvenem načrtu
●16	samo za zakonito zgrajene objekte razpršene gradnje, na katerih se izvaja komunalna sanacija, kadar za postavitev oziroma gradnjo ni dovolj prostora na območju stavbnih zemljišč
●17	samo ob javnih cestah
●18	le krmišče in le v primerih, ko gre za potrebe lova
●19	samo do velikosti 4 m^2, če to dopuščajo posebni PIP
●20	samo v primeru skupnega objekta za vse ali večino stanovanjskih enot

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3081. Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-2) 9585
3082. Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-2) 9661
3083. Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot-1) 9688
3084. Zakon o izvajanju uredbe (EU) o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike (ZIUPMFP) 9729
3085. Zakon o Javnem skladu Republike Slovenije za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz Nuklearne elektrarne Krško (ZSFR-1) 9731
3086. Zakon o celostnem prometnem načrtovanju (ZCPN) 9735
3087. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-I) 9743
3088. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (ZKUASP-A) 9751
3089. Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o odvetništvu (ZOdv-G) 9753
3090. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu (ZN-H) 9753

MINISTRSTVA

3091. Pravilnik o spremembi Pravilnika o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov 9759
3092. Odredba o spremembah Odredbe o določitvi objektov in okolišev objektov policije v Tacnu, na Gmajnicah in v Gotenici za objekte in okoliše objektov posebnega pomena ter ukrepih za njihovo varovanje 9759

OBČINE

ČRNOMELJ

3093. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Črnomelj 3 9761

Uradni list RS – **Razglasni del**

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 130/22 na spletnem naslovu: **www.uradni-list.si**

VSEBINA

Javni razpisi 2213

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktor Rado Fele • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2022 je 599 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi …) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767